

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

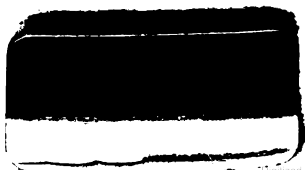
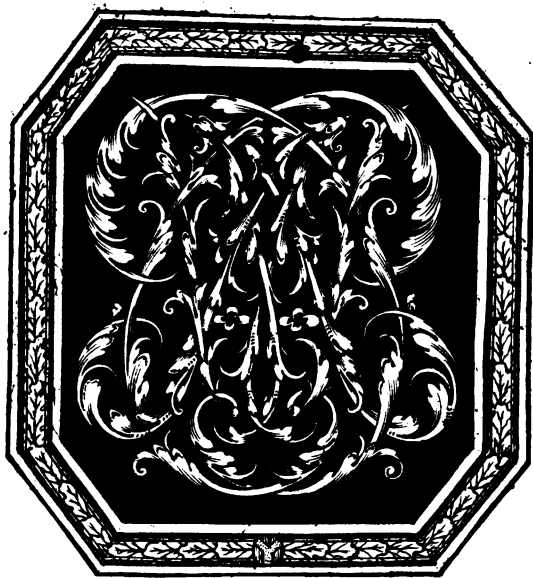
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

D x 11

125

MYSTERIUM

ARTIS

TEGANO-
GRAPHICÆ
NOVISSIMUM,

IN

Gratiam Collegii Curiosorum,

Modum

Omnes Epistolas, aliaque
Scripta incognita, Characteri-
bus furtivis exarata in omnibus Lin-
guis, præsertim Latinâ, Germanicâ, Gal-
licâ, Italicâ expedite solvendi,
pandens,

editum in lucem,

ex Museo

M. LUDOVICI HENRICI
HILLERI, Diaconi Esßlin-
gensis.

ULMÆ,

Sumptibus Georgii Wilhelmi Esßlingii Bibliop.
Typis Hæred. Christiani Balth. Schmitt 1682.

SERENISSIMO PRIN-
CIPi AC DOMINO,

DN. CAROLO
MAXIMILIANO,

Duci Württembergiæ & Tec-
ciæ, Comiti Montisbelgardi,
Dynastæ Heidenhemii,

PRINCIPi ac DOMINO
MEO CLEMENTISSIMO.

SERENISSIME PRIN-

CEPS, *Domine Clementis-*
sime. Non dubito (ut
abundè est Zoilorum, qui
aliena carpunt,) fore ple-

rosque, qui Mystrium Artis meæ Stega-
nographicæ summâ Tuâ personâ indignum

a 2

judi-

DEDICATIO.

judicent. Sed hi erunt ferè, qui expertes omnium litterarum appositionis mentis ad instar foricum prodent, artem tam necessariam clarissimis Viris omni ævo excultam contemptui habentes. Quis enim nescit, Cæsarem primum, dein ex sorore nepotem Octavium Augustum, quibus nihil majus, nihil excellentius vidit Gentium Caput ROMA, Steganographica Arti fuisse deditos. Quorum ille Suetonio teste per Notas scripsit, id est, sic structo litterarum ordine, ut nullum verbum effici posset, quæ si quis investigare & persequi vellet, quartam Elementorum litteram, id est d. pro a. & perinde reliquas commutet. cap. LVI. in ejus vitâ: Hic verò c. 88. Quoties per Notas scripsit b. pro a. c. pro b. ac deinceps eadem ratione sequentes litteras posuit, pro z. autem duplex aa. Sed quid ex prisco ævo exemplo repetimus, cum propiora præstò sint. In us Pharamandum si-ve Warenmundum (id enim Nominis

DEDICATIO.

vis etymon est,) Clodionemque comatum Filium Francorum Reges potentissimos hoc artificio usos memoria proditum est. Quippe singulis Ducibus peculiaria Alphabetamunicârunt, ut si quæ occulta perferenda essent, Duces ique soli legere possent. Polydorus Virgilius, qui ante ducentos annos vixit libro 2. de Inventoribus Rerum scribit cap. 8. Hodie ita frequens est modus iste scribendi, ut nullus videlicet sit neque Princeps, neque Civis, quin suas habeat Notas, vulgò Zipheras nuncupatas. Neque Polydori etate Steganographia floruit tantum, sed maximè hoc nostro seculo. Quantum enim Studii SERENISSIMUS GUSTAVUS SELENUS, quod litteratos:

micat inter omnes

IULIUM fidus, velut inter ignes
LUNA minores.

Mysteriis Steganographicis impenderit, dum

a 3

Trithe-

DEDICATIO.

judicent. Sed hi erunt ferè, qui expertes omnium litterarum appropriatæ mentis ad instar foricum prodent, artem tam necessariam clarissimis Viris omni ævo excultam contemptui habentes. Quis enim nescit, Cæsarem primùm, dein ex sorore nepotem Octavium Augustum, quibus nihil majus, nihil excellentius vidit Gentium Caput ROMA, Steganographica Artæ fuisse deditos. Quorum ille Suetonio teste per Notas scripsit, id est, sic structo litterarum ordine, ut nullum verbum effici posset, quæ si quis investigare & persequi vellet, quartam Elementorum litteram, id est d. pro a. & perinde reliquas commutet. cap. LVI. in ejus vitâ: Hic verò c. 88. Quoties per Notas scripsit b. pro a. c. pro b. ac deinceps eadem ratione sequentes litteras posuit, pro z. autem duplex aa. Sed quid ex prisco ævo exemplo repetimus, cum propiora præstò sint. In iis Pharamandum si ve Warenmundum (id enim Nominis

DEDICATIO.

nis etymon est,) Clodionemque com-
 tum Filium Francorum Reges potentissi-
 mos hōc artificio usos memoria proditum est.
 Quippe singulis Ducibus peculiaris Alpha-
 beta communicârunt, ut si quæ occulta per-
 ferenda essent, Duces iique soli legere possent.
 Polydorus Virgilius, qui ante ducentos
 annos vixit libro 2. de Inventoribus Re-
 rum scribit cap. 8. Hodie ita frequens
 est modus iste scribendi, ut nullus vide-
 licet sit neque Princeps, neque Civis,
 quin suas habeat Notas, vulgò Ziphe-
 ras nuncupatas. Neque Polydori
 etate Steganographia floruit tantum, sed
 maximè hoc nostro seculo. Quantum
 enim Studii **SERENISSIMUS**
GUSTAVUS SELENUS, quod
 litteratos:

mîcat inter omnes

JULIUM fidus, velut inter ignes
LUNA minores.

Mysteriis Steganographicis impenderit, dum

a 3

Trithe-

DEDICATIO.

Trithemii Abbatis Sponheimensis Steganographiam incomparabili libro explicuit, orbi litterato constat. Omitto alios Principes, Comites, qui gloria sibi ducunt omni genere litterarum excultissimum GUSTAVUM verè ob Studia AUGUSTUM emulari. Eant itaque, qui à Principis Persona alienum judicant Steganographie studium, quibus post Politicam Studium nullum utilius esse potest, certè nullum jucundius. Unde & ego SERENITATI TUÆ, quæ & ipsa litteras colit, & impensè coluit, hoc exiguum Opusculum dedicare, Tuoque Nomini SERENISSIMO, devotissimâ mente manuque consecrare sustinui, ea spe fretus, fore ut SERENITAS TUA factum ingeni mei non minore gratia & favore, quàm SERENISSIMUS Marchio Badensis, FERDINANDUS MAXIMILIANUS, &c. &c. Scholam Schotti Steganographicam secundi, à Magistro Kircherò, Magistri suscepit, suscipere dignetur. Macte inter-

DEDICATIO.

terim (ita precari non desinam,) interrupta felicitate SERENISSIME PRINCEPS, & ut SERENISSIMI DOMINI FRATRIS, FRIDERICI CAROLI, Felicissimi Ducatus VVürtembergici Administratoris, cui DEUS benedicat, doctus emularis, ita Fortunam Tuis virtutibus dignam capesse. Vovebam Eslingæ, die 3. Jan. 1682.

SERENITATIS TUE

humillimus

M. LUDOV. HENR. HILLER.

3 4

PREFATIO

PRÆFATIO.

Salutem *Benevolo Lectori*
& Officiali

 Andem, quod ante sexennium *Benevolo Lectori* promisi, in excuso *Tubinga* Opusculo *Steganographico* ANNO nimirum M DC LXXV. re ipsâ præsto. Diuturna certè mora fuit, sed cujus culpa penes me nequaquam hæsit. Deerat hæctenus Typographus, quem jam secunda fortuna mihi obtulit; Negotia partim scholastica, partim alia impediabant, quò minus & *Tuo Benevole Lector* & meo desiderio, pollicitationiq; satisfacere potuerim. Sed, ut vides, tandem *Steganographiam* meam in lucem edo, tuo commodo, tuæ delectationi, tuo bono. Cœterum ut scias, quæ sit nostra, (de aliorum enim *Steganographiâ* tacere præstat,) definimus ita: *Ars Steganographica est ejusmodi Ars, cujus beneficio omnes epistola & scriptura, quibuscunque characteribus incognitis, Notis Arithmeticis, Chymicis, Astronomicis exarata solvi possunt. Ubi notes velim primò, distingui*

distingui nostram Steganographiam à *Tribemio*, Abbatis *Sponheimensis*, *Casparis Schotti*, aliorumque Steganographiis, quippe, qui magis occupati sunt in concinnandis Alphabetis variis, modisque occultè scribendi, quàm solvendi, ut in *Tribemio* videre est. Notes *secundò*, distingui nostram Steganographiam ab eorum, qui per claves, h. e. sententias scribunt: vel qui sumunt unum tantum vel duo, vel tria vocabula, e. gr. *castum foderat Lucretia pectus*, quod *Porta* est exemplum, p. 129. Libro *de occultis litterarum notis*, exque iis sententiis occultas formant scripturas. Notes *tertiò*, nostram Steganographiam non includere omnium omninò scripturarum solutionem, etiam illarum, quando ex tribus, quatuor, imò quinque Alphabetis Scriptura conficitur, sed determinare earum, quæ ex uno Alphabeto eodemque sunt contextæ, itaque idem, ut si §. characterem *A*. semel repræsentavit, si recurrat tò *A*. §. character sit reassumendus. Si character *℥*. semel assumptus est pro *b*. ubi *b*. recurrit, reassumatur tò *℥*. Notes *quartò*, nos per characteres intelligere characteres quoscunque, Ciphras, Medicas, Chymicas notas, qualescunque fingi possunt ab ingenio humano, litteras pro litteris substitutas. Imò

a §

sub

sub characteribus comprehendimus etiam integra vocabula, e. gr. si quis ex integris vocabulis sive Arabicis, sive Latinis, sive Germanicis voculis, Categorematicis, vel Syncategorematicis Alphabetum aliquod conficiat, & epistolam conscribat, cujusmodi exemplum *Schruentherus* p. 186. *Steganologia & Steganographia* inseruit, solvi potest. Quin, si signa ponantur & picturæ pro vocabulis, e. gr. figura Ocreæ, gladii, candelabri, crepidarum, fidium, poculorum, forcipum, pileorum, chirothecarum, &c. & pingatur epistola, qualis gemina nobis proposita fuit, modò ocrea, quæ *A.* ex instituto meo significat, si *A.* recurrat, iterum ponatur, expediri potest. Nihil enim refert, sive litteras, sive notas, sive nomina, sive picturas adhibueris, modò æqualiter per omnem scripturam usurpentur, neque notæ confundantur, quæque primâ lineâ significavit *L.* secundâ significet *M.* Possunt etiam res ipsæ substitui pro litteris, ex quæ iis Alphabetum constitui hoc modo: Interest aliquis nuptiis, qui ut hospitibus aliquam vel admirationem, vel recreationem excitet, potat scribi aliquam sibi sententiam. Accedit hospes alius festivus & concinnat Alphabetum ex rebus & instrumentis in mensâ jacentibus, aliisque præsentibus:

PRÆFATIO.

tibus: e. gr. discum supponit pro *a.* mappulam pro *b.* &c. ut Alphabetum hoc emergat.

A. B. C. D.

Discus. Mappula. Gladius. Vagina.

E. F. G. H.

Culter. Degenbehenck. Ring. Hülspendeller.

I. L. M. N. O.

Gabel. Hut. Kappe. Schüssel. Stuhl.

P. Q. R.

Salzbüchlein. Rührlöffel. Mantel.

S. T. U.

Uberschlag. Halsuch. Leuchter. &c. &c.

& hæc ex Alphabeto scribit vel potius res ipsas reponit, e. gr. si vult scribere, *Sehe.* Loco *G.* ponit einen Ring. Loco *E.* ein Messer. Loco *H.* Hülspendeller. Loco *E.* iterum ein Messer. Hoc scriptum, si scilicet aliquot verbis constiterit, Steganographus expedire poterit. Sed mittamus hæc, atque ad alia transeamus, nempe ad *Steganographia* Originem. Occultis scripsisse litteris Veteres *Ciceroneus*, *Augustum Casarem* ex *Suetonio* cap. 56. *Cæf. Aug. c. 88. Gellio, Dione notissimum est.* Sed illi Viri occultè tantum scripserunt, occultè scripta nisi conventionem intercedente solvere non potuerunt. Quin & *Judei*

Judæi Steganographiam profitentur, sed tantum eam, quæ versatur circa occultam scripturam. Tredecim habent *Cabala* species: vid. *Hoornbeek*, de *Convinc. judæis*, pag. 90. *Notaricon*, *Ziruf*, *Gematria*, *Zura*, *Ras tebot*, & *Sophe tebot*, *Temura*, *Chaser* & *Mela*, *Setumot* & *Petuchot*, *Kare la querib*, *querib la Kare*, *Ketannot* & *Gedolot*, *Chituf*, *Nekudot*, *Taamim*. Ex tredecim his speciebus ad *Steganographiam* pertinet *Temura*, permutatio, quæ fit per litterarum transmutationem scilicet juxta Alphabeti ordinem, primæ cum ultimâ, secundæ cum penultimâ א. & ת. ת. cum ו. & ו. cum י. invicem transmutatis. vid. *Reuchlini Cabalam* pag. 756. Quod *Jeremiam* cap. XXV. v. 26. ne *Regem* irritaret, fecisse volunt *Judæi*, pro Rege *Babel* artificiosâ illâ transpositione dicendo: וַיִּשְׁכַּח. duo ו. pro duplici י. & י. pro ה. Hoc genus scribendi vocant *Atchbasch*, nihilque aliud est, quàm oppositio litterarum Alphabeti hoc modo:

א ב ג ד ה ו ז ח ט י
ת ש ק ר צ פ ע ס נ מ ל

Ex hoc Alphabeto si vellent scribere *Jehovah*, scriberent hunc in modum, וַיִּשְׁכַּח ita ut semper opposita sumatur. Ita scriptum fuisse illud *Danielis* cap. 5. v. 25. *Mene, mene, rekel, apharsin*. *Judæorum* nonnulli contendunt.

Quam

P R Æ F A T I O.

Quam litem non facimus nostram, qui tantum probare volumus Steganographiæ principia, adeò ipsos etiam *Iudeos* habuisse, in suâ *Cabalâ*. Certè qui *Steganographia* gnarus est, istiusmodi scripta transmutata legere potest. A *Iudeis* ad nostros transimus, qui *Steganographiam* excoluerunt. In iis primus est *Abbas Trithemius*, qui *Steganographiam* scripsit, sed quæ tantum occupata est in variis modis scribendi, non autem viam indicat methodumque scripturas incognitas solvendi. Modi occultè & rectè scribendi sunt infiniti. Ex his unum fortasse nondum inventum dabo. Conveniant duo viri inter se, eandemque editionem vel *Calepini*, vel *Dasypodii*, vel alterius Lexici eligant. Si quis occultè scribere velit, e.gr. *Cras ad te veniam*. Tunc inquit in Lexico vocabulum *Cras*, adverbium immediatè sequens loco tñ *Cras* ponit: ita loco *ad* ponit sequens vel adjectivum, vel adverbium, vel aliam præpositionem. Sic pro *te* itidem, pro *veniam* ponit sequens verbum: Hic modus est insolubilis. *Trithemium* egregiè illustravit GUSTAVUS SELENUS, incomparabili labore; sed illum librum semel tantum videre mihi contigit, & videre tantum. Nam perlegere non contigit. Excipit *Trithemium Porta Neapolitanus*
Medi-

Medicus. Is quinque libros scripsit de occultis litterarum Notis, *Argentorati* excusos. ANNO M DC VI, impensis *Lazari Zetzneri*, sed satis vitiosè. In prioribus tribus libris tractat varios modos occultè scribendi, qui nihil ad nostram rem faciunt, in tertio verò ad solutionem se accingit; unde tertium tantum librum refutavimus. *Porta* proximus est *Daniel Schwenterus*, qui *Steganologiam & Steganographiam*, *Noribergæ* edidit, in *Verlegung Simon Halsbmayers* / sed nomen rexit in his verbis: *Durch Resene Gibrante Runeclaus Hanedi*, quod per anagramma prodit: *Daniel Schwenter, Noribergense*. Hoc libro multas methodos occultè scribendi aperit, sed modum solvendi sexto demùm libro per exempla gemina *Latinum & Germanicum* ostendit. *Germanicum* exemplum in *Germanicâ*, *Latinum* in *Latina* linguâ refutavimus. *Schwenterum* *Noribergensem* secutus est *Clar. Harsdörfferus*, eadem cum antesignano principia defendens, ut mysterium *Steganographicum* ejusdem cum *Latinâ* *Scripturâ Schwenteri* collatum ad oculum ostendit. Agmen claudit *Casspar Schottus*, *Jesuita*, de cujus *Steganographia* judicium nostrum aperiemus Benevolo Lectori. Hi ferè fuere & sunt præcipui *Steganographiæ* Culto-

Culto-

Cultores , quos quidem ego vidi , sed ut dictum , nostræ Steganographiæ ferè planè ignari. Quippe quæ , ut in tractatione videbit Benev. Lect. seqq. absolvitur capitibus :

CAPUT I. Discretionem Epistolarum complectitur.

CAPUT II. Proprietates singularum litterarum Lingua Latina ducentis Regulis Exemplis applicatas, continet.

CAPUT III. Refutat Ioh. Baptista Porta lib. III. ejusque Exemplum proponit.

CAPUT IV. Danielis Schwenterii methodum Scripturas Latinas solvendi refellit.

CAPUT V. Clarissimi Dn. Harsdörfferi Mystrium Steganographicum explicat.

CAPUT VI. Cassari Schotti Iesuita Scholam Steganographicam examinat.

CAPUT VII. Germanica Lingua Regulas tractat.

CAPUT VIII. Exemplum Germanicum proponit.

CAPUT IX. Schwenterum in Germanica Lingua refellit.

CAPUT X. Gallicas Lingua Regulas cum Exemplis exhibet.

CAPUT

CAPUT XI. *Regulas Lingua Italica cum exemplo continet.*

CAPUT XII. *Reciproca vocabula sistit.*

Quæ capita quantum differant à *Steganographorum* aliorum præceptis , cuius apparet. Caterum in *Regulis Latinae* Linguae , nec non aliarum Linguarum , id observandum , quod exceptiones e. gr. in *B. Tòbijugus* , & sic de cæteris sentiendum in aliis , nempe *D. C.* & aliis litteris , declinari & conjugari accuratè debeant , quodque *Tòbijugus* stet pro totà declinatione , omnibusque casibus , quod annotatum est in ultimi exempli latini resolutione. At , quid utilitatis habet hæc ars , inquires ? Certè multum. Non enim tantum Medici , Chymici , qui libros habent istiusmodi characteribus exaratos , quàm plurimos , sed & belli Duces egregium habent usum. Unde fuerunt semper æstimatores hujus artis. Mihi certè à *SERENISSIMIS* Principibus , Illustribus Baronibus , Nobilibus , cæterisque litteratis exempla proposita fuerunt , quæ solvi , ex quibus jucunditatem illi percipere , artemque æstimavere. Nam Osores rerum subtiliorum ignaros Anticyras remittimus. Quam habeat utilitatem ars hæc evidentissimo ostendam exemplo. Edidit

Ioh.

Joh. Henricus Voigt, Mathematicus Stadenſe,
Opusculum, cui Titulus: *Nova Arithmetica*
juridica. In hoc Tractatu, ut multa habet
curiosa, ita hoc præprimis, quòd exemplo
quadragesimò quinto occultis vel potius per-
mutatis litteris secretum pandit falsam libram
à verà & genuinà discernendi. Scriptura est
hæc:

Antwort: Eine rechte und unstraffbare
Wage/ mit zwey Schalen/ muß beyde deß

1. ebmdlfor. —. hmfkdi. mboh. ibcfo. ebe.
axkidifo. cfzeſo. foefo. eb. ekf.

2. vekcngp. kcpigp. ſcv. (o.) tgekw. lp ogflq. vga;
Uq. vwaqgw. figw.

3. kohmſl, zhqq. kohmſh. wſlzhvghq. gdvdyi.
ohmkhq. yqg. zhqq. gmh.

4. inrix. —. er. inriw. xinyir, qny. hewer. merli-
hiw. xgmawhi. aiw

5. viks. —, prrks. kgks. yt. aokq, ſqy. fall. ikx.
fukxs. ykdzks.

6. Bk kgz. pza lpl. nlylioalw.

7. Dhv. himz. honn. lmv. Akphſmv. cvolmqkpm.
Akpdmzlmv ſqmomv, cvt.

8. rnmxlq. purlq. blqeu. crpnw. bxunw.
ſxwwnw. brn. maalq. yax.

9. zybdſyxsb. vſmro. drohvexq. noc. — — eobq.
vſmrox. ſobnox; Noxx.

10. gtp. dñs. aczazceizycpy. orp. Δ, lwdz. lñſ.
orp. mpiopy. —: Lwdz.

11. wtnz. hax. qvz. wxqvzqd. Δ . qvz. β ddccqde.
mgr. apqd. gnqdhvsqz: Uq.
12. fpvirere. rwa. Δ . bqrc. Jover. wfg. utra. rwarz.
yrwpvgrea, wr.
13. Yifnff. aig. gßxb. rßg. gqwkßßßb. Δ . —.
vßvßb, rßb — rßg. yzßx.
14. ctcg. Δ . (i.e.) ßph. hrxligr. bkh. pb. zkgoigc.
kca ßph. atyrxiigr. pb. apc.
15. xvhd — yqdxvd, ic. ikvyvk. zzv. Ω . hvßyk: zvd,
mqi vzd. Δ . pl.
16. cwatzi akl, vrk. wikwlqwl. vaw. mßiayw.
cweyvw. vwk. —; Nwec.
17. Wxefiva. ßf. xbfk. ßdlg. ystk. vbkmx Ω . wbx
.... xbfxl. —. ebm, wxk.
18. xtlg. bgaygxyg. Δ . pylxyg. \approx , ogx. toz. xyl.
sgxylg mycnvg. rowb. re.
19. ni, ni. eiggz. bfzdcz. kmiypxov, iw. nxeih.
phbfzdcz. Δ yvmvh.
20. dwicai. Qiz. zwo. eop. acia.
bwgoyda Ω .
21. ßbkk. xk. btkbo. plhzebk. cxhpzebk Ω , afb.
fxeob. dbhdbdq. ßfoa,
22. yßd. bgc. O. bcq. icleopl —, qm. tgp. Hyßddcp.
zcrpmecl, ßlb.
23. iqhdfe. mhbg. rn. rbgvdq. vzgqd, zkr. chd. Δ .
zmydhfdm.

Eine solche falsche Wage haben wir hier
vor uns / (Arithmeticus dicit,) wie viel
aber der Betrug an der selben auftrage / oder
in welcher Proportion die — an der Ω stehen /
wird

will ich hier bloß durch Rechnen vorstellen/
und (euch Herzen/) hernach mit dem Cir-
ckel dasselbe messen lassen / weiß auch / es wird
sich also befinden.

312 (C.)

288 (a.)

24 — 312. (13. a. b.] Proportio ses-

24 — 288. (12. b. c.] qui decima
tertia.

Sage nun / zu Offenbarung deß Betrugs/
und zu Steuer der Wahrheit / daß

24. effß — (b. c.) ibmvs. ows. Axsmg effßo.
effß. — (a. b.) Effzasio. ibv. Ebß.

25. xod, vq. qhw. lp. fgr. O. (c.) Bygnh. Pf. Δ.
nlgigp, vq. qhw. mliw. Mgxhhgr. lp. {a.]

26. qyv. 11, 7. lb. zdlyhq.

Das heißt auf Teutsch:

Man muß nicht Läuse in den Pelz setzen/
sie kommen doch wol drein.

Tribus Alphabetis utemur ad solvendum
scriptum Voigtii.

Prior scripti pars novo Alphabeto exarata.

Eine rechte und unstraffbare Wage zu
machen mit zwey Schalen / muß beyde deß

1. cbmdlfo. —. hmfkdif. mboh. ibcfo, ebr.
axkd. fo. cfzefo, foefo, eb, ekf.

b 2

2. idibmfo,

1. idibmfo, ibohfo, ebr. (o.) sfidm, ko, efs. nktuf
ifz, ip tufifu, ekf. Ω .
2. hmfkdi. xfoo, hmfhdif. idixfsefo. ebsbwgg,
mkfhfo, woe. xfoo. ekf. (.....)
4. fkoft. — bo, fkoft, cfkufo, nku, ebsbo, ibohfoefs,
idixfsef. xfs.
5. efo. \sim , lpnnfo, fcto, tp, wkfm, bmr, bwgg, efs,
boefso, cfkufo.

6. woe, ebr, ktu, fkoft, cfxfisuf. Ω :

Secunda pars alio Alphabeto, nempe secundæ lineæ.

7. ycp. cdgt. cxhh. fgt. uekcngp. xpinglekg,
uekygfgp. nlgigp, xpf.
8. lgfqek inglek. uekygt, nlgigp, uqnnngp, mqppgp,
ulg, fxtek, riq.
9. rqrwlqplnlekg. wkglxpi. fgu. Ω —,
xglnlekgp. ygfgp. fgpp.
10. ylg, ulek. rqrqrwlqplngp, fig. Δ , cnuq. cxek. fig.
dgagg. — : cnuq.
11. mcp. yqn. glp. mnglpgt. Δ . glp. itqaugu. cxh.
qfgt. xdgtygigp : lg.
12. uekygtgt. glp. Δ . qfgt. ycktg. luw, igigp. glpgo.
nglekwwgp, lg.
13. mxibgt. oxu. uglp. fgu, uekygtgt. Δ —, igigp.
fgp. —, fgu. mngl.
14. pgip. Δ . (i.e.) fcu, uekygtgt. oxu. co, mxibgt,
xpf. fcu, nglekwwgtg, co, ncp.
15. lgrp. —, kcpigp, uq. uwgkgw, fig. Ω , gekw,
fgpp, ycu. glp. Δ . bx.
16. nglekw luw, fcu. gugwbgw, fig. xdlig, ngpifg.
fgu. —, ygpp.

17. fgopcek:

17. fgopcek.cp.glpgrcauq.hcdpckwgp.Δ.flg....
 glpgu.—.ahw.fgr.
 18. fctcp.kcpigpfgp.Δ.ygufgp.≡, xpf.cxh.fgr.
 cpfgrp.uglwgp.cxek.cn.
 19. uq,uq.mqoogp.inglekg.rqfxewc,qd.uekqp.
 xpinglekg.Δ.fctcp.
 20. kcpigp. xpf.flu.luw.glp.g.hcnuekg.
 Δ.

Tertia pars tertiæ lineæ Alphabeto.

21. zhqq.dq.hmquh.wrøflhq.idowflhq.Δ.gmh.
 zdluh.khohkhx.zmug.
 22. dyi.gmh.O.ghw.ohqkhuq.—.wr.zmug.ghu.
 Ndyiihu.ehxurkhq.yqg.
 23. numhkkx.qmfix.wr.wflzhu.zdluh,dow.gmh.
 Δ.dqchmkkhq.

Sage nun / zu Offenbarung deß Be-
 trugs / und zu Steuer der Wahrheit / daß

24. ghu.—.(b.c.)ldoxh.qyu.czhoi.....ghahq.
 ghu.—.(a.b.)guhbcflhq.lcx.gdu.
 25. Ype.wr.rix.mq.ghu.O.(c.)czhoi.Siyqg.Δ.
 omhkkhq, wr.rix.numhk.Ndyiihu,mq.[2.]
 26. qyu.ii, 7. 15. zdluhq.

Quis hanc expediet nisi Steganographiæ
 gnarus? Certè tam intricata est hæc scriptura,
 ut non tam facile solvi queat. Hæc à Juris Con-
 sulto Consummatissimo, quem Curia WÜR-
 TEMBERGICA MAGNIFICUM CANCELLARIUM
 veneratur, & suspicit mihi olim proposita fuit,
 cui

cui solvi, *Lector* in hoc solutam, non ut *Voigtius*, singulis lineis novum assignando Alphabeticum, sed tribus exaratum dedi supra. Prior pars scripta est Alphabeto primæ lineæ. Altera pars Alphabeto secundæ lineæ. Tertia pars Alphabeto tertiæ lineæ. Tandem scias velim, *B. Lector*, me hæc & alia plura adjutum ingeniosâ industriâ, socio labore consilioque *VIRI Nobilissimi & Clarissimi DN. CHRISTIANE SCHORERI*, Mathematicum Cultoris expedivisse. Coniunctis Operis, manibus, studiis animisque elaboravimus, quicquid tuæ utilitati, jucunditati que servire potest. Regulas *Latina Lingua* communi labore adornavimus; *Italicam, Gallicam* Linguas, mihi vendico. Exemplum *Latinum* ultimum *DN. SCHORERUS* confecit, ubi videbis Syllogisticam Methodum in Steganographicis accuratissime applicatam. Tu certè, *B. Lector*, multum debes *Nobilissimo VIRO*, quem nolo debitâ fraudare laude, integerrimum Amicum jam inde à quinto decimo anno, ex quo prima hujus Artis Elementa jecimus, expertus. Tu, *Benevole Lector*, fave huic industrio Viro, & quia sumus coniunctissimi, etiam mihi. Dabam Eslingæ d 3. Jan. A. 1682.

A U T H O R.

C A P U T

CAPUT I.

*Discretionem epistolarum
completitur.*

Qui epistolam occultis exaram characteribus accipit, eam expedire nequit, nisi sciat, cujus illa sit idiomatis. Proin explicabimus hoc capite, quâ ratione Scripta vel Epistolæ furnivis scriptæ litteris vel characteribus, quinq; sex, vel plures à se invicem discerni queant, determinateq; sciri quæ sit ex iis Latina, quæ Gallica, quæ Germanica, quæ Italica. Sunt igitur sequentia axiomata ac principia notatu digna.

- I. Latina Lingua discernitur à Germanicâ, aliisq; linguis, Italicâ scilicet.
- II. Multitudine numeroq; characterum. Si plures viginti duobus characteres epistola habuerit non est Latina, sed potest esse Germanica ceteris paribus.

Imò, si viginti & unus tantum fuerint, & de singulis characteribus demonstrare possum, non esse posse unam ex litteris alphabeti per sufficientem enumerationem, cum evidentissimè possum statuere, scriptum non esse Latinum.

- III. Si plures geminatæ finales in scripto reperiuntur, dico illud non esse Latinum.

- IV. Si plures solitariè positi characteres conspiciuntur,

untur, dico illud scriptum non esse Latinum, sed vel Gallicum, vel Italicum.

IV. Si plures congeminati characteres & quidem iidem planè, ut in Italico vocabulo rozzezza, videntur, ajo illud scriptum non esse Latinum.

V. Si plures quàm sedecim sunt finales characteres, statuo illam scripturam non esse Latinam.

VI. Si vocabula multa viginti, octodecim litterarum in scriptoprehenduntur, illud non erit Latinum.

Ex his axiomatibus jam thesis formari potest, quanam scriptura inter tres, quatuor, quinque, sit Latina, &c.

VII. Si in scripturâ multæ reperiuntur geminatæ, illa non erit Latina. Probabilis est hæc regula.

Germanica Apertis & Clausis.

1. Si solitariè multi positi characteres in scripto, inveniuntur, imò si tantum duæ, non est Germanica, quia Germani tantum habent D.
2. Si multæ finales geminatæ occurrunt, illa est Germanica.
3. Si initiales geminatæ in scripto obviant, non est Germanica.

Gallica Apertis & Clausis.

1. Quæ scriptura finales geminatos multos habet, non est Gallica.
2. Quæ multos congeminos habet, non est Gallica.
3. Quæ multos habet solitariè positos est Gallica.
4. Quæ multos habet finales, probabiliter, est Gallica.

Italica

Italica Apud & Græcis.

1. Quæ habet multos geminatos finales, non est Italica.
2. Quæ habet plures viginri non est Italica.
3. Quæ habet multos congeminatos esse potest Italica.
4. Quæ habet solitariè positos, potest esse Italica.

Paucis: Illa epistola, quæ plures 16, habet finales, non est Latina. Quæ plures viginri distinctos characteres, non est Italica. Quæ multos finales geminatos, Germanica. Quæ multos solitariè positos characteres. vel Latina, vel Gallica, vel Italica erit. Quæ multos congeminatos, Italica. Has regulas, si quis observaverit, etsi sine exiguo numero, facile epistolas à se invicem distinguet, & experimento deprehendet, qui periculum fecerit. Coeterùm si epistolæ tam artificiosè fuerint concinnatæ, ut hæ regulæ applicari nequeant, supponendum est de scripto, quod in se Gallicum est, tale autem esse nescitur, illudque examinandum ad regulas Linguae Latinæ, prorsus quasi ut Latinum, tùm ex consequenti absurdo patecet, Scripturam non esse Latinam. Exemplum dedimus infra.

Convenienciam autem litterarum quod attinet, facile est cuivis regulas Linguarum Gallicæ, Latinæ, &c. percurrenti, & conferenti differentiam & convenienciam invenire, ut haudquaquam opus sit, id apponere, quod cuivis attendere, & observare, modò oculos intendat, pronum est, &c.

CAPUT II.

Proprietates singularum Literarum in Latina Lingua ducentis Regulis comprehensas continens.

A.

1. **N**on geminatur in Latinis verbis. Exc. *Aa, Aaron, baaras, Isaacus, Phraates.*
 2. Non occurrit quinque in dictione : Exc. *anagrammata, cataplasmata, tacamahaca, tarantara.*

B.

1. **N**on est initialis in Latinis verbis, si secunda & tertia dictionis litera eadem sunt: Exc. *baaras, beom, es, et, emui, etis, ent, bijugus, a, um, bijugis, e, boo, bootes.* 2. Non est initialis in voculis duarum literarum. 3. Non est initialis ac geminata. 4. Si geminatur est tertia dictionis litera. 5. Non sequitur geminatum literam. 6. Non est secunda & tertia dictionis litera nisi initialis sit a : Exc. *ubbo, ubba, obba, obbibō, obbrutesco.* 7. Non est finalis in Latinis verbis: Exc. *ab, ob, rob, sub.*

C.

1. **S**i initialis est ac geminata, tertia quartaque dictionis litera est c. 2. Non est in voculis duarum literarum: Exc. *cc.* 3. Non occurrit ter in dictione, nisi geminetur aut initialis sit: Excipe *architectonicus, a, um, circumscriptus, a, um, incircumscripsi,*

scriptus, a, um, inconcoctus, a, um, nycticoracis & phalacrocaracis, s, em, e, os, um, ibus. 4. Si inter duo c. unica litera occurrit, neutrum est vel secunda vel penultima litera: Excipe *acacia*. *Acacius, acicula, cata, e, s, o. concaco, a, dacica, e, s, o. discas, e, efficaci, e. inefficaci, e. perspicaci, e. pervicaci, e. precoci, e. procaci, e. quercica, e, s, o. Suecica, e, s, o. iheracica, e, s, o. Turcica, e, i, o.* 5. Nullam sequitur geminatum literam præter i; Exc. *Isaacus, ascribo cum Participiis.* 6. Non occurrit quater: Exc. *cachecticus, a, um, cacochymicus, a, um, circumcinctus, a, um, circumcirca, circumculco. circumscarsifico, concaetricis, s, em, e.* 7. Non est secunda & tertia dictionis litera nisi initialis sit a, aut o; Exc. *ecco, eccam, eccas, eccos, eccum, eccere, eccubi, occista, eccillum, ecclesia, Ecclesiastes, ecclesiasticus, a, um.* 8. Non est finalis in verbis plurium quàm septem literarum. Exc. *assuefac, frigefac, interdic, introduc, quatesfac, satisfac, superduc, transduc, circumduc, contradic, pinguefac, præterduc, superinduc, superinduc.* 9. Non est finalis in verbis geminatum habentibus. Exc. *addic, adduc, illac, illic, illoc, illuc, illic, assuefac.* 10. Bis occurrens non est finalis: Exc. *condic, conduc, calofac, circumduc, contradic.* 11. Non est secunda & quinta dictionis litera. Exc. *acefco, eddici.* 12. Non est penultima nisi finalis sit a. e. i. aut o: Exc. *acu, arcu, ficu, lacu, specu, quercu, particu.* 13. Non est finalis, si secunda & quinta litera ab initio aut fine dictionis eadem sunt: Exc. *circumduc, illuc.* 14. Non est finalis nisi antepenultima sit d. f. h. aut l. Exc. *nec, sic, hac, hanc, hinc, hunc, nunc, tunc, donec, abhinc, illanc, illinc, illunc, isthac, isthanc, isthinc, isthunc.*

D.

1. **S**i geminatur, est secunda & tertia dictionis littera: Exc. *quiddam, quoddam, quidditas, Lidelius, Sadducæus, Sadducæismus, Thaddæus, reddo, coaddo & superaddo cum Participiis* 2. Non est secunda & tertia dictionis littera, nisi initialis sit a.
3. Si ter occurrit vel geminatur aut initialis est: Exc. *adgrediendus, a, um, adjudicandus, a, um, adscendendus, a, um, rhododendrus.* 4. Ter occurrens non est quarta à fine littera. Exc. *addidi, addidère, o. dedidi, dedidère, o. disperdidi, disperdidère, o. reddidi, reddiderunt, o. superaddidi, superaddidèrunt, o. dodecaedrum. rhododendrus, um, is, os.*
5. Non sequitur geminatam litteram: Exc. *idem.*
6. Non est secunda & penultima littera nisi antepenultima sit n. Exc. *addidi, adedo, i. e. adgredi, Adonidi, e. adplando, e. Edoardi, o. e. Eduardi, o. e. admordi, admorde, adindidi, adcredo, adrado.*
7. Non est secunda & quinta à fine littera nisi antepenultima sit n. Exc. *addidi, reddidi, superaddidi, Medardi, o. e. Androdi, o. e.* 8. Non est tertia & sexta à fine littera nisi quarta à fine sit n. Exc. *addidit, admodum, Androdus, um, Medardus, um, quemadmodum, reddidit, superaddidit.* 9. Si bis in dictione occurrit non est quarta à fine littera, nisi initialis sit, aut geminetur, aut unica iis intersit littera: Exc. *adscendant, ens, ent, ere, ero, unt, independens, quadrupedans, individua, am, as, is, os, um, us, redordiar, ior, ire, iri, redundabo, ans, ant, are, aro, ate, ato, avi, ent.* 10. Non est finalis in Latinis verbis: Exc. *ad, id, sed, apud, haud, quid, quod, aliud, illud, istud,*

istud, quoad, ecquid, aliquid, aliquod, nunquid, quicquid.

E.

1. **N**on est initialis ac geminata : Exc. *Eleemosyna, erroneè, Euboea, Estion, Estionem, a, um, Eumae, Europae, extemporaneè.* 2. Non geminatur inter similes literas : Exc. *creer, eris, ere, procreer, eris, ere, recreer, eris, ere, praecam, as, at, ammu, atis, ant, lineent, entur, delineent, entur, nauget, meem & meemum cum Compositis.* 3. Non geminatur in medio dictionis : Exc. *antecant, unt, praecant, unt, Basileensium, Cenchreensibus, Plataensium, praecam, as, at, is, it, praesse, beem, es, et, meem, es, et, demecum, etis, immeemum, etis, remeemum, etis, lineemur, emmo, etis, creent, creere, recreemini, entur.* 4. Si geminata & finalis est, quarta quintaque dictionis ab initio litera est e : Exc. *Aeta, seete, Basileense, Cenchreense, creere, deerrante, deerrare, deerrasse, deerravère, deerravisse, deesse, ectione, elemosyna, Plataense, procreere, recreere, concreere.*

F.

1. **N**on est in voculis duarum literarum, 2. Non est secunda dictionis litera nisi geminetur : Exc. *Afer, a, um, Aform, Afrania, Afranius, Africa, Africanus, a, um, Africus, Ofella, Pfaffius, Fortia, Ufentinus, Ufens, Afrodisius.* 3. Non occurrit bis nisi geminetur aut initialis sit : Exc. *trifurcifer, infragifer, a, um.* 4. Non praecedit geminatam literam nisi antepenultima sit. 5. Non sequitur geminatam literam. 6. Inter duo f. non est unica litera : Exc. *Præteritum Perfectum & Plusquam-*

perfectum verbi *fallo* in omnibus modis, item *Pfaffius*. 7. Non occurrit *ter*: Exc. *Hafenreffer*, *Pfaffius*, *suffervefacio*, *suffervefio*. 8. Non occurrit in reciprocis verbis: Exc. *refer*. 9. Non est penultima litera: Exc. *Acliusi*, o, e, *Arefa*, *buso*, *Maraffa*, *offa*, *ruffa*, e. i. o *Rufi*, o e. *Stufa*, *subruffa*, e, i. o. 10. Non est finalis in Latinis verbis,

G.

1. **N**on est initialis si secunda & tertia dictionis litera eadem sunt. 2. Non est initialis in voculis duarum & trium literarum: Excipe, *Gad*, *Goa*, *Gog*, *git*. 3. Si geminatur est tertia dictionis litera: Exc. *adaggero*, *circumaggero*, *exaggero*, cum Participiis. 4. Si secunda & tertia dictionis litera est g. initialis est a. Exc. *oggannuo*, *oggero*, *oggrasser*, *uggerensis*, e. 5. Si verò tertia & quarta est g. tunc prima litera est s. secunda u. Exc. *Fugger*, *Haggau*, *Geggingensis*, e, *Gegginga*. 6. Inter duo g. non est unica tantum litera nisi initialis aut sexta sit dictionis litera: Exc. *agagropila*, *Agag*, *agoga*, *Archisynagogus*, *demagogus*, *Gemagog*, *Lagographia*, *Magog*, *Melanagogus*, a, um, *nugiger*, a, um, *nugigerulii*, a, um, *Ogyges*, *Ogygida*, *ogygius*, a, um, *panchymagogus*, a, um, *paragoge*, *phlegmagogus*, a, um, *Synagoga*. 7. Non est secunda & quinta litera neque ab initio neque à fine dictionis: Exc. *Agragantinus*, a, um, *Agragas*, *agrigentinus*, a, um, *Agrigentum*, *ogregius*, a, um. item *Gangi*, e. *Gegginga*, *Goaga*, *gregi*, e. *negligo* i. s. *aggrego*, a. *congrego*, a. *dissegrego*, a. *segrego*, a. 8. Non geminatur inter similes literas. Exc. *Haggau*. 9. Non occurrit *ter* in dictione: Exc. *aggregabilis*, a.
aggre-

aggregatio, aggregativus, a, um, aggrego, cum Participiis, Gegginga, Geggingsis, e. Gemagog, phlogmagogus, a, um. 10. Non est initialis ac penultima: Exc. *Gygi, e. Gangi, e. goaga, gregi, e. galega, galanga, Gegginga, Geppinga, Groninga.* 11. Non est secunda & penultima litera: Exc. *aggrego, a, agoga. Ogygi, e.* 12. Non est finalis in Latinis verbis neque in nominibus propriis: Exc. *Abisag, Agag, Doeg, Gemagog, Gog, Magog, Nepheg, Og, Phaleg, Sarug, Siceleg.*

H.

1. **N**on geminatur. 2. Non precedit geminam literam nisi sit tertia aut quarta à fine litera: Exc. *Theofa, Thootes.* 3. Non occurrit ter in dictione: Exc. *Ichthyophagus, Ichthyotrophus, Ophthalmographia, Phithiophagus.* 4. Inter duo h. non est unica litera, nisi alterutrum sit quarta aut quinta dictionis litera & intermedia sit t: Exc. *Erisichthon, Lagophthalmus, Melanechthon.* 5. Non est secunda & quinta litera neque ab initio neque à fine dictionis: Exc. *Rhipheus, a, um, rhipheus, rhythmus, rhythmicus, a, um* 6. Non est secunda dictionis litera nisi initialis sit c. p. r. aut t: Exc. *ah, abenum, abeneus, a, um, ehem, eheneho, ehodum, oh, obs, obo.* 7. Si bis in dictione occurrit initialis est, aut inter utramque H. scil. precedit c. p. aut t: Exc. *rhipheus, a, um, rhipheus, rhythmicus, a, um, Rhadamanthus, rhythmus.* 8. Non occurrit in Reciprocis verbis: Exc. *obo.* 9. Non est initialis ac penultima: Exc. *Heresiarcha, Hagiographa, Heniochi, o, e. Hesychi Hierosiarchi, o. e. Hipparchi, o. e. Hippolapathi, o, Historiographi, o. e. Hyacinthi, o, e. Hydrographi, o. e.* 10. Non initialis est & antepenultima: Exc. *Heresiarcha,*

A s

archa,

archa, am, as, is. Hagiographis, Heniochus, um. Hefchis, io. Hierarchia, Hierichus, Hierosiarchus, um, is, os. Hipparchus, um, Hippolapathum, Historiographus, um, is, os. Hyacinthus, um, Homotechna, e i. o. Hydrographia, Hydrographus, um, is, os. 11. Non est penultima nisi antepenultima sit a. c. e. p. r. aut t. finalis a. e. i. aut o. Exc. *mihs, ohe, oho, panthu, phu, phy, xethy.* 12. Non est finalis in Latinis verbis: Exc. *ah, oh, vah, gitb, prob, ceterach;* neque in nominibus propriis nisi penultima litera sit c. p. aut t.

I.

1. **G**eminatum i. sequitur c. s. t. aut u. Exc. *idem.* Si c. proxima litera secundum c. eadem est cum geminata, vel cum tercia post c. litera: Excipe secundam personam singularis Præsentis Imperativi Activi in compositis verbis *jacio.* Si s. s. geminatur aut finalis est, aut tercia litera post geminam est i: Exc. *idem.* Si T. finalis est t. Si U. erit una harum dictionum: *Bijugis, e. bijugus, a, um, multijugis, e. multijugus, a, um, quadrijugis, e. quadrijugus, a, um, semijugerum, unijugus, a, um, dijudicatio, dijudico* cum Participiis. 2. Non geminatur inter similes literas nisi circa dictionis finem: Exc. *desisti, transisti, pertransisti, istis, issem, isses, isset, issemus, issetis, issent, isse.* 3. Non est finalis si tercia & quarta à fine literæ eadem sunt, nisi penultima sit c. i. aut u: Excipe, *Achilles, Erinny, Pyrrhi, Scirrbi, Uvei.* 4. Nulla litera geminatur in fine dictionis præter e & i, nepue e. nisi antepenultima sit a: Exc. *Aa, boo, coo, Dee, soo, aizoo, argoo, coloo, Latoo, minoo, Nemoec, Piroo, arctoo, Euboe, ennoee, idenee, inchoo, pyr-*
too,

100, *Phœbee, Acheloo, Alcinoe, Antinoe, erroneè, Minaduo, Panthoo, Pirithoo, Timothee, momentaneè, Charonee, Mælibœe, spontaneè, consentaneè, supervacaneè.*

L.

1. **N**on est initialis, si secunda & tertia litera eadem sunt: Exc. *liss, lunus.* 2. Non occurrit in voculis duarum literarum. 3. Si prima & secunda litera eadem sunt, tertia est l: Exc. *Aaron, Eetion, Eetioneus, a, um, iidem, iss, issidem, iit. Oogala, Oona, oopellum, ooscyphum, Ootos, uva, uvesco, uvuus, a, um, uvidus, a, um, unifer, a, um.* 4. Inter duo l. non est unica litera, nisi alterutrum sit tertia aut quarta dictionis litera: Exc. *Cephalalgia, Cistellula, parallelus, a, um, puellulus, puellula, scintillula, stellula, expullulo, propullulo, repullulo, repullulafco cum Participiis.* 5. Non est prima & quarta, neque secunda & quinta dictionis litera: Ex. *Lullus, Lullianus, a, um. Lollus, Lalius, Lalia, item Alleluja, Clælia, Olbelus, olbelius, a, um. Okula, Eleale, Elsel.* 6. Si initialis est ac geminata, quinta sextaque dictionis litera est l: Exc. *Lollus, Lullus, Lullianus, a, um, Leonellus.* 7. Non est secunda & tertia dictionis litera nisi initialis sita, aut i: Exc. *elleborus, ellipsis, ellobium, ellopia, ellopium, ellops, ellotia, ellus, eltychnium, olla, ollaris, e. ollula, ollus, a, um, ullibi, ullus, a, um.* 8. Bis occurrens non est finalis in Latinis verbis: Exc. *lupercal.* 9. Non occurrit ter in Latinis verbis nisi geminetur. 10. Non est finalis, si secunda & quinta litera ab initio aut fine dictionis eadem sunt: Exc. *Nathanael, Raphael, Bejeleel, Eliel, quadrantal.* 11. Non est finale in Latinis verbis geminatam habentibus: Exc. *Annibal, Hannibal,*
Emma-

Emmanuel, notuibil. 12. Non est finalis in verbis plurium quàm octo litterarum: Exc. *Præconful, quadrantal*.

M.

1. Non est initialis in Latinis verbis si secunda & tertia littera eadem sunt: Excipe, *meem, mees, meet, meemw, meetis, meent*. 2. Non est secunda ac penultima littera, nisi quarta quintaque à fine litteræ eadem sint: Exc. *Amsterdam, a, amoni, amoma, iummo, embamma, emblema, empyema, empyreuma, Amama, imprimo, i. e. implumi, e. omniformis, e. smegma*. 3. Non est secunda & tertia dictionis littera nisi initialis sit i: Exc. *Ammon, Ammoniacus, a, um, Ammonius, Ammania, Ammonitus, Ammonitrum, Emmanuel, Emmius, Emme, Emmaus*. 4. Si initialis est ac geminata secunda littera est a, tertia & quarta m: Exc. *Memminga, Memmingensis, e. Memmius, Mummius, multimummus, a, um*. 5. Non est secunda & quinta littera neque ab initio neque à fine dictionis: Exc. *ambimus, amneo, embamma, immemor, immemorabilis, e. immemoratus, a, um. omnem. omnimodus, a, um smegma, item marmma, Masma, circumgemo, e. numisma, thymiana*. 6. Non occurrit ter nisi geminetur, antepenultima aut finalis sit: Exc. *Mahumotismi, a, e. Matremfamilias, Matrumfamilias*. 7. Si geminatam sequitur antepenultima aut finalis est: Exc. *ablaqueomini, creomini, Cleempus, um, delineemans, duumvir, duumviralis, e. duumviratus, eleemosyna, illaqueomus, ileemini, præmineo, præminentiæ, concremini, procremini, recremini*. 8. Non est in oculis duarum litterarum: Exc. *me, mi*. 9. Non est initialis media

media & finalis : Exc. *mamam, mimam, minum,
Morum, Memmum, Mummum, Mahometem,
Mahometum, Maximinum, maxmorum, aram, mi-
nimorum, aram, moliminum, minimium, matrimo-
nium, mercimonium, Methymnum, am. Mongome-
rium, machinamentorum.* 10. Si inter duo m. uni-
ca litera occurrit, neutrum est secunda neque pen-
ultima litera : Exc. *amam, Amama, amamini, ama-
minor, amatur, amamus, amem, amemini, amemur,
amemus, amomum, cardamomi, o, cinnamomi, o.
emam, emamini, ematur, emamus, ememini, ememur,
ememus, emimus, emimini, emimior, enthymema,
imam, imum, mama, meme, mima, e. i. o. Meme, i, o,
pantomime, i, o.* 11. Non est antepenultima & pen-
ultima litera : Exc. *anagramma, comma, consua-
mo, a, dilemma, embamma, epigramma, gamma, gem-
ma, gummi, flamma, immo, inflammo, a, lemma, wa-
ma, Memmi, Mummi, multinumma, e, i, o, numme, i, o,
programma, stemma, stymma, summa, e, i, o.* 12. Si
quater occurrit in dictione, geminatur & finalis fi-
mul est : Exc. *Mahumetismum.*

N

1. **N**on est initialis in Latinis verbis si secunda
& tertia litera eadem sunt : Exc. *noologia,
nunnt.* 2. Non est initialis ac geminata : Exc.
*Nannacus, nonnihil, nonnullus, a, um, nonnunquam,
Nonnus, Nonna, nonne, novennis, e. Nunnus.* 3. Non
sequitur geminatam nisi sit secunda aut quarta à fi-
ne litera : Exc. *asizoon, abavunculus, avunculus, Basi-
leenfi, e, sum, ibus, Cenchreenfi, e, sum, ibus, Demophoon,
onti, onta, onte, Hippocoon, onti, onta, onte, Laocoon,
onti, onta, onte, nemeen, nesaeen, Oo . . . is, as. Pla-
taenfi,*

saensis, e, ium, ibus, Thermodoon, onti, onta, onte, Theon, onti, onta, onte. 4. Si geminam literam sequitur n. litera post n. est t. Exc. abavunculus, avunculus, Basileensis, e, Cenchreensis, e, Plataensis, e. 5. Non est prima & quarta litera neque ab initio neque à fine dictionis: Exc. Nania, Nannacus, Narnia, Narniensis, e, Neander, neant, Neanthus, nonnihil, nonnullus, a, um, nonnunquam, Nonnus, Nunnus, item Aenean, anien, annon, Antinoen, Arsinoen, Athenion, Antinoen, Danaen, Erinnyen, Lenconen, Lysinoen, Melanogen, Oenonen, Oenoen, Phemonoen, Tanain, Sindon. 6. Non est initialis & finalis in Latinis verbis: Exc. non, Neon, Napen, Naron, Naxen, Neden, Nedon, nomen, numen, Nemeen, Nerion, Nerinen, Nasamon, Neesen, Niniuen, Neapolin, Neobulon, Nephelen, Nisan, Nurrimen, Nicopolin, Necropolin, Nyctimenen. 7. Non est media & finalis: Exc. Amnon, annon, Arganthon, Arvon, Berenicen, canon, chrysanthemon, Conon, Diagnofin, Elephantiasin, Erinnyen, Gratianopolin, Menon, Paracenshesin, Phœnicen, pranomen, prognasin, Sinon, Zenon. 8. Non est ultima litera in utraque dictionis medietate: Exc. Adrianopolin, Aenean, cognomen, Tanain, Cornicen, Danaen, Oenoen, pronomen, Sindon, Strongylen, verantamen. 9. Si ter in dictione occurrit non est finalis: Exc. Constantinopolin, Niniuen, annon, Antinoen, Erinnyen, Nyctimenen, Oenonen. 10. Non est secunda & tertia dictionis litera nisi initialis sit a aut i: Exc. Enna, Ennaus, a, um, Enneas, Ennius, Ennianista. 11. Non est finalis in Latinis verbis, si tertia & quarta à fine litera eadem sunt: Exc. Menassen, Achillen, Alcippen, Ammon, annon, Cydippen, Erynnyn, Hollen, Joppen, Pollen, Ulysses,

O.

1. **N**on est initialis si secunda & tertia dictionis litera eadem sunt, nisi illæ sint c. f. aut p. Exc. *ebba, obibo, obbruceſco, oggannio, oggraffor, olla, olla-ris, e, olla, olla, olla, a, um, offa, is, i, e, ium, obus, offens, a, um, ofſculatim, ofſculum, ofſifragus, a, um, ofſilegus, a, um, offuaria, ovum.* 2. Non est initialis, si secunda & quarta aut secunda & quinta litera eadem sunt, nisi illæ sint b. aut r. Exc. *Præteritum Perfectum & Plusquamperfectum verbi ovo in omnibus modis, item ovabunt, ovamus, ovatus, ovatus, ovatum, ovatu, ovaturus, a, um, ovemus, ononis, opopanax, ovacula.* 3. Non est initialis media & finalis: Exc. *obolo, orobo, Oropo, oblonge, obnoxio, obſonio, oborto, obvelvo, Oenomao, Oenetro, Orchomeno, Orthodoxo, orthogono.* 4. Si geminatur est secunda aut penultima litera: Exc. *arctoorum, argoorum, mnaorum, Demophoentis, i, a, em, e, Laocoentis, i, a, em, e. Hippocoentis, i, a, em, e, thermodoentis, i, a, em, e, thermodoentis, a, um, choofa, chootes, choentis, i, a, em, e, discooprio, proamior, proemum.* 5. Non occurrit quinque in dictione. 6. Non geminatur inter ſimiles literas. 7. Si secunda & tertia dictionis litera est o, initialis est c. Exc. *boo, bootes, soo, soorum, soos, Noologia, Zoologia, Zoonychon, Zoophthalmus, Zoophyta, Zootomia.* 8. Bis occurrens non est penultima litera nisi finalis sit n. o. r. aut s. Exc. *Allobrox, Coſroi, e, cymathee, Leucothee, Oenoe, Phemonoe, Pheloe, quotquot, velvex.* 9. In voculis duarum literarum non est initialis, Exc. *ob, os.*

P.

1. **N**on est initialis si secunda & tertia dictionis litera eadem sunt: Exc. *pui, puis, piusſimus, a, um,*

a, um, &c. 2. Non est secunda & penultima: Exc. *Apocope, Appa, Episcopi, o, e, Epitrope, Epops, i. e. Spem-
fippi, o, e. Urua, Apostrophe, i, o.* 3. Non occurrit
ter nisi geminetur: Exc. *perpauper, a, um. Pom-
peiopolis, prapropereus, a, um, Prosopographia, Prosopo-
pœia, Pseudopropheta.* 4. Nullam præcedit gemit-
natam præter i: Exc. *conspuunt, untur, despuunt, un-
tur, exspuunt, untur, inspuunt, untur, respuunt, untur,
spuunt, untur, præcipuus, um.* 5. Nullam sequitur
geminatam præter o. 6. Non est initialis ac ge-
minata: Exc. *Pappa, Pappas, Poppæa, pappens, a, um,
pappus, Philippus, Pappare, Philippi, Philippei, Pap-
pous, Philippeus, peropportunus, a, um, Philippensis, e,
Philippicus, a, um, Philippides, Philippina, e, Philippo-
polis, Philippus, Pseudophilippus, Pappis.* 7. Non est
secunda & tertia dictionis litera nisi initialis sit a,
aut o. 8. Non est in voculis duarum litterarum.
9. Non est secunda & quinta dictionis litera: Exc.
Ephippium, Ephippiarius, ephippiatus, a, um. 10. Non
est secunda & quinta à fine litera nisi in verbis quin-
que litterarum: Exc. *Eupompi, o, e.* 11. Non est ter-
tia & sexta à fine litera nisi in verbis sex litterarum:
Exc. *Eupompus, um.* 12. Non præcedit gemit-
tam nisi sit tertia aut quarta à fine litera: Exc. *con-
spuunt, untur, despuunt, untur, exspuunt, untur, inspu-
unt, untur, spuunt, untur, respuunt, untur, priusimus,
a, um, impiusimus, a, um.* 13. Non est finalis Exc.
Volup.

2.

1. **N**on est initialis si secunda & tertia litera ex-
dem sunt: Exc. *quatus.*
2. Non geminatur.
3. Non occurrit ter in dictione: Exc. *quatus, quatus, q.*
4. Non

4. Non sequitur geminatam nisi sit antepenultima.
5. Non est initialis ac media dictionis litera : Exc. *quotusquisque, quinquies, quetquera, e, i, o.*
6. Inter duo q. ad minimum sunt dux literæ.
7. Literam q. semper sequitur u, & adhuc vocalis.
8. Non occurrit inter similes literas nisi sit antepenultima.
9. Non est penultima litera.
10. Non est finalis : Exc. *Ulaq.*

R.

1. **N**on est initialis si secunda & tertia litera eadem sunt : Exc. *runnt.*
2. Non est in vocalis duarum literarum : Exc. *ir, re.*
3. Non est initialis & finalis in vocalis trium & quatuor literarum, neque secunda & ultima : Exc. *rear, reor, aror, arer, urer, urar.*
4. Non est secunda & tertia dictionis litera nisi initialis sit a aut i : Exc. nomen & verbum *erro* cum Participiis, *errabundus, a, um, erraticus, a, um, erratus, a, um, erroneus, a, um, error, erratio.*
5. Non sequitur geminatam literam vocalem nisi sit quarta aut quinta dictionis litera : Exc. *Aaron, ablaqueer, eris, ere, arctoorum, argoorum, delineer, eris, ere, illaqueer, eris, ere, lineer, eris, ere, minoorum, praeram, as, at, amus, atis, ant, praero, is, it, smus, isis, unt, procreer, eris, ere, recreer, eris, ere.*
6. Si initialis est ac geminata, quinta & sexta dictionis litera est r.
7. Non occurrit quinquies in dictione : Exc. *corroborarer, irrorarer, refrigerarer, reverberarer, transverberarer, &c.*
8. Non est secunda & penultima nisi finalis sit a, e, i, aut o. Exc. *prafere, prafers, profers, profert, transfers, transfert.*
9. Non est finalis in Latinis verbis nisi penultima sit a, e, o, aut u : Exc. *decemvir, duumvir, hir, ir, levir,*

martyr, protomartyr, quindecimvir, semivir, septemvir, tredecimvir, triumvir, vir. Si penultima erit u, antepenultima est m, aut t. Exc. *anxur, augur, cicur, cur, ebur, fulgur, fur, furfur, jecur, ligur, robur, sulphur, tibur, trifur.*

S.

1. **N**on est initialis in Latinis verbis, si secunda & tertia litera eadem sunt: Exc. *suus, suum, suunt.*
2. Non est secunda & tertia dictionis litera nisi initialis sit a: Exc. *esse, essedarus, essedum, essens, es, et, emus, etis, ent, essentia, essentialis e, essentialiter, essens, Eßlingensis, e, Eßlinga, ossis, i, e, a, ium, ibus, ossens, a, um, osculatim, osculum, osifragus, a, um, osilegus, a, um, osillo, osilegium, ossamania, ossum, ossini, ossuaria, item Præteritum Perfectum & Plusquamperfectum verbi *nro*, in omnibus modis.*
3. Non sequitur literam geminam nisi ipsa sit geminata aut finalis, aut tertia litera post geminam sit i: Exc. *deest, isidem, præst, ooscyphium.*
4. Si inter duos, unica litera occurrit, neutrum est secunda neque penultima litera: Exc. verba quatuor literarum, item *isofietes.*
5. Non est secunda & quinta dictionis litera nisi in verbis quinque literarum: Exc. *assessor, assisto, &c.*
6. Non est secunda & quinta à fine litera nisi etiam antepenultima sit: Exc. *assensi, u, caseosa, e, i, o, consensi, u, consuasi, u, dissensi, u, dissuasi, u, insulsa, e, i, o, muscosa, e, i, o, nauscosa, e, i, o, persalsa, e, i, o, persuasa, e, i, o, u, piscosa, e, i, o, præsensa, e, i, o, u, salsa, e, i, o, sarsi, sensa, i, o, u, suavi, u, subsensi, u, transfusa, e, i, o, u, viscosa, e, i, o.*
7. Non est secunda & penultima nisi etiam sit antepenultima: Exc. *ascripsi, ascensu, aspersa, e, i, o, u, as-*
sensi,

fensi, u, assumpsi, ostensa, e, i, o, u. 8. Si ter in dictione occurrat, geminata, aut initialis, aut finalis est, nisi verbum in sibi desinat: *Exc. dispecuisti, disposuisti, disquisuisti, transposuisti.* 9. Non est in voculis duarum litterarum initiale: *Exc. se, si.*

T.

1. Non est initialis, si secunda & tertia dictionis littera eadem sunt: *Exc. tuus, tuum.* 2. Si secunda & tertia littera est t, initialis est a: *Exc. Otta- rus, Ottilia, Otto, Ottomannicus, a, um. litter.* 3. Non est initialis ac geminata: *Exc. transmitto cum Par- ticipiis, trutta, tytygiat.* 4. Bis occurrens non est finalis in voculis trium & quatuor litterarum: *Exc. tot, atat, utut.* 5. Non est secunda & quarta, neque secunda & quinta dictionis littera, nisi initialis sit s: *Exc. atat, utatur, utetur, utitur, utut, item utantur, utentis, i, em, e, es, ium, ibus, utentur, utpote.* 6. Non est secunda & penultima nisi initialis sit a aut s: *Exc. Ctesiphonti, a, e, iteranti, e, iterata, e, i, o, u. Otto, utenti, e, utilitati, e, utpote.* 7. Non est initialis me- dia, & finalis: *Exc. tentant, ent, sertiat, et, tractabat, bit, rat, ret, rit, vit, transfretavissent, transmutave- rant, int, unt, transnataverant, int, unt, transporta- vissent.* 8. Quater in dictione occurrens gemina- tur: *Exc. intractabilitatis, i, em, e, pituitositatis, i, em, e, stipticitatis, i, em, e, taciturnitatis, i, em, e, tempe- strivitatis, i, em, e. terrestreitatis, i, em, e. terricritatis, i, em, e. tortuositatis, i, em, e. transsubstantiatio.* 9. Non se- quitur geminatum litteram nisi sit antepenultima, penultima aut finalis: *Exc. Eetion, Eetionens, a, um. Zoosomia: Si penultima est t, geminatum precedit*

q. Exc. *Aceta, e. booti, e. Phraati, e. thooti, e.* 10. Non est penultima litera nisi finalis sit vocalis.

U.

1. **N**ulla litera geminatur in initio dictionis præter u. Exc. *Aaron, Eetion, Eetioneus, a, um, iidem, iidem, iis, iit, oogala, ooscyphum, Oona, Oopellum.* 2. Non est initialis si secunda & tertia dictionis litera eadem sunt: Exc. *viis, ullibi, ullus, a, um.* 3. Non est finalis si tertia & quarta à fine litera eadem sunt. 4. Non est media & finalis nisi penultima sit t. Exc. *fluxu, lauru.* 5. Non est initialis & finalis nisi penultima sit t. Exc. *usu, veru, visu, versu, vulsu, unicornu.* 6. Non est finalis occurrente geminata nisi penultima sit s. aut t. Exc. *curru, annexu, affluxu, effluxu, connexu.* 7. Non est finalis, si secunda & quinta à fine litera eadem sunt, nisi penultima sit t: Exc. *assensu, consensu, consuasum, dissensu, dissuasum, persuasum, sensu, suasu, transfusu.* 8. Geminatum u. sequitur aliqua harum octo literarum a, e, i, l, m, n, s aut t. Exc. *juvo, adjuvo.* Si a aut e, præcedit i. Exc. *Cluverius, nva, nveus, a, um, nvesco.* Si i præcedit l. Exc. *juvi & adjuvi, isti, it, imus, istis, issem, isset, isset, issemus, issetis, isset, isse, exuvia, pacuvius, recluvia, Vesuvius, Vitruvius, nvis, nvidus, a, um, nviser, a, um.* Si m aut s. finales sunt: Exc. *dumvir, dumviralis, e. dumviratus.* Si n, verbum desinit in unt aut untur: Exc. *avunculus, abavunculus.* Si t, præcedit q. 9. non est ultima litera in utraque dictionis medietate nisi penultima sit s aut t: Exc. *aliquandin, luxu, nurn.* 10. Non est finalis nisi penultima sit e s t aut x. Exc. *acu, ann, din, phu, arcu, solu, sicu, gelu, genu, lacu, manu, nurn, penn, pinn, sinn,*

vern,

*veru, cornu, curru, gradu, lauru, socru, specu, tribu, pan-
thu, quercu, camdu, melampu, porticu, quamdu, toni-
tru, interdum, unicornu, aliquandiu.*

X.

1. **N**on geminatur. 2. Non occurrit bis nisi sit secunda dictionis litera: Exc. *Artaxerxes, Auxiliatrix, coxendix, sextuplex, texitrix, Xerxes.*
3. Inter duo x. non est unica litera. 4. Non occurrit in verbis reciprocis: Exc. *axa, oxa, taxat, textet, erexere.*
5. Non sequitur geminatam literam: Exc. *praexisto.*
6. Non est initialis in verbis geminatam habentibus: Exc. *Xanthii, Xantippe, Xantippus, Xaverii, Xenii, Xenus, Xenodochii, iis.*
7. Non est secunda dictionis litera nisi initialis, e. & tertia (y) Exc. *axa, axilla, axioma, axis, axungia, ixia, ixion, ixionides, ixus, oxalis, oxobaptia, oxus, oxyacaniba, oxycedros, oxylapathum, oxygala, oxygarum, oxymel, oxyrhynchus, uxor, uxorcula, uxorius, a, um.*
8. Occurrente geminata non est finalis nisi tertia litera sit geminata: Exc. *cistellatrix, coeffectrix, inefficax, interrex, rebellatrix, supellex.*
9. Non occurrit ter in dictione. 10. Non est finalis si secunda & quinta à fine litera eadem sunt: Exc. *Allobrox, audax, conjunx, exlex, fallax, harpax, interrex, pellex, quincunx, supellex, vertex, vervex, volvox.*
11. Non est in voculis duarum litterarum: Exc. *ex.*

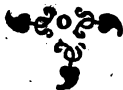
Y.

1. **N**on est initialis: Exc. *yerva, ypera, Yenyvenius, Ystadiensis, e. Yrica.*
2. Non occurrit bis in dictione: Exc. *caryophyllata, caryophyllus, glycyrrhiza, hydragrum, hyoscyaminus, a, um. hyoscyamus*

hypopyum, hypozya, hypsipyle, symmysta, symphytum, synonyma, syntycha, syzygia, Tenyvenius. 3. Non est in voculis trium literarum: Exc. *phy, Ary.* 4. Non occurrit inter similes literas nisi sit secunda dictio-
nis litera: Exc. *coryto, encyclius, a, um, encyclopadia, epicyclus, Ogyges, ogygius, a, um, hemicyclus, erinnyn.*
5. Non sequitur geminatam literam: Exc. *Affy-
riacus, a, um, affyrius, a, um, coccyx, collybistes, collybus, collyra, collyrium, ellychnium, erinnys, gossypium, illyri-
cus, a, um, illyris, illyrius, a, um, Massylus, a, um, plene-
myrium, sebennisticus, a, um, sebennytus, symmysta, Transsylvania.* 6. Non est finalis: Exc. *Achaly, capy, chamadry, chamapity, chely, Cory, Erinny, Haly, mi-
fy, Mity, moty, phy, sory, Tetby.*

Z.

1. **N**on occurrit in voculis duarum & trium lite-
rarum: Exc. *aza, oza, zea.* 2. Non occur-
rit bis in dictione nisi in nominibus propriis bibli-
cis: Exc. *Nazianzum, Nazianzenus, Zetznerus, Zezes, zizania, zizanium, ziziphus, zozymus, zuen-
ziga.* 3. Non occurrit in verbis reciprocis: Exc.
aza, aziza, mazam. 4. Non precedit geminatam
literam nisi sit antepenultima: Exc. *aizoan, Zoole-
gia, Zoonychen, Zoophthalmus, Zoophyta, Zootomia, Zu-
uingerus, Zuuinglus.* 5. Non sequitur literam
geminatam. 6. Non est finalis in Latinis verbis.

Nomina

Nomina Difficiliora in Regulis contenta, explicata.

in

A.

1. **A** est fluvius Flandriæ Fanum S. Audomari præterfluens. vid. Cluverium *Introduct. Geograp.* p. 163. 2. Baaras, est nomen lacus, penes quem radix eodem nomine gignitur propè Hierosolymam. 3. Phraates nomen proprium, vid. Justin. 4. Tacamahaca est resina celebris Medicis usitata. 5. Tamalapatra est nomen herbæ, Latine malabattrum, Græcè *μυλὰβATTRON*. Germ. dicitur: *Jüdisch, Blar*. 6. Garzias ab horto, de plantis Indicis illud nomen huic herbæ tribuit, vid. Martini *Lexicon* in voce Malabattrum. 7. Taracantara est sonus inconditus buccinæ.

B.

1. **B**oo, est Indicativus verbi boare. 2. Bootes stella septentrionalis notissima. 3. Obba poculi genus vel ligneum vel ex sparto, quod nunc ubba dicitur, vid. Martini *Lexicon*. 4. Ubbo, Nomen proprium. 5. Rob, Arabicum vocabulum Medicis usitatum, notat succum medicatum, qui primum defœcatur, exinde verò solis aut ignis calore sic densatur, ut longiore tempore citra corruptionem asservari queat, vid. p. 466. *Lexici Ravensteinii*.

B 4

C.

C.

1. **N**Ycticorax, Græcum vocabulum, Nachttrab.
 2. Phalacrocorax, φαλακροκόραξ, quasi φα-
 λακρός κόραξ, calvus, corvus. Est avis in Alpibus
 & ad Insulas Baleares. Plin. l. 10. cap. 48. 3. Aca-
 cia est herbæ genus. vid. Martin. Lex. 4. Aca-
 cius Patriarcha fuit Constantinopolitanus, vir in-
 primis pius, & Leoni Imperatori gratissimus. 5.
 Eccere est adverbium monstrandi. Calepinus ait,
 esse jusjurandum ac si jures, per Cererem, p.m. 507.
 6. Ecdicus significat defensorem, vindicem, Græc.
 est ἑκδικῶ. vid. Calep.

D.

1. **L**iddelius est nomen Medici quondam in Sco-
 tiâ celeberrimi. 2. rhododendrus, frutex
 est florem ferens rosæ similem, foliumque indeci-
 dum Græc. ῥοδὸδένδρον, quasi rosæa arbor, eademque
 planta, quæ & rhododaphne. Causa nominis est,
 quia assurgit ut arbor, & lauro & rosæ similis.
 3. adedo, est compositum ex ad, & edo. 4. Ado-
 nidi est Dativus à Nomine Adonis Poëtis ob amo-
 res Veneris notissimus. 5. Medardus Calenda-
 riis notus. 6. Androdus, servus, hospes & Medi-
 cus Leonis.

E.

1. **E**uboec, Vocativus à Nomine Euboeus, qui
 est ex Insulâ Eubœâ. 2. Ection, Pater fuit
 Andromaches, & socer Hectoris, qui apud Thebas
 Ciliciæ imperabat, 3. Eumæ, Vocativus à No-
 mine

mine Eumæus, Subulcus fuit Ulyssis, qui Dominum à bello Trojano reducem operâ suâ adjuvit contra procos uxoris. 4. Cenchreenlibus à Nomine Cenchreenfis à Cenchreis, portu Corinthiorum. 5. Platsensium notum est. 6. Ætez Dativus à Nominativo: Ætes vel Æta, Pater qui fuit Medez.

F.

1. **A** Forus, pisciculus minutus, qui propter exiguitatem capi non potest. 2. Ofella, est parva ossa, litera in diminutivo sublata. 3. Sfortia est Ducis Mediolanensis nomen. 4. Ufens, fluvius est juxta Terracinam teste Plinio, hinc usentinus. 5. Afrodifus, adjectivum Græcum, ab ἀφροδίτη, Venere. 6. Pfaffius est nomen proprium. 7. Hasenreffer, Theol. D. & Professor Tübingensis. 8. Aclius, Theodoricus cliens, Suevis Præfectus. 9. Arefa, Phœniciz Urbs. 11. Maraffa fuit Medicus Italus. 12. Rufus nomen notissimum. 13. Stufa, hypocaustum, vaporarium. vid. Martin. Lex. in voce Stuba.

G.

1. **G** Ad, nomen proprium filii Jacob. 2. Goa, Indiz Urbs. 3. Cog, nomen Biblicum. 4. Cich, alii Gich, genus seminis Schwarze Corjander. 5. Uggerensis, nomen proprium Provincie Ducatus Brandenburgici. Hainlinus Geograph. p.m. 649. 6. Fugger, nomen proprium Comitum Germanicorum. 7. Gegginga, est pagus haud procul Augusta - Vindelicorum distans. 8. Haggzus est Propheta. 9. Oogala, puls ex

B 3

ovis

ovis & lacte, ab *ovum* & *γάλα* lac. 10. *Agagropila*, Gemsen. Kugeln. 11. *Agag*, Nomen Regis Amalekitarum. 12. *Agoga*, Græc. *αγωγή* fossa est in Metallis aurariis, per quam aqua aurum trahens ducitur, oder eine Wasser Furth. 13. *Demagogus*, Græc. *δημαγωγός*. Demagogi apud Athenienses vocabantur Duces quidam vulgi, populari autem concionibus aucupantes, homines populariter factiosi. 14. *Gemagog*, Gigascubitos duodecim procerus, de quo Archirenius: Cabitister quatuor altum *Gemagog* Herculeâ suspendit in aëraluctâ. 15. *Lagographia*, ex *λαγός* vel *λαγώς* lepus & *γραφή*, Scriptura. 16. *Magog*, Nomen proprium Biblicum. 17. *Melanagogus*, adjectivum à *μείλας* niger & *ἄγω* duco. 18. *Ogyges*, Thebanorum Rex, qui primum Thebas Bœotias ædificavit. 19. *Ogygius* ab *ogyges* descendens. 20. *πανχυμαγωγός* ex *πᾶς* omnis & *χυμός* succus, & *ἄγω* duco. Medicis usitata vox. 21. *Paragoge* notissima Poëtis figura. 22. *Phlegmagogus*, quod phlegma educit. 23. *Agragantinus*, adjectivum, idem quod *Agrigentinus*, ab *Agragas*, qui & *Acragas*, Siciliæ mons est, & in eo oppidum ejusdem nominis, quod hodiè *Agrigentum* vocant. 24. *Coaga*, *Hainlinus Geographiæ p. m. 609.* ita scribit: §. 7. *Biledulgerid* est tractus terræ longissimus in regna sex *Zanhaga*, *Zuenziga*, *Targa*, *Lempra*, *Berdoa* & *Coaga* distributus. 25. *Cygi*, est *Dativus à Nominativo Cyges*, qui fuit Rex *Lydiæ* Justinoteste l.c. 26. *Galega kalica* voce significat herbam. 27. *Galanga*, *Galgan* / *Radix*. 28. *Abisag*, *Doëg*, *Nepheg*, *Og*, *Phaleg*, *Sarug*, *Siceleg*, sunt Nomina Biblica.

H.

1. **T** Hoofa, Phorci filia, ex qua Polyphemum Neptunus genuit.
2. Thoores unus fuit ex praconibus Graecorum.
3. Ichthyophagus, Gr. vocab. ab *ἰχθύς* piscis & *φάγω*, edo.
4. Ichthyotrophium descendit ab *ἰχθύς* & *τροφή* alo.
5. Pchitrophagus, in Plurali Pchitriophagi, dicti sunt populi à tenuitate victus, quasi pediculis vescantur. Hi sunt juxta Pontum Euxinum.
6. Erisichthon, vir impius fuit in Thessaliâ.
7. Lagophthalmus à *λαγώς* lepus & *ὀφθαλμός* oculus. Dicitur oculorum vitium, quum superior palpebra non descendit; Dictum à leporibus, qui apertis oculis dormire consueverunt. vid. Ravensteinii Lexicon Medicum pag 296.
8. Riphæus, unde Riphæi popul. septentrionales à Riphæis Montibus appellati. vid. Cluv. p. 477. 478 introd. Geogr.
9. Rhadamanthus, Judex inferorum, Virgil. lib. 6. Æneid.
10. Heniochus, Auriga, stella septentrionalis,
11. Hefychius, Milesius Historicus.
12. Hipparchus, celebris Astrologus.
13. Hippolapathum, majus lapathum, herba.
14. Homotechna, ab *ὁμότεχνος*, qui eandem artem proficitur.
15. Panthus, Vocativus à Nominativo Panthous seu Panthus. Nomen Proprium filii Otrei fratris Hecubæ.
16. Phu, Silvestris nardus, nascitur in Ponto.
17. Tethy, Vocativus est à Thetys, Cæli fuit & Vesta filia, soror Saturni.
18. Ceterach, *Milistrum* / *Scolopendrium*.

I.

1. **E**Rinnyi, Dativus ab Erinnyis, Furia infernalis. 2. Coo, est Dativus à Nominativo. 3. Dee, est Vocativus, Nominativus Deus. vid. Vossium lib. 2. cap. V. p. 261. 4. Eoo, Dativus ab (eous.) 5. Aizoo, Dativus ab Aizoon, sempervivum. 6. Argoo ab Argous, idem quod Argolicus. 7. Coloo à Colous Nominativus, Lacus est Lydiæ. 8. Latous, Nomen Apollinis à Latona ita dicti. 9. Minoo à Minos, qui Rex fuit Cretæ. 10. Piròus, nomen Herois cujusdam in Homero. 11. Nemee, est sylvæ Achajæ. 12. Phœbee Vocativus à Phœbeus. 13. Acheloo ab Achelous, qui fuit Ætoliz Rex, idemque fluvius. 14. Alcino, ab Alcinous, qui fuit Rex Phæacum. 15. Antino, ab Antinous, Nomen proprium Proci Penelopes. 16. Minadoo à Minadous, qui existit Celeberrimus Medicus Hispanus. 17. Panthoo Dativus à Panthous. 18. Pirithous, Thesei conjunctissimus, unde Pirithoo. 19. Chzronee à Chzronea oppido. 20. Melibœus est Pastor Virgilii. Eclog. 1.

L.

1. **L**iz significat foramina, quæ in summo mali recipiunt funes, unde liis. 2. Oogala, Græc. nomen supra explicatum. 3. Oonz, sunt Insulæ in Oceano septentrionali. 4. Oopellum, urbs est Britanniz. 5. Ooros, corona preciosissima Irenes, quàm ei conjux Johannes Ducas Imperator ex ovorum proventu dabat, vid. Mart. Lex. 6. Ooscyphium poculum in ovi formam oblongum, ex

200

7. Lollius, cognomen civitum Romanorum. 8. Clazia, nobilis virgo Romana fuit. 9. Colbelus, urbs Macedoniæ. 10. Eleale, Civitas Moabitarum. 11. Eliel, nomen proprium Biblicum. 12. Leonellus fuit Medicus. 13. Ellopia, Regio Eubor. 14. Ellopium, urbs Æcoliz. 15. Ellobium inauris. 16. Ellos, antiqui pro ille dicebant. 17. Ollus pro ille, vid Mart. Lex. 18. Ellops, piscis squamosus. 19. Ellozia, Festum Europæ in Cretâ. 20. Nathanael, Raphael, Beseleel, Eliel, Emmanuel, sunt nomina Biblica.

M.

1. **E**mpyema, est cavitatis thoracis à materiâ purulenta copiosa constipatio. vid. Ravensteini Lexicon, p. 181. 2. Empyreuma Reliquiæ sunt caloris febrilis post solutam accessionem, vid. id. Lexicon p. 182. 3. Sixtinus Amama vir doctus, qui Antibarbarum scripsit Biblicum. 4. Ammon, Nomen Biblicum proprium. 5. Ammoniacum est gutta sive lachryma ferulæ in Libya nascentis. vid. Calep. 6. Ammonius, Alexandrinus Philosophus fuit. 7. Ammonia, Regio mediterranea Libyæ. 8. Ammonitrum, massa est constans ex arenâ molis tritâ, & terciâ parte nitri. 9. Emme est avis. 10. Emmius vir doctus. 11. Emmaus notissimus est pagus haud procul Jerosolymis distans. 12. Memmius, Romanus civis. 13. Mummius, Imperator qui Corinthum diruit. 14. Amram, Moïsis Pater. 15. Marma, Nomen Biblicum. 16. Masma filius Ismaëlis. 17. Cleempus fuit Medicus. 18. Mama Æthiopiz sub Ægypto urbs, vid. Cluv. 19. Methymmeus, derivatur à Methymna

na urbe Lestii. 20. Mongomerius, fuit Dux Belli-
cus. 21. Ama est falx messoria, unde Accusativus
Amam, vid. Mart. Lex. 22. Memmî, Mummî
sunt Vocativi. 23. Lemma, λῆμμα, sumptio, id
quod in ratiocinationibus assumitur. 24. Scym-
ma, est spissamentum & dormitura unguenti ex
odorummentis constans.

N

1. **N**Oologia, pars Philosophiæ. 2. Nanna-
cus, Rex ante Deucalionis tempora fuisse fer-
tur. 3. Nonna, nomen fœminæ. 4. Nunnius,
est nomen celebris Medici. 5. Demophoon, The-
sei filius, Rex Acheniensis. 6. Hippocoon, ab Her-
cule occisus est. 7. Laocoon, filius Priami ex He-
cubâ. 8. Nemeen, Accusativus à Nemeæ, sylva.
9. Nerion, Unholden, Straut. 10. Nelzen, à Ne-
sæ, Numpha Marina, Neres & Doridis filia. 11.
Thermodoon, fluvius Cappadociæ. 12. Thoon,
fuit Vir Trajanus ab Antilocho interfectus. 13.
Narnia, Umbrinæ civitas. 14. Neander notissi-
mum nomen Professoris alicujus Wittebergensis.
15. Neant, est subj à neo, nere. 16. Neanthus
vir quidam, qui propter Chelyn Apollinis temerè
affectatam DEO vindice à canibus discerpius est.
vid. Nat. Comit. 17. Nonnus Poëta Græcus cla-
rissimus. 18. Antinoë, est nomen fœminæ. 19.
Arsinoë, filia Ptolomæi, Lagi filii. 20. Athenion,
Pictor insignis fuit. 21. Autonoë, Cadmi The-
barum conditoris filia. 22. Danaën Horatius ha-
bet. 23. Leuconoë, vid. Nat. Com. 24. Lysinoë,
Asiz civitas circa Pamphyliam. 25. Melange, est
Emporium in Indiâ intra Gangem, ubi Apostolus
Thomas

Thomas sepultus creditur. 26. Oenoë, Oppidum Græciæ Atticæ à Bœoniâ determinans. 27. Oenone, nomen Nymphæ Phrygiæ, quæ Paridem ad-
 amavit, antequam raperet Helenam. 28. Phœ-
 monoe, Prima Apollinis Delphici sacerdos, teste
 Pausaniâ, quæ carmen heroicum dicitur invenisse.
 29. Neon, urbs Phocidis. 30. Nape, urbs Lesbi.
 31. Naxos Insula Cycladum. 32. Nede, urbs Ar-
 cadiz. 33. Neden, urbs Laconiz. 34. Nerinen à Ne-
 rine, vid. Virg. 35. Nasamones Lybiæ populi à
 Nasamon. 36. Naron est Dalmatiz fluvius. 37.
 Neobule est Lycambis filia. 38. Nephele, Mater
 Phryxi & Helles. 39. Nisan mensis Hebræi no-
 men. 40. Necropolis Ægypti oppidum. 41.
 Nyctimene, filia Nyctei, vid. Nat. Com. 42. Am-
 non, Arnon Nomina Biblica, hoc fluvii, illud fili
 Davidis nomen. 42. Berenice nomen Sideris.
 43. Arganthon civitas est Tartessiorum. 44. Chry-
 santhemon, herbæ nomen. 45. Menon, Sophista
 arrogantissimus. 46. Paracenthesis, Curatio, quæ
 fit manu Chirurgi, cum morbus aliter curari ne-
 quit. 47. Sinon, Vir Græcus Virgil. 48. Stron-
 gyle, una clodidum. 49. Enna, urbs Siciliæ. 50.
 Enneas, Gr. numerus novenarius. 51. Alcippe,
 Mulieris nomen, Virg. 52. Cydippe, Nympha,
 Virg. 53. Helle, filia Athamantis Phryxi soror.

O.

1. **O** Nonis spinosa herba, 2. Opoponax, suc-
 cus panacis herbæ. 3. Orobus, ervum.
 4. Oropus, Atticæ oppidum. 5. Oenomaus, Rex
 Elidis. 6. Oenotrus, Sabinorum Rex, unde Italia
 Oenotria, Virgil. 7. Orchomenus, Bœotiz oppi-
 dum.

dum. 8. Orthogonus, Rectangulus. 9. Zoologia, disciplina de Animalibus. 10. Zoophthalmus, herba, sedum majus. 11. Zoophyta, quæ mediam naturam inter plantas & animalia habent, ut ostrea, spongia. 12. Zootomia, sectio animalium. 13. Zoonychon, Leontopodion herba. 14. Cosroes, Rex Persarum. 15. Cymothoe, Nympha Marina, Virg. 16. Leucorhoe, Orcami Babylonii Regis filia. 20. Pholoe, mons & oppidum Arcadia.

P.

1. **P**pa, Arabia felicitis urbs. 2. Epops, upupa. 3. Epistrophe, Schema Rhetoricum. 4. Speusippus, Philosophus Atheniensis. Apostrophe fig. Rhet. 5. Pompejopolis Ciliciz urbs. 6. Pappa, prima infantulorum vox. 7. Pappare est minutos ac commanducatos cibos comedere. 8. Pappas accipitur pro Patre. 9. Pappus, Gross, Batter. Nomen & Theologi. 10. Pappi carduorum flores. 11. Pappous, i.e. avitus. vid. Calep. 12. Pseudo Philippus, Rex substitutus, vid. Florum & Justinum. 13. Philippides, Cursor, Cornel. 14. Philippi sc. nummi Philippi Macedonum Regis. 15. Philippi urbs Thessaliaz. 16. Philippus Rex. 17. Philippinz Insula Maris Sinensis. 18. Eupompos, Pictor nobilis. 19. Ulaq est Typographus.

R.

1. **R**. est cavitas manus. 2. Anxur, urbs Italiae. Inunc Tarracina. 3. Ligur, nomen Populi Italiae. 4. Tibur urbs Italiae, Horat.

S.

1. **E**sszus, Esszi, tempore Christi sectarii. 2. **O**ssamania, Nomen Mensis Februarii. 3. **O**ssillo, Ossatim comminuo. 4. Ossini idem quod Esseni. 5. Ossum pro os. 6. Issosceles figura xquis cruribus. 7. Calscosus à calens.

T.

1. **O**ttarus Bohemiz Rex. 2. Ottilia, Nomen feminae. 3. Tytrygias, Latro fuit & Plagiarius Arcadiae. 4. Cresiphon Viri & urbis nomen.

V.

1. **P**acuvius, Poeta Tragicus. 2. Exuviz, induvis, reduvis notant unum idemque. 3. Vesuvius, Mons Italiae. 4. Vitruvius, Architectus Veronensis. 5. Melampu à Melampus.

X.

1. **A**Xa, Imperativus verbi axare. 2. OXus Amnis in lacu oxia, unde oxo. 3. Xanthium herba. Item Xanthii populi vid. Calep. 4. Xaverius Jesuita. 5. Ixia, Herba. 6. Ixion, Rex Thesaliae, Virg. l. 6. 7. Ixionides, ab Ixion. 8. Ixon, viscus quo aves capiuntur. 9. Oxalis, herbae genus. 10. Oxyacantha, frutex, acida spina. 11. Oxalme, acida muria. 12. Oxia navigium velox. 13. Oxobapta, rubro tineta lana. 14. Oxybaphum, Vasculum aceti, in quod intingitur. 15. Oxycedrus, frutex, durum acutum & folium spinosum habens. vid. Calep. 16. Cistellatrix, Ancilla, quae Canistrum fert hederæ. 17. Harpax à Syris vocatur electrum.

Y.

1. **Yerva**, Giffwurg. 2. **Ypera**, urbs Flandriz, unde Yprensis. 3. **Yenivenius**, Nomen proprium viri. 4. **Yftadiensis**, ab Yftadium, urbs Scaniz. 5. **Yvica**, Insula Balearidibus conjuncta. 6. **Hypozygus**, subjugus, Hypopyus suppuratus. 7. **Hypofipile Lemni** regina Thoantis filia. 8. **Synryche**, Fortuna. 9. **Corytto**, Dea impudentiz. 10. **Collybrotēs**, ein Wechßler. 11. **Collybus**, Verlust in Verwechßlung deß Gelds. 12. **Collyrā**, panis Triangulus & modicus. 13. **Cossypium**, frutex est. 14. **Massylus**, adjectivum, nomen Gentis. 15. **Plemmyrium**, fluvius Siciliz, qui per agrum Syracusanum labitur. 16. **Sebennyticum**, Ostium Nyli, à Sebennytus, quæ est urbs Egypti. 17. **Achaly**, Rex Saracænorum, qui post Califam Mahumeto successit. 18. **Capy**, Vocativus à Capys, qui fuit Trojanus Capuz conditor. Virg. 19. **Chamædry**, à χαμαίρυς, herbar nomen. 20. **Chamæpitys** iidem herba. 21. **Coty**, à Nomine Cotys. Thraciz Rex. 22. **Haly** ab Halys fluvius. 23. **Mity**, Mitys viri nomen Calep. 24. **Misy**, Sory sunt recrementa metallica.

Z.

1. **A Za**, Nomen Biblicum, sicut Aziza. 2. **Oza**, Aoris graveolentia. 3. **Zezenus**, Bibliopola. 4. **Zeze**, Historicus Græcus. 5. **Ziziphus**, Genus arboris in Italiâ, cujus fructus sunt Jujubæ, Brust. Meer. 6. **Zozymus** Nomen Proprium viri. 7. **Zuenziga**, Regnum Biledulgerid.

Exem-

1845. 85 8553055. 0. 26 9656105.
 565562 2018. 01545. 5025562. 51. 2015. 1004.
 300560608. 2009. 15291. 30026560.
 052700. 0010. 56259050. 50. 803. 562590602.
 2004. 85. 200905. 513505. 300270605018. 00.
 2018. 5590226808. 85. 50152508. 50. 5085008.
 41058. 005018. 00. 0530036561058. 05905802.
 803. 8040. 26. 50220802. 0890608. 0050901052.
 053050105. 50. 46000091. 06300001. 000. 2009018.
 0556206. 460000900005. 04608. 50 50 1505.
 009. 000050009. 05205. 063000018. 4600002.
 05905. 5015050. 0008. 205518. 2058. 0800100002.
 009. 208. 8153. 0001. 260. 00000. 06035946.
 00. 862506300401. 50. 562501560105. 002.
 80961802. 64. 205814800405. 506506. 002260.
 009000551. 86 86. 69. 859058. 05906090. 50.
 80501. 05050606. 00220090. 45. 862. 05202.
 00 100. 002. 00. 30 0000000058. 20236061062.
 39508. 81 0608. 008056. 5015 53008.
 4505 85946. 23656350. 850. 6920600000. 208.
 0002. 50. 508. 201068. 862208. 5536. 618. 400.
 0015 5306. 512008. 008056. 69. 8518.
 0005201058. 059050090. 50. 1. 85. 86226. 2009.
 26. 005590. 10106. 5225. 45252090. 00805608.
 80000106. 00. 81560. 86 86. 5225. 186302. 2018.
 662. 206. 50. 6556. 50. 86 86. 258050. 5050090.
 C 2 69686

696863622686. γθωδδ8. idη6 Ϝ 63662.
 5Ϝ Ϝ 53ηθ8. 52η. θη. δ52ϑθ25631. 69. Xθ93.
 2η1ηθ8. ϑ5δθ596δ5η.

Quæritur, si Epistola hæc Cæsaris, quam Cicero lib. 9. Epistolarum ad Atticum annotavit, incidisset in Sreganographiæ peritum, an apodicticè solvi potuisset: Nos affirmamus, Lectorique, ne conjecturis videamur agere, demonstramus. Primo characteres omnes exscribimus, eosque numeramus.

Ρ. 1. θ. 4. 3. 5. π. 8. X. δ. 5. 2. 9. Ϝ. 6. η. γ. ϑ. 2.

Sunt numero novendecim; Hæc operatio necessaria est; quia, si plures essent, viginti duobus, indicio argumentoque esset, scripturam non esse Latinam. Dux jam hanc solvendi Epistolam panduntur viæ. Prima ex *ιστορία* procedit, & inquit, ubi lateat τὸ Q. quod ita sit: Assumo singulos characteres & tento, quis sit eorum Q.

Ρ. 1. θ. 4. 5. π. 8. X. δ. 3. 2. 9. Ϝ. 6. η. 2. ϑ.

Omnes hi characteres non repræsentant τὸ Q. quia hos characteres semper sequitur diversus character, non idem perpetuò. Ex quo colligo: Nullus character quem non sequitur semper idem character per universam Scripturam denotat Q. sed scriptos omnes. E. Solum γ restat, de quo pronuncio, si (γ) continetur in hæc Scripturâ necessariò erit τὸ γ, quia τὸ characterem γ in diverso nexu immediato sequitur τὰ (γ) Unde statuo & determino τὸ γ esse Q. non aliam. Invento Q. exscribo omnes voces, in quibus continetur τὸ Q. idque ex eâ ratione, quia τὸ Q. semper sequuntur duæ vocales τὸ α necessario, & adhuc alia. Quod

et in cognitionem vocalum deducet: Voces in quibus character (γ) obviat, sunt seqq.

$\gamma\theta\delta$. $\gamma\theta\iota\delta$. $\gamma\theta\iota\varsigma$. $\gamma\theta\pi\alpha$. $\gamma\theta\varsigma\delta$. $\varrho\varsigma\gamma\theta\varsigma$ $\gamma\theta\pi\delta\theta\delta$.
 $\gamma\theta\pi\varrho\delta\iota\delta$. $\delta\varsigma\delta\delta\gamma\theta\delta$. $\gamma\theta\varsigma\delta\iota\delta\pi\pi\alpha\theta\delta$.

Thesin juxta meam regulamque π Q. (γ) dico ex hypothesi, si $\tau\theta\gamma$ est Q. $\tau\theta$ (θ) est vocalis (u) $\tau\theta\delta$ etiam est vocalis. $\tau\theta$ (ι) pariter. $\tau\theta$ (ς) etiam. $\tau\theta$ (π) pariter. Sic erunt vocales indeterminatè inventæ.

6. I. ς . π .

$\tau\theta$ ujam habeo, quæ cum reliquis necessariò & infallibiliter est vocalis. Si Q continetur in prælectâ epistolâ. Dein, quia constat, hos characteres esse vocales, annoto omnes voculas duarum, trium, quatuorque litterarum; & ordine colloco primo, Solicariè positos, qualis hic est Numerus. (1) secundò duarum litterarum, quæ sunt:

$\varsigma\iota$. $\varsigma\eta$. $\theta\eta$. $\delta\varsigma$. $z\delta$. $\delta\alpha$. 4ς . 6ϱ . $\delta\varsigma$.

Tertiò trilitteras, ex sunt:

$\theta\pi\alpha$. $\chi\pi\alpha$. $\theta\eta\delta$. $\varrho\pi\varrho$. $z\theta\delta$. $z\delta\eta$. $\varrho\pi\alpha$. $\chi\theta\alpha$.

$\delta\varsigma\pi$. $\varsigma\theta\delta$. $\delta\iota\delta$. $4\theta\pi$. $6\delta\alpha$. $\gamma\theta\delta$. $\varsigma\alpha\eta$.

Inter quas maximè notandæ sunt ex voces, quæ eadem characteres repetunt: $\varrho\pi\varrho$. $6\delta\alpha$.

Quatuor litterarum vocabula reperiuntur seqq.

$\iota\theta\alpha$. $z\theta\varrho\eta$. $\theta\eta\iota\delta$. $\delta\pi\alpha\pi$. $\theta\varrho\theta\delta$. $\chi\iota\varsigma\alpha$. $\varrho\pi\theta\iota$.

$\delta\delta\chi\delta$. $\delta\pi\pi\pi$. $\theta\alpha\theta\alpha$. $\chi\varsigma\alpha\delta$. $\delta\varsigma\iota\delta$. $z\theta\varrho\eta$. $\varsigma\alpha\alpha\varsigma$.
 $6\delta\delta\delta$. $\chi\theta\varrho\alpha$.

Ex his quartum, quintum, octavum, nonum, decimum, duodecimum, decimum quartum vocabula observanda, præcipuè autem decimum quartum, decimum quintum, attendenda. Hæc vocabula

bula exscripta conféro invicem, mediaque collatione plerasque litteras deprehendo facillimè.

Si τὸ (a) ex suppositione τὸ Q est (u) tunc vocalis (u) significat (ut) τὸ, nequit vocalis esse, quia indeterminatè vocales jam inveni & probavi; nec valebit (y) quia barbara emergeret vox (vy) ergò erit consonans. Consonans nulla autem claudere potest dictiunculam bilitteram, præterquam (t) quis enim dicit *uc, ud, um, un, ur, &c.* Has litteras repertas, nempe τὸ u & t. in Alphabeto annoto, & deleo. Idque in peculiari charactera. Hoc (u) siue litteram (t) cujus characterem superimpono deletæ litteræ t. conféro cum vocali *εἰς γὰρ μὴ τὸ, 666.* cujus exordium est (ut) ultimâ incertâ, vel potius nondum inventâ. Vocale esse constat τὸ (6.) quia sequitur τὸ Q. ita ut tertia sit ab eâ, & consequenter necessariò vocalis, sed etiam ex vocali (662.) quæ geminata prima nulla apud Latinos esse potest, nisi (i) vid. Reg. primam τὸ (u.)

Excipis, posse τὸ (662.) significare (uuu) quæ vocalis inchoet à duabus vocalibus geminatis. Resp. Non potest significare; Primò, quia (u) per characterem (i) denotatum jam inveni; Dein quia tertia nempe z. nequit esse (a.) Primò, quia inter vocales, quas omnes habeo, non invenitur; Dein quia (z) non geminatur, quod videtur de characterē (z) in (5725.) sed ponamus τὸ 662. non esse in epistolâ præscindamusque, dico nihilominus τὸ (6.) esse vocalem (i.) idque ex sufficienti remotio-
ne τὸ 666. aut significat, *uia, aut uie, aut uti, aut uo.* Nulla ex his Latinam componit vocem, nisi *te uia.* Est ergò τὸ (6.) vocalis i.

Habeo

Habeo ergò: $\eta. \theta. \zeta. \gamma.$ quas deleo in Alphabeto
 $t. u. i. q.$
 meo, litteras puta, characteribus earum suprapositis. Præterea invenis characteribus superimpono
 litteras per totam epistolam præsertim voculis minoribus, paucarumque litterarum. Post assumo,
 quia habeo: & $t.$ in triliuerâ 261. characterem ($z.$) consonam & dico eum non esse. $b. c. d. g. h. l. m. n. p. q. r. s. t. x. z.$ quia partim hæ litteræ præpositæ illaunam generant dictionem; Non enim dicitur Romanis *bit, git, &c.* Partim quia hæ non sunt finales, cujus contrarium evidenter multis in dictionibus epistolæ cernitur, partim quia hæ litteræ apud Latinos non geminantur. Restat igitur unicum *fit, & sic.* $\tau\theta$ (z) non representat ($F.$) quia $F.$ non est finale, ut hic (z) est. Ergò $\tau\theta$ sit: ut ita invenerim $S.$ litteram. Cujus character $z.$

Alphabetumque ita stet:

$t. u. i. q. s.$

$\eta. \theta. \zeta. \gamma. z.$

Deleat consonante $s.$ in Alphabeto Latino, $\tau\theta$ $s.$ superscribo parvis voculistrum, quatuor, duarumque litterarum, ex Græc. $\tau\theta$ sv . Cujus ultima est (s) θ , quod est: sv . (26.) quod (si) 64. cujus prior est (s) 69. cujus itid (s) Trium litterarum $\theta\pi z$. Prima est (m) secunda latet, tertia est (s) 208. priores sonant (sm) 261. quod significat (fit) χ 62. cujus posteriores desinunt in (-ss) priore nondum cognita. $\gamma\theta$ (qui) 521. - quæ terminat in (-ss) priore existente vocali, quia $\tau\theta$ Q. immediate sequitur. Idem faciendum cum vocibus quadrilitteris: quin cum totâ epistolâ, ut inventam litteram suo characteri, qui pro litterâ substitutus fuit, super-

imponam. Quo fieri, ut spontè vocabula fluant, neque confundaris, præsertim si repertam deleveris in Alphabeto Latino, quod ad manum in schedulâ vel chartâ habendum tibi est. Post, vocalibus, *i, u*, inventis transeo ad voculam *twz*. Primam & ultimam jamprehendi, earumque ordo est hic (*u . i*.) Media est vocalis ignota: Quæritur quæ illa? Dico non (*i*) jam cognitam: non (*e*) cum non dicant Latini (*ves*,) restat (*uas*,) (*vos*,) utrumque Latinis usitatum. Sed excluditur prius, nempe *tw vas*, propter voculam trilitteram (*4tw*.) collatam, cujus penultima est *u*, & ultima *a*, si *tw* (*twz*.) ex hypothesi significat *vas*. Jam cum vocola (*4tw*.) definat ex suppositione in (*-ua*) prior est vel consonans, vel vocalis, non vocalis, cum quia absurda emergeret vox: Non enim dico *ava*, *eua*, *iva*, cum quia *tw* *i*. & *u*. jam sunt inventæ. Non (*Ova*.) quia *tw* (*4*.) non est (*o*) alias sequeretur *tw* 64. significare *jo*, quod collatum cum reliquis vocolis scripti inconditas voces prodiit. Non consonans *b. c. d. f. g. h. l. m. n. p. r. x. y. z.* quia hæc propositæ barbaram producunt vocem: Non enim dicimus, *hoa*, *cua*, *dua*, &c. Restant vocolæ: *qua*, *sua*, *tua*. Sed duæ posteriores locum habere nequeunt, quia *S. & T.* jam inveni: Non *q*, quia *tw* (*4*.) haudquaquam potest esse *q*, quia est in vocolâ bilitterâ; dein finalis. Ergo relinquitur *tw* (*twz*) *vos* significare non *vas*, ut *tw* (*u*) in (*twz*) sit (*o*) quod deleo, ita inveni tres vocales, nempe:

6. *u*. *o*.

i. *o*. *u*.

Superfunt *a. e.* quarum alterutra necessariò significatur per solutarium characterem (*i*.) ut sit vel *e*, vel (*a*)

(æ) characterem (i) solitarie positum non esse (æ) probatur multimodis: primo ex comparatione vocalis bilitteræ: si. Si τò (i) character est (e) prior nempe (s.) quæ necessariò est vocalis, utpote in eorum numero superius posita & à consonantibus separata. Si vocalis aut a, aut e, aut i, aut o, aut u. Non est a, quia non dicitur (æ) apud Latinos. Non (E.) partim, quia E. jam inveni: partim, quia posito me nondum invenisse (E.) Non dicitur (es) partim, quia si diceretur (æ,) atque apud Latinos esset Latinitate donatum, tamen hoc loco excluderetur, quia scriptum esse deberet (ii) duplici characterē. Non litteram i. repræsentat character (i) cum non dicant: (ie.) quod Gallicum est, posito quod (i) nondum invenerim. Non o, tum quia (o) jam novi; tum quia barbara est vox (oe.) Relinquitur ergò quod τò (i) character numeri sit (æ) Propositione & consequenter (s i.) significet (ea,) sed ulterius secundo modo possum probare τò (i) characterem repræsentare (A) per collationem trilitteræ 618. Prima est i. littera secunda ex suppositione meâ est (e) Tertia est consonans. Jam ultimo pono loco consonantes Alphabeti b c. d. f. g. h. l. m. n. p. q. r. (s. e. jam habeo,) x. z. & deprehendo, quæcunque consonantes à fine collocentur, barbaram enasci voculam. Nunquam enim invenies voc. Latinam jee, jeb, jef, &c. experire omnes & probabis meum ratiocinium. Ergò quia posterius est absurdum, absurdum quoque erit prius assumptum, nimirum characterem (i) esse (e.) Tertio probo τò (i) non repræsentare litteram (e) ex collatione quadrilitteræ. (szzs.) Geminatæ medix sunt (s,) prima & ultima est vocalis, vel e, vel a.

S. (α) vox reciproca (5225) denotabit (αffix) si hoc
 cum trilitera (15π) definit in (α0) (5 character) est
 α, ex *invention* mea, si (π) est (0) in (vos) invenium.
 Quamcumque praefigas his duabus litteris nulla ex-
 surget vox latina. Neque enim dico (ba0) ca0, da0,
 &c. ut raceam, et si diceretur da0, ba0, fa0, ga0, non
 tamen characterem (8) hoc loco posse substitui pro
 b. d. f. g. h. p. q. &c. vi regularum: Quia hae non
 sunt finales. Ergo infero π (5) non est α, sed (E.)
 si hoc. E. π (1) character solidariè positus est (α)
 idque ex sufficienti enumeratione partium, hoc
 modo ratiocinando. Omnes vocales invenit præ-
 ter (α.) Ergo character (1.) qui solitariè ponitur
 in hac Scripturâ Latinâ est (α.) Ceterum adhuc
 superest methodus, qua demonstrare possum, præ-
 cisâ collatione vocularum inter se invicem, præcisâ
 etiam omnium vocalium, α, ε, ο, η, determinatâ in-
 ventione solo (1) & (0) excepto. τ0 (1) charact.
 necessariò esse (α.) Id ita fiet: Suppono ex inver-
 so & per *invention* assumpto (Q.) 5. characterem item
 (1) duos hos inquam characteres esse vocales. Si
 vocales & quidem diversæ, tùm (51) ex puris con-
 stabit vocalibus. Illæ quæ sint, per combinatio-
 nem deprehendo eruoque sequenti modo: Vocales
 sunt quinque, α, ε, ι, ο, η, quibus adde (γ) fiuntque
 sex. Jam sex res faciunt combinationes penes sub-
 stantiam & ordinem triginta. Quinque autem
 res, viginti (γ) enim nullam ingreditur vocalium
 duarum litterarum, neque his vel 5. character vel
 (1) posito, quod invaniretur in vocali duarum li-
 terarum, significaret (γ,) quia γ. non est finale, nec
 initiale in verbis latinis, quod hic de characteribus
 (5. & 1.) observamus. Superfunt igitur (α, ε, ι,
 ο, η)

o, u,) quæ combinata faciunt variationes viginti demonstrandas :

<i>ae, ai, ao, au,</i>	} Unio est <i>Aa,</i>
<i>ea, ei, eo, eu,</i>	
<i>ja, je, jo, ju,</i>	
<i>oa, oe, oi, ou,</i>	
<i>ua, ue, ui, uo,</i>	
	<i>ee,</i>
	<i>il,</i>
	<i>oo,</i>
	<i>uu.</i>

Hæc est combinatio quinque vocalium. Ex quibus Latina sunt : *ea, ei, eo, eu, vi.* (*ve*), annectitur tanquam enclitica. Ex absolute autem positis nec *ei*, nec *eo*, nec *jo*, nec *vi*, stare & valere possunt, quia *ro* (*i* & *e*), jam suppono inventas. Inveni ergo denudò vocales (*a* & *e*), suntque vocales :

i. s. o. u.

a. e. i. o. u.

His vocalibus repertis vocabula, quæ consonantes habent percurro. In quibus sunt : *999* collatum cum *991*. quæ terminatur in (*-eva*.) Nulla præponi potest, quæ generet Latinam vocem, nisi (*N*), ut (*999*) sit (*Non*), & *991*, *neva*, & *999*, sunt *992*. *nes*, & (*69*) *in*. Hoc inventum (*N*) deleo. Characterem ejus supra posito. Ex consonantibus habeo :

S. T. N.

Transco dehinc ad voculas *85*. *218*. *85w*. *518*. *618*. *6918*. *8518*. queritur quæ littera significetur per characterem (*8*) Respondeo nullam nisi. (*M*) ut (*85*) sit *me*. *218* *sum*. (*85w*) *meq*. (*518*) *leum*. *618*. *jam*. *6918*. *num*. (*8518*) *meam*. Auctum itaque est Alphabetum *79 M*. quod deleo in Alphabeto. Quamvis consonantes :

M. N. S. T.

Assumo

Assumenda hinc alia vocabula : χ 62. 86. χ 6. χ 193
 harum dictionum habeo omnes, præterquam ab-
 racterem χ , qui est (H.) cum nulla præfigi queat, ac
 interponi, ut Latina prodeat vocula. Eruuntur
 itaque $\tau\theta$ his & (mihi) & hac. $\tau\theta$ H. invento aggre-
 dior voces χ 3. & χ 193. $\tau\theta$ (3) character est C-
 non alia, quod percurrenti & postponenti omnes
 Alphabeti litteras manifestum erit.

Hæc consonantes adjungo aliis :

C. H. M. N. Q. S. T.

Ab hoc transeo ad $\tau\theta$ (4.) in voculis 64. 45. 41 π .
 8=4 π . in quibus voculis unica tantum nempe $\tau\theta$ 4.
 adhuc læset, æque nulla alia nisi (δ) cum sola præ-
 fixa latinam pariat vocem, ut vocabula emergant
 ea. 64. id (45. de) (41 π . duo.) (8=4 π . modo) Hoc
 D. inventum annoto :

C. D. H. M. Q. S. T.

Accedo ad ($\tau\theta$ 1 δ .) sola ultima restat, estque R & so-
 nas (utar,) ex hoc fluit (δ π π .) (ro-o) penultimus
 character est G & est rogo. Nulla enim interponi
 potest, ut solida edatur dictio :

C. D. G. H. L. M. N. Q. R. S. T.

Nota quotiens litteram invenisti, eam delere debes
 in Alphabeto ad manum in schedulâ jacente, quod
 sæpius monuimus. Jam enucleavi characteres se-
 quentes :

Vocales.

a. e. i. o. u.

β . 5. 6. π . θ .

Consonantes.

c. d. g. h. m. n. q. s. t. r.

3. 4. ρ . χ . 8. 9. γ . 2. 7. δ .

Sunt

Sunt numero quindecim, ut restent adhuc quatuor, cum novendecim fuerint numerati characteres. Latentes hi sunt: 2. 5. p. Φ . quam litteram representet character (Φ), constat ex vocula Φ 516. nempe $\tau\delta$ P. ut emergat feci, character (9) in vocula 69 56. est L. ut prodeat: (illi,) character (e) in voce (1,04) denotat p ut oriatur: (apud) Restat solum (z) character, qui solus non est in vocalis exscriptis, videturque aliquoties in Scripturâ occultis e. gr. in $\delta\varsigma\tau\omega$ quod vocabulum sonat *rebus*, ut B sic inventum, quæ sola supererat: Atque Alphabetum ita fiet:

B. C. D. E. F. G. H. L. M. N. P. Q. R. S. T.
2. 3. 4. Φ . Ψ . χ . ς . η . θ . ι . κ .

Vocales.

a. e. i. o. u.
1. 5. 6. ω . θ .

Characteres, omnes cogniti, superscribi debent epistolæ, & ita solvitur scriptum. Hic vides, Benevole Lector, ut procedere debeas in scripto prolixo, quo continetur (Q.) Ex hypothesi loquor. Et est hæc via compendiosissima, quâ epistolam ex tempore, puta si quinque, sex, vel septem fuerit litterarum, solvere potes. Idem observandum tibi est in Gallica Linguâ. Sed jam accedamus ad alteram viam, quæ solidius incedit, neque ex hypothesi Φ sequelam vel consonantium, vel vocalium infert, ut superior via agit. Hâc apodicticè demonstrabimus omnes & singulas litteras hujus epistolæ, determinatèque ostendemus, singulas Alphabeti litteras, quibus characteribus represententur. Quâ in re nullâ nitemur conjecturâ. Ita-
que

que ad rem tamus & enſcribamus omnes characteres:

P. 1. 0. 4. 3. 5. π. 8. X. δ. S. z. 9. Q. 6. η. γ. ρ. 2.

Sunt numero novendecim. De ſingulis ſecundum regulas meas ratiocinium inſtituo & dico.

1. **P.** non eſt **E.** quia hæc littera non eſt penultima, ut **P.** character eſt in voce ($\delta\pi P\pi$.) 2. non (γ) quia hæc littera non initialis eſt, ut character **P.** in primâ epistolæ voce. Ergò diſjunctivè reliqua omnes. 2. Character (1.) neceſſariò eſt vocalis, quia ſolitariè ponitur vocula: 125. Num. Ergò vel **a**, vel **e**, vel **i**, vel **o**. Ea enim ſolitariè apud Latinos collocantur. Ex his autem nequit eſſe (**i**), quia $\tau\acute{o}$ (6.) eſt (**i**), ut infra evincitur, ergò vel **a**, vel **e**, vel **o**, ubi ſiſtimus pedem. Character tertius **e**. per $\alpha\pi\pi$ non eſt **a**, quia $\tau\acute{o}\theta z\theta z$ ſignificaret (**a/aa**), cum **z**. ſit (**i**), ut demonſtrabitur infra: non **b**. **c**. **f** **g**. **l**. **p** **z**. quia hæ litteræ non ſunt initiales in voculis duarum litterarum (2.) non **d**. quia (**d**) non ſequitur geminatam litteram juxta regulam quintam antecedentem, quod in hac epistolâ ſit in verbo Num. (42.) ubi $\tau\acute{o}$ geminatum (**zz**.) ſequitur (**e**), quæ ideo nequit ſuſtinere vicem $\tau\acute{o}$ **D**. (3.) non eſt **E**. probaturque ex vocabulo centeſimo nono, quod ita ſcriptum eſt: ($\iota z\iota z$.) ſi prima eſt (**E**.) ultima etiam, eſt **E**. & $\tau\acute{o}$ **z**. inſallibiliter conſonans, idque ex voculâ (142.) Num. nempe 66z. cujus geminatæ initiales neceſſariò ſunt vocales, & quidem (**i** duplex.) Jam percurro Alphabetum interponoque tam vocales, poſito quòd **z**. vocalis ſit, quàm conſonantes, **b**. **c**. **d**. **f**. **g**. **h**. **l**. **m**. **n**. **p**. **q**. **r**. **x**. **z**. & pronuntio, quod, quæcunque conſonans ſit $\tau\acute{o}$ **z**. abſurda enaſcatur vox; quid enim

enim est, *exet, eted, efef, egeg, &c.* Vocalis interponi nequit: cum non dicamus *eaea, eiei, &c.* Ergo $\tau^1(i)$ non est (*E.*) Non est *H.* (τ^1) quia *H.* non est in vocalis duarum litterarum initiale, exc. (*hi,*) sed $\tau^1(i)$ nequit significare (*hi,*) quia character (τ^1) non est (*i.*) Sed character (τ^1) in vocali (662.) ut infra demonstrabitur. Dein $\tau^1(i)$ non est (*H.*) quia inter duo *H.* non est unica tantum littera, quod videtur in vocabulo 62. Num. (1918.) Neque est (τ^1) quia $\tau^1(6.)$ character est (*i.*) Neque *M.* ob voculam (83.) (9991551.) Si $\tau^1 M.$ denotatur per (τ^1) tunc antecedit geminata & sequitur. Geminata illa antecedens non est *E.* juxta reg. $\tau^1 E.$ primam: *Non est initialis ac geminata:* Sequens & necessarid vocalis, ut demonstrabimus, vid. reg. septimam $\tau^1 M.$ Si geminatam sequitur, antepenultima aut finalis est. Hic sequitur geminatam, neque tamen antepenultima aut finalis est. Ergo $\tau^1(i)$ non est *M.* neque ulla exceptarum locum potest habere. Dein ex vocali (1212.) $\tau^1 z.$ esse consonam extra dubium est, idque probabimus: Posito hoc, imò evictio, nempe $\tau^1(z.)$ esse consonam, $\tau^1(i)$ non potest esse (*M.*) quia emergeret dictio latina vocali destituta. Ex eadem ratione non est *N.* *O.* quoque non significari potest per characterem (τ^1) Quod probamus ex vocali (111.) Si (τ^1) est (τ^1) $\tau^1(11)$ significabit aut (*ob*) aut (*os*) aut (*oh.*) Non *ob*, quia τ^1 character non est (*B.*) quia *b.* non est finale, quod fit $\tau^1(1)$ in vocabulo Num. (82) & aliis. Non (*os*) quia $\tau^1 z.$ est, ut videbimus Non *oh.* quia τ^1 non est τ^1 . $\tau^1(i)$ non est *Q.* ob multas rationes: Partim quia $\tau^1 Q.$ sequuntur duae diversae litterae, quod non fit in voce Num. (62.) Partim quia (τ^1) est penultimum hac in epistola,

epistola, quod $\tau\bar{q}$ Q . repugnat, patrum quia Q . non est in voculis duarum litterarum, &c. $T\bar{q}(4)$ non est (R .) primò propter voculam Num. (13.) 209. si $\tau\bar{o}(1)$ est R . $\tau\bar{o}(1)$ erit (re .) si hoc, tunc vocula 209. incipiet ab (SR .) 2. enim est, extra controversiam. vid. characterem 2. ejusque rationum. Secundò ex vocabulo Num. (109.) Si $\tau\bar{u}(122)$ prima est (r) erit vel *rara*, vel *rere*, vel *rero*. Alia latina verba dantur nulla. Sed nullum horum applicabile est; Non *rara*, quia 2. geminatur in (5225.) quod $\tau\bar{q}$ A . litteræ adversatur. Neque (*rere*.) quia, quamvis E . geminatur, non tamen geminatur ab initio, ut hic in 662. sic. nec (o) ob eandem rationem. Neque est (s) ob voculam suprapositam (1222.) quæ denotaret: *sa/sa*, *se/se*, *si/si*, *so/so*, *su/su*, quæ omnes ob barbariem suam excluduntur, excepto $\tau\bar{o}(se/se)$, quod quidem latinum est, verum nihilominus expungendum, eò quod character 2. non sit (e) vocalis, sed certissimè consona. Non est (T .) propter jam crebrius repetitam vocem (1202.) aut enim significabit, *tata*, *tete*, *titi*, *toto*, *tatu*. *Tete* atque *toto* solùm latina sunt, neque tamen applicari possunt, non (*toto*.) quia (z) non est (o .) neque (*tete*.) ex eadem ratione. Tandem $\tau\bar{o}(1)$ nec ex x , nec y . partim quia y . non est initiale in Latinis vocibus; Partim quia non est in voculis duarum litterarum. Neque x . Primò quia x . non occurrit bis, quod hic accidit in $\tau\bar{q}$ (1) vocula Num. (109.) Secundò quia inter duo x . juxta reg. 3. $\tau\bar{u} x$. non est unica tantum littera. Unde $\tau\bar{o}(1)$ in vocabulo 1202. non est (x .) ob medium terminum regulæ tertiæ $\tau\bar{u} x$. indicatum.

Relinquitur ergo per remotionem sufficientem, quòd

quoddam character sit necessariò (u,) reliquis omnibus exclusis, per ratiocinium infallibile invictissimè probatum.

Character quartus est (4.) qui juxta regulas nequit denotare *a*, quia τὸ (6) est (i) nec dicatur *ja*, non *b.c.f.g.l.p.q.x.z.* quia hæc consonantes præter alias rationes, non sunt initiales in voculis duarum litterarum, quale hoc loco est (45.) Vacula numero (92.) non *E* ob vculam 64. cujus prior est (i.) ut dicendum esset *je*, quod absurdum. Non *H* quia hæc littera secundum Regulam XII. litteræ (*H*.) non est finalis in voce quatuor litterarum: Exc. *prob.* Si (4.) est *h*. tunc vacula undecima (1904.) notabit (*prob.*) quod impossibile quippe cujus primus character necessariò ob solitariam positionem est vocalis. Si vocalis, non erit consonans; cujus tertius character (6) non est (o,) ut supra ostensum. Dein præciso τὸ (1904.) τὸ (4.) non potest repræsentare (*H*) idque ex collatione vcularum 64. 45. 26. 66z. Si τὸ (4.) est (*H*.) vacula (45.) notabit *hi*. Si 64. notabit (*ah*.) vel *oh*, nulla enim bilittera est, quæ finalem habet (*H*.) nisi *ah* & *oh*. τὸ (26.) desineret in (*ja*.) quia τὸ z. necessariò consonans (*s*.) est. Ulterius: Si vacula (45.) habet initialem *H*. significabit (*hi*.) Si (*H*.) τὸ (6.) non erit vocalis (*i*.) quod absurdum. Ergò τὸ (4.) non erit *H*. Nec vocalem *i*. repræsentat, quia τὸ (6) est *i*. Non *M*. quia *M*. non terminat dictionem latinam διγράμματοι, seu bilitteram. Neque enim pronuncio: *am, em, im, om, um*. Neque τὸ 4. est (o,) idque ex collatis vocc. 64. 45. probatur. Si 4. repræsentat litteram (o,) vacula (45.) significabit vel *ob*,
D vel

vel *os*, vel *ob*. Non (*ob*,) quia τὸ (5.) non est (4.) vid. infrà. Non *os*, quia non (5.) sed *z* est *s*. ut patet. Non *ob*, quia sequeretur τὸ *s*. esse *H*. Non (*u*,) ex collatione τὸ vocc. 64. & 45. solidissime autem ex (562.) Si τὸ 64. notat tu. (Alia enim nulla definit in *u*. bilitera,) vocula (45.) representat (*vi*,) sed hoc repugnat; cum non τὸ (5.) sed character (6) sit (1) ut sæpè diximus. Tandem τὸ (4.) non est (7,) quia hæc littera non initialis est, nec finalis in vocula duarum litterarum. Superfunt ergo per *θιεν* collocanda litteræ disjunctivè *D.N.R.S.T.*

Quintus character est 3. de quo judicamus ex regularum præscripto: negativè non esse *F.G.P.Q.Z.* quia hæc absolute non finiunt voculam latinam, quod tamen cernitur in characterē (3.) in voce, (39.) (68.) (158) Non (*B*,) quia *B*. in voculis quadriliteris non est finale Reg. vid. τὸ *B*. septimam. Non *D*. quæ non claudit dictionem *τις ἀνθρώπων*, apud, haud, quid, quod. Quorum nullum potest significari per vocabulum Num. 68. (X 153.) neque Num. (158.) vocab. X 693 non apud, quia character (1.) non est *P* neque τὸ (6.) sit *P*. ut evictum. Non *haud*, quia character 5. non est (*u*,) neq; character (9. sit *u*,) characterem (5.) non esse (*u*,) probatur ex collatione vocularum (54.) & 8. 45. si character (5) est (*u*,) tunc necessario τὸ (4.) erit vel *T*. vel *i*. & significat *it*, vel *ut*, vel *vi*. Cæterum characterem (5.) non esse (*u*,) ostenditur ulterius, quia aliàs (85.) & (45.) terminaret in *u*. quod absurdum est, cum sola vocula (*Tu*,) apud Latinos terminetur in (*u*,) unde quasi syllogisticè ita procedo: Si τὸ (5.) est character (*u*,) tunc (*u*) in voce bilitera bis est finale. Sed
posteriùs,

posterius, est absurdum. E. & prius. Neque in
 r̃ X 093. characterem (1.) esse p. jam probatum,
 vid. suprā. Non (quid,) vel (quod,) ex eā solā ra-
 tione, aliās enim omittimus, quia character (X.)
 antecedit diversas. Si esset Q praeiret semper idem
 eundem, quod hic secus se habet. Neque cha-
 racter (3.) est H. quia H. non est finale in dictioni-
 bus quatuor litterarum, juxta Regulam duodeci-
 mam r̃ H. nisi in prob. quae non potest representari
 per (X 153.) neque (X 093.) si prius est prob, tunc
 secunda est R. nempe character (1.) qui solitariē
 ponitur. Unde argumentor: Nullus character
 apud Latinos, (nota benē, secus enim se res habet
 cum aliis linguis,) solitariē positus est Consonans.
 Subsumo: Character (1.) solitariē ponitur. E. non
 est consonans. Si non est consonans, non erit R.
 Neque, posito characterem (1) non solitariē oc-
 currere in vocula numero (125.) r̃ (1.) esset R.
 idque eō, quia vocula (51.) sonaret (or,) ex hypo-
 thesi r̃ X 153. esse (prob,) quod (or,) non gignit La-
 tinam dictionem. Si posterius nempe X 093. de-
 notat (prob.) r̃ (1.) est R. & consequenter vocula
 numero (109.) 0202. primam & penultimam ha-
 bet R. secundam & ultimam necessariō ut demon-
 strabitur, consonam; ut consequenter à posteriori
 r̃ (1.) nequeat esse vicaria r̃ (R.) Denique r̃ (3.) non
 est (7.) r̃m quia (7.) non est initiale, r̃m quia non
 est finale, quod utrumque in characterē (3.) est vi-
 dere, neque z. quia haec littera non est finalis, ut hic
 r̃ (3)prehenditur; Tandem quia z. bis non oc-
 currit in unā voce. vid. Reg. 2. r̃ z. Eadem
 ratio excludit r̃ (x,) juxta Regulam secundam,

quæ ita concepta est: *Non occurrit bis, nisi sit secunda dictionis littera.* Relinquitur ergo disjunctivè character (3) est *a.e.i.o.u c.l.m n r.s.t.*

Sextus character est (5.) de quo assevero negativè. Non est *b.* tùm quia juxta regulam primam hujus litteræ *⁂ B.* non est initiale, secundâ & terciâ eadem: Exc. *baaras, beem, &c.* Jam infero (5) characterem sequuntur in vocibus Num. (54. 132. 153.) geminata *Q Q. zz. &c.* Ergo non est (*B.*) Excipis multa esse vocabula excepta, quæ stent sub Regulâ *B* primâ applicabilia. Resp. Nullum quadrat. Non *baaras, beem, bijugus, bootes, boo,* tùm propter excessum litterarum; tùm propter defectum, ut consequenter voc. (54. numero,) (& 132. num.) *5zz5.* non possit esse *baaras, beem,* vel ex solâ hâc ratione, quia relukaret vocula *beeb.* quæ prorsus absurda. Sed præscindamus characterem (5.) non occurrere in scripto hoc, ut sequatur geminata, & Regula hæc applicari possit, aliâ ratione tamen ostenditur *⁂ (5.)* non esse *B.* & hoc ex Regula secunda litteræ *B.* ita formata: *B. non est initialis in voculis duarum litterarum.* Si hoc *⁂ (5.)* non est *B.* quia est in voculis duarum litterarum initiale in 51. 51. voculis. Syllogisticè ita in mense progredimur. Nullus character initialis in voculis duarum litterarum est *B.* character (5.) est initialis in voculis duarum litterarum. E. character (5.) non est (*B.*) Major nititur veritate canonis ex idiomate Lingux Latinæ desumpti. Patetque non dici: *ba, be, bi, bo, bu.* Minor est epistolæ, ubi reperiuntur 51. 51. vocula bilitteræ. Sed & hâc ratione præcisâ, ex ultimâ tamen regulâ probare possum *⁂ (5.)* non esse (*B.*) nempe ex Regulâ *⁂ B.* septimâ 3

mā; *B* non est finalis in Latinis verbis. Subsumo: Character (5.) est finalis in epistolā hāc. Ergo character (5.) non est *B*. Opponis: *B*. esse finale, in *ab*, *ob*, *sub*. Respondeo, nullum horum quadrat, cū sint vocabula octo litterarum & plurium, quæ finiunt in (5.) ex quo constat, non posse ea verba significare *ab*, *ob*, *sub*, duabus, tribusque litteris constantia; secundò character (5.) non repræsentat (*c*) Primò, quia juxta Regulam secundam Litt. C. *τὸ c. Non est in voculis duarum litterarum.* Exc. *ac.* quæ tamen excepta vocula non potest per 5, 51. repræsentari, quia non dico *ca*, *ce*, &c. quod tamen deberem dicere si *τὸ (5.)* esset *c*. secundò character (5.) non est *c* juxta Regulam tertiam *τὴ C.* quæ ita sonat: *C. non occurrit ter in dictione nisi geminetur aut initialis sit.* Subsumo in dictione (45. numero,) *τὸ 5.* ter occurrit. Ergò. Neque exceptiones: *Architectonicus*, *incircumcissus*, *incircumscriptus*, &c. applicari possunt, cū in nullo horum vocabulorum *c.* sit secunda, sexta, & ultima, sicut in (δ53θ, 5διδ5). Tertiò *τὸ (5.)* non est (*c*) propter voculam (5225.) si *τὸ (5.)* est *c.* vocula hæc significaret, (*caac*, *cece*, *ciic*, *caoc*, *cnuc*,) quæ singula absurditate suā epistolā expelluntur. Quartò *τὸ 5.* non est *c.* ob Regulam octavam *c. Non est finalis in verbis plurium quàm septem litterarum.* Atqui *τὸ (5.)* character in vocabulo decem litterarum, nempe numero (45.) est finale. Ergò non est *c.* objicis: Multas esse exceptiones in Regulā octavā, quæ applicari possint, quales sint: *assuesfac*, *frigesfac*, *interdic*, *introduc*, *quatefac*, *satusfac*, *superduc*, *transduc*, *circumduc*, *contradic*, *pinguesfac*, *præterduc*, *superinduc*, *superindie*; Sed ajo nullum exceptum vocabulum

superari, ut suprà modo attigimus. Sexto character 5. non est *c.* ex Regula decimæ tenore. Argumentum ex eâ tale nectitur. *C. littera bis occurrens non est finalis* Character (5.) bis occurrit. E. non est finalis. Vel *c. non initiale & finale in eâdem voce.* Exc. *condisc, conduc, calefac, circumduc, contradisc.* Ex quibus nullum accommodari potest vocabulo (54. numero,) quia numero litterarum deficient non tantum, sed & situ litterarum. In nullo exceptorum vocabulorum *c.* ter occurrit, nisi in *circumduc.* Sed quamvis ter occurrat præcisè, sicut in vocabulo (54. numero,) non tamen eodem litterarum ordine, quia in (*circumduc,*) prima, quarta & ultima sunt similes; contra in vocabulo (54. num.) prima, sexta & octava, ut taceam (*circumduc,*) superare unicâ litterâ $\tau\delta$ (5 \mathfrak{X} \mathfrak{X} θ \mathfrak{P} \mathfrak{S} δ 5.) quæ octo constat characteribus, & consequenter litteris totidem. Cum $\tau\delta$ *circumduc* componatur ex litteris novem. Septimò demonstro $\tau\delta$ (5.) non esse (*c.*) ex Regula XI. $\tau\delta$ quâ dicitur, *quod non sit secunda & quinta dictionis littera.* Si hoc verum est, character (5.) non est *c.* quia in vocabulo (38. numero,) est secunda & quinta. Vides, Amice Lector, quàm prolixum queat formari ratiocinium de unicâ tantum littera, si epistola fuerit longior, multisque rationibus probare, quàm litteram character significet. Sed nolumus aded prolixi esse, contenti regulas tantum attingere, unamque vel alteram asserre, non omnes percurrere. Transimus igitur ad D. & dicimus character (5) non significat D. quia D. non est finale secundum Regulam X. $\tau\delta$ D. ut sit initialis simul (2.) Non sequitur geminatam litteram D. Ergò $\tau\delta$ (5.)

quàm antecedit geminata non est D. Non F. G. H. P. Q. X Y Z. quia hz non sunt finales in voculis duarum litterarum, ut hoc in scripto τὸ (5.) in (85.) deprehenditur; Nec sunt initiales in voculis duarum litterarum, nec finales absolute. vid. Reg. 5. decimam, Reg. 6. secundam & ultimam, Reg. 8. ultimam: Reg. 6. ultimam τὸ P. ultimam in Q. ultimam in (y & z.) Taceo f. g. h. p. q. ob alias rationes excludi quoque F. quia nec est secunda, nec penultima dictionis littera. vid. Regulam secundam & nonam litteræ F. dein quia F. G. H. P. Q. Y. Z. non sunt initiales secundâ & tertiâ eâdem. vid. Reg. quartam in (F.) Regulam primam τὸ G. Regulam secundam in H. Reg. primam τὸ P. Regulam primam τὸ Q. Regulam primam τὸ Y. Regulam quartam τὸ Z. Par eademque ratio evincit τὸ (5.) non esse L. N. R. S. T. quia hz non sunt initiales secundâ & tertiâ eâdem. Exc. *luunt, lis.* vid. Reg. primam, τὸ L. *numunt* in τὸ N Reg. 1. τὸ N. (*numunt*) Regula prima τὸ (R.) *Tuus, tuum.* Reg. primâ τὸ (T.) quæ tamen excepta verba non habent locum, quia nullum eorum, est reciprocum, sicut (5225.) Aliâ quoque ratione evincitur characterem (5.) non esse L. quia L. non est in voculis duarum litterarum, ut hîc τὸ (5.) est in voculis (51. 52.) neque terminat dictionem præcedente geminatâ. vid. secundam & undecimam Reg. τὸ L. dein quia juxta octavam τὸ L. Regulam non est initiale & finale, vel bis occurrens non est finale. confer vocabulum (54. numero.) Quæritur an character 5. sit M. Sex consonantibus. Ut τὸ (5225.) significet vel *meem*, vel *sums*, quæ sunt reciproca quatuor litterarum. Dico neutrum, non prius, scilicet (*meem*), quia character (5.) non potest

potest substitutus esse loco (*M*.) quoniam sequeretur τὸ (*M*.) esse finale in vocula (85) 45. quorum prius numero est trigessimum, posterius numero nonagesimum secundum, quod repugnat octavae regulæ τὸ (*M*.) nemo enim dixit (*am, em, im, om, um,*) dein, quia si τὸ (5.) esset consona, τὸ 2. esset vocalis, qualis non est, id quod demonstrabitur infra in voce (662.) numero 142. vocab. Tertiò si τὸ (5.) est consona (*M*.) quomodo incipiunt voculae (51. 54.) si τὸ (5.) est (*M*.) tunc τὸ (51. 54.) significabunt vel *ma*, vel *me*, vel *mi*, vel *mo*, vel *mu*. *Ma, mo, mu*, Latinis inusitata. Ergò per sufficientem enumerationem erunt vel *me*, vel *mi*. Imò alterum erit *me*, alterum *mi*, sed hoc repugnat. Si enim τὸ (5225.) notat *meem*, tunc character 2. erit (2.) non character (1,) neque (4,) & consequenter utrumque erit (*mi*.) quod absurdum, quia (4,) & (1,) sunt distincti characteres, & per consequens distinctæ litteræ. Tandem quoque (*sum*.) expungimus dicimusque τὸ (5225.) non repræsentare (*sum*.) partim quia vocula (109. Num.) absurdam ederet vocem: significaret enim *men, dudu, fusu*, &c. quæ omnia barbara sunt extra controversiam, partim quia si τὸ 2. est (4,) vox (26) bilittera sonaret vel (*ut*, vel *vi*.) tertia non datur. Si (*ut*.) tunc vox (127. Num.) 86226. desineret (*iuui*.) quæcunque præfigatur, absurdam parcurit vocem, si τὸ (26.) significat (*ut*.) tunc (86226.) terminat in (*iuut*.) vocabulum Latinæ Linguae inauditum. Ergò, quia posterius ἀποκεί. Erit quoque prius, nempe assumptum, τὸ (5225.) repræsentare suus; Partim denique quia τὸ (2.) non est vocalis, sed necessario consonans. Si hoc τὸ (*sum*.) exulat.

Ex quo relinquitur scrupinio τὸ (5.) nullam esse consonantem. Restant igitur Vocales *a, e, i, o, u.* (7.) quippe supra jam explosum. Ratiocinetur jam τὸ (5.) non esse (*a*), vocalem ex collatione vocalis (51.) ultima nempe τὸ (1.) necessariò est vocalis, utpote solitariè posita. Jam si vocalis, erit aut *a*, aut *e*, aut *i*, aut *o*,) si τὸ (5.) est *a*, tunc τὸ (51.) sonabit aut *ai*, aut *ao*. Posterius est absurdum. Ergò & prius. Ergò τὸ (5.) non est *a*. Queritur secundò, an sit *i*. Respondeo negando; quia si τὸ (2.) ut demonstrabimus suo loco necessariò est consonans & τὸ (5.) supponitur *i*, vox exurgeret *izzz*, *ibbi*, *icci*, *iddi*, *iddi*, *iffi*, *iggi*, &c. quæ omnes sunt inconditæ barbaræque, præterquam τὸ (*illi*.) quod quamvis Latinum sit, nequit tamen significari per (*izzz*.) quippe (2.) nequit esse *L*. per voculam (26.) quæ inchoaret ab *L*, si (2.) esset *L*. id quod alienum. Eadem collatio arguit τὸ (5.) non stare (*o*.) vice. Si τὸ (5.) est (*o*.) vocula (51.) incipiet ab (*o*.) τὸ (1.) character est aliqua ex vocalibus, (*a, e, i*.) ut constas ex solitaria, absolutaque ejusdem characteris collocatione (vocalis numero 125.) Si, ut constat τὸ (1.) est vocalis: Vocula (51.) significabit (*oa, oe, oi*.) barbara vocabula Latinisque proscripta. Non est *u*, quia *u*, non est initiale secundâ & tertiâ eadem, ut fit in vocula (525.) Ergò necessariò erit per sufficientem remotionem Vocalium Consonantiumque *E*. Τὸ (5.) determinatè est *E*.

Sequitur septimus character, cujus forma est Græc. (π.) De quo affirmo categoricè: Non esse *F G P Q Z*. quia hæ simpliciter non sunt finales, vid. Regulas. Non *C*. quia *C. bis occurrens non est finalis*, juxta Reg. X. τὸ *C.* quod facit τὸ (π.) in vocabulo

bulo (40. Num.) si (π.) est c. tunc c. est anrepenultimū & ultimum, non sine absurditate & contrarietate Latine Lingue. Non D. quia hæc littera non est finalis in vocula quadrilittera: Exc. apud, haud, quid, quod, quorum nullum significatur per voculam 40. num. (8π4π.) in quo τὸ (π.) ex meâ suppositione (D.) bis occurrit, cū in reliquis semel tantū obviet. Non (b.) quia hæc littera in quadrilittero non finale est, imò in hisce tantū: ab, ob, sub. Eadem ratio excludit τὸ H. quod tantū finit vocem, ab, vah, proh, quæ non queunt significari per (8π4π.) quia (H.) bis obviaret. Non L. quia in (8π4π.) bis occurrit & finale est, quod τὸ L. juxta Regulam ejus octavam adversatur. Non M. quia si confero voculam (8π4π.) numero 40. cum θπζ. epistolæ tertiæ voce, cujus ultima est consonans, vide Ratiocinium super τὸ (z.) τὸ (π.) est (M) & vocula (θπζ.) desinet in (-ms,) vel (-ms,) præfixâ vocali, a, e, s, o, u, ut erit amē, emē, imē, omē, umē. Si (s.) erit, amē, emē, imē, omē, umē. Quas dictiunculas barbaries nota expungit. Ulterius, ne unâ tantū ratione niti videamur ex collatione voculæ, (Num. 116.) 4θπ. τὸ (4.) est vel (a, vel i.) Si τὸ (8π4π.) secundam tertiāque habet (M,) vox emerget vel imam, vel imam Sed neutrum, quia non character (8.) sed (6.) repræsentat (i,) sed ponamus nescire me significationem characteris (6.) Dico nihilominus τὸ (8π4π.) non habere (M.) idque eo, quia sequeretur voculam (4θπ.) desinere & terminare, si τὸ (4.) est (a,) in (imam,) si hoc: Vocula (4θπ.) primam

primam fortietur (*a*, tertiam *M*,) illatum verbum. Si: (*inum*,) vocula ($4\theta\pi$,) primam accipiet *a*. Secunda latet, tertia est *M*, ut necessarib emergat (*vim*,) Accusativus à vis. Sed ex *ixolira*, si τ^1 (π ,) est *M*. est τ^1 (8,) littera (*i*,) secundum Regulam decimam τ^2 *M*. Si hoc, tunc (8,) erit (*i*,) non (θ ,) quem tamen pro (*i*,) in vocula ($4\theta\pi$,) cogor habere. Neque τ^1 (π ,) est (*N*,) Argumentum est, quia Littera *N*. juxta Regulam octavam τ^2 *N*. non est ultima in utraque medietate. Si hoc, tùm ($8\pi 4\pi$,) non habebit (*N*,) quia est secunda & quarta, & consequenter media in utraque medietate. Secundum Argumentum petimus à voce ($9\pi 9\theta\text{SSI}$,) Si secunda est *N*. prima τ^1 9 necessarib vocalis existet. Non *a*, non *o*, non *e*, quia hæ non ita geminantur. Nec *u*. propter eandem rationem. Ergò τ^1 (*i*,) restat, ut sit *inisti* vel tempus ab eo descendens à Nullum autem cùm applicari possit, concludimus τ^1 (π ,) non repræsentare *N*. Tandem non est *S. T.* ob vocabulum (Num. 83,) prima vocalis est, si τ^1 (π ,) est consonans (*S.* vel *T.*) Ergò ve *e*, vel *i*, *o*, non dico: *Esee*, &c. non *Issi*, non *Osoo*. (*usuum*) quidem Latinum est, sed deficit numero Litterarum. Non *Q*, quia sequitur diversa in vocolis $\theta\pi 2$. $2\theta\pi 4$. Consonantibus remotis plerisq; Vocales assumo, & dico, si character (9) est consonans, quod ostendetur inferius, τ^1 (π ,) erit vocalis. Non (*a*) quia quæcunq; præ vel postponatur nullam latinam parurit vocem. Si (*E*) tunc pariter illatina emergit vox, si τ^1 (*i*,) sit in medio, nulla resultat latinæ originis vox, nisi sis Si (*o*) enascitur (non,) (*tot*,) si (*u*,) ùm erit (*su*,) Hæc sola supersunt examinanda,

da, de quibus examine peracto pronuncio. **T** (9.) non denotare *S.* propter vocem (83. Numero,) non *tot.* quia **T.** non initiale ac geminatum eo ordine, quo (9.) conspicitur in vocabulo (83.) non *usu.* quia (9.) non est (*u*), ut demonstrabitur. Ergò. *Non.* Cujus primam & tertiam esse *N.* infra ostendemus. Est ergò **τ** (π.) determinatè *O.* litera.

Octavus character (8.) non est *B. F. G. H. L. P. Q. X. Z.* cum quia **τ** (8.) est initiale in vocula duarum litterarum num. 23. cum quia (8.) est finalis in verbis Latinis duodecim litterarum, quæ rationes excludunt **τ** (8.) à vi repræsentativa **τ** *B. F. G.* ubi monendus est Lector, quinque, sex, septem rationes quandoque afferri posse, demonstrativas, characterem hunc vel illum non esse hanc vel illam litteram, ut hîc loco probare possum **τ** (8.) non pro (*F.*) substitutum rationibus multis. Prima juxta primam Regulam **τ** *F.* **τ** *F.* non est in vocalis duarum litterarum; stante hac regulâ, **τ** (8.) non est *F.* quia in **τ** (85.) est initiale. Juxta secundam, quâ dicitur (*F. non est secunda dictionis littera*), nequit **τ** (8.) sustinere vicem **τ** *F.* quia in voce Num. (65.) secunda est ab initio. Juxta tertiam, quæ hæc est: *F. non occurrit bis nisi geminetur aut initiale sit character* (8.) Non suppositus est pro *F.* quia in vocabulo (80.) Num. bis occurrit, imò finale simul, quod repugnat litteræ *F.* vi Regulæ decimæ **τ** *F.* Juxta Regulam septimam character (8.) non est (*F.*) quia *F. non ter occurrit in voce*, quod hic de **τ** (8.) in vocabulo (80. num.) observatur. Juxta nonam, quia (8.) in vocab. Num. (150) est penultimum nequit supponi pro *F.* Hic puto, videt Lector, removeri quandoque characterem ab officio signifi-

significandi litteram determinatam ex motivationibus. Quo ipso ostenditur, quanta sit regularum nostrarum utilitas, simul soliditas, quam hactenus nemo praeiit. Pergimus & affirmamus categoricè: Character (8.) non significat (N.) Primò quia N. non est initiale & finale simul, ut hic τὸ (8.) observatur in vocalâ 85. 8. Num. 120. Excipis plurima esse vocabula excepta sub regulâ litteræ N. sextâ. Resp. nullum quadrare potest, sed excluduntur omnia ob multitudinem excessumque litterarum, quia excepta quinque, sex, septem, &c. litteras continent. Instas, & si cœtera expungantur, superesse tamen adhuc Neon, quod respondeat quoad numerum litterarum præcisè quaternarium τὸ (8518.) sed nec hoc per hos characteres representatur, quod confirmatur ex collatione vocalæ (618.) si τὸ (8518.) denotat (Neon,) tunc (8.) est N. (5. est E.) 1. est o. & per necessariam connexionem & sequelam vocalæ (618.) terminatur in on, primâ nondum inventâ. Ex consonantibus illa nulla esse potest, cum quia τὸ (6.) in 662. vocalâ Num. 142. ab initio geminatur, quod Latine Lingue insolitum, nullam ab initio geminanti consonam, ut Hispani faciunt; cum quia præciso τὸ (662.) positoque non existere in scripturâ, (neque enim τὸ iis, in quâlibet epistolâ occurrit,) si τὸ (6.) esset consonans, absurda prodiret vox (618.) *bon, con, don, gon, fon, lon, mon, &c.* Sic percurrendo omnes consonas Alphabeti, ex consequente absurdo τὸ (6.) non potest representare consonantem. Hic enim syllogismus est: si τὸ 6. in (618) significat consonam, tunc 618. denotabit con, bon, don, &c. sic posterius est absurdum. E. & prius. Excipis, quamvis consonans non representatur

tem per (6.) non tamen sequi non esse Vocalem.
 Resp. Non esse vocalem, *a, e, o, u*, quia non dicitur.
aen, eon, uon, oon, quæ barbara sunt & incondita.
 Solum *s.* restat, ut sit vocula (*Jon,*) unde *Jones*, *Afiz*
populi. Sed & hic affirmo $\tau\theta$ (618) non repræsen-
 tare voculam (*Jon,*) idque ex collatione (127. vo-
 cab. Num.) 86226. Si $\tau\theta$ (8.) est *N.* $\tau\theta$ 6. est (*i,*)
 tunc hæc dictio pronunciabitur *nicci, nbbi, niddi,*
niffi, niggi, &c. quamcunque Alphabeti litteram $\tau\theta$
 6. postponas, vox emerget insolens. Experietur
 Lector ipse & interponat singulas consonantes, vo-
 calesque geminabiles, & me vera dixisse deprehen-
 det. Neque enim conjecturis nitimur. Itaque
 $\tau\theta$ (8.) non esse *N.* jam confirmatum est satis;
 Potestque ex abundanti adhuc aliter demonstrari
 ex collatione vocab. (86. N.) nempe 859, 58. nec non
 (101. Num.) 81 / 618. item Num. 113. ubi $\tau\theta$ (8.)
 dictionem inchoat & claudit. Dein aliâ adhuc
 ratione eâque novâ ostendere possum $\tau\theta$ (8.) non
 esse (*N.*) idque ex reg. 9. $\tau\theta$ *N.* verba sunt hæc: *N.*
si ser in dictione occurrit, non est finale. Hæc est Pro-
 positio Major, Minor: Atqui $\tau\theta$ (8.) in voculâ (80.
 Num.) bis ante finem ponitur. Ergo $\tau\theta$ (8.) non
 est *N.* Exceptiones Regulæ non $\tau\theta$ *N.* accommo-
 dari hîc nequeunt; partim quia numero litterarum
 præcise non consentiunt, vel excedendo, ut: Con-
 stantinopolin; vel deficiendo, ut reliqua omnia,
 quorum nullam undecim litteris, sed paucioribus
 constant; partim quia si numero litterarum præ-
 cise convenirent, sicutamen & ordine differrent;
 Vocabulum enim (80. Num.) habet quartam, septi-
 mam & undecimam eandem, quod multo fit aliter
 in exceptis vocabulis. Taceo ultimam nempe un-
 decimam

decimam Reg. $\tau\bar{u}$ N. quod nimirum non standat latinum verbum, si tertia & quarta à fine numerando retrorsum littera eadem sunt. Hic in epistolâ nempe (113. vocab.) $\tau\bar{o}$ (8.) dictionem finit tertiâ & quartâ à fine eâdem, ut apparet. Ergò non est N. Progredior dehinc & ajo $\tau\bar{o}$ (8.) non denotare (o.) Conferendo voculam (85.) cum 5225. & 662. Si character (8.) est (o) $\tau\bar{o}$ (85.) sonabit vel ob, vel os, vel ob. Hæc enim tantum vocabula habent (o prior-rem,) $\tau\bar{o}$ 5. non est b. quia b. non est finale, ut scripius hic de (5.) conspicitur. Neque est (s.) quia si $\tau\bar{o}$ (5.) significat (s,) $\tau\bar{o}$ (5225.) est vocula (snus,) non enim dico (saas, sees, fss, soos.) Sed z. non est vocalis, verum consona, ut demonstrabitur infra. Non ob, quia $\tau\bar{o}$ H. non est finale, ut est $\tau\bar{o}$ 5. Ergò evincitur $\tau\bar{o}$ (8.) non esse supposititiam $\tau\bar{u}$ (o,) propter enascentia inde absurda. Neque est R. quia $\tau\bar{o}$ R. juxta Reg. sec. $\tau\bar{u}$ R. non est in vocules duarum litterarum initiale. Exc. Re. Ceterum $\tau\bar{o}$ (85.) quæ est vocula Num. 23. nequit significare (Re.) Idem probo ex *involucris* inventi Q. quod exprimitur vicario characterè γ vocula 64. Num. & c. Si 85. denotat (re,) vox γ 50. terminabit dictionem in *quer.* vocabulum alienum. Ergò ex consequente absurdo prius quoque erit rejiciendum. Ostendo (2.) præcisâ *involucris* $\tau\bar{u}$ Q. nondum reperti ex collatione vocum 85. Num. 23. 8518. Num. 121. (86226) Num. 127. & vocula 6556. Num. 145. Juxta Regulam $\tau\bar{u}$ R. tertiam; Littera R. non est in voculis trium quatuorque litterarum initiale & finale. Exc. rear. reor. Jam quaeritur, an $\tau\bar{o}$ (8158.) significet reor, an rear? & ajo, quanquam ex dictione per se solâ consideratâ non repugnet; tamen repugnare ex

ex collatione cum aliis in epistola occurrentibus dictionibus instituta, quales sunt (618.) cujus ultima desinunt in *ar*. Si τὸ 8518. significat (*rear*), character (6.) primus character vocalis (618.) non est *b, c, d, g, h, l, m, n, q, s, x, y, z*. tūm quia quolibet harum litterarum præfixa inconditam producit dictionem: Nec enim dicimus, *bar, car, dar, &c.* tūm quia, si dictiones hæc latinitate gauderent, pleræque tamen primo loco stare nequirent, significarique una earum per (6.) quia 6 necessarium est vocalis ex vocali (662.) tūm quia præciso vocabulo (662.) & non aucto, tamen posset evinci τὸ (6.) in (618.) nullam ex enumeratis consonantibus esse ob vocabulum (86226.) si τὸ 8. est (*R*.) & (6) consonans, quæ illa erit, ut iusta conficiatur vox. Excipis dari vocabula Latina desinentia in *ar*, quæ consonantem admittant, in vocali *Nar*. Sed Resp. τὸ 6. non posse esse consonantem *N*. demonstratur ex vocali (6556.) Si (6.) existeret *N*. tunc antecederet geminatam secundam & tertiam, quod est contra Regulam τὸ *N*. primam. Dein τὸ (8.) non esse *R*. demonstro, quia sequeretur vocabulum 86226. inchoare à τὸ (*rn*.) quo modo nulla incipit dictio. Ita vides, Benevole Lector, τὸ (8.) non esse *R*. Urges: si non *rear*, tamen *reor*, Indicativum Præsens stare posse. Resp. Nequaquam, si sit 8518. *reor*. vocali (618.) desinet in (*or*), primam nondum evolutam. Possum, nescire me (6.) determinatè esse vocalem. Ajo non esse consonantem in vocali, cujus duæ finales terminant in (*-or*.) quia quæcumque consona præfigatur, absurda exurgit vocali. Quis enim legit in Latinis Autoribus, *bar, dor, for, gor, &c.* Excipis: Cur non *cor, cordis*. Contrà non significat vocali.

618. *cor*, quia (6.) non est c. tūm quia character hic in vocula Num. 120. initiale est in voculā duarum litterarum, nempe (69.) tūm quia est initiale & finale in voce quadrilittera, nempe in (6966.) tūm quia si *τὸ* (6.) & c. & (8.) est R. vox (86zz6.) inchoaret à duabus consonantibus, nempe R. C. quod adversatur Latine Linguae. Præterea non est s. ad cuius remotionem suppono primo ut *ἰξαρῶν τὸ* (1.) characterem solitariè positum esse unam ex vocalibus *a, e, i, o, u*, enim apud Latinos non conficit vocabulum. Secundò characterem (5.) necessariò esse vocalem, si (8.) est consonans s. ut *τὸ* 85. significet vel *se* vel *si*. Reliquas enim bilitteras voculas ab s. incipientes inque vocalem aliam, quàm i & e, desinentes ignorat prorsus Latinum idioma supposito igitur *τὸ* (8.) representare (s.) tum vocula (8518) desinet vel in *fiat*, vel *sies*, vel *sios*, vel *seas*, vel *seis*, vel *seos*, quæ singula ob absurditatem suam expuigenda; ut taceam, *τὸ* (2) characterem esse (s.) ut infra demonstrabitur. Tandem non est (u,) quod ostendo ex eadem voculā (85.) collatā cum (8518) si 2. est (u,) vocula (85.) significabit vel (*ut*,) vel (*us*,) sed neutrum quadrare deprehendes conferendo *τὸ* (85.) cūm *τὸ* (8518.) Hæc quippe dictio formaretur hoc modo: *utan, uten, utin, uson*. Si *τὸ* (85.) esset (*ut*,) cūm (1.) character sit necessariò vel (*a*,) vel (*e*,) vel (*i*,) vel (*o*,) si *τὸ* (5.) significaret (*i*,) hæc emergerent vocabula: *vian, vien, uen*. Igitur, sūm posterius sit absurdum, absurdum quoque erit prius, & consequenter *τὸ* (85.) non denotabit (*us*, *us*,) quæ sola apud Latinos dictionem inchoant: Neque esse T. probamur. ex (85.) quippe quæ bilittera dictio, significaret vel *in*, vel *is*, vel *Ti*, præterea, quod

quod antiquum est. Nullum istorum significatur per (85.) ob vocalam (8518.) in qua suppono $\tau\delta$ (1.) esse vocalium unam vel *a*, vel *e*, vel *i*, vel *o*. ut denotaret vel *teat*, *teit*, *teot*. si $\tau\delta$ (5.) esset (*e*.) Non (*th*.) quia (5.) non potest notare (*n*.) ob vocalam (5225.) quippe cum nulla dictio quadrilittera incipiat ab (*n*.) & definat in (*n*.) mediâ geminatâ, ut hîc fit. Neque (*Ti*.) ob eandem rationem, ob quam $\tau\delta$ *Tn*, & *Te* exploduntur. Præterea ex vocalibus $\tau\delta$ (8.) nequit repræsentare *A*, *E*, *I*. $T\delta$ (8.) non est (*a*.) quia vocula (85.) denotaret *ab*, *ac*, *ad*, *an*, *as*, *at*. At nullum horum significat, quia character (5.) non est *b*, *c*, *d*, *n*, *t*. idque ex comparatione vocalæ (5225.) quæ apertissimè arguit $\tau\delta$ (5.) nullam esse ex his. Non *E*. aut enim sonaret vocula (85.) *en*, *es*, & *ex*. Non (*en*.) quia aliàs $\tau\delta$ (*N*) in voce (5225.) esset initiale & finale; vel initiale secundâ & tertiâ eâdem. Non (*es*.) quia sequeretur $\tau\delta$ (*z*) necessariò esse vocalem in vocula (5225.) significaret (*sus*.) quod repugnat, quoniam vocalis trilittera (662.) definirer in (*iss*.) barbaram vocem; Ulterius si (8.) esset (*s*.) & (6.) (*i*.) & (*z*.) *n*, quod necessariò fieri deberet, si $\tau\delta$ (5225.) denotares (*sus*.) vox (127. Num) hanc sequelam litterarum nancisceretur (*eius*.) quod inconditum. Non (*et*.) ob vocalam (5225.) quâ *T*. esset initiale secundâ & tertiâ eâdem. Non (*ex*.) quia *x*. non est initiale in vocalis duarum litterarum, quod tamen videre est de character (5.) in vocalâ (*ex*.) Non (*i*.) quia (85.) vocalis significaret disjunctivè unum ex sequentibus, *id*, *in*, *ir*, *is*, *it*. Nullum denotat, quia *D*, *N*, *R*, *T*. non sunt initiales secundâ & tertiâ eâdem, quæ forma hîc observatur in (5225.) Neque (*s*.)

ut (85.) sonaret (*is*.) quia in vocula (5225.) *ri* z. necessario esset vocalis, quod absurdum ex collatione 662, elucet. Excipis: *ri* (85.) posse denotare *ei*, *ei*, *eo*. Respondeo: Nullum. Non: *ea*, quia reciprocum (5225.) sonaret vel *assa*, vel *atta*, (*za*) enim esse alterutrum horum constat ex (662.) vel *iss*, vel *ist* significans. *Atta* Latinum non est. Ergo *assa* relinquitur. Sed nec hoc quadrat ob vocem (86226.) si prima est (*e*), tertia & quarta est (*s*.) si secunda & ultima est (*i*.) emerget vocula *eissi*, barbarum extra controversiam vocabulum. Non significat (*ei*), quia *ri* (6.) est (*i*), non (*eo*), quia vox (8518.) infallibiliter hunc litterarum sortiretur ordinem, *eoao*, *eoio*, *cono*, barbara & eliminanda vocabula. Non (*jo*), quia *ri* z est (*i*), ut ita peracto ratiocinio relinquatur *ri* (8.) characterem determinatè affirmativè esse *ri* *M*.

Nonus character *Y*. non est *F*. quia hæc littera non est penultima in latinis verbis, ut de characterē *Y*. hic observare licet. vid. Reg penultimam *ri* *F*. cujus exceptiones applicari nequeunt, quia earum nulla secundam & ultimam habet similem, ut hic (86Y6.) cernitur. Non *Q* tūm quia (*Y*.) est penultimum; tūm quia eum diversi sequuntur characteres; tūm quia non occurrit inter similes litteras, vid. Reg 8. 9. sub littera *Q*. quæ regulæ excludunt characterem ab officio representandi litteram *Q*. quippe qui in vocabulo secundo epistolæ est inter similes, in eodemque vocabulo antecedit characterem (5.) in (*Y* 3.) voculā vigesimā *ri* (10.) qui distincti sunt characteres, & denique sit penultimus in voce (Num. 138.) Non *x*. quia *x*. non est iniale in trilitteris dictionibus. Nec *y*. quia planè hoc
non

non est initiale, nisi in quibusdam hic in applicabilibus. Tandem non z. quippe quæ littera juxta primam z. Regulam non occurrit in oculis duarum & trium litterarum. Exc. *aza, zea, oza*. Primum & ultimum representari nequeunt per (χ_{w}) quia in *aza*, & *oza* τ° z. est secunda littera, & quæstio non fit de τ° (π) sed χ , quæ tamen z. representare nequit ob voculam η . Num. χ_{6z} . quæ definirer & sonaret: *zea*. Jam, si τ° (6.) est E. & z. (a.) tunc vocula (66z.) talem litterarum seriem illatam fortiretur: (*oca*), ut ex consequenti absurdo τ° χ . non sit z.

Ergo relinquuntur omnes litteræ præter

F. Q. X. Y. Z.

Promovemur jam ad decimum characterem, cujus figura est δ . Græcum, quo de quæritur, quid potestatis habear. Dicimus: Non esse F.G.P.Z. quia hæ litteræ absolute in nullo vocabulo Latino finiunt, quod hic fit (vocab. Num. 18.) Non B. C. H.Y. quia nullum horum est finale in vocabulo octo litterarum, cujusmodi est vocab. (Num. 18.) Excipitur, τ° *quicquid* habere præcise octo litteras, & consequenter posse significari per vocem $\eta_{\text{6z59,56}}$. Resp. nihil minus; cum quia siu litterarum sibi contrariantur, cum in *quicquid* prima & quinta sint similes, in vocabulo autem Num. 18. quarta & septima eadem sint: dein quia in τ° *quicquid*, secunda & sexta, item tertia & septima convenient, eademque sint litteræ, quod multò fit aliter in supra collocato vocabulo, in quo solum quartus & septimus character eadem gaudent formâ facieque, cæteris omnibus diversis. Accedit, quodd, posito, si vocab. Num. 18. conveniret litterarum ordine si-

E ;

aque

cuque, scriptumque esset hac formâ: §62562d. ni-
 hilominus non repræsentaret *quicquid*; cum quia
 character (§.) non est Q. ob multas rationes, ac in-
 dicia; cum quia penultimum est in voce Num. se-
 cundâ; cum quia geminatur vocalâ (145. Num.)
 ut cœtera taceamus. Dein posito r̄ (5.) posse esse
 Q. r̄ (5.) non erit (c.) quia in vocalâ (en) est initia-
 lis in vocalis duarum litterarum. vid. secundam
 Reg. C. Præterea constat ex vocalâ (61. Num.) r̄
 (d.) non significare (D) quia secunda est ab initio,
 & simul dictionem claudit, qualem situm ordinem-
 que litterarum nec r̄ *aliquid*, nec *aliquid*, nec *un-*
quid, in D. desinentia, subquæ exceptionibus litteræ
 decimæ r̄ D. comprehensa, habent, ut primo quo-
 que aspectu cuivis apparebit. Non est C. partim
 quia littera C. juxta Regulam decimam r̄ C. *bis oc-*
currens non est finalis. Exc. *condic*, *contradic*, &c.
 Si hoc: Ergo r̄ (d.) in (p̄d1545d.) non est C. Exce-
 ptarum nulla accommodabilis est, quia in exceptis
 littera C. est initialis & finalis simul, contra in voca-
 bulo Num. (61.) secunda & ultima æquales, quæ est
 magna differentia, ut silentio præteream excepta vo-
 cabula vel numero litterarum superiora vel inferiora
 esse. Solo *calesac* excepto, quod tamen expungi
 debet ob situm litterarum differentem; partim quia
 C. *non est finale in verbis plurium quàm septem litte-*
rarum. Ex hoc axioma colligo r̄ (d.) non vale-
 re (c.) quia in vocabulo Num. 18. octo litteris
 constante dictionem terminat. Exceptiones Re-
 gulæ octavæ r̄ C. subnexæ non quadrant; cum
 quia sex posteriora excepta verba numero littera-
 rum nostrum vocabulum octo litterarum exce-
 dunt; cum quia situm & ordine litterarum distin-
 guantur

guuntur evidentissimè. Non est *L.* quia juxta Regulam *et L. nonam*, *L. non occurrit ter, nisi geminatur.* Ex quâ Regulâ concludo *et (d.)* in vocalâ (Num. 90.) *ter* occurrens, nec tamen geminatum excludi à potestate significativâ litteræ *L.* sicut tandem ob parem rationem haud valet *X.* quia *(d.)* occurrit *ter* in dictione (Num. 90.) quod est *et x.* adversum juxta ejus regulam nonam.

Ergò relinquuntur Vocales; *a, e, i, o, u.*

Consonantes, *M. N. R. S. T.*

Pergimus dehinc ad characterem §. undecimum, de quo secundum Regularum tenorem affirmamus. Non esse *H. Q. X. Y. Z.* quia hæ simpliciter & nunquam geminantur. vid. Regulas: Primam *et H.* secundam *et Q.* Primam *et x.* secundam *Y. & Z.* quarum posteriorum duarum Regulæ non quidem expresse dicunt, sicut de superioribus *H. Q. X.* *Non geminatur*; tamen virtualiter continent. Si enim *Y. & Z.* bis non sunt in dictione, tunc neque geminantur, cum geminari sit species duplicis occurſus. Non *F.* quia hæc littera non est penultima; ut hîc vocabulo secundo observatur character (§.) Non *B. C. D. M. N. R. S. T.* idque ideo, quia singuli characteres interpositi in medio vocalâ 6556. non possunt generare Latinum Vocab. ex suppositione vel collatione litteræ (*s.*) ejus character (6) necessarius est (*s.*) quis enim dicit *scis, iddi, &c.* Neque est *G.* quia, præterquam quod *G.* non possit interjungi ob absurdam emergentem vocalam (*iggi,*) *et G.* secundum octavam Regulam litteræ *G.* *Non geminatur inter similes*, quod hîc fit in (6556.) sic omnes Consonantes excepto solo *L.* remonentur. Excepis: *et §.* valere posse vocalem. Respondeo: Non

•, quia juxta primam Regulam *A* geminationis nescia. Non *E*. quod hoc loco non geminatur antecedente vocali & claudente eadem ut fit in (6666.) Non est (i,) quia absurdum prodiret vocabulum, quzunque praponeretur & postponeretur consona; Non (o,) ob eandem rationem. Ut solum superfit (u,) & emergat vox (juvi,) tandemque relinquatur ex Consonantibus *L*. ex Vocalibus (u.)

Duodecimus character est (z.) quo de medianibus nostris Regulis statuimus. Non esse, prapscindendo à rā (66z.) quod evidenter demonstrat x^o z. esse *S*. vel *T*. totiusque Scripturæ incognitæ clavis est, prapscindendo inquam, quasi esset in epistola omissa. Non esse dicimus ex consonantibus, *F. G. P. Q. H. Z.* tùm quia hz partim absolute loquendo non sunt finales. Partim, quia aliquæ non geminantur, in quorum numerum referri debet x. Non *B. C. D. L. N*. quia nulla harum litterarum est geminata & finalis simul, vid. Litteram septimam x^o *B*. ita conceptam: *B. non est finalis in Latinis verbis*: Exc. *ab, ob, sub*. quorum nullum habet prapcedentem geminatam *B*. & simul finalem, quem ordinem Litterarum exhibet vocabulum (N. 42.)

q^o 22080z. Regulam nonam & decimam x^o *C*. Nona hoc concepta modo: *C. non est finalis in verbis geminatam habentibus*. Ex quo infero: Ergò non est finalis & geminata simul. Exceptiones regulæ subjunctæ e. gr. *addic, &c.* non exprimunt vocabulum (42. Num.) quia *C*. ibi quidem est finale sc. in *addic, adduc*, sed prapcedente geminata planè ab ultimâ quoad potestatem diversa; hic verò prapfus eadem. Idem concluditur ex regulâ decimâ x^o

C.

C. quā dicitur : *bis occurrens non est finalis.* Si hoc ita se habet tūc $\tau^2 z$. non est *e*. Ratio est, quia *bis* occurrit & finale simul est. Juxta Regulam (*L.*) octavam & undecimam. Illam quidem ubi Regula occurrit : *L. bis occurrens non est finalis.* Infero $\tau^2 z$. in voce Num. 42. *bis* occurrit & est finale. Ergo $\tau^2 z$. non repræsentat $\tau^2 L$. hanc verò : Quia exiat : *L. non est finalis in verbis geminatas habentibus.* Subsumo : *z.* est finale in voce geminata affecta. *E.* non est *L.* maxime, cū antecedit geminata eadem cū ultimā, quod in vocabulis : Annibal, Hannibal, nonnihil &c. secus est; ubi finalem *L.* non antecedit idem geminatum *L.* sed *N.* & *M.* vid. Reg. undecimam $\tau^2 L$. Tandem secundum nonam Regulam $\tau^2 N$. quā hic exiat canon : *N. si ter occurrit in dictione non est finale.* Atqui hic $\tau^2 z$. ter occurrit. Ergo. Ulterius affirmo characterem (*z.*) non valere *M.* quod probō, ex collatione vocularum inter se & Regulis ipsis, præscindendo neque ullo modo attendendo ad τ^2 (662.) Hanc enim voculam ne exire quidem in scripto hoc loco ponamus. Probo inquam, non valere *M.* sequentibus rationibus. Primo ex collatione voculæ (*z6*) & (*z67*.) si $\tau^2 z$. est *M.* tunc *z6*. significat vel *Ms*, vel *Me*; Tertium non datur. Non (*Ms*.) ob voculam (*z67*.) cujus prima est ex suppositione *M.* secunda est (*i*.) tertia incognita; Quæ neque consonans, neque vocalis est, quia quilibet in fine posita absurdam generat vocem, quis enim audit latinam vocem : *nia*, *nie*, *nio*, *niu*, quis *nib*, *nice*, *nid*, *nif*, &c. Ergo ex consequenti absurditate prius erit absurdum quoque. Dein, si τ^2 (*z6*.) est & significat *Me*, cerè vox reciproca

quædamque Literarum, vel *animo*, vel *animi*, vel *ommo*, vel *ummu*; quæ barbara sunt vocabula, ideoque expungenda; Non (*Emme*,) quia, si *re* (26.) est *E*, in 26, *Me*, *re* 5. in 5225. nequit representare *E*. Tandem si *re* 26. denotat (*Me*,) vox (86226.) definit in *emme*; Quæcunque primo loco ponatur, siue sit consonans, siue vocalis, inconditam edis vocem; Non enim dicitur Latinis: *bomme*, *commo*, *demme*, &c. Par ratio eliminat *re* (*Me*,) quod quidem supra jam exploratum est. Si *re* 26. significat (*mi*,) vox (86226.) finitur in *immi*: Initialis quæcunque anteponatur non reddit vocem Latinis usitatam. Nunquam namque invenes *bummi*, *simmi*, *dimmi*, &c. Neque est *R*. quia sequeretur vocabulum reciprocum, (5225.) in quo *z*. geminatus character occurrit sonare, (*arra*, *erre*, *irri*, *orve*, *arra*,) quæ barbara sunt. Adde, quod repugnet vocabulum 0202. vox 109. Si *re* 2. est *R*. desinit vocula vel *arar*, vel *erer*, vel *inir*, vel *orer*, vel *arar*, sed nullum Latinum est. Ergo *re* (26.) prima littera non est *R*. Tandem ex Consonantibus non est *T*. tùm propter voculam (26.) quæ significaret vel *Tu*, vel *Te*. si (26.) significat (*Te*,) tunc 26. ultimam habebit aut vocalem aut consonam. Nulla vocalis ultimo substituta loco Latinum efficit vocabulum; Neque ulla consonantium id præstat, solis exceptis *re* *N*. ut sit (*ten*, apostrophatum pro *tene*, & *R*. ut emergat vocula *Ter*,) *Tu* (1.) characterem non valere *N*. demonstrabitur infra. Restat igitur *re* (*Ter*,) sed neque hoc accommodari potest. Si enim *re* (1.) significat *R*. tunc vocula (*ru*) & (*ru*) utraque

utraque terminabitur in *R*. quod Latinis insolens, qui non nisi unieam voculam, eamque rarissimam finiunt in *R* scilicet *rò* (*IR*.) alii (*HIR*.) cum propter vocabulum (86226.) si (26) repræsentat *re*, tunc vocabulum 86226. finitur in (*esse*.) præfixâ sive consonâ sive vocali, non prodit ulla vox Latino idiomati nota. Multò minus autem *rò* (26.) repræsentat (*re*.) idque ob vocabulum (86226.) defiturum in (-*stte*.) quale Latina Lingua vocabulum novit nullum. Dein, præciso hoc, ob vocem (2242.) repugnat. Si *z*. est *T*. vox hæc formabitur vel *atat*, vel *stte*; Tertium quæcumque non datur. Insto: Si character (*z*.) repræsentat (*T*.) vocula reciproca (5225.) desinet vel in *atta*, vel *ette*, vel *itti*, vel *otto*, vel *stte*;) Omnia incondita sunt (solo (*otto*.) excepto. Sed nec significat (*otto*.) quia alias sequeretur *rò* *z*. esse *T*. in (26.) quod repugnare supra evicimus collatione vocabulorum. Super sunt vocales *a, e, i, o, u*, ex iis, non sustinet vicem *rò* *A*. quia (*z*.) geminatur id quod à *rò* *A*. removeretur Regula primâ: *A*. non geminatur in Latinis verbis. Exceptionum nulla quadrat. Non est *E*. tum quia *E*. si geminatur & dictionem claudit, est quarta vel quinta ab initio dictionis, sicut in vocabulo e gr. *præexistere*, quarta & quinta utraque est *E*. ultimâ etiam *E*. Juxta hanc Regulam *rò* (22) in vocab. Num. (42.) non valet *E*. quia est geminatum & finale, nec tamen est quarta vel quinta dictionis litera. Excipis sub Regulâ quartâ *rò* *E*. multas contineri exceptiones, in quibus aliqua saltem queat repræsentari per (86226602.) Verùm nulla quadrat, & quia numero literarum vocabulum epistola

stolz nostræ Num. 42. excedunt, pluresque octo litteris constent: & quia quædam deficient, quales sunt: *ereere, deesse, Estion, Eeta, &c.* & quia ordine sicque litterarum notanter differunt; Nolum enim istarum tertiam & quartam habet *E.* geminatam & finalem, ut hic *z.* conspicitur contestam in statione tertiâ & quartâ subsequente finali seipsâ; Ob quam rationem *recreere*, quamvis numero litterarum præcisè attento conveniat, octoque etiam litteris adæquatè constet, expungitur; cum quia in hoc *recreere* quater occurrit, in vocab. autem Num. 42. tantum ter; cum quia in *recreere*, quinta & sexta sunt geminæ, in nostro verò tertia & quarta; cum quia in *recreere* quinta & septima simul non sunt eadem, sicut in vocabulo nostro *recreere*, quinta & septimâ à principio statione collocatum vides. Præterea ex vocabulo (5225.) evidentissimè demonstrari potest *recreere* non significari per characterem (*z*) quia quæcunque consona & vocalis *re* geminato (*zz*) à fronte & tergo ponatur, incondita emerget vox; non enim dico: *beeb, ceec, deec, &c.* Solum *M.* excipitur, ut vocula reciproca (5225.) repræsenret: *meem.* sed nec hoc quadrat; quia *re* (5.) primus & ultimus character non est (*M*) quod in vocula bilittera (85.) voculâ Num. 27. esset finale, id quod est contra Regulam octavâ *re* *M.* quâ dicitur: *M. in voculis duarum litterarum non est finale.* Nec vocalis, *i, o*, significantur per geminarum characterem (*z*) Non (*i*) cum quia juxta litteræ *I* Regulam primam: *Geminatum I sequitur C. S. T. aut V.* si in vocabulo Num. 42. *re* *zz*: geminatum est *i.* character *i.* sequens immediate erit vel *C.* vel *S.* vel *T.* vel *V.* sed non est *C.* character

radet. Partim, quia (.) non est initiale in vocali
duarum litterarum, ut character *h*. videtur; Par-
tim, quia si *z*. effet *i*, & *h* *c*, vocula *iziz*. sonaret
(*cici*.) Neque *z*. repræsentat *S*. quia *iziz*. signifi-
caret *Sisi*. Neque *z*. est *T*. quia nasceretur ex *iziz*.
vox *Titi*, quæ singula sunt *æperdiuena*. Tandem
relinquitur *z*. quod sequitur geminatum *zz*. in
voc. Num. 42. posse esse (*u*), cum quia, quæ ratio est
solidissima, *z*. est in (5225.) geminata, existente
primâ & ultimâ eadẽm. Quæ vox illatina sit, si in
medio sit geminatum *z*. Non enim dicitur: *biib*,
enc, *dic*, &c. nullaque invenitur, emergitque Lati-
na dictio, etsi totius Alphabeti Latini vocales juxta
ac consonantes applices. Tandem concludo di-
ctoque *z*. non esse (*u*) Excipis *z*. (5225.) posse
significare Pronomen (*sum*.) Resp ex collatio-
ne vocalium: 26. 6556. 86226. Si *z*. est (*u*),
tunc vocula 26. est vel *vi*, vel *ur*. Posterius non de-
notatur per 26. scilicet ut notet *ur* conjunctionem,
quia (6556.) vocula Num. 145.) primam & ul-
timam haberet (*T*.) 6. enim est *T*. si 26. signat (*ur*);
& media vocalis, *a*, *e*, *i*, *o*, qualiscunque geminata,
interponeretur, non oriretur latina vox; inaudita
quippe sunt, *taat*, *teet*, *isut*, *toot*. Tò *u*, expungitur,
non tantum, quia barbara vox produceretur, sed &
posito esse Latinam vocem (*sum*.) idèd tamen ex-
cluderetur, quia (*z*.) suppositui esse *u*, non (*z*.) qui
characteres omninò ut differunt figurâ externâ, ita
potestate quoque, ut consequenter diversas quoque
significent Litteras. Si igitur *z*. (26.) non signifi-
cabit (*ur*), necessariò relinquetur, *z*. (*vi*), sed nec
hoc significari evinco ex vocabulo (86226) *z*. 6. est
(*i*), *z*. est (*u*), ut vox terminetur *javi*. Prima
incognita,

incognita, nulla potest esse littera neque consonans nec vocalis; quia quaecunque praeponeretur illi, nam vocem ederet, ut praefigenti omnes Alphabeti litteras manifestum erit. Ergo π (26.) significat neutrum nec π , nec ν , & consequenter z . non erit (π .) Neque (ν .) potestatem possidet π & z . partim, secundum Regulam litterae O . quartam: O , si geminatur est secunda ac penultima littera, sicut est in *coordino* & *atctoo*s. Si vera est hae regula, π (22.) geminatum in vocabulo (42. Num.) non erit (ν .) quia est tertia & quarta ab initio & praeterea finalis simul, cui verbum simile nullum sub regula quartâ π O . contentarum exceptionum habetur: cum quia aliquae numero litterarum superant, cum quia aliquae deficiunt; cum quia situ litterarum differunt; nulla quippe istarum exceptionum quartam & tertiam habet geminatas, praeter *Theosa*, *Theotes*, *Theontis*, *Proemium*, *Proemior*: Sed hae non accommodari queunt, & quod ut supra dictum, pauciores habent litteras, ut *Theosa*, *Theotes*, & quia (π .) character non est (ν .) quia est finalis, quod π H . adversatur, ex qua ratione quoque (*Theontis*;) quamvis octo constet litteris, expungitur, praeter rationem, quod in voc. 42. Num. quarta & septima sunt etiam similes, quod in *Theotes* non reperio: *Proemior*; *proemium* excedunt litterarum simul numero, simul situ. Excipis *Proemium* posse locum habere & significari per vocab. (π 220802.) Resp. Quanquam in *Proemio* sint octo praecise litterae & in hoc conveniat cum vocab. N. 42. conveniat etiam in eo, quod O . sit tertia & quarta geminata, & ultima quoque, tamen contendo, non significari vocabulo *Proemio*, per vocab. N. 42. quia in *Proemio*

tur, sicut in *sesfiso*, &c. reperiet. Tandem ad vocales perveniendo τ^o (9.) non est *a*. quia τ^o *A*. non geminatur. Non est *E*. quia si τ^o *E*. non est initialis ac geminata, neque character (9.) erit *E*. sed prius est *E* & posterius. Probatur verò τ^o 9. esse initialem & geminatam ex voce 83. Num. Exceptiones non possunt representari per vocabulum 83. Num. ex iisque unum significare; tūm quia nullo octo litterarum est præterquam: *Europace*, idè tamen excludendum, quia initialis & geminata in fine, contrà ac fit in controverso vocabulo, tūm quia *elemosyna*, habet quidem primam initialem tertiam & quartam geminatam, ceterum numero litterarum, distinguitur, ut clarissimum est. Non est *O*. quia si *O*. geminatur est secunda, ut in *cooperator*, aut penultima, ut in *arctos*, paucis exceptis quæ vide sis sub Reg. 4. τ^o *O*. Hic τ^o 9. geminatur, neque tamen secunda est, nec penultima littera. Ergò non est *O*. Tandem non est *U*. ex collatione vocalæ reciproce (9=9) si τ^o 9. est (u,) vox reciproca sonabit *usus*. Hoc enim solum Latinis usitatum est, prima & ultima (u,) in vocabulo reciproco trillitro. Si hoc supponitur, τ^o 9=9999999999. hanc haberet faciem à principio: *ususum*, essetque Genitivus Pluralis ab *usus*: quod tamen requirit ad complementum sui duas geminatas (99) & finalem (i,) cujusmodi verbum Latinæ Linguae est nullum. Imò neque τ^o (9) τ^o i, representat. Probamus: Si τ^o 9. est i, tunc vocabulum 9=9999999999. incipiet vel *init*, &c. vel *inje*. vel *ili*. Alia non dantur, in quibus τ^o i, esset initiale & geminatum. Verum hæc propter situm ordinemque litterarum explodenda sunt,

sunt, quocunque modo conjungentur. *τὸ inii* in
secundâ personâ habet *inisti*. In primâ Plurali *inisi-*
mus, inistis. Nullum accommodari potest, quia
in *9π99θ§§1*. secunda & tertia à fine numerando
eadem sunt, id quod in *τὸ inist*, &c. quocunque mo-
do conjugato, secus est: Eadem ratio eliminat *τὸ*
inicit, is, injicimus, injiciunt. Ergò infero: *τὸ (9)*
non est vocalis. Quæritur ultimo: An sit ex con-
sonantibus *τὸ N?* ad cujus investigationem quæro
litteram *N*. & percurro ejus Regulas quàm diligen-
tissimè, in eisque Regulam secundam, hunc in mo-
dum conceptam: *N. non est initialis ac geminata si-*
mul. Excipe: *Nannajus, nonnihil, nonnullus, a, nm,*
nonnunquam, Nonnus, novennis, Nonnius, nonne.
Quas exceptiones conféro cum vocula (*9π9*) con-
junctâ cum *9π99θ§§1*. Quippe quæ dependent à
se invicem; institutâque conferentiâ affirmo; per
9π99θ§§1. non representari excepta vocabula;
Partim, quia numero litterarum deficiunt ut *Non-*
nus; Partim, quia excedunt ut *nonnunquam*; Par-
tim, quia situ & ordine differunt, quod aded clarum
est, ut demonstratione ulteriori non egeat. Super-
est: *Nonnullus, a, nm*. Ex hisce primum & ul-
timum propter excessum litterarum expelluntur, re-
lictò solo vocabulo *Nonnulla*. Quod est genuinum
vocabulum, quia prima, tertia, quarta sunt eadem.
Idem sexta & septima, qualis ordo litterarum in ex-
ceptis suprâ recensitis verbis nequaquam deprehen-
ditur.

Decimus quartus character *Ϟ*. per *αζω* non est
H. Q. X. Y. Z. quia hæ absolute non geminantur,
quod characteri *Ϟ*. contingit in vocab. 153. Num.

F

Non

Non Q. & quia non geminatur, ut modò dictum,
 & quia characterem Mercurii sequitur diversa, quæ
 sequela indicio est eum non repræsentare Q. vid.
 Regulam septimam hujus litteræ. Non est G.
 quia hæc littera non geminatur inter similes, ut hic
 Q. geminus inter duo (5.) collocatur. vid. octa-
 vam Regulam litteræ G. Itaque removen-
 tur G. H. Q. X. Y. Z. quæ non repræsentantur per r̃
 (Q.) cœteris omnibus non aduersantibus. sustinere
 vicem consonantium superstitium. Neque ex vo-
 calibus est A, quia A. non geminatur. Non E, quia
 E. non geminatur inter similes, quo ordine (Q.)
 inter duo (5.) apparet, juxta Regulam secundam r̃
 (E.) Exceptiones subjectæ non quadrant huic vo-
 cabulo; cùm omnes non habeant primam & quar-
 tam similes, intermediâ duplicatâ, sed vel in medio,
 vel circa finem, sed & E. jam inventum sit in (szsz.)
 Ob parem rationem exploditur r̃ (i,) utpote non
 geminabile nisi circa dictionis finem, juxta Regulam
 secundam litteræ (i,) subsumo: Hic geminatur Q.
 circa initium dictionis. E. non est (i,) sicut nec
 est (o,) quia & hæc littera, sicut priores duæ secun-
 dum Regulam (6.) r̃ O. *Littera non geminatur inter
 similes.* Tandem suppositâ inventionem r̃ E. quod
 supra evicimus non est (u,) cùm nulla dictio lati-
 na incipiat hâc formâ initialium: *Euue*, &c. vid.
 Lexic. Sed nolumus eò progredi; quò si ratioci-
 nium nostrum extenderemus, de r̃ Q. demonstra-
 re possemus adhuc plerosque consonantes non re-
 præsentari characterem hoc. Sed sistimus pedem,
 cùm non adeò referat scire potestatem r̃ Q. Ex
 Consonantibus omnes præter remotas, nempe
 g. h. q. x. y. z. disjunctivè valere potest.

Deci-

Decimus quintus character est Græcum Ζεϋς. qui, quia prolixum ratiocinium meretur id instituemus. Prolixo opus quidem minimè esset, cum vel ex unicâ vocalâ (66z.) dignosci posset, quid potestatis τὸ (6.) haberet. Verum, ut Lector videat, quò usque Steganographus progredi queat, præcisâ & illâ vocalâ, nullum excitavero tedium longiori ratiocinio, quanquam ad syllogisticum modum proposituri. Dico ergò character (6.) non est B. Cujus Regula prima est Major propositio: *B. non est initiale in Latinis verbis, si secunda & tertia littera dictionis sunt eadem*: Subsumo Minorem. Atqui in vocabulo 145. Num. character (6.) est initialis, &c. Ergò non est B. Ad Majorem non potest responderi per instantiam exceptionum sub regulâ concentrarum: quia nulla istarum primam & quartam habet eadem, ut in (6556.) apertum est. Secunda Regula τῷ B. ita concepta: *B. non est initiale in vocalis duarum litterarum*. Subsumo: Atqui τὸ (6.) character in vocula Num. 85. item N. 79. est initiale. Ergò non est B. Quarta litteræ B. Regula hæc est, *B. si geminatur, est tertia dictionis littera*. Cujus sensus est: τὸ B. non inveniri geminarum in medio, sed circa initium tantum dictionis, ita ut sit tertia littera à principio, e. gr. in *abbas, abbrevio, gibbus*. Jam subsumo: Character (6.) in vocab. Num. 152. geminatur circa finem. E. hic character non est B. Quinta Regula τῷ B. est talis: *B. non sequitur geminatam litteram*: Sensus est, geminata littera non antecedit τῷ B. Subsumo ex vocalâ 145. Num. τῷ (6.) antecedit geminata (55.) Ergò (6.) non est B. Septima τῷ B. est hæc: *Littera B. non est finalis in latinis verbis*. Atqui chara-

cter 6. est finalis passim in scripto. Ergo Exceptiones, *ab, ob, sub, rob*, nihil accommodari possunt in nostro exemplo, cum (6.) sit finale in voculis quatuor, quinque & plurium litterarum. Transimus ad litteram *c.* & asserimus eam non representari per characterem (6.) Rationes ex Regulis desumptæ sunt ejusmodi: secunda Regula C. est hæc: *C. non est in voculis duarum litterarum.* Atqui: Character (6.) in vocali (69.) Num. 85. & 120. est in vocali duarum litterarum. Ergo: Exceptio (*ac*) non obstat. Cum sit questio de *æ* (6) primo characteri vocali, non secundo characteri (9.) in *æ* (*ac*) C. est ultima, cum debeat loco primo poni in 69. &c. Regula tertia *æ* C. ita sonat: *C. non occurrit ter in dictione nisi geminetur aut initials sit.* Nec quater occurrit juxta Regulam sextam: Subi. in vocabulo 150. Num. occurrit sexies. E. character 6. non representat C. Quarta Reg. *æ* C. est talis: Si inter duo C. unica littera occurrit neutrum est vel secunda vel penultima littera. Quinta Regula *æ* C. ita se habet: *æ* C. nullam sequitur geminam præter *i*, e gr. *abjicio*, &c. Subsumo character 6. sequitur geminam litteram in (6556.) Ergo non est C. Excipis geminam posse esse (*i*) sicut in Regula exte. Resp. non: quia vox finiret in (*ciic*) juxta octavam Regulam character (6.) non est C. quia C. non est finale in verbis plurium, quàm septem litterarum. Subsumo: Character 6. est finalis in verbis plurium quàm septem litterarum in vocabulo Num. 150. duodecim litteris constante. Nonam juxta, quo dicitur: *C. non est finale in verbis geminam habentibus.* Subsumo in vocali 145. Num. item 150. Num. item 127. Num. finale est in verbo geminam

minatam habente. Ergò non est C. Exceptiones non obstant, quia nulla istarum octo litterarum numerum, neque eundem litterarum situm ordinemque tenet. Decima: C. bis occurrens non est finale. Subst. At τ° (6.) bis occurrit & est finale. E. non est C. Subsume. probatur ex vocab. 159. Num. Exceptiones non officiant vel ex hac causa, quod numero litterarum (de situ ordineque litterarum taceo,) inferiores sunt vocabulo 150. Num. Juxta Regulam 14. τ° C. Character 6. non est C. quia C. non est finalis nisi antepenultima sit d.e. gr. in condit. cujus antepenultima est D. (F.e.gr. in fac. L. e.gr. in halae. H.e.gr. in hoc, hic, hac. Jam subsumo character (6.) vocab. Num. 135. finit dictionem, neque tamen antepenultimus character vel (s,) vel D vel F. vel H. vel L. repræsentare potest, vid. rationes supra assignatas, quarum præcipua est: quod sit vocalis ob solitariam positionem. Exceptiones Regulae quartæ decimæ litteræ C. subjunctæ non quadrant; ut nulla istarum significari queat per (χ , ω , ι , δ , σ .) septilitterum. Excipis isthanc, isthinc, isthunc, isthæc. Numero litterarum convenire cum vocabulo 135. Num.) & consequenter non repugnare per illud exprimi. Resp. Neg. cum quia, quamvis numero litterarum præcisè summo convenient, distinguuntur tamen situ & ordine; in isthunc, isthanc, isthinc, isthæc. Omnes sunt diversæ, nulla littera reperitur, sicut in vocab. Num. 135. sit, in quo tertia & sexta nempe (δ .) sunt eadem. Quæ ratio explodit quoque τ° isthinc, quo quidem s. reperitur, sed ut ordine prima & quinta, non ut tertia & sexta; cum quia si vocab. 135. Num. notaret ist-

E. 3. hunc

ex Regulâ 4ta G. Prima: G. *Non est initialis, si secunda & tertia littera dictionis eadem sunt*: Subsumo in voculâ 145. Num. (6.) est initialis subsequente geminâ (55) Ergò. Ex secundâ Regulâ: G. *non est initiale in voculis duarum & trium litterarum*. Subf. Character (6.) in voculâ 85. Num. & voculâ 115. Num. est initialis & finalis in voce duarum & trium litterarum. Ergò. Ex tertiâ: G. *Si geminatur est tertia dictionis littera*. Exc. *adaggero, circumaggero, exaggero, &c.* Subf. 70 (6.) in voc. 152. Num. geminatur, neque tamen tertia dictionis est littera. Ergò. Ex quinta: G. *non sequitur geminatam*. Subf. 70 (6.) character in vocab. 127. Num. sequitur geminatam. Ergò. Ex sexta: *Inter duo G. non est unica littera nisi initialis, que sexta sit dictionis littera*. Subsumo: Inter duo (6.) characterem est unica tantum littera, passim in epistolâ. B. Ex septimâ: G. *non est secunda & quinta littera neque ab initio, neque à fine dictionis*. Subsumo: Character (6) in voculâ 59. Num. epistolâ est secunda & quinta ab initio, in vocabulo autem 59. Num. secunda & quinta à fine. Exceptiones non obstant, nec applicabiles sunt: Quippe vocab. 59. Num. absolvitur septem præcisè litteris, cui simile nullum est inter excepta, nisi *agregas, egregia, egregio, egregie, egregii, aggrego, negligo*, quæ litterarum attendendo numerum præcisè cum exceptis conveniunt, sed immanè quantum differunt quoad seriem, situmque & successionem litterarum. In vocabulo enim 59. Num. 4604602. secunda & quinta, & tertia & sexta pares sunt, quem in exceptis vocabulis situm ordinemque litterarum videre non

est

est. Sicut autem vocabulum 59. Num. repagnar: ita vocab. Num. 99. quod secundam à fine, & quintam à fine ostendit eandem; vocabulum nonagesimum nonum constat undecim litteris, quem numerum excepta sub regulâ septimâ & G. non habent, excepto vocab. *Agrigentini, a, o.* Quod tamen non accommodari potest, quia non habet secundam & quintam à fine similes, sed secundam & quintam à fronte vocabuli numerando. Quæ oppidò insignis est differentia. Ex Regulâ nonâ: *G. non occurrit ter in dictione unâ.* Subl. character (6.) sexies occurrit, v. voc. N. 150. E. non est significativa & G. Ex Reg. undecima: *G. Non est secunda & penultima littera.* Subl. Character 6 est in voce quintâ Epist. secundus & penultimus, item vocab. 74. Num. Ergò. Tandem ex Regulâ duodecimâ, quæ sola sufficit ad excludendum characterem (6.) à significatione litteræ G. *Tò G non est finale in Latinis verbis.* Subsumo: Character (6.) passim in epistola nostra est finalis. E. Ascendo jam ad Regulas & H. & dico multis modis rationibusque argui posse characterem (6.) non repræsentare H. Ex primâ Regulâ evincitur h. m. *H. non geminatur.* Hæc est Propositio major. Subl. Character (6.) geminator in vocab. Num. 152. E. Ex secunda: *Tò H. Nomin. casu non præcedit geminatam litteram, nisi sit tertia aut quarta à fine littera.* Subl. Character (6.) præcedit geminatam, &c. Ergò. Ex tertîâ Regulâ *H. non occurrit ter in unâ dictione.* Subl. Character 6. occurrit sexies. E. Ex quartâ: *Inter duo H. non est unica littera, nisi alterutrum sit quarta aut quinta dictionis littera, & intermedia sit (T.)* Subl. in vocab. 150. Num. inter duo (6.)

Exceptionum nulla accommodari potest & figurari per vocem 4607602. cum quia litterarum numero deficiunt; cum quia excedunt exceptas: *ambimus, embamma immemor, numisma*. Litterarum numero conveniunt quidem, sed & ipsa expunguntur; cum quia serie litterarum discrepant à τὸ 4607602. quæ habet secundam & quintam eandem; Nec non tertiam & septimam, quæ litterarum facies in nullâ exceptarum deprehenditur. Ex Regulâ sextâ character (6.) ter occurrit, imò sexies in vocab. 150. Num. Ergò non est *M*. Ex Regulâ septimâ: Character (6.) geminatam sequitur, neque tamen antepenultimus aut finalis est. Ergò non est *M*. Exceptiones Regulæ septimæ subjunctæ exploduntur; cum quia deficiunt numero litterarum; cum quia ordine litterarumque sequela differunt. Ex Regulâ octavâ: Character (6.) est finalis in vocola bilittera Num. 41. Ergò non est *M*. Ex Regulâ undecimâ colligo, Character (6.) in vocab. Num. 152. est antepenultima & penultima littera. Ergò non est *M*. Exceptiones excluduntur vel ob solam litterarum participationem, secundum quam inferiores sunt vocabulo 152. Num. Ex duodecimâ tandem infero: Character (6.) quater imò sexies obviat in dictione Num. 150. nec tamen geminatur & simul finalis est. Ergò non est *M*. Sequitur littera *N*, cujus vicem sustinere non potest character (6.) Ex Regulâ primâ: Character (6.) est initialis secundâ & tertîa eadem, in vocola 145. Num. Ergò non est *N*. Ex Regulâ sexta: Character 6. in voce 150. Num. est initialis ac finalis. E. non est *N*. Ex-

Exceptiones nihil obstant, ob numerum litterarum minorem, quippe nulla duodecim litteras continet. Ex Regulâ septimâ: Character (6.) est medius ac finalis in voce Num. 51. septem litterarum. Ergo non est *N*. Excipis inter excepta vocabula stare posse *Erinnyn*, quippe quæ vox quoad litterarum numerum, coincidat. Resp. Etiam hoc ipsum vocabulum explodi, quia in *Erinnyn*, quarta & quinta & ultima sunt eadem, contra ac in vocabulo Num. 51. fit. Ex Regulâ nonâ: Character (6.) ter in dictione occurrit, & est finalis. E Litteram *N*. non significat. Amecedens patet ex voc. 150. Num. Ex octavâ: Character (6.) est ultimus in utraque medietate voce 51. Numi. Ergo, non est *N*. Transimus ad Litteram *P*. dicimusque propter multas rationes characterem (6.) non representare *P*. ex cujus Regulâ primâ ita infero: Character 6. est initialis secundâ & terriâ eadem in vocab. Num. 145. Ergo non est *P*. Ex secundâ: Character 6. est secunda & penultima littera in dictione Num. 3. item Num. 74. Ergo non est *P*. Exceptiones non quadrare accuratius collator animadvertet. Ex Regula tertia: Character (6.) sexies occurrit, nec tamen geminatur. E. non est *P*. Ex octavâ Regulâ: Character (6.) est in vocalis duarum litterarum, (inspice Epistolam,) ergo non est *P*. quoad significationem. Ex nonâ: Character (6.) est secunda & quinta dictionis littera in vocab. Num. 4. Ergo non est *P*. Exceptiones sub Regulis contentæ non obstant, quia præter disconvenienciam ordinis litterarum etiam numero differunt excepto *Erhippiatus*. Sed quod præter alias rationes eò rejicitur, quod (*P*.) in hoc

hoc sit geminatum, quod in vocabulo Num. 4. aliter se habet. Ex decimâ: Character (6.) est secunda & quinta à fine retrorsum numerando littera, e.gr. in voc. 99. Num. Ergò non est P. Ex Regulâ undecimâ: Character 6. est tertia & sexta à fine littera, in voce Num. 59. item vocab. Num. 150. Ergò. Ex Regulâ duodecimâ: Character (6.) præcedit geminatum, neque est tertia aut quarta à fine littera. E. character (6.) non est P. Prius probamus ex vocabulo 150. Num. in quo (6.) character antecedit geminatum (22) statione septimâ à fine retrorsum numerando. Ex decimâ terciâ: Character (6.) est passim in Epistolâ nostrâ finalis. Ergò non est P. Hanc Consonantem excipit tò Q. cujus potestatem nequaquam representat character (6.) idque vi Regularum omnium in rē Q. traditarum. Vi primæ ita: Character (6.) est initialis, secundâ & terciâ eadem in voce 145. Num. Ergò non est Q. Secundæ: Character (6.) geminatur. E. non est Q. Tertiæ: Character (6.) occurrit ter imò sexies in dictione. Ergò. Quartæ: Character (6.) sequitur geminatum, nec tamen est antepenultimus, voc. 82. Num. Ergò non est Q. Quintæ: Character (6.) est initialis ac media dictionis littera in voce Num. 107. Ergò non est Q. Neque exceptiones subnexæ quicquam obstant. Sextæ: Inter duo (6.) characteres unica tantum est littera in dictione Num. 150. & aliis. E. non est Q. Septimæ: Characterem (6.) sequitur diversus character, non idem perpetuò immediate, confer vocem Num. 4. quintam, duodecimam, &c. E. non est Q. Octavæ: Character (6.) occurrit inter similes litteras, neque tamen est antepenultimus in vocibus

vocibus Num. 26 Num. 107, Ergò non est Q. Nonz: Character (6.) est penultimus passim in Epistola. E. non est Q. Decimæ: Character (6.) est finalis passim in Epistola. Ergò non potest representare Literam Q. Sequitur Consona R. quæ, quòd non possit representari per characterem (6.) probatur per primam Regulam. R. Character (6.) in vocula 145. est initialis, secundâ & terciâ similis, E. non est R. Per secundam: Character (6.) est in voculis duarum litterarum voc. Num. 41. voc. Num. 79. voc. Num. 85. E. non est R. Per tertiam: Character (6.) est initialis ac finalis in vocula Num. 145. dictione quadrilittera. Ergò non est R. Excipis: in dictionibus *rear, re-ar, r-o R.* esse primum & ultimum. Respondeo: Verum id quidem est, sed non est reciprocum, ut est (6556.) Per quintam: Character (6.) sequitur geminam litteram in voce 127. Num. nec tamen quarta aut quinta dictionis littera est. Ergò character (6.) non est R. Exceptiones, quarum sunt duodecim nulla representare apta est *r-o* vocabulum 127. Num. ob paucitatem, dein etiam sum litterarum. Per septimam: Character (6.) sexies occurrit in voce 150. Num. Ergò non est R. Accedimus ad *r-o S.* & ratiocinamur, characterem (6.) non significare (S.) tenore Regularum; Primæ: character (6.) in vocula 145. Num. est initialis secundâ & terciâ eadem. Ergò non est (S.) Objicis vocalam (*sum,*) quod Regulâ prima inter exceptiones sit, possitque representari per (6556.) ut prima & ultima sint (S,) intermedia duplex (*u*) Respondeo non significat vocula reciproca (6556.) (*sum,*) idque ex collatione voculæ 127. Num.) jus

jus terminatio incondita prodiret, si *τὸ* (6.) esset (S.) & 2. vocalis. Sed quia in hoc nostro scripto resolvendo præsertim in investigatione characteris (6.) non per collationem vocabulorum procedimus, sed ex ipsis Regulis demonstrare volumus potestatem characteris (6.) pergitur, & quod ex Regula prima præcisè citra collationem ullam demonstrari non potuit, ex tertia Litteræ S Regula ostendimus. Tertia autem Regula ita sonat: *Littera S, non sequitur geminam litteram, nisi ipsa sit geminata aut finalis aut tertia post geminam sit.* Subsumo: Character (6.) in vocab. 150. Num. sequitur geminam &c. Ergò non est (S.) Quintæ: Character (6.) est secunda & quinta dictionis littera in voce, quarta, item voc. 59. Num. quæ numerum quinque litterarum excedunt. Ergò. Sextæ: Character (6.) est secunda & quinta à fine littera neque antepenultima simul. Ergò non est S. Prius probo ex vocabulo (99. Num.) Septimæ: Character (6.) est secunda & penultima, nec tamen antepenultima. Ergò non est S. Antecedens constat ex vocabulo quinto, vocab. 48. Num. vocab. 74. Num. Exceptiones nihil officiant, quia non æquant numerum vocabulorum; minimè autem vocabuli 74. Num. constantis duodecim litteris. Octavæ: Sexies character (6.) in dictione occurrit. Ergò non est S. Sequitur T. cujus vicem sustinere nequit character (6.) Ex Regula prima: Character (6.) est initialis secunda & tertia eadem. E. non est T. Prius probatur ex vocab. Num. 145. Quartæ: Character (6.) bis occurrens est finalis in vocula quatuor litterarum Num. 84. Ergò non est T. Objicis vocabulum 84. Num. posse repræsentare,

sentare, atar, utur, itat, stat. Respondeo; *τò atar, utur*, non significantur per (86 χ 6.) quia in prioribus duobus prima & quarta; in hoc autem secunda & quarta tantum sunt eadem, ita autem, & stat, & iter excluduntur, quia *T.* per Regulam primam jam explosam est. Octava, character (6.) sexies in dictione occurrit, nec tamen geminatur. Ergo non est *T.* Accedimus ad *τò X.* & affirmamus characterem (6.) non denotare consonantem *X.* Ex Regula prima, character (6.) geminatur, in voce 152. Num. Ergo. Ex secunda: Character (6.) occurrit bis, neque tamen est secunda dictionis littera. Ex tertia: Inter duos characteres (6.) unica tantum interponitur littera in voc. 150. Num. Ergo. Ex quarta: Character (6.) occurrit in Reciprocis, voc. Num. 145. Ergo non est *X.* Non obstat: *taxat, exet, erexere, axa, exo*, quia differunt à *τò 6666*. numero litterarum. Ex quinta: Characterem (6.) sequitur littera geminata in vocab. Num. 127. Num. 150. Ex sexta: Character (6) est initialis in verbis geminatum habentibus. voc. Num. 145. Num. 150. &c. Ex octava: Character (6.) est finalis occurrente geminata, quae tamen tertia à principio non est. Anteced. demonstro ex voc. 150. Num. item 127. Num. Ex nona: Character (6.) passim ter, & occurrit. Ergo non est *X.* Transimus ad *τò T.* cuius potestatem non habere potest character (6.) Idque ex prima ostenditur Regula; Character (6.) est initialis in vocibus scripturae propositae passim. Ergo non est *T.* Ex secunda: Character (6.) occurrit bis, imò ter, quater, sexies. Ergo non est *T.* Antecedens perlegenti & percurrenti vocabula patet. Ex tertia: Character (6) est in vocu-

litrium litterarum in voce 115. Num. nec non 143. Num. Ergò non est *Y*. Ex quarta: Character (6.) occurrit inter similes, neque tamen est secunda dictionis littera. Idque in vocibus 90. Num. & 107. Num. Ex quinta: Character (6.) sequitur geminatam litteram in vocibus 127 Num. nec non 150. Num. Exceptiones collatae cum his vocabulis sua sponte corruunt. Ex sexta: Character (6.) est finalis passim in Epistolâ. Ergò non est *Y*. Tandem agmen claudit Littera *Z*. de quâ dico non posse eam denotari ullo modo per characterem (6.) Ita enim colligo: Character (6.) occurrit in vocolis duarum litterarum passim. Ergò non est *Z*. Dein: Character (6) occurrit ter &c. Ergò non est *Z*. Terriò: Character (6.) occurrit in vocabulo reciproco, Num. 145. quod neque est *axa*, neque *axia*, neque *mazam*, ob litterarum vel defectum, vel excessum. Ergò non est *Z*. Quarto: Character (6.) antecedit geminatam litteram, ut non sit ancepenultimus in voc. 150. Num. Ergò non est *Z*. Quinto: Character (6.) sequitur litteram geminatam in voc. 150. Num. Ergò non est *z*. Sexiò: Character (6.) passim est finalis. Ergò non est *Z*.

Ergò relinquitur absoluto scrutinio *τδ* (6.) non posse significare Consonantem, præcisâ etiam vocolâ (662.) quam non attendimus. Superfunt jam vocales: Ubi primò queritur an (6.) character repræsentet *Α*. Resp. Neumquam: Argumentor, character (6.) in voce 152. Num. geminatur. Ergò non est (*Α*). Consequentia patet, quia juxta primam Regulam *τδ Α*. *τδ Α*. non geminatur. Præterea: Character (6.) sexies occurrit in vocabulo 150. Num. Ergò non est *Α*, vid. Reg. Lit. *Α*.

secun-

secundam; Dein nequit significare (o,) idque ex Regula Litteræ (o,) quinta. Character (6.) occurrit sexies in dictione Num. 150. Ergò non est O. Tandem non est (U.) Nam character (6.) est initialis secunda ac tertia eadem in vocula Num. 145. Ergò non est (u.) Exceptiones nihil impediunt, absolutaque ita ratiocinatione supersunt disjunctivè: vel E, vel I. Si præscindatur à vocula Num. 142. quod in hoc characterè nos facturos, diximus supra. Si verò τὸ 6. non abstrahatur, infallibiliter determinatur Vocalis I, geminata. Idque jubente Regula prima Litteræ (U.) cujus verba formalia sunt: *Nulla littera geminatur in initio dictionis præter (U)* Exc. *iss, iis.* Quæ coincidunt cum characteribus (66z.) ratione & numeri & situs litterarum. Excipis nihil ob stare, quò minus per (66z.) significetur (uva,) quæ tribus constet litteris, primamque & secundam æquè ac *iss,* & *iis,* possideat easdem. Resp. omninò ob stare, quia ita character Z. significaret (A) & A. geminaretur, quod contra primam Regulam τὴν A. Ergò relinquitur τὸ vel *iss,* vel *iis.* Cæterum posterius, *iis.* Putà non potest representari per (66z.) propter vocabulum (86zz6.) quod definiret in (-*iss,*) primà incognitâ, sed quæ nec ex Consonantibus, nec ex Vocalibus admittit à fronte ullam, ut produceretur latina vox; diceretur enim (*bitti, citti, ditti, &c.*) Itaque ex puncto τὸ *iis,* perfecti tertiâ personâ relinquitur solùm *iis.* Sed præscindamus, *iis* voculam, quod jam sæpiùs monuimus, diximusque. Vides, Benevole Lector, quantus sit Regularum nostrarum usus, quæ multis rationibus demonstrant, quam litteram character in scripto aliquo occurrens

repræsentet, quæ non, alias indeterminatè, & dis-
junctivè, alias determinatè atque affirmativè, quod
quidem Steganographorum nemo (quod nos scie-
rimus,) præstitit unquam.

Decimus sextus character est *.,* affirmoque de eo
paucis. Non est *F. G. L. M. P. Q. T. Z.* cum quia
hæ litteræ absolutè non finiunt dictionem; cum
quia aliquæ determinatè in voculis duarum littera-
rum non finiunt, vid. Regg. harum litterarum. Non
B. quia *B.* non est finale in voc. septilittera voc.
87. Num. Non *C* propter voculam 146. Num. col-
laram cum vocula 155. Num. Si *τὸ .* est *c.* vo-
cula *.,* necessariò significabit *ac.* Si hoc: quid
significabit *θ.* an etiam *ac*? Minimè. Non *D.* quia
D. non est finale in vocabulo novem litterarum, ut
character (*.,*) in vocab. 56. Num. obviat. Non *.,*
quia *τὸ .* non est finale in vocula plurium quàm qua-
tuor litterarum. Non est *N.* cum ex ejus Regula
quinta, qua dicitur: *N. non est prima & quarta lit-
tera.* Subf. Character (*.,*) in vocab. 38. Num. est
prima & quarta. Exceptiones subjunctæ non ob-
stant. E. Dein ex undecima Regula Litteræ *N.*
*N. non est finale in latinis verbis, si quarta & tertia à
fine litteræ eadem sunt.* Subf. in voce 82. Num. cha-
racter (*.,*) est finale. Ergò. Exceptiones nequa-
quam quadrant. Non est *R.* quia *R.* in voculis dua-
rum litterarum non est finale, ut hic character (*.,*)
in voculis (*.,*) *θ.* observatur. Pariter nec (*.,*) esse
ob has easdem voculas. Si *τὸ .* est *τθ.*, quid *τὸ θ.*
Non est *X.* quia *X.* in solo *τθ.* ex, est ultima nempe
in vocula bilittera. Ergò *a, c, i, o, s, t.*

Decimus septimus character est (*γ.*) de quo pro-
nunciamus non esse *X.* quia (*γ.*) character est initia-

lis passim. Non Z. quia z. non est in vocolis trium litterarum : Excipe *zea*. (706.) nequit representare *zea*, quia sequeretur characterem (6.) esse (2.) quod repugnat, quia geminatur in voce Num. 152. Non X. quia *to X.* non est in voce trium litterarum initiale. Potest igitur character *γ*. omnes significare consonantes, inter has autem præcipue *to Q.* idque eò, quia characterem *γ*. semper sequitur idem character nempe (1.) qui non repugnat sustinere vicem vocalis (u,) imò ex hypothesi; Si *to Q.* existit in scripto, necessario character *γ*. est *Q* non alia littera.

Decimus octavus character est Græcum (ε.) qui non est *F*. quia in vocab. 24. est secunda ab initio littera, quod *to F.* repugnat. Non *Q*. quia sequitur diversa passim. Non *x*. quia *x*. bis non occurrit, ut character (ε.) in vocab. 33. Num. 102. Num. Non *γ*. quia *γ*. non est initiale, nisi in paucis. Non *z*. quia *z*. bis non occurrit, in una voce, sicut hic in voce 33. & 102. Num.

Decimus nonus character (2.) non est *F*. quia juxta Regulam *F*. tertiam *to F.* non occurrit bis, nisi geminetur aut initialis sit. Subst. *to* (2.) in vocabulo 133. Num. bis occurrit, neque geminatur aut initiale est. Ergò. Juxta sextam *F*. Regulam itidem non est *F*. quia inter duo *F*. non est unica tantum littera. Si hoc *to* (2.) non est *F*. in vocabulo Num. 133. Non est *G*. quia inter duo *G*. juxta Regulam sextam littera *G*. non est unica tantum littera, nisi initialis aut sexta sit dictionis littera. Si hoc *to* (2.) in voc. 133. non est *G*. Exceptiones Regule subnexæ non adplicari possunt propter paucitatem litterarum aliarum, aliarum propter multitudinem,

aliae propter litterarum situm, quod probamus ex vocabulo 133. Num. Hoc habet secundam & quartam, item tertiam & quintam easdem, cujusmodi verbum nullum est inter excepta. Non est L. quia character (2.) est in vocab. 133. secunda & quinta littera, quod secundum Regulam 1. L. quintam + L. adversatur. Non Q. quia characterem (2.) Character diversus sequitur, ut nequeat esse Q. quam litteram subsequitur semper eadem. Non est x. cum quia juxta secundam Regulam 2. X. non occurrat bis, nisi sit secunda dictionis littera, cum quia inter duo X. non est unica tantum littera, juxta tertiam Regulam. Unde infero: quia character (2.) bis occurrat, &c. in voc. Num. 133. inter duo (2.) unica tantum interponitur littera. Characterem (2.) non esse X. Non est (Y.) quia τ (γ.) non est bis in voce. Subl. Character (2.) in voce 133. Num. est bis occurrens. Ergo. Dein quia in vocab. 31. Num. character (2.) ponitur inter similes, quod est contra Regulam quartam Litterarum 7. Tandem (2.) non est x. quia τ (2.) character occurrit bis in voce Num. 133. ut consequenter nequeat esse x. Ergo τ (2.) non est f. g. l. p. x. y. z. Hoc est ratiocinium de characteribus scripto furtivo comprehensis. Jam colligamus ratiocinium cujusvis sive determinatè, sive indeterminatè judicati, ut dein aditus sternatur aequè via ad evolutionem scripti. Dicimus igitur: Character P. non est F. T. Ergo reliquæ omnes. Character I. est disjunctivè, A, E, O, I. Character l. determinatè est U.

Cha-

Character (4.) est disjunct. *D.N.R.S.T.*

Character (3.) est disj. *a, e, s, o, u, c, l, m, n, r, s, s.*

Character (5.) determinatè est *o, e.*

Character (7.) determinatè (*o.*)

Character (8.) determinatè est *M.*

Character (*Y.*) non est *F.Q.X.T.Z.*

Character (8.) disjunct. *a, e, s, o, u.* Conf. *M. N. R. S. T.*

Character (5.) ex Consonantibus *L.* ex Vocalibus (*U.*) potest esse. Excluditur tamen *ro u*, quia *ro* est *u*.

Character (2.) est determinatè *S.*

Character (9.) est affirmativè Consona *N.*

Character (*Y.*) vocalis non est. Ex consonantibus *G.H.Q.X.T.Z.* Reliquæ omnes.

Character (6.) est determinatè (*i*), si *ro* (66z.) vocula non abstrahatur à Scriptura proposita.

Character (7.) disjunctivè est *a, e, s, o, s, e.*

Character (*y.*) non est disjunct. *x, y, z* Reliquæ omnes Consonantes ex iis commodissimè *Q.* quia hunc characterem *y.* sequitur immediatè semper idem, nempe *s.* Ex hypothesi autem *ro Q.* contineri hoc scripto, intallibiliter sequitur characterem *s.* significare *ro Q.*

Character (e.) non est *F.Q.X.T.Z.*

Character (2.) non est *F.G.L.Q.X.T.Z.*

Hoc characterum judicium in peculiari charta est annotandum, ut quoties litera aliqua incognita tibi deest, confestim scire possis, quæ sit præponenda, quæ interponenda. E. gr. in proposita Scriptura characterem (8.) qui juxta scrutinium literarum determinatè est *M.* Assumo vocab. (8=4=7.) prima est *M.* determinatè, secunda est determinatè

(o.) quæritur quæ littera sit character 4. Antequam ratiocinium construxi, ignoro an character (4) sit *d, l, r, s.* ut emergant vocabula sequentia, *modo, molo, more, moto.* Sed elaborato iudicio, quod inspicio, cognosco, quod character (4.) disjunctivè sit *D N R, S T.* supposita inventione *æ M. & Q.* in *Mo-o.* character *N. & S.* expunguntur, quia non dicitur *Moso, Mono.* Ergò relinquuntur *D.* ut sit *modo, & T.* ut significet *moto.* Ex quo discere potest Lector perpetuo recurrendum ad ratiocinium, quod est quasi speculum exhibens potestatem characterum vel affirmativam determinatam, vel disjunctivam indeterminatam. Scripturam autem occultam ut expediamus, annotamus characteres, qui vel determinatam litteram vel disjunctivè paucas significant, quales sunt sequentes;

Character (5.) est determinatè (*E.*) vocalis.

Character (æ.) determinatè (*O.*) vocalis.

Character (u.) determinatè (*U.*) vocalis.

Character (8.) est determinatè (*M.*) consona.

Character (9) determinatè *N.* consonans.

Character (6.) determinatè (*s*.) si assumatur
(662.)

Character (1.) est disjunctivè *æ, æ, i, e,* post inventas vocales *e, i, o,* necessariò *æ.*

Ecce tibi, Benevole Lector, omnes vocales, quas per ratiocinium meum investigatas aperui, quod ante institutum scrutinium ipse non credidissem. Ab harum vocalium, nec non Consonantium evolutione jam spontè totius epistolæ resolutio clavisque dependet, cum jam integra vocabula sint detecta. e gr. *num,* &c. Inventas vocales consonasque annoto: e gr. *æ, æ, i, e, u.* Consonantes *M, N, S.*

Deleo.

Deleoque in Alphabeto Latino, subscriboque characteres litterarum.

Dein assumo & exscribo vocolas duarum trium-
que litterarum, e. gr.

1. Characterem solitariè positum, (1.) qui est
(a.)

Duar. litter. 85. 26. 07. 57. 64. 69. 45. 51.

Trium litterar. 072. 80. 3. 076. 909. 208. 267.
902. 80. 62. 85. 618. 40. 706. 527.

Hæc cum sufficiant, quatuor enim litterarum no-
lumus adungere, nisi reciproca (6556.) & (5225.)
&c. assumimus eas vocolas, in quibus adhuc una
deest littera, e. gr. 4. collatum cum (77.) ubi quaeri-
tur, quæ sit littera character (e.) ab hoc enim pri-
mum exordium esto, & dicimus, 77. non esse ex
vocalibus, jam inventis unam, tùm quia posito esse
vocalẽ aliquam, nulla relinqueretur præter 707.
sed hæc jam inventa. Ergò erit consonans; ac
nulla præter T. ut in ratiocinio supra visum, quæ ne-
cessariò esset, etsi nondum T. invenissem, quia nulla
dictio bilittera, quæ habet priorem (u,) admittit
aliam consonam sequentem, quàm T. Hanc deleo
in Alphabeto, eamque superscribo vocolis bilitteris,
trilitteris, &c. e. gr. 77. quod est (et,) 075. 77. 267. 517.
527. est. Hoc T. deleo in omnibus characteribus,
in quibus juxta ratiocinium statui esse disjunctivè
T. & in characterẽ (7.) deleo omnes & relinquo so-
lum T. id quod inventa vel vocali, vel consona, eo-
rumque characterẽ observo, & characteres in pecu-
liari scheda scriptos deleo, inventos annoto, reli-
quos autem expungo, e. gr. juxta scrutinium cha-
racter (7.) 4, 5, 6, 7, 8. Si inveni characterem (7.)

G 3

deleo

deleo a, e, i, o, s, lineolâ aliquâ transversâ, tñi numeros in divisionibus arithmericis delere solemus, solum T. non expungo. Dehinc aggredior voculam 64. collatam cum 4th. r^o (6.) est determinatè vocalis (i.) queritur, quæ sit (4.) Inspicio ratiocinium, & affirmo: Character (4) est disjunctivè D. N. R. S. T. ut vocabulum: 4th, significet, *duo, nno, rno, suo, tuo.* Nno, suo, tuo, non significantur per (4th.) quia N. S. & T. jam sunt inventa. Non (rno,) ut r^o 64. significet (ir,) ob voculam 53. Num. = 4608. o-ium, cujus secunda non est R. quia emergeret vox illatina: *orium.* contra si r^o (4) est D. quod relinquitur unicum, vocula (64.) sonat (id,) vocab. 53. Num. *odium.* vocula (45.) (de.) vocula Num. 23. r^o = 4. quod, ut invenerim r^o Q. & D. quæ litteræ sunt delendæ in peculiari Alphabeto, q. d. & characteribus suffigendæ; Characteri quidem (4.) d. reliquis omnibus deletis, & characteri (v.) = Q. pariter delebis reliquis. Postea superscribo omnibus dictionibus scripti r^o v. & 4. in quibus continentur. Dein accedo ad vocabulum 82. N. & inquirō: Quid significet character (r.) & deprehendo ex ratiocinio r^o (r.) non esse F. Q. X. Y. Z. ex Propositione autem nullam aliam nisi P. ut vox Num. 82 sit: *Possit.* Hoc P. deleo in Alphabeto, & in characterē (e) ratiocinio omnes deleo positas, & pono P solum. Ex invento r^o P. dependent alie, nempe vox undecima (apud,) vox 24. Num. *sponsa.* vox 33 Num. *Pompejum* vox 42 Num. *passumot,* &c. Porro assumo alium characterem incognitum in aliquo verbo, quo una tantum littera deest: e gr. septimâ voce scripti, cujus tertia est (s.) dicoque: Juxta ratiocinium r^o (s.) esse L. ut vocula signifi-

significet valde. Hoc L. superscribendum est characteri (§.) ubicunque occurrit in scripto.

Inventis jam characteribus 1. 5. 1. 6. 5. 7. 8. 9. 4. 2. accedo subinde ad alias latentes, e. gr. P. X. 2. 3. &c. & dico tñ P. in prima voce primam esse G. quia nulla alia præposita latinam efficit vocem. Hoc G superscribendum est vocabulo quarto. Vocab. decimo quarto. vocab. 54. Num. voculæ Num. 95. voc. Num. 121. &c. Tñ X. nulla alia est nisi H. in vocab. scripti secundo. Tñ (3.) in vocula vigesima, inventio H. primâ litterâ est C. ut sit (Hoc,) character (2.) in vocab. 94. Num. item 133. Num. est B. ut significant: *Rebus, debebunt.* Character (X.) est F. in vocab. 54. Num. *effugere.* Character (3.) R. passim. Character (9.) N. in 9=9. voc. 55. Ecce habes omnes characteres demonstratos, qui aliâ adhuc viâ, imò multis demonstrari potuissent, ut non fuisset necessum à characterē, incepisse, sed ab alia qualibet. Sed assumamus aliam nempe vñ (§.) in vocabulo (5225.) prima & ultima tunc (E.) queritur, quæ sit character z. quæ sequitur vñ (§.) & à fronte, & à tergo. Resp. non est b. d. f. g. h. i. m. n. p. q. r. t. x. z. ex vocalibus non a. e. i. o. u. tñ quia hæc præpositâ ratiocinatione non generant ex hypotheti inventæ litteræ E. Vocabulum Latinum, ut restet solum C. & S. tñ C. excluditur idē, quia z. quod suppono pro C. est in voce 41. Num. bilittera initiale. Ergo S. Si z. est s. tunc vocula (26.) significabit vel se, vel si. Non prius, quia C. jam inventi. Ergo si. Invento i. confero me ad dictionem (862261) collatam cum vñ (85) prima littera vocabuli prioris & posterioris latenti. Prior definit in (-issi,) prima adhuc in utroque vocabulo repertienda

rianda. Quæritur quænam sit. Respondetur nulla præter *M.* ut sonet *missi*. & (85.) *me*. Dehinc accedo ad vocabulum 108. Num. cujus prima est *S.* ultima est *M.* media vel *a*, vel *e*, vel *i*, vel *o*, vel *u*; non *a*, non *e*, non *o*, quia non dico, *sam*, *sem*, *som*, non *i*, quia id jam habeo. Ergò (*u*,) ut sit *sam*, ex quo dependet *us* vocab. 109. Num. Dehinc assumo voculam 154. Num. & 155. Num. nempe 521. & 61. r. l. est (*u*,) character (*u*,) vel *T.* vel *i*, ut sit vel *ut*, vel *vi*, non (*vi*,) quia r. l. (*i*,) jam repperi. Ergò (*ut*,) ut vox (521.) terminetur (*est*,) Hoc vocabulum excipit vocula (618.) prima est (*i*,) ultima (*M.*) intermedia nulla nisi (*a*,) ut sit *jam*, & vocula (51.) *ea*. Restat vocalis *O*. Hanc contineri in voce (979.) collatâ cum $\chi_{\theta} \omega$, apodicticè demonstro. Suppono autem primò in $\chi_{\theta} \omega$ esse debere vocalem, quod nulla dictio latina constet ex puris consonantibus. Jam si vocalis est in $\chi_{\theta} \omega$, erit illa *O*. necessario, cum reliquas invenerim. Ergò erit vel prima (χ_{θ}) vel secunda (ω) vel tertia (γ) *O*. Dico autem primam, nempe (χ_{θ}) non valere (θ) nec r. l. (γ) quia sequeretur r. l. (979.) constare ex meris consonantibus, cum in hoc vocabulo character nullus sit inventus, sed omnes lateant. Ergò relinquitur r. l. (ω) necessariò gaudere potestate vocalis (θ) ut sic invenerim quinque vocales, quæ consonantes incognitas facile secum trahunt, ut supervacuum ducamus omnes & singulos characteres investigare.

Accedamus ad alium nempe characterem (61) qui est determinatè vocalis. Ex cujus investigatione tanquam causa reliquas omnes pendere ostendere possum, donec producantur omnes literæ & integra

integra Eqistola enucleatur, quæ est Cæsaris ad Oppium Cornelium.

GAudeo meherculè vos significare litteris, quàm valdè proberis ea, quæ apud Corfinium sunt gesta: Consilio vestro utar libenter, & hoc libentius, quod me spontè facere constitueram, ut quàm lenissimum me præberem, & Pompejum, darem operam, ut reconciliarem. Tentemus hoc modo, si possumus, omnium voluntates recuperare, & diuturna victoria uti: quoniam reliqui diuturnitate odium effugere non potuerunt, neque victoriam diutius tenere, præter unum Sullam, quem imitaturus non sum. Hæc nova sit ratio vincendi; ut misericordia & liberalitate nos muniamus, id quemadmodum fieri possit, nonnulla mihi in mentem veniunt, & multa reperiri possunt. De his rebus, rogo vos, ut cogitationem suscipiatis; Cneum Magium, Pompei Præfectum deprehendi: scilicet meo instituto usus sum, & eum statim missum feci. Jam duo Præfecti Fabrum Pompei in meam potestatem venerunt, & à me missi sunt, si volent grati esse, debebunt Pompejum hortari, ut malis mihi esse amicus, quàm iis, qui & illi, & mihi semper fuerunt inimicissimi: quorum artificiiis effectum est, ut Respublica in hunc statum perveniret, &c. Cæterum cum in epistola vel scripto prolixiore omnes semper examinare regulas sit laboriosum, & melius finales tantum characteres, geminatos, item quæ sunt in voculis duarum litterarum assumere, ex Tabellis hisce delineantibus, quæ sunt finales, quæ geminatae, methodum determinatam litterarum inveniendi compendiosissimam Lectori monstrabo.

TABELLA

TABELLA PRIMA, REGULÆ DE INITIALIBUS.

DE INITIALIBUS.

1. **N**on initialis est *T. Exc. Terva, Tenyvenius, &c.*
2. Non initiales in voculis duarum litterarum absolute: *B.C.E.G.L.P.Q.X.Z.*
3. Nec reliquæ litteræ sunt initiales in voculis duarum litterarum.

M.	Exc. <i>me, me.</i>
O.	Exc. <i>os, ob, ob.</i>
R.	Exc. <i>Re.</i>
S.	Exc. <i>se, si.</i>
T.	Exc. <i>te, ti, su.</i>
U.	Exc. <i>vi, ut.</i>
4. Non sunt initiales secundâ & terciâ eadem.

B.	Exc. <i>baaras, beem, s. z. &c. bijugus, is, boo, booras.</i>
F.	
G.	
H.	
L.	Exc. <i>liis, lunn.</i>
M.	Exc. <i>meem, mees, &c.</i>
N.	Exc. <i>noologia, nunn.</i>
P.	Exc. <i>pis, pissimus.</i>
Q.	Exc. <i>quum.</i>
R.	Exc. <i>ruant.</i>
S.	Exc. <i>sum, suum, sunn.</i>
T.	Exc. <i>tum, tuum.</i>
U.	Exc. <i>viis, ullibi, ullus.</i>
X.	
Z.	Exc. <i>zoologia, zoophthalmus, zoophya, zootopia, Zoogingrus,</i>

			<i>rus, Zovinglius, Zoonychon.</i>
5. Non initiale in voc. trium litterum.	G.	Exc.	<i>Goa, gog, gii, Gad.</i>
	Q.	Exc.	<i>qua, qui, quo.</i>
6. Non initiale & geminatum.	B.		implicite, v. Reg. 7.
	D.		implicite, v. R. ult.
	E.	Exc.	<i>eleemofyna erronee, Euboea, Eumoea, Europee, expensivane,</i>
	F.		etiam implicite, v. Reg. 7.
	G.		etiam vid Reg. 9.
	N.	Exc.	<i>Nannacus, nonnibil, nonnullus, a, um, nonnunquam, Nonnus, Nanna, novennis, e, Nunnus.</i>
	P.	Exc.	<i>Pappa, pappare, pappatis, pappus, peropportunus, Philippus, Philippensis, Philippi, Philippus, Philippus, Philippides, Philippina, Philippopolis, Pseudophilippus, peppaa, puppis, praepono,</i>
7. Non est initialis ac media :	Q.	Exc.	<i>Quotumquisq, quinques, querquera, e, i, o</i>
8. Non est initialis ac quarta :	L.	Exc.	<i>Lullus, Lullianus, a, um, Lollus, Lalinus, Lalin.</i>

N. Exc.

8. Non initialis
ac geminata.

9. Non initialis
media ac fi-
nalis.

10. Non initia-
lis in verbis
geminatam
habentibus.

11. Non est ini-
tialis ac ante-
penultima.

N. Exc. *Nania, Nannatus,*
Narnia, Narniensis, e,
Neander, neunt, Ne-
anthus, nonnihil, non-
nullus, a, um, nonnun-
quam, Nonnus, Nun-
nus.

T. Exc. *transmitto, tuta,*
tytygias.

O. Exc. *obolo, orobo, oropo,*
oblongo, obnoxio, obse-
nio, obtorto, obvolvo,
œnomas, œnotro, or-
chomeno, orthodoxo,
orthogono.

T. Exc. *tentant, ent, tertius,*
et, tractabat, bit, ârat,
ret, rit, vit, transfre-
tavissent, transmits-
verant, int, unt, tran-
nataverant, int, unt,
transportavissent.

X. Exc. *Xanthii, Xantippe,*
Xantippus, Xaverii,
Xenii, Xenii, Xenodo-
chii, Xenodochii.

H. Exc. *Hæresiarcha, am, at,*
is, hagiographis, He-
niochus, um, Hefychy,
Hierarchia, hierichus,
hierostarchus, um, is,
os, Hipparchus, um,
hippelaparchus, Histo-

12. Non initialis ac penultima.

H.

riographus, um, is, os, hyacinthus, um, os, is, homotechna, e, i, o, hydrographia, hydrographus, um, is, os.

Exc. Haresiarcha, bagio-grapha, i, Heniochi, o, e, Hefychi, Hieresiarchi, o, e, hipparchi, e, o, hippolapathi, o, Historiographi, o, e, Hyacinthi, o, e, hydrographi, o, e.

G.

Exc. Gygi, gangi, e, goaga, gregi, e, galega, galanga, Gegginga, Geppinga, Groninga.

13. Non initialis ac finalis.

C.

Exc. conduc, calefac, conduc, circumduc, contradic.

L.

Exc. Lupercal.

N.

Exc. Non, Neon, Napen, Naxon, Neden, Neden, nomen, numen, Nemeen, Nerion, Nasamon, Nesaen, Nini-ven, Neapolin, Neobulen, Nephelen, nutrimen, Nicopolin, Necropolin, Nyctimenen.

14. Non initialis ac finalis in vocalis trium

R.

Exc. reor.

{ aut quatuor | T. | Exc. tot.
littera-
rum,

TABULA SECUNDA, DE GEMINATIS.

DE GEMINATIS.

1. Non ge- minatur absolue,	H. Q. X. Y. Z.	
2. Neque geminat.	A.	Exc. <i>Aa, Aaron, baaras, faa- cus, Phraates.</i>
3. Tan- tum ab initio di- ctionis.	U.	Exc. <i>Aaron, Ection, ectionem, a, um, iis, ut, ii, iisdem, i- dem, oogala, ooscyphum, oo- na, oopellum, ootos.</i>
4. Tan- tum in fine.	I.	Exc. <i>Aa, boo, coo, Dee, obo, ai- zoo, Argoo, coloo, Lato, Ma- noo, Nemee, Pivoo, Artoo, Euboeo, Eumoeo, idance, ni- choo, Myrtoo, Phoo, Ache- loo, Alcino, Antino, er- roneo, Minadoo, Panthoo, Pirithoo, Pimothoe, monen- taneo, Cheroneo, Melitoe, spontaneo, consentaneo, su- pervacaneo.</i>
5. Non ge- minata in me.	E.	Exc. <i>Antidiano, unt, prapant, unt, Basilrenfiam, Gathre- ensio, Platanfiam, pra-</i>

du

dio di
ctio-
nis.

eram, as, at, is, it, praesse, be-
em, es, et, meem, es, et; de-
meemus, etis, immeemus,
etis, remeemus, etis, lance-
mur, emus, etis, creent, cre-
re, recreemur, entur.

6. Non
gemi-
natæ
inter
simi-
les.

C.

Exc. Haggau.

E.

Exc. creer, eris, ere, procreer,
eris, ere, praeam, as, as,
amus, asis, ant, lineent, en-
tur, delineent, entur, nan-
sees, meem & meemus, cum
Compositis.

O.

L.

Exc. desisti, transisti, pertran-
sisti, istis, issem, isses, isset, is-
semus, issetis, issent, isse.

7. Non
præce-
dunt
gemi-
natam.

H.

Exc. Theo/a, Theotes.

N.

Z.

nisi sit antepenultimum.
Exc. Aizoon, zoologia, zooph-
thalmus, zoophyta, zooto-
mia, Zuingerus, Zuing-
lius.

P.

nisi sit tertia aut quarta à
fine littera.

Exc. Conspuunt, untur, despu-
unt, untur, expuunt, untur,
inspuunt, untur, spuant, un-
tur, respuunt, tur, piissimus,
a, um, impiissimus, a, um.

8. Gemi-
natas an-
teceden-
tes & prae-
vias non
sequun-
tur.

B.

C.

D.

G.

M.

N.

P.

Q.

R.

Exc. ascribo, Isaacm.

Exc. iidem.

Exc. oogala.

Exc. ablaqueemini, creemini,
Cleempus, um, delineemini,
duumvir, duumviralis, e.
duumviratus, cleemosyna, sl-
laqueemini, lineemini, prae-
mineo, praeminentia, pro-
creemini, recreemini.

Exc. Aizoon, abavunculus,
avunculus, Basileensi, e, ium,
ibus, Centhreenfi, e, ium,
ibne, Demophoon, onti, onta,
onte, Hippocoon, onti, onta,
onte, Laetoon, onti, onta, on-
te, Nemzen, Nesacn, Oonq-
arum, is, as, Plataensi, e,
ium, ibum, Thermadoon, onti,
onta, onte, Thoon, onti, onta,
onte.

nisi sit antepenultimum,
ut in principibus.

nisi sit quarta aut quinta
dictionis.

Exc. Aaron, ablaqueer, eris,
ere. arctoorum, argoorum,
delineer, eris, ere, illaqueer,
eris, ere, lineer, eris, ere, an-
noorum, praerum, a, m, m,
amui, atis, aut, praeris, is,

9. Non

9. Non
gemi-
natur

S.

imus, istis, unis, procreet, eris,
ere, recreeet, priss, ere.

nisi sit ipsa geminata, aut
finalis, aut tertia litten-
ra post geminatam sit.

Exc. deest, iisdem, praest, pra-
estis, ooscyphum.

T.

nisi sit ante penultima aut
finalis.

Exc. Ecton, Ectionem, Zooto-
mia. Si penultima est T,
geminatam praecedit Q.

Exc. Aeta, e. booti, e.
Phraata, Theoti, s.

X.

Exc. Praxisko.

Y.

Exc. Assyriacus, Assyrius, coc-
cyx, collybistes, collybus, colly-
ra, collyrium, eltychnium,
Erinnys, gossypium, illyricus,
a, um, illyris, illirius,
a, um, massylus, a, um, pleu-
myrium, sebennytus, sym-
mysta, Transylvania,

Z.

D.

nisi sit secunda & tertia
dictionis littera.

Exc. Quiddam, quoddam,
quidditas, Liddolius, Saddu-
cus, Sadducaismus, Thud-
dens, readdo, coaddo & super-
addo cum Participiis.

C.

nisi sit tertia dictionis
littera,

H ;

Non

Non ge-
minatur.Exc. *Adaggero, circumaggero, exaggero, cum Participiis.* nisi sit secunda aut penultima littera.Exc. *Arctoorum, argoorum, minorum, Demophoontis, i, a, em, e. Laocoontis, i, a, em, e; Hippocoontis, i, a, em, e. Thermodeontis, i, a, em, e, Thermodeonticus, a, um, Thoosa, Thootes, Thoontis, i, a, em, e, discooperio, procumbor, procumbum.*TERTIA TABULA,
DE FINALIBUS.1. Non sunt fi-
nales abso-
lutè.2. Neque se-
quentes.In latinis ver-
bis, neque
nominibus
propriis.

F.

Q.

Z.

B.

D.

G.

Exc. *ab, ob, sub, rob.*Exc. *ad, id, sed, haud, quid, quod, aliud, illud, istud, quoad, eequid, aliquid, aliquod, nunquid, quicquid.*Exc. *Abisag, Agag, Deeg, Gemagog, Gog, Magog, Nepheg, Og, Phaleg, Sarag, Siceleg.*

H. Exc.

3. Non sunt finales in voculis duarum litterarum.

H. Exc. *ah, vah, prob, eio-
rach, oh.*
P. Exc. *Velap.*
Y. Exc. *Achaly, Aty, ca-
py, ebamady, cha-
mapity, chely, cory,
erinny, baly, mity, me-
ty, moty, phy, sory, selby.*

L.
M.
C. Exc. *ac.*
N. Exc. *an, en, in.*
R. Exc. *rr.*
S. Exc. *as, es, is, os.*
T. Exc. *at, et, it, ut.*
U. Exc. *tu.*
X. Exc. *ex.*

4. Non finalis in verbis plurium quam septem litterarum.

C. Exc. *Assuefac, frigefac,
interduc, introduc,
quatefac, satisfac, su-
perduc, transduc, cir-
cumduc, contradic,
pinguefac, praterduc,
superinduc, superinduc.*

5. Non in verbis fin. plurium, quam octo litterarum.

L. Exc. *Proconsul, quadrante,*

6. Non finale in verbis geminata affectis.

C. Exc. *addic, adduc, illac,
illic, illoc, illuc, illius,
assuefac.*

H 4

L. Exc.

DE FINALIBUS.

	L.	Exc. <i>Annibal, Hannibal, nonnihil.</i>
Nisi tertia littera sit geminata.	X.	Exc. <i>Cistellatrix, coefferix, inefficax, interrex, rebellatrix, suppellex.</i>
7. Non finale precedente seipso	L.	Exc. <i>Lupercal.</i>
8. Non media ac finalis.	N.	Exc. <i>Amnon, annen, arnon, berenicen, canon, conon, diagnosin, elephantiasin, erinnyth, Gratianopolin, Menon, Paracenishestin, Phoenicen, pranastin, Prognosin, Sinon, Zanon.</i>
9. Ter in dictione occurrens finale non est.	N.	Exc. <i>Constantinopolin, Ninsueh, annon, Atinoen, erinnyth, hythmenen, Oenonen,</i>
10. Non est finalis, si secunda & quinta à fine littera eadem sunt.	X.	Exc. <i>Allobrox, audax, conjunx, exlex, fallax, harpax, interrex, pellex, quincunx, suppellex, vertex, vervex, vel vex.</i>

*De occurrentium Litterarum ac-
cidentibus aliis, loco, ordine, situ,
frequentia.*

Digitized by Google

7. Non est secunda & quinta littera, neque ab initio, neque à fine dictionis.

8. Non est secunda & quinta littera, neque ab initio, neque à fine dictionis.

9. Non est secunda & quinta à principio dictionis littera, nisi in verbis quinque litterarum.

10. Non est tertia ac sexta nisi in verbis sex litterarum.

H. *Exc. Apostrophe, i, o, epops, i, e, Spensippi, o.*
Exc. Rhythmus, a, um, rhythus, rhythmus, rhythmus, a, um.

M. *Exc. Ambimus, amnem, embimus, immemor, immemorabiles, e, immemoratus, a, um, omnem, omnimodus, a, um, Smegma, Marmas, Masma, circumgenos, e, Numisma, Thymiana.*

G. *Exc. Agragas, Agrigentum, a, um, Agrigentum, egregius, a, um, Gangi, e, Gegginga, Goaga gregi, e, negligo, i, e, aggrego, aggrega, disgrego, a, segrego, a.*

P. *Exc. ephippium, ephippiarius, ephippiatus, a, um.*

S. *Exc. Assessor, asiste.*

P. *Exc. Enpompus, um.*

11. Non

II. Non est secunda & quinta à fine littera, nisi in verbis 5. litterarum.

P. | Exc. *Eupompi, o, e.*

V. TABELLA, De Occursus Numero.

I. Non occurrit his nisi sit secunda dictionis littera.

X. | Exc. *Artaxerxes, Auxiliatrix, coxendix, sex-tuplex, tetratrix, Xerxes.*

Y. | Exc. *Caryophyllata, Caryophyllus, Glycyrrhiza, hydrargyrum, hyoscyaninus, a, um, hyoscyanus, hypoxys, hyssipyle, Symmysta, symphyum, synonyma, syntycha, syzygia, Tenyuenius.*

Nisi in nominibus propriis bibliis.

Z. | Exc. *Nazianzenus, Nazianzenus, Zexnerus, zezes, zizania, zizanium, zizyphus, zozymus, Zuenziga.*

2. Non occurrit.

H. | Exc. *Ichthyophagus, ichthyotrophium, ophthalmographia, phithiophagus.*

L. | in Latinis verbis nisi geminetur.

Nisi

Nisi geminetur,
anæpenultima, aut
finalis sit.

3. Nec occurris
Quinquies,

M.

A.

O.

R.

Q.

Y.

Exc. *Mahametismi, a.*
Matremfamilias, Ma-
trumfamilias.

Exc. *Anagrammata, Ca-*
taplasmas, Tacama-
baca, Tamalaparra,
Taracanzara.

Exc. *Corroborarer, irrobo-*
rarer, refrigeraret,
transverberater, re-
verberaret.

Non collocatur
inter similes nisi sit
anæpenultima.

Nisi sit fecunda
dictionis littera.

Exc. *Corycto, encyclium, en-*
cyclopædia, epicyclum,
Ogyges, ogygius, a, um,
Hemicyclum, Erinnyn.

VI. TAB.

De Litteris, quæ intervallum ha-
bent, nec se, nisi intercedentibus dua-
bus, subsequuntur.

1. Inter duo non
est unica tan-
tùm littera.

Nisi alterutrum
sit tertia.

F.

Q.

L.

Exc. *feselli.*

Exc. *Cephalalgia, cistella-*
la.

X.

la, parallelus, a, am,
puellulus, puellula, scin-
tilla, stellula, expulso-
lo, propululo, repululo,
repullulafco, cum Par-
ticipiis.

VII. TAB.

Non in recipro-
cis.

F.	Exc. refer.
H.	Exc. obo.
X.	Exc. axa, oxa, texit, taxat, crentre.
Y.	
Z.	Exc. aza, aziza, mazano,

Proponatur Anagnostæ Scriptura sequens in-
cognita.

Cæsar Imperatori Ciceroni.

72 ♂ μ2. 02. φ2. 15 ♀ 571734. 7 2χ2. 2χ3φ.
μ3 7 3. ♂ 9 ♀ χ3μ54. 45φ. χ3ξ3π. 1. φ2.
1 7 2442. π9χ ♀ 354. ♂ 7502π3μ1μ2. 1μλ52.
2 ♀ 9. ♂ 5φ. 20°. 3 ♀ 41. 72. φ1 ♀ χ1φ. ♂ 1 ♀ 39.
59π5 ♀ μ1μ2φ. μ5φ. φ25φ. □1 ♂ μ5φ.
♀ 79 7 173. 1 7 4. μ2μ735φ ♀ ξ9. 2μ. ♀ 15029.
α2λ52. 3ππ50. φ2. φ95 2μ. λ90. 33. λ53. 1. μ2.
03φ3443. 45χμ. 034 ♂ 2443442. 03 ♂ 5χμ57.
5π. φ3ξ3. 757454. 7 2ππ5φ. 3χ □ 2772χμ.
χ3ξ3π. 2χ3φ. φ1π9. λ51φ. 2μ. φ2. φ23.
43φ3π2φ.

43Φ3ω2Φ. 2442. 2μ. 3ωω94. 453. μ5. 52ω3Φ.
 10. 57℥2Φ. Φ3ξ3. ♀7124μ9. 434. 5μ. μ534.
 ♂9x43ω334. 1μλ52. 9♀3℥54. 5μ.
 ♂9x45253. 3x. 9Φx3℥54. 72℥54. 5μ17.
 51ω2. 09ω9℥2ωω1. μ59. x3ξ3ω. 4♂4μ9.
 Φ3ξ3. 2442. 35♂5x0354. ξ1x♂. 1029.
 ξ1℥2℥9. ♀71μ31Φ. 3ωω3. x2λ52. 2x3Φ.
 1ω3μ27. □1♂272. ♀9μ53μ. μ1xμ1. 2354.
 ξ5Φ1x3μ14. 34. 42x454. 21. 3x. Φ2.
 ℥2x259ω2xμ31. &c. &c.

Excerpto litteras finales, geminatas Scripturæ propositæ & colligo, quod in quacunque epistola facere possum, ad vitandam prolixitatem. Sic propositam scriptam epistolam solvere possum sine exquisitissimo suprâ applicato scrutinio, sed sufficit notare seorsim.

1. Finales: 2. 4. Φ. 3. ω. 9. ♂. 1. μ. 0. 7. 5. x.

2. Geminatas: 4. ω. 7. 2.

Dein vuculas duarum Litterarum excrivo, nimirum: 02. Φ2. 20°. 72. μ2. 2μ. 33. 5μ. μ5. 10. 3x.

Trium Litterarum: 45Φ. 2♀9. ♂5♀. μ5Φ. 1℥4. λ53. Φ23. 453. 434.

Quadrilitterarum: 2442.

Hæ vuculæ sufficiunt ad evolvendum scriptum. Dico igitur τὸ 3. necessario esse. τὸ 1. & vuculam 11, Nominativus Pluralis ab ε, εμ, juxta Regulam de Geminatis tertiam. Sed transgredere 3 præsumimus enim; cum non in omni scripto reperitur. Assumamus igitur finales, ubi quæritur, quoniam

quznam littera τὸ μ. esse possit? Respondeo: juxta Regulam primam de finalibus: Non est *F Q Z.* absolute. Juxta Regulam secundam non est *B.* quia τὸ *B.* non est finale nisi in *ab, ob, &c.* non *D.* quia *D.* tantum in his quadrilitteris, nempe *band, quid, quod,* finale est, quorum nullum per vocem 45xμ. repræsentari potest, quia τὸ (4) geminatum partim nequit esse *Q.* nec *H.* tanquam litteræ geminationis non capaces, nec *G. H P. T.* quia hæc sunt finales quidem, verum nulla exceptio quadrat, ut significet voculam (44. Num.) Ex tertiâ Reg. de finalibus statuo: τὸ μ. non esse *L. M.* quia non sunt finales in vocalis duarum litterarum. Non *C.* quia quidem dicitur *ac,* sed non *ca* dicendum, si τὸ *C.* in 2μ. est *ac,* legitur enim in Epistola inversis characteribus μ2. & 2μ. Non *R.* ex eadem ratione. Nec *n,* est τὸ μ. quia dicitur tantum apud Latinos *Tn.* Si τὸ (2μ.) est *Tn.* quæ vox est μ2? Neque τὸ μ. sustinet vicem τῆ x. quia alias τῆ x. esset in vocali μ2. initiale in vocalis duarum litterarum. Hic ut vides Benevole Lector ex Principiis Regularum de finalibus per ratiocinium compendiosum exclusi: *b. c. d. f. g. h. l. m. p. q. r. n. x. y. z.* Ergo restant adhuc: *a. e. i. o.* Vocales. Consonantes *N. S. T.* Ab hoc transeo ad τὸ (2.) quia character hic cum τῆ 2μ. dictionem constituit, & ex Regulis de initialibus concludo τὸ (2.) non esse *b. c. d. f. g. h. l. n. p. q. r. t. u. x. z.* partim, quia ex his litteris nonnullæ absolute non inchoant dictionem secundâ & tertiâ eadem; partim, quia exceptiones, si quas hæc litteræ habent, non quadrant vocabulo (2442.) quod est reciprocum. Excluditur, quia non est initiale. Ergo supersunt: *R. L. Q. M. S.* τὸ 2. non est (o,) quia secundum

dum tertiam Regulam de initialibus τ^0 (o.) in voculis biliteris non inchoat voculam : Exc. *ob, os, oh*. Verum nullum ex his applicabile est, repræsentabileque per (2 μ .) *ob.* τ^0 (μ 2.) inverso litterarum ordine pronunciandum (50.) *br*, barbarum, Non (S.) ut sit (*sum*), cum τ^0 4. nequeat esse (μ), propter voculam reciprocam (434.) si τ^0 (4.) est (μ), sequitur τ^0 (3.) vel esse Vocalem vel Consonantem. Si Vocalis vel *a, e, i, o*. Sed nulla harum interponi potest τ^0 4. ante & post collocato : neque enim dicunt Latini : *van, ven, &c.* non *oh*, quia non dicitur : *ho*. Nota Lector me de industria hic præscindere à τ^0 (3.) quod esse vocalem indubitato evincis positio geminata (33.) Ex Consonantibus τ^0 (3.) nulla valere potest, præter (s.) neque enim sequentia vocabula Latinis usitata sunt : *nbu, ncu, pdu, nfu, &c.* Unde solum (S.) restat, ut (434.) idem sit ac (*nfn*) sed & hoc expungitur, quia ex *notitia* τ^0 (2442.) significare (*sum*), τ^0 (2.) erit S. non (3.) Excipis (2442.) repræsentare (*meum*) Resp. Neutiquam, quia τ^0 (2.) juxta superius de τ^0 (2.) ratiocinium nequit esse *M*. quia τ^0 *M*. non est finale in voculis duarum litterarum, in quibus hæc in Epistolâ dictionem, e. gr. (2 μ .) terminas. Tandem non repræsentat Litteram *L*. Vocalem τ^0 (2.) quia Latini non dicunt (*ibbi, isci, iddi, issi, &c.*) quæ & sequentia barbara sunt interpositâ quacunque Consonante, solo excepto (L.) quod facit (*illi*), quod tamen idèò exploditur, quia τ^0 (L.) alias in (434.) esset initiale ac finale, quod militat contra Reg. 3. Tab. I. de initialibus. Non Vocalis *a, e, o*. quia inconditus generatur vox, *jai, jee, jooi*. Superest igitur τ^0 (μ), ut τ^0 (2442.) denotet *jvvi*, à *jvvo* ;

Quod

Quod tamen expungitur, si collatio instituat^r vocabuli decimⁱ tertii 1 \mathbb{Z} 2442. & vocal^{is} vigesima non^a, nempe 1 \mathbb{Z} 4. Si $\tau\grave{o}$ (2442.) sonat (j^uvⁱ.) $\tau\grave{o}$ 2 \mathbb{Z} 2442. sonabit, (adj^uvⁱ) Si hoc tunc (\mathbb{Z} .) est (d.) in 1 \mathbb{Z} 4. de^uinetque vocula h^æc in ad^u, barbarum & inconditum vocabulum. Unde à posteriori infero prius esse absurdum, & relinquitur quod $\tau\grave{o}$ (2) significet E. Invento $\tau\grave{p}$ (1.) quod determinatè sit (e) recurro ad $\tau\grave{o}$ μ . de quo supra ratiocinatus fui esse ex Vocalibus cum characterem a, e, i, o. Si $\tau\grave{o}$ (2.) quod cum (2 μ & μ 2.) conjungitur est (e,) concludo $\tau\grave{o}$ μ non esse a, i, o. quia alias $\tau\grave{o}$ 2 μ sonaret ea, ei, eo, & reciprocè: ae, ie, oe, quæ barbara sunt. $\tau\grave{o}$ μ . non valet e, quia $\tau\grave{o}$ (2) est e. Igitur $\tau\grave{o}$ μ erit una ex his consonantibus N.S.T. & consequenter unum ex his tribus vocalibus: en, ne, es, se, et, te. Transeo dehinc ad $\tau\grave{o}$ (4.) quod $\tau\grave{o}$ (2.) immediatè sequitur, & pronuncio primùm ex Regulis, quæ agunt de Geminatis, quæ non sūt, quæ disjunctivè sit. Secundò ex collatione (434.) nec non ipsius vocabuli (2442.) cujus prima & ultima sunt eadem intermedix geminatæ. Præciso igitur invento $\tau\grave{p}$ (2.) E. dico secundùm Regulas & quidem primam de Geminatis: $\tau\grave{o}$ 4. non est H. Q. X. Y. Z. non A. juxta secundam Reg. de Geminatis, quia $\tau\grave{o}$ A. non geminatur, exc. paucis vel ob paucitatem, vel excessum litterarum inapplicabilibus. Non E. quia juxta quintam Tabulæ de Geminatis Regulam $\tau\grave{o}$ E. non geminatur in medio, ut hic $\tau\grave{o}$ 4. videtur. Ergò vi Regulæ de Geminatis excluduntur A.E.G.H.Q.X.Y.Z. Neque est D. C.B.F.L. M.N.P.T.U. non B quia juxta Regulam secundæ Tab. de finalibus B. non est finale, nisi in ab, ob,

sub, rob. quorum nullum quadrat τ° (434.) in quo prima & ultima sunt pares, ut vox sonaret, *bab, ab-*
furdè. Non *C.D.M.* tùm quia non dico, *cac, dad,*
max, mem, mim, mom, mun; tùm quia *C.* non est fi-
 nale in verbis plurium quàm septem litterarum jux-
 ta Reg. 4. Tab. de finalibus. Unde subsumo: τ°
 (4.) in vocabulo Num. 74. est finale in vocab. no-
 vem litterarum. Ergò, tùm quia in eodem voca-
 bulo sc. Num. 74. τ° (4.) est finale in verbo gemi-
 natam habente, juxta Reg. 6. Tab. de finalibus.
 Non est *L.* tùm quia non dico *lal, lel, lil, lol,* dicen-
 dum indubiè, si τ° (4.) esset (*L.*) tùm quia τ° *L.* jux-
 ta Regulam quintæ Tab. de fin. non est fin. in verbis
 plurium, quàm octo litterarum. Atqui τ° (4.) hic
 est finale in voc. Num. 74. Ergò tùm quia τ° *L.*
 juxta Reg. 6. Tab. de finalibus non est finale in verbo
 geminatâ affecto. Non *F.P* quia hæ non sunt fina-
 les. Restant itaque *i, o, u, n, r, s, c.* Ex his non (*o,*) ex
 terciâ Regulâ Tabellæ quintæ de occurrentibus, ubi
 dicitur τ° (*o,*) non occurrit quinquies. Subst. τ° (4.)
 in vocab. 45 Num. occurrit quinquies bis gemina-
 sum & semel absolute. E. Neque τ° *A.* significat *R.*
 ex eâdem Regulâ, quia *R.* quinquies non occurrit.
 Igitur adhuc supersunt *i, u, n, s.* ex quibus quæ sit al-
 tera via, nempe assumendo τ° *E.* invento nempe
 caractere 2. demonstro. Si τ° 2. est *e.* vocula
 (2442.) sonaret. Si τ° 4. esset *i, esse.* Si *u, enue.*
 Si *n, enne. T. ette.* Quæ omnia absurda, Latinis-
 que proscripita sunt. Videt Lector Benevolus me-
 rùm ex Regulis, tùm collatione vocularum inter se
 determinatum erbere posse characterem præscin-
 dendo τ° 3. characterem, qui infallibiliter est Voca-
 lis, præscindendo etiam characterem solitariè po-
 situm

fitum τ^0 (1.) qui & ipse est Vocalis. Reperto jam τ^1 (S.) affumo voculam (434.) cujus prior & ultima sunt (S.) voculam 34. quæ ex prioris inventione pendent. Character (1.) necessarid est Vocalis, cum nulla vox Latina vocali destituatur. E. vel α , vel e , vel i , vel o , vel u , non α , e , o , alias diceretur fas , ses , fos . E. vel i , vel u , ut τ^0 (434.) significaret: Sis , sus , quorum utrumque Latinum est; Cæterum posterius τ^1 sus expungi debet, quia non dicitur (us ,) apud Latinos, quod dicendum, si τ^0 3. esset u , & character (4.) 3. Habeo igitur etiam τ^1 i , Vocalem in sis , denotatam per (3.) dein vocalem E. & consonam S. Ab hac transeo ad voculam Num. 63. 453. nempe: Prima est S ultima I. intermedia necessarid vocalis non α , o , quia non dicimus fas , fos , non e , rùm quia τ^0 E. inveni, rùm quia non dicimus: ses . Ex eadem ratione: non est i , quia & τ^0 i , inveni: & quia absurda emergeret vox sui , &c. Ergò restat (u ,) ut vox significet: sui . Has Vocales, ut & inventas Consonas deleo in Alphabeto scripto seorsim. τ^0 (5.) nempe u , inventum trahit τ^0 5 μ . & 5 ν . post se. τ^0 5 est (u ,) Ergò τ^0 5 μ . erit vel ui , vel vi , juxta Reg. de Initialibus III. Tab. 1. non vi , quia τ^0 i . jam habeo. E. ui per sufficientem enumerationem μ . est T. Ex quo fluit vox Num. 72. 534. $tuis$, & vocab. Num. 101, $cuius$. Dein conféro me ad voculam 450. Num. 9. collatam cum 02. 023. cujus posteriores duæ desinunt in ei , priore incognita adhuc: τ^0 450. incipit à vocalibus: eu τ^0 0. necessarid est consonans M. quia nulla postposita generat Latinam vocem præter M. sonatque (eum ;) inde 02. valet me , & 023. mei , & 0250 $meum$. Ex invento τ^0 0. sequitur vocabulum 59. Num. nempe

4303=20. *deficiens* in *simi. em.* vò = *necessariò* est *L.* ut sit: *similem*: Dein progredior ad voculam sextam, nempe 2x34. collatum cum vò 3x. voculà 78. Num. & voculà 104. nimirum, 42x454. *se. sim.* vò x. est *n.* ut sit *sensus.* (3x. *in.*) & 2x34. *emim.* Ulterius promoveo pedem, assumoque voculam 02. 10. 3x=50. 0303443. 3x=3. *ill.* affirmoque vò (0,) in 3x=50. significare (*illud.*) hinc *dimissi.* de significatum per 02. & 10. quod notat, *ad: id.* enim nequit representari, quia vò 2, jam repertum est. Dein progredior ad aliam litteram vel characterem potius nempe Tò 7. in vocabulo 7 2x2. dicoque esse (6.) ut sit *benè.* Hinc vocabulum Num 50. oritur: *bellum.* Hoc excipit vocabulum ultimum: *benevolentia.* Tò (9.) necessariò est vocalis (v,) ut emergat *benevolentia.* Jam omnes vocales investigavi præter vò (a,) quæ est significata per characterem (1.) solitariè positum. Sed, etsi non solitariè positus esset character (1.) nihilominus probare possem, Tò (1.) esse *a.* vocalem ex voculà *mu. 1. tant.* Tò (1.) necessariò est vocalis, nulla autem nisi (a,) tùm quia omnes reliquos jam habeo; tùm quia non emergeret vox Latinis usitata. E. Tò (1.) est *a.* Nunc habeo omnes vocales:

a. e. i. o. u.

1. 2. 3. 9. 5.

Dein ad investigationem reliquorum characterum 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. promoveo, affirmoque vò 8. esse *c.* vocabulumque 46. Num. valere *discis.* vò 7. esse *R.* unde oritur vocula (Num. 81.) nempe (*asar.*) & vò 72. *re.* vò 9. in voce Num. 93. *gratiam.* &c. vò 11. esse *H.* hinc *mihi.* *nihil.* prius Num. 48. posterius (Num. 52.) 9. Characterem esse

p. hinc caput, vocula 2; Num. &c. □. Characterem esse f. hinc (facere,) vocab. 98, Num. r̄ λ, esse Q. tūm quia. Tū λ, sequitur perpetuo unus idemque character, nempe (5.) tūm quia nulla alia Consonans efficeret vocem latinam, si interponeretur, praterquam r̄ Q. ♂. esse X. in 2 ♂. Sic omnibus characteribus inventis Alphabetum est hoc:

E. I. S. V. T. M. L. N. D. B. O.
 2. 3. 4. 5. μ. φ. π. χ. O. κ. 9.
 A. C. R. P. f. g. b. Q. X.
 1. ♂. 7. ♀. □. ♂. ♂. λ. ♂.

Epistola itaque resoluta est Caesaris ad Cicero-
 nem hujus sententia:

PEcce de me auguraris, (bonè enim tibi cogni-
 tus sum,) nihil à me abesse longius crudelitatis.
 Atque ego, cum ex ipsa re magnam capio volupta-
 tem, cum meum factum probari abs te, triumpho
 & gaudeo, neque illud me movet, quod ii, qui à me
 dimissi sunt, discessisse dicuntur, ut mihi rursus bel-
 lum inferrent: nihil enim malo, quàm & me mei
 similem esse, & illos sui. Tu velim mihi ad ur-
 bem prestò sis, ut tuis consiliis atque opibus, ut con-
 suevi, in omnibus rebus utar. Dolobella tuo ni-
 hil mihi scito esse jucundius. Hanc aded habebo
 gratiam illi, neque enim aliter facere potuit. Tan-
 ta ejus humanitas, is sensus, eā in me est benevolen-
 tia. Vale, &c.

Alia quoque viā potest hanc epistola investigari,
 nempe si incipias à r̄ Q, hāc ratione.

Characteres: 1. 2. ♂. o. ☒. □. ☒. ζ. 3. π. φ.
χ. 9. ♀. 7. μ. 5. 4.

non denotant Q quia omnes hos characteres sequuntur diversi quod est contra naturam τὸ Q. τὸ ♂. non repræsentat Q quia τὸ ♂. est finale in vocula Num. 19. quod τὸ Q. adversatur. Ergo erit τὸ λ. ex ὑποθέσει, existere τὸ Q. in hoc scripto: Hoc supposito, statuo sequentes characteres τὰν antecedentem Q. litteram esse extra controversiam Vocales, nempe 5. 2. 3. 9. 1. quinque vocales indeterminatè τὸ 3. in vocula (λ 5 3.) indubitato est vel α, vel ι, vel ο. τὸ 5. est η, quippe sequens τὰν Q. Hoc cognito exscribo bilitteras voculas & trilitteras.

Bilitteræ sunt: O 2. φ 2. 7 2. μ 2. 2 μ. 5 μ. 2 ♂.
μ 5. 1 O. 3 χ. 3 4. 2 1.

Trilitteræ: 4 5 φ. 2 ☒ 9. ♂ 5 ♀. μ 5 φ. 1 7 4.
λ 5 3 φ 3 2. 4 5 3. 4 3 4. μ 5 9.

Quadrilitteræ: 2 4 4 2. 3 π π 3.

Ex quarum vocularum inspectione concludo:
Characteres:

π. O. φ. 7. ♂. μ. χ. 4. esse Consonantes, probè notandas, &c. Inde pergo dicoque τὸ μ. est Consona. τὸ 5. est τὸ η, vocalis. Ergo necessarid τὸ μ. erit T. & orietur vocula ηε, & promanans Tη: Ita inveni τὸ η, & T. Hoc μ. quod T. esse deprehendi occasionem præbet inveniendi τὸ (μ 2.) & (2 μ.) τὸ μ 2. erit vel ιε, vel ιι: Tη jam habeo. Non Tī pro Tibi, quia obsoletum. Ergo ιε. Hinc fluens: (et.) Ulterius eo, ad voculam (μ 5 φ.) prima est T. secunda U. tertia est consonans, ut demonstratum; Nulla α. præter M. quia quæcunque consona

sona in fine ponatur illatinam parit vocem. Ex hâc vocolâ fluir: τὸ φ 2. (*me*.) Inde transgredior ad vocolam (45 φ.) terminatam in (-*um*.) Primâ adhuc latente, nempe τὸ 4. quæ est consonans. Ergò *c. d. n. s. t.* non *T.* tùm quod jam habeo τὸ *T.* tùm, quia si nondum haberem, non tamen esset *T.* ob vocabulum 2442. desinens in (*ette*.) barbarum vocabulum. Non *C. D. N.* ob vocabulum 34. & 434. Si τὸ 4. est *c. d.* tunc vocola 434. sonabit *eac*, &c. *dad*, &c. Non *N.* tùm quia sequeretur vocolam (2442.) desinere in (*enne*.) tùm quia repugnat τὸ (434.) quod significaret, (*nan*.) (*nen*.) (*nn*.) (*non*.) (*nnn*.) *Nnn*, *nen*, præterquam quod barbara sunt excluduntur, quia jam inveni τὸ *E.* Non (*nin*.) quia barbara vox. Non (*Non*.) quia non dicitur apud Latînos (*on*.) quod necessariò disendum esset de vocola 34. Si τὸ 434. significaret (*non*.) Restat igitur (*S*.) ut prodeat vocola *sum*. Ex hâc dependet vocolâ 434. denotans: *Sis*. Reliqua enim *sas*, *ses*, *sos*, latina non sunt. *Sus* exploditur, & propter vocolam 34. & quia τὸ *n*. jam habeo. Superest vocalis *a*, & *e*. quarum alterutra inesse debet in vocola 21. prior est (*e*.) Queritur: quoniam sit τὸ (1.) Resp. non (*e*.) quia alias sequeretur vocolam Num 66. nempe τὸ 10. inchoare ab *e*. littera vocali, & vel *ob*, vel *es*, vel *ob*, denotare. Posterius autem non quadrat; quia τὸ *s*. jam inveni; prius non, quia character (*e*.) nequit significare (*â*.) ob vocolam (02.) secundam numero; daretur enim vocola Latina incipiens à *b*. quod Latinis est incognitum. Non *ob*, quia τὸ *e*, non est *H*. Ergò τὸ (1.) erit *a*. O. Vocalis representata per charac-

acterem 9. in 1590. vocabulo Num. 38. hinc oritur
(Tuo,) vocula Num. 84.

Igitur Vocales quinque determinatè sunt seqq.

1. 2. 3. 9. 5.
a. e. i. o. u.

Quibus inventis facile est indagare Consonantes, ut non opus sit hic prolixioribus nobis esse. Vel Tyro reliquas litteras struere poterit, maxime si vocales invenias, consonantesque vocabulis superscripseris. Jam videt Lector, non una tantum via solvi posse scriptum occultum, praesertim si plures litteras contineat.

Exemplum à DN. SCHOKERO elaboratum.

λη57. 73η3α3. α9. 749ω686ω. λη8θ56. α9.
6ηλα8. ω53η6. λη87. λαα5λακω3. 5745η458.
α5λακω3α7. α9α45α3ω3η6. η3. Φωκαη7.
σηκω38θ56. 756α3α7. α5λακω3η. η6η98. η3.
55δαρρ8. ψ56αρη7. η3. δω5δηθη6. α573αφακω3η.
ηθα5α3η. δω5δηθη6. η3. η6η956. λη. 6ω95.
σηκω38θα7. ρα2ηθω3η. 9η7καηθ593. 9η45η.
α93ηερηγηθ593. α9. 3η9η2θα7. ω625εω93.
685η25935θ. 869αω. φ59λω6η93ω. 3ηθθωη.
η68. λαγα. λαα. η73α7. η3. Φαφαα. ηγκηρ7α.
869η7. 587. ω53η6. 7ακ53. ψ86α9η7.
68θαη6α9α. η3. 7ακ53. 5957. λη. 5θα9κα5α2:7.
κωλη3α7. 75θ6η. λη57. α5λακω. 3ηθθω6.
4589αω6. 35. ψωηθηλα3ω2α7. α9. 869α257.
6η93α257.

Pro

Pro hujus aliarumque occultarum Scripturarum solutione omninè necessarium est, ut omnes Regulae de singulis litteris non tantùm juxta ordinem perlegantur, sed etiam probè perpendantur, quoniam in propositâ Scripturâ applicari possit. Indagatio autem seu scrutinium litterarum, pro quam littera hic vel ille character substitutus sit, sequenti modo instituitur. Proprietates litterarum juxta ordinem Regularum perlegendæ sunt, quod dum fit, occurrunt Lectori duæ Regulae de Littera A, quarum prior in præsentî Scripturâ applicabilis est, cujus verba ita sonant: *A. non geminatur in Latinis verbis: Exc. Aa, Aaron, baaras, Isaacus, Phraates.* Hæc verba excepta conferenda sunt cum illis Scripturæ dictionibus, in quibus geminata littera occurrit, nempe cum 10. 16. 21. 32. 36. 43. 46. 49. & 66, dictionibus facile autem apparet, nullam harum dictionum convenire cum verbis exceptis, partim ratione litterarum multitudinis, partim ratione paucitatis earum, partim ratione situs litterarum: *λ α α ς λ α κ ω 3. ῥ η κ ω 38 θ 56. ῥ η κ ω 38 θ α 7. & α 9 3 η ρ ρ η γ η θ 593.* Longiora sunt verbis exceptis, *λ α α* brevius est, quàm verba excepta, *ῥ ῥ ῥ α ρ ρ θ, 3 η θ θ ω η. Φ α ρ α α. & 3 η θ θ ω 6.* ratione situs litterarum non conveniunt cum verbis à Regula exceptis. Cum ergò nulla dictio significet *Aa, Aaron, Baaras, Isaacus*, neque *Phraates*, talis in quarto primæ figuræ modo formari potest Syllogismus: Nullus character geminatus est A: Quidam characteres *α. κ. ρ. θ.* sunt geminati: Ergò hi characteres *α. κ. ρ. θ.* non sunt A. Major Propositio probatur ex nostrâ primâ Regula litteræ A. hæc

est *a*, nulla autem datur vocula duarum litterarum in qua sit *c*. præter *ac*, ergo *g* non est *c*. Quod autem *3. 5.* non sint *c*, innotescit ex applicatione tertiæ Regulæ in hisce dictionibus: *737323. 493777778593. 6857259350.* in quibus *3. 7. 5.* etc. occurrunt, neque tamen geminantur, nec initiales sunt, unde juxta Regulam non possunt esse *c*, neque *λ*. est *c*, quia unica vocula in secundâ Regulâ excipitur, cujus non prior, sed posterior littera est *c*. Notum igitur est partim ex secundâ, partim ex tertiâ Regulâ *493777778593.* non esse *c*, quod etiam in peculiari schedula annotandum est. Quarta Regulâ ostendit in verbo *7μ9ω686ω.* quod *6.* non sit *c*. Licet enim inter verba excepta tria occurrant, quæ eisdem litteras habent, nempe *efficaci, e, præconi, e, quercica, e, i, o*, facile tamen patet occultam dictionem non significare *efficaci, e*, quia secundus character *μ.* non geminatur, neque *præconi, e*, quia *p.* non est finalis, *7.* verò in multis verbis finalis est, nec *quercica, e, i, o*, propter eandem rationem & cum ergo inter verba excepta nullum cum occulta dictione congruat, sequitur *6.* non valere *c*, quod etiam in schedulâ annotandum est. Antequam verò quintam Regulam applicem, geminati characteres prius examinandi sunt ex primâ Regulâ litteræ *i*, an aliquis illorum sit *i*, quæ Regula intellectu difficilis est; Propterea prolixa explicatio indiget. Steganographis Studiosus certo sibi persuasum habeat, nullum verbum in hac Regulâ frustra positum esse; Itaque hujus Regulæ conditiones probè perpendat, verba excepta declinando & conjugando diligenter examinet, verba autem istius

Regulæ

Regulæ intellectu difficillimæ ita se habent: [a.] *Geminatum i. sequitur c. s. t. aut u: Exc. idem.* Hic notandum est, quod per τὸ geminatum non Nominativus, sed Accusativus intelligendus sit, hoc sensu: τὴν Geminatam i, aliqua enim harum litterarum nempe c. s. t. aut u. immediate sequitur τὴν geminatam i. Quot autem sunt litteræ, quæ geminatum i, sequi possunt, eodem quoque sunt conditiones, quibus inter se dignoscuntur. Si τὴν geminatam i, sequitur c, tunc proxima littera post c. eadem est cum geminata, vel cum tertia post c. littera: Excipe secundam personam Singularis Præsens Imperativi Activi in Compositis verbi *jacio*. Hic non opus est, ut illa Composita perlegantur aut examinentur, multò minus, ut conjugentur, sed cognitu facillimum est, an occultum verbum sit secunda persona Singularis Præsens Imperativi Activi alicujus Compositi à verbo *jacio*: Steganographia Studiosus tantùm verbum inspiciat & observet, an duæ litteræ in aliqua dictione supersint post geminatam litteram, tunc enim poterit esse dicta Imperativi Persona; Si verò unica tantùm littera, aut plures, quàm duæ post geminatam litteram in aliquo verbo supersint, certum est, non esse illam denominatam personam, unde intelligere potest Lector λαα5 λακω3. Σηκκω38θ56. Σηκκω38θα7. λαα. α93ηρηρηηθ593. §5§αρη8. Φαραα. non esse Personam illam Imperativi à Regula excipiendam; Intelliget etiam hæc verba inspiciens & contem-

plans,

[a.] *ad vitandam ambiguitatem hac Regula in τὸ i. corr. recta est præfixo Article τὴν geminatam i. sequitur &c. Olim ita concepta erat Regula.*

43φ3ω2φ. 2442. 2μ. 3ωω94. 453. μ5. 52ω3φ.
 10. 57κ2φ. φ3ξ3. ♀7124μ9. 434. 5μ. μ534.
 ♂9χ43ω334. 1μλ52. 9♀3κ54. 5μ.
 ♂9χ45253. 3χ. 9φχ3κ54. 72κ54. 5μ17.
 51ω2. 09ω9κ2ωω1. μ59. χ3ξ3ω. 4♂3μ9.
 φ3ξ3. 2442. 35♂5χ0354. ξ1χ♂. 1029.
 ξ1κ2κ9. ♀71μ31φ. 3ωω3. χ2λ52. 2χ3φ.
 1ω3μ27. □1♂272. ♀9μ53μ. μ1χμ1. 2354.
 ξ5φ1χ3μ14. 34. 42χ454. 21. 3χ. φ2.
 42χ259ω2χμ31. &c. &c.

Excerpto litteras finales, geminatas Scripturæ pro-
 positæ & colligo, quod in quacunque epistola fa-
 cere possum, ad vitandam prolixitatem. Sic pro-
 positam scriptam epistolam solvere possum sine ex-
 quisitissimo suprà applicato scrutinio, sed sufficere no-
 tare solemus.

1. Finales: 2. 4. φ. 3. ω. 9. ♂. 1. μ. 0. 7. 5. χ.

2. Geminatas: 4. ω. 7. 2.

Dein voculas duarum Litterarum exscri-
 bo, nimirum: 02. φ2. 20°. 72. μ2. 2μ. 33.
 5μ. μ5. 10. 3χ.

Trium Litterarum: 45φ. 2♀9. ♂5♀.
 μ5φ. 1κ4. λ53. φ23. 453. 434.

Quadrilitterarum: 2442.

Hæ voculæ sufficiunt ad evolvendum scriptum.
 Dico igitur τὸ 3, necessarium esse τὸ 3. & voculam
 α, Nominativus Pluralis ab α, ejus, juxta Regulam
 de Geminatis tertiam. Sed transgredimur 3 & præ-
 damus enim; cum non in omni scripto τὸ 3 oc-
 currat. Assumamus igitur finales, ubi quaeritur,

quamnam

quznam littera τὸ μ. esse possit? Respondeo: juxta Regulam primam de finalibus: Non est *F Q Z.* absolute. Juxta Regulam secundam non est *B.* quia τὸ *B.* non est finale nisi in *ab, ob, &c.* non *D.* quia *D.* tantum in his quadrilitteris, nempe *band, quid, quod,* finale est, quorum nultum per vocem 45xμ. repræsentari potest, quia τὸ (4) geminatum pa-
sim nequit esse *Q.* nec *H.* tanquam litteræ geminationis non capaces, nec *G. H P. T.* quia hæ sunt finales quidem, verum nulla exceptio quadrat, ut significet voculam (44. Num.) Ex tertiâ Reg. de finalibus statuo: τὸ μ. non esse *L. M.* quia non sunt finales in voculis duarum litterarum. Non *C.* quia quidem dicitur *ac,* sed non *ca* dicendum, si τὸ *C.* in 2μ. est *ac,* legitur enim in Epistola inversis characteribus μ2. & 2μ. Non *R.* ex eadem ratione. Nec *u,* est τὸ μ. quia dicitur tantum apud Latinos *Tu.* Si τὸ (2μ.) est *Tu.* quæ vox est μ2? Neque τὸ μ. sustinet vicem τὸ x. quia alias τὸ x. esset in vocula μ2. initiale in voculis duarum litterarum. Hic ut vides Benevole Lector ex Principiis Regularum de finalibus per rationcinium compendiosum exclusi: *b. c. d. f. g. h. l. m. p. q. r. u. x. y. z.* Ergò restant adhuc: *a. e. i. o.* Vocales. Consonantes *N. S. T.* Ab hoc transeo ad τὸ (2.) quia character hic cum τὸ 2μ. dictionem constituit, & ex Regulis de initialibus concludo τὸ (2.) non esse *b. c. d. f. g. h. l. n. p. q. r. t. u. x. z.* partim, quia ex his litteris nonnullæ absolute non inchoant dictionem secundâ & tertiâ eadem; partim, quia exceptiones, si quas hæ litteræ habent, non quadrant vocabulo (24+2.) quod est reciprocum. Excluditur, quia non est initiale. Ergò sup-
erunt: *K. L. O. M. S.* τὸ 2. non est (o,) quia secundum

dum tertiam Regulam de initialibus τ^1 (e.) in voculis bilitteris non inchoat voculam: Exc. *ob, os, oh*. Verum nullum ex his applicabile est, repræsentabileque per (2 μ .) *ob*. τ^1 (2.) inverso litterarum ordine pronunciandum (50.) *br*, barbarum. Non (S.) ut sit (*sum*), cum τ^1 4. nequeat esse (μ .) propter voculam reciprocam (434.) si τ^1 (4.) est (μ .) sequitur τ^1 (3.) vel esse Vocalem vel Consonantem. Si Vocalis vel *a*, vel *e*, *i*, *o*. Sed nulla harum interponi potest τ^1 4. ante & post collocato: neque enim dicunt Latini: *van*, *ven*, &c. non *oh*, quia non dicitur: *ho*. Nota Lector me de industria hic præscindere à τ^1 (3.) quod esse vocalem indubitato evincit positio geminata (33.) Ex Consonantibus τ^1 (3.) nulla valere potest, præter (*s*.) neque enim sequentia vocabula Latinis usitata sunt: *ubn*, *ncn*, *pdn*, *nsn*, &c. Unde solum (S.) restat, ut (434.) idem sit ac (*n/n*), sed & hoc expungitur, quia ex *exodica* τ^1 (2442.) significare (*sum*), τ^1 (2.) erit S. non (3.) Excipis (2442.) repræsentare (*meem*.) Resp. Nequaquam, quia τ^1 (2.) juxta superius de τ^1 (2.) ratiocinium nequit esse *M*. quia τ^1 *M*. non est finale in voculis duarum litterarum, in quibus hæc in Epistolâ dictionem, e. gr. (2 μ .) terminas. Tandem non repræsentat Litteram *L*. Vocalem τ^1 (2.) quia Latini non dicunt (*ibbi*, *isci*, *iddi*, *iffi*, &c.) quæ & sequentia barbara sunt interpositâ quacunque Consonante, solo excepto (*L*.) quod facit (*illi*), quod tamen idèò exploditur, quia τ^1 (*L*.) alias id (434.) esset initiale ac finale, quod militat contra Reg. 33. Tab. I. de initialibus. Non Vocalis *a, e, o*. quia in condita generatur vox, *jaai*, *jeei*, *jooi*. Superest igitur τ^1 (μ .) ut τ^1 (2442.) denotet *jvvi*, à *jvvo*;
Quod

Quod tamen expungitur, si collatio instituat^r vocabuli decimi tertii 1 \mathbb{K} 2442. & vocalis vigesima nonæ, nempe 1 \mathbb{K} 4. Si $\tau\acute{o}$ (2442.) sonat (*juvi.*) $\tau\acute{o}$ 2 \mathbb{K} 2442. sonabit, (*adjuvi*) Si hoc tunc (\mathbb{K} .) est (δ .) in 1 \mathbb{K} 4. deſinetque vocola hæc in *adu*, barbarum & inconditum vocabulum. Unde à poſteriori infero prius eſſe abſurdum, & relinquitur quod $\tau\acute{o}$ (2) ſignificet *E*. Invento $\tau\acute{o}$ (1.) quod determinatè ſit (*e*) recurro ad $\tau\acute{o}$ μ . de quo ſupra ratiocinatus fui eſſe ex Vocalibus eum characterem *a, e, i, o*. Si $\tau\acute{o}$ (2.) quodcum (2 μ & μ 2.) conjungitur eſt (*e*.) concludo $\tau\acute{o}$ μ non eſſe *a, i, o*. quia alias $\tau\acute{o}$ 2 μ ſonaret *ea, ei, eo*, & reciprocè: *ae, ie, oo*, quæ barbara ſunt. $\tau\acute{o}$ μ . non valet *e*, quia $\tau\acute{o}$ (2) eſt *e*. Igitur $\tau\acute{o}$ μ . erit una ex his conſonantibus *N.S.T.* & conſequenter unum ex his tribus vocolis: *en, ne, es, ſe, et, te*. Tranſeo dehinc ad $\tau\acute{o}$ (4.) quod $\tau\acute{o}$ (2.) immediatè ſequitur, & pronuncio primùm ex Regulis, quæ agunt de Geminatis, quæ non ſit, quæ diſjunctivè ſit. Secundò ex collatione (434.) nec non ipſius vocabuli (2442.) cujus prima & ultima ſunt eadem intermediæ geminatæ. Præciſo igitur invento $\tau\acute{o}$ (2.) *E*. dico ſecundùm Regulas & quidem primam de Geminatis: $\tau\acute{o}$ 4. non eſt *H. Q. X. Y. Z.* non *A*. juxta ſecundam Reg. de Geminatis, quia $\tau\acute{o}$ *A*. non geminatur, exc. paucis vel ob paucitatem, vel exceſſum litterarum inapplicabilibus. Non *E*. quia juxta quintam Tabulæ de Geminatis Regulam $\tau\acute{o}$ *E*. non geminatur in medio, ut hic $\tau\acute{o}$ 4. videtur. Ergò vi Regulæ de Geminatis excluduntur *A.E.G.H.Q.X.Y.Z.* Neque eſt *D. C. B.F.L. M.N.P.T.U.* non *B* quia juxta Regulam ſecundæ Tab. de finalibus *B*. non eſt finale, niſi in *ab, ob,*

sub, rob. quorum nullum quadrat τ^0 (434.) in quo prima & ultima sunt pares, ut vox sonaret, *bab*, absurdè. Non *C.D.M.* tùm quia non dico, *cac, dad, mmm, mem, mim, mom, mmm*: tùm quia *C.* non est finale in verbis plurium quàm septem litterarum juxta Reg. 4. Tab. de finalibus. Unde subsumo: τ^0 (4.) in vocabulo Num. 74. est finale in vocab. novem litterarum. Ergò, tùm quia in eodem vocabulo sc. Num. 74. τ^0 (4.) est finale in verbo geminata habente, juxta Reg. 6. Tab. de finalibus. Non est *L.* tùm quia non dico *lal, lel, lil, lol*, dicendum indubiè, si τ^0 (4.) esset (*L*) tùm quia $\tau^0 L$ juxta Regulam quintæ Tab. de fin. non est fin. in verbis plurium, quàm octo litterarum. Atqui τ^0 (4.) hic est finale in voc. Num. 74. Ergò tùm quia $\tau^0 L$ juxta Reg. 6. Tab. de finalibus non est finale in verbo geminata affecto. Non *F.P* quia hæ non sunt finales. Restant itaque *i, o, u, n, r, s, e*. Ex his non (*o*), ex tertiâ Regulâ Tabellæ quintæ de occurrentibus, ubi dicitur τ^0 (*o*), non occurrit quinquies. Subst. τ^0 (4.) in vocab. 45 Num. occurrit quinquies bis geminatum & semel absolutè. *E.* Neque $\tau^0 A$ significat *R.* ex eâdem Regulâ, quia *R.* quinquies non occurrit. Igitur adhuc supersunt *i, u, n, s.* ex quibus quæ sit altera via, nempe assumendo $\tau^0 E$. invento nempe caractere 2. demonstro. Si τ^0 2. est *e*. vocula (2442.) sonaret. Si τ^0 4. esset *i, esse*. Si *u, enne*. Si *n, enne*. *T. ette*. Quæ omnia absurda, Latinisque proscripta sunt. Videt Lector Benevolus mecum ex Regulis, tùm collatione vocalium inter se determinatum eruere posse characterem præscindendo τ^0 3. characterem, qui infallibiliter est Vocalis, præscindendo etiam characterem solitariè positum

ficum τ^0 (1.) qui & ipse est Vocalis. Reperto jam τ^1 (S.) affumo voculam (434.) cujus prior & ultima sunt (S.) voculam 34. quæ ex prioris inventione pendet. Character (3.) necessariò est Vocalis, cum nulla vox Latina vocali destituatur. E. vel a, vel e, vel i, vel o, vel u, non a, e, o, alias diceretur *sas, ses, sos*. E. vel i, vel u, ut τ^0 (434.) significaret: *Sis, sus*, quorum utrumque Latinum est; Cæterum posterius τ^0 *sus* expungi debet, quia non dicitur (*us*,) apud Latinos, quod dicendum, si τ^0 3. esset u, & character (4.) s. Habeo igitur etiam τ^0 i, Vocalem in *sis*, denotatam per (3.) dein vocalem E. & consonam S. Ab hac transeo ad voculam Num. 63. 453. nempe: Prima est S ultima I. intermedia necessariò vocalis non a, o, quia non dicimus *sas, sos*, non e, cum quia τ^0 E. inveni, cum quia non dicimus: *sei*. Ex eadem ratione: non est i, quia & τ^0 i, inveni: & quia absurda emergeret vox *siu*, &c. Ergò restat (*u*,) ut vox significet: *siu*. Has Vocales, ut & inventas Consonas deleo in Alphabeto scripto seorsim. τ^0 (5.) nempe u, inventum trahit τ^0 5u. & u5. post se. τ^0 5 est (*u*,) Ergò τ^0 5u. erit vel *ui*, vel *vi*, juxta Reg. de Initialibus III. Tab. 1. non *vi*, quia τ^0 i. jam habeo. E. *ui* per sufficientem enumerationem u. est T. Ex quo fluit vox Num. 72. u534. *tuis*, & vocab. Num. 101, *cuis*. Dein conféro me ad voculam 450. Num. 9. collatam cum 02. 023. cujus posteriores duæ desinunt in *ei*, priore incognita adhuc: τ^0 450. incipit à vocalibus: *eu*. τ^0 0. necessariò est consonans M. quia nulla postposita generat Latinam vocem præter M. sonatque (*eum* :) inde 02. valet *me*, & 023. *mei*, & 0250 *meum*. Ex invento τ^0 0. sequitur vocabulum 59. Num. nempe

p. hinc caput, vocula 2; Num. &c. □. Characterem esse f. hinc (facere,) vocab. 98, Num. ri λ, esse Q. cum quia. Tu λ. sequitur perpetuo unus idemque character, nempe (5.) cum quia nulla alia Consonans efficeret vocem latinam, si interponeretur, praterquam ri Q. J. esse X. in 2 J. Sic omnibus characteribus inventis Alphabetum est hoc:

E. I. S. U. T. M. L. N. D. B. O.
 2. 3. 4. 5. μ. φ. π. χ. O. K. 9.
 A. C. R. P. f. g. b. Q. X.
 1. J. 7. ♀. □. ♀. g. λ. ♂.

Epistola itaque resoluta est Caesaris ad Cicero-
 nem hujus sententia:

Recte de me auguraris, (bene enim tibi cogni-
 tus sum,) nihil à me abesse longius crudelitatis.
 Atque ego, cum ex ipsa re magnam capio volupta-
 tem, cum meum factum probari abs te, triumpho
 & gaudeo, neque illud me movet, quod ii, qui à me
 dimissi sunt, discessisse dicuntur, ut mihi rursus bel-
 lum inferrent: nihil enim malo, quàm & me mei
 similem esse, & illos sui. Tu velim mihi ad ur-
 bem præsto sis, ut tuis consiliis atque opibus, ut con-
 suevi, in omnibus rebus utar. Dolobella tuo ni-
 hil mihi scito esse jucundius. Hanc adeò habebo
 gratiam illi, neque enim aliter facere potuit. Tan-
 ta ejus humanitas, is sensus, ea in me est benevolen-
 tia. Vale, &c.

Alia quoque via potest hæc epistola investigari,
 nempe si incipias à ri Q, hæc ratione.

13

Cha-

Characteres: 1. 2. ♂. o. ♀. □. ♂. ζ. 3. π. φ.
χ. 9. ♀. 7. μ. 5. 4.

non denotant Q quia omnes hos characteres sequuntur diversi quod est contra naturam τὸ Q. τὸ ♂. non repræsentat Q quia τὸ ♂. est finale in vocula Num. 19. quod τὸ Q. adversatur. Ergo erit τὸ λ. ex ὑποδίσκῳ, existere τὸ Q. in hoc scripto: Hoc supposito, statuo sequentes characteres τὸν antecedentem Q. litteram esse extra controversiam Vocales, nempe 5. 2. 3. 9. 1. quinque vocales indeterminatè τὸ 3. in voculâ (λ53.) indubitato est vel α, vel ι, vel ο. τὸ 5. est η, quippe sequens τὸ Q. Hoc cognito exscribo bilitteras voculas & trilitteras.

Bilitteræ sunt: O2. φ2. 72. μ2. 2μ. 5μ. 2♂. μ5. 10. 3χ. 34. 21.

Trilitteræ: 45φ. 2♀9. ♂5♀. μ5φ. 174. λ53 φ32. 453. 434. μ59.

Quadrilitteræ: 2442. 3ππ3.

Ex quarum vocularum inspectione concludo:
Characteres:

π. O. φ. 7. ♂. μ. χ. 4. esse Consonantes, probè notandas, &c. Inde pergo dicoque τὸ μ. est Consona. τὸ 5. est τὸ η, vocalis. Ergo necessarid τὸ μ. erit T. & orietur vocula ητ, & promanans Tη: Ita inveni τὸ η, & T. Hoc μ. quod T. esse deprehendi occasionem præbet inveniendi τὸ (μ2.) & (2μ.) τὸ μ2. erit vel τε, vel τι: Tη jam habeo. Non Ti pro Tibi, quia obsoletum. Ergo τε. Hinc fluens: (et.) Ulterius eo, ad voculam (μ5φ.) prima est T. secunda U. tertia est consonans, ut demonstratum: Nulla α. præter M. quia quæcunque consona

sona in fine ponatur illatinam parit vocem. Ex hac vocola fluit: $\tau^{\circ} \phi 2.$ (*me.*) Inde transgredior ad vocolam (45 ϕ .) terminatam in (-*um*.) Primâ adhuc latente, nempe $\tau^{\circ} 4.$ quæ est consonans. Ergo *c.d.n.s.t.* non *T.* tûm quod jam habeo $\tau^{\circ} T.$ tûm, quia si nondum haberem, non tamen esset *T.* ob vocabulum 2442. desinens in (*ette*.) barbarum vocabulum. Non *C.D.N.* ob vocabulum 34. & 434. Si $\tau^{\circ} 4.$ est *c. d.* tunc vocola 434. sonabit *eac*, &c. *dad*, &c. Non *N.* tûm quia sequeretur vocolam (2442.) desinere in (*enne*.) tûm quia repugnat τ° (434.) quod significaret, (*nan*.) (*nen*.) (*nin*.) (*non*.) (*nun*.) *Nnn*, *nen*, præterquam quod barbara sunt excluduntur, quia jam inveni $\tau^{\circ} E.$ Non (*nin*.) quia barbara vox. Non (*Non*.) quia non dicitur apud Latinos (*on*.) quod necessariò disendum esset de vocola 34. Si $\tau^{\circ} 434.$ significaret (*non*.) Restat igitur (*S.*) ut prodeat vocola *sum*. Ex hac dependet vocola 434. denotans: *Sis*. Reliqua enim *fas*, *ses*, *fos*, latina non sunt. *Sus* exploditur, & propter vocolam 34. & quia $\tau^{\circ} e n$, jam habeo. Superest vocalis *a*, & *e*. quarum alterutra inesse debet in vocola 21. prior est (*e*.) Queritur: quoniam sit $\tau^{\circ} 0$ (1.) Resp. non (*o*.) quia alias sequeretur vocolam Num 66. nempe $\tau^{\circ} 10$. inchoare ab *o*. littera vocali, & vel *ob*, vel *es*, vel *oh*, denotare. Posterius autem non quadrat; quia $\tau^{\circ} 0 s$. jam inveni; prius non, quia character (*o*.) nequit significare (*â*.) ob vocolam (02.) secundam numero; daretur enim vocola Latina incipiens à *b*. quod Latinis est incognitum. Non *ob*, quia $\tau^{\circ} 0 o$, non est *H*. Ergo $\tau^{\circ} 0$ (1.) erit *a*. *O*. Vocalis representata per character-

racterem 9. in 1590. vocabulo Num. 38. hinc oritur
(Tuo,) vocula Num. 84.

Igitur Vocales quinque determinatè sunt seqq.

1. 2. 3. 9. 5.

a. e. i. o. u.

Quibus inventis facile est indagare Consonantes, ut non opus sit hic prolixioribus nobis esse. Vel Tyro reliquas litteras struere poterit, maxime si vocales invenias, consonantesque vocabulis superscripseris. Jam videt Lector, non una tantum via solvi posse scriptum occultum, præsertim si plures litteras contineat.

Exemplum à DN. SCHORERO elaboratum.

λη57. 73η3α3. α9. 749ω686ω. λη8θ56. α9.
6ηλα8. ω53η6. λη87. λαα5λακω3. 5745η458.
α5λακω3α7. α9α45α3ω3η6. η3. Φωκαη7.
Σηκκω38θ56. 756α3α7. α5λακω3η. η6η98. η3.
Ψ5δαρρ8. ψ5δαρη7. η3. Σω5Σηθη6. α573αΦακω3η.
ηθα5α3η. Σω5Σηθη6. η3. η6η956. λη. 6ω95.
Σηκκω38θα7. ρα2ηθω3η. 9η7καηθ593. 9η45η.
α93ηρρη2ηθ593. α9. 3η9η2θα7. ω625ρω93.
685η25935θ. 869αω. Φ59λω6η93ω. 3ηθθωη.
θ68. λαγα. λαα. η73α7. η3. Φαφαα. ηγκηρ7α.
869η7. 587. ω53η6. 7ακ53. ψ86α9η7.
68θαη6α9α. η3. 7ακ53. 5957. λη. 5θα9καδα2. 7.
κωλη3α7. 75θ6η. λη57. α5λακω. 3ηθθω6.
4589αω6. 35. ψαηθηλα3ω2α7. α9. 869α257.
6η93α257.

Pro

Pro hujus aliarumque ocularum Scripturarum solutione omninè necessarium est, ut omnes Regulae de singulis litteris non tantùm juxta ordinem perlegantur, sed etiam probè perpendantur, quoniam in propositâ Scripturâ applicari possit. Indagatio autem seu scrutinium litterarum, pro quam littera hic vel ille character substitutus sit, sequenti modo instituitur. Proprietates litterarum juxta ordinem Regularum perlegenda sunt, quod dum fit, occurrunt Lectori duae Regulae de Littera A, quarum prior in præsentî Scripturâ applicabilis est, cujus verba ita sonant: *A. non geminatur in Latinis verbis: Exc. Aa, Aaron, baaras, Isaacus, Phraates.* Hæc verba excepta conferenda sunt cum illis Scripturae dictionibus, in quibus geminata littera occurrit, nempe cum 10. 16. 21. 32. 36. 43. 46. 49. & 66, dictionibus facile autem apparet, nullam harum dictionum convenire cum verbis exceptis, partim ratione litterarum multitudinis, partim ratione paucitatis earum, partim ratione situs litterarum: $\lambda\alpha\alpha\varsigma\lambda\alpha\kappa\omega\zeta$. $\xi\eta\kappa\iota\omega\zeta\theta\varsigma\delta$. $\xi\eta\kappa\iota\omega\zeta\theta\alpha\gamma$. & $\alpha\theta\zeta\eta\epsilon\epsilon\eta\gamma\eta\theta\varsigma\theta\zeta$. Longiora sunt verbis exceptis, $\lambda\alpha\alpha$ brevius est, quàm verba excepta, $\xi\varsigma\delta\alpha\epsilon\epsilon\delta$. $\zeta\eta\theta\theta\omega\eta$. $\phi\alpha\alpha\alpha$. & $\zeta\eta\theta\theta\omega\delta$. ratione situs litterarum non conveniunt cum verbis à Regula exceptis. Cum ergò nulla dictio significet *Aa*, *Aaron*, *Baaras*, *Isaacus*, neque *Phraates*, talis in quarto primæ figuræ modo formari potest Syllogismus: Nullus character geminatus est *A*: Quidam characteres α . κ . ρ . θ . sunt geminati: Ergò hi characteres α . κ . ρ . θ . non sunt *A*. Major Propositio probatur ex nostrâ primâ Regula litteræ *A*. hæc

Regula autem in proprietate sive naturâ Latinæ Linguae fundata est: Minor ex commemoratis dictionibus patet: Conclusio in peculiari schedulâ, ut infra monstrabitur, annotanda est. Posterior licet *A. Regula* in præsentî Scripturâ non potest applicari, cum nulla dictio reperiamur, in quâ character aliquis quinquies occurreret.

Prima Regula litteræ *b.* applicabilis est in verbo *λααϛλακω3*. Semper autem Steganographia studiosius prius verba excepta contemplari debet, antequam ex aliqua Regula hoc vel illud pronuntiet. Verba excepta declinanda & conjuganda sunt. Primo enim intuitu omnia videntur pauciores litteras habere, quàm τὸ λααϛλακω3. Si verò *bijugus*, *a*, *um*, declinetur, deprehenditur ejus Genitivum Pluralem novem constare litteris, sic etiam Dativus & Ablativus Pluralis τῷ *bijugis*, *e*, totidem litteras habet, quos τὸ λααϛλακω3. Proinde hoc verbum non significare *bijugibus*, *bijugorum*, *bijugarum*, non ex numero, sed tantum ex litterarum situ dignoscitur, penultima enim littera in istis verbis bis occurrit, in λααϛλακω3 autem *a*. semel tantum reperitur. Cum ergo videam nullum verbum exceptum convenire, cum λααϛλακω3. certò concludere possum characterem *a*. initialem non esse *b.* quæ conclusio in peculiari schedulâ, ut monstrabitur infra, annotanda est. Porro ex secundâ Regulâ litteræ *B.* ἔτι λογιζομαι: Nullus character initialis in voculis duarum litterarum est *b*: Atqui *a. n. λ. 3.* initiales sunt in voculis *a9. e3. λη. & 35*. Ergo hi characteres *a. n. λ. 3.* non sunt *b*. Hæc conclusio in peculiari schedulâ pro scrutinio litterarum

rum

rum destinata annotanda est. Tertia Regula litteræ *B.* in hac occulta Scriptura non potest applicari. Quarta autem Regula applicari potest in hisce verbis §5 Sapp8. α93ηρρηγηθ593. & Παπαα. inde enim demonstratur ε. & α. non esse β. quia in his dictionibus ε. & α. sunt quinta littera, β. autem, si geminatur, semper est tertia dictionis littera; quod autem ε. & α. non sint β. in schedulâ etiam annotetur. Juxta Regulam quintam ita possum argumentari: Nullus character geminatam litteram sequens potest esse β. Atqui 508. sequatur geminatam litteram: Ergo 508. non possunt esse β. Major Syllogismi Propositio in proprietate seu Naturâ Latinæ Linguae fundata est; Minor satis apparet ex suprâ commemoratis dictionibus, conclusio in schedula annotanda est. Sexta Regula in hac occulta Scriptura non potest applicari. Septima autem in quâvis Scriptura applicabilis intellectuque facillima est; Juxta hanc enim quivis Lector animadvertit hos characteres 973ω68η5θα. non valere β, quia finales sunt, hos decem characteres autem non esse β, in certa schedula (ut sæpè jam monui,) annotandum est. Prima Regula litteræ *C.* in hac Scripturâ non applicari potest. Secunda verò in hisce voculis α9. η3. λ1. 35. ita applicanda est, ut perpendatur, an aliqua harum possit significare αc, quod autem α, non valeat α, superius demonstra- vi, & annotandum esse monui. Et si verò de η λ. & 3. nequeam probare, quod non sint α, possum tamen de posteriore singularum vocularum caractere demonstrare, quod non sit α, idque, hoc modo: Certum est, quod α9. non significet αc, quia α, non est

est *a*, nulla autem datur vocula duarum litterarum
in qua sit *c*. præter *ac*, ergo *g* non est *c*. Quod

autem 315. non sunt *e*, immolescit ex applicatione
tertiæ Regulæ in hisce dictionibus: 731303.

493400710593. 6851259350. in quibus 3. 7. 5.

er occurrunt, neque tamen geminantur, nec ini-
tiales sunt, unde juxta Regulam non possunt esse *c*.

neque *λ*. est *c*, quia unica vocula in secundâ Regulâ
excipitur, cujus non prior, sed posterior littera est

c. Notum igitur est partim ex secundâ, partim ex
tertiâ Regulâ 49115. non esse *c*, quod etiam in

peculiarî schedula annotandum est. Quarta Regulâ
ostendit in verbo 7μ9ω686ω. quod *6*. non sit *c*.

Licet enim inter verba excepta tria occurrant, quæ
eodem litteras habent, nempe *efficaci, e, præcoci, e,*

quercica, e, i, e, facile tamen pater occultam dictio-
nem non significare *efficaci, e*, quia secundus cha-

racter *μ*. non geminatur, neque *præcoci, e*, quia *p*.
non est finalis, 7. verò in multis verbis finalis est,

nec *quercica, e, i, e*, propter eandem rationem &
cùm ergo inter verba excepta nullum cum occulta

ditione congruat, sequitur *6*. non valere *c*. quod
etiam in schedulâ annotandum est. Antequam

verò quintam Regulam applicem, geminari cha-
racteres prius examinandi sunt ex primâ Regulâ

litteræ *i*, an aliquis illorum sit *i*, quæ Regulâ intel-
lectu difficilis est; Propterea prolixa explicatio

indiget. Steganographiæ Studiosus certo sibi per-
suasum habeat, nullum verbum in hac Regulâ fru-

stra positum esse; Itaque hujus Regulæ condiciones
probè perpendat, verba excepta declinando & con-

jugando diligenter examinet, verba autem istius
Regulæ

Regulæ intellectu difficillimæ ita se habent: [a.] *Geminatam i. sequitur c. s. t. aut u. Exe. idem.* Hic notandum est, quod per τὸ geminatum non Nominativus, sed Accusativus intelligendus sit, hoc sensu: τὴ Geminatam i, aliqua enim harum litterarum nempe c. s. t. aut u. immediate sequitur τὴ geminatam i. Quot autem sunt litteræ, quæ geminatum i, sequi possunt, eodém quoque sunt conditiones, quibus inter se dignoscuntur. Si τὴ geminatam i, sequitur c, tunc proxima littera post c. eadém est cum geminata, vel cum tertia post c. littera: Excipe secundam personam Singularis Præsentis Imperativi Activi in Compositis verbi *jacio*. Hic non opus est, ut illa Composita perlegantur aut examinentur, multò minus, ut conjugentur, sed cognitum facillimum est, an occultum verbum sit secunda persona Singularis Præsentis Imperativi Activi alicujus Compositi à verbo *jacio*: Steganographis Studiosus tantùm verbum inspiciat & observet, an duæ litteræ in aliqua dictione supersint post geminatam litteram, tunc enim poterit esse dicta Imperativi Persona; Si verò unica tantùm littera, aut plures, quàm duæ post geminatam litteram in aliquo verbo supersint, certum est, non esse illam denominatam personam, unde intelligere potest Lector

λαα5λακω3. Σηκω38θ56. Σηκω38θα7. λαα. α93ηρηγη7θ593. 555αρε8. Φαραα. non esse Personam illam Imperativi à Regula excipiendam; Intelliget etiam hæc verba inspiciens & contem-

plans,

[a.] *ad evitandam ambiguitatem hac Regula in τὸ i. correctæ est præfixo Article τὴ geminatam i. sequitur &c. Olim ita concepta erat Regula.*

plans, quod 5. u. 7. & 8. non *sic*, quia proxima littera post 5. u. 7. 8. non eadem est cum geminata, neque eadem cum tertia post 5. u. 7. 8. littera; hac conditione observata nunc demum ex quinta Regula litteræ C. concludere possum litteras in proposita Scriptura geminatas sequentes non esse *c*, quod autem 5. u. 7. 8. non sint *c*, in certâ schedulâ annotandum est. Sexta septimaque Regula litteræ *c*. in hac Scriptura applicari nequeunt. Juxta octavam Regulam deprehendo, quod α3η. 1678. nequeant esse *c*, quod etiam annotandum. Nona Regula de 6,387. confirmat, quod ex octava demonstravi. Decima Regula de α367. confirmat, quod antea demonstratum est. Ex undecimâ Regula confirmatur α & η. non esse *c*, juxta duo verba 945η. φαφαα. Duodecima in hac Scriptura nullum habet usum. Decima tertia de α. 5. confirmat, quod superius jam demonstratum est. Decima quarta etiam nihil novi ostendit, quod non ex præcedentibus Regulis jam cognitum esset.

Prima Regula litteræ D. indicat α. η. ρ. in verbis Σηκκω38θ56. 555ααα8. φαφαα. non esse *d*, quod Lector, annotare debet, θ. autem in verbis 3ηθθωη. 3ηθθω6. non esse *d*, ex hac Regula (propter excepta verba, quæ non obiter inspicienda, sed declinanda & conjuganda sunt,) demonstrari nequit; posset enim significare: reddas, reddis, reddam, reddas, reddat, non autem reddes, reddet, quia secunda & penultima littera in oculis verbis non sunt eadem. Secunda Regula in hac Scriptura applicari nequit. Juxta tertiam Regulam α. η. 3. 5. non est D. Quarta quoque Regula confirmat α. non

non esse *d*. Juxta quintam Regulam *α. 5. & 8.* non possunt esse *d*, quod annotandum est. Priusquam sexta Reg. applicetur in verbo *α934εεγγν1993.* Regula in littera *N*, perlegendæ sunt, ubi exterius Regula innotescit quod *ς*. in *λ1193λ111193.* non possit esse *η*; cognito autem, quod *ς*. non sit *η*, nunc demum ex sexta Regula litteræ *D*. certò concludere possum *9.* non esse *d*, quod annotandum est. Septima confirmat, non esse *d*. Antequam octava Regula in dictione *57457458.* applicetur, prius littera *1.* ex Regulis litteræ *N*. examinanda est, an possit valere *η*, ubi Lector tertiam Regulam ad longissimum hujus Scripturæ verbum applicaturus animadverteret *1.* non esse *η*; hoc cognito, juxta octavam Regulam litteræ *D*. certò scio *4.* non valere *d*, quod autem *4.* non sit *d*, in scheda annotandum est.

Nona Regula ad dictionem *ψωηθηλα3ω2α7.* applicata innuit, *ω* non esse *d*, quod etiam annotandum. Ex decima Regula, quæ intellectu facillima est, innotescit *αη3ω56789θ.* non esse *d*, quod autem hi decem characteres non sint *d*, diligenter annotandum est.

Prima litteræ *E*. Regula hic non applicabilis est. Ex secunda verò Regula innotescit geminatam litteram in longissimo verbo, nempe *ε.* non esse *e*. Sic ex tertia Regula innotescit *θ.* in *3ηθθωη. & 3ηθθω6.* non esse *e*, quod autem nec *ε.* neque *θ* sit *e*, in scheda assignandum est. Quarta Regula hic nullum habet usum.

Regula litteræ *F*. omnes præter octavam in hac Scriptura applicari possunt. Prima arguit *αη3λ59.* non esse *f*. Juxta secundam certum est *η39μ5678ω6αβγ.*

η39μ5678ω6αβγ. non esse f. Ex tertia Regula apparet 4. non esse f. Quarta confirmat α.η. & λ. non esse f. Quinta confirmat α.η.8. non esse f. Sexta demonstrat 9. non esse f, quod enim 559-αε8. non possit esse Præteritum verbi fallo, inde apparet, quia secunda & quarta littera in Præteritis verbi fallo, semper eadem sunt, nempe duo LL. in hac dictione verò diversæ. Septima confirmat α.η.5. non esse f. Nona αβγ35ρ789ηκ. non esse f. confirmat. Decima denique αω3656789η. non esse f. confirmat, quæ omnia Steganographiæ Studiosus in certa schedula annotare debet.

Prima Regula litteræ Γ. arguit λ. non esse g. Secunda innuit α.η.3. non esse g. Ex tertia Regula innotescit ε. non esse g. Quarta Regula duobus constat enunciatis, quorum posterius in hac Scriptura quidem applicabile est, ita tamen, ut prius investigetur an η. in 5ηκκω38θ56. & 3ηθθωη. possit esse α, ex tertia autem Regula litteræ α, innotescit α. non esse α, quæ Regula exceptione caret, juxta quam ita possum argumentari: In quacunque dictione tertia & quarta à fine litteræ eadem sunt, in illâ α, non est finalis: Atqui in hac dictione 3ηθθωη. tertia & quarta à fine litteræ eadem sunt, ergo finalis α. non est α; unde porro juxta posterius enunciatum quartæ Regulæ in litteræ Γ. concludere possum, neque α nec ε. esse g. Quinta Regula arguit 5.η.8. non esse g. Sextæ Regulæ exceptiones non obiter perlegendæ, sed singulæ dictiones diligenter declinandæ sunt. Hoc modo Steganographiæ Studiosus deprehendet aliquot dictiones octo litteris constare, nempe demagogi, o, ε, nugigera, j, o, ogigida, α, η,

n, is, parage, synagoga; hæ omnes numero litterarum cum $\gamma\mu\theta\omega\epsilon\delta\zeta\omega$. conveniunt, quenam autem ex his in occulta Scriptura occurrat, non ex numero, sed ex situ litterarum investigandum est, ubi Lector observet in $\gamma\mu\theta\omega\epsilon\delta\zeta\omega$. non tantum quintam & septimam litteram, ut in *demagogi*, eandem esse, sed etiam quartam & ultimam: in *Parage* quidem quinta & septima littera eadem sunt, quarta verò non est eadem cum ultimâ, sed cum secundâ; Apparet igitur, quòd occultum hoc verbum $\gamma\mu\theta\omega\epsilon\delta\zeta\omega$. significet: *Synagoga*. Ex hac dictione Steganographiâ Studiofo sex litteræ jam innotescunt, nempe quod γ . significet *s*, μ . valeat *y*, quod θ . denotet *n*, quod ω . pro *a*, ϵ pro *g*, positum sit, δ . pro littera *o*; sex igitur litteræ non negativè, ut antè, sed affirmativè in schedula annotandæ sunt. Cognitâ autem litterâ *g*, quòd nempe ϵ . verè denotet *g*, ceteras Regulas litteræ *g*, perlegere supervacaneum est. Pergendum igitur ad litteram *h*.

Prima Regula litteræ *h*. exceptione carens luculenter ostendit $\alpha\epsilon\theta$. non esse *h*. Secunda arguit λ . & ι . non denotare *h*. Tertia inquit $\alpha\gamma\varsigma$. non valere *h*. Quarta applicata in verbo $\varsigma\varsigma\varsigma\alpha\eta\theta$. declarat ς . non esse *h*. Quinta confirmat $\alpha\gamma\varsigma$. non esse *h*. Juxta Regulam sextam ita arguamur: *H. non est secunda littera nisi initialis sit c.p.r. aut i.* Atqui δ . est secundus dictionis character in verbis $\delta\delta\theta\eta\gamma$. $\delta\delta\theta\alpha\omega$. & $\delta\delta\theta\alpha\alpha\gamma\varsigma\gamma$. quorum initialis non est *c.p.r.* neque *i*. Ergò δ . non potest esse *h*. Minor probatur ex cognita dictione $\gamma\mu\theta\omega\epsilon\delta\zeta\omega$. quæ significat *Synagoga*, unde patet δ . non esse *c.p.r.i.* sed valere θ . Ex septimâ Regulâ demonstratur *A.*

K

non

non esse *b*, ita argumentando: *H. non occurrit bis in dictione nisi initialis sit, ut utrumque precedat c. p. aut r.* Acqui 4. in verbo 57451458. bis occurrit, cum tamen non sit initialis, neque eum precedat *c. p. aut r.* Ergo 4. non potest esse *b*. Minor probatur ex verbo 74906860. quod significat *Synagoga*, unde patet 7. non esse *c. p.* neque *r*, sed verè esse *s*. In hac Regula notet Steganographia Studiofus, quod *to [b.]* utrumque non Nominativus sit, sed Accusativus. Octava in hac Scriptura non est applicabilis. Nona confirmat. 5 9. non esse *b*. Decima confirmat. 11. non esse *b*. Ex precedentibus quidem jam cognitum est 5. non esse *b*; ut tamen Lector undecimam Regulam intelligere discat, ostendam ejus usum in duobus verbis: In primâ voce 2157. certum est 5. non esse *b*, quia finalis littera 7. non est *a, e, i*, neque *a*, quod autem 7. non sit *a, e, i*, neque *a*, sed *s*, supra in explicatione sextæ Regulæ in littera *G.* ex dictione *Synagoga* demonstratum est. Notet hic Steganographia Studiofus, si certò sciat finalem litteram non esse *a, e, i*, neque *a*, quod tunc non opus sit, ut antepenultima littera indageretur, & vicissim, si certò sciat antepenultimam non esse *a, c, e, p, r*, neque *r*, quod non opus sit, ut finalis littera indageretur, sed alternitius litteræ nempe antepenultimæ aut finalis indagatio sufficit. Quemadmodum verò ex cognitione finalis litteræ patet, 5. in voce 2157. non esse *b*, qualiscunque sit antepenultima; ita ex cognitione antepenultimæ litteræ in verbo 161956. quod nempe 9. non sit *a, c, e, p, r*, neque *r*, patet etiam 5. non esse *b*, qualiscunque sit

[4.] *Planè sicut geminatum est Accusativus, in primâ Regula Littera I.*

fit finalis littera. Quod autem ρ . non sit $\alpha, \epsilon, \phi, \theta$, neque ι , sed ν , supra quoque in explicatione sextae Regulae in littera G . demonstratum est. Ultima Regula litterae h . intellectu facilis est, ex ea facis pater 71068450 & α . non esse h , quod in peculiari schedula annotandum est.

Prima Regula litterae L . omnium intellectu difficillima est; in hac probe singula verba observanda sunt, nullum enim verbum frustra positum est. His Steganographiae Studiosus noceat, quod $\tau\theta$ geminatum non sit Nominativus, sed Accusativus. Verba autem hujus Regulae ita se habent, *Geminatum i. sequitur c, s, t, aut u.* Exc. *idem.* Facile autem curvis patet, nullam in hac Scriptura occurrere dictionem, quae significare possit *idem.* Verba, in quibus haec Regula applicari potest, sunt ista: $\lambda\alpha\alpha\varsigma$ $\lambda\alpha\alpha\omega\varsigma$. $\varsigma\varsigma$ $\varsigma\alpha\rho\rho\theta$. $\varsigma\eta\kappa\kappa\omega$ 38056. $\varsigma\eta\kappa\kappa\omega$ 380a7. $\alpha\theta\varsigma\eta\rho\rho\eta\gamma\eta\theta\varsigma\theta\varsigma$. $\varsigma\eta\theta\theta\omega\eta$. $\varsigma\eta\theta\theta\omega\delta$. quod in nullo horum verborum geminatum sequatur c ; supra in explicatione quintae Regulae littera c . demonstravi. An geminatum sequatur s , non opus est indagare, cum littera s , jam innotuerit ex dictione *Synagoga*. Si post geminatum i , sequitur t , T . dictionem finit, ergo in istis verbis ς . α . & η . non possunt esse t , quod δ dictionem finiens non sit t , sed θ , etiam ex illa dictione patet. Reliquum ergo est indagare, an aliquam geminatum sequatur u , quod non nisi ex declinatione & conjugatione enumeratorum verborum deprehenditur. Enumerantur autem decem dictiones, in quibus post geminatum i , sequitur u , in octo prioribus occurrit littera g , quae in hac Scriptura per C . denotatur, ut patet ex dictione

Synagoga ; cum autem *c.* in hac Scriptura non reperiatur in illis verbis , in quibus geminata littera occurrit , certum est , quod nulla priorum octo dictionum in hac Scriptura locum habeat. Nona dictio nempe *dijudicatio* longior est , quam occulta vox *λαα5λακω3*. Decimum autem verbum, nempe *dijudico* conjugandum est, quod si fiat, *Steganographia* Studiosus deprehendet *λαα5λακω3*. significare *dijudicas*, *dijudicat*, aut *dijudicem, es, et*, penultimam autem litteram non esse *c*, sed *a*, item ultimam non esse *s*, sed *t*, patet ex supra inventa dictione *Synagoga*, unde nunc emergit *λαα5λακω3*. significare *dijudicat*. Duabus jam dictionibus inventis, *Synagoga* & *dijudicat*, *Steganographia* Studioſo undecim litteræ innotescunt, nempe *a*. positum esse pro *a*, *a*. significare *c*. *λ*. denotare *d*. *6*. pro *g*. substitutum esse. *u*. significare *i*, *9*. denotare *n*. *8*. valere *o*, *7*. positum esse pro *s*. *3*. pro *t*. *5*. positum esse pro *u*. *μ*. pro *x*. Hæ undecim litteræ *a, c, d, g, i, n, o, s, t, u, y*. in scheda pro hoc negotio destinata diligenter annotanda sunt. Cognita litterâ *t*, reliquas Regulas litteræ *i*, perpendere supervacaneum est. Pergendum itaque est ad litteram *L*, illiusque Regularum applicatio etiam ostendenda est

Prima litteræ *L*. Regula confirmat *λ*, non esse *l*. Juxta secundam *α9λ5*. non sunt *l*. Tertia Regula in hac Scriptura applicari nequit. Juxta quartam *α63 u*. non sunt *l*. Juxta quintam *α.1.5 7. & 5*. non sunt *l*. Sexta in hac Scriptura non est applicabilis. Ex septima patet *u*. non esse *l*. Juxta octavam *3μ7η*. non sunt *l*. Juxta nonam Regulam *α13γ*. non sunt *l*. Juxta decimam *α15*. non sunt

Tunc 1. Juxta undecimam *u*3678. non sunt 1. Secundum duodecimam *u*3067. non sunt 1.

Prima Regula litteræ *M*. confirmat *λ*. non esse *m*. Secunda ejus Regula arguit *ρ*. in verbo *u*9344740593. non esse *m*, item in verbo *u*apua. *u*. non esse *m*. Tertia quoque confirmat *u*. non esse *m*. Quarta in hac Scriptura non potest applicari. Juxta quintam *5*. *u*. & *1*. non sunt *m*. Juxta sextam *u*. *u*. & *5*. non sunt *m*, quia *u*. *u*. *5*. in iis dictionibus, in quibus ter occurrunt, non geminantur, nec antepenultima, neque finales sunt. Juxta septimam *5*. *u*. *u*. geminatas sequentes non sunt *m*, quia nec antepenultima, neque finales sunt in illis verbis, in quibus litteram geminam sequuntur. Juxta octavam *9*35. non sunt *m*, quod patet ex hisce oculis *u*9. *u*3. 35. Nona Regula in hac Scriptura non potest applicari. Juxta decimam *3*. *6*. *u*. *u*. & *5*. non sunt *m*. Juxta undecimam ex verbo *9*59448. patet *1*. non esse *m*. Duodecima in hac Scriptura nequit applicari.

Cum littera *N*. & *O*. ex dictione *Synagoga* jam certo cognitæ sint, nolo illarum Regularum applicatione Lectori molestus esse, quemodo autem harum litterarum Regulae sint applicandæ, superioribus exemplis docuimus.

Perlegendæ autem sunt Regulae litterarum *P*. *Q*. *R*. quia nondum patet, per quos characteres hæ litteræ denotentur. Juxta primam litteræ *P*. Regulam *λ*. non potest esse *p*, quod patet ex decimo hujus Scripturæ verbo. Juxta secundam, si applicetur in longissima hujus Scripturæ dictione, patet *ρ*. non esse *p*, quia *p*. non potest esse secunda & penultima dictionis littera. Tertia Regula innuit

35na. non esse p. Juxta quartam Regulam cogniti-
littera i, patet n. non esse p. Juxta quintam cog-
niti littera o, patet 5na. non esse p. Sexta in hac
Scriptura non potest applicari. Juxta septimam
cogniti ex dictione *Synagoga*, litteris a & o, n. non
est p. Juxta octavam 9na 35. non sunt p. Juxta
nonam a & e. non sunt p. Juxta decimam 5. non
est p. Juxta undecimam a. & 4. non sunt p. Juxta
duodecimam a & 1. non sunt p. Juxta ultimam
739068954. non sunt p.

Juxta primam litteram Q. Regulam a. non est q.
Juxta secundam 4ta. non sunt q. Juxta tertiam
3na 5. non sunt q. Juxta quartam 85na. non sunt q.
Juxta quintam 4ta. non sunt q. Juxta sextam
36na 55. non sunt q. Juxta septimam Regulam
nullus character potest significare q, prater 4. aut n,
patet autem ex dictione *Synagoga* n. esse r, ex verbo
dijudicat, patet 5. esse u, facile igitur Syegano-
graphia Studiosus judicare potest 4. esse q, quia in hac
Scriptura quinquies post 4. sequitur 5. Juxta octa-
vam 489036 49571. non sunt q. Juxta nonam
4573517890^{na}. non sunt q. Juxta decimam
4430567890. non sunt q.

Juxta primam litteram R. Regulam a. non est r.
Juxta secundam 4ta 359. non sunt r. Tertia in hac
Scriptura non potest applicari. Juxta quartam a.
non est r. Juxta quintam a. & 8. non sunt r.
Sexta & septima Regula in hac Scriptura non pos-
sunt applicari. Juxta octavam 9. in longissimo
verbo non est r, quia finalis non est a, e, i, o, sed r.
Juxta nonam patet, quod nullus ex finalibus cha-
racteribus possit denotare r, prater 6. & t. cetera
enim finales littera parum ex dictione *Synagoga*,
parum

parum ex verbo *judicat*, innotuerunt, quod 6. non sit *r*, patet ex dictione 869^{aa}, ejus omnes litteræ ex hisce duobus verbis cognita sunt præter 6, si autem *r* & 8. & 9. interponatur littera nondum cognita, nempe *b. e. f. b. l. p. r. x. z.* non emergit dictio latina, si autem *m*, iis interponitur, emergit dictio *omnia*, unde porro Studiosus Steganographiæ animadvertit, litteram semel finalem *i.* esse *r*. Reliquarum litterarum Regulas applicare supervacaneum est, quia ex iis quæ hæcenus dicta sunt, litteræ *s. t. u. y.* jam certò cognita sunt. Nunc faciliè singula dictiones cognitæ jam quatuordecim litteris *a. c. d. g. i. m. n. o. q. r. s. t. u. y.* inveniri possunt. In primâ scriptione dictione unica littera adhuc ignota est, nempe *u*, qualiscunque autem *r* & 5. interponatur littera, non emergit dictio latina, nisi *e*, interponatur, unde exsurgit vox *DEUS*, sic in secunda dictione, si interponatur pro *u*. inter utrumque 3. littera *e*, prodit verbum *stetit*. Postquam igitur quindecim litteræ, nempe *a. c. d. e. g. i. m. n. o. q. r. s. t. u. y.* innotuerunt, Steganographiæ Studiosus reliqua verba faciliè invenire potest.

Qui hoc ratiocinium methodo syllogisticâ adornatum diligenter perlegerit & relegerit, illi usum nostrarum Regularum egregiè perspiciet atque intelliget.

CAPUT III.

EXcipit jam genuina nostra Principia, Regulas nempe Latinæ Linguae, earumque per exempla applicationem perspicua Refutatio Auctorum, qui de hac materiâ scripserunt. Quod non

tantum eo fine facimus, ut Lector conferendo nostra principia cum aliorum dignoscere queat, utra methodus sit melior, expeditior, & solidior, sed etiam, quod ordinem concernit, ut Lector jam imbutus veris principiis, falsa eò melius percipere queat. **S**iguitur Porta primus à nobis refutandus toto libro tertio, qui de hisce rebus præprimis agit. Primo eum collocamus ordine, quia tempore antecessit Harsdörfferum, Schwenkerum, aliosque, ut videatur hi ab illo pleraque sumfisse, ut perlegenti patebit.

PORTÆ IN LIBRUM TERTIUM.

PROOEMIUM.

Nunc ad alteram & difficillimam operis partem accingamur, de interprete instituendo, ut, quod solum de toto [4.] opere videtur esse reliquum, hoc volumine prosequamur. Sed jam audio dicet aliquis: Unde novus hic Apollo, vel Oedipus, qui occulta animi sensa, & enodare ænigmata profiteatur, emicuit? Divini potius, quàm humani est ingenii hominis interna perscrutari, parumque ferè inter DEUM, hominemque distaret, si occlusas animorum cogitationes intellectus assequeretur humanus. Ingenuè fateor multa esse posse furtiva scripta, quæ se interpretaturum quemquam polliceri, furorem ac delitium planè existimarem. Quotus enim quisque erit, qui hoc innu-

[4.] Tertius liber Porta agit principaliter de resolutione scriptorum furtivorum. Reliqui tantum varios scribendi modos tractant; unde non tam de his, quàm de illis solliciti erimus.

Innumeris penè dolis, ac infinità scribendi multitudine citra intaniam jactare audèa? ut orthographia ratio observari non queat, latentem aliquo modo sensum possit eruere? hujusmodi eris, si quis præter scribendi normam dictiones ex [b.] arbitrio ad significandas litteras confingat, vel res per diversa vocabula significaverit, quorum nisi interpres ab Autore fuisset admonitus, nullo modo sensus haberi potuisset, quam obscuritatem nonnullæ Ciceronis ad Atticum epistolæ habent, id genus erit, etiam si uno caractere exprimantur, & alia complura, quæ non nisi DEO Opt. Max. interprete, qui se intimis animorum recessibus insinuat, videntur indigere. Quare his omissis, ea nos tantum interpretari hoc volumine pollicemur, in quibus ratio litterarum, & syllabarum contextus aliquo modo possit observari, quorum complura genera esse possunt, verum nos ex iis, quæ crebrioris usus, & præcipua videbuntur, etiam solitis perplexa involucris prosequemur, tum ad latinam, tum ad [c.] vernaculam linguam, quod commodius fieri poterit, accommodabimus, quorum ratione cognita, Lector similitudine quadam ductus, reliquorum facile possit cognitionem aucupari. Sed antequam eorum tractationem aggrediamur, qualis absolutus interpres esse debeat, & quæ sum primò scire deceat explicemus.

[b.] *scriptum, in quo integra dictiones litteras significant, enodari potest. vid. Exempla Schöbeneri, p. 186. 187. 188. 190. Steganologia & Steganographia sua,*

[c.] *Italicam intelligit linguam.*

CAPUT I.

*Notarum interpretem qualem
esse conveniat.*

Posce itaque locus, ut boni & absoluti interpretis conditiones doceamus, ut statim cognoscatur, qui earum omninò expers sit, ad hoc non facile perferri, & proinde, quò magis iis erit innixus, eò decetius & feliciter in hac doctrina profecturus. Imprimis itaque [a.] acutissimum eum naturà esse expedit, ut si ingenii præstantia nulum in universis disciplinis adferat adjumenti, in hac præcipuè arte suas vires natura possit ostentare, ut, quod proverbii loco usurpatur: Quemadmodum aurum igni probatur, sic in Mathematicis disciplinis ingenium experiri, id aptius ad hanc disciplinam transferri videatur. Singulari præterea quâdam animi caliditate & solertia prædictum esse convenit, & omnis prorsus [b.] negligentia expers, ut vasum animum per inimicas insidias & fraudes possit circumagere, dolos perscrutari, iis obviare, & omni demum ingenii vigilantia adversos à se conatus amovere. Ipsa siquidem disciplina non modicè ingenii præstantia videtur indigere. Quapropter verò
liberi

[a.] *Acumen sani in Steganographia studio, si in ullo requiritur, epistolas discernere, discretas solvere per rationes ex Regulis desumptas res est non levis momenti.*

[b.] *Diligentia & indefessum studium utramque facit paginam, ut si hodie minus ex sententia processerit solutio, cras cam tentes.*

liberi & perspicacis ingenii hanc facultatem semper esse existimavi, & eorum, qui eam delectantur, soleo præ ceteris acumen admitari, & verè ingeniosos appellare, ut ad omnes disciplinas faciliè idoneos esse existimem. Talem itaque cum naturâ esse convenit, arte verò non minus instructum, & primum in multarum rerum, utpote armorum, negotiorum, & militaris præsertim scientiæ peritiâ versatum, ut hostium inimicorumque astus percallere, & evitare non incommodè possit. Ad hæc accedet multarum linguarum [c.] peritiâ, earum præsertim, quæ magis in usu esse solent, & quarum cum gentibus commercium nobis esse possit, ut cujusvis id genus idiomaticis ille scriptum possit interpretari. Præterea orthographiæ literarum, syllabarum, & contextus orationis nequaquam expertem esse convenit, quod in primis solet esse necessarium. In orthographia loquor de exquisita, & absoluta scribendi ratione, tamen non adeò [d.] orthographiæ confidendum sit, ut non debeat experi, utrum illa sit omissa, quod ex industria posset evenire. At si multas exquisitè linguas percallere nimis arduum videretur, latinis saltem literis sit instructus; tùm quod ea lingua utcumque, adeò hæc tempestate communis est, ut ferè non minùs usitata, quàm omnibus vernacula sit, tùm quod ea commodius ad cautionem admittitur. Sunt & alia

[c.] *Lingarum multarum peritiâ omnino est necessaria, idèo maxime, ut epistole vel scripta discerni queant.*

[d.] *In Germanicâ linguâ planè non confidendum est orthographia, cum alii aliter scribant, & tanta sit varietas, ut ex eâ natione Regula in Lingua Germanica solida confici non possint.*

alia fortasse, quorum non ignarum eum esse expedit, pro rerum varietate, quæ possent evenire. Sed ad hæc postremo additur peculiaris nostri operis usus, ut qua cura & diligentia is inscripti interpretatione esse debeat, & se quo pacto in opere moderetur intelligat. Circa hæc mens & cura nequaquam oscitantis quæritur, ut obiter scripti dolus expendatur, sed maxima attentio, summaque diligentia, ut animus ab omni cura & cogitatione [e.] vacuus, omnibus postpositis in eâ solum re indaganda elaboret, ut omnem conatum constituat: Non tamen si res intensiorem aliquando curam, & tempus expossit, continuanda attentio, & in eâ mens nimis anxie torquenda: Nimia enim diligentia, & diuturnus mentis labor stuporem ingerit, ut minus postea ad hæc ingenium habile sit, & nihil proficiat. Morbos præterea maximè conciliat, & major sæpè numero ex mentis conatibus ægritudo, quàm ex corporis laboribus solet provenire, ut mihi, si quando in perplexiores notas incidebam, interpretanti sæpè contigit: cui toto ferè die in his consumpto, vix septima vel octava hora præterisse videbatur, ut vesperam non nisi per tenebras, & luminis abscellum cognoscerem; unde interdum in longâ mentis attentione, quasi apoplexia correptus stupidus & immobilis, uti Diogenes fixis oculis Solem contemplans, videbar permanere: quare [f.] labor erit in aliud tempus differendus, ut res successivis

[e.] *Nunquam accedendum est ad scriptum occultum expediendum, maxime, si id tantum duabus lineis vel una conficit, nisi animo à curis vacuo, & tristitia. Animum enim prorsus latum & vegetum poscit hoc studium.*

[f.] *hæc aptissime observentur.*

visis horis commodè pro negotii opportunitate peragatur. Verùm in his doli species attendenda. Nisi etenim ea cognoscatur, frustrà de cætero labor infumitur, cum ignorato occultationis artificio, nullo modo rei occultæ velamentum possit auferri, sumpto à Medicis exemplo, à quibus nisi morbi causa primum perspecta sit, ægro corpori frustrà subvenitur. Unde nobis etiam de doli specie cognoscendâ, legitimas visum est suis in locis hoc volumine observationes tradere, ex quibus proprios agnoscendi cujusque doli modos interpretes aucupetur: neque id contemnendum aliquo pacto duximus, in quo majorem difficultatis partem positam esse perspeximus. Cognitâ itaque velamenti specie, omni animi moderatione & conatu elaborabit, ut abstrusus omninò sensus referetur, nec prius quiescat, quàm verò è latebris dolo eruto, inimicos conatus irritaverit, ut de eo in posterum sibi turò consultum esse persentiat. Locus postulabat, ut aliquot litterarum discrimina succederent: Sed quoniam instant nonnullæ adhuc de interprete dicenda, ea primum prosequamur.

CAPUT II.

Quæ novisse interpretem conveniat, antequam ad scripti interpretationem accedat.

Furtivi scripti interpretandi Regulas tradituro, operæ pretium videtur à rudimentis, quæ ad id aditum præstant, & multum conferre videntur, non tamen

tamen omninò necessaria, auspicari, ut nihil, quod ad optimi interpretis institutionem spectare possit, omissum esse videatur. Primum itaque [a.] proficiet idiomatis scripti notitiam habere. Diversis enim modis omnes loquuntur, & scriptum contextunt; eadem res eque apud Hispanos, Germanos, Italos, & alios pro locorum longinquitate, aliter atque aliter vocatur, ut illos hi, hos illi non intelligant, unde non ipsa modò locutio longè alia est, verùm sæpè etiam scribendi ratio multùm varia. Diversè enim Germani, Itali, & Hispani scribunt, quemadmodum loquuntur, & pronunciant; quibus enim diversus est sermo, pronuntiatio pariter & Scriptura necesse est sit diversa. Nam si Hetrusci, Hispani, vel Germani verba pronunciant, nos, qui Neapolitani sumus, audita reddere velimus, quantum bone Deus! discriminis inter nostram & eorum prolationem esse videbitur, ut etiam sæpissimè vix magno cum labore aliena verba pronunciemus, nescio quo patrii sermonis spiritu difficultatem ingerente, ita, ut suus cuique sermo à natura largitus esse videatur. Dalmatæ Vante L. syllabam inchoante, ut VLADISLAUS unico spiritu pronunciant, quod à nobis, nisi absoluta idiomatis cognitio habeatur, neque proferri rectè, neque scribi poterit. Germani eandem litteram V. geminant, Hispani verò in dictionum calce sæpissimè S. pronunciant, ut ferè eorum verbum non reperiās, quin

ea

[a.] Hic altum est silentium de Regulis, quæ docent, quæ ratione Scriptura propositæ discerniqueant, sitique quo Idiomate sint conscripta. Utique proficiet idiomatis scripti notitiam habere, imò prorsus necessarium.

ea littera occurrat. Appuli ita pronunciant, ut multorum verborum initio *SC.* loco *I.* pronotent: si enim *IOANNEM* proferte velint, perinde proferunt, ac si *SCIOANNEM* scriberent, & pro *IRE*, *SCIRE*. Neque solum exterarum nationes, utpote quas magna longinquitas disternat, sed vicinæ & agnatæ, sermone, prolatione, & Scripturâ inter se differunt; Sic sua cuique populo locutio, sensusque struendarum syllabarum ordo & compositio est. Nam, ut de cognatis & affinis vocabulis loquamur, quod Itali, quemadmodum Latini *AVDI* dicunt, Florentini *ODI*, *AV* in *O.* converso pronunciant, Veneti verò *V* in *L*, commutato: sic & de aliis innumeris. Suntque dictiones & nomina familiaria apud multos ex parte diversa & corrupta. Siculi *IACOBUM* diminutive *IACOPELLUM*, *IOSEPHUM*, *SEPPEM*, & *HIERONTIUM*, *MOMIUM* dicunt, & apud alias Gentes huiusmodi mille talia, quæ non sine obscœnitate vero ac luterato sermone proferuntur: sique sæpè numerò, ut in uno vocabulo, quod apud diversas nationes commune sit, diversus sonus pro Gentium varietate reperiatur. Hæc noster *Pontanus* notat, nos ut ostenderemus pro nationum & populorum diversitatibus locutiones etiam variari, ipsamque litterarum potestatem & ordinem aliter, atque aliter se habere, hæc apposuimus. Neque solum id in diversis nationibus & populis fieri mos est, sed etiam apud eosdem in diversis ætatibus & temporibus successive non soni modo & scripturæ, sed etiam vocabula [b.] permutantur. Quare nisi etiam inter-

pres

[b.] *Id in Gallicâ Lingua frequens est, quæ singulis fortassis & vocabula & scripturam mutas.*

pres cognito idiomate uti cum in loquendo, cum in scribendo possit, nequaquam scripti poterit sensum elicere, eo enim ignorato facillime scripti interpretatione frustrabitur. [c] Maxime præterea profuturum censeo, si ejus, qui scripserit, non solum de moribus, sed etiam de nomine cognitio habeatur: Nam si sagax, ingenio pollens, & in hac versatus disciplinâ sit, paulò altius ad interpretationem exordiendam, mentis acies erigenda, & subtiliori viâ, ut mos est, oculi scripti sensus indagandus: ac contra, si rudis ingenii, & hebetis fuerit, contentis orthographiæ præceptis leviori animo, & mente remissiori procedendum, unde, si hominis disciplinam, mores, verba, nomina, & loquendi formulas illi peculiares, occultandique sensus modum omnem, etiam scribendi ingenium interpres agnoscat, non parum profuturum puto. Sæpe enim fieri solet, ut ingeniosi alicujus scriptum segnis & oscitantis existimatum interpretantis conatum facile frustretur: quemadmodum & ex adverso, si ingeniosi & subtilis illud putemus, quod ab homine socordi, & rudi profectum sit. Quare non parum expediet scribentis ingenium cognosci, ut facilius eruditus, an inconditus scripti sensus sit, intelligatur. Si de ejus [d.] nomine cognitio habeatur, suo loco requirendum, si habebitur, ex ejus notis characteribus facilius, de reliquo scripto notitiam venabitur. Ad hæc tractata rei & cognitio accedit, quam & habere multum intererit, eamque poterit

[c.] Morum cognitio, &c. nihil ad solutionem facit. Tantius est Regulae sequi & juxta easdem scriptum solvere, quam inanes conjecturas.

[d.] Nemo tam simplex est, qui prolixa Epistola suum subtilis nomen, sed aliis characteribus exprimit.

seri rùm ex scribentis, rùm ejus, ad quem scribitur negotiis, vel utriusque commercio nancisci. Ratio est, quòd cognita materia, facillimè communia verba, quæ ad eam rem spectant interpretes poterit conjicere, quod pro unoquoque eorum locorum verbo ex characterum numero, similitudine, & dissimilitudine in suis locis observatâ, non multo cum labore cognoscetur: Fietque interdum, ut unâ agnitâ syllabâ, ne dicam verbo, de cætero parâ negotii futurum sit. Nam totius inde scripti ex earum litterarum prodicione in aliis verbis dolus detegitur. Exempli causâ, si de [e.] bello res agitur, litterarum numerus ejus verbi, vel aliorum ad eandem rem facientium quæretur; quod si ejusmodi verbum haberi possit, in quo eadem littera gemineretur, commodius id esse poterit, observato repetitæ litteræ ordine, ut res certior interpretationis non frustratæ securitatem præstet, quæ geminatio si plurium litterarum fuerit, eò magis proderit. Verùm litterarum numerus in latino scripto circa casuum flexum variandus est: In una quaque materia plura erunt verba communia, quæ eam quasi necessariò consequuntur, ut in amore [f.] *AMOR, COR, IGNIS, FLAMMA, URI, VITA, MORS, MISERATIO, & SÆVITIA*, locum habent: & in bello, *MILES, DUX, IMPERATOR, CASTRA, ARMA, PUGNARE*, & hujusmodi reliqua. Huc accedent & rerum deflexa vocabula,

L

&

[e.] *At unde constat de bello agi? Præcepta hæc morantur interpretem, non juvant.*

[f.] *Hæc nulla sunt, & ficulnea: Qui Regulas Latine Linguae exactè novit, citius expedit scriptum, quàm alius vocabula otiosa conquirit.*

& horum unum cognitum verbum non multo cum labore multorum postmodum verborum, & totius denique scripti notitiam referare poterit, eoque modo præter tabularum rationem, vocalium & consonantium discretionem, & alia interpretatio laborem adimere poterit. Non parùm insuper expediet, nuncium Autoris, vel periti Notarii manu perscriptum esse, nam si vel interceptus perperam transcriptus, vel ab aliquo, qui notandi rationem ignoraverit profectus sit, facile fiet, ut turbato scripto omnis interpretandi via obstruatur, siquidem, si characteres omissi sint, vel transpositi, vel commutati, puncta præterea non ritè disposita, vel commutata, vel relictæ verborum intervalla, vel eorum partes interpositis spatiis discretae, vel alio quovis modo dolus permutatus, interpretem is non parùm perturbabit, ut interdum facile decipiat. Ut igitur rem paucis colligam, idiomatis scribentis, & ejus ad quem scribitur, & materiæ, de qua agitur notitiam, & emendatam Scripturam ad interpretationem non parùm posse adjuvare dicimus, licet ea, ut dictum est, [g] non sint omninò necessaria, sed ad commodum maximè conferre. Sunt & alia, quæ etiam interpretem præstaret agnoscere, quæ, ne sermo prolixior sit, omittimus.

[g.] *Rectè ait: Notitiam Idiomatis, materiæ, &c. non esse necessariam.*

CAPUT

CAPUT III.

Distincta litterarum nomina, quibus sæpe numero suis opportunè locis uti debemus.

Primùm itaque litterarum discrimina statuemus, & nova quædam iis indica nomina declarabimus, quibus sæpè in scriptis perscrutandis utemur: cùm enim nova essent, quæ scribenda erant, novis etiam vocabulis appellanda esse visa sunt; hæc tamen obiter percurremus, nam de litteris subtilius disputare, alterius esset facultatis & temporis, ne de fortivis litterarum notis interpretandis præcepta tradens, grammaticam videar profiteri. De litteris tractatur i, Litteram compositæ vocis partem minimam vocabimus, ut *A, B, C.* Nec me aliquis incuset, si litteræ vocabulo interdum pro elemento abutar, cùm illud apud vetustissimos rei grammaticæ scriptores usitatum videam, & indifferenter positum. Unde dari mihi volo, ut litteram & elementum, cùm sæpè in dicendo res significanda occurrat, utroque modo dicere liceat. Ut itaque, unde digressus sum, redeam: Litteræ, quibus in scribendo utimur sunt una & viginti. [a.] *A, B, C, D, E, F, G, H, I, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, X, Z.* sed (b.) *H.* potius aspirationis nota est, quàm littera.

L 2

Re-

[a.] *Malè rō 9. est expunctum.*

[b.] *Quamvis H. sit aspirationis nota, non tamen excluditur litterarum numero.*

Rejicimus [c.] K. à prioribus & nostris jamdudum relegatum; nam ut Diomedes ait, uti super-
vacuâ utimur, & in scribendis tantum Kalendis ve-
rusti simos Latinos usos comperio, eam Saulius Ma-
gister primus Romanis litteris adjecit, ut in sono
duarum litterarum H. & Q. discretionem faceret.
Quod si nonnullorum sententiæ fides habenda est,
nullus apud nos usus esse debet: cum in latinis
dictionibus omnino careamus. Quod si eam græ-
corum verborum usus interdum admittit, eam sa-
pius est græcis litteris annotari. [d.] Q. nonnulli
eximunt numero litterarum, eaque de causâ non
utendum censent, quod sequens V. ostendat, ante
aliam vocalem in eadem syllaba positam. [e.]
Q. cum quoque Y. è nostris expungimus cum sa-
tis sit notariis ejus sonum expleri per I, sonus enim
utriusque characteri communis est. X & Z. idè po-
nimus, quod apud Latinos illud, hoc apud [f.] vul-
gares frequentioris usus esse solet: nos quia de utro-
que sermone verba facimus, eorum duximus me-
minisse debere. Sed his, ceterisque grammatica-
rum controversiis, si quæ sunt, rejectis, quia viden-

cur

[c.] K. merito rejicitur à Latinis, legitur tamen in Corn.
Nepote: Karissimus pro carissimus cap. ult. Alcibiades.

[d.] Q. nequit eximi numero litterarum, quia littera hæc
clavis quandoque est totius scripti occulti, ut in resolutio-
ne Latinarum epistolarum ostendimus.

[e.] Y. non potest expungi, cum sit distincta littera, quod
Latini carere nequeunt. Neque quia sonus ejusdem
rû i. est communis, idè expungi debet. Itali non
habent y. cujus sonum explant per simplex i, ut ipocri-
sia, pro hypocrisia: at Latini contra habent y.

[f.] per vulgares intelligit Italos, qui frequentissimè rû &
utuntur.

tur ad suscepti operis propositum parum pertinere, ad explicandam nostrarum litterarum partitionem veniamus.

Litterarum itaque numerum primum in consonantes & vocales dividimus. Vocales quinque sunt, [g.] *A, E, I, O, U*, quæ sic dicuntur, quod plenam, absolutamque vocem habeant: Reliquæ verò omnes consonantes, ita dictæ, quod cum vocalibus sonent, ac per se nequeant voces proferre. [b] Has rursus omnes, excepta *Z*, in semivocales & mutas dividimus: Semivocales sunt septem *F, L, M, N, R, S, X*, hæ omnes à vocali incipiunt, & in se terminantur; sed ut plerisque latinorum placuit *F* muta potius quàm semivocalis est: id nostra parum referre iudico. Mutæ autem, quæ à se incipientes in vocales terminantur, sunt septem *B, C, D, G, P, Q, T*, & dicuntur mutæ, quod exiguam vocem habeant, mutorum sonum videantur imitari. E semivocalibus liquidæ sunt quatuor *L, M, N, R*, sed de his hætenus. Nunc autem ad rem redeamus: Consonantium [i] aliquæ geminantur, aliquæ [k] simplices ponuntur. Quæ in syllabarum nexu sibi succedere possunt, hæ sunt: *B, C, D, F, G, L, M, N, P, R, S, T*, & *Z*, sed ultima in [l.] vulgari sermone geminatur. Quæ sibi non succedunt *H, Q, X*, sunt. Rursus consonantium aliquæ in finibus, aliquæ verò in initiis & mediis.

L 3

Fi-

[g.] adde vocalium numero r. y.

[b] de his vide Scaligerum. *Vossum. Grammatic.*

[i] Egr. c d f l m n p &c apud Italos: d, z, p q &c.

[k.] i e. non geminantur, e gr. z, x, q, &c.

[l.] Italico: quo sapissime z. geminatur: e. gr. in *bellizza*, &c.

Finale hz *B.C.D.L.M.N.R.S.T.X.* esse cum vocabulis, reliquæ reliquis locis constitui possunt. Aliam præterea consonantium divisionem assignando, in duas partes dividemus. Videlicet in frequentes & raras, harum tamen aliquæ magis & minus frequentes, sic magis & minus raræ sunt. Frequentes nominamus, quod frequentius, raras verò, quod parcius in scriptis soleant evenire. Frequentes sunt [*m.*] *C. F. M. N.* frequentiores [*n.*] *L. R. S. T.* raræ [*o.*] *D. G. H. P.* rarissimæ [*p.*] *B. Q. X. Z.* sed ne me aliquis dictis carpat, quodd rarissimas eas vocaverim, quæ crebrius aliquo in scripto interveniunt, vel ex adverso. Literas frequentiores & rariores esse dicam, vel sui natura, vel aliunde. Ex sui naturâ, cum plerumque vel rarò in scripto soleant occurrere. Extrinsecus verò, cum aliquis continetur sermo in epistola, utpote de AMORE, ubi *AFFECTIO, VAH, HEU,* & iis similia repeti oportet. Etenim, si id evenit, non ex hoc [*q.*] *F. & H.* frequentissimas esse colligitur. Sermo enim in epistola contentus aliquando frequentissimas rarissimas, & rarissimas frequentissimas faciet. *D.* rara esse solet & interdum sæpè in scripto reperitur, ut in:

Dive Druse dabis domibus donaria divum.

Quem-

[*m.*] *F.* non pertinet ad frequentes, *P.* potius, quæ littera plurimas habet voces à quibus inchoat. Dein *M.* pertinet ad frequentissimas, occurrit enim in omnibus declinationibus, conjugationibus, adverbii multis, &c.

[*n.*] *L.* non est inter frequentiores collocanda.

[*o.*] *P.* ad frequentes pertinet, ut supra notatum est.

[*p.*] adde *y.* rarissimè obviat.

[*q.*] Si littera aliqua, quæ aliàs rarò occurrit in scripto sæpius obviat, id sit per accidens, ut bene Porta monet.

Quemadmodum T. in vulgatis Versibus:

O Tite, tute tati tibi tanta tyranne tulisti.

Et tuba terribili tonitru taratantara trusit.

Sed quoniam satis elementorum tractationi fortasse tribuimus; nunc reliqua, quæ ad commodè interpretandum spectant, prosequamur.

CAPUT IV.

*Simplex commutatae figurae modus
quomodo deprehendatur.*

DUplex occultandi scripti genus esse proximo volumine indicavimus, alterum, quod adhibita diligentia, & certa ratione potest interpretari: Alterum, quod Apolline solum ænigmatum auctore, ne dicam Deo Opt. Max. interprete videtur indigere. Quare hac parte intermissa, illam prosequamur. Rationem autem, quæ in transponendis characteribus consistit, non esset in opportunum prætermittere; tum quia iis, qui se ex alicujus operis præceptionibus in aliis scriptura involucris excuerint, facilius videtur, quàm ut demonstratione opus sit; tum etiam, quia in liberâ hominum transponendi scripti voluntate minimè certa ratio tradi posset. Verùm, ne rem omninò intactam relinquamus, id solum admonuisse satis erit, ut primum experiatur, an eo dolo charta contexta sit. Characterum itaque contextus per omnem ordinem requiratur, modò in tertiis, modò in quartis quinq; litteris, vel alio ordine, modò à dextro in sinistrum, modò à sinistro in dextrum, modò in secundâ lineâ, modò in tertiâ & quartâ, vel aliter,

modò in versum initio, modò in fine, (quemadmodum alio volumine suo loco significatum est,) donec unius tantum verbi noticia eruat: Quod, ubi feliciter tentatum videbitur, pari ratione & ordine servato, si ejusmodi solus sit, in ceterum procedi poterit. Hæc ad eam fraudem detegendam talis occulti scripti satis esse videntur. Proximum est, ut de agnoscendâ simplici permutati characteris occultatione modos præbeamus. Notarum itaque numerus, series, seu contextus, scripti partes discretæ, & characteres in fine collocati indicia præbent. Characteres itaque diversi primum distinctè [a] numerabuntur, eos non plures viginti uno, vel ad summum duobus & viginti esse oportet; nam si plures sint, doluserit obscurior, & [b.] adfectuosus & ociosus esse cognoscemus: Minor numerus diffiniri non potest, siquidem Notarius obscuritatis causâ facile in scripto potest paucioribus uti literis. His prætermisissis, quas rariores & minùs crebras esse diximus, cum litterarum contextum observabimus, quæ pauciores characterum formæ [c.] quinarium non excedentes, crebrius interveniant;

[a.] *Distincta characterum numeratio primò omnium est instituenda, estque necessaria simul ac utilis, quia numeratio hæc deducit quandoque in cognitionem idiomatis. Si plures viginti characteres in scripto inveniuntur, scriptum illud non est Italicum: quippe Itali tantum habent viginti characteres. T. & X. ignotum iis est.*

[b] *Vel aliud esse idioma cognosci debet.*

[c] *hoc vult Porta: quinque characteres, qui sæpius in scripto interveniunt, ita ut nulla sit dictio, in quâ unus ex illis character non incidat, esse annotandos. eosque esse vocales quæ in re præluxit Dr. Harsdörffer & Dr. Schöbinger.*

veniant, ita ut nulla sit dictio, in qua unus ex illis character non incidat. Scripti præterea discretio hujus generis etiam poterit admonere, dum scripti partes disjunguntur, ubi recte ne, an perperam illæ discretæ sint, finalium litterarum numerus indicabit, quas proximo capite recensuimus: nam si ejusmodi litteræ scriptum terminantes plures erunt, quàm dictum est, argumentum alterius immixtæ fraudis habebimus. Verùm quia characteres pauciores esse possediximus, operæ pretium est videre, si numerus [d] diminutus sit, quænam litteræ ademptæ sint: Ratio itaque hæc est. Si litteræ una & viginti sint (ut à majori numero fiat deductio,) [e.] *X* fuisse sublata agnoscemus, si viginti *X*, si unde viginti *Z*, si duodeviginti *Q*, si decem & septem *B*, si sexdecim *G*, sic & de reliquis servato litterarum ordine, quas vel minùs, vel magis raras appellavimus, ut altera alteri succedat. Verùm ne quis interdum frustrà se tentatà me in hoc fortasse vanum appellet, hoc quemlibet admonitum volo, me de re tam implicatà, præsertim autorem qui neminem habuerim, quem sequi potuerim, præceptiones eas tradidisse, quæ & plerumque sic soleant evenire, & sic naturà esse demonstrantur: unde res ex conjecturis ducenda fuit; alioquin non inficior fieri, ut interdum res aliter, quàm ex præceptiones admonent, possit evenire. Verùm in nihilo va-

L 5

num

[d] i.e. si non omnes Alphabeti litteræ sed sedecim, septendecim tantùm in scripto deprehendantur.

[e.] Subtractio hæc litterarum est nulla. & decipit, quod experturo patebit, ne in centesimâ quidem epistola locum habere. Unde Porta ipse fatetur, rem ex conjecturis ducendam. Sed mali.

num deprehendi, divini potius, quàm humani effat ingenii. Hoc nolui prætermiffum: rem de cætero plerumque sic se habere benignus Lector intelligat.

CAPUT V.

Consonantes quot modis in simplici permutati characteris scripto à vocalibus dignoscantur.

Quemadmodum igitur pueris, ut legere discant, elementa primum dignosci oportet, mox syllabas connecti, deinde verba colligi: Pari ordinis ratione interpretem procedere necesse est. Quare opportunum erit à præmissis, hoc est à consonantium, & vocalium investigatione ad earum potestatem indagandam pertransire, ut ubinam eas inquiri oporteat, ostendam. At quia contexta & par utriusque investigandi ratio est; altero enim cognito statim alterum innotescit: idèò earum inter se discrimen primum visum est hoc capite comprehendere. Accuratâ itaque debemus diligentiam circa hæc consistere, ut rectè scrutari & secernere discamus, omnem enim de hæc re præceptionem super his constituimus, totaque nostra hæc innititur cognitio, ut si in his initio hallucinamur, statim in ipso limine cogamur deficere; cum postmodum errore excrecente, ut de implicatâ interpretandi ratione omnino desperandum, vel in eâ maxime elaborandum sit: Error enim, qui initio fit deterior, quàm qui in progressu esse solet. Diligentius ergò interpres rem initio perpendat. Sed earum distin-

distinguendi rationes plures sunt. Nemini itaque dubium est litteras ex notis vocalium & consonantium constare: sicque consonantes vocalibus innixi, ut litterarum nexus aliter effici non possit. Nam sicut membra absque nervis nequeunt consistere: Pari modo sine vocalibus consonantes constare non possunt. Vocales enim spiritus vim obtinent, & consonantibus sonum impertiunt. Cum ergo ita socientur, si alteras noverimus, alteras etiam statim cognosci oportebit. Prima igitur ratio est, ut toto orationis ambitu, litteræ, quæ frequentissimæ, occurrant, videantur, quæ si numero quinque sint, observemus, & sic frequentes erunt, ut nulla dictio sit, in quâ magis, vel minùs crebrò pro litterarum numero reponantur, ejusmodi notas [a.] vocales esse cognoscemus. Cæterùm positionis ordo erit, ut vel syllabam præcedant, vel primam litteram sequantur, vel secundæ succedant, vel tertiæ, rarissimè & ferè nunquam quartæ, ut sit in *ERICHTHONIUS* & *ABSTRUSUS*. Quod si sermo vulgaris, & Italicus erit, novissimos dictionum characteres, præsertim in solutâ oratione, [b.] vocales esse admonebimur. [c.] Possumus & aliâ ratione eas litteras venari: nempe si ea quænaverimus elementa, quæ rarissimè in scripto reponuntur, quas vix tertio, vel quarto quoque versu repetitas offendemus; eas consonantes has [c.] Q. X. Z. esse cognoscemus,

[a.] Nego notas, quæ creberrimè occurrunt, vocales esse. Id ipsum principium Clariss. Harsdörfferus. Sebbsentius ex Porta desumpsit, quos vide suis locis infra.

[b.] Verum est in Italica Lingua finales plerumq. esse vocales.

[c.] Per nego characteres rarissimè in scripto repositos esse Consonantes disjunctivè has: Q. X. Z. vò Z. ferè

scemus, ex enim quod obvia verint, vocalium [d] sequelam nunciabunt. Hoc etiam plerumque H. præstabit; quo fiet, ut ex harum ductu, illarum sequelam nanciscamur, vel è converso. Tertius modus erit, ut [e.] disjunctos & singulares characteres observemus, qui dictionem constituant, eos enim vocales has A. E. I. O. [f] esse necesse est, quæ quatuor erunt, ut fit in latino sermone in A JOVE PRINCIPIUM, in E PATRIA ERTORREM, in I SEQVERE ITALIAM, & in O UTINAM, Quartus erit, ut advertamus an [g] eadem characterum formæ dictiones vel inchoent vel terminent, eas enim procul dubio vocales esse dicemus: nunquam enim fit, ut dictio à geminis [h.] iisdem consonantibus inchoetur, vel in easdem geminatas definat: ut fit in VULTUS, & IDEM, & VUDICII, & EOO, & hujusmodi aliis. Quod verò in dictione VULTIS utramque VV, vocalem appellat-

ferè nunquam occurrit, cum paucissima vocabula habeat.

[d] De rō Q. certum est, quod habeat subsequentes Vocales, ad minimum duas. Item de rō Z. verum de rō X. falsum: cum dicatur expultrix, expellere, & infinita alia, in quibus rō X sequitur consonans, non vocalis.

[e] Rectissime tradit observandos esse in scripto solitarios, sive disjunctos characteres. quia in Latino sermone necessarij sunt vocales, in Gallico & Italico vel vocales, vel Apostrophæ.

[f] Itali habent V apostrophatum.

[g] Characteres ab initio & in fine geminati precipue sunt notandi, quia si de latina lingua loquamur, sunt vocales, vid. Reg. i. list. u.

[h.] Hispani dictionem à geminis inchoant consonis, o. g. Llamar, &c.

pellamus, velim Lector intelligat (ut sæpius dictum est,) à nobis hujus disciplina causa [1.] orthographiam contemni. Neque enim, quamvis alio ea liuera fungatur munere, curamus propterea nomen permutare: Sed hinc germanicum idioma, & [4.] barbara alia excludi censemus, in quibus fit interdum, ut eadem consonantes dictionis initium faciant & finem. Ad hæc quinta ratio accedit, ut si in media dictione geminatas litteras conjungi videbimus, inde præcedentem, & subsequentem characterem [m.] vocales esse colligamus, quod [n.] ferè nunquam decipiet, ut fit in *ACCOM-MODO*, & *OCCURRO*: Infirmitur aliquando Regula sequente *H, L, & R.* ut fit in *BACCHUS*, & *AGGLUTINO*, & *ATTRITVS*, sed hoc rardè evenit. [o.] Potuerunt tamen geminati & simul positi characteres vocales esse, quod ex præcedentibus, vel subsequentibus non erit difficile deprehendi, ut fit in *CONFICIO* & *DEESSE*, & sic litte-

[i.] Non ideo Orthographia contemnitur, quando *vò* & *u.* vocales eodem characterè pinguntur, quàm non contemnitur, si *vò* & *jod* & *i.* vocales eodem scribuntur.

[l.] Rectissime præmonet de Germanicâ Linguâ, quâ multum habet geminatas finales, e.gr. *f. l. m. n. r. s. t.* quod in aliis Linguis est planè insolitum.

[m.] Falsum est, si in media dictione geminata conjungantur, geminatum esse consonam antecedentem verò & subsequentem vocalem. Contrarium patet ex vocabulis concreare, procreetur &c.

[n.] Certè sæpius decipit. Et quid tùm, si scias esse vocales sequentem & præviam geminatâ existente mediâ, nec tamen determinatè, quales illæ vocales sint.

[o.] Ipse Porta concedit, geminatos characteres vocales esse posse.

litteras utrinque positas consonantes esse deprehendimus. Hoc tamen novissimè præstabit inter duas similes characterum formas dissimilem unam inspicere: fit etenim plerumque, ut similes utrinque positz, vocales sint, ut in MISERERE. Licet interdum etiam character dissimilis interpositus vocalis sit, ut IVIMVS. Frustratur tamen etiamnum Regula, sique ut tres characteres vocales sint, ut in INITE, hoc tamen rariùs evenit. Unde Regula minimè contemnenda est; tamen si incidat, ut aliquando locum non habeat: [p.] Nullæ enim ferè de realiquâ præceptiones afferri possunt, quæ interdum non frustrentur: neque generalia per particularia debent infirmari. Sufficit namque ut muleò [q.] frequentius præstent, quàm decipiant: quod etiam de cætero sentiendum est.

CAPUT VI.

Quot modis distinctas consonantium potestates venari possimus.

CONSTITUTO duplici litterarum discrimine, & vocalibus à consonantibus discretis, sequitur ut distinctas earum potestates aucupemur. Sed id ipsum primùm in consonantibus quæremus: cum quia consonans plerumque vocali præponi solet, quòd quasi natura videtur præcedere: cum quia ex unâ consonante alterius & consonantis, & vocalis noticiam, ut plurimum ejus naturâ edocente, aucupamur:

[p] Præceptiones, quæ frustrantur, eliminanda sunt.

[q.] Hoc adhuc controversum est, frequentiusne præstent an decipiant præceptiones à Portâ traditæ.

samur : quod ex vocalibus consequi non possumus. Quemadmodum enim aliquam consonantem certa vocalis necessario sequitur, & posito consonantium numero poterit unaquæque diffiniri: Observatus enim earum litterarum ordo in syllabâ, non parùm adjuvabit; non fiet pari modo, ut vocalis certa consonantium, quæ præcedunt, vel subsequuntur nobis, possit notitiam distinguere. Ut igitur ad institutum accedamus, plures ad hanc rem poterunt præceptiones adjuvare. Primum itaque characterum figuras observari conveniet, quæ (a.) frequentiores, quæque minus frequentes in scripto apponantur non ignorare, singularum repetitam (b.) positionem numero indicante. Tum admissio litterarum ordine, quemadmodum magis vel minus crebrò solent plerumque ex sui naturâ scripto intervenire, singulæ figuræ distinguuntur: de quibus licet (c.) superius facta sit mentio, non gravabor tamen eas litteras juxta seriem rursus apponere. Ordo igitur se habet hujusmodi. (d.) S, T, R, L, M, N, C, F, P, G, H, D, B, Q, Z, X, quarum unaquæque quantum præcedit, tantò frequentior est. Non inficior tamen secus posse evenire: eaque de causâ plures rationes afferuntur, ut si una Regula frustretur, alia

(a.) Characterum figuræ in scripto extantes observare utique convenit, sed attendere ad eorum vel frequentiam vel infrequentiam tanquam ad fundamentum vocales investigandi nihil proficit.

(b.) numerare characteres, quoties unusquisque occurrit, labor est inutilis; si scriptura prolixior fuerit, ex tempore solvi poterit, ut non sit opus longum numerare.

(c.) Suprà h. eod. capite.

(d.) in hoc ordine multa desideramus: M, præponi debet. τϕ L. P. τϕ F. D. τϕ G. X. τϕ Z.

aliæ non decipiant, & (c.) aliæ alias sustentent. Quare omnes, si erit necesse, tentari conveniet. Hujus rei fidem faciunt Typographi, qui singulorum elementorum typos pro cujusque usu graduarum magis & minus frequenti, plures & pauciores habant: quod eorum elementorum usus magis & minus crebrò soleat intervenire. Hujusmodi præceptiones remotiores sunt, quàm ut certa litterarum cognitio haberi possit: nunc ad magis propinquiores proximum est accedere. Succedit itaque ex consonantium numero cum in initiis, & finibus verborum, cum in iis mediis, quæ unaquæque sit, cognoscendi modus. Sed ut hoc in initiis primum exigatur, hæc erit observatio. Dictionis principio, ut summum quatuor consonantes cohererebunt, ut accidit in (f.) *PHTHISI, PHTHONGO, SPHRAGRIDE*, & similibus, minor numerus non pericribitur: nam tres, duæ, & una tantum potest vocalem præcedere. Si quatuor itaque vocalem antecedant, plerumque fit, ut duplicem, id est secundum & quartum locum (g.) index aspirationis sortiatur. Nam & illa interdum posita semel, alibi collocatur, ut in *SPHRAGRIDE*. Et enim interveniente, litterarum numerus augeatur, cum scripturæ nihil præter sonum, quasi furtim præbeat. Sed crebrius in dictionum (b.) principiis tres consonantes solent coherere: quarum ut cujusque

(a.) *Illæ sustentatio Regularum mutue vel succedanea est nulla.*

(fa.) *Nullum vocabulum latinum quatuor consonantes inchoant. Vocabula apposita sunt Græca.*

(g.) *Aspiratio illa indicat vocabula esse Græca.*

(b.) *Non ita crebrò tres consonantes inchoant dictionem.*

Jusque potestatem venemur, hic modus observabitur. Earum primam ex his unam esse necesse est *C. P. S. T.* Harum enim consonantium natura duas alias subsequi permittit: quarum altera, si erit aspiratio, vel prins, vel posterius apponitur, ut in *CHLAMIS, PHRASIS, THRONVS & PHTO. LOMÆVS* evenit. At *S.* nullam patitur aspirationem statim subsequi ut in *SPHÆRA* Quod si in eo numero nulla fuerit aspiratio: tūc primam *S.* esse necessum est. Hæc enim semivocalis patitur mutam primū, deinde liquidam subsequi. Ex multis verò unam ex his evenire necesse est, *B. C. G.* ut *SCLOPVS, & STRAGES;* verū de *B & G.* latinum exemplum non habetur, ex præcipuis duabus liquidis, ut *L.* vel *R.* ut *SCRIBO, STRABO, &* id genus reliqua. E consonantibus verò hæ solæ *C, P, T, R,* statim recipiunt aspirationem. Ratio est, quod cæterarum natura asperitatem non ferat.

(i) Quod si duæ consonantes in verborum initiis ponantur, ex his singulas primas esse oportet, *B, C, D, F, G, P, R, S, T,* secundas verò *L, H, R,* sed earum nexus talis erit (k.) *B,* potest *L, & R,* admittere, ut *BLASIVS & BRACHIVM,* *C,* omnes simul, ut

M *CLARVS,*

(i.) Sensus est obscurus, ut Author habet in suo exemplari: Quod si duas consonantes verborum initia admiseris contra Grammaticam. Nos correximus: Quod si dua Consonantes in verborum initiis ponantur, vel si dua consonantes ab initio conjungantur. Nota multa esse in Porta vitia &c. passim correctæ.

(k.) Ha Regula de sequelâ litterarum tūc demum usum habent, quando consona aliqua jam est inventa, alias non: Quanquam ne tūc quidem adeò magnum; inventâ enim unica tantū litterâ beneficio Regularum nostrarum integra expediri potest scripturâ.

CLARVS, (**CRISIS** & **CREDO**, **D**, solum **R**, accipiet, ut **DRACO**, **F**, **L**, & **R**, ut **FLUMEN**, **FRANGO**. Eadem **G**, assumet, ut **GLISCO** & **GRATIA**. **P**, omnes, ut (l.) **PLVS**, **PHTHISIS**, & **PROBVS**. R. tantum **H**, excipiet, ut **RHENVS**. **T**, **H** & **R**, accipiet, ut **THAIS**, & **THRASO**, **TRIBVNVS**. **S**, verò soli aliz plerumque consonantes supponuntur, ut **T**, **C**, (m.) **F**, & **P**, ut **STATVVS**, **SCIPIO**, **SPHINX**. De **F**, latinum exemplum afferri nullum potest, sed eo sic (n.) vernaculi utuntur. Solent illæ interdum & aliter connecti, ut **B**, cum **D**, quemadmodum est **BDELLIVM**, & **C**, cum **T**, ut **CTESIAS**, **M**, cum **N**, ut **MNESTHEVS**, **G**, cum **N**, ut **GNARVS**, **C**, cum **N**, ut **CNEVS**, sed hujusmodi verborum nexus, & si quæ sunt id genus alii, rarius incidunt. De simplici consonante convenit dicere omnes posse vocalem statim præcedere. (o.) **G**, lat. sermo **V**, quæ præit vocali non patitur subsequi, quare **VIDO**, **VERIVS**, **VALTERIVS**, pro **GVIDO**, **GVERIVS**, & **GVALTERIVS** dicitur, quod in (p.) patrio sermone non servatur. **G**, apud Latinos aspirationem

nem

(l.) Vitium fuit: Prius pro Plus correctum.

(m.) adde **M**, in smegma. **Q** in squilla.

(n.) Apud Italos rō **S**, initiale sequitur **B**, in **Sbandare**, **D**, in **Sdegno**. **F**, in **Sfuggire**, **G**, in **Sgravare**, quæ apud Latinos inusitata est consecutio & connexio litterarum.

(o.) Iterum obscurus sensus, quem hunc esse existimamus. Consona **G**, apud Latinos, si eam sequatur **u**, & adhuc rō **u**, alia vocalis, omittitur, ut dicam **Valterius**, non **Gualterius**, quia rō **G**, sequuntur **u**, cum alia vocali.

(p.) Italico sc. quo **G**, sæpius ponitur ante (**u**, **a**), in **gualghiera**, **gualdrappa**, &c.

netum non recipit, sed apud (q.) vulgares non excludit. *D.* aspirationem nunquam patitur subsequi. De consonantibus dictiones inchoantibus satis; nunc de aliis quæ in mediis solent occurrere. In mediâ dictione possunt quatuor simul esse consonantes: quod evenit, vel aspiratione, vel liquida, ut fit in *ERICHTHONIVS & ABSTRVSVS*. Si vero ternæ fuerint, quod crebrius evenit primas aut has *S*, & *M*, semivocales esse oportet, aut omnes mutas. Quod si *M*, fuerit, tàm *H*, sequi necesse est, si *S*, eas, quas necessitatio succedere superius diximus. Idem & de mutis etiam dicendum est: sed hoc erit, si eas consonantes syllaba simul coire patiatur: Alioquin illæ erunt, quæ conjungi non possunt, quemadmodum *B*, *C*, & ex adverso consonantes, quæ intra dictionem in syllaba cœunt, eas esse cognoscimus, quæ possunt, & initio syllabam conficere. Prima igitur geminatarum consonantium cognitio se offert: omnes esse poterunt exceptis his (r.) *H*, *Q*, *X*, & *Z*. sed hæc postrema in (s.) ternario sermone geminatur. Verùm si geminatas alia consonans consequetur, illam vel alteram ex duobus liquidis *L*, & *R*, vel aspirationem esse oportet, ut fit in *AGGLVINO*, *AGGREGO*, & *BACCHVS*. Terminare vero dictiones tres consonantes possunt *R*, *B*, *S*, & *R*, *P*, *S*, ut *VRBS*, & *STRPS*, sed has tantum dictiones esse comperimus. Crebrius duæ ut *ST*, *NT*, *NS*, & *RS*, quemadmodum fit in *EST*, *AMANT*, *AMANS*, & *ARS*, raro in *PS*, *BS*, *NX*, ut *STRPS*, *SCOB*, *SPHINX*. Finales

M 2

verò

(q.) Italos sc. qui dicunt: Ghirlanda.

(r.) adde Latinum *A*. ingeminabile, exceptis paucis,

(s.) Italico putat, ubi tò *Z*. creberrimè geminatur.

verò litteræ ut dignoscantur, hæ apud Latinos crebriores esse solent, (t.) *D, M, N, R, S, T*: in hæc etiam nonnunquam desinunt (u.) *B, C, L, X*. De (x.) vocalibus nihil dicimus, nam omnes ferè dictiones in eis terminantur. In *H*. terminantes dictiones duz suppetunt Latinis (γ) *AH, & VAH*, quæ detracto *A*, supersunt de *AHA, VAHA*. Volgares tamen nostri in vocales plerumque dictiones terminant, finales verò consonantes paucas habent *R, L, T, H*. Possunt & aliz de agnoscendis primis, mediis, & extremis dictionum litteris observationes tradi, sed eas tùm brevitatis causâ, tùm etiam, quia hoc ipsum Grammaticæ potius, quàm nostræ tractationis est, omittimus. Hæc licet nonnullis levia, & parvi momenti videri possint, tamen quia à nostro munere nequaquam abhorrire visa sunt, non duximus omittenda.

CAPUT

- (t.) *D. tantum in novem vocalis est finale, vid. Reg. Litt. D. Lingu. Latina. N. etiam non tam crebro est finale.*
- (u.) *b. desinit tantum in ab, ob, sub, rob, vid. Reg. B. Lingu. Lat. ult.*
- (x) *Hæc debuisset de vocali u. Regula addi: u. est inter vocales rarissime finalis, sed sepiissime penultima, quod probamus 1. in omnibus Genitivis Pluralibus omnium Declinationum. 2. In omnibus Accusativis secunda & quarta Declinationis, etiam in nonnullis tertia Declinationis, quæ sunt generis neutrius. 3. In omnibus primis personis Verborum Pluralis Numeri. 4. In infinitivis, Supinis. 5. In Adverbis. 6. Præpositionibus, Conjunctionibus est finale.*
- (γ) *Addi: Proh, oh,*

CAPUT VII.

Quot modis singulas vocalium potestates aucupemur.

Distinctâ in hanc modum consonantium noticiâ, sequitur mox, ut sic vocales cognoscantur: Hujus rei modi aliquot afferri possunt. Primus itaque est, ut inde initium, unde ante in consonantibus auspicemur. Si earundem figurarum repetitio observetur, quæ crebrius, quæque minùs crebrò in scripto reponantur, illæ ordine sic se habent, ut (a.) E. frequentissima sit, l. mox minus frequens, hæc rursus rarior (b.) O, sic & hac minus frequens (c.) A, & (d.) V, postea omnium rarissima. (e.) Primæ verò binæ in scripti repetitione tam quasi cognatæ sunt, ut vix possint diffiniri vera crebrior soleat intervenire Idem & de binis aliis O, & A. rectè affirmabitur: quod observatis singulis in li-

M 3

bris

- (a.) *Regula hæ sunt siculnea. Contingit tò E. sapissime occurrere. Apud Germanos Regula hæc est firmior*
- (b.) *Non probamus, quod tò O. faciat Porta frequentior A. cum O sit inter vocales omnium minimè frequens.*
- (c.) *A multò frequentior est tñ O.*
- (d.) *tò u. crebrius occurrit, quàm tò O, unde si ordo constituendus esset, tunc ego constituerem: E. l. A. V. O.*
- (e.) *Satis obscure hic proponit sensum animi: Sensus est, inter tò A & O. E. & l. nullam esse ferè differentiam, aequè crebrò utramque occurrere, id quod verum est. Nota quoque vitium in Porta exemplari fuisse: prima pro prima &c.*

libris dictionibus ediscitur, licet interdum res aliter contingat, Nos enim de eo quod (f.) frequentius est, non quod & aliter interdum fit, loquimur. Hoc primum indicio habito, alia deinde observari oportebit, ut si duæ similes vocales inchoent, & terminent, utramque // esse cognoscamus, ut pluralitatem pronominis, quod est, *Is*, innuat, Quod si verbi initio eadem figura sint appositæ, ambas vel (g.) *I*, vel *V* esse censebimus, ut est in *VULTUS*, & *IDEM*, cujus rei certitudinem succedentium mox characterum poterit observatio confirmare. Duplex enim *OO*, solum in dictione (h.) *OOINÆ* (Insula in septentrionali Oceano positæ,) reperitur. Ejusdem raritatis erit verbum invenire, quod à triplici vocali initium sumet, hoc enim nescio, an in aliquo vocabulo, quàm in eo, quod est *Uvula* reperitur. (i.) Hanc præterea vocalem esse cognosces, si eam rariorem universo scripto (k.) litterarum sequi conspexeris, quam *Q*. esse admoneri possumus, (l.) illi enim semper solet succedere.

Plures

(f.) de eo disputatur, num frequentius id fiat, quod opinatur Porta,

(g.) vide Reg. primam rû u. Litt. Latine & invenies plura adhuc esse vocabula, geminatam ab initio dictionis habentia, neque tamen vel ab u, vel i, incipientia.

(h.) Nego hoc; Sunt enim alia, e gr. *Oopellum*, *Ooscyphium*, *Oogala*, *Ooros*, &c.

(i, k.) Hanc, pimirum u. Sensus iterum satis perplexus, quem ita enodamus. Cognosces characterem aliquem significare u, si conspexeris rû u, vel characterem qui significat (u), sequi rariorem litteram sc. *Q*. in universo scripto, quam rariorem, qua rû u, antecedit vel characterem ejus admoneri possumus *Q*. esse.

(l.) illi enim, i. e. rû *Q*. solet succedere rû u.

Plures ad hęc conjecturę afferri possunt, sed eas prætermittere tam parvi refert, quàm convenit brevitate sequi. Neque enim interpretanti observare omnia, quę de his dicta sunt, erit necessarium. Siquidem nimis molestum foret hęc cuncta experiri: ut satius esset in ambiguitate remanere, quàm in tanto labore tam anxie torqueri. Ex paucis enim hujusmodi observationibus facile fiet, ut nonnullę cognitę litterę, cęterarum nobis (quemadmodum alibi dictum est,) sine Regulis cognitionem tradant. Quare (m.) omnis labor circa initia versabitur. Verùm nec aded uni Regulę ad litterę cognitionem fidendum est, ut non debeamus experiri, an ex aliis ejus certitudo confirmetur: alioquin parùm fuisset profuturum multas ad id præceptiones tradere, nisi visum esset commodius unam alterius nixu sustentari, & unius certitudinem debere alterius experimento confirmari.

CAPUT VIII.

Quomodo traditis Regulis uti conveniat: tùm de eo exemplum.

Nunc quemadmodum iis Regulis uti conveniat, Opera pretium est indicare. Quod non modò superfluum non videtur, verùm etiam maximè utile, imò verò interdum maximè necessarium. Parùm enim esset, quempiam præcepta artis, & instrumenta habere, nisi eorum etiam usum percal-

M 4

leat.

(m.) Utique omnis labor circa initia versatur; unde hic opus, hic labor est, non in conjecturis occupatus, sed solum Regulis.

leat. Neque dubium est eum, qui alicujus rei futurus est artifex, si alium artificem operantem videat, multò facilius ea, quæ didicit oculorum sensu, quàm ante auditu, & mentis agitatione percepturum: cum certior rerum notitiâ ex oculis, quàm aliunde haberi possit. Nam & certiora sunt ea, quæ per praxin, quàm quæ per præcepta, & canones tantùm ediscuntur. Sed ut ad propositum accedamus. (a.) Primum ex Regulis, quas tradidimus, ecquid hujus generis an alterius obscurè scriptum sit, diligenter interpres observabit. Quod ubi cognitum sit, ad hoc genus pertinere, (b.) elementa primùm singula distinguet, & suam cuique characteri (c.) potestatem suppositis veris litterarum formis substituet. Quod rectè an perperam effectum sit, (d.) experimentum indicabit. Aut etiam in eadem potestate (dd.) integros & perfectos verborum sensus characteres explebunt, aut imperfectos, corruptos & nihil prorsus significantes reddent. Quod si ea cura minùs dextrè videbitur cessisse, judicium in artis locum succedet, (e.) res conjecturis agenda,

(a.) Primum omnium est epistolam discernere & judicare, cujus sit idiomatis.

(b.) Per elementa intelligit litteras vel characteres.

(c.) i.e. Characterem qui frequentissimè occurrit, supponit pro E. &c. dein i.

(d.) Experimentum indicabit utique te sapius deceptum.

(dd.) i.e. fiet, ut quandoquæ integrum verbum eruas per vocales crebrò minusque crebrò occurrentes, e. gr. si character frequentissimè occurrens sit E. dein minus frequens i, & existat in scripto vocula (21.) erit illa ei, ratio, quia rò 2. sapissimè occurrit, secundùm eam character (1.)

(e.) Methodus, quâ conjecturis agitur, præsertim in scripto prolixo nullius est hili.

da, & in iis est multum elaborandum: tentabimur an in paucis modò his, modò illis, nunc (f.) permutatâ potestate, nunc (f.) restitutâ res possit videri voto cedere. Si adhuc res animo non responderis, quærentur verba, in quibus vel (g.) nulli sint iidem characteres, vel paucissimi, ut aliorum mox experimentum fiat, donec possit videri, an ex iis aliqui opinioni convenient. Si ne hoc quidem proderit, dictiones tum (h) paucissimis conflatae litteris eligentur, uti quas vel una solum perficiat, vel duæ, tresve, aut ad summum quatuor. Siquidem, quæ huiusmodi sunt, inter paucas numerantur, & minor proinde labor erit ad certitudinem non multum vagari. Cujus rei gratia nos Tabulas confecimus, ut quoties opus sit, eâ de causâ quilibet ad eas possit recurrere. Sic enim facile erit verba, si qua huiusmodi scripto reponantur, intelligi, unde characteribus primùm aliquot cognitis, non difficile quis poterit aliorum mox notitiam consequi. Sed si ex adverso primâ fronte iudicium videbitur voto cessisse, ut non obscuro argumento sciri possit, ecquid veras notarum potestates fuerit venturus, ex antecedentibus vel consequentibus cer-

M 5

titudi-

- (ff.) i. e. Modo character supponendus est pro E. modò pro A. modò pro consonante, donec res cedat.
- (g) Hoc planè est præposterum & absurdum, nempe querere verba in quibus vel nulli sint iidem characteres, vel paucissimi; cum potius illa vocabula sint conquirenda, in quibus eadem littera sapius obviat, non, quæ habent singulos diversos, ita enim aliorum experimentum fieri nequit.
- (h.) Rectius agitur, quando vocula duarum, trium, quatuor litterarum annotantur, & describuntur, item, quæ repetunt litteras.

titudinem nanciscetur, nam si laborem eventus minimè sit frustratus, hoc integer & congruus verborum sensus indicabit, ipsa verò cognitorum characterum junctura, reliquorum subinde poterit paulatim notitiam ingerere. Quà in re minimè labor fugiendus est, sed res tamdiu tentanda, modò ut diximus litterarum potestate permutatà, modò restituta, donec quod clausum, se sponte paulatim aperiat. Verùm ad hæc non parùm afferet luminis, si eorum, quæ circa rem sunt, quæque prius ab interprete sciri diximus præstare, cognitio (1.) accesserit. Inipio igitur antequam ad scriptum veniatur, nonnulla ex conjecturis nancisci licebit: Veluti quia de (k) manu militis, ab exploratoribus epistola est intercepta, de re bellicâ inde tractatum esse arguetur, unde verisimile est *BELLI* nomen non esse prætermissum & ex quinque, sive sex, sive pluribus ea dictio constata sit, non deesse, si idioma latinum esse cognoscetur: nam si vernaculum illud sit (l.) proprii verbi litteras perquiri oportet. Atqui ad hoc scripti prius rationem haberi est necesse. Nam si illud ad hoc genus perlinebit, verbum illud si erit, facillimè poterit obviare, si verò aliis dolis involutum sit, major ad inveniendum erit labor, & rem aliter, atque aliter proscripti genere tentare oportebit. Sed ut dicta facilius intelligantur, exemplum adjiciam.

Nam ut in declarationibus efficacissimum est: ita in disciplinis ad docendum apertissimum videtur, quòd sic præcepta quasi experimento comprobentur.

(i.) *Hæc nulla sunt, & straminea.*

(k.) *Et hæc: non enim à manu militis accipiuntur epistolæ semper. Unde siculæ: a sunt, quæ sequuntur.*

(l.) *nimirum: Guerra.*

tur. Multa enim instantia iudicio vel statim sapè decernuntur, quàm vel difficile est ante casum à magistro diffiniri, nedum à discipulis percipi. Id obscurè igitur scriptum erit:

1234. 567895. 02 b 465. K 23463.
 9 3 3 06785808. 64. 80846. Q 68875.
 D 789. 77 II. Q 68883 609072. K 2786.
 Q 2048460 b 6 b 8784. 6 b b 6.
 76121789 Q 8470. 70 Q 3. 64. Q 6888.
 Q 8083. 6084.

Scriptura est Porta, sed characteres sunt nostri, eo à nobis sine electis, ut correctius typis imprimeretur Scriptura, qua, si inconditi istiusmodi characteres adhiberentur, vitiosè forsan exenderetur, sicut & ipsius Porta characteres non uno laborant vitio. Interim nihil accedit vel perspicuitatis vel obscuritatis Scripturae, quibuscunque characteribus ea exaratur.

Pergit Porta.

Primum itaque variati characteres, quod non plures viginti conspiciuntur, (m.) crebrior præterea quinque characterum repetitio, quæ vocalium præbet indicium: Finales etiam litteræ. quæ præscriptum numerum non excedunt: distincta tum partium series, & cetera demum, quæ ad huiusmodi scriptum spectant: Simplex permutati characteris genus esse non ambiguis admonet conjecturis.

Idioma

(m.) nego, quod crebrior characterum repetitio vocalium præbet indicium.

Idioma verò (n.) latinum esse, ex finalium litterarum numero deprehenditur. Quia verò Magnates ab epistolis in arduis præsertim negotiis Notarios scripturæ peritissimos habent, sperandum est proinde orthographiæ rationem minimè fuisse prætermisissam. Cæterum, antequam ad Elementorum noticiam venietur, tentari potest ex ipsa materia an aliquod scripti verbum possit intelligi, ut eâ ratione aliqua inde litterarum notitia deveniat. Quoniam itaque (ut dictum est,) (o.) conjici potest de bello agi, quod epistola vel belli tempore, vel aliâ id ratione cognoscatur, proinde non erit admodum difficile perquirenti aliquo scripti loco ejus verbi sex litteras invenire, prodente hoc præsertim geminatæ litteræ, quæ opportuno loco collocantur indicio, eoque modo ex ipsâ materiâ, priusquam ex scripto trium primo figuratum, quasi certam noticiam deprehendi. Nam de iis nondum primâ fronte satis poterit constare, nisi ex consequentium positione certior notitiâ confirmator. His itaque in universum cognitis superest sem ipsam propius attingere, ut singulorum elementorum potestas dignoscatur: Vocales igitur primum in mediis dictionibus, & interdum in earum finibus quaesiturus, (latinus enim sermo in terminationi-

(n.) *Finiales in hoc scripto Porta sunt sequentes: 4. 5. 3. 8. 6. 9. II. 2 0. novem consequenter, ex quibus nondum concluditur hoc idioma latinum esse. Italicum non esse probabiliter inferitur. Gallicum non esse plane doceri nequit, multo minus determinari Latinum.*

(o.) *At quaeso, unde conjici potest agi de bello? Et si in hac epistola agitur de bello, an in alia etiam agitur?*

tionibus potest decipere,) has figuras, quia (p.) creberrimæ repetuntur: 2. 6. 8. 9. γ. vocales esse conjiciet. Huc accedit, quòd (q.) eadem raris characteribus, quoties occurrunt, videntur adhærere. Nec obstat, licet interdum etiam illis nonnullæ consonantes proximè possint sociari; Nam de eo potius judicandum est, quod frequentius evenit, quàm quod rariùs. Hoc etiam præstat, quod proximè (r.) geminatos characteres ex utroque latere cernuntur assistere. Sunt & alia, si qua ad rem spectant, quarum illæ indiciis prodantur, unde colligi licet, eas non nisi vocales esse, cùm per omnes simul Regulas de illis opinio confirmetur. Vocabulis in hunc modum à consonantibus discretis, proximum est sua singulis munera assignare. Sed ut hoc in consonantibus primum (ut dictum est,) opportunius exigatur, duplici ratione perfici potest, repetitione, & plurium conjunctione, tùm in extremis verborum partibus, tùm etiam in iis mediis, si repe-

(p.) Non quia creberrimè repetuntur characteres, idèò vocalium gaudent potestate.

(q.) Sensus iterum obscurus, qui evolutus nobis videtur esse hic. Characteres 2. 6. 8. 9. γ. adhærere raris characteribus, e. gr. τò γ. adhaeret τò Δ. antecedenti in vocali scriptura non dō.

(r.) Vitium est Typographicum generatos, pro geminatos; hoc vult Porta: Characterem 6. esse vocalem, quia ante & post geminatos characteres ponatur. Est enim ipsius principium: si sunt duo geminati in unâ dictione, antecedentem & sequentem esse ordinariè vocales. Sed hoc principium est nullum.

repetitionem sequimur, hoc modo qualemque earum distinctionem (s.) nanciscemur.

K. o. Q. b. i. J. d. 3. s. Q. D. 8. 4. i. U.

b. c. d. f. g. h. l. m. n. p. q. r. s. t. x.

Possit tamen etiam edocente Regulâ, aliter aequaliter singulorum potestas diffiniri. Quamvis ne satis quidem tutum sit illis fidem habere. Soler enim sapè decipere, quemadmodum & hoc loco indicabitur. Verùm ne hoc ignoretur, quoniam pacto aliter possit potestas variari, earum repetitio observabitur, quæque toties indifferenter reperentur, una pro aliâ sumi poterit. Potiorem tamen semper majoris, quàm minoris frequentiz, nisi aliter experimentum demonstret, rationem haberi conveniet, quod nobis tradendi exempli gratiâ, alioquin, quatenus magis placet, Regulæ fides habenda est. Ad hujus distributionis exemplar interpretes possent suam etiam aliter variare, sed eam distinctionem, si ulterius progreditur, posterioribus Regulis in aliquibus videbimus infirmari. Exinde itaque experimentum inituro opportunum erit primum ad faciliores observationes recurrere, ut si per eas satis possit proficere, majorem laborem effugiat. Quoniam itaque dictio est, quæ quatuor litteris constat, quatum (s.) tres, quæ in fine collocantur, consonantes sunt, cùm ejusmodi unam tantum dictionem, quæ URB & est, agnoscamus (nam STIRPS etiam eorundem habet in fine consonan-

(s.) Hac repetitio & distinctio est nauti.

(s.) Unde quæso constat Portâ tres posteriores in Vocabulo 70 Q. 3. esse consonas? Non conjectura agi sed rationibus par est.

sonantes, sex tamen constat litteris,) eam esse oportebit, quemadmodum in Tabulis apud dictiones eodem litterarum est videre, unde non modò trium consonantium, quæ in fine sunt; notitia elicitur, 183. Sed etiam vocalis *y*. quæ illas præcedit. Huc accedit, quod ex his litteris (*u*.) prima in (*x*.) nonâ dictione consonans præit, quæ siquidem omnium (*y*.) rarissima est, *Q*. videtur fungi potestate, quod magis verisimile est, adveniente in dictione aliarum ejusdem verbi litterarum notitiâ, quòd vocales sint, ex quo licet affirmare, (*z*.) characterem, qui quinto loco ponitur, in dictione, in qua *BELLI* nomen ponitur, u. (*aa*.) potestatem habere, unde etiam concludere licet, ultimum, qui hunc sequitur, non alium esse, quam *M*. De (*bb*.) primâ consonante, mox per aliam geminatam in quintâ dictione judicium confirmatur, quod alioquin dubium esse posset, an *l*, potestate fungeretur: Nam certum est (*cc*.) vocalem

(*u*) prima nempe *v* *D*,

(*x*.) Nempe *D* 789. in quâ dictione *v* *D*. præcedit *u*.

(*y*.) Nego sequelam *Q*. est rarissima *E*. si rarissima, quæ character inscripto occurrat, ille potestatem tñ *Q* habet. Nego *E* antecedens: *Q*. esse rarissimam.

(*z*.) Characterem *y*. qui in dictione: 6887, quinto ponitur loco,

(*aa*.) Necessariò *v* *y*. potestatem habebit tñ *u*, si *v* *D*. est *Q*.

(*bb*.) Prima consonans vocis urbs est *v* *R*. hanc autem esse consonam patere ex quintâ dictione, in quâ sequatur geminatos characteres (*♂♂*.)

(*cc*.) Hoc probandum est *v* *l*, in quintâ dictione vocalem non esse,

lem ibi non esse, De alia mox consonante (*dd.*) *B.* iudicium confirmatur verbo, quo *BELL* nomen notatum coniecimus, in quo etiam de *L.* notam 8. vidimus. Quod verò dictio est, quæ tribus litteris conflatur, quarum postrema scripto rarissima, cum semel tantum incidat, succedit vocali, quam hucusque (*ee.*) *u.* esse deprehendimus, dubium esse non debet novissimam *X.* esse, nam quæ inter rarissimas est, aut *H.* aut *Q.* aut *X.* aut *Z.* esse existimatur, atqui *Q.* primum & *Z.* è numero exiuntur, quia nunquam in fine (*ff.*) verbi collocantur. *H.* præterea non esse ex litterarum ordine deprehendimus, ea enim potestas in fine dictionis apud Latinos in verbo tantum *VAH*, reperitur, quarum media *A.* est, non *U.* Unde superest dicere, non aliam esse, quàm *X.*, & primam vel *D.*, vel *L.*, vel *N.*, ut una ex dictionibus tribus sit: *DVX*, *LVX*, *NVX*. Sed quia vel cognitum est, de re bellicâ agi, vel magis consentaneum de re magni momenti quàm parvi, credibilius erit de *DVCE* ibi, quàm de *NVCE*, vel *LVCE* mentionem factam esse. Unde hætenus colligi licet, harum litterarum veram notitiam, quarum potestatem suppositis nostris litterarum formis indicabimus.

Q.	7.	6.	8.	5.	D.	0.	3.	γ.	II.
b.	d.	e.	l.	m.	q.	r.	s.	u.	x.

Ex

(*dd.*) *st. vocabuli*: urbs, quam examinat.

(*ee.*) *Nulla est sequela*: Finalis est aliquis character in vocalâ trium litterarum, isque character est rarissimus. Ergo est *X.*

(*ff.*) *Rectè excluduntur tō Q. & Z.* quia non possunt esse *st. paks.*

Ex his & hujusmodi aliis conjecturis, habita etiam de cetero, ut commodius fieri poterit, consonantium notitia, & advocatis ad hoc praesertim Tabulis, cum opus erit, mox ad vocalium distinctionem transitus fiet. Nec quicquam referet, non omnibus adhuc consonantibus cognitis ad vocales devenire. Ex iis (gg.) enim aliarum poterit consonantium elici conjectura, quemadmodum ex consonantibus etiam vocales cognosci posse superius demonstratum est. Vocales itaque in hoc scripto duplici modo nancisci licet, repetitione, quod omnibus convenit, & quod rarissimam figuram, quae adhuc *Q.* videtur fungi potestate, *Q.* character sequitur. Sed de *U.* satis vidimus factam fidem, non minus etiam de *E.* posset videri constituisse, sed eas cum aliis prosequemur, ut etiam de illis opinio certior habeatur. Hæc igitur nota 6. quia omnium creberrima est, quod decies octies repetitur *I*, vel *E*, potest videri, sic & 8. quia una minus vice scriptum ingreditur, (*bb.*) utriusque non minus videtur sibi potestatem vindicare: Utraque enim potestas plus minus solet frequenter occurrere, & modò hæc, modò illa (ut dictum est,) crebrius intervenire. (*ii.*) Mox quia 2 sexies conspicitur, *A.* potestatem repræsentat, postremo quod 9. & 7. quinquies tantum recensentur, *O* & *V*, quæ omnium rarissimæ esse solent, potestatem indicant. Hoc singulorum characterum arguit repetitio, novissimus verò, quia ra-

N

rissi-

(gg.) Modò ex cognitione vocalis in consonantis cognitionem, modò ex consonantis in vocalis devenio.

(bb.) Hic Porta ipse titubabat, et 6. an 8. assumat pro E.

(ii.) Negatur sequela: et 2. occurrit sextus. E. est A, sicut & hæc: 6. occurrit decies octies. Ergo est E.

ssimam figuram sequitur, quàm adhuc *Q.* esse deprehendimus, etiamnum de eo quod dictum est, tandem magis augeat, quo certius videri potest in verbo, ubi de *BELLO* fit mentio, dictionem *BELLUM* positam non *BELLIS*. Unde etiam de *M.* littera certior notitia elicitur, quæ & tali figura 5. designatur, & *E.* vocalis, quæ per 6. characterem demonstratur, & in *V.* potestate etiam alibi errorem non esse, & in eâ dictione, quæ septimo loco ab ultimâ locatur, ex eadem (*kk*) vocali initio & calce verbi posita. Mediam geminam *C.* esse colligemus, quæ nisi de (*ll*) *S.* nobis constaret, pro ea etiam posset haberi. Ex eadem vocali in dictione duarum litterarum, quæ sexto loco ab initio ponitur, & quarto à fine reperitur, alteram figuram (*mm*) *T.* necessariò esse conjicimus: nam neque *S.* neque *X.* esse ex superioribus licet existimare. Ejusdem præterea vocalis ex cognitarum consonantium indicio secunda se scripti dictio manifestabit, ut: *MEDIAM* procul dubio ibi notatam esse intelligatur. Quod ut certius videri possit, dictio, quæ (*nn*) nono ordine collocatur, accedentis priorum litterarum notitiâ, tutiorem fidem facit, ut verbum sit, quod causam reddit *QVIA*. Sed de his

(*kk*) sc. 6. in vocali: 6 *h h* 6. ab initio & calce posita.

(*ll*) Quod jam inventum est. Si non esset, significaret 6 *h h* 6 esse.

(*mm*) sc. 6. quæ significat *E* in dictione duarum litterarum: 64. ait tò 4. esse necessariò *T.* sed minus rectè: cur non 2. ut sonet ea, Cur non *N.* ut sit: en?

(*nn*) scil. *D* 789.

his vocalibus aliundè etiam poterit constare , ut opinio certius confirmetur. In septimâ præterea dictione ex cognitis characteribus facile erit asserere , secundùm characterem , qui solus superest , ut verbum intelligatur , non aliam , quàm *N* potestatem habere , ut dictio perfecta sit: *INITE*. Ex ex hujus inde consonantis notitiâ in verbo tertio loco posito primam vocalem , nihil præter *O*. esse venari licebit, ut *NOCTEM* dictionem perficiat, quæ vocalis novissima primùm in ipso scripti limine primam litteram , de quâ ibi tantùm restat dubitare *P*. esse , mox quarto loco etiam primam , non aliam , quàm *H*. esse , manifestabit. Hujus rei opinionem verbum duodecimo loco positum , quo *HODIE* significatur, significabit. Quid tertio decimo loco scriptum sit , eâdem ratione facillimum erit affirmare : Nam ut integer verbi sensus sit , primus character *Q*. non aliam quàm *F*. potest habere potestatem , ut : *FORTITER* verbum innuat , cujus opinionis penultimum verbum fidem faciet , quo : *finis* significatur. Superest demum ex toto scripto ejus tantùm characteris *Œ* *Œ*. potestatem venari , qui in quintâ dictione geminatus , non alterius potestatis judicium præbet , quàm *G* , ut *AGGREDIMINI* verbum significetur , quod in alio verbo *BELLIGERANDO* confirmatur , ubi neque alia functione potest sensum perficere. Ex his omnibus conjecturis singulis characteribus licet sua munera ad exemplum subscribere , illudque ob oculos ponere , ut interpretando ad ejus judicium recurratur , sic res statim non infeliciter cedit , & se totum occultè scriptum reserabit. Experimento liquet

N a labo

laboris summam vel in (oo.) unius tantum characteris notitiâ versari; nam ex uno cognito plurius inde facile trahitur cognitio, & mox ex pluribus facillimum est occultas omnium potestates eruere: siquidem alie ex aliis cognoscuntur, nec minus aliarum notitiâ ex aliis dependet, quàm in catenâ annuli, in quâ mutuo connectuntur, ut si anulum quis permoveat, reliqui statim proximi moveantur; quare ad huiusmodi (pp.) exemplar reliqua id genus scripta convenit interpretari. Unum verò illud restat dicere, quæ de hoc scripti genere observationes traditæ sunt, eas etiam ad sequentia in assignandis characterum potestatibus debere accommodari.

Q.

Sed age secundum nostras Regulas examen instituamus, Portæque scripturam exigamus. Exscribo primò characteres omnes:

1.2.3.4.5.6.7.8.9.0. ̄. 7. 3. 0. 2. 5.

1. 7. 8. II.

Sunt numero viginti; deinde de singulis ratiocinium formo h. m. character 1. non est f. secundum Regulam quintam v̄ F. quâ dicitur: *Inter duo f. non est unica tantum littera.* Subsumo in vocabulo 16. Num. Inter duo 1. est unica tantum littera. Ergò. Non est G. juxta quintam Reg. v̄ G. *Inter duo*

(oo.) *Utique unico caractere cognito in totius scripti cognitionem deveniri potest. Sed quo modo determinata littera sit inquirenda, de eo alium est, apud Portam silentium.*

(pp.) *Absit, ut ad hoc exemplar alia occulte scripta solvantur. Ita enim vel nunquam vel rarissimè scripturam expedit,*

duo G. non est unica tantum littera. Exceptiones Regulae subjunctae non possunt significare vocabulum Num. 16. partim ob defectum litterarum, partim ob excessum; partim ob ordinem situmque litterarum. Non *H.* juxta Regulam quartam *u* *H.* quia dicitur: *Inter duo H. non est unica littera.* Exceptiones nequeunt representare vocabulum Num. 16. & propter excessum, & propter defectum; & propter situm litterarum, &c. Non est *Q.* quia characterem 1. sequitur diversus character, in vocabulo primo character 2. in vocabulo decimo sexto character 7. Dein quia inter duo *Q.* sunt ad minimum duae litterae. Non est *X.* juxta Regulam tertiam *u* *X.* Non *Y.* tum quia *u* *Y.* non est initiale, ut character 1. hic cernitur; tum quia bis non occurrit in dictione juxta Reg. 2. *u* *Y.* Non est *Z.* ob eandem rationem, vid. Reg. 2. *u* *Z.*

Ergo relinquitur, quod character 1. per *u* *u* non sit:

F. G. H. Q. X. Y. Z. Disjunctivè reliquæ.

Secundus character est 2. qui nequit representare *B.* quia *u* *B.* non est finale nisi in *ab, ob, sub, &c.* non autem in verbis 12. litterarum, ut in scripto occurrit vocabulo undecimo. Non est *C.* quia *u* *C.* non est finale in verbis plurium quam septem litterarum, juxta Reg. C. octavam. Non est *D.* quia *u* *D.* non est finale in vocabulo duodecim litterarum, juxta Regulam ultimam *u* *D.* Non *F.* quia *u* *F.* absolute nullam dictionem terminat. Non *G.* ob eandem rationem. Non *P. Q. Z.* ob parem rationem. Non *H.* quia *H.* non est finale nisi in *ab, ob, vah, prob.* Non est *L.* quia hanc litteram non est finalis in verbis plurium, quam octo litterarum.

Subf. τ^o 2. est finale in vocab. duodecim litterarum. Ergo Non est *T*. quia τ^o *y*. in paucis est finale, quorum nullum hinc accommodari potest.

Igitur τ^o 2. non erit:

b. c. d. f. g. h. l. p. q. y. z.

Disjunctivè reliquæ omnes.

Tertius character est 3. de quo pronuncio per *ap^{er}*, quod non sit *B*. quia τ^o *B*. non est finale nisi in *ab*, *ob*, *sub*, &c. Non *C*. quia τ^o *C*. bis occurrens, juxta Reg. τ^o 6. decimam non est finale, si hoc, tunc τ^o 3. in vocabulo *℥ 23463*. non erit 6. Excipis: in *condic*, *conduc*, *calesfac*, *circumduc*, *contradic*. τ^o *C*. esse bis occurrens. Resp. nullum quadrat horum vocabulorum, quia in his τ^o *C*. est initiale ac finale, in *℥ 23463*. autem tertia & ultima. Non est *D*. quia juxta Regulam decimam litt. *D*. τ^o *D*. finale non est. Exceptionum nulla quadrat; tùm propter paucitatem litterarum, ut *quod*, *quid*, &c. tùm propter excessum, &c. Non est *F*. quia τ^o *F*. non est finale, ut character 3. hic conspicitur in vocabulo penultimo, & quarto ab initio. Non est *G. H. P. Q. R. Z*. quia hæc partim non sunt finales absolute, partim, quæ sunt finales, non sunt finales in vocabulo sex litteris constante. Non est *L*. quia juxta Regulam octavam τ^o *L*. τ^o *L*. non est finale bis occurrens, ut hic τ^o 3. videtur, &c. Non est *N*. quia juxta Regulam octavam τ^o *N*. τ^o *N*. non est ultima in utraque dictionis medietate: Subf. τ^o 3. in *℥ 23463*. est tertia & ultima in vocabulo sex litteris constante. Ergo non est *N*. Excipis esse sub Regulâ exceptiones sex litterarum, nempe *Aenean*, *Tanasm*, *Danac*, *Oenoer*, *Sindon*. Resp. Nullum quadrare, repræsentarique posse per characteres: *℥ 23463*. non *Aenean*,

Aeneas, quia in hoc vocabulo prima & quinta, item secunda & quarta, nec non tertia & sexta pares sunt: Contra in \mathfrak{X} 23463. tantum sexta & tertia. *Tanaïs* excluditur, quia secunda & quarta, tertia & sexta sunt eadem. *Danaon*, ex eadem ratione. *Oenoen* ideo, quia hoc in vocabulo prima & quarta, secunda & quinta, tertia & sexta pares. Restat *Sindon*, cuius tertia & ultima tantum sunt pares. Respon- nec hæc applicari potest, quia sequeretur τ 4. esse *D.* in 1234. & ult. vocab. 6184. quod repugnat. Excipis: Dati vobis quatuor litterarum terminantes in *d*. e. gr. *apud*, *haud*, *quid*, *quod*. Verum τ 1234. nequit significare vel *apud*, vel *haud*, vel *quid*, vel *quod*. Non *apud*, quia τ 2. nequit esse *P.* quippe finale. Non *haud*, quia τ 1. non est *H.* ut supra demonstratum. Non *quid*, vel *quod*, quia τ 1. non est *q* vide supra. Multò minus τ 6184. vel *apud*, vel *haud*, vel *quid*, vel *quod* significat. Quia τ 6. non est *h*, nec *q*. neque τ 1. *P.* quia est finale. Non est *P.* *Q.* *Z.* quia hæ non finiunt dictionem, quàm hic finit τ 3. non est *y*. quia *y*. non est finale. Ergò τ 3. non est *b, c, d, f, g, h, l, n, p, q, r, z.* Relinq. ceteræ omnes.

Quartus character est 4. de quo affirmo, quòd non sit *F. G. P. Q. Z.* quia hæ absolute non sunt finales. Non *L. M.* quia hæ litteræ non sunt finales in vocalis duarum litterarum, ut τ 4. conspicitur in 64. Non *B.* quia *B.* non est finale in vocali quadrilittera. Non *D.* quia *D* non est finale in voce septem litterarum, ut hic τ 4. conspicitur. Excipis: *aliquid*, *aliquod*, *nunquid*, desinere in *D.* & esse septilittera. Resp. τ 1618784. nullum horum significare, tum quia sequeretur τ 8. characterem

esse *q.* quod absurdum; tùm quia in *h 6 h 8 7 8 4* prima & tertia, quarta & sexta sunt pares, contra ac in *aliquid*, &c. fit. Neque est *H.* quia *H. non est finale nisi in ah, vah, prob.* Neque est *u.* ob voculam 64. quæ significaret *tu*, si hoc: tunc vocula 6 *h h 6.* terminaret in *taat, teet, tist, toot*, quæ sunt barbara. Non *x.* quia juxta tertiam Regulam *ru x.* *Inter duo x. non est unica tantùm littera.* Si hoc: tùm *ro 4.* non erit *x.* quia inter duo 4. vocabulo 13. Num. unica tantùm est littera. Non *y.* tandem, quia *ro y. non est finale*, &c. Itaque *ro 4.* non erit: *b, d, f, g, h, l, m, p, q, u, x, y, z.*

Disjunctivè reliquæ omnes, &c.

Sequitur character 5. qui non est *F, G, T, Q, Z.* quia hæ absolute non sunt finales. Non *B.* quod est tantùm finale in *ab, ob, sub*, &c. Non *C.* tùm quia *ro C. bis occurrens non est finale*, vid. Reg. 10. *ro C.* Subsumo: In vocabulo secundo *ro 5.* est initiale & finale. Ergò non est *C.* tùm quia juxta Regulam nonam *ru C. ro C. non est finale in verbis geminatis habentibus.* Jam subsumo: *ro 5.* in vocabulo octavo à principio est finale præcedente geminata *ſ ſ.* Ergò non est *C.* non est *D.* quia *ro D.* juxta Regulam decimam *ru D.* non est finale in vocabulo sex litterarum. Excipe: *ecquid.* quod tamen representari nequit per 567895. in quo vocabulo prima & ultima sunt eadem. Non est *H.* quia *H. non est finale nisi in ah, vah, prob.* Non est *L.* quia secundum Regulam octavam *ro L. bis occurrens non est finale.* Non est *x.* quia *ro x. non est initiale nec finale in voce.* Non *y.* quia *ro y. nec est initiale nec finale.*

Itaque

Itaque τ^o 5. non est:

B, C, D, F, G, H, L, P, Q, X, T, Z.

Disjunctivè reliquæ omnes.

Character sextus est δ . de quo judico non esse: *b, c, f, g, l, p, q, x, y, z.* tùm quia hæ non sunt initiales in voculis duarum litterarum ut τ^o 6. in 64. occurrit; tùm quia τ^o 6. est finalis, & ex eâ ratione non potest esse *f, g, p, q, z.* Non est *D*, tùm quia *D.* non est finale in voculâ quadrilitterâ reciproâ; tùm quia *D.* non est initiale secundâ & tertiâ eâdem, quorum utrumque in voculâ 6 *B B* 6. videre est. Non est *H.* tùm quia *H.* non est finale. Non est *N*, tùm quia *N.* non est initiale secundâ & tertiâ eâdem, excipe: *nuunt*, *Noologia*, quorum neutrum tamen quadrat, applicarique potest τ^o 6 *B B* 6. cujus prima & ultima item secunda & penultima sunt eadem. Non *R*, quia *R.* non est initiale secundâ & tertiâ eâdem. Excipe, *ruunt*. Non *T.* quia *T.* non est initiale secundâ & tertiâ eâdem. Exc. *tuus*, &c. Non *u*, quia *u.* non est initiale, si secunda & tertia dictionis littera eadem. Excipe: *viss*, *ullus*, *ullibi*, &c. quorum nullum accommodatur ob suum ordinemque diversum, nec non quantitatem litterarum.

Itaque character 6. non est:

b. c. d. f. g. h. l. n. p. q. r. t. u. x. y. z.

Disjunctivè *a. e. i. o. m. s.*

Character 7. non est *f. q. y.* Non *f.* quia 7. est penultimus. Non *q.* quia sequitur diversus. Non *y.* quia est initialis. Ergò reliquæ omnes. Character 8. non est *b*, quia *b.* non est finale nisi in *ab*, *ob*, *sub*, &c. Non est *c*, tùm quia secundùm Regulam octavam τ^o 8. non est finale in verbis plurimum quàm septem litterarum. Contrà autem τ^o 8. in vocabulo quin-

to finale est in vocab. undecim litterarum ; tùm quia *τὸ C. non est finale in verbis geminatam habentibus.* Hic autem *τὸ 8. finale fit ; tùm quia τὸ C. bis occurrens non est finale.* Non est *D.* quia *D. non est finale in vocabulo undecim litterarum.* Non est *F. G. P. Q. Z.* quia hæ non sunt finales. Non *H.* quia *H. tantùm finale est in ab, ob, vab, prob.* Non *L.* tùm quia secundùm Reg. octavam *τὸ L. bis occurrens non est finalis.* Si hoc : Tunc *τὸ 8. non erit L.* tùm quia juxta Regulam nonam *τὸ L. non occurrit nisi gominetur.* tùm quia *τὸ L. non est finale in verbis geminatam habentibus.* Non est *M.* juxta Regulam decimam *τὸ M. collatam cum vocula 80846.* Non est *N.* quia *τὸ N. non sequitur geminatam, nisi sit secunda aut quarta à fine littera.* Subsumo : *τὸ 8. in voculâ Q 6 8 8. est finale, sequiturque geminatam.* Ergò. Non est *R.* quia juxta Regulam quintam litteræ *R. τὸ R. non sequitur geminatam litteram, nisi sit quarta aut quinta dictionis littera.* Unde *τὸ 8. in Q 6 8 8. non potest esse R.* Non est *x* quia *τὸ x. non occurrit bis, ut 8. in vocabulo quinto, nisi sit secunda dictionis littera.* Non *y.* quia *y bis non occurrit in voce.* Dein quia *τὸ y. non est finale &c.*

Ergò *τὸ 8. non est :*

b. c. d. f. g. h. l. m. n. p. q. r. x. y. z.

Disjunctivè : Reliquæ omnes.

Sequitur character 9. qui non est, *b.* quia *τὸ B. non est finale in voculâ quadrilitterâ, ut hîc τὸ 9. conspicitur.* Non *F. G. P. Q. Z.* quia hæ litteræ non sunt finales. Non *H. L. M. N. R. S. T. U. X.* quia hæ litteræ non sunt initiales, ut est *τὸ 9. secundâ & terciâ eisdem.* Excepuiones non quadrant vocabulo quinq-

10. Non *y*. quia *τὸ y*. nec est finale, nec initiale.

Ergo *τὸ y*. non est:

b. f. g. h. l. m. n. p. q. r. s. t. u. x. y. z.

Disjunctivè: Reliquæ omnes.

Character *o*. non est *F*. quia *F. non est penultimum*, ut character *o*. non *q*. quia sequitur diversa nempe character *z*. & *8*. Dein quia est penultimum. Non est *Y*. quia est finale.

Character *h*. non est *H. Q. X. Y. Z.* quia hæ absolute non geminantur. Non *A*, quia *a*. non geminatur. Exc pauca, quæ non sunt accommodabilia huic dictioni *6 h h 6*. Non *O*. quia *τὸ O non geminatur inter similes*, ut hic *τὸ h*. vid. Reg. sextam *τὸ O*. non *I*. quia quæcunque consonans geminato characteri *h* post vel præponeretur, absurda oriretur vox: Non enim dicimus: *biub, ciic, diid, &c.* non est *D*. quia non dicitur: *adda, edde, iddi, eddo, &c.* Non est *P*. quia *inter duo f. non est unica tantum littera*, ut hic inter duo *h*. in vocabulo Num. 14. Non *G* quia non dico: *agga, egge, &c.* Non *M*. quia *τὸ M*. non est initialis & tertia littera ut hic *τὸ h*. in *h 6 h 8784*. videtur, &c. Non est *R* quia non dico: *arra, erre, irri, orro, urru.*

Ergo relinquitur, quod *τὸ h*. non possit esse:

a. d. f. g. h. i. m. o. q. r. x. y. z.

Reliquæ omnes, nempe: *b c l n p s t u.*

U. Non est *y*. quia est initialis.

J. Non est *H. Q. X. Y. Z.* quia hæ non geminantur. Non *A*. quia *A*. non geminatur, exceptis paucis.

O. Non est *f. g. p. q. z.* quia hæ non sunt finales absolute. Non *b*. quia tantum in *ab, ob, sub*, est finale.

Non

CAPUT III. LIBR. VI.

**Eine verborgene Schrift / mit
bekandten oder unbekandten Buchsta-
ben / derer Inhalt Lateinisch / ohne vor-
gehabtes Abreden / aufzulösen / und
zu lesen.**

Der ist so wol / als in der Teutschen Schrift / von
nöthigkeit / daß man die verborgene Schrift in der
(a.) Menge habe / dann sonst fast unmöglich die
Schrift aufzulösen / wann man aber ein / zwey oder
drey (b.) Quart-Blätter voll Schrift hat / ist mit Lust
darmit umzugehen / wil dir dessen folgend Exempel sehen.

Uwlordghr. zfk. bnloruuhn. okzqhlzk.
ondfud. hm. gzlrnhu. qfazu. nofqtrqh. oqn.
zd. uh. brohru. zumfrl. uzofq. brozd. zfk. nu.
lnqdzl. fyonuhdzl. rfqh. bnmbqfdz. zh
efkbbfd. fhzu. zmbhru. zmcfbhl. Ryzm
ghrf. gzlrnrf. zmbhru. zmcfbhl. Lzhrf.
urmszhmhu. gzlrnh. rmr. zmbhrh. zmrl.
Nkfh. khmh. eqrbglru. zmcfbhl. Nkfh.
qnurqzl. Ankh. rqlfmhh. rmr. zmbhrh. zmrl.
Nlmhr. uhlzk. hm. lnqdrqhn. dfqrmddz. 10
drl. chz. cmfb. uzadhkhquhlzl. hmcf. eh-
rd. zmszfmdzl. pznc. hm. brouzkrl. qfon-
mru. zd. bz. zkmzu. rkhpznc. nakrdzl. ez-
fqhd. khsmzl. hm. urmszhmf. zzkmfqhu.
hmdhmsru. zd. urmszhmnkfmndzl. ehrd. 15
pznc.

(a. b.) Drey oder vier Linien sind gnug. Die Vicia
Tafel ist fertigirt / Arm. soll geschrieben seyn: Arme-
ni Boli.

pznc. fyhddrdzl. zmszfmdn. uzoqr. ubqh-
 odn. oqnquzl. hmdqzcrdzq. fd. hm. fn.
 qfkhmpzrdzq. Onudlnczl. zzkmu. lrmf.
 uhmszkhu. chfazu. qfbfmdh. khmdfr. eru-
 bhr. knohn. oqnoqhn. ordhsmdu. lref 20
 erbdr. Khufdzq. fd. urmrahdzq. pzrmdzl.
 bzmpzf lrmzl. ezfqhd. raupzf. rkhn. rkh-
 pzn. flokrudqn. uhmfpzf. cnknqf. Ondf-
 qhu. re. gzmb. lnczl. bzqrqf. chudrmdf. r.
 df. lhkhrqhazu. cfbfl. rzd. zhshmdh. bzl. 25
 urmszhmf. fhzu. grazfghu. oqncfud. fdh.
 rl. re. rkhn. cnknqfu : zdh. cfmdhzi. fd.
 pznqzlzhu. cilmnqzl. urmszhmknfma-
 dzl. khamzl. gnb. hm. zmszfmdzl. dqz-
 uzi. fd. hm. fn. qfkhbdzl. Hdfl. uh. bkrzn. 30
 ofu. fpzh. ofq. efqqrqhzl. eraqzl. kifuzu. ez-
 fqhd. khsmn. urmszhmf. dhmbdn. fd. hm-
 brouzkr. dqzun. zfk. hm. zmszfmdzl.
 haheflpzf. qfkhbdn. bzqrahdzq. Ondfud.
 fdhrl. zmszfmdzl. ehfqh. pzn. pzhefl. rqlr. 35
 (pzhazu. hkkhmdhr. zzkmfqr. ezfqzmd.)
 hzmbr. uh. ezfqhmd. bzqrandzq. raupzf.
 tnknqf. ehbdr. zzkmfqr. Gnb. ehd. zd.
 vqhzu. fybfodn. unkn. pznc. lfkkhu. zm-
 bhr. zmrl. fd. ohmszfchmhu. anzhu. 40
 eqrbglr. zmr. uzofqrccrdzq. zfqzl. pznc.
 rqlr. uflofq. grafqh. mnm. afmf. onubmd.
 Khamzl. zd. uzoqr. lfkhzu. fud. Grfb. uzmd.
 relhqrmr. Cf. cnmr. galhmzl. hmzuzl.
 fd. urmhdrdfl. bnmbfuur. 45

Solche Schrifft nun außzulegen / so sammle alle
 Wort zusammen / so entweder nur einen Buchstaben
 haben / und richtig Vocale seyn müssen / oder zweien /
 darunter

darunter auch aufs wenigste einer ein Vocalis seyn muß; Zu diesem versäme auch die Sylben / so hinten oder fornen an den Zeilen ledig stehen / und seynd diese :

(c.) Hm. zd. uh. nu. zh. eh. rd. fd. fn. rc. r. df. rl. ez. r. q. rl.

(c.) In Aufschreibung der Particularum solte die Ordnung in Acht genommen seyn / erstlich der solitaria R. Fürs Andere : Die zweybuchstäbige. Fürs Dritte : Die dreybuchstäbige. Es ist auch darinnen geschet / daß ein Wörtlein zwey drey mal geschrieben wird / derohalben wir sie außgerhan.

Alhier / weil ich das (d.) Z. und R. allein stehend finde / seynd sie gewiß zween Vocale /

(d.) Das Z. steht nicht allein / kan auch nicht allein stehen / weil es ein V. hier bedeutet. R. ist gewiß ein Vocalis.

Zum Andern : Weil das F. mit so vielen Buchstaben combinirt (e.) ist / nehme ich es auch für einen Vocale an.

(e.) Nicht darum / weiln F. mit so vielen Buchstaben combinirt / so ist es darum ein Vocalis. Und ist mit einem Wort der Methodus Autoris Vocale gesucht / zweiffelhafftig / langweilig / und auf Wuchmaßungen gesetzt.

Zum Dritten : Finde ich auch das h. und m. oft / jedoch das h. öfter / und solches allzeit mit n. und u. combinirt / nehme derohalben das h. und laß das m. gang fahren; Nun mangelt mir noch ein Vocalis, und stehe in Zweifel / welchen ich unter den zweyen u. und n. nehmen soll / nehme derohalben beyde mit einander / so habe ich die sechs Buchstaben für die (f.) Vocale gefunden :

Z. r. f.

Z, r, f, h, u, n.

(f) Er setzes blind hin die sechs Vocale, das sich nicht so gleich thun läßt.

Zum Andern: Muß ich müßlichen Fleiß anwenden/ das erste Wort zu finden / dann / wann ich nur einen oder zween Vocale oder Consonantes betande überkomme/ kan ich leichtlich auch zur Erkändnuß der andern Buchstaben kommen und gelangen / (g.) muß aber erstlich ein Wort erwählen / das drey Vocale nach einander hat/ und oft fürkommt/ das ist/ ich suche ein Wort / das formen her drey auß den obgesetzten Buchstaben hat / und hinten eitten Consonantem, oder einen auß den zweyen (h.) ungewisser / UN, so wird es heißen *Ejus*, als auß der fünfften Zeil stehet *FHZU*, das wird (i.) *Ejus* heißen/ und ob es wol auch könnte/ *oves*, *aves*, &c. heißen / ist doch jenes (l.) gemeiner/ und ich kan es ferner / ob ich recht gesucht / probiren, Habe also E, l, und U, nicht allein (m.) gefunden / sondern auch das S. Darauf ich dann gelernt / daß das obstehende U. nicht unter die Vocale zu rechnen / sondern ein S. bedeute / und stehet nach meiner Meinung ein Theil des Alphabets gefunden/ also:

f h u z

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz.

(g. h. i.) Das ist ein wunderlicher Proceß, er weißt noch nicht gewiß / welche Vocale seyn / und sucht doch ein Wort / so drey Vocale von formen hat; Dasselbigemuß gerad heißen: *Ejus*. Warum nicht *oves*, *aves*, wie er selber sich entgegen wirfft / welches er gestehet/daßes heißen könne/so doch falsch ist: Dann warum *fhzu*, bedeutet *oves*, oder *aves*, so folgte / das z. wäre ein E, und ab initio geminire wird / quod est contra

Regu-

Regulas Latinas, nach welchem τὸ E. nicht geminirt wird ab initio, gleich wie hier der character z. lin. 18. & reliquis.

(L.) Die Ratio ist nur probabilis: *Ejus* ist gemeiner als *eves*, *aves*. Ergo heisset Fhzu, *ejus*, und nicht *aves*, *eves*, &c.

(m.) Das E, l, v, s, ist noch nicht gefunden.

Das E. und das S. zu probiren / so suche in der vorhergehenden Schrift ein Wort von dreihen Buchstaben / dessen erste fu, der letzte aber ein unbekandter / als auf der letzten Zeil ohne zwō stehet / fud, wird (n) gewiß heißen *Est*, wann du anders im Anfang nicht unrecht gehandelt; Sienge aber solches nicht an / müßtest du auf ein ander Wort bedacht seyn. Wann es aber richtig / stehet das augirte Alphabet also:

f h udz
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

(n.) fud, heißt *Est*, wann das Antecedens sich recht verhält / und gewiß ist.

Zum Dritten / (o.) suche ein Wort / das formen zweien unbekandte Buchstaben hat / und hinten einen auß den zweien unbekandten Vocalibus, r. und n. als auf der andern Zeil stehet / oqn, heisset (p.) gewiß *pro*, habe also durch dieses Mittel vier Buchstaben (q.) bekandt bekommen. Nämlich / das a, o, p, r, stehet das gemehrte Alphabet also:

r f h no qudz
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

(o.) Ein grosser Fehler ist es / daß Schwengeler die erfundene Buchstaben nicht gleich conferiret mit andern Wörlein / da erwan nur einer fehlet / sondern nur

nur gleich auf ein anders Wort losgehet / da er abermal muthmasset. Dann was ist das für ein Proceß :

(p.) Man solle ein Wort suchen / da vornen zwey unbetandte Buchstaben seyen / und dahinten einer unter den unbetandten noch nicht erfundenen Vocalen / das hiesse gewiß *pro*. Aber woher? Wie weißt er / daß die zwey erste Consonantes und nicht Vocale seyn? Wann die zwey erste Consonantes seynd / seynd sie dann gewiß *pr*. Warum nicht *gr*, *fl*, *st*, *sc*. Warum ist der letzte gerad ein Vocalis, *pro*betur.

(p.) Also hat man noch nicht vier Buchstaben betandt bekommen.

Zum Vierdten: Wann ich die Sach so weit gebracht / habe ich fast halb gewonnen / suche ein Wort / so vornen / die zweyen Buchstaben *zf*, hinten einen unbetandten hat / so wird das Wort *VEL* heißen / als auf der ersten Zeil steht *zfk*. Ist also auch der character, das *L*. bedeutend / gefunden / steht das Alphabet also :

r f h k no qudz
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

Zum Fünfften: Suche ein Wort / das vornen her hat *dr*, und hinten einen unbetandten characterem, als auf der eilfften Zeil zuletzt steht / *drl*, heisset *ram*, ist also das *M*. gefunden / und ist das Alphabet also angirt :

r f h k l no qudz
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

Zum Sechsten: Nun habe ich fast genug Buchstaben gefunden / damit anzufangen zu lesen / jetzt (r.) nehme ich mir im Text für ein Wort / das ziemlich lang /

2

und

und etwan nur einen noch unbekandten characterem hat. Als auf der vierdten Lini stehet syonuhdzt, heisset *e positum*, mangelt nur der andere Buchstab / siehe / daß es nothwendig ein *x* seyn muß / und heisset: *expositum*, stehet das gemehrte Alphabet also:

r f h k l n o q u d z y
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

(r.) Das ist recht / daß er die Wörter nimme / wo etwan nur ein Buchstab mangelt; So hätte er es oben machen sollen / denn auf diese Weise kommt man auf die Buchstaben / so verborgen seyn.

Zum Siebenden: Finde ich auf der andern Zeil das Wort gzlrmhu, heisset *humans*, mangelt mir der fünffte Buchstab / weil es aber *humans* und (s.) *humans*, &c. heißen kan / bin ich ungewiß / was ich setzen soll / nehme derothalben ein anders Wort / als auf der dritten Zeil finde ich brozd, heisset *aput*, hier mangelt der erste Buchstab / so mir unbekandt; Sehe aber / wann ich durch das (r.) ganze Alphabet gehe / daß es nicht anders heißen könne / als *Caput*, ist also das Alphabet wieder um einen Buchstaben gemehret / also:

r b f h k n o q u d z y
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

(s.) Das Wort: gzlrmhu, kan nicht *humans* heißen / weiln das T. indem *Est* schon gefunden / und aber in dem Wort ein nondum cognitus character, nemlich m. stehet.

(r.) Wann einem ein Buchstab noch fehlet / solle einer das Alphabetum bey Handen haben und durchgehen / und sehen / welcher noch fehle. Hat einer einen Buchstaben gefunden / solle er ihn gleich im Alphabet auflösen / damit er den nicht vorsehe / welchen er schon hat.

Zum

t
i
r a b c f e s g h i k l m n o p q u d z x y w e.
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

Sympathia vel compassio plurimum potest in humanis rebus operari, prout capias unguentum super caput, vel os mortuum expositum aëri concretum, videlicet, ejus uncias undecim: Axungia humanæ uncias undecim, Mumia, sanguinis humani ana unciam unam. Olei lini drachmas undecim: Olei Rosarum; Boli Armenii ana unciam unam. Omnia simul in mortario terantur tamdiu, donec subtilissimum inde fiat unguentum, quod in cap suam reponas, ut, cum vulnus aliquod oblatum fuerit, lignum in sanguine vulneris intingas, ut sanguis nolen-

nolentum fiat , quod exiccatum unguento suprà scripto prorsum intrudatur , & in eo relinquatur. Postmodum vulnus manè singulis diebus recentè linteâ fasciâ, lotio proprio patientis madefactâ ligetur , & sanabitur , quantumcunque magnum fuerit, absque alio aliquo emplastro , sineque dolore. Poteris ad hunc modum curare distantem à te miliaribus decem aut viginti, cùm sanguinem ejus habueris; Prodest etiam ad alios dolores: uti dentium, & quorumvis damnorum sanguinolentum lignum hoc in unguentum trusum , & in eo relictum. Item , si clavo pes equi per ferrarium fabrum latus fuerit , ligno sanguine tincto , & in capsulam truso , vel in unguentum, ibidemque relictò, curabitur. Potest etiam unguentum fieri, quo quidem arma (quibus illinita vulnera fuerunt,) juncta si fuerint , curantur absque dolore dicta vulnera. Hoc fit, ut prius excepto solo, quod mellis unciam unam & pinguedinis bovis drachma una superaddatur. Verùm, quod arma semper haberi non benè possint, lignum ut suprà melius est. Hæc sunt admiranda DEI dona hominibus in usum & sanitatem concessa.

Es ist aber hier gleichfalls zu merken / daß man nicht eben die Wort / welche ich fürgeben / zu suchen gebunden / dann es sich wol zutragen und begeben kan / daß der Wörter / die ich fürgeben / keines im geheimen Text gefunden wird / (u.) muß derohalben einer der Sachen selbstn ferner nachdenken / und dem Weg nach / den ich hiermit einem jeden gebahnet / seine Gedanken anstelle.

(u.) Der Weg ist gar schlecht gebahnet / und braucht

braucht derothalben freylich Nachdenkens/ wann man
wil andere Principia, so bessern Grund haben/ er-
finden.

Nostrum Ratiocinium.

Nun wollen wir die Schrifften Schwenterii nach
unserm Methodo solviren / und compendii
gratiâ es Lateinisch vortragen:

Primò exscribo characteres omnes distinctos :
u. w. l. o. r. d. f. m. g. n. h. z. k. b. q. p. c. e. a. s. y.
sunt numero unus & viginti.

Dein noto R. solitariò positum, quæ necessariò
est vocalis *a, e, i, o*, post voculas duarum litterarum:
hm.zd.uh.nu.rd fn.fd.rc.df.

Voculas trium litterarum : zfk. ogn. rmr. bzl.
rzd.zdh.gnb.ofu.ofq.pzn.ehd. zmr. mnm. fud. cf h.

Jam pergo, & ante omnia video, quam litteram
character *z* significet, utpote sæpius geminata, nem-
pe linea 13. 14. &c. dicoque nullam esse aliam præ-
ter *u*. quia solum *u*. ab initio geminatur. Exceptio-
nes: *Aaron*, *Eetion*, *iidem*, primæ Regulæ *u* *u*.
subjunctæ non obstant: partim ob defectum litte-
rarum; partim ob excessum, partim ob diversum
suum harum exceptionum à vocabulis: *zzhmzu*.
ubi *u*. ter occurrit, &c. Itaque inveni *i* *u*. quod
seorsim noto.

Vocalis *u*. character *z*.

Invento *u* *u*. assumo voculas, in quibus est *u*. nem-
pe *zd. rzd.* dicoque voculam: *zd.* significare vel *vi*,
vel *ur*. Duo enim hæc sola apud Latinos dicti un-
culam bilitteram faciunt. Sed non *vi*, Ablativus,
ob collationem voculæ *rzd.* & *rd.* prius defineret

namque in *avi, ovi*. Tò *R*. enim est vocalis, ut superius dictum. Sed nec *avi*, nec *ovi*, propter voculam *rd*. quod significaret: *ai, oi*, quæ verò sunt barbara, àque Latinis proscripta. Ergò relinquitur: *ut*.

zd. *ut*.

Invenique characterem *d*. qui consonantem *T*. repræsentat.

A tò *T*. consonante transeo ad *rdz*. Tò *z*. est *u*. Tò *d*. est *T*. Tò *R*. est vocalis, eaque necessariò *a* ut Tò *rdz*. sonet *aut*, quæcunque enim vocalis geminis litteris *ut*, præponeretur absurda emergeret vox.

R. character significat vocalem *A*.

Dehinc aggredior voculam, *zdh*. cujus priores sunt *z, t*, ultimà ignotà adhuc; quàm nullam aliam dico præter *i*, ut emergat vocula: *uti*.

H. character repræsentat vocalem *i*.

Restant vocales *O & E & T*. Tò *E*. invenio in vocula *fd*. Tò *d*. est *T*. Tò *F*. necessariò vocalis: Non *e, i, u*, ut significet: *et, it, ut*. Quia has vocales jam habeo: Ergò *E*. ut oriatur: *ET*.

F. est *E* vocalis,

Progredior ad voculam *nu*. collatam cum *uh*, dicoque in voculâ *nu*. extra controversiam latere vocalem *o*. cum enim nulla dictio sit sine vocali, hæque duæ *nu*. nondum sint inventæ, pronuncio alterutram esse *o*. Queritur autem; uter character repræsentet Tò *o*. Tò *N* an *U*. Respondeo: Tò *U*. non significat *o*. tum ob voculam *uh*. quod sonaret: *Oi*. quæ inaudita Latinis est vocula; tum quia Tò *u*. alibi geminatur, nempe in ultimâ scripti dictione; tum quia vocula *fud*. desineret; eor. quod
iudem

idem vocabulum Latinis incognitum. E. tō N.
 erit O. & tō U. S. hinc exsurgunt: Si, os, est.

N. est O.

U. est S.

Ulterius pergo, & assumo voculas: zmr. rmr.
 mnm. tō z. est *z*. tō R. est *r*. tō M. nulla alia
 nisi N. ut tō zmr. signet: *una* tō rmr. significet:
ana. tō mnm. consequenter Non. Igitur

M. est N.

Jam voculas rc. cfh. aspicio, videoque quid per
 tō C. representetur? tō R. est *r*. tō C. necessariō
 consona. Non *b*. ut tō RC. significet *ab*, quia *b*,
 non est finale in vocali quadrilitterā, quod videtur
 in tō C. linea quinta à fine; Dein, quia non dicitur:
br, quod dicendum esset in vocali cfh, si tō C. ef-
 set *B*, sed hoc illatium. tō C. non est *F. G. P.*
Q. Z. quia hæ non sunt finales absolute. Non est
M. L. quia hæ non sunt finales. Non *N. S. T.*
 quas jam habeo. Ergo restat *D.* & rc. significat:
ad. & cfh. *DEL*.

C. est D.

Accedo ad ofu. ofq. eqn. ondfud. quod extat li-
 nea secunda scripti. tō O. non alia est nisi *P*, hinc
 potest, *pes*.

O. est P.

Quæritur, quæ littera sit Q. in eqn. ofq. rfh.
 Resp. est *R*. unde fluunt: *pro, per, aeri*.

Q. est R.

Ulterius quæritur, quæ sit tō E. Respondeo: *F*.
 hinc: *ehd, fit*.

Quæ sit tō P. in pzn. Respondeo: *Q* hinc: *Qno,*
&c.

O s

Quæ

Queritur, quæ sit τὸ L. in Inqdzl. lineâ quartâ & lrmf. lineâ 18. positum. Resp.

M. hinc derivatur: *Mortuum, manè.*

Queritur quæ sit b. in bzl. quod desinit in *um*. Resp. non est *D. N. T. S.* ut significet: *dum, num, tum, sum.* quia has litteras jam inveni. Ergo C. hinc: *cum, concessa, &c.*

Queritur ulterius, quæ sit g. in vocolâ gnb. desinente in *oc*. Resp. *H.* unde *hoc*.

Restant jam *W. K. A. S. Y.* characteres.

Queritur, quænam sit K. in knohn. lin. 20. & zfk. lin. 1. item okzqhlzl. Resp. est *L.* & nulla alia. Hinc oriuntur: *vel, lotio, plurimum, &c.*

Queritur quænam sit A. in Ankh. lin. 9. Resp. *B.* & vox sonat: *boli.*

Queritur, quæ S. in vocabulo: hmdhmsru. & aliis, lin. 15. Vox hanc habet litterarum seriem: *incin-as.* Resp. g. hinc *intingas, sanguinem, &c.* τὸ Y. est *X.* in *expositum, axungia, &c.*

τὸ W. est *T.* in *Sympathia, &c.*

Videt hic B. Lector non conjecturis agi, sed rationibus apodicticis, secundum quas de quovis characterē iudicium determinatum formari potest ex Regulis. Posset etiam hæc scriptura solvi initium faciendo à τὸ Q. sed nolumus prolixi esse. Qui ratiocinia Latina priora intelligit, ille certè exquisitissime scripturam Schwenterii solvet.

CAPUT V.

Pennitimus est Clar. Harsdörfferus posteriori Schwentero, à quo principia sua hausit, ut inveni-

menti patebit. *Mysterium* ille *Steganographicum* scripsit *Secretario Germanico* annexum, Latine conceptum. Id hoc capite refutabimus, explicabimus, notasque, si quando opus erit, subjungemus,

Itaque accedamus ad *Clarissimi Viri*
Mysterium Steganographicum explicandum, cujus *Titulus* est :

MYSTERIUM ^(a.) *STEGANOGRAPHICUM.*

CUM ars scribendi secreta signis & characteribus occultis propè (β.) innumerabiles diceretur modos, quorum alii, (ut supersedeam alios modos præsentis socii gestibus ultra citroque determinatis, utpote nutibus oculorum, (γ.) diversimodâ digitorum incurvatione, pedum capitisque commotione, arcana clanculum & (δ.) nemine animadvertente communicandi,) circa signa sive (ι.) characteres ad placitum excogitados versantur; alii in (ζ.) verborum litterarumque inopinatâ non minus ac incognitâ, con- & disjunctione transpositione ac inversione latent; alii (θ.) tabulis, rasuris, & hieroglyphicis intrlicantur: plerique & usitatiores (ι.) clavibus certis æquè non rarè solubilibus ac insolubilibus rationem secreta scribendi commonstrant. De singulis tamen modis omnibus olim *Steganographis* certa determinataque ab utrâque parte duorum præsupponebatur (κ.) conventio, quâ omisâ vel neglectâ existimabant, epistolas alias aut per claves aut per characteres litteras representantes, ac alteri sociorum incognitas secretè scriptas, aut etiam deperditis clavibus

bus & Alphabetho naturaliter legi nullo modo posse. Quam opinionem recentiorum quorundam Steganographorum arte experienciâ delusam hic cernimus.

NOTÆ.

(α.) Steganographicum vocat Glariff. Vir, quia versatur circa *στυγνὴ γραφή*, opertam, tectam scripturam à Rad. *σίζω*, tego, occulto & *γράφω*, scribo.

(β.) Vide Portam toto primo, & secundo libro de furtivis litterarum noris. Danielelem Schwengerum Mathematicum Altorffensem à lib. V. usque ad finem Steganologiz & Steganographiz. Rectissime autem innumerabiles vocat modos, quia infiniti excogitari possunt humanâ industria & acumine, vid. Casparum Schottum, Steganograph. Namque solum Alphabethum Latinum variari potest secundum litteras viginti duas

1 1 2 4 0 0 0 7 2 7 7 7 6 0 7 6 8 0 0 0 0

vicibus, secundum variationes ordinis, ut *Leibnizius* Dissert. de Arte Combinatoriâ Probl. 12. p. 57. numerat, atque *Izquierdo* in *Pharo Scientiarum*, p. 326. annotat. Numerus certè summus, qui à nullo mortalium exauriri potest, quantamcunque etiam viveret ætatem, vid. *Izquierdo*

(γ.) De hac arcana sua communicandi methodo agit Dn. *Harsdorff*. p. 709. Cæterum hæc citra suspicionem applicari nequeunt, si verferis inter eruditos.

(δ.) Absit verò, ut qui vel inter curiosos & attentos ultimus est, hoc non animadvertat.

κζγ

(c. 2.1.) Videbis *Schwenkerum*, p. 140. opusculi *Steganograph.* usque ad finem. *Porrâ* in integro libro tertio, nec non secundo,

(1.) Id *Ægyptii* scripturæ genus habebant, de quibus *Ammianus Marcellinus* libr. 17. p. m. 99. *Non ut nunc litterarum numerus præstitutus & facilis exprimit, quicquid humana mens concipere potest; Ita præsci quoque scriptitarunt Ægyptii, sed singula littera singulis nominibus serviebant, & verbis nonnunquam significabant integros sensus.* vid. *Comm. Lindenbrogii* in *Ammianum*.

(1.) Claves dicuntur Authori vel Alphabetha peculiararia vel sententiæ, de quibus vide *Porrâ* post *Schoettum*.

(2.) Ea erat inter *Cæsarem Oppium & Cornelium Balbum*, qui res ejus absenti curabant, vid. libr. 17. c. 9. *Aul. Gellium* hæc annotantem: *Libri sunt epistolarum C. Cæsaris ad C. Oppium & Balbum Cornelium, qui res ejus absenti curabant; In his epistolis quibusdam in locis inveniuntur litteræ singulæ, sine coagmentis syllabarum, quas tu putes positas inconditè. Nam verba ex his confici nulla possunt. Erat autem conventum inter eos clandestinum, de commutando situ litterarum, ut inscriptio quidem alia, alia locum & nomen teneret: Sed in legendo locus cuique suus, & potestas restitueretur, &c.* Et est adeo *Probi Grammatici Commentarius* satis curiosè factus, de occultâ litterarum significatione epistolarum *C. Cæsaris scriptarum*.

§. 2.

Etsi autem (1.) clavium resolutio sit plerumque difficillima & longæ intolerabilisque industriz, imò

imò nonnunquam impossibilis ; tamen varias conscriptas per claves epistolas & sæpius lectas clavibus non prius communicatis , & adhuc quotidie posse legi ac resolvi comprobatum est experientiâ.

(λ.) Si per claves intelligit Author Alphabetha specialia , in quibus characteres pro litteris , vel litteræ pro litteris , ita ut character unus idemque semper respondeat suæ litteræ , neque ex diversis Alphabethis scriptura construatur , est possibilis expedito interpreti , & exercitato , modo seqq. observentur puncta & requisita , conditionesque , quas scriptori observare necesse est.

1. *Scriptura sit tota Latina , aut tota Græca , aut tota Germanica. In Latinâ vitentur græca vocabula nisi sint civitate latinâ donata , qualia sunt , e. gr. Theologia , Philosophia. In Germanicâ vitentur semilatina , qualia sunt e. gr. absolviſſen / deſideriſſen / vâgiriſſen / &c.*

2. *Sedulo cavendum , ne diverſa littera iisdem characteribus ſimilibusve , nec eadem littera diverſis characteribus exarentur , neque littera omittatur. Vitentur igitur abbreviationes. Neque ſcribantur cænæ , ſed coenæ , &c. Idem in Græcis obſervetur iocari non uerū.*

3. *Singula diſtiones probè invicem diſtinguantur , ſive id fiat commatibus , ſive punctis interpoſitis , ſive notabili intervallo , aut alio modo.*

4. *Ne ſint pauciores quàm ſex diſtiones , qualis- cunque ſit lingua.*

5. *Sit integer ſenſus in propoſitâ Scripturâ.*

Conditiones hæ ſi obſervatæ tuerint , interpres expeditus & promptus ſcripturam ſex tantum diſtiones continentem ſolvere & expedire poteſt , id quod promittimus.

§. 3.

§. 3. Eò namque progressa est humana mentis perspicacissima subtilitas & indefessa speculatio, (μ) ut nunc ab omnibus Mysterii hujus cognitionem, acquirentibus ac habentibus naturalissimum agnoscat id, quod antea visum fuit supernaturale omnibus.

(μ.) Certum est videri hominibus Steganographiz ignaris rem primò miram, si vident interpretationem aliorum secreta ipsorumque scriniis inclusa Alphabetha solvere posse, quæ tamen nosse soli putant. Id Porta sibi contigisse prodit: *Eam*, inquit, *de me apud aliorum animos admirationem excitavi, ut non desuerint litterarum imperiti, qui hoc mihi non aliunde, quàm ex ætæ Adagica vel alicujus Numinis afflatu provenire existimarent*, Præfat. in libr. de occultis Litteraturum.

§. 4. Esto: Fingat quispiam ad lubitum ex ignotis, inopinatis, fictitiis, aut supposititiis characteribus signisve Alphabethum, ponat litteram *x*. pro *a*. *π*. pro *b*. *y*. pro *d*. figuram aliquam, v. g. triangularem, circularemve, sive aliam quamcunque pro *C*. & sic consequenter, & ex hoc ita conficito incognito mihi Alphabetho conscribat (ν.) orthographicè epistolam, in quâlibet etiam (ξ.) mihi insperata lingua, Gallicè, an Italicè aut Latine, &c, nil refert, si modo plenam aut (ο.) mediocrem scientiam ejus linguæ cognitionem teneam: neque enim desiderabo specificationem aut idiomatis indigationem, aded, ut si (π.) talis foret mihi ex Asia transmissa, tamen spatio trium ad summum horularum absque omni præviâ ullius litterulæ demonstratione, aut signi vel characteris cognitione, seclusâ quâcunque

quâcunque instructione, latentem, occultam ac arcanam ejus significationem me detecturum polliceor, resolutionem seq. Viâ ac ratione instituturus.

(.) Orthographia præcipuè requiritur, præsertim in scripto aliquot tantum lineis constante. Cujus orthographiæ defectus facit, quò minus in Germanicâ Linguâ solidæ confici possint Regulæ, nec non Gallicâ, quæ singulis ferè annis & nomina & scriptionem mutat, ut constet conferenci libros ante decennium & hoc anno impressos. Tantum abest, ut firmæ construi queant Regulæ in hisce linguis.

(.) At quo Argumento constitit, Clar. Harsdörffero linguam vel scripturam determinatè fuisse italicam, Gallicam aut Germanicam; Certe ejus rei nullam profert Regulam, neque Schwenterus ullam prodidit.

(.) Mediocris linguarum cognitio sufficit, quippe satis est nosse linguarum alicujus finales, geminatos, initiales, id quod ex Lexicis Grammaticâque exactâ plus satis perspicui percipique potest. Unde expeditus interpres primo quoque obtutu epistolarum vel eodem vel diverso exaratarum caractere, præsertim si epistolæ sint longiusculæ, determinare affirmativè potest & debet Idioma, & pronunciare, hæc Scriptura est Gallica, hæc Italica, &c. &c.

(.) Sed Idioma linguarum, quod sub characteribus latet, interpreti notum esse debet, aliàs solvi non potest.

(.) Hæc mora longior est, cum expeditus interpres litteras Alphabeti citius explicare queas, debeatque.

§. 5. Sic e. gr. hæc scriptura incognito caractere, mihi quæ transmissa resolvenda.

7♂. 76□. 7△□. X9AO. ♂7. ♂○○♂T□.
 ♂V. ♂AX. ○□-□. T△707. - ♂b♂.
 †A♂X. ○♂T□, A7△X-. A7△♂♂X♂7.
 AX○7.

Tunc ante omnia ex situ linearum, vel æqualitate & inæqualitate laterum; (nam ex æquo quidem inchoari, ac non semper terminari lineæ queunt, diæresi verborum &c.) venit colligendum, quæ pars epistolæ superior, quæ inferior, quodque latus dextrum & quod sit sinistrum?

§. 6. Quod si autem (r) ignorem si ne Latina an Gallica scriptura vel alia, res tanto erit laboriosior, tota siquidem operatio in unâ-quaque lingua speciatim erit instituenda & pensandum hoc passu accuratè quales (r) unaquæq; lingua potiores habeat finales, ac quomodo potissimum verba desinant, & quæ recurrant sæpius. Sic in latinâ lingua potissimæ sunt finales, a, e, s, o, u, (v.) y, m, n, t, s. In Italica (p) a, & o. Germanica verba ac nomina desinunt plurimum in e, n, m, s, h, & sic de cæteris.

§. 7. Examinandum pari modo est, quæ litteræ in qualibet lingua sæpius (x.) geminentur, & quæ & quales se (y.) necessario subsequantur. Sic necessario apud Latinos, Gallos ac Itales post (u.) Q. sequitur u, verbi gr. in quod, quia, quoniam, aliquis, conqueri, querela, &c. neque enim unquam reperies Q. sine subsequente u. Apud Germanos plerumq; post (uu.) sc. sequitur H. (verbi gr. in schreiben / schön / liecht / recht / ach /), ex quibus colligitur, hoc

arcane scripturæ resolutionis genus tantum in (43.) variarum linguarum peritos cadere, nisi quis expressè sciat, cujus epistola sit Idiomatis, sicut præsens nostrum exemplum esse latinum volumus, ut resolutio tanto resurgeret evidentior.

(r.) Si epistola sit longior, determinari potest idioma, & distingui ab alio vel ex geminatis finalibus, vel numero litterarum in scripto occurrentium, vel alio modo, vid. cap. primum operis. Si verò istiusmodi Regulæ applicari nequeunt, procedendum est quasi per Regulam Falsi, & supponendum idioma latinum, ratiociniumque instituendum. Id ubi non processerit, indicio interpreti erit, aliud latere sub incognitis characteribus idioma atque Latinum.

(r.) Si ad finales litteras geminatasque attendendum est, fatente Clar. Harsdörffero, qui omisit Regulæ illas? cur si habuit, non communicavit?

(v.) Hoc omninò probare non possumus inter potissimas finales collocari $\tau\theta\gamma$. quippe quod in his tantum vocibus occurrit, *phy, maly, sory, missy*, &c. vid. Regulæ finales $\tau\theta\gamma$. Contra in Gallicâ Linguâ verissimum est γ . esse finalem sapius, nec non in Hispanicâ, in Italicâ autem omne γ . exulat, cujus vicem supplet $\tau\theta$ s. simplex. Neque admittimus, $\tau\theta$ *m, n, s, t*, esse potissimum finales, de $\tau\theta$ *m, s, t*, certissimum est, sed de $\tau\theta$ *N*. dubitatur, cujus loco substituímus *R*. quod exera controversiam frequentissimè occurrit, saltem frequentius, quàm $\tau\theta$ *N*. ut patet ex Grammaticis, &c.

(φ.) Adde $\tau\theta$ *E*. haud rarò occurrens, ex consonantibus *R*. infinitivorum terminationem.

(x.) De

(x.) De his geminatis, finalibusque nullibi inveniet Benevolus Lector Regulas certas, cum non solliciti fuerint his de rebus, quorquor vidimus, scriptores etiam accuratissimi.

(y.) Nec de immediata consonantium vocaliumque sequela atque connexionem, ejusque usu, applicationeque quicquam deprehendet, quae tamen res sola est necessaria ad investigationem furtivi altius scripti, radix, fundamentumque, cui soli innitendum est, ut apparebit Lectori Regulas nostras examinaturus.

(z.) In Latinâ Lingua hoc est *izyān*: Sed in Gallica Lingua *re Q.* non semper sequitur *u*, quia dicitur *laq, coq, coquelicoq, &c.* videtis Regulas Gallicae Linguae. Itali Latinos imitantur, qui post *Q.* ponunt *u*, tamen *re Q.* etiam geminant. Corrigi itaque potest *Q* initiale vel medianum semper habet subsequens *u*. in Latinâ, Gallicâ, Germanicâ, Italicâ, Hispanicâ Linguis.

(aa.) In eo Germani imitantur Latinorum *Q.* quanquam hoc differentiae intercedat, (ch) posse terminare dictionem, quod in *Q.* locum habet nullum.

(ab.) Optimè. Facit enim peritia linguarum variarum ad promptam incognitae Scripturae distinctionem, separationem unius Idiomatis ab alio, quae quidem res est necessaria.

§. 8. Primum, quandoquidem variis illis & ignotis characteribus facile (yy) confundi quis potest, praestat loco (zz) characterum substituere litteras ex Alphabeto latino, & totam epistolam in novas litteras Alphabeticas à characteribus trans-

scribere, quod sit singulis characteribus singulas litteras substituendo, & hæc substituta facilius dignoscitur, ac numerari queunt, quam (II.) diversa illa & tam mirabilia signa, ut hinc vides:

$\gamma \delta . \gamma \square . \gamma \Delta \square . x \theta \Lambda \circ . \delta \gamma . \sigma \odot \odot \sigma \tau \square .$
 a b . a e d . a e d . f g h i . b a . k i i k m d .
 $\sigma \vee . \delta \Lambda x . \circ \square . \square . \tau \Delta \gamma \circ \gamma . - \sigma \theta \sigma . \dagger \Lambda \sigma x .$
 k n . b h f . i d o d . m e a i a : o k p k . q h k f .
 $\circ \sigma \tau \square . \Lambda \gamma \Delta x . - . \Lambda \gamma \Delta \sigma \delta x \delta \gamma . - . \Lambda x \odot \gamma .$
 i k m d . h a e f o . h a e k b f b a o . h f l a .

§. 9. His ita transcriptis & characteribus in litteras commutatis, litteras sine characteribus collocabo, ordine tamen toto cum distantia, situ ac positione linearum ac verborum in transportatione servato.

(VII.) Tantum abest, ut quis confundatur ignotis characteribus, ut potius juvetur in resolutione quod ratio suadet & res ipsa.

Pone enim a, pro b. & b, pro a. sanè confundetur. E contrario, ubi characteres distincti ponuntur, facilius progreditur interpres. Hoc velim observes, Steganographia Studiosus, ut loco characterum obscuriorum rariorumque numeros, characteresque Planetarum substituat: Qui, quia à se invicem benè distinguuntur, confundunt nullum, potius adjuvant, e. gr. Scriptura Haradörfferi h. impotuiſſet aliter scribi:

12. 134. 154. 6789. 21. 0 θ θ 0 ζ 4. 0 δ . 286.
 94 \odot 4. ζ 5 191. \odot 0 φ 0. φ 806, 90 ζ 4 8156 \odot .
 81502621 \odot . 86 θ 1.

(II.) Non

(22.) Non præstat substituere litteras Alphabæthi pro characteribus, quod Author facit, fatebiturque æquus Lector, Authoris Scriptura est hæc:

ab.acd.aed.fghi.ba.kllkmd.kn.bhf.idod.meaiā.
okpk.qhkf.ikmd.hæfo.hækbfbao.hfla.

Nota duo sphalmata Typographica irrepsisse, okpk. enim scriptum est ckpk. c. pro o. Dein c. pro e. in vocabulo penultimo, quod Lectori inquirenti Harsdörfferi exemplar patebit.

(24.) Mirabilia signa nequeunt dici ab Autore scripto inserta ac proposita: Illa potius, quæ characteres habent planè similes, quales Porta in exemplo suo usurpavit, p. 209. operis sæpius dicti, vel insolitos obsecroque, qui præter difficultatem quàm habent, pingendi, attentissimum turbant interpretem. Quales videre est apud Schwenterum, lib.V.p.144. Steganol. ubi tria cabbalistica Alphabeta depicta cernes.

9. 10. Deinde ordine ita posito probèque considerato, singulæ litteræ loco signorum characterumque jam positæ numerabuntur, numeratione finita, quotiens unaqueque recurrat in tota epistola, specificè notabitur, v. gr.

a.b.c.d.e.f.g.h.i.k.l.m.n.o.p.q.r. (22)

10.5.1.6.4.6.1.6.4.8.2.3.1.4.1.1.1. Vicibus.

(22.) Duo hic vitia in numeratione noto 1. quòd L. ponatur bis tantùm occurrens in scripto Harsdörfferi, cum ter poni debeat, in voce kllkmd. bis, dein in ultimo vocabulo hfla. 2. Quòd R. collocaet Author inter characteres, qui tamen planè non occurrit; neque enim est in voce ultimâ hfractum debeat esse L. qui character ter occurrere debet. Tantùm igitur sunt 16. distincti characteres,

non 17. quem numerum *Author* posuit; Præterea optimè omitti potest, numeratio characterum, cum nullam utilitatem, ædium autem summam habeat.

Hoc consuluerò, attendere generaliter ad finales, crebriores, geminatas, an sæpius obveniant in scripto, an rariùs, non præcisè speciasimque numerare, quot vicibus consineatur littera aut character.

§ 11. Numeratione expletâ litteræ sæpiùs recurrentes, sequestrentur ab aliis, v. gr.

a. d. f. h. k. b. o. i. e.	} sæpè occurrentes.
10. 6. 6. 6. 8. 5. 4. 4. 4.	

g. g. p. p. q. (11.) r. l. m.	} raro occurrentes.
1. 1. 1. 1. 1. 1. 2. 3.	

(11.) R. excludendum est characterum numero, & pro eo substituendum L. quod ter occurrit, ut supra diximus.

Nota etiam pro b. quod recurrit quinquies positus est vitiosè, e. character in exemplari *Authoris*.

§. 12. Porro (12.) quinque vocales invenienda erunt, quod factum non erit (14.) difficile, omnibus supposititiis litteris, ita ut dictum est, numeratis, imprimis, ubi epistola longior ac copiosior exstiterit; nam, cum (14.) nulla absque vocali syllaba reperiat, consequens est, ut vocales sæpiùs in scripturâ recurrant, quàm consonantes, & ita litterarum, jam substituta seu supposititiarum sæpiùs reiterata ac recurrentes indubiè vocales erunt, pleræque vel omnes, sic in nostro exemplo.

a	} recurrit	decies.
h		sexies.
f		sexies.
d		sexies.
k		octies.
b		quinquies.

§. 13. Eligo igitur a. k. d. h. f. in vocales, & dico a. & k. utpote sæpiſſimè recurrentes (λλ.) inſallibiliter eſſe vocales, quamvis (μμ.) nec dum determinare ſciam, quas & quales, quod tamen ſic (ν.) potero.

§. 14. Si (οο.) unicus in epistolâ character occurrat, is certò certius erit vocalis, & quidem una harum quatuor, videlicet α, ε, ι, ο.

Nam (ππ.) ν. in nulla lingua tam facilè ſine conſonâ pōnitur. Deinde inveſtigabo & accuratè examinabo, an etiam una mearum quinque, jam (ππ.) electarum vocalium ad ſummum poſt tres quatuorve characteres, ſive litteras meas ſuppoſiti-
tias, quas ſubſtitutas nominavi, ſemper recurrat vel inveniat. Quod ſi non (οο.) recurrit, certum eſt, me veras vocales necdum elegiſſe. Ex hoc caſu diligenter obſervo, quis nam character vel quæ li-
tera characteribus ſubſtituta, iſtorum trium qua-
tuorve characterum vel litterarum his ſubſtituta-
rum ſæpius in totâ ſcripturâ redeat (ππ.) ac reiteretur; Is enim, ſi in pluribus verbis ſæpè etiam inveniat, in vocalem loco prioris eſt eligendus.

§. 15. Poſtmodum electis & aſſumptis quinque vocalibus percurro pleraque vel ſingula (νν.) monoſyllaba & diſſyllaba, attendens, an etiam unicum verbum occurrat, in quo vel mearum vocalium

electarum unica saltem non reperiatur, & si nullum tale occurrit, signum est, eas quinque litteras in vocales à me sic electas & assumptas veras quoque atque genuinas vocales esse, quemadmodum juxta hanc normam quinque litteras supra in vocales assumptas reuoco, & (ϕϕ) affirmo eas vocales revera esse, sicuti postea innouescer, & sunt hæc :

Characteres: γ. σ. □. x. λ.

Substitutæ litteræ: a. k. d. f. h.

(xx) Nullum equidem invenio verbum aut syllabam, in quo non una harum post tres quatuorve characteres sequatur, item sunt litteræ cæteris cessi sapius recurrentibus, (ψψ.) frequentiores tamen.

(..) In Latinâ Linguâ id certissimum. Secus in Gallicâ ubi c', d', l', m', n', s', t'. septem consequentes consonantes solitarie ponuntur, de quibus vid. Regulas Linguæ Gallicæ, nec minus in Italicâ, quæ aliquas quoque solas collocat apostrophatas, vid. Regulas ejusdem Linguæ. Unde corrigi debet Regula: *Solitarie positis character vel est vocalis vel sequentem vocalem arguit.*

(ππ.) Itali apostrophant τὸ V' pro vi. vid. Grammaticam.

(ρρ.) Hoc non sequitur, cùm consonantes æquæ possint repeti, quamque litteram vocalem putem, consonans sit.

(σσ.) Rectissimè! Si enim characteres vocales constituo, neque tamen post tres quatuorve litteras recurrant, constat me nondum invenisse genuinas vocales. Si enim vocabula sunt latina, suis gaudere debent vocalibus. Si hoc E. unus illorum quatuor l. quinque electorum characterum in aliquo verbo esse debent.

(ττ.) Nego :

(rr.) Nego: Character sæpiùs occurrit. Ergò in vocalem est eligendus, cùm consonantes quædam crebriùs occurrant ipsis vocalibus, e. gr. o.

(vv.) Melius vocabula metimur numero litterarum, ut vel bilittera, vel trilittera, vel quadrilittera faciamus, non bisyllaba, aut monosyllaba, quia monosyllabum potest constare multis litteris.

(pp.) At, quomodo affirmari potest præciùs hos quinque esse vocales, non alios? Hoc ostendi non potest. Tantùm abest, ut innorescat, &c.

(xx.) Nego sequelam de singulis. Cur a character sit vocalis e. velim mihi demonstrari, ut omnium frequentissimè occurrat. Probetur evidenter.

(ψψ.) Frequentia occurfus probabiliter inferre esse vocalem, infallibiliter nequaquam, quod tamen *Autor* intra ait.

§. 16. Qui verò his ita observatis in (uu.) veram determinatamque harum assumptarum vocalium cognitionem deveniam, ita ut scientificè & (aaa.) indubitanter E, ab i, & o, ab a, vel u, discernere queam, hic modus est.

(uu.) Determinata vocalium inventio non potest secundum principia Cl. Harsdörfferi ostendi.

(aaa.) Multo minus scientifica & indubiè talis discretio. Unde constat characterem γ. vel substitutam litteram A. esse E. an quia sæpiùs occurrit? sed hoc est principium petere, aut enim semper occurrunt creberrimè omnium, aut plerumque. Prius non esse verum, experientia evincit. Si plerumque, & ut plurimum, non est indubia discretio, quæ scientifica sit, &c.

§. 17. Ex electis meis vocalibus his, eam, quæ omnium sæpissimè per universam epistolam recurrit, (A.) ajo esse vocalem E. Hæc namque, ut pronunciatur facillima, & naturæ dicitur congruentissima, ita sæpius in (γ.) omni linguarum genere cæteris vocalibus repetitur & recurrit frequentius.

(A.) Unde scit Author τὸ α, esse E, cujus ratio non evincit, idèd frequentissimè occurrere τὸ E, quia pronunciatur facillima, sed tantum posse. Nego ego characterem ereberrimè repetitum esse τὸ E. Nego pariter medium terminum rationemque, quia pronunciatur facillima: Aliud sentit *Calepinus* in littera E. E. inquit, suapte naturam non ita resonat, sicut A. O. neque tam promptè os diducit, illique magis languido circa arteriam prodit, illud superiorem aliquo modo deprimat. Cui consentimus eam ratione adducti, quod littera α, aspirata sit analogæ, quæ solo halitu pronunciatur, circa formationem oris, solâ ferè apertione oris: Sed alium vel i, vel u, vel e, disjunctivè. Probo thesin meam ex seq. *Cæsaris* epistola ad Q. Pedium.

Cæsar Quinto Pedio salutem.

Pompejus se oppido tenet: Nos ad portus castra habemus. Conamur opus magnum & multorum dierum, propter altitudinem maris: sed tamen nihil est, quod potius faciamus. Ab utroque portus cornu moles jacimus, ut aut illum quàm primum transire, quod habet Brundisii copiarum, aut exitu prohibeamus. vid. in fragm. Cæsaris epistolam hanc.

Notabimus jam, quæ litteræ occurrant sæpiſſimè

a.	24.
e.	21.
i.	22.
Littera o.	& conſequenter character 20.
u.	ejus vicibus occurrit, 30.
s.	19.
m.	21.
t.	22.

plures numerare nolumus litteras. Jam quaeritur, qui character ſit *E.* juxta principia *Authoris* eſſet τ^d κ . vel character ejus, ſi characteribus episto-
la eſſet exarata, quia τ^d κ . ſæpiſſimè omnium repeti-
tor. *E.* enim ſecundùm Cl Harsdörfferum fre-
quentiſſimè occurrit. Dein *T.* eſſet vocalis *M.*
item, quæ tamen ſunt conſonantes. Unde nullius
eſt momenti Harsdörfferi regula. Neque credas,
Benevolus Lector, me de indiſtriâ hanc epistolam
ſuſſiſſe, ut principia alterius everterem. Nam
primò ut de indiſtriâ attulerim, nihilominus evin-
ſcitur non poſſe ſciri & dici ſcientificè, characterem
creberrimè repetitum eſſe determinatè τ^d *E.* Se-
cundò provo- ad experientiam & tentamen, ſume
Autorem latinum quemcunque, & numera lineas
quinque, quatuor, quot vicibus occurrant ſingulæ
litteræ, & deprehendes non ſemper τ^d *E.* recurrere
crebrius, quàm cæteræ.

Excipis: Ut plurimum repeti τ^d *E.* frequentiſſi-
mè. Reſp. ſi ut plurimum jam non apodicticè,
vel, ut Autor loquitur, determinatè atque ſcienti-
ficè ſcitur.

(γ .) Hoc diſputari poteſt, an in omni lingua-
rum

rum genere ita se habeat res. Certè non constat.

§. 18. Inventà ergò hâc vocali (2.) *E*. representatâ in præsenti scripturâ per supposititiam. *A*. loco characteris γ . decies recurrens, describo novum Alphabetum, super cujus littera (1.) *c*. annoto vocalem meam (2.) *e*. inventam cum signo sive characterè, cujus loco ponebatur, & stabit Alphabetum sic:

(1.) γ (2.) δ
 (1.) a (2.) b
 A b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

(2.) Nego inventam esse vocalem *E*. conjecturae sunt, ut perspicacioribus pater.

(1.) Vitium est Typographicum ζ , pro *E*. hic enim sensus est: super littera Alphabeti *E*. annoto characterem *A*, qui loco γ . substitutus est, ut γ a supra *E*. non supra *G*. poni debeat, non ut vitiosè excusum est in exemplari Authoris.

γ δ
 a b
 A b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

(1) Latini nec k. nec w. habent; unde expunge.

§. 19. (1.) Ope hujus vocalis repertz, reperio nonnullos consonantes in verbis duarum litterarum, quæ omnia, sicut & trium quatuorve signorum ex epistolâ eruam, inque peculiari chartâ annotabo, relicto supernè vel infernè spaciolo ramo, ut suprâ scribi vel infrâ poni queat littera.

(2.) *Ar*.

et te

(α.) Διγράμματα sunt : ab. ba. kn.

e i e

(λ.) Τριγράμματα. acd, bhf. aed.

(μ.) Τετραγράμματα : fghi, idod, okph, qhkf,

e.

okmd, hfra.

Ἑξάγραμμοι : kllkmd.

e i e

Longissimum : h a e k b f a o.

(ι.) Certum est unicam vocalem repertam aliam atque aliam prodere, sed τὸ E, nondum est inventum, ut frustra ad consequentes progrediatur *Autor*, primā litterā adhuc dubiā.

(κ.) T. non erat ponendum utpote adhuc occultum.

(μ.) Vitium est in vocabulo : hfra. pro R. debuisset locari L. vox enim est : *Vale*. cujus tertia nempe τὸ L. in illicò, quod *Autor* scripturæ inseruit, antecedit, ut vitium Typographicum nullum sit, sed lapsus *Autoris*, cū semper τὸ R. repetatur, cū deberet ejus loco statui L.

Cæterum rectissimè procedit *Autor* ordinatim exscribendo vocabula duarum, trium, quatuor, quinque litterarum. Quibus addi possant geminatam habentes litteram voces : quia inventā unā, ut *Harsdörfferus* loquitur, facile est aliam invenire,

§. 20. Quibus monosyllabis ac dissyllabis adfunxi verbum, quod in totā epistolā reperitur (α.) longissimum, & pluribus constans characteribus, quia aliquibus inventis litterulis non raro ex tali verbo,

verbo, quis ceteras nondum notas (•.) divinate poterit.

§. 21. His ita exscriptis inventam vocalem *E*. super characteres colloco, ut factum est, & contemplatione præviâ (•.) considero pleraque monosyllaba, v gr. (*e*) *et, te, me, ne, de, re, se, en, ex*, nam non alia esse oportet, quàm ea, in quibus vocalis (•.) *E*. reperitur, quorum in Latinâ Linguâ præter hæc vix ulla dantur, & his accommodo meæ epistolæ monosyllaba, litteram (•) *E*. in se continentia scilicet *ba*, & *ab*, statimque concludo *B*. litteram, quæ semel *A*, sequitur & semel præcedit, vel repræsentate *T*, vel *N*, vel *S*, ita ut meæ hæc bina monosyllaba significant vel *ET*, *TĒ*, vel *ES*, *SE*, vel *EN*, *NĒ*. Ex quibus liquet, quod (•.) *de, me, re, ex*, per eadem nequeant significari, cum inversis litteris Latini non dicant, *ed, em, er, xe*.

(•.) De industriâ hoc fecit *Cl. Harsdörfferus*, sicut &, quod ad confirmandam Thesin vel principium, *E. frequentissimè occurrit* vocabula litteram *E*. in se continentia congestit, quod supralectorem monere volumus.

(•.) Divinare concedo. Sed Interpret exactus, si epistola fuerit longior determinatam vocalem vel consonantem, invenire & demonstrare potest. Notanter dico in epistolis vel scriptis longioribus, cuiusmodi *Schwenkerus* p. 174. fuit resolvendum, ubi iisdem, quibus *Harsdörfferus*, utitur Regulis, cum tamen omnes characteres possint determinatè sciri, quod benevolo declaravimus Lectori capite quarto.

(•.) Collatio litterarum, & verborum hæc in arte utramque facit paginam. Itaque non subsisten-

fiſtendum eſt in uno tantum vocabulo, ſed ſubinde aliud comparandum cum alio. Ita enim aliud atque aliud vocabulum haecenus abſconditum deſignatur.

(c.) Adde, *ea, ee, eo*, quia & in his voculis *E.* repetitur. Si dicas, ultimam debere eſſe conſonantem, petis principium.

(c.) Accommodatio hæc optimè urgetur ab *Antore.*

(c.) Eadem ratio excludit etiam *ea, ei, eo*, quia inverſa hæc vocabula nullam gignunt latinam vocem, neque dicitur *ae, ie, oe.*

§. 22. Quia verò in omni propè ſcripturâ (v.) ſæpiſſimè ſolet conjunctio repeti, atiendo, num ſæpiùs hæc mea monosyllaba recurrant, quod ſi fiat, denuò novam invenio litteram, nempe *T.* per ſuppoſitiſſimam *B.* & characterem *♂.* repræſentatam, in Alphabeto igitur meo novo ſuper *T.* litteram annoto ſuppoſitiſſimam cum characterem. Quod ſi verò conjunctio non repetatur ſæpiùs, ut in noſtro exemplo, ſento cum reliquis, nimirum (φ.) *N. & S.* ex his enim tribus litteris unam per ſubſtitutam ſive characterem ejus repræſentari certus ſum, ſed cum *T.* (x.) repetatur, niſi impedit, cur de veritate veræ litteræ inventæ dubitem, ſuper *T.* ergò in novo Alphabeto annoto *B.* & characterem ejus *♂.* (ψ.)

Post litteram *T.* inventam exſcriptis verbis illud ſupernoto, ut ſupra factum eſt.

(v.) Utut verum hoc eſſet, non tamen ſequeretur vocabulum ſæpius occurrens eſſe conjunctiōnem *ET.*

(φ) Hoc fieri nequit, niſi prius evidenter conſteat, a, eſſe e, quod nondum evictum eſt.

(x.) Non

(x.) Non ideo, quia *T.* in *veritate* repetitur, præcisè est *T.* ut dubitare meritò possim.

(y.) Nempe: *h a e k b f b a o. & b h f.*

§. 23. Quibus duabus litteris inventis invenitur quoque vocalis (a) *u*, attendendo ad duas litteras se semper & ubique (aa.) subsequentes, quarum una & prior raro, posterior sæpè recurrit, & in (ab.) vocalem à me est electa; quas ubi invenio, priorem ajo esse (yy.) *Q.* & subsequentem *u*. nam apud plerasque gentes post (dd.) *Q.* sequitur necessariò & temper *u*. Ita in nostrà suprà posita scripturà invenio verbum *qhkf.* five † *Λ* *χ*. ubi littera *Q.* five character †. semel, & littera *H.* five character (Λ.) sexies redit, & à me in (u.) vocalem electus est; cùm verò nulla (zz.) absurditas committatur affirmando characterem †. five litteram substitutam *Q.* esse, & reverà representare *Q.* *h*, verò *u*. Rursus duas noviter inventas litteras scribo suprà exscripta verba monosyllaba & dissyllaba, & Alphabetum juxta quatuor litteras inventas stabit sic:

†	‡ <i>Λ</i>
a	q b h

(aa.) *a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z.*

(u.) Non video, quomodo inventà vocali *e*. inveniat *u*.

(aa.) Inter † *Q.* & *u*. est connexio non mutua. *Q.* semper antecedit *u*, sed, † *u*. non semper † *Q.* cum † *u*. omnes antecedere queant. Et verum est *q.* raro, † *u*. frequenter occurrere, sed hoc nihil ad rem.

(ab.) *R* *h*

(xx.) Ratione nullâ sed conjecturâ merâ nititur
Auctor.

(xx.) Unde hoc demonstratur? Si in epistolâ
prolixâ sex, septem pluribusve lineis constante oc-
currit character, quem semper sequitur idem cha-
racter, concludi potest, (dicam potius,) conjici,
esse antecedentem. Q. sequentem ex oratione, scil.
si prima sit Q. at si semel tantum occurrat character
Q. ut hic, id affirmari nequit, nisi à posteriori in-
venis litteris, & voce, quàm r. Q. inchoat, e. gr. si
in epistolâ deprehendatur semel r. Q. e. gr. in r.
quia, & invenio tres litteras ultimas, nempe via,
nunc r. Q. aperiri potest hâc ratione; percurro Al-
phabeta & propono litteris ultimis - via, litteras
Alphabeti, & consonantes quidem, primum.

b. c. d. f. g. h. i. m. n. p. q. r. s. t. x. z.

Quamcumque præfigas consonantem ex his, absur-
dam habebis vocem, non latinam, solo Q. excepto &
Vocalium nulla præfigi quit, a. e. i. o. u. Avia non
potest esse r. quia, quod in quia, prima & ultima
sunt dissimiles; in avia autem prima & ultima ex-
dem, ex eadem ratione excluditur ivia, quod præ-
terquam, quod Latinum non est, idè rejicitur, quia
in r. quia sunt omnes diversi characteres, in r. ivia
autem 1. & 3. eadem. Ovia & Uvia itidem exclu-
duntur, prius latinam originem non habet: Poste-
rius non est uvia, quia duæ priores sunt eadem; Et
consequenter Q. solum relinquitur, atque à poste-
riori probatur.

(xx.) Suprà vidimus in Latinâ, Germanicâ, Ita-
licâ, Gallicâ, Hispanicâ id locum habere, & r. Q.
semper habere u, subsequens, præterquam in Galli-
câ, quâ Q. finale observatur in cing. & p. laq. & c.

Q

(u.) Non

(11.) Non ideo, quia sexies A. redit, in vocalem eligendus est character hic.

(12.) Nulla absurditas committitur affirmando v. x. esse Q. sed non ideo est Q.

(13.) Exclufimus v. K. & VV. utpote litteras non latinas, quod semel norasse sufficiat. Victum quoque Typographicum observavimus; Suprà ditteram Alphabeti ponitur A. cum suprà e. poni debuisset. Par est ratio v. g. quod ponitur suprà R. tunc poni debuisset suprà Q.

§. 24. Nota: Postremum (14.) inventis sic aliquibus litteris attendo ad duo epistole meae verba in similes characteres desinentia, qualia in praesenti exemplo sunt bhf. & qhkf. ita tamen, ut aliquas ex iis litteras noverim; sic in priori verbo, cognovissiteram (15.) f. & secundam litteram dicitur nosse ex altero verbo, qhkf. in quo duae primae substitutiones representant qu. affirmo igitur duas in primo verbo primas litteras esse (16.) in, disco etiam eadem praxi novisse tertiam ex verbo subsequente, quod nihil potest aliud praeter (17.) quia significare: nam si qua significare deberet, prius verbum non *ina*, sed *ine*, repraesentaret, quod ideo, quia Latinum non est, absurditatem involvit; neque enim character tertius x. siue substituta huic f. potest (18.) consonans esse; cum nimis saepe redeat, ideoque non potest esse vel S, vel R, vel alia; duas itaque jam vocales iterum inventas constituo suprà Alphabetum meum, & superimpono verbis (19.) monosyllabis & dissyllabis exscriptis eadem hoc modo:

et te i e tuæ a u i i i
ab. ba. kn. acd. bhf. aed. fghi. idod. okpk. ikmd.
nae i i ue itate quia.
hfla. kllkmd. haekbf bao. qhkf.

(10.) Sed nondum sunt inventæ, quas conjecturâ assequutus est. Unde neque *N.* littera F. vel character est cognitus.

(11.) Virium est mendumque Typographicum in exemplari typis excuso, *ut pro in.*

(12.) Pernego, concessio etiam *Q.* necessario esse *Q.* *Q.* qhkf. nihil aliud posse significare præter *quia*, cur non *quem*, *quam*, ut vocula bhf. significaret *nam*? quid obster, sanè non perspicio. At, inquis vocabulum qhkf. non significat *quem*, cum *Q.* E. jam inventum sit. Id verò est principium petere. Nec ultima *Q.* F. est vocalis, idèd quia sæpius occurrit: hoc enim nego, litteras sæpius reduntantes præcisè vocales esse, non consonantes.

(13.) idèd nego *Q.* *N.* consonantem non esse, quia sæpius recurrit.

(14.) Si monosyllaba & dissyllaba exscribere *Autor* voluit, cur vocabulum longissimum assumpsit, & brevius omisit, nempe *meaia*, quod æquè huc spectat, cur hæso. æquè dissyllabum, ex *Autoris* Mente?

§. 25. Accipio denuò scripturam, & invenio (15.) monosyllabum kn. sive *Q.* quod exinde concludo debere esse (16.) *N.* quia sequitur Ablativus *inà*, postmodum quæro geminatas in epistola, quæ consonantes sunt, (17.) si prior & posterior geminationem immediate subsequentes fuerint vocales, ut hîc *Q.* *Q.* *Q.* *Q.* *Q.* sive kllkmd. ubi primus cum quarto characterè inventus est, unde faci-

le colligitur, hoc verbum debere repraesentare *illico*, nam potest hoc probari sic: Accipio & ex. mino aliud verbum, in quo omnes litteræ præter duas vel unam mihi notæ sunt. Sic: e. gr. si kllkmd debet significare *illico*, tunc vocula ikmd. significabit necessarium (*rr*) *disco*, non enim *bico*, neque (*rr*) *cico*, (*vv*) *fico*, *giko*, *bico*, *lico*, (*pp*) *mico*, (*xx*) *pico*, vel *si* esse poterit, utpote quæ dissyllaba latinæ linguæ contrariantur, nullam habentia significationem, quod in quâlibet linguâ benè venit observandum, & hinc est, quod Artista plurium linguarum, solum mediocrem, si non omninò perfectam desideret cognitionem. Iterum ergò inventis demò his litteris stabit Alphabetum meum sic:

κ	τ	γ	☿	⊙	∇	□	†	♂	Δ
f	m	a	k	l	n	d	q	b	h

A b c d e f g h i l m n o p q r s t u x y z. (††.)

(*rr*.) Confundit Cl. *Antor* monosyllaba, & voculas duarum litterarum; Sunt monosyllaba plurium litterarum, ut stirps, trabs, urbs, pars, &c. sunt duarum litterarum dissyllaba, e. gr. ea, ei, eo, &c.

(*rr*.) Non sequitur: *rr* K. est vocalis, Ergò geminata, L. est necessarium consonans.

(*cc*.) Non potest probari *rr* *inā*, esse Ablativum, ut ratiocinium sit nullum, cur *rr* kn. non significat *in*, probetur contrarium evidenter.

(*rr*.) Posito *rr* kllkmd. significare *illico*, non tamen necessarium vocula ikmd. erit *disco*, cur non *mico*, *micare*, &c. præsertim cum M. nondum invenim.

(*rr*.) *rr* ikmd. non potest significare *cico*, non caput quia barbara est vox, sed & quia in ikmd. prima

ma

ma & terna non sunt similes ut in *cico*, si ikmd. repræsentaret *cico*, characterum ordo staret mkmd.

(vv.) *Fico* Latinum est vocabulum, Ablativus à *fiens*, tertiæ & quartæ Declinationis. Contra quàm putat Cl. *Harsdörfferus*. Et ikmd. quamvis sit vocabulum latinum, tamen in præsentî scripto locum habet nullum, quia *F.* secundum Regulas Latinas nunquam est finale, vid. Reg. ult. r̄ *F.* esset a. finale in fghi. si r̄ i. *F.* repræsentaret.

(φφ.) *Mico* latinum est ut vidimus.

(xx.) *Pico*, (non pirico, vitio Typographi il-lapsum,) Latinitate quoque gaudet; cœterum huic scripto inidoneum, quia *P.* non est finale in verbis latinis. Si r̄ i. esset *P.* consequenter r̄ fghi. *P.* finale haberet, quod repugnat Reg. ult. *P.*

(ψψ.) Undecim posuit *Autor* characteres & consequenter litteras inventas, cùm tantum sint novem, nempe :

κ τ γ δ . ○ . V . † . ♂ . A. Novem characteres.

Omittendi ergò, quos his associavit □ . O. ut pò-
te adhuc latentes occultique, videsis exemplar excu-
sum *Autoris*.

§. 25. Progredior ergò & sumo verbum , in
quo omnes litteræ præter unam mihi sunt cognitæ,
quorum plurima invenero , ubi epistola fuerit la-
xior : habeo enim jam dimidiit Alphabeti veri
atque orthodoxi cognitionem , & invenio primâ
fronsse verba hæc :

e o. uc a ue itate
acd. hæfo. hækbfbao.

§. 26. (uu.) Quorum verborum postremum
invenio per præsumptionem evidentissim m , quæ
per priora duo verba probatur ; Nam si dixero po-
stremum

Q ;

streum significare *veritatem*, primum *oro*, & alterum *veram* denotabit, in quo nulla apparet absurditas: nam quamvis certum *veritatis*, & alterum *verae* significare ac dici posset, tamen hoc esse inconveniens probatur per duas voculas has:

d o m o. c r e d e.

i d o d. & m e a i a.

○□ - □. T△γ○γ.

Quarum priori tunc *domo*, altera *crede* significabit & stabit juxta inventas litteras Alphabetum sic:

z TOγ σ⊙ Y□ †△ ♂A
f mia kl nd qe bh

(an.) A b c d e f g h i l m n o p q r s t u x y z.

(an.) Ordine hic procedit *Autor*, ut nihil desiderari queat. Hoc factum necessarium est interpreti; ut Alphabetum Latinum vel Germanicum separatim scribat in schedulā, &c, quamprimum invenit litteram aliquam, confestim in Alphabeto deleat, hoc modo, si invenit a c d e, &c. delet: a b c d, quod eam præstabit utilitatem, ut, si defuerit littera nondum inventa, eam vocabulo interponat. Exempli gratia: si in vocabulo *ve-am*, tertia defuit; evolvat Alphabetum, quasque nondum habet, interjungat, dum Latinum emergat vocabulum.

(an.) Satis confuse in originali exemplari collocatae sunt litterae & characteres, ut intuenti cuiusque primo quoque aspectu planum erit.

§. 27. Denique hanc praxi semper aliud atque aliud arripio verbum, in quo unica me litterula tantum latet, v. gr. in σ B σ, quod verbum *mibi* in

76□.

76□. quod verbum *ego* denotat, & sic deinceps, quia potiorem partem Alphabeti orthodoxi jam inveni, semper aliis atque aliis verbis arreptis, in quibus semper adhuc una restat litterula invenienda, nullo negotio totam scripturam occultis characteribus hoc modo ad me perscriptam legam & resolvam.

Resolutio verò præcedentis scripturæ hæc est:

Et ego ero apud te illico

7♂. 76□. 7△□. x♂ΛO. ♂7. ♂⊙⊙♂T□.

in tuâ domo. crede mihi

♂V. ♂Λx. O□. □. T△7O7. - ♂b♂.

quia dico veram veritatem (AA)

†Δ♂x.O♂T□. ^7△x. ^7△♂♂x♂7.

vale.

Ax⊙7.

Quod annotemus, nihil habemus, nisi quod *vale*, ultimum vocabulum rectè scriptum sic, hæctenus viciosè hoc modo exaratum: hæc, cum debuisset poni hñ. Res suprâ aliquoties observata.

§. 28. Et orthodoxum primum ac verum Alphabetum erit hoc, quod ex dictis inveni sine ullâ præviâ instructione.

x T O 7 6 b ♂ ⊙ - . V □ ♀ † △ ♂ A

A. b c. d. e. f g. h. i. l. m. n. o. p. q. r. s. t u.

x. y. z.

NB. Cæteræ litteræ, quia in Scripturâ non reperiuntur, neque à me inveniri & cognosci queunt.

ADDITIO.

§. 29. Si occulta proponitur scriptura. I. video, an quoddam occurat vocabulum, in quo unus aut plures (AB.) characteres bis aut ter occurrant, exempli gratia 121. $\odot \text{D} \odot$. vel 1221. $\odot \text{D} \text{D} \odot$. vel 123123. $\odot \text{D} \text{D} \odot \text{D} \text{D}$. 123321. $\odot \text{D} \text{D} \text{D} \text{D} \odot$. vel 1232345. $\odot \text{D} \text{D} \text{D} \text{D} \text{D} \text{D}$. his ego numeros substituo, ut vides, ut eò minus confundar.

II. Ab initio Alphabeti combinationem litterarum instituo, donec usitatiores vocabula annoverim, quæ eundem cum characteribus litterarum situm obtinent. Huic difficultati combinandi succurrì potest constructione certorum circulorum mobilium (ad instar des fünffachen (vv.) Dens-Kings der Teutschen Sprach / inventi certè, quod nunquam pro dignitate satis laudari potest,) quorum singulis per ambitum omnes Alphabeti litteræ inscribuntur, sicque istâ combinandi ratione plerumque in cognitionem, linguæ propriæ Steganographiæ perveniri, & uno labore plures simul litteræ indagari possunt, quarum auxilio reliquæ quoque patebunt.

III. Si ejusmodi dictio non occurrat, quæro voces alias duas aut tres, in quibus bini characteres sunt similes, ut in præfatis $\gamma 6 \square$. & $\gamma \triangle \square$. & $T \triangle \gamma \odot \gamma$. & peractâ combinatione de certitudine inventarum litterarum non dubito.

§. 30. (dd.) In Germanica Lingua difficilior est solutio, ob orthographiæ lubricitatem, quæ à diversitate pronunciaionis & hæc ab idiotismo cujusvis regionis pendet, & absolutis Regulis firmari non potest.

(AA.)

(26.) Optimè. Hæc enim vocabula, in quibus geminata vel duæ litteræ bis terve occurrunt, immanè quantum juvant interpretem.

(27.) Sed tùm horum circulatorum usus est, cùm de singulis characteribus affirmativum, quæ litteræ esse possint, & negativum, quæ non sint, judicium formatum est.

(28.) Et hæc ratio nos movit, quò minus in Germanicâ Linguâ Regulas adornaverimus multas, quo modo in aliis linguis id præstitimus, præstariq; potest commodiùs.

CORONIS.

HActenus Clariss. *Harsdörfferi* Mysterium, & ad id Notas nostras, quâ potuimus brevitate, exhibuimus.

Restat, ut ad nostram exigamus normam scriptum occultum, quod ita fiet.

1. Numero omnes characteres, & annoro, qui in scripto occurrunt, ii sunt numero sedecim.

7. 8. 6. □. △. 9. x. A. O. 5. 0. T. V. - B. †.

De singulis secundum Reg. Lat. Linguz ratiocinium instituo ejusmodi.

1. Character 7. non est *b.* ratio, quia *B* littera non est initialis in vocolis duarum litterarum, vid. 2. Reg. in *B.* 2. quia *b.* non est finale nisi in *ab*, *ob* *sub*, & *meaia*. autem non potest esse una harum ob multitudinem litterarum. Non est *c.* 1 quia *c.* non est initialis in voce duarum litterarum, vid Reg. 2. in *c.* 2. quia *c.* bis occurrens non est finale, exc. *condic*, *conduc*, *calefac*, *circumduc*, *contradic*. *Meaia*. verò non potest significare ullum horum, quod in *Meaia* *c.* sit ultimum & antepenultimum, secus ac

in exceptis verbis, in quibus *τὶ c.* est initiale & spale, vid. Reg. 10. *τὶ c.*

Non *D* quia *D.* non est finale in verbis latinis, ut *τὶ a.* vel character γ hic est in voce *ba*, & *meia*, in quo est antepenultimum & ultimum, cuiusmodi vocula nulla est inter exceptas, *τὶ D.* vid. Reg. *D.* ultimam, neque è numero illarum esse potest ulla; Non *ad*, *id*, *sed*, quæ duarum triumque litterarum, non *haud*, *apud*, *quid*, *quod*, quæ *πενταγράμματα* tantum sunt; Contra *meia*. *πενταγράμματα*; Non aliud illud, *stud*, *quoad*, quæ quamvis *πενταγράμματα* sint, numeroque litterarum convenient, in nullo tamen eorum *τὶ D.* videtur antepenultimum, & ultimum simul; non *ecquid*, *aliquod*, *aliquid*, *nunquid*, *quicquid*, quæ verba & numero litterarum *τὶ mea* excedunt, & situ atque ordine earum differunt, vid. Reg. 10. in *D.*

Non est *F* quia hoc 1. non est in vuculis duarum litterarum, ut *τὶ a.* hic in *ab*, vid. Reg. 1. in *F.* 2. quia *F.* non est finale, vid. Reg. 10. litt. *F.*

Non est *G*. ob rationes in *F.* allegatas, vid. Reg. 2. & 12. sub *τὶ G* litterâ.

Non est *H*. quia *H.* non est finale, vid. Regulam 11. litt. *H.*

Non est *L* quia in voce duarum litterarum non est, non dicitur, *la*, *le*, *li*, *lo*, *lu*, *al*, *el*, *sl*, *ol*, *nl*, jam si esset *AL*, tunc *ab*, esset vel *la*, vel *le*, vel *li*, &c. vid. 3. Reg. litt. *L.* 2. Quia bis occurrens non est finalis, vid. Reg. 8 in *L* si in *τὶ mea*. *τὶ a.* esset *L*, tunc *L.* esset bis in voce. occurrens & finale.

Non est *M* quia *M.* non est in vuculis duarum litterarum finalis. E. nec in *ba*, vid. Reg. octavam *τὶ M.*

Non

Non N. quod probo, quanquam videatur probari minimè posse. Attendat interpres *to a.* in voc. *ab*. **Non est N.** quia *n.* non est *media & finalis*. Exc. *Conon*, *Canon*, vid. Reg. 7. **N.** Non est *Conon*, quia in *Conon* 2. & 4. & 3. & 5. sunt similes, in *meaia* autem *tertia & quinta* solùm; Non significat *Canon*, quia vox *aed.* inciperet *na*. ultima *d.* non est *b. c. d. e. f. g. h. i. l. m. n. o. p. q. u. y. z.* quia hz consonantes non faciunt verbum latinum; Non enim dico: *nab, nac, nad*, &c. *nag*, &c. & quia aliquz finales absolute non sunt. *to d.* non est *r*, quia, quamvis sit vacula latine *Nar*, fluvii nomen, non tamen *R.* stare potest propter vocabulum *idod*. *to i.* est *o*. *to d.* est *R*. Ergo vacula *idod*, significat *orar, orir, orur*, quz barbara sunt vocabula. *to D.* non est *T* ut vocabulum *aed.* esset *nat.* *tertia persona verbi no* *schwimmen* ob eandem absurditatis sequelam. Sitemim *to i. o.* in *meaia*, & *D.* sit *T.* in *aed* sanè vocabulum *idod*, significaret *orat, otet, otit*, quz Latinis non iustata, quod clarius patet, si jungatur conferaturque vacula *aed.* significaret *id*, si ultima esset *T.* quod supra ponitur *nat*, sed hoc habeo, *net, nit, not, nut*, &c. *nat, not, nut*, barbara sunt, *net* non potest significare, quia scriptum inchoaret ita: *ni, net, nat*, quod per absurdum est, ideoque rejiciendum. Nec significat *Nos*, ob vculam *idod*.

Non est O. quia *O.* non est *initialis in vac. duarum litterarum*. Exc. *ob, os, oh*. *to ab.* non quit significare *ob*, quia non dicitur per inversionem *bo*, quod dicendum esset si *ab*, significaret *ob*, eadem ex ratione non significat *ob, os*, quia nullum est latino sermoni vocabulum *so & bo* biliterum.

Non

Non *P.* cum, quia *P.* non est in voce litterarum duarum initiale, cum quia juxta Reg. 13. *P.* non finale, ut hoc loco *ro a*.

Non est *Q.* cum quia non est in voc. duarum litterarum; cum quia *Q* semper sequitur idem character, quod hic non fit, ut conferenti, *acd. aed. &c.* patefceret ad oculum.

Non est *R.* quia *R.* non est in voc. duarum litterarum initiale. Exc. *re*, si ab est *re*, tunc *ba* est *er*, quod Latinis inulitatum.

Non est *X.* quia *X.* 1. non est initialis in voc. duarum litterarum. 2. Non initialis in voce trium litterarum. 3. Non antepenultima & ultima.

Non est *Y.* quia *Y.* 1. non est initiale. 2. Non finale, quod utrumque in *a*. cernere est.

Non est *Z.* quia 1. *Z.* non est finale. 2. Non in voc. duarum litterarum. Ergo character *A.* loco *γ*. substitutus non est *b c. d f g. h l m n. o. p. q. r. x. y. z.* & disjunctivè erit vel *a, e, i, s, t, u.*

Hac disjunctiva separatio in peculiari charta annotanda est.

Secundus character est *B* substitutus pro *β*. Hic non est *b* propter voculam *ba*, si *ro B.* est *B.* tunc *ab*. prima vocula est vel *ob*, vel *ab*, sed neutrum est, quia non dicimus *ba*, nec *bo*, nec enim *B.* est in vocalis duarum litterarum initiale, juxta 2. Reg. *ro B.*

Non *C.* ob eandem rationem, vid. Reg. 2. *ro C.*

Non *F. G. H. P. Q. R. Z.* quia planè istiusmodi litteræ non sunt finales.

Non *L. M. R* quia tales litteræ non sunt finates in vocalis duarum litterarum. vid. Reg. 2. in *L.* Reg. 8. in *ro M.* Reg. 2. in *R.* quamvis enim dicatur *sr*, non tamen dicitur *rs*, quod observandum.

Non

Non X. quia X. non est initialis in voc. duarum litterarum, vid. 2. Reg. r̄ X.

Ergo character J. vel b. non est negativè: B. C. F. G. H. L. M. O. P. Q. R. X. Y. Z. disjunctivè a. d. s. i. n. s. t. n.

Tertius character est (6.) qui non potest esse f. quia hæc littera non est secunda à principio vocabuli, vid. Reg. 2. F.

Non est Q. quia Q. non est penultimum, juxta Reg. nonam, esset autem penultimum, si r̄ 6. in vocula r̄ 6 □. esset Q.

Z. non est, quia non occurrat in voce trium litterarum, Reg. 1. in litt. Z exc. oza, expungendum, quia 7. character non est O.

Ergo r̄ 6. disjunctivè omnium vicem representare potest, præter F. Q. Z.

Quartus character □. cujus suppositicia est littera D. sequitur, de quo ratiocinamur, quòd non sit.

B. quia b. non est finale. Exc. ab, ob, sub, rob, r̄ acd. nequit significare ab, ob, quia hæ litteræ bilitteræ sunt, acd. autem trilitterum; nec sub, rob, quia si acd. esset sub, tunc acd. esset vel sab, seb, vel sib, vel sub, quæ Latina non esse ex Lexicis constat. Præterea apertissimè probatur r̄ □. siue substitutam litteram d. non valere b. ex vocabulo ided. vid. ult. Reg. r̄ B.

Non est C. cum quia C. non est finalis in verbis geminatarum habentibus, & consequenter neque in kllkmd. hîc d. est finale præcedente geminâ. Ergo r̄ D non significat C. vid. Reg. 9 litt. C. Excipis ex illâ ipsâ Regulâ nonâ r̄ C, plurima verba esse, quæ finalem C. habeant, antecedente geminâ, e. gr adduc, adduc, illac, illic, illoc, illuc, illinc, assuesac. Verùm nullum istorum vocabulorum significare potest per kllkmd.

klkmd. addic, adduc, illac, illic, illoc, illuc, quinq; litterarū sunt vocabula; *klkmd.* contra sex litterarum, neq; *assuefac* applicatē quadrat, quod octo litteris constat. De *illinc* dubitatur, an significetur per *klkmd* quæritur an sit *illinc*. Resp. Negando propter voculam *o* *□* - *□*. ubi *C.* esset secunda ab initio, & finalis quod *o* *C.* repugnat. Dein propter voculam *O* *□* *T* *□*. vel substitutas litteras *ikmd.* si *o* *klkmd.* est *illinc*, tunc *ikmd.* valeret *inc.* cujus voculæ prima littera nondum est reperta, quæ non est *b, d, f, g, l, m, n, p, q, r, s, t, u, x, z.* quia nulla generantur præfixione harum litterarum latina verba: *binc, dinc, finc, ginc,* &c. prima nempe *i.* non est *c.* & quia *cinc.* non est lat. vocabulum; & quia si *o* *cinc.* esset latina vox, scribendum fuisset *ikmi.* ut prima & ultima fuissent similes, sicut in *cinc.* ex eâ ratione duplici non significat *ninc.* neque *tinc.* tūm quia barbara vocabula, tūm quia priores duz deberent esse eadem, quod in *ikmd.* non deprehenditur. *Quæ.* non significat: tūm, quia *Q* individuum comitem habet *u.* tūm quia character *i.* est finalis in *fgbi.* quod *o* *Q.* repugnat; tūm quod absurda emergeret vox *qint.* posito etiam *o* *Q.* non immediate succedere vocalem *u.* Neque character *i.* est *y.* tūm quia *y.* non est initiale, tūm quia non est finale, confer voces *ikmd.* *fgbi.* in quibus si *o* *i.* esset *y.* finale esset & initiale, posterius in priore, posterius in posteriore voculâ, neque *o* *i.* est *u.* ex hypothese *o* *klkmd.* denotare *illinc*, quia non prodit vocab. latinum sed barbarum, nempe *vin c.* Ex quo relinquitur, nullum ex litteris Alphabeti *o* *ikmd.* præfigi commodè posse, nisi *H.* ut dictio emergat *hinc.* Jam quæritur, an *ikmd.* valeret *hinc.* Resp. Negando, proboque evid-

moniter : si τ° i. in $ikmd$. est H . tunc H in vocula $fgbi$. est ultima, at hoc posterius est absurdum. E. & prius. Probo posterius esse absurdum, quia H non est finale in latinis verbis, secundum Reg. 12. τ° H . Exc. vab , ab , $prob$, $gith$, ob , quorum nullum partim propter paucitatem litterarum, e. gr. ab , vab , ob , possunt significari per τ° $fgbi$. quod est τ° $receptum$; partim propter repugnantiam litterarum, & hae sunt: $prob$, $gith$, quae quanquam quatuor litteris constent, nequeunt tamen per $fgbi$. representari. Non prius $prob$. scilicet, quia p . non est finale in latinis verbis, esset autem finale in vocula τ° $receptum$ $blkf$. Hic si F est p . τ° p . apud Latinos est finale, quod militat contra Reg. 13. τ° P . Non posterius $gith$. scil. quia f . non potest significare τ° G . quia G . non est finale, esset autem finale in voce $blkf$. si τ° F . esset G . quod apud Latinos absurdum, vid. Reg. G . ultimam.

Neque his tantum rationibus probamus τ° $klkmd$. non denotare *illinc*, sed & alia adhuc instituta collatione nempe verbi *idod*. Si τ° $klkmd$. signat *illinc*, tunc $ikmd$. denotat *hinc*. si hoc tunc *idod*. habet primam initialem H . secundam & quartam c . ut ita sonet vocabulum $h c - c$. penultima esset vocalis necessario; Latini quippe nullam sine vocali pronuntiant vocem; quaecunque interponatur, absurdam generat vocem. Taceo h. nullam inchoate dictionem. Ex quo concludo τ° $klkmd$. non significare *illinc*, τ° D . non esse C . vicariam, sed aliam.

Neque τ° D . vel character \square . est D . quia D . non est finale in vocalis trium litterarum, exc. sed. Reg. X. lit. D . si *acd*. significat *sed*. quid significat *acd*. ubi τ° D . finale est quoque. Si D finale tunc *acd*. etiam significat *sed*, quod impossibile; cum quia D . in so-

to *sed*, trillitero finale; cum quia *acd*, distinguitur
 differetque à *apd* *acd*, illic secunda est *e*, hic *c*, quos di-
 versos esse characteres vel oculus testis est. Neque
o *D* esse potest *D*, si consideretur *idod*, vox; si
D seipsum repræsentat; tunc *D* est finale in voculis
 quadrilitteris, sed hoc non est, exc. *apud, hand, quid,*
quod, quorum nullum potest hoc loco quadrare,
 cum propter generales rationes, cum propter specia-
 les. Ob generales: quia neque in *apud*, neque in
hand, quid, quod, *D* bis occurrit, sed semel tantum,
 contra atque in *idod*, si *D* character est *d* littera,
 tunc *D* bis repetitur, ut sit secunda & ultima quod
 repugnat; ob speciales & singulares *o* *D* non esse
id, nec significare characterem seipsum, demon-
 stro, cum quia *o* *idod*, si ultima est *D*, significat vel
apud, & sic *D* esset *P*, quod absurdum propter vocu-
 las *acd, acd*, ubi *P* esset finalis, vel *hand*, & sic *o*
r esset *N*, quod non admittit *fgbi*, vel *quid*, vel *quod*,
 quorum utrumque repugnat. Esset enim *o* *i*, cha-
 racter *Q*, & finalis in *fgbi*, quod est contra Reg. *Q*
 ultimam. Ergo inferitur *o* *D* non est *D* id est *D*,
 hæc in Scripturâ positum non habet potestatem or-
 dinariam, vel non seipsam repræsentat. Neque
 est *F. G. H. P. Q. T. Z.* quia hæ non sunt finales in ver-
 bis latinis. vid. Regulas litterarum quasque suis lo-
 cis. Non est *L*, quia *L*, occurrens bis, non est fina-
 lis juxta Reg. octavam *L* Exc. *lupercal idod*, autem
 non est *lupercal* ob excessum litterarum; Dein, quia
 in *o* *lupercal* prima & ultima sunt eadem, in *idod*,
 autem secunda & ultima. Non est *N*, quia non
 est secunda & ultima in voculis quatuor litterarum,
 neque *R* ex eadem ratione. Non *X*, quia inter duo
X, secundum Reg. 3. litteræ *X*, non est *amice tantum*
littera.

littera. Si *to d.* esset *X.* terminaret vocula *idod.* in *-X-X.* & unica tantum interesset, quod repugnat. Queritur, an solide demonstrari possit *to D.* vel characterem \square . non esse *M.* Resp. Maxime, quod ita ostendo attendenti Lectori, (attentione enim opus est sanè haud parvâ.) Confero voces *idod, ab, acd, aed,* suppono litteram *a.* vel characterem γ . esse disjunctivè *a, e, i, s, t, u,* hoc observare proderit non parum. Dein assumo *to idod.* & ajo. Si *to D.* est *M.* tunc vox *idod* exit in *iam, mem,* *mim, mum.* in *mom,* nulla latina dictio definit. Prima necessariò est vocalis, quia nullum latinum vocabulum (latinum inquam,) incipit à consonante sequente immediate *M.* Exc. *Smegma, Smaragdus, Smilax,* quæ Græca sunt. Dein posito esse vocabulum latinum incipiens à consonantibus duobus, *SM.* tamen hîc locum non haberet: Vox enim barbarè sonaret *smam, smem, smim, smum.* Si ergò prima est vocalis, erit vel *a,* vel *e,* vel *i,* vel *o,* vel *u.* Si *a,* vocula *idod,* significat vel *amem,* vel *amam,* vel *amim,* vel *amum,* ex quibus solum primum *to amem* latinitatis est particeps. Si *E.* emerget *emam, emem, emim, emum,* ex quibus primum Latinis cognitum est, reliquæ inusitatæ. Si *i* erit vel *iam, imem, imim.* duo priora latina sunt, ultimum nequiquam. Si *o.* sonaret *omam, omem, omim, omum,* omnia à Latinis proscripita. Si *u.* sonaret, *umam, umem, umim,* &c. omnia pariter barbara. Ergò, si in *to idod.* *to D.* esset *M.* tunc hæc vocabula necessariò valerent *amem, iam, imum,* *emam.* Hoc obrento regredior ad voculas *ob, acd, aed.* Et dico *to D.* est *M.* ut suppono. *to a.* est disjunctivè vel *a,* vel *s,* vel *u,* vel *t,* vel *s,* vel *t.* Si *to a.*

R

est

est *a*, tunc *acd*, quia prima est *a*, & ultima *M*. ex suppositione mea, definit vel in *aem*, vel *aum*, vel *aom*, vel *aum*, quæ barbara sunt verba. Ergo si *to* *D*. est *M*. *to* *A*. non est *A*. Si character *A*. est *E*. tunc vocula *acd*, *aed*. denotarent, vel *eum*, vel *eam*, alterum *eum*, alterum *eam*, vel contrà. Reliqua enim *eim*, *com*, sunt illatina. Hic quaeritur, an *to* *acd*, *aed*, signet voculas *eam*, *eum*. Respondeo: Non significant, probo. Vocabulum *idod*, denotat aut *amem*, aut *emam*, aut *imam*, aut *imum*. Si *to* *acd*, *aed*, notat *eam*, *eum*, tunc non erit *emam*, *amem*, *imam*, *imum*. *to* *idod*, quia in *idod*, duæ vocales occurrunt, quæ in *acd*, *aed*, non obveniunt. E. si *to* *acd*, *aed*, prima *a*, nempe est *e*, & ultima *d*. est *m*. tunc *idod*. non habet *m*. bis. Si in *to* *ab*, *acd*, *aed*, *to* *a*. est *i*. orientur jam altera, altera autem *jom*, *jem*, *jum*, quæ illatina. Si *to* *a*. est *s*. tunc supposito quòd *d*. sit *M*. vocula *acd*, *aed*, denotarent, *sam*, *sem*, *sim*, *som*, *sum*. ex quibus *to* *sim*, & *sum* valent, ut latina. Si *to* *a*. est *s*. tunc *ab* notat *se*. *to* *si*. conjunctionem non potest significare, quia alias *b*. recurrere deberet in *to* *sim*. Si *a*. signat *T*. tunc vocula *acd*, *aed*. denotant *tam*, *tem*, *tum*, *tom*, *tum*, ultima & prima originem habent latinam. Sed hoc loco eliminantur, quia in *emam*, *imum*, *amem*, *imam*. Vocales duæ diversæ sunt, quæ in *ab*, *acd*, *aed*. non debent repeti. Si *acd*. significat *tam*, tunc habeo *to* *a*. in *amem*, & *idod*. ita scriptum esse debet: *edod*. vel si *aed*. est *tam*, ita *edod*. si denique *to* *a*. est *u*, & *d*. *M*. tunc *acd*. signat, *uam*, *uem*, *uim*, *uom*, ex quibus *to* *uim* latinis usitatum est, reliqua barbara. Unde *aed*. non potest habere primam *u*, ultimam *M*, quia vox emergit illa *na*. Non & quia

quia quadrilittera nulla vox definit, *or ar, orer, orir, orur*, nec *S.* ob eandem rationem. Sequitur igitur ex collatione vocularum *τὸ D.* non valere *M.* quod demonstrandum erat.

Pergimus ad characterem Δ . cujus loco substituitur littera *E.* pronunciamusque non esse *F. Q.* quia *duæ hæ litteræ non sunt penultimæ.* vid. Reg. 9. litt. *Q.* & nonam in *τὸ F. x.* sive *τὸ F.* non est *b.* quia *B.* non est finale nisi in *ab, ob, sub*, non autem in quadrilittero, quale hic est *qhkf.* si *τὸ F.* est *b.* tunc *B.* est finale, &c. Non est *D.* quia *D.* non est finale in trilit. teris vocibus. Exc. *sed.* Neque in quadrilitteris: Exc. *apud, hand, quid, quod.* nec *τὸ sed,* nec cætera possunt applicari, quod demonstrabo. Si *τὸ bhf.* denotaret *sed,* tunc vocabulum *qhkf.* in quo est character *h.* & *f.* haberet secundam, nempe char. *H. E.* si enim *bhf.* significat *sed,* *τὸ H.* signat *E.* & *F.* ultimam *D.* atqui in verbis exceptis sub litterâ *D.* Regulâ 10. nullum est vocabulum quadrilitterum, cujus secundâ esset *E.* & ultima *D.* quod patet legentibus vocabula, *apud, hand, quid, quod.* Non est *F.* tunc quia *F.* non est finale, tunc quia non penultimum. Nec *G. H.* quia non finales sunt hæ litteræ. Non *P. Q. R. Z.* quia ejusmodi non sunt finales. Character autem *F.* vel character *x.* est finalis in *bhf.* vel $\Delta x.$ non *X.* quia *X.* non est initiale in quadrilitteris.

Character δ . septimus vel ejus littera *G.* non est *F.* quia *f.* non est secunda littera dictionis, Regulam vid. in *F.* sec. si *G.* est *F.* tunc *F.* est secunda in *fgbi.* Exc. *afes, afri, afro, &c.* Sed *fgbi.* non esse ex his ullum liquet ex vocalâ *bhf.* *F.* est *a.* *h.* est vel *R.* vel *E.* *τὸ H.* non significat *R.* idèd, quia nulla consonans præfixa litteris *-ra.* generat vocem. Non enim Latini

dicunt, *bra*, *tra*, *fra*. (Italis duo posteriora dicuntur,) neque *τὸ b.* est vocalis, *a*, *e*, *i*, *o*, *u*, *ara* latinum est verbum, sed situs ordoque litterarum *τὸ a.* excludit: Si enim *τὸ b. a.* denotaret, hic ordo esset litterarum. *bhb. ara* enim reciprocum, non *era*, barbarum; non *ura* ob eandem rationem. E. vel *sra*, vel *ora*, non *ora*, eò, quòd si *τὸ b.* esset *o* vocula *ba*, significaret vel *ob*, vel *os*, vel *ob*, sed hoc absurdum est, quia in vocula primà *ab*, dici deberet *bo*, vel *so*, vel *ho*, quæ illatina sunt; E. tandem non repugnat *τὸ B.* esse *i*, & hic sistere pedem cogitur indagator.

Octavus character *Λ.* sive littera substituta *H.* non est *F. Q.* quia hæ litteræ non sunt penultimæ, ut characteres *h.* in voce *fgbs.* & *bbsf.* reperitur, vid. Reg. in *F.* & *H.* Excipis *τὸ fghi.* posse denotare *rusa*. quo in vocabulo *F* sit penultimum, subque exceptis verbis Reg. 9. *τὸ F.* contineatur, item *buso*. Resp. nec *rusa*, nec *buso* denotare valet *τὸ fghi.* Non *rusa*, *i*, *o*, quia si *τὸ f.* est *r.* & character *H.* est *f.* tunc vocula *bbsf.* definit in *-fr.* quale vocabulum Latinis reperitur nullum. Dein repugnat vocabulum ultimum *hsla*, si *H.* est *F.* & character *F.* est *R.* tunc *hsla* incipit à geminis consonantibus *fr.* sequente vocali necessario: Sed cùm Latinum vocabulum quadrilitterum à *τὸ fr.* incipiens sit nullum excepto *τὸ fr.* Quod non ob *klkmd.* quadrat, ex absurdo consequente *τὸ fghi.* nequit significare vel *rusa*, vel *i*, vel *o*. Par ratio excludit *τὸ buso*, si non fortior, si *τὸ fghi.* sonat *buso*. tunc *f* est *b.* si *b.* tunc *b.* est finale in *bbsf.* *ghkf.* sed hoc *ἀρῶν* juxta Regulam 7. in *B.* neque ex his solùm vocabulis demonstratur *f.* non esse *b.* sed ex ultimo *hsla*. si *H.* est *F.* & *F. B.* tunc ultima

dictio

dictio *hfla.* incipit *F. B.* cujusmodi vocabulum non invenitur.

Non est *z.* quia *z.* non est in vocalis trium litterarum, si hoc, non erit in *bbf.* Excipis: *z.* esse in *aza, oza, zea.* Ex his unum posse significari per *bbf.* Resp. Negando *z.* *bbf.* signare vel *aza*, vel *oza*, vel *zea*; non primum, quia *aza* est reciprocum, *bbf.* autem secus, cujus omnes tres sunt distinctæ, contra quàm sit, in *aza*, cujus prima & ultima sunt eadem, non tertium, nempe *zea*, quia in *zea*, *z.* est prima non secunda littera. de *z.* h. queritur an sit *z.* non de *z.* b. primâ in vocula *bbf.* nec secundum *oza*, significatur per *bbf.* quia hâc ratione *z.* B. esset *o*, cujus significatum non habet, vide suprà secundum characterem *B.* vel ejus characterem *z.* & invenies hæc verba, *z.* vel *B.* disjunctivè est *a, d, e, i, n, s, t, u,* vocalis *o.* exclusa est.

3. Non est *y*, quia *y* non est initiale, vid. Reg. primam litteræ *y.* ut hic in ultimo vocabulo *hfla.* deprehendere est.

Ergò *z.* *A.* five littera *H* non est *F. Q. R. Z.*

Nonus character est *o.* five *i.* & non est *F. G. P. Q. Z.* quia hæc non sunt finales, ut in voce *fgbi.* *z.* five *o.* character. Non *H.* quia hæc littera *H.* scil. non est finalis, exc. *ah, vah, prob.* *Ah, vah,* excluduntur hîc, neque possunt denotari per *fgbi.* quod est quadrilitterum, cùm *ah*, bilitterum, *vah* autem trilitterum. Ergò superest solum *prob*, sed *z.* *fgbi.* non signat *prob.* quia prima littera *f.* nequit esse *P.* quia in *bbf.* est finale. Non est *y.* quia *y.* non est initiale, ut hic est *i.* in vocula *quid.*

Ergò relinquitur *z.* *i.* non esse *B. F. G. H. P. Q. R. Z.* Cæteræ omnes,

Decimus character est σ five k. de quo ratio-
nor, quod non sit *B.D.F.G.H.L.M.N.P.Q.R.S.T.U.*
X.Y.Z. partim, quia *hae litterae non sunt in voculis*
duarum litterarum initiales, ut *b, c, f, g, h, l, p, q, x, y, z.*
vid. Regulas sub singulis litteris; partim, quia aliae
non sunt finales absolute, ut *F.G.P.Q.R.Z.* partim,
quia *aliae non initiales secundâ & tertiâ eâdem*, ut
B.C.D.F.G.H.L.M.N.P.Q.R.S.T.U.X.Z. Unde,
quia σ antecedit $\odot \odot$. geminatam modo dictas
litteras significare nequit. In $\tau\phi$. σ V. vel kn. $\tau\phi$ k.
est initiale. Ergo $\tau\phi$ σ vel k. non est *b, c, f, g, h, l, p.*
q, x, y, z. in $\tau\phi$. σ B σ est finale. Ergo non signi-
ficat *B.D.F.G.H.L.P.Q.X.Y.Z.* Opponit $\tau\phi$ σ .
posse esse *B.C.D.L.N.P.Q.R.S.T.U.Z.* namque has
litteras inchoare dictionem seqq. geminatâ, e.gr. in
B. Reg. 1. *becemus, baaras, bijugus*, &c. in C. esse
quàm plurima: *coorior, cooperor*, &c. vid. Lexica.
in D. in *dijudico, deesse*. in L. *luunt*, &c. in N. *nuunt*;
in P. *piss*, &c. in Q. *quum*. in R. *ruunt*, &c. in S.
suus, suum. in T. *tuum*. Verùm respondeo nul-
lum horum exceptorum vocabulorum quadrare $\tau\phi$
klkmd. idque idèd, quia in *klkmd.* prima & quarta,
secunda & tertia sunt similes; non autem in alie-
garis exceptionibus, in *bijugus*, quarta est u. cùm de-
beat B. repeti; quia prima & quarta in *klkmd.* sunt
æquales, eademque. Eadem ratio excludit reli-
quas dictiones: vel propter defectum litterarum,
vel excessum: propter defectum in *luunt, ruunt,*
suus, suum, tuum, nuunt; quæ vel quinque, vel qua-
tuor tantùm gaudent litteris cùm *klkmd.* sex possi-
deat. Instas ex primâ littera M. Regulâ, $\tau\phi$ *klkmd.*
posse esse *meemus*, quippe in quo vocabulo respon-
deant prima & quarta, secunda & tertia, prorsus ne

in *klkmd.* sed resp. hoc vocabulum non posse esse *meemus*, idque evinco cum evidentissimâ ratione. Conferendo *klkmd.* cum *ikmd.* ut à *klkmd.* dependens necessariò quoad ultimas. Hæc definit in-
mus, primâ adhuc ignota & latente, quæ necessariò est vocalis, ut sit, *amus*, *emus*, *imus*, *omus*. solum penultimum, nempe *imus*, est latinitate donatum, cœtera barbariem præ se ferunt. Hoc autem *ikmd.* nequis signare *imus*, ex collatione *kl* vocula *kn.* & *idod.* si *kl* in vocula *kn.* denotat *m.* tunc character *N.* in *kn.* erit vel *e*, vel *s*, dicitur namque tantum *me*, *mi*, *ma*, *mo*, *mu*, incondita sunt & exotica. Neutrum est, inquam, nec *e*, nec *s*, character *N.* Non *e*, quia si *klkmd.* notat *meemus*, tunc *L* est *E.* ut consequenter si *kl* notaret *me*, scriptum deberet esse *kl.* quod secus se habet. Neque *s*, quia si *ikmd.* significat *imus*, ex hypothesi *meemus*, tunc character *i.* est *s*, & scribi debuisset, si *kl* esset *mi*, hoc modo *ka* non *kn.* Ulterius con-
tero vocabulum *idod.* Si *ikmd.* signat *imus*, tunc *idod.* faciem hanc habet *is-s.* Ergo vocabulum erit vel *isac*, vel *isis*, vel *isos*, vel *isus*. *isac*, *isos*, sunt barbara vocabula, nec non *isus*, dein posita quod *isus*, esset vocula latinis usitata, sic scribere Autor debuisset *idmd.* non *idod.* & enim in *meemus* extat. *Isis*, Latinum est quidem, sed ob ordinem litterarum situmque excluditur. In *isis* enim prima & tertia, secunda & quarta sunt similes, contra ac fit in *idod.* quod secundam & ultimam tantum habet eandem, & præterea nullam. Ergo colligitur *klkmd.* non significare *meemus*, quia *ikmd.* notaret *imus*. si hoc, tunc *kn.* signaret *me*, vel *mi*, quod

absurdum. Si hoc *idod* esset vel *isui*, vel *isui*, quod
 ἀπορρον. E. consequente absurdo, antecedens est
 absurdum.

Quæritur, an τὸ *g*. vel *k*. sit *E*. Resp. Negan-
 do: si enim τὸ *g*. est *e*. τὸ *⊙ ⊙*. vel *LL* gemina-
 tum est vel *f* ut *effero*, *effers*, *effert*, vel *n* ut *enneas*,
 vel *L*. ut *elleborum*, &c. vel *S*. ut sit *essent* Alia
 enim geminata nequeunt interponi, non enim τὸ *E*.
 incipit Lexica primam litteram sequitur gemina-
 rum, B.C.D.G L.M.O P.Q.R.T.U. (Q.X.Y.Z.
 per se absolute non geminantur.) Ergo relinqui-
 tur, si prima est *E*. geminatam esse vel *F*. ut sit τὸ
kllkmd. vel *effero*, vel *effers*, vel *effert*, vel *offers*, vel
offera, vel *effeci*, vel *L*. ut *elleboro*, vel *N*. ut τὸ *kllkmd*.
 sit *enneas*, vel *S*. & sic *kllkmd*. significabit *essent*. Ve-
 rum enim verò nullum istorum vocabulorum qua-
 drat. Nec enim *kllkmd*. est *effero*, *effers*, *effert*, *effe-
 ri*, *effeci*, quia τὸ *L*. vel character ejus *⊙*. non est *E*.
 ob u:timam *hsla*. ubi *F*. est penultimum; quod con-
 tra naturam τὸ *F*. est, vid. Reg. nonam *F*. nec *enneas*
 significat τὸ *kllkmd*. ob voculam *ikmd*. cujus ter-
 minatio est *eas*, prima littera est occulta, idcirco ad-
 huc invenienda. Jam præpono τὸ *eas*, in *ikmd*.
b. c. d. f. g. h. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. x. y. z. Nulla præ-
 mitti potest, nisi *d. M. R*. ut latina emergat vox. Sed
 τὸ *ikmd*. neque sonat *Deas*, neque *meas*, neque *reas*.
 ex collatione vocabuli *idod*. *d*. est *s*. Ergo in *idod*.
 secunda & ultima sunt *S*. siue prima i. sit *D*. siue *R*.
 absurda generatur vox, quippe quæ exorditur à ge-
 minis consonantibus *ds*, *ms*, *rs*, quod Latine Lin-
 guæ est insolens.

Neque τὸ *kllkmd*. sonat *essent*, ex collatione vo-
 cula *ikmd*. cujus ultimæ litteræ desinunt in *eas*.
 prima

prima quæcunque præfigatur absurdam edic vocem. Igitur *τ* k. non potest esse E.

Tandem neque *τ* *ς* vel k. est *u*. quod demonstratur ex eo, quia *τ* *u*. non est initiale secundæ & teritiâ eâdem existente, juxta Reg. 2. *τ* *u*. exc. *viii*, *ullibi*, *ullus*, *ulla*, *ullum*. Ceteram nullum horum quadrat, cum *klkmd*. habeat primam & quartam eandem, dein sit sex litterarum, quale nullum est, nisi *ullibi*, quod tamen denotari nequit per *klkmd*. ob divertum litterarum firum. Ergo colligitur eandem, character *ς* vel k. Non est negativè, *b.c.d.e.f.g.b.l.m.n.p.q.r.s.t.u.x.y.z*.

Ergo affirmativè vel *A*, vel *s*, vel *o*, quod notandum in charta peculiari.

Undecimus character est *⓪* vel L. de quo judicò supposito *τ* k. esse vel *a*, vel *s*, vel *o*, non esse eam. *c*. quia nulla vox est, quæ sonat *acca*, &c. nec *ecce*, nec *ecco*, quæ haberet sequelam consonantium, ut hic *τ* *klkmd*. non F. quia F non est penultimum, quod sit in voce *hfla*. Non est E. quia E. geminatur, sed non inter similes, ab initio exc. *meemus*. Non G. quia dictio nulla incipit vel *ab*, vel *agga*, vel *eggo*. Non O quia O. non geminatur inter similes. H. non est, quia hæc littera non geminatur. Non Q. X. Y. Z. quia & hæc non geminantur. Non *u*. quia nulla dictio habet *u*. geminatam secundam & teritiâ sequente & antecedente eâdem.

Ergo character L. vel O. potest esse *b.d.l.m.n.p.r.s.t*. Reliquæ sunt exclusæ.

Duodecimus character est T. vel M. qui non est F. Q. quia hæc litteræ non sunt penultima, ut hic character in duabus dictionibus *klkmd*. *ikmd*.

Decimus tertius character V. vel N. rōk. est vel *a*. vel *i*. vel *o* ut supra ostensum. Ex quo inferitur, rō N. non esse vocalem, sed consonantem, si enim prima k. est *a*, & n. vocalis, tunc vocula sonabit vel *aa*. *ai*. *ao*. *an*. Si k. est *i*, tunc emergent vocalz *ja*, *je*, *jo*, *ju*. Si *o*. orientur *oa* *oe*. *oi*. *on*. quæ singula incognita latinæ linguæ sunt vocabula. Igitur superest rō N. esse consonantem. Dico autem non esse *f*. *g*. *l*. *m*. *p*. *q*. *y*. *z*. quia hæc consonantes partim non sunt *inales* *absolutes*; partim, non in *vocalis* *duarum litterarum* *inales*. Non *x*. quia alias rōk. esset *E*. cujus significatu excluditur; ed quod si k. esset *E* vocula *kkmd*. significaret *essent*, quod ex collatione *skmd*. refutatur. Relinquitur ergo quod n. possit esse *b*. *c*. *d*. *n*. *r*. *s*. *t*. reliquæ omnes exploduntur.

Decimus quartus character est - . de quo judico: o. Non esse *F*. *G*. *P*. *Q*. *Z*. quia hæc absolute non finiunt dictionem, quod non sit in voce penultima. Non *B*. *D*. *T*. quia utæ dictionem terminent tamen nulla exceptarum locum habet in *haefo*. minime omnium in longissima: *haekbfao*. in qua rō *o*. vel character - . claudit vocem. Exceptæ in litera *B*. sunt *ab*, *ob*, *sub*. nulla istarum potest significari per *haefo*. quod quinque litterarum. Exceptæ litteræ *D*. Reg. ult. sunt: *ad*, *id*, *sed*, *band*, *quid*, *aliquid*, *aliquid*, *nunquid*, *quicquid*. Jam applico ad gemina vocabula *haefo*. & *haekbfao*. exceptiones rō *D*. & pronuncio rō *o*. non esse *D*. quia alias vox quinquelittera vel *illud*, vel *istud*, vel *aliud*, vel *quoad*, quæ sola pares habent numero litteras rō *haefo*. reliqua omnia vel excedunt, ut *quicquid*, vel deficiunt, ut *ad*, *id*, *sed*, *apud*, &c. Hæc vocabula quinque inquam litterarum examino, & deprehendo. rō *haefo*.

haefo. non esse *illud*, quia in *τὸ illud* secunda & tertia sunt eadem in *haefo*. autem omnes diversa. Non esse *aliud*, quia *a*. in *haefo*. nequit representare *L*. cum nulla dictio latina & consequenter *τὸ ab*. exordiat a littera *L*. vid. id supra in characterē *γ*. vel *a*. substituto, evictum. Non *istud* representatur per *τὸ haefo*. idque primo ex collatione *haekbfao*. si *a*. est *S*. & *o*. est *D*. quod necessarium esse debet, si *τὸ haefo*. significat *istud*. tunc penultima dictio terminatur in *S. D*. quod Latini non faciunt; dein quia *D* in nullo vocabulo novem litterarum finale est, posito, quod claudat dictionem *SD*. inspicere Reg. *D*. ultimam, videbisque longissimum esse *τὸ quicquid*, octo constans litteris. Tandem neque *quod* significat, primo, quia character *H*. est penultimum in *bbf*. dein quia sequitur *τὸ H*. diversa, in ultimo verbo *hfla*. & *gbkf*. si *H*. esset *Q*. sequeretur idem semper character. Non *x*, quia *τὸ x*. non inchoat dictionem quadrilitteram. Tandem *τὸ a*. non est *γ*. quia non est finale in vocibus Latinis, vid. Reg. ult. *τὸ γ*. Neque est *N*. quia hoc in *verbis novem litterarum non finale*. Nec *L*. ob eandem rationem.

Decimus quintus character est *B*. sive *τὸ P*. de quo dico, non esse *Q. F*. quia *ba* non sunt penultima, ut hic *τὸ P*. in voce *okpk*. Non *γ*. quia *ha* littera non collocatur inter similes vid. Reg. 3. *τὸ γ*.

Decimus sextus character *†*. sive *τὸ Q*. non est *γ. x*. quia prius dictionem non orditur, juxta Reg. *τὸ γ*. primam; posterius in oculis quatuor litterarum non incipit, vid. Reg. *τὸ X* ult.

Vides, Benevole Lector, ratiocinium satis prolixum super Scripturam Clariss. *Harsdörfferi*, quo tandem

tandem sistimus & dicimus de quovis characterè affirmativè & negativè.

Primus character a. vel γ .

Negativè non est B. C. D. F. G. H. L. M. N. O. P.

Q. R. X. Y. Z.

Ergò disjunctivè affirmativè a, e, i, s, t, u.

Secundus character δ . vel b.

Negativè non est: B. C. F. G. H. L. M. O. P. Q. R.

X. Y. Z.

Disjunctivè: a, d, e, i, n, s, t, u.

Tertius character 6 vel c. non est F. Q. Z.

Reliquæ E omnes non excluduntur.

Quartus character \square vel d. non est: B, C. D. F. G. H. L. M. N. P. Q. R. S. X. Y. Z.

Ergò disjunctivè, a, e, i, o, t, u.

Quintus character \triangle vel E. non est F. Q.

Ulterius progredi nequit Interpres.

Sextus character X. sive F. non est: B. C. F. G. H. P. Q. R. Y. Z.

Disjunctivè reliquæ omnes.

Septimus character 9. non est F. Q.

Reliquæ omnes non repugnant.

Octavus character Λ . sive H. non est: F. Q. Y. Z.

Reliquæ universæ relinquuntur.

Nonus character \circ sive substitutum I. non est: B. F. G. H. P. Q. Y. Z.

Disjunctivè cæteræ.

Decimus character σ . sive K. non est: B. C. D. E. F. G. H. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. X. Y. Z.

Ergò affirmativè vel a. vel i.

Undecimus character \odot . non est: A. C. E. F. G. H. I. O. Q. R. U. X. Y. Z.

Ergò disjunctivè, b, d, f, n, p, s, t.

Duo-

Duodecimus character T. vel M. non est F. G. negativè, determinatè.

Indeterminatè disjunctivè cæteræ omnes.

Decimus tertius character V. five N. est disjunctivè b, c, d, n, s, t.

Decimus quartus . . five o. non est ; B. C. D. F. G. H. L. N. P. Q. X. Y. Z.

Ergò a, e, i, o, u, m, r, s, t.

Decimus quintus h. vel P. non est Q. F. Reliquæ non contrariantur.

Decimus sextus †. vel Q. non est X. Y. cæteræ univèrse.

Hos ratiocinio absoluto annoto illos characteres, qui paucissimos habent indeterminatos. Exempli gratia :

τὸ ♂. vel k. necessariò est vel a. vel i.

τὸ γ. vel a. indeterminatè, a, e, p, s, t, u.

♂. vel b. a, d, e, i, n, s, t, u.

□. character, a, e, i, o, t, u.

⊙. disjunctivè, b, d, l, n, p, s, t.

V. five n. b, c, d, n, s, t.

. . est a, e, i, o, u, m, r, s, t.

Jam quæro, quid vocabuli sit τὸ κλλκmd. Si τὸ k. est a. vel i. in Calepino vel Lexico quocunque quæro in a. vocabulum, quod geminata eadem sequitur, ita ut quarta sit similis primæ, & invenio sequentia in a. *Abbati, Abbate, accanto, addant, allati, allato, allata, annati, annato, appare, apparò, accace, Imperativus ab attraco.* In τῇ i. reperio, *illice, illius, illico, illinc, illido, illigo, illusa, illuso, irrito, illiga, illini, illine, illita, innixa.* Ex his vocabulis necessariò unum est in proposita Scripturâ *Accanto* excluditur ob excessum unius literæ τὸ κλλκmd. can-
rura

tum habet sex *accanto* contrà septem. Et C. jam expunctum est in ratiocinio $\tau\delta$ O. ut ita interponi nequeat. Jam assumo singula vocabula, & video an applicari queant. Primum est, *Abbati*, *Abbate*, *Dativus* & *Abblativus*. Si $\tau\delta$ *iklmd.* denotat *Abbate*, tunc *ikmd.* terminatur in *-ate*, prima potest esse C. D. vid. ratiocinium $\tau\delta$ characteris o. vel i. ut vox emergat *date*, vel *latè*. Si *date* vocula *idod.* sonat *deme*. Si hoc *okpk.* esset vox *mala*, ultra ire nequit interpres. Non enim repugnat esse *Abbate*. Itaque pergo & suppono esse *Abbati*. Ex hoc concludo hypotheticè $\tau\delta$ *ikmd.* significare secundum ratiocinium noni characteris, ad quod semper recurrendum est in præfixione vel interpositione characteris, ne præfigas eam, quæ exclusâ jam est, aut interponas aut postponas. Vel *cati*, *dati*, vel *lati*, *nati*, vel *rati*, vel *sati*, vel *vati*. Si $\tau\delta$ *ikmd.* significat *cati*, tunc vocula *idod.* hanc habet faciem *ci*. i. nondum inventa. Character o. vi ratiocinii numero decimi quarti de $\tau\delta$ o. disjunctivè est *a, e, i, o, u, w, y, s, f, x.* quæcunque interponatur littera ab absurda exoritur vox, exc. *civi*, *Dativus* à *civis*, & *citi*, à *citas*. Si *civi*, tunc *okpk.* primam habet V. secundam & ultimam *a*, $\tau\delta$ k. enim suppono esse *a*, in *Abbati*. ut hæc appareat vox *va - a*. quæcunque interponas, illatnam producit vocem, exc. *N.* ut vox sit *vana*, *S.* ut emergat *vasa*, *vaca* est Imperativus latinus verbi *vaco*. sed in *ikmd.* si $\tau\delta$ i. est *c.* & *okpk.* significaret *vaca*, tunc scribi debuisset ita: *okik.* suppono enim $\tau\delta$ i. esse *c.* Ergo quoties recurrit $\tau\delta$ i. eam serietur potestatem, ergo non repugnat esse *Abbati*. Queritur porro, an si *iklmd.* notet *Abbati*, & *ikmd.* *cati*, $\tau\delta$ *idod.* non significaret *citi*. Resp. non potest: quia

quia si *ikmd.* ut suppono est *dati*, *ikm.* & *T.* itaque si *idod.* esset *dati*, cum scriptum deberet esse hoc modo: *idmd.* *M.* enim suppono esse *T.* Igitur ubi *T.* occurreret esset ejus character ponendus *M.* vel *T.* quod in *idod.* omittitur. Pergo: si *iklmd.* denotaret *Abbati*, num *ikmd.* significaret *dati*. Examino & dico, si *ikmd.* significat *dati*, *idod.* primam habet *d.* secundam & quartam: *idod.* littera incognita juxta judicium Steganographicum superius decimi quarti characteris nulla alia est nisi *a, e, i, o, u, m, r, s, t, x* interpone has & nulla resultabit vox, nisi *divi*, *dies*, vel *dici*, *dixi*, *diti*. neque enim dico, *dsai*, *dioi*, &c. non *difi*, *diri*; *idod.* non significat *dies*, quia vocula *okpk.* ita sonaret ea. *a.* enim est *e.* ex suppositione *id.* *dies*. *k.* est *a.* Quamcunque ex Alphabeti litteris interpolueris ante ultimum *a.* incondita exurget vox; non enim dico, *saba*, *caca*, *cada*, *cafa*, *caga*, &c. & sic de ceteris. *id.* *divi* non absurdum est. Si *ikmd.* est *dati*, *idod.* erit *divi*, & *okpk.* vana. *Diti* non quadrat, sed excluditur: si enim *ikmd.* est *dati* ex suppositione *Abbati*, *idod.* non erit *diti*, quia *T.* in *dati* jam est, in *dies* autem repeteretur. Neque *idod.* significat *dixi*, ex *idod.* *id.* *dati*: *Abbati*, quia *id.* non esse potest *x.* quod non est initiale in vocalis quatuor litterarum. Progredior ad *id.* *lati*, & dico: si *ikmd.* significat *lati*, vocula *idod.* *li-s.* Character decimus quartus. non est ulla nisi *a, e, i, o, u, m, r, s, t.* Nulla interponi quit nisi *M.* ut sit *limi*. & consequenter *okpk.* sit *ma-a.* quaecunque interponantur, absurdam barbaramque efficiunt vocem, non enim dico *maba*, *mafa*, *maga*, &c. solum *L.* & *Z.* generant latinam dictionem, ut sit vel *mala*, vel *maza*.
Poste;

Posterior est rarissimum, & probabiliter ideo excludendum. Prius non quadrat. Si enim $\tau\acute{o} okpk.$ significat mala, $\tau\acute{o} idod.$ non est *lms*. si $\tau\acute{o} i.$ est *L*. $\tau\acute{o} okpk.$ scribi deberet *okik.* Assumo nati & inquirō ex suppositione $\tau\acute{o} kllkmd.$ significare Abbati, an $\tau\acute{o} skmd.$ significet nati. Resp. Si $\tau\acute{o} skmd.$ est nati. $\tau\acute{o} idod.$ erit *ni . i.* littera incognita nulla est nisi *d.* ut significet *nidi.* *L. nils. S. nisi. T. niti. V. nivi. X. in-nixi.* Dico, $\tau\acute{o} idod.$ non est *nidi.* quia character *o.* non est *D.* vide ratiocinium decimi quarti characteris. Neque est *nisi*, quia $\tau\acute{o} okpk.$ esset vel *saga*, vel *sana*, *sata*, *Saxa*. *Saxa* potest esse. *Sana* verò non, quia *n.* jam est in *nati*. Quæritur an si Abbati, notaretur per $kllkmd.$ $\tau\acute{o} skmd.$ significaret rati. Resp. si $\tau\acute{o} skmd.$ esset rati, tunc $\tau\acute{o} idod.$ signaret *rifi* & *okpk.* cujus prima est *S* & *k.a.* *sana*, *sata*, *saxa.* significaret. Non *sata*, quia aliàs $\tau\acute{o} p.$ repeti deberet in $skmd.$ quod scribi debuisset *skpd.* restat *vati*. Quo supposito ex assumptâ $kllkmd.$ quod Abbati posuimus, Colligo $\tau\acute{o} idod.$ sonare *vi . i.* $\tau\acute{o} o.$ quod adhuc me latet, vi ratiocinii nulla est nisi *a, e, i, o, n, m, r, s, t.* quæcunque interponatur, absurdam facit, nisi *S* ut sit *vifi.* *Viri*, non enim dico *viai*, sed *viri*. Si *vifi*, tunc *okpk.* significaret *sana*, vel *saxa*, quod non repugnat. Si *viri*, tunc *okpk.* sonaret *ra . a.* quæcunque interferatur, incondita profertur dictio nisi *N.* ut sit *rana.* *P. utrapa.* *Sutrasa.* *rata* non quadrat, quia *r.* suppono esse $\tau\acute{o} M.$ Ex quo ratiocinio relinquatur ultimatò, non esse contra Textum, neque Regulas $\tau\acute{o} kllkmd.$ representare Abbati. Ad aliud vocabulum jam me conféro nimirum $\tau\acute{o} addant.$ quod numero litterarum convenit cum $kllkmd.$ Si hoc vocabulum est *addant*, $\tau\acute{o} skmd.$ desinit in *ant*,

& *to i* in *ikmd* erit *e*. nulla enim perfigi potest littera, quae latinam pariter vocem, praeter *to D.* quod verò jam est in *addant*: Sed nec *eant* significat vocula *ikmd*. ob voculam *idod*. *to i*. est *e*. *to d*. est *e*. *to o*. quaecunque sit vel consona vel vocalis, absurdam parit vocem.

Transio ad vocabula *allati*, *allato*, & *ratio cinor*: si *to kllkmd*. repraesentat *allati*, vocula *skmd*. finitur in *-ati*, primam ignotam; illa est vel *e*. vel *d*. f. vel *N*. vel *P*. vel *R*. vel *S*. vel *U*. ut sequentia exoriantur vocabula *cati*, *dati*, *fati*, *nati*, *patis*, *rati*, *fati*. *Fati* expungitur vi *ratio cinii* characteris *o*. vel *i*. quia *F*. non finale est, quod hic in vocab. *fgbz*. reperitur. Si *to skmd*. primam habet *C*. ut sit *cati*, tunc *idod*. sonat, vel *cibi*, *citi*, *civi*, non *cibi*, quia *to o*. ut sub characterem *o*. decimo quarto vides non est *B*. non *citi*, quia vox *okpk*. cujus prima est *T*. secunda & ultima *A*. ex *ivotici* *allati* repraesentaret *tata*, nulla enim vox latina generatur, si aliam litteram praeter *X*. interposueris, non enim dicitur *taba*, *taca*, *tada*, *tasa*, &c. percurrendo totum Alphabetum. Si *civi*, tunc *okpk*. quia *o*. repraesentat *n*. definit in *vana*, vel *vasa*, quod non absurdum est. Ergo vox *kllkmd*. optimè potest significare *allati*. Queritur an significet *to kllkmd*. *allato*. Resp. si hoc, tunc *skmd*. terminaretur in *cato*, *dato*, *fato*, *lato*, *nato*, *rato*, *fato*, *to i*. non est *F*. *E*. *skmd*. non significat *fato*. Non *cato*, quia vocula *idod*. repraesentaret *como*, *to o*. enim character nulla littera est nisi *a*, *e*, *i*, *o*, *u*, *m*, *r*, *s*, *t*. quaecunque interposueris, barbara generabitur dictio excepto *como*, si *idod*. significat *como*, tunc vocula *okpk*. primam habet *m*. secundam & ultimam *a*. ut prodire debeat vocula aliqua ex sequentibus, *maja*, *mala*, *maza*.

Quamcumque enim interposueris litteram, non ornerur dictio latina. *L.* expunge, & consequenter *re mala*, si enim *re kllmd.* signat *allato*, tunc *re p.* in *okpk.* non est *L.* quippe scribendum fuisset *okk.* si hac dictio *ante* significaret, testat *maza*, quod quia rarius est non videtur poni in scripto. Nec repugnat *antusi*, *annato*, neque *apparo* adversatur, neque *illice*, neque *illico*, *illido*, *illigo*, *irriga*, *illira*, *illise*, *illine*, *illino*, *illimo*, *illita*, *illico*, *innixa*, *innixa*. Hæc omnia habere locum possunt, è contra excluduntur *appare*, *astace*, *illinc*, *irriga*, *illise*, *innixo*, *illius*. quæ collata cum *ikmd.* *idod.* *okpk.* absurdas edunt voces, & quia consequens inconueniens, neque ulla latina proferuntur vocabula, antecedens quoque est absurdum. Hæc methodus perpetuò observari debet, conferre vocabula, & supponere certum, ut si barbara producantur vocabula à posteriori, antecedens aliud assumatur: qui quidem processus syllogisticam æmularur methodum. Hactenus ratiocinium nostrum, in quo acquiescimus, neque enim ultra terminum huncce ascendere possumus. Sed intra conjecturas nos tenere. Itaque ad conjecturas eamus (ultra in hoc exemplo interpreti gradum promoveri non licet, idque eò, quia vocabula non coherent, adeoque licet inveneris aliquod vocabulum, nihilominus in alterius cognitionem vix devenies,) & supponamus, (hoc enim re desperata tentandum est,) *re kllmd.* notare illico *re ikmd.* primus character *o.* seu substitutum, i. juxta ratiocinium superius exhibitum in characteri non est *B. F. G. H. P. Q. T. Z.* Ergò inter vocales *a, e, i, o, u.* consonantes *C. D. L. M. R. S. T. X.* quæ probe sunt notanda, & eorundem in schedula scribenda,

Et, ne interpretes litteram jam expunctam reassumat. Ergò vocabulum *ikmd.* ex suppositione conjecturali *ri kllkmd.* significare *illico*, erit vel *vico*, vel *dico*, vel *vico*. Ex quibus assumo *ri dico*, usitatus, & cum *illico* componibilis. Et ajo, si *ri ikmd.* notat *dico*, tunc *ri fghi.* ultimam habebit consonantem *d.* in, quiro in exceptis verbis finalibus lit. 9. *ri D.* & video quatuor esse quadrilittera, *apud*, *band*, *quid*, *quod*, &c. Jam ex hypothese conjecturali *ri kllkmd.* notare *illico*, & *ikmd.* *dico*, necessariò *ri fghi.* notabis vel *apud*, vel *band*, vel *quid*, vel *quod*. non *quid*, *quod*, *band*, quia juxta scrutinium superius character *x.* vel *f.* qui sextus est character non est *b.* nec *q.* ut videre est in rationibus adjunctis vel ratiociniis. Ergò necessariò *apud* erit. Quæritur hinc, an character *f.* possit esse *a.* *ri C. p.* *ri H. u.* Respondeo imò, idque inspiciendo characteres *f g. h.* sexti, septimi, octavi ratiocinium video non repugnare primum esse *a.* secundum *p.* tertium *u.* quantum *d.* quas inventas annoto seorsim in pagellâ, vocales primum, deinde consonantes. Vocales inventas sunt:

a. u. i. o. } in *apud*, *dico*, *illico*, Consonan-
f. h. k. d. } tes.

c. d. l. p. } Inventæ sunt in Alphabeto delen-
m. i. l. 9. } da, vel, si placuerit, puncto
subscripto notanda hoc modo:

a e i o u.

b c d f g h l m n p q r s t x y z.

Quibus characteres sui sunt super imponendi. Quo-

ries vero invenitur nova littera, toties sequitur in Alphabeto, ut, si defuerit aliqua nova, non interponas jam repertam. Repertis vocalibus *a, i, o, u.* restat *e*, quod statim invenio in ultimo vocabulo *hfla* prima est *u*. secunda *a*. tertia *l*. ut exordium sit *val*. ultima *a*. non potest esse consonans, quia nulla emergeret vox latina, sed vocalis: nulla autem nisi *e*. reliquas enim omnes jam habeo. Ita etiam inveniri *o* & *E*. vocalem quam deleo aut subscripto puncto noto, in *a, e, i, o, u*. Potuissem & alia ratione viâque *o* & *e*. vocalem invenire attendendo ad vocabulum *meaia*. prima est *c*. penultima *i*. est *d*. *o* & *a*. non potest in *meaia*. esse consonans, quia alias *d*. penultimum ante & post se haberet consonantem, quæ præpositio & postpositio inconditam gigneret vocem; necessario itaque erit vocalis, sed nulla nisi *e*. Litteras ita inventas semper subscribo characteribus suis: *e. gr.*

e o e o apud *e* illi *co* *ua do o*
ab, aed. aed. fghi, ba. kllkmd. fb hf. idod,
c ede i i *ua di co ve a ve i a e*
meaia. okpk. qhkf. i k m d. haefo. haekbf bao.
vale.
hfla.

Quod subinde facio, quoties littera nova reperta est à me. Accedo dein ad vocab. *meaia*. prima est *c*. secunda incognita. *a*. est *e*. & *i*. est *d*. Forma ejus hæc: *c - ede*. Resumo meum ratiocinium, ubi video *o* & *e*. characterem ordine quintum posse sufficere omnium vicem præter *f. g*. Postea adeo Alphabetum meum latinum, quo expunxi jam invenias

veritas literas & dico, nondum repertas videri *b. g. f. & g.* jam in ratiocinio relegata sunt *h. m. n. i. t. x. y. z.* quæcunque interponatur parit illatum vocabulum: non enim dicimus, *cbede*, non *sgede*, non *ftede*, &c. nisi *τ* R. quod *τ* C. postpositum hanc edit vocem *crede*. Hoc R. inventum deleo vel puncto subscripto noto in alphabeto Vocales sunt inventæ. Consonantes;

b c d f g h i m n p q r s t x y z

& superscribo iis vocabulis, quæ continent R. sequentibus putà *meaia. crede. hæso. vera. . hækbfao. veri. a. e. . aed. ero.* statque ista scriptura:

*e e o ero apud e illico i nã do o
ab. aed. aed. fghi. ba. kllkmd. kn. bhf. idod.
crede i i via dico vera veri a e
meaia. okpk. qhkf. ikmd. hæso. hækbfbao.
vale.
hfla.*

Post arripio vocabulum *hæso*. collatum cum *idod*. in quorum priori adhuc latet ultima, sicut in posteriori penultima, & respicio ratiocinium characteris decimi quarti, cujus figura *. .* sive *o*. quo habetur *τ* o. sive *. .* characterem disjunctivè esse *a, e, s, o, u, m, r, s, t.* Vocales sunt omnes jam investigatæ, ex Consonantibus R. etiam: quod etiamsi nondum inventum esset, tamen non potest applicare in *idod*. sonaret enim *doro*. quod abest à latinitate, sicut nec *S*. interpositum gignit latinam dictionem. Non enim dicimus *doso*. *T.* excluditur ideò, quia si *τ* o. est *T.* tunc vocula *hæso*. terminat

minat in *verat*, quod barbarum. Relinquitur ergo *M* consonans, statque meum Alphabetum auctum consonante novâ.

b c d f g h i m n p q r s t x y z.

Hoc *M* superscribo vocabulis, quæ *M*. habent, e. gr. *okpk. mi. s. hæso.* quod significat *veram. hæc sba. veri-a em.* & *M*. quæ sit transib ad penultimum vocabulum, in quo deficit *b* collatum cum *ab. ba. blf.* & dico juxta ratiocinium, & *B*. characteris secundi nullam esse eam nisi disjunctivè *a, d, e, s, n, s, s, n.* Vocales, quia inventæ, non habent locum. *D*. jam inveni, deinde, posito nondum inventum, non tamen potest applicari, quia non dico *dua*, non *veridadem*, quæ vocabula ita definirent, si & *b. esset d.* ex eâ ratione expungitur *N*, restat *S. & T.* *S.* excluditur, quia licet dicam *es*, & *ses* & *sua*, tamen non dicitur latinis *verisafem*, sed *veritatem*, cujus inventio generat primam voculam *ab. es.* & inversam *ba, te*, & *blf. tuâ*, & *veritatem*, & alphabetum auctum hoc ordine videtur:

b c d f g h i m n p q r s t x y z.

Jam restant inveniendæ consonæ:

e, n, p, q.

Quæ *c*, sit littera ex prior ex vocali *acd*, *a* est *e.* & *d.* est *a.* media nulla nisi *b. g. b.* (*f. g.* jam in ratiocinio explosum vide,) *n, s, x, y, z.* ut *acd.* sit vel *ego*, vel *eho*, prius admittimus ob constructionis *variânes*. *Q.* nulla esse potest nisi *Q.* ut & *qbkf.* sit *qua.* & *N.* est *n.* quamvis enim *S.* nondum adfuerit, & & *kn.* is significare queat, tamen ob rationem syntacticam &

Et perspicuitatem sententiarum in, assumendum, contra
 et id rejiciendum est. et P. est H. ut okpk fit mihi.
 ob eandem rationem syntactici ordinis, sententiaque
 evidentiā, ob quam et okpk. nequit significare
 mihi, &c. Ita tandem inveni scripto contentas
 omnes litteras, &c. Qui processus quantum disse-
 rat à Clariss. *Hersdörffers* judicabit Benevolus Le-
 ctor, cujus iudicio nos submittimus.

CAPUT VI.

Schotti Jesuitæ Scholam Stegano- graphicam examinat.

Sequitur *Schottus*, Jesuita, Mathematicorum ho-
 jus Seculi facile primus, cujus Scholam Stega-
 nographicam Anno 1665. Herbipoli editam ali-
 quantum examinabimus, ut Lector illum librum
 in iis, quæ nostræ Steganographiæ methodum
 spectant intelligere melius possit: Quæ cum occu-
 para sit in resolvendis secretis scriptis, non modis
 variis Epistolas concinnandi, quæ *Frischemus*,
Schottus, alique sine numero proponunt, tantum,
 quæ ad rem nostram faciunt, evolvemus, potissi-
 maque capita *Schotti* præteribimus, in quibus non
 expedit, quâ ratione scriptum detegi queat chara-
 cteribus incognitis exaratum. Pauca cum sint,
 quæ cum nostrâ Steganographiâ conveniunt, in-
 spiciemus, textusque, verba formalia exscribemus,
 quæ leguntur pag. 91. ubi *Cap. III. Classe III. §. 1. seqq.*
 habet:

S. I.

Steganographicè scribere, & legere, ope solarum litterarum Alphabeti Tabellis inscriptarum.

Tabellis Steganographicis seu combinatoriis, hactenus præparatis, inscriptæ sunt & litteræ, & numeri. Scriptio ac lectio Steganographica fieri potest ope solarum litterarum, & ope litterarum ac numerorum simul, ut paulò antè dixi. Primam Praxin nunc trademus, alteram postea.

Scriptio & lectio Steganographica per solas litteras, valdè (a) vulgaris est, & antiqua, olim à *Cæsare Augusto*, aliisque Romanis, ut initio hujus 3. Classis dixi, usurpata, ac postea à *Joanne Trithemio* excolta, nec non à *Joanne Baptista Porta*, à *Blasio Vigenere*, à *Gustavo Selenus*, ab *Henselo Sande*, aliisque passim. Consistit in litterarum Alphabetarum metathesi, scribendo litteram pro littera, ut B, pro A. C, pro B. &c. Potest variari toties, quoties 24. Alphabeti litteræ possunt inter se binæ ac binæ conjungi, ut nova semper resuletur conjunctio. Non est (b) securus hic modus scribendi, sed statim à quovis deprehenditur sub eo latere secretum, quoniam barbara & nihil significativa vocabula procreat. Exhiberetamen cum places per Tabellas, quoniam facilis & jucundius per illas fit, quàm aliàs fieri solet.

A. B. Sic itaque scribendum ad absentem
 B. C. quodcunque secretum, v.gr. hoc: CAVE
 C. D. AB EO, QVEM NON NOSTI; sic
 D. E. operare.
 E. F. *Primo*, scriptis ante omnibus litteris
 F. G. secreti, deprome ex Arca Tabellam A.
 G. H. (id est,) quæ incapite signata est littera
 H. I. Alphabeti A. aliamque, quæcumque;
 I. K. v.gr. Tabellam B. easque ~~inter se~~ colloca,
 K. L. ut vides hic factum.
 L. M. *Secundo*, quære in Tabella A. singula-
 M. N. rim omnes secreti scribendi litteras, &
 N. O. loco illarum exscribe litteras in altera Ta-
 O. P. bella ipsis è Regione correspondentes, &
 P. Q. infra secreti litteras scribe: nempe in casu
 Q. R. posito quære in Tabella A. primò litteram
 R. S. C. & loco ipsius scribe in charta litteram
 S. T. D. ipsi respondentem: deinde quære lit-
 T. V. teram A. & pro ipsa scribe B. cum litte-
 V. W. ram V. & pro ipsa scribe W. & pro E. scri-
 W. X. be F. & sic consequenter ad finem usque
 X. Y. procede, donec omnes secreti litteras per-
 Y. Z. currens in Tabella A. & ex Tabella B.
 Z. A. correspondentes ipsis litteras exscripseris.
 Quibus factis, sic stabunt litteræ ex Ta-
 bella B. desumptæ, & infra secreti lit-
 teras;

Cave ab eo quem non nosti.
DBWF. BC. FP. RWFN. OPO. OPTVK.

Tertio, has litteras describe, & amico absenti mittere. Notum autem ipsi debet esse, quam Tabellam cum Tabella A. combinaveris: itaque vel antea debet esse monitus, vel debet alicubi in Epistola poni littera B. ut colligat Tabellam B. fuisse cum A. combinatam.

S. II.

*Scriptionem Steganographicam
precedentem legere.*

EX verbis barbaris, & nihil significantibus, paulò antea positis, amicus absens veniet in cognitionem secreti sub illis latentis, hoc pacto.

Primo, collocet juxta se Tabellas A. & B. aut quas-
cunque alias quas Steganographus adhibuit.

Secundo, quærat in secundâ Tabellâ, quæ ad dexteram est posita, omnes litteras verborum ad se missorum, & videat quæ litteræ illis in prima Tabellâ ad sinistram collocata è regione respondeant. Has exscribat, & infra litteras ad se missas ponat; & inveniet litteras secreti antea positi, ut sequitur:

DBWF BC FP RWFN OPO OPTVK.

Cave ab eo quem non nosti.

ANNOTATIO I.

NON est necessarium, ut primo loco adhibeas Tabellam A. sed potes quascunque duas combinare, & ex prima ad sinistram quærere litteras secreti

creti, ex secunda verò excerpere litteras ipsis è regione respondentes; dummodò innotescat absenti, cui scribitur, quznam Tabellæ fuerint combinatæ.

Significari id posset, initio Epistolæ exprimendo majusculis litteris primam vocem, aut primam primæ vocis syllabam: ut si adhibitz sunt Tabellæ A. & B. inchoetur Epistola hæc salutandi formulâ, ABEO salutaris, à quo omnis salus: si Tabellæ P. & A. fuerint adhibitz; salutatio sit: P A X à Christo JESU, &c.

ANNOTATIO II.

Modus hic scribendi, camenti statim primâ facie ostendat secretum aliquod sub ipsâ scripturâ (e) latere potest tamen institui tam occultè, ut nulum humanum ingenium in secreti cognitionem devenire queat. Nam præterquam, quòd litteræ in Tabellis per varia orchemata variè possunt disponi, & ipsæ Tabellæ, si binæ sumantur, possint innumerabilibus penè modis semper aliter ac aliter combinari; Possunt etiam assumi tres Tabellæ, & juxta se collocari, & pro litteris secreti, in prima ad sinistram Tabellâ repertis substitui duæ litteræ ipsis è regione in aliis duabus Tabellis respondentes. Exémpit gratiâ, si ad tegendum præcedens secretum, adhibeas tres tabellas, quæ in vertice gerunt A. B. C. pro litteris: *Cave*, in primâ Tabellâ A. repertis, scribere poteris DE BC WX FG, qua-

c a v e

rum primæ duæ respondent è regione litteræ C. secunda litteræ A. tertiæ litteræ V. quartæ litteræ E. Qui quidem ipse modus innumeras quoque mutatio-

iones subire potest, cum semper alia atque alia
tres Tabellæ copulari possint.

N O T A.

(a.) *F*acior vulgarem esse, sed tamen difficultatis ob-
noxiam scripturam hanc. Minus vulgaris
est, qua per characteres scribitur.

(b.) Et hoc verum est. Sed, ut secretum non sa-
careatque suspicione, difficulter tamen enucleari
potest.

(c.) Quotiens character semel positus uniformiter
repetitur, e. gr. B. pro C. nec aliud Alphabetum di-
versum assumitur, solus potest epistola. Unde solus
potest DE si pro C. substituantur, modo quoties C. occur-
rit, DE repetatur.

Nec minus cap. IV. p. 94. 95. operosiorum scriptis
legi possunt ab Artu Steganographica gnare.

Cap. V. p. 97. tractata methodus de regi potest. Ven-
ta Textus sunt hæc:

CAPUT V. SCHOTTI.

*De Usu vulgari Arcæ & Tabel-
larum Steganographicarum per litte-
ras & numeros.*

EXplicavimus usum vulgarem unius & plurium
Tabellarum per solas litteras: nunc eundem
explicabimus per litteras & numeros.

TAB. I.

C. 20.

D. 21.

E. 22.

F. 23.

G. 24.

H. 15.

I. 6.

K. 5.

L. 4.

M. 3.

N. 2.

O. 1.

P. 19.

Q. 17.

R. 18.

S. 16.

T. 13.

V. 14.

W. 11.

X. 12.

Y. 10.

Z. 9.

A. 8.

B. 7.

TAB. II.

C. 20.

A. 8.

V. 14.

E. 22.

A. 8.

B. 7.

E. 22.

O. 1.

Q. 17.

V. 14.

E. 22.

M. 3.

N. 2.

O. 1.

N. 2.

N. 2.

O. 1.

S. 16.

T. 13.

I. 6.

B. 7.

E. 22.

N. 2.

E. 22.

Motus Solis in Apogæo.

§. I.

Scribere per Numeros unius solius Tabella.

Primo, elige ex omnibus Tabellis quam volueris, v. gr. Tabellam C. hoc est, quæ in capite habet C. litteram.

Secundo, scribe ante te quocunque idioma te (modo utatur litteris in Tabella descriptis.) secre-

rum

sum, quod amico transmittere vis, quod sit v. gr. hoc: CAVE AB EO, QVEM NON NOSTI BENE.

Tertio, in Tabellâ C. assumptâ quære omnes secreta litteras, unam post aliam, & loco litterarum exscribe numeros ipsis à latere correspondentes, v. gr. loco litteræ C. scribe 20. loco A. scribe 8. loco V. scribe 14. loco E. 22. & sic de reliquis: stabuntque numeri prout in columna secunda hîc posita apparet. Poteris autem scribere numeros vel in unâ lineâ (4.) perpendiculari à summo deorsum, unum sub altero, ut hîc factum est; vel in lineâ transversali à dextera versus sinistram, unum post alterum, ut litteras scribere solemus.

Quarto, numeros scriptos mitte ad Amicum absentem, addito hoc Titulo: *Motus Solis in Apogæo*, vel alio quopiam; & Epistolâ adjunctâ, quâ dicas, se mittere desideratum ab ipso calculum, à te tandem confectum.

Quinto, ut absens sciat, quâ Tabellâ fueris usus, monendus est vel antea, vel in Epistolâ modo aliquo, qui faciliè ab aliis adverti nequeat, indicandum. Posset primum Epistola vocabulum inchoari à littera, quàm Tabella adhibita in capite gerit. Sed hæc de re debet ante conveniri cum Amico.

§. II.

Legere Scriptionem Steganographicam per Numeros unius solius Tabellæ.

AMicus absens, acceptis his Numeris cum Epistolâ, ponat ante se Tabellam C. & in illa quærat

stat omnes numeros, unum post alterum, & litteras illis in Tabellâ C. correspondentes ponat vel ante, vel post numeros, si perpendiculariter scripti sunt; vel supra, aut infra, si transversaliter.

His factis stabunt litteræ prout in Tabellâ secundâ antea posita apparet; & conjunctæ in voces, dabunt secretum quæsitum, nempe: CAVE AB EO, QVEM NON NOSTI BENE.

(a.) Si perpendiculari lineâ epistola vel scriptum collocatur, difficulter solvitur, neque suspitione caret. Capite VI. p. 98. 99 methodus per rotulas exarata non est insolubilis. Reliqua, quæ Schottus habet, non ad Steganographiam nostram pertinent; quæ ostendit, quâ ratione scripta occulta ex Alphabeticis aperiri debeant, quod nemo Authorum citatorum, ut quidem certi credimus, præstitit. Conferat Benevolus Lector notas in Porta cap. III. libri de occultis litterarum Notis SCHWENTERI, (is est HERCULES DE SÜNDE,) item Notas in Mysterium Steganograph. CL. HARS-DÖRFFERI, & deprehendes ita se rem habere.

CAPUT VII.

Germanicæ Linguae Regulas cum Exemplis tractat.

SO viel von den Autoribus Latinis, derer Uebersetzung und unsere Annotationes fleißig der geneigte Leser durchgehen und examiniren wolle. Dann auf diese Weise wird er befinden / was für ein Unterscheid Theils zwischen ihnen unter einander / Theils zwischen ihren und unsern Principiis seue. Nun folgen auf die Lateinische die Deutsche Regeln / und

und zwar nach dem heutigen üblichen Dialecto, wie der berühmte Herr Hartdörffer unsere Teutsche Sprach im ersten Theil seines Secretarii p. 467. &c. von der Rechtschreibung auß der Teutschen Bibel hat in richtige Ordnung gebracht. Dann alte Schrifften und Dialectos unserer Teutschen Sprach / den gleichen vor etlich 100. Jahren gebräuchlich gewesen / aufzulösen / fällt schwer / ja ohnmüßlich / in dem die heutige Art zu schreiben ganz von jener unterschieden / welches dann gnugsam erhellet auß der vor 500. Jahren aufgangener Teutschen Version Keimen-weiß gemacht / so zu finden in der Bibliothec des Durchläuchtigsten Herzogen AUGUSTI von Braunschweig / Glorwürdigster Gedächniß / darauf Herr D. Saubers, Professor zu Altorff / in seinen Hebräischen Disputationibus oder Philologematibus sacris p. 193. folgende Verstein aufgetrichen / genommen auß Exod. 8. vers. 26.

Siesprachen / des mag nicht geschehen /

Daz die Lantsuite sehen /

Daz wir hier auß unser Leben /

Solches Opfer wollen geben /

Daz si douchte misseran /

Daz müste an unser Leben gan :

Slüge wir Schaf oder Rind /

In der Beschäftre die Götter sint /

Die hier zu Götter wollet han.

Proprietates singularum litterarum Germanicæ Linguae, ordinatim delineatae.

A.

1. **N**on est secunda & quinta littera nec ab initio, neque à fine dictionis : Exc. Banam, Barbara/ Barbarey/ Barnabas/ Catharina/ Dalmatien/ Darnach / Magdalena / Magfamen / Manna / Margaretha/ Maria/ Maccabeer/ Marpach/ Malva/ fier/ Pallast/ Raphael / Sabbath/ Sacrament / Tartaren / Tartarn / Wallachen / Wahrsager / Zaghaft / Balsam/ Calmar / Canaan/ Caspar/ Galgan/ Labfal/ Landau/ Nassau/ Passau/ Zacharias/ Altar/ Amman/ Anlag/ grausam / sparsam / Spandau.
2. Si geminatur est secunda aut penultima littera.
3. Non occurrit in dictione : Exc. Abraham/ Agatha/ Amalia / Athanasius / Baithasar / Barbara / Barnabas/ Canaan / Catharina / Granat-Appfel / Haar-Band/ Magdalena / Malachias / Margaretha / Samaria/ Zacharias.
4. Inter duo Aa. nulla geminatur littera : Exc. Amman / Anna / Assa / Assaph / Canaan/ Johanna/ Manna / Nassau/ Pallast / Passau / Sabbath/ Susanna/ Maccabeer/ Wallachen.
5. Non est finalis, si secunda & quinta à fine littera eadem sunt : Exc. Barbara.
6. Non est finalis nisi in nominibus propriis : Exc. Alleluja / allda/ da / Eja / ha / ja/ Manna/ Sela.
7. Non est finalis in verbis diversarum litterarum : Exc. Da / eja/ Eva/ Euphrosyna/ Europa / ha / ja / Jena / Josua / Juda / Lea / Lucia/ Monica / Regina/ Riga / Rosina / Sela / Sophia/ Veronica.
8. Occurrente geminata littera non est finalis : Exc. Alleluja/ allda/ Anna / Assa / Apollonia/

nia/Brigitta/Domicilla/Johanna/Manna/Detti-
lia/Philippina/Rebecca/Sibylla/Summa/Su-
fanna/Trilla/. 9. Sola ab initio geminatur.

B.

1. **N**on occurrit in voculis duarum litterarum :
Exc. ab / ob. 2. Non est media in voculis
trium litterarum : Exc. Abt / obs / ube / ubt. 3. Si
geminatur est tertia dictionis littera 4. Non præ-
cedit geminatam litteram nisi eandem sequatur r.
Exc. Beede / beederley / beederseits / beleidigen. 5. Ge-
minatam sequens est quinta dictionis littera : Exc.
Naab / Naabe / Rauffbeuren / See-Blum. 6. Non
geminatur in medio dictionis. 7. Inter duo B.
non est unica littera nisi sit initialis : Exc. Erdbeben /
Nybeben. 8. Non est finalis occurrence geminata :
Exc. Aufgab / aufferhalb / dritthalb / eilffthalb / fünffte-
halb / Gottlieb / Naab / innerhalb / Irthumb / Meertalb /
Wittib / zwölffthalb. 9. Non est secunda & quinta
littera à fine dictionis : Exc. Barbe. 10. Non est
finalis, si secunda & quinta à fine littera eadem
sunt : Exc. Wittib. 11. Non occurrit ter in Ger-
manis verbis : Exc. überbleiben.

C.

1. **N**on occurrit in voculis duarum & trium litte-
rarum : Exc. Co / Ach / Ed / Jch. 2. Non
est initialis in verbis quatuor & quinque litte-
rarum : Exc. Calw / Chor / Chur / Cjar / Cales / Camel /
Camin / Canal / Clara / Cleve / Collu / Comer /
Creus. 3. Non occurrit ter in Germanicis verbis.
4. Non præcedit geminatam litteram : Exc. Buch-
halter /

holter / Buchhändler / Buchhorn / Falschheit / Fied-
heit / Gauchheit / Keuschheit / Kirchhof / Seducer/
Schwachheit / Unkeuschheit. 5. Non sequitur gemi-
natam litteram : Exc. Isaac. 6. Non est secunda &
quinta littera ab initio neque à fine dictionis : Exc.
Geschach / Korschach / Schach / Schuch / schick / schicke/
schickt / schicken / schickte / schickest / schicket / schickten / Schi-
ckung / schicktest. 8. Inter duo E. non est unica littera :
Exc. Nabacuc / Cicero / Cucumern. 9. Non occur-
rit inter easdem litteras : Exc. Cucumern / Domicilla /
Felicitas / Specerey. 10. Non occurrit bis in dictio-
ne, si initialis est : Exc. Caecilia / Calecut / Calvi-
nisch / Caminiee / Capuciner / Carfunkel / Clevisch /
Cöllnisch / Cucumern / Cyriacus. 11. Non est fina-
lis : Exc. Isaac / Nabacuc / Caminiee. 12. Post E.
sequitur N. aut R. nisi sit initialis : Exc. Benedict /
Benedict-Wurz / Caecilia / Calecut / Capuciner / Ci-
tero / Cucumern / Cyriacus / Domicilla / Dominicus /
Felicitas / Franciscus / Nabacuc / Jacob / Jacobinas /
Lucas / Lucia / Maccabeer / Marcellus / Marcus / Mo-
nica / Moskau / Moscoviter / Nicolaus / Oster-Lucen /
Rebecca / Sacrament / Sadducceer / Selnecker / Spe-
cerey.

D.

1. Non geminatur in Germanicis verbis : Exc.
Middelburg / Bidder / Goddern / Nadder.
2. Non est secunda dictionis littera : Exc. Adam /
Adel / Adelgunda / Adeltich / Ader / Adler / Adlerstein /
Adolph / Adrianopel / Edel / Edelgestein / Edeltmann /
Edinburg / Edle / Edom / Edomiter / öd / Odem / Ober /
Odermenig / Oder-Strom / Oderberg. 3. Non oc-

T 2

curris

currit ter in Germanicis verbis. 4. Non præcedi
geminatam litteram. 5. Non sequitur geminatam
litteram: Exc. Beede / beederley / beederseits / iridin/
irdisch. 6. Si bis in dictione occurrit, est prima
aut tertia littera: Exc. Adalgunda / Nord-Wind.
7. Inter duo D. non est unica littera: Exc. Dadurch.
8. Non est secunda & quinta littera à fine dictionis:
Exc. Dulde / erdulde / gedulde. 9. Non est finalis, si
secunda & quinta à fine littera eodem sunt: Exc.
Anlangend / belangend / breinend / Eberhard / Egypten-
land / Erhard / Grünland / Nuren-Kind / friend / Mo-
ren-land / Morgenland / Stargard / Stirn-Band.
10. Non est in oculis duarum litterarum: Exc.
Da / du / öd.

E.

1. Non est initialis, si secunda & tertia dictionis
littera eodem sunt: Exc. Egger / Elen / Ep-
pich / esse / essen / effest / esset / Essig / Eßlingen. 2. Non
est finalis in oculis duarum litterarum: Exc. Je.
3. Non est initialis ac geminata. 4. Non gemina-
tur in medio dictionis nisi in verbis quatuor littera-
rum: Exc. Aufleereft / aufleerten / geleerte / Högge-
ehrter / Schnee-Banf / schneeziger / Schneeweiß / Viel-
geehrten / r. 5. Non est finalis, si secunda & quinta à
fine littera eodem sunt, nisi illæ sint E: Exc. Anrüh-
re / ärgere / Ärmere / Aufgänge / Barbe / begangene / be-
rühre / dulde / Empfangene / Erbare / erdulde / erhöre /
fördere / Gänge / gedulde / Geige / Gnüge / härtere / herbere /
tecke / kürzere / martere / mürbere / nachgehe / nenne / rühret
schmähe / verehere / vergangene / verhöre / vermalme / ver-
mumme / unrühre / vordere / wärmere / Wittwe / zärtere /
zermalme / Zugänge. 6. Non geminatur inter simi-
les litteras,

F.

1. **N**on occurrit in voculis duarum & etiam litterarum: Exc. Fro / für / Fuß / Aff / auf / Hof.
2. Non est secunda dictionis littera nisi initialis sit D. aut P. Exc. Aff / Affen / Affier. Darm / Affier. Geburt / Affier. Montag / Affa / Africa / Ufer.
3. Non occurrit bis in dictione nisi geminetur: Exc. Frantzfurt / Frantzfurter / Fegseur / Frieden. Fest / forschahren / Pfarzhof.
4. Non præcedit geminatum litteram.
5. Non sequitur geminatum litteram: Exc. Gottfried / willsfahren / Willsfahrung / willsfähig.
6. Non occurrit inter eadem litteras: Exc. Abgefertigt / Befehl / befehlen / Befehlung / befestigen / Befestigung / Char. Freitag / erfragen / erfreuen / erfrischen / Erfrischung / gefegt / gesehert / geschwefelt / Schwefel / Profos / zufügen.
7. Inter duo F. non est unica littera: Exc. Pfaff / Pfaffenhofen / Pfeffer / Maur. Pfeffer / Wasser. Pfeffer / gepfeffert / gepiffen / Pfifferling.
8. Non est penultima neque finalis nisi geminetur: Exc. Priß / Schafe / auf / Graf / Kirchhof / Marggraf / Schaf / Hof / Pfalzgraf / Pfarzhof / Borhof.
9. Non est secunda & quinta littera ab initio neque à fine dictionis: Exc. fünff / Pfaff / Pfaffen. Blatt / Pfaffenhofen / Pfaffen. Pint / Pfeiff / Pfeffer / Pfeiffen / Pfeiffer / Sack. Pfeiff / Pfifferling / Pfeiffholzer.
10. Non est finalis, si secunda & quinta ab initio aut fine littera eadem sunt, nisi geminetur. Exc. Borhof.

G.

1. **N**on occurrit in voculis duarum litterarum.
2. Non est secunda dictionis littera: Exc. Agatha / Agnes / Agstein / Egel / Egel. Kraus / Eger / egen / Eger / Egger /

Egger/ Eg-Dohs/ Jgel. 3. Non geminatur in Germanicis verbis: Exc. Egger/ Sagger/ Sagger: isch/ Seggigen./ Marggraf/ Marggräflich/ Roggen. 4. Non precedit geminatam litteram: Exc. Geeret/geendet/geendigt/geenfert/Nochgechre/ Vielgechre/ zugeeignet. 5. Geminatam sequens est quinta dictionis littera: Exc. Haag/ Schnee-Baum/ Wolffgang/ Waag. 6. Nullam sequitur geminatam praeter S. Exc. Schnee-Baum/ Haag/ Waag. 7. Non est secunda & quinta littera à fine dictionis: Exc. Aufgänge./ Aufgangs/ Eingangs/ Gänge/ Geige/ Onüge/ Gangs/ Umgangs/ Zugänge.

3. Non geminatur: Exc. Buchhalter/ Buchhändler/ Buchhorn/ Falschheit/ Frechheit/ Gauchheit/ Keuschheit/ Kirchhof/ Rathhaus/ Schwachheit/ Unkeuschheit. 2. Non est secunda & penultima dictionis littera: Exc. Christliche Chur/ Fürstliche/ Eheliche ehrliche/ Ehebruchs/ thorecht. 3 Non occurrit ter in dictione: Exc. Nöthlich/ Hochgeehrte/ Holz/ Schuch. 4. Geminatam precedens ininitialis est Exc. Gnugthuung/ Kriegs/ Heer/ verheeren/ Verheerung. 5. Geminatam sequens est quinta dictionis littera: Exc. Zayffholz/ Pfarrhof/ fünffhundert. 6 Inter duo N. non est unica littera: Exc. Achthal/ erhöhe/ erhöhen/ erhöhest/ erhöht/ erhöhete/ erhöhteten/ erhöhetest/ Erhöhung/ geschahe/ geschahen/ geschehe/ geschehen/ geschiet/ hohe/ hohem/ hohen/ höher/ hohes/ Noheit/ Nachtheil/ nachtheilig/ nachthun/ Schuben/ Reichthum wohnhafft. 7. Non est secunda & quinta à fine littera: Exc. Geschicht/ Necht/ nachgehe/ schmähe. 8. Non est finalis, u quinta à fine dictionis & penul-

cima littera eadem sunt: Exc. Korschach/ Gerschach/ Schach/ Schuch/ Unruh. 9. Non est in voculis duarum litterarum: Exc. Na.

J.

1. **N**on geminatur in Germanicis verbis. 2. Non est secunda & penultima littera: Exc. Billigkeit/diweil/eiger/sinnig/einäugig/einsältig/Einsälrigkeit/einig/Einigkeit/einmütig/Firnif/Fischleim/hiemit/hiesig/hinein/Kindheit/Kindlein/Kirchlein/liffig/milchfuchtig/Windeheim/nichtig/niedrig/richtig/Richtigkeit/siebenfältig/siebenzig/sittig/vielfältig/vierfältig/wirzig/wichtig/Wichtigkeit/wider-spänstig/Widerspänstigkeit/widerwärtig/Widerwärtigkeit/willig/Willigkeit/windig/Winßheim/Wirtin/Wittib/wisig. 3. Non occurrit in dictione: Exc. Arglistigkeit/Billigkeit/Dreheinigkeit/Einigkeit/eigensinnig/Fürsichtigkeit/fürsichtiglich/Heiligkeit/Heimligkeit/Indianisch/inniglich/Philippina/Reinigkeit/Richtigkeit/Strittigkeit/Unreinigkeit/Uneinigkeit/Unvorsichtigkeit/widersinnisch/Widerspänstigkeit/Widerwärtigkeit/Willigkeit/williglich. 4. Inter duo J. non occurrit geminata littera: Exc. Bewilligen/Bewilligung/billich/Billigkeit/Dillingen/eigensinnig/Fittich/leißig/frenwillig/grimmig/inniglich/Jinningen/irrig/muthwillig/Philippina/Schilling/sittig/strittig/Strittigkeit/Billingen/unbillich/bissig/unfönnig/unwillig/willig/Willigkeit/williglich/Wittib/Wittiber/Zwillich/Zwilling. 5. Non est secunda & quinta littera ab initio, neque à fine dictionis: Exc. Billich/Billigkeit/Dillingen/eingibe/Fittich/Kindisch/Sinai/Willigkeit/williglich/Wittiber/Billingen/Firnif/hiemit/hiesig/hinein/liffig/

listig/ nidrig/ sittig/ willig/ windig/ Wirtin/ Wirtib/
arglistig/ eigensinnig/ fleißig/ freywillig/ grimmig/
Zaspis/ irig/ Leipzig/ muthwillig/ unsinnig/ unwillig/
wurmsstichig. 6. Non occurrit inter easdem litte-
ras: Exc. Abschlägige/ Bibel/ Biber/ Biberach/ Bi-
bergeil/ Bibernell/ einäugig/ Elßfisch/ Esaias/ Franzö-
sisch/ gepfiffen/ geschibet/ Imingen/ Pfenning/ Säch-
sisch/ Schlesisch/ Titel/ Titus/ umschlägig. 7. Inter
duo J. non occurrit unica littera nisi quinta dictio-
nis littera sit J. Exc. Allerheiligste/ Dreineinigkeit/
Domicilla/ einig/ Etnigkeit/ Felicitas/ Königin/ nach-
theilig/ entheiligen/ Entheiligung/ Dittia/ Caminice/
uneinig/ Uneinigkeit/ verunreinigen/ Verunreinigung.
8. Non est finalis in Germanicis verbis: Exc. Si-
nai/ Christi.

R.

1. Non geminatur in Germanicis verbis. 2. Non
est secunda dictionis littera. 3. Non occur-
rit in voculis duarum & trium litterarum: Exc.
Ram/ tan/ Räß/ Raß/ Rot/ Rüh/ Ec. 4. Non prae-
cedit litteram geminam. 5. Non sequitur gemi-
natam litteram: Exc. Pfarr/ Kirch/ Schnee/ König/
unvollkommen/ Unvollkommenheit/ vollkommen/
Vollkommenheit/ willkommen/ Bulltraut. 6. Inter
duo R. non occurrit unica littera. 7. Non est se-
cunda & quinta à fine littera: Exc. Rechte. 8. Oc-
currente geminata non est finalis: Exc. Denne-
marck! Silbeck. 9. Non est finalis, si secunda &
quinta à fine littera eadem sunt. 10. Bis occurrens
non est finalis: Exc. Rect/ franc/ Stuckwerck.

L.

1. **N**on est initialis, si secunda & tertia littera eadem sunt: Exc. Leer/leere/leerem/leeren/leerem/leeres. 2. Non occurrit in voculis duarum litterarum. 3. Ter occurrit est secunda & tertia dictionis littera: Exc. Wohlgefallen. 4. Inter duo l. nulla geminatur littera. 5. Non est secunda & quinta littera à fine dictionis: Exc. Wilhelm. 6. Inter duo l. non occurrit unica littera: Exc. Himmelblau / Kälblein / Lilien / Ringelblum / Sälblein / Sälmling / Schillein / wetlich. 7. Non est secunda ac penultima littera: Exc. Alle / alsbald / Blas / Balg / Elle / Flügeln / Flügels / Klingeln / Klinge. 8. Bis occurrens non est finalis: Exc. Dünckelspiel / Flegel / Flügel / Geflügel / Holz / Apffel / Labfal / Lägeln / Langemann / Lavendel / Liebstock / Loch / Vogel / Löffel / Maul / Fels / Schlüssel / wolfeil / Wolffenbüttel. 9. Non est finalis, si secunda & quinta à fine littera eadem sunt: Exc. Barthengel / Beutel / Deckel / Eckel / eitel / Engel / Exempel / gefiel / Hau / Hechel / Kessel / Labfal / Lavendel / Nessel / Nestel / Quendel / Schenkel / Scheitel / Schwengel / Schwertel / Seckel / Semmel / Sessel / Stengel / Tempel.

M.

1. **N**on est initialis in voculis duarum litterarum, neque finalis: Exc. Am / im. 2. Non est media in voculis trium litterarum: Exc. Mm. 3. Non occurrit bis nisi gemineretur aut initialis sit: Exc. Amsterdam / Pflaumen / Baum / Burm / Saamen. 4. Geminatam præcedens initialis est: Exc. Meer / Moos. 5. Non est prima & quarta, neque secunda

da & quinta littera à fine dictionis : Exc. Vermalme/vermalme verummme. 6. Non est secunda & tertia dictionis littera : Exc. Amman/Amme/Ammon/Ammoniter/Imme/Immen/immer/immerdar/immerzu. 7. Inter duo M. non est unica littera : Exc. Mamine/Memel/Mumien/Mümpelgart/Memmingen/Memmingen/Mammon/vermummen. 8. Occurrente geminata non est finalis : Exc. Mannheim/Äpfelbaum/Maulbeerbaum/Quittenbaum/Fannbaum/Äfterdarm. 9. Non occurrit, ut in dictione : Exc. Memmingen/Memmingen/nimmermehr/vermummen/unkommen/Zimmermann/Mammon. 10. Non est finalis, si secunda & quinta à fine littera eadem sunt : Exc. Äfterdarm/angehendem/Balsam/Banem/bequem/deinem/einem/eurem/seinem/verstem/feerem/gemeinem/graufam/Hüne:darm/hellem/jenem/teckem/teinem/leinem/lachendem/kerem/meinem/reinem/schnellem/seinem/sparsam/strengem/theurem/unbequem/unreinem/weitem/Wilhelm. 11. Inter duo M. nulla littera geminatur. 12. Non est finalis, si antepenultima & penultima littera eadem sunt.

N.

1. Non est initialis, si secunda & tertia dictionis littera eadem sunt. 2. Non est secunda & penultima littera : Exc. Anfang/Anfechtung anfieng/angebore/Angermund/Anhang/Anhörung/Anfündigung/antlangend/Anleitung/Anmerkung/Anna/Anregung/Anreizung/Anruffung/Anschauung/Ansehung/Anreibung/Anweisung/Anziehung/Anzündung/Änderung/Engelland/Enthauptung/entlehen

End

Entschuldigung / Entziehung / Entzündung / Enug-
thuung / Inne Instrument / Knabens / kniend / Unter-
gang / Unterspand / uneins / ungemeyne / Unordnung / un-
reine / Untugend. 3. Non occurrit iter nisi geminetur
aut finalis in: Exc. Antündigung / anlangend / Anzünd-
ung / Entzündung / Kirchen-Ordnung / Unordnung.
4. Nullam precedit geminata litteram praeter J.
Exc. Schnee Schnee-Ball / Schnee-Gaß / schneeig /
Schnee-König / schnee-weiß. 5 Nullam sequitur ge-
minatam litteram praeter J. Exc. Anherin / Bau-
herin / Canaan / Cölln / Cöllnisch / Freyherrn / grender / ge-
endiget / Enugthuung / Herrn / Steuer-Herrn / Zöllner /
zween. 6 Non est secunda & quinta littera à fine
dictionis: Exc. Abwendung / Anfang / Anhang / anlän-
gend / Anzündung / Aufspendung / Bedingung / began-
gene / belangend / Besprengung / Beswingung / bren-
nend / Bünting / Einaang / empfängene / Empfindung /
Entzündung / Erfindung / Grünland / Nuren / Kind /
kniend / Lebensana / nemie / Pfennig / Pflanzung / Sen-
dung / Strin-Band / vergangene / uneins / Vollbrin-
gung / Vollendung. 7. Non est finalis, si antepenul-
tima & penultima littera eodem sunt: Exc. Anhe in /
Bau-Herrn / Canaan / Cölln / Freyherrn / Herrn / Steuer-
Herrn / zween. 8 Inter duo R. nulla littera gemina-
tur: Exc. Canaan. 9 Non est in voculis duarum
litterarum: Exc. An/in/nu.

D.

1. **O** solitariè sola ponitur. 2. Non est in voce
duarum litterarum initialis: Exc. Ob.
3. Non est initialis, si secunda & tertia dictionis lit-
tera eodem sunt, nisi illæ sint J. Exc. Otto / Ottilia /
Otter / Ottern. 4. Non geminatur in Germanicis
verbis:

verbis: Exc. Weermooß / Mooß / Mooß-Kraut.
 5. Non occurrit in dictione. 6. Non sequitur geminatam litteram: Exc. Ammon / Ammoniter / Apollo / Apollonia Buchhorn / dennoch / Kirchhof / Driso / unnöthig / Zinnober / zuvor. 7. Non est secunda & quinta littera ab initio, neque à fine dictionis: Exc. Moscoviter / Kostoel / Nord-Ost / Berhof / Drton. 8. Bis occurrens non est penultima littera: Exc. Gottloß / Meer-Mooß / Mooß / Profos / Scorpion / Poll-Monn / Berhof / Drton. 9. Inter duo D. non est unica littera: Exc. Bartholomæus / Soloquynth / Colasser / Dorothea / Eleonora / Frolocken / Frolockung / gefrolocket / Holofernes / Leopold / Profos / Salomo / Sodomiter / Soloshurn / Theodorus / Theodosius. 8. Non est finalis in Germanicis verbis: Exc. Co / so / wo / fro / wo / also / jezo / Huzo / Thro / Otto / Stro / & Composita: Haber-Stro / Gersten-Stro / &c. Eito / dahero / desto / Guido / Apollo / Pharaon / Salomo / hinfuro / Nohenlo / Jericho / Timotheo / danuenhero / Christo.

P.

1. Non occurrit in voculis duarum & trium litterarum: Exc. Par. 2. Non occurrit bis in dictione nisi geminetur aut initialis sit. 3. Non occurrit ter in Germanicis verbis: Exc. Philipp / Philippina. 4. Nullam præcedit geminatam litteram præter P. 5. Non sequitur geminatam litteram: Exc. Aufsspenden / Aufsspendung / Aufssprach / außssprechen / außspeien / außspannen. 6. Non est secunda & quinta à fine littera. 7. Non occurrit inter easdem litteras: Exc. Leopold / Papagen. 8. Non est finalis: Exc. Philipp / Isop.

Q.

Q.

1. **Q** Post Q. semper sequitur U. 2. Non occurrit bis in dictione. 3. Non occurrit inter easdem litteras. 4. Non præcedit geminam litteram. 5. Non sequitur geminam litteram: Exc. Bruñno Quell. 6. Non est secunda, antepenultima, penultima, neque finalis littera. 7. Non occurrit in verbis diversarum litterarum: Exc. Erquicket / gequälet / Quacker / Quackern / Quackers / Qual / quäle / quälent / quälest / quälet / quälte / quälten / Quärslein.

R.

1. **R** Non est initialis in voculis duarum litterarum. 2. Non est secunda & tertia dictionis littera, nisi initialis sit E. Exc. Rrdin / irrdisch / irren / irrig / Rrthum / Rrwisch. 3. Non est initialis, si secunda & tertia littera eadem sunt: Exc. Raab. 4. Nullam præcedit geminam litteram præter F. Exc. Marggraf, Marggräflche / Raab. 5. Non est finalis, si secunda & quinta littera à fine dictionis eadem sunt, nisi illæ sint E. Exc. Calmar / Caspar / Purpur.

S.

1. **S** Non est initialis in voculis duarum litterarum: Exc. So. 2. Non est secunda dictionis littera nisi geminecur: Exc. Asche / Aschen Aspen / As / Esaias Esau / Esel / Eselin / Esels / Esther, es / ist / Isaac / Isaschar / Isai / Isop / Dsnabruck / Ost, Oster, Lamm / Oster, Lucen / Ostern / Oster, Tag / Oster, Montag / Oster, Dienstag / Ost, Wind / Psalm / Psalter / Psalmist /

mist/ Usedom. 3. Inter duo S. non occurrit unica littera nisi penultima aut finalis sit: Exc. Chrysostomus/ Elsänsch/ Brangösch/ Dessisch/ Sächsisch/ Schlesisch Susanna Sossit. Sosthenes. Esse: befeffen/ gefessen/ Weisse. 4. Si geminam precedat, eandem sequitur L. Exc. Isaac/ Phariseer/ Saat/ Saal/ seen. 5. Si geminam sequitur est quinta dictionis littera: Exc. Aaß/ aaschtig/ Aaß-Kefer/ Meermoos/ Moos/ Mooskraut. 6. Non est secunda & quinta à fine littera nisi geminetur: Exc. Müßtest/ rüßtest/ sagest/ sonst/ stost/ tröstest/ umsonst. 7. Non est finalis in iis verbis, in quibus secunda & quinta à fine littera eadem sunt: Exc. Aergers/ Artaxerxes/ Aufgangs/ beedes/ bestes/ bendes/ beites/ Burgers/ deines/ eines/ elenders/ enges/ Erlaubnuß/ Färbers/ feines/ vestes/ fettes/ Firniß/ gemeines/ Gerbers/ häters/ helles/ Herbergers/ Holofernes/ Jaspis/ jenes/ Justus/ keines/ kleines/ kürzers/ leeres/ leztes/ Meer/ Nirs/ meines/ Mörders/ mürbars/ Pfarrers/ reines/ Rohrs/ schnelles/ seines/ Terts/ thäts/ theers/ theures/ thurs/ tieffes/ uneins/ unreines/ wärmers/ Warners/ Weibes/ weites/ Xerxes/ Zacharias/ zärters/ Zeugnuß.

L.

1. Non est initialis in voculis duarum & trium litterarum: Exc. Tag/ Tod. 2. Non est secunda dictionis littera nisi initialis sit S. Exc. Athen/ Athenienser Athem/ Atreich/ erliche erwan/ erwar/ etwas/ Italien/ Italiäner/ Italiänisch/ item/ Jett/ Otter/ Ottern/ Ottilia/ Otto/ Urecht. 3. Si secunda, quarta & quinta à fine littera eadem sunt, finalis est L. Exc. Pfarrers/ Pfenning/ brennend/ Seelen/ Trennung/ leeren/ leeren/ leerer/ leeres/ aüßleeren. 4. Non

pre

præcedit geminatam litteram. 5. Non est secunda & quinta à fine littera : Exc. Abgefertigte / Aelteste / aufmunterte / befestigte / befruchtete / bemächtigte / beschu-
 tigte / erlustigte / erstarrte / erweiterete / geschickteste / gestarrte /
 kälteste / lästerte / pflästerte / Städte / stätte / thare / thäre /
 thurs / Todte / Tritte / überwältigte / verfinsterte / verlästerte /
 vertritt / Ungeschickteste / wol. betagte / weueste / jarte-
 ste. 6. Non occurrit inter easdem litteras nisi ante-
 penultima aut penultima sit littera : Exc. Nachtheil /
 nachtheilig / nachthun. 7. Inter duo T. non occurrit
 unica littera nisi antepenultima aut penultima sit :
 Exc. Bestätigen / stetige / stetigen / stetig / stetiger / steti-
 ges / Titels. 8. Non est finalis in vocalis duarum
 litterarum.

B.

1. Non est initialis, si secunda & tertia dictionis li-
 tera eadem sunt : Exc. Unnüt / unnütlich.
 2. Non est initialis in vocalis duarum litterarum.
 3. Non geminatur in Germanicis verbis : Exc. Zu-
 vor / Zuversicht / Gnugthuung. 4. Inter duo A. nulla
 geminatur littera : Exc. Anrufung / Beruffung /
 Erfüllung / unnüt / unnütlich / Zerrüttung. 5. Non
 est secunda & quinta à fine littera : Exc. Abzuthun /
 Aufzug / Aufzug / Baum-Ruß / Erlaubniß / Justus /
 Purpur / unnüt / Unruh / Zeugniß. 6. Inter duo U.
 non occurrit unica littera nisi sit initialis : Exc. Au-
 gustinus / Augustus / Augusta / Bedeurung / Behau-
 fung / Bemühung / Hauß-Batter / Paulus / Fußvolck /
 Pulver / Zukunft / zurück. 7. Non est secunda &
 penultima littera : Exc. Augustinus / Augustus / Auf-
 zug / Aufzug / Durchzug / durchhauß / Guckel-Hauß /
 Justus /

Wistus / Ruß-Baum / Purpur / Rüst-Zug / Woll-
Kraut / Wunder-Baum / Wund-Kraut / Warm-
Kraut. 8. Occurrente geminata non est finalis
Exc. Sprottau / Wetterau.

W.

1. **N**on occurrit bis in dictione: Exc. Walwurt/
Warschau / Wegwart / Weiswurt / Westwind /
Wetterau / wiewol / Wind / Wirbel / Wittwer / Wit-
we / Wolau / Schwarzwald. 2. Non est in voculis
duarum litterarum: Exc. Wo. 3. Non est media
in voculis trium litterarum: Exc. Awe / wo. 4. Non
præcedit geminatum litteram: Exc. Waag / wœen.
5. Geminatam sequens est quinta dictionis littera:
Exc. Irwisch / Schnee-weiß / Streiffwurt. 6. Nol-
lam sequitur geminatum litteram præter **S**. Exc.
Rittwoch / Schnee-weiß / Irwisch. 7. Non est fina-
lis in iis verbis, in quibus secunda & quinta à fine
littera eadem sunt: Exc. Landaw / Nassaw / Passaw /
Spandaw / Ephew. 8. Occurrente geminata non est
finalis: Exc. Himmel-blaw / Nassaw / Passaw.

X.

1. **N**on occurrit in verbis diversarum litterarum:
Exc. Alerius / Beatrix / Calixtus / Rastix / Axi-
Aerte / Aerten / Aex. 2. Non est in iis verbis, in quibus
aliqua littera bis occurrit: Exc. Artaxerxes / Dexten /
Maximinus / Sixtus / Text / Texts / Xerxes. 3. Non
reperitur in iis verbis, in quibus aliqua littera ter oc-
currit: Exc. Maximilianus / Exempel / Exempels /
Exempeln, Exemplarien / Exemplarische.

D.

1. **N**on est initialis in Germanicis verbis : Exc. *Ypern.* 2. Non occurrit bis in dictione : Exc. *Tyrannen / zwenerley / drenerley / dreyssigerley.*
3. Non occurrit in vocalis duarum & trium litterarum : Exc. *Ey / Eyd / bey / Mäh / sey.* 4. Non precedit geminam litteram : Exc. *Stbylla / Myrhen / dreyssig / dreyssigst / dreyssigste / dreyssigsten / dreyssigerley.*
5. Non sequitur geminam litteram : Exc. *Ashrien / beeydigen / geenfert.* 6. Occurrente geminata non est finalis : Exc. *Abgötterey / allerley / Tyrannen / Zollfrey / funfferley / funffzigerley.*

3.

1. **N**on occurrit in vocalis duarum litterarum : Exc. *Zu.* 2. Non est secunda dictionis littera : Exc. *Ejar.* 3. Non occurrit ter in dictione : Exc. *Zuvor / Zuversicht.* 4. Non precedit geminam litteram : Exc. *Zuversicht.* 5. Nullam sequitur geminam litteram præter *ß* : Exc. *Vollziehen / Vollziehung vollstogen.* 6. Bis in dictione occurrens non est finalis : Exc. *Creuz / Wurt / Zapff / Holz.* 7. Non est finalis, si secunda & quinta à fine littera eadem sunt : Exc. *Ackerwurt / unnüz.* 8. Occurrente geminata littera non est finalis : Exc. *Zapff / Holz / unnüz.*

Diese vorgesezte Regulen aber in Applicatione zu erklären / wollen wir folgende mit Characteribus geschriebene Schrifften vornehmen.

U

Exem-

Exemplum Germanicum.

Βηλωηω. ζηηωυφ. χωζ. ιτχυ. αχχρη.
 μληδητ. κηττ. χωζ. θτηχωζ. υρ. λκτ. ψρη.
 γχθθ. υηωζ. λυφ. ηυ. βλτ. ηλπη. τηκφη.
 θτηχζη. αχ. κρητω. ζγυ. λεκ. ηχικ. ζλυηω.
 δτληθθ. υεκλεζη. ιηυεκλεκφ. ζγτχβθ. ζγυ. λκτ.
 αηλιητω. θτηχωζμλεκ. ηβσθγκηφ. ζγωω.
 γμμη. ζγυ. ληωλιη. ιχφη. ψγυ. ζητ. κηττ.
 γω. ζλυηβ. βγωω. φκχω. ψλτζ. ψλμ.
 λεκ. γχθθωηκβηω. μηλεκ. γρω. ρθ. ηυ. βλτ.
 ιηυκηκη. ητ. λυφ. ηλψ. τηζμλεκητ. βηπωικ.
 ζητρκγμδηω. ωηκβηφ. λκω. γω. λκτ.
 ψητζηφ. ηκτη. χρω. λκβ. κγδηω. ιφφφ.
 δηθρκηηω.

Resolutio Scripti propositi.

Quese Schrift nun aufzulösen / schreibe ich die
 Characteres distinctos heraus / die in Scripto
 transmissio vorkommen / nemlich :

β. η. λ. ω. ζ. υ. φ. ι. τ. χ. α. ρ. δ. κ. θ. ψ. μ. γ. ω. ε. ξ. σ.
 seynd an der Zahl 22. Da sich dann gleich die Frage
 ergibt / cuius Idiomatis obgesetzte Schrift seye? Resp.
 Negative, weder Lateinisch / noch Französisch / noch
 Italianisch / noch Spanisch / sondern Deutsch / ex sup-
 positione, daß es eine unter diesen fünffen seye, Latei-
 nisch ist sie nicht / ob geminatas literas in fine, Eben
 um der Ration willen ist sie auch weder Französisch /
 noch Italianisch / noch Spanisch. Ja / möchte einer
 einwenden / wann die Finales geminatae aufgelassen
 wären

wären worden / wie es leichtlich hätte seyn können / so
 gelte diese Ration nicht. Resp. Nichts desto weniger
 kan ich beweisen / *præcisâ ratione à finalibus gemina-
 tis desumptâ*, daß die Schrift nicht Italianisch seye / ob
multiplicitudinem huerarum, vid. cap. I. *Artis nostræ*.
 Hier seynd 22. *distincti*, da die Italianer nur 20. ha-
 ben 3. Also kan es nicht Italianisch seyn. Französ-
 sisch und Lateinisch wird außgeschlossen / darum / weiln
 hier 22. Buchstaben stehen / und nothwendig das Q.
 darinnen stecken muß / welches aber *inspectâ & exa-
 minatâ Epistolâ* nicht darinnen steckt. Dahero
 dann folget / daß es nicht Lateinisch noch Französisch.
 Das Lateinische Q. ist nicht in dieser Epistel / weiln
 kein Character das Q. seyn kan. *Id probo per in-
 ductionem*: π. φ. ζ. υ. τ. ε. μ. θ. η. χ. ξ. δ. β. repræsen-
 tieren kein Q. theils / weiln sie finales, theils / weiln sie
 gedoppelt seyn / als: χ θ φ τ π μ. theils / weiln sie pen-
 ultime, als: υ. υ. χ. τ. π. μ. θ. φ. ζ. theils / weiln
 nicht immerdar einerley Characteres folgen / welches
 im Lateinischen geschieht / *ut r. Q. sequatur u. indi-
 vulsâ sequelâ*. Auß welcher Ration auch folgende
 Characteres γ. ψ. ι. λ. α. ω können kein Lateinisches
 Q. seyn / weiln sie immerdar eundem characterem
 nicht nach sich haben. Die Characteres ε. & ω. wer-
 den außgeschlossen / weiln sie seynd penultimi. und also
 kein Q. vid. *Reg. latinas* r. Q. Der Character σ. ist
 kein latinum Q. in Ansehung des Wortes *σβοθυς φ*.
 Wann σ. ein Q. so ist θ. ein u. nothwendig. Wann
 diesem also / so wird u. beyden Latinis geminirt in fi-
 ne, quod absurdum. vid. *Reg. primam liguæ latinæ*
 ω. Diesem nach schliesse ich jetzt: Ergo, so ist diese
 überschickte Schrift nicht Lateinisch. So ist sie auch
 nicht Französisch / weiln keiner unter denen 22. Cha-
 racte-

racteribus ein Q. gallicum seyn kan. Darum /
 weiln auf die Characteres γ. δ. ι. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. nicht immerdar gleich einerley Cha-
 racteres in medio, sondern distincti folgen. Andere
 Rationes Kürze halber zu übergehen / so sub littera Q.
 Linguae Gallicae zu finden. Der Character ω ist kein
 Q. wegen des Wortes ωρθογραφ. darauf folgen müß-
 te / daß das ω wäre ein α. und also gedoppelt würde
 bey den Franzosen in fine vocabuli, welches nicht seyn
 kan. Das α in dem Wörlein ωαζ. und ε in
 ωελιζ. seyn keine Q. weiln das Q. nicht ist penulti-
 mum, exc. jusqu'. per Apostrophum, item quelque,
 chaqu', &c. die aber durch obige Characteres, theils/
 ob paucitatem litterarum, theils excessum nicht kön-
 nen beditten werden. Ja / möchte einer einwenden/
 wann 22. distincti characteres in einer Schrift-
 seyen / so gehe dieser Processus an unterweilen. Wie-
 wann aber nur 18. 17. oder weniger Characteres dar-
 innen seyen? Deme antworte ich wie oben / daß er über
 die zugeschnittene Schriften ein Ratiocinium machen
 müsse / gleich / als wann es Lateinisch wäre da er dann
 ex consequenti absurdo finden wird / daß sie nicht La-
 teinisch / und so muß man mit andern Linguis auch
 procediren / biß man auf determinatum Idioma
 komme. Hiervon aber ist schon oben Meldung ge-
 sehen. Dahero wir ohne Weitläufigkeit zu der
 Epistel schreiten wollen / und das auf folgende Art:
 Ich schreibe erstlich herauß alle Characteres, wie oben.
 Zum Andern / so bemercke ich die zwey-buchstäbige
 Wörlein dergleichen: υρ. υν. αχ. γπ. ητ. Drittens /
 die drey-buchstäbige: χπζ. ψερμ. λυφ. βλατ. ζγυ. λεκ. λετ.
 ψγυ. ζητ. ψλμ. γμυ. ηλπ. λεπ. χρπ. λεβ. Viertens /
 die vier-buchstäbige / in denen ein geminans ist / der-
 gleichen

gleichen / *κρυπ. γχθ. ζχπ. γρμ. βγπ. φφ.* Auß
denen zeichne ich fünffstens die Characteres heraus :

α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω.

Unter denen seynd Geminaatz : *μ. θ. φ. χ. τ. ω.* so wol
in Acht zu nehmen. Nach diesem fahre ich mit dem
Ratiocinio fort / und sage / daß der Character *α.* seye
vermög der Regeln der Teutschen Sprach / kein

B. F. G. K. L. M. P. Q. R. T. X.

weiln dergleichen Consonantes nicht initiales seynd in
den Wörtern von zweyen Buchstaben / wie hier der
Character *α.* gesehen wird in *αα.* und *ατ.* Non C, quia
τē C, non occurrit in voculis duarum li terarum :
Exc. Co, eine Insul / so aber nicht kan beditten werden
durch die Characteres *αα.* *ατ.* weiln das eine zwar hiesse
Co, das andere aber nichts. Andere Rationes mit
Stillschweigen zu übergehen. Non est D, dieweil der
Character *α.* ist der andere in dem Worte *ζα.* so da
wider die andere Regul im D. lauffet / so also heisset :
D Non est secunda dictionis litera. Subl Cha-
racter *α.* est secunda. Ergo. (2.) Das *α.* occurrit
ter in Epistolā. E, so ist es kein D. laut der dritten Re-
gul. (3.) Non est H. weiln H. secundum Regulam
tertiam non occurrit ter in dictione, wie *α.* in dem
Worte *αααα.* Non est N. weiln N. nicht ist in vo-
culis duarum literarum initialis; Exc. Nu. So
aber nicht Platz findet / wann man es gegen andere
Wörterlein hält. Non est S. weiln S. nur in dem ei-
nigen Worte So / zu Anfang stehet / hingegen *α.* in *αα.*
& *ατ.* *α.* zweymal fornen an stehet. Non T. weiln T.
in keinem zwey-buchstäbigen Teutschen Worte zu fin-
den. Auß den Vocalibus kein V. weiln V. non est in
vocalis duarum literarum initialis, juxta Reg. se-
cundam. So ist es auch kein A, weiln theils der

Character „ in vocula Numi. 18. ist zu End gesetzt / welches wider die sechste Regel des A. streitet : theils / weil Character „ drey mal vorkommt in dem 8. Wort von dem End zurück zu rechnen ; Welches contra Regulam tertiam des A. lauffet : theils / weil der Buchstaf A occurrence geminata non est finalis, wie hier in der Schrift in der Vocula $\gamma\mu\mu\mu$. zu sehen vid. p. obationem thes. ex Reg. 8. des lit. A. Ferners ist der Character „ kein /: darum / weiln er öfters in der vorgegebenen Schrift ein Wort beschliesset / welches dem Teutschen /: zuwider. Es ist kein O. arstlich / weiln der Buchstaf O. bey den Teutschen nicht drey mal vorkommt in einem Wort juxta Reg. quintam „ O. Zum Andern weiln O. bey den Teutschen nach der letzten Regul nicht ist finalis, ausgenommen etliche / deren keines kan durch die Characteres des 18. Wortes / nemlich $\alpha\lambda\pi\omega$. beditten werden / sintemaln das O. initialis und finalis ist. Wenigers ist es ein /: ob multas Rationes, so in dem /: zu finden. Und ist also noch übrig das E. Ered, so ist der Character „ determinatè ein E. Ob ich nun gleich auß dem erfundenen E. leichtlich die andere Characteres, und durch diese bedittene Buchstaben entdecken könnte, wil ich doch in dem Ratiocinio fortfahren / mit dem Characteres secundo „ so da steht in dem Wörlein „e. und sage von ihm / daß er nicht seyn b. c. f. g. k. l. m. p. q. r. s. x. weiln solche Buchstaben nicht seyn initiales in vocalis duarum litterarum absolute. Non Z. weiln Z. nicht ist finalis in vocalis duarum litterarum. Non d. weiln d. etiam non est finalis in vocalis duarum litterarum juxta Regulam decimam. Hier aber das „ in „ finalis ist. Non h. quia h. non est finalis in biliteris vocalis, juxta Reg. nonam „ H. Non est

N, und das beweise ich ex collatione vocale *u. p.* wann *u.* ein *N.* ist / so muß das Wort *u.* heißen *Nu* / wann *u.* nu heißet / so ist *e.* ein *V.* welches nicht seyn kan propter Regulam secundam *u. V.* *V.* non est initialis in vocali duarum litterarum. Ex vocalibus *u.* non est *A* secundum Reg. sextam, so also lautet: *A* non est finalis, nisi in nominibus propriis: Exc. *Da* / *Ja* / *Ha* / so zwey-buchstäbig seyn / gleich wie *u.* nur zwey Characteres hat / da dann sich fragt / ob *u.* nicht heiße: *Da* / *Ja* / *Ha*. Resp. Keines auß diesen dreyen: Non *Da* / weiln von *u.* oben erwiesen / daß es kein *D.* sey. Non *Ha* / weiln *u.* kein *H.* seyn kan / vide oben. Non *Ja* / weiln *u.* kein *J.* seyn kan. So ist auch der Character *u.* kein *E.* weiln *E.* nicht zu End steht in einem zwey-buchstäbigen Wort / außgenommen *Je* / so aber nicht kan durch die zwey Characteres *u.* repräsentirt werden. Weiln folget / daß *u.* ein *J.* wäre / so nicht seyn kan ob Reg. ultimam des liera. *L.* Ebenmäßig ist es kein *O.* ex collatione vocalium *u. p. u.* Wann *u.* ein *O.* ist / so muß das Wörlein *u.* heißen *Ob* / und consequenter das Wörlein *ed.* mit einem *B.* anfangen in einem zwey-buchstäbigen Wort. Ferner ist das *u.* kein *V.* weiln kein *V.* ein zwey-buchstäbiges Wörlein anfahet. Am allerwenigsten ein *X.* weiln *X* nicht ist initialis bey den Teutschen. Ergo bleibet übrig das *S.* und ist *u.* determinatè das *S.* Der dritte Character ist ein *r.* so geminata und in dem Wörlein *u.* zu finden. Von dem sage ich / daß er sey kein *C.* *D.* *F.* *G.* *H.* *K.* *L.* *P.* *Q.* *T.* *V.* *X.* *Z.* weiln dergleichen absolute in keinem Teutschen zwey-buchstäbigen Wort finales seyn. *G.* *H.* *Q.* *X.* *X.* kan es auch deswegen nicht seyn / weiln *r.* hier in der Schrift gedoppelt wird / so erst gemeltem

Buchstaben dummer. Non est B. quia juxta tertiam litteram B. Regulam B. non geminatur, nisi si tertia, ut in Abbrennen / nicht aber vocula quadriliterā, wie hier in *arr*. Non M ob voculam *rr* so heißen müßte Am / oder Im / das aber nicht seyn kan / weiln *r*. weder A. noch I. ist. Non N. weil sonst das Wörtlein *rr* möchte heißen An / oder In / so aber aufgeschlossen werden / in dem der Character *r*. weder A. noch I. bedeuten kan. Auß denen Vocalibus kan es nicht seyn A. weiln A. juxta secundam Regulam *rr* A. si geminatur, est secunda aut penultima littera. Subj. *rr* *r*. wird in dem Wort *arr*. gedoppelt / ubi nec est secunda nec penultima. Ergo. Non est E. weiln E. non est finalis in vocula duarum litterarum: Exc. Je / welches durch *rr* nicht kan beditten werden / weil das *r*. kein I. ist / vid. supra. So ist es auch kein I. weiln I. bey den Deutschen nicht finalis ist. Kein O. ist es / weiln O. juxta secundam Regulam non geminatur in fine, gleichwie hier *r*. in *arr*. Endlich kein U. weiln juxta tertiam Regulam daß U. U. non geminatur in Germanicis verbis: Exc. Zuvor / Zuversicht / Gnugthuung / deren aber keines kan durch die vier Characteres *rr* repräsentirt werden / propter litterarum defectum. Tandem bleibet übrig / daß der Character *r*. seye disjunctivè R S. Der vierdre Character ist *rr*. zu finden in dem zwey-buchstäbigen Wörtlein *rr*. so dann zu End gedoppelt in vocula *rr*. Von dem ich judicire / daß er auß den Consonantibus nicht seye / C. H. I. K. Q. V. X. Z weiln diese absolute nicht gedoppelt werden. Non est B. weiln dieser Buchstab nicht gedoppelt wird in fine, vid. Reg. tertiam. Non D. weiln juxta Regulam D. primam, D. non geminatur in fine, imo plant

planè non, exceptis paucis, so unter der Reg. primâ
 zu D. stehen / hier aber außgeschloffen werden / ob mul-
 titudinem litterarum excedentium. Non G weilt G.
 nicht gedoppelt wird in fine, vid: Reg. terciam zu G.
 Non est F. weilt F secundum Reg. primam non oc-
 currit in voculis duarum litterarum, wie hier w. in
 yw. Weilt zum Andern F. juxta Regulam terciam
 non occurrit bis nisi geminetur, wie hier in dem aller-
 ersten Wort w. vorkommt / in dem es antepenultima
 und ultima ist / so in der Teutschen Sprach nicht ge-
 schiehet. Zum dritten / so ist es kein F. weilt w. finalis
 ist / secundâ & quinta à fine litterâ primi vocabuli,
 nempe *Βαλων*, eadem; Welches bey dem Teutschen
 F. nicht angehet / vid. Reg. decimam. So ist es kein
 L. weilt das w. in yw. gesehen wird in einem zwey-
 buchstäbigen Wörlein / in welchem L. nicht seyn kan /
 secundum Regulam secundam zu L. L. non occur-
 rit in voculis duarum litterarum. Über das / weilt
 das w. in primo vocabulo bis occurrens est finalis, so
 wider die 8. Regul des L. laufft. Berners ist es kein
 M. propter Regulam secundam zu M. M non
 est media in voculis trium litterarum: Exc. Umb.
 Subf. r o w. est media in xwz. Ergd. Excipis: Es
 könte ja das Wort Umb / heissen: Resp. Nein; so
 wol wegen des Wortes *Uyww*. welches heissen müsse /
 Bamm / bemm / bimm / bomm / bumm / lanter unge-
 wohnte Wörlein: Als auch / weilt in primo vocabu-
 lo w. bis occurrit, neque tamen geminata aut initialis
 est; und dann / weilt inter duo M. secundum Reg.
 seprimam non est unica tantum littera, gleich wie
 hier zwischen zweyen w. antepenultima & ultima, der
 Character w. in vocabulo primo zu schauen. Non
 est P. weilt P. nicht in voculis duarum litterarum

sichet/ secundum Reg. primam $\tau\sigma P$. Non est, s. ob
 secundam Reg. $\tau\sigma S$. S. non est secunda dictionis li-
 tera, nisi gemineatur: Exc. Ist/ Ist/ Ost. Subl.
 $\tau\sigma =$ in $x\omega\zeta$ est secunda. Ergo. Excipis: Es kö-
 nte ja eine unter diesen dreien Exceptionen durch die
 dreien Characteres repräsentirt werden. Resp. Kei-
 ne: Weder Ist/ noch Ost/ theils/ weiln der Cha-
 racter x . gedoppelt wird in dem Wort $xx\tau$. so wi-
 der die Buchstaben O. und I. Ist/ als welche nicht ge-
 minirt werden / theils weiln die Gegenhaltung des
 Wörteleins $\zeta\gamma\omega$. es nicht leidet / weiln es müste lau-
 ten / $\tau\sigma\beta$, $\tau\sigma\phi$, $\tau\sigma\psi$, $\tau\sigma\chi$, $\tau\sigma\psi$, bey den Deutschen uner-
 hörte Wörter. So kan es auch nicht Ist heißen/
 weiln der Character ω . ein S. und ζ . ein T. seyn/ das
 nicht seyn kan / siehe unten. Endlich ist es kein T.
 weiln secundum octavam Regulam, lit. T. T. non
 est finalis in vocalis duarum litterarum, wie ω . in
 $\gamma\omega$. Ja es ist auch das ω . kein R. ex collatione $\gamma\omega$.
 $x\omega\zeta$. $\zeta\gamma\omega$. $\zeta\gamma\omega\omega$. Wann ω . in $\gamma\omega$. ist ein R. so heißet
 $\gamma\omega$. Er/ das Wort $\zeta\gamma\omega\omega$ Herz/ dann sonst weder
 Consona noch Vocalis sich lassen vorsehen/ daß es ein
 Deutsches Wort gebe. Wann ζ . ein H. und ω . ein
 R. seyn/ so gehet das Wort $x\omega\zeta$ auß in $\tau\sigma$. derglei-
 chen Endigung in dem Deutschen nicht zu finden. Ex
 Vocalibus ist ω . kein A. weiln A. nicht gedoppelt wird
 in fine, wie hier das ω kein E. ob secundam Regulam
 des E. quæ ita sonat: E. non est finalis in vocalis
 duarum litterarum. Subl. in $\gamma\omega$. $\tau\sigma\omega$ est finalis.
 Ergo. Excipis $\tau\sigma\gamma\omega$. könne heißen je/ welches ja in
 der Regel aufgenommen. Resp. Nein: Es kan
 nicht heißen je/ ob vocalam $\zeta\gamma\omega\omega$. $\tau\sigma\gamma$. est I. vocalis,
 $\tau\sigma\omega$. est vocalis E. und gehet consequenter das
 Wort auß - $\tau\sigma$. prima adhuc incognita, welches kei-

ner weder auß den Vocalibus noch Consonantibus seyn kan: Dann / welcher auß dem ganzen Alphabet vorgesezt würde / so käme ein unteutsches Wort heraus / nemlich / *bice* , *cice* , *dice* , &c. Kein *I*. weiln *I*. bey den Teutschen nicht gedoppelt wird. Kein *O*. ob eandem rationem. Kein *U*. weiln juxta tertiam Regulam des *U*. *U* non geminatur in fine. Kein *T*. weiln es gar nicht geminirt wird. So ist dann nun das *W*. determinatè ein *N*.

W. determinatè *N*.

Jetzt nach erfundenem *N*. und *E*. könnte ich die Schrift leichtlich solviren: Allein wil ich abstrahiren / und von andern Characteribus auch ein Ratiocinium machen / und zwar von dem Characterе quinto *γ*. so in dem biniro *γW*. zu finden / und vor geminatà hergehet in dem vocolà *γWγW*. Von diesem nun pronuncire ich negativè , daß er nicht seye: *B.F.G.K.L.M.P.Q.R.T.U.X*. weiln diese simpliciter nicht seyn können initiales in zwey-buchstäbigen Wörtern / wie hier in *γW* das *γ*. steht. Non est *C*. quia *C*. non precedit litteram geminatam , wie hier *γ*. in dem Wort *γWγW*. da *γ* initialis ist / secundà & tertîa eadè. Non est *D*. quia juxta quartam Reg. t^o *D*. *D*. absolute non precedit litteram geminatam. Non est *H*. quia *H*. non est in vocolis duarum litterarum, Exc. *Iza* / so aber nicht kan durch das *γ*. beditten werden weiln *W*. kein *A* ist. Non est *N*. quia in t^o *γWγW*. t^o *γ*. est initialis secundà & tertîa eadè, juxta Reg. primam *N*. so der Regel nachgesezt seyn / als *Ellen* / essen. Non est *S*. quia sequeretur vocolam *γW*. significare *so* / & consequenter t^o *W*. esse *O*. welches nicht seyn kan / in dem es zu End in *γWγW*. geminirt wird. Kein *V*. ist es / weiln *γW*. heiße *wo* / und *W*. ein

ein O. wäre / so ohnmöglich. Auß den Vocalibus
 ist 7. kein E. weiln 7. ist zu Anfang gesetzt / secundâ
 tertiâ eâdem in 744. und also kein E. Wann u
 einwürfft die Exceptiones, so antworte ich dargegen
 daß sie alle mehr als vier Buchstaben haben / auch un-
 gleich seyn in ordine litterarum, auß welcher Ursach
 auch esse / ohneracht es quoad numerum litterarum
 precisum, sc. quaternarium, dem Wort 744. gleich
 ist / verworffen wird / als welches den primam und
 quartam, so dann den andern und dritten gleich hat.
 Kein O ist es auch / weiln juxta Reg. tertiam r̄ O.
 r̄ O. non est initialis secundâ & tertiâ eâdem, nisi
 illa sc. sequentes initialem O. geminata sint F. Dis-
 sem nach / wann das 7. ein O. wäre / so müste 744. seyn
 ein doppeltes F. das aber nicht darum statt findet / weiln
 eben dieser Character 744. in dem dreybuchstäbigen
 Wörlein 744. steckt in der Mitte / und daher nach der
 ersten Regul des Buchstabens F. so also lautet: F.
 non occurrit in vocalibus duarum & trium litterarum,
 kein F. seyn kan. Exc. Es stehe ja in den Exceptioni-
 bus, fro / für / Fuß / Aff / auf / Hof. Resp. In
 keinem unter diesem ist F. media, gleich wie in 744. r̄ O.
 744. außgenommen in Aff / welches aber nicht kan durch
 die Buchstaben 744. beditten werden / alldiemeil in
 Aff / ultima & secunda gleich: Da entgegen in 744.
 omnes diversi seyn. Endlich ist es kein V. theils/
 weiln V. wie oben gemeldet / nicht ist initialis in vocu-
 lis duarum litterarum; theils / weiln V. non est ini-
 tialis secundâ & tertiâ eâdem: Exc. Unnütz / un-
 nützlich / welche aber durch die Characteres 744.
 nicht können repräsentirt werden / ob pauciatem li-
 terarum. 7. kan es nicht seyn / weil dieser Character
 nicht

icht ist initialis absolute. So ist dann das *γ*. dis-
nective *A*. vel *L*.

Der sechste Character ist *α*. græcum. Von dem
ge ich / er sehe kein *B. F. G. K. L. M. P. Q. R. T. U*.
T. quia hæ litteræ non sunt initiales in vocalis
lutarum litterarum. Non C. D. quia juxta quar-
am harum litterarum Regulam hæ litteræ non an-
ecedunt geminatas circa initium. Non est N. we-
*gen des Wortes «xxr» darinnen das *α*. so es ein *N*. wä-*
e / anfänge das Wort / secundâ & terciâ eâdem.
*Welches contra Reg. primam *α* N. Non est S.*
weiln das Wörtlein «x» heißen müste so / und conse-
quenter das Wort «xxr» anfänge sool / und nach der
vierten Regul des S. Si S. geminatum præcedit,
 *tandem sc. geminatum sequitur. *α* L. wäre das *α*.*
*so auf die geminatum *xx*. folget / ein *L*. welches aber*
*nicht seyn kan / weiln es in dem *α*. initialis ist. Die-*
Exceptiones Isaac / Saat / &c. tangen nicht hie-
*her / weiln das erstere / nemlich Isaac / das *A*. gemi-*
nirt dahinten / und nicht O. das Wort Saat aber
an auß dieser Ursach auch nicht hier Platz finden / weiln
s auß vier Buchstaben bestehet. Non est VV weiln
juxta quartam Reg. VV. non præcedit geminatum,
exc. Waag / zween / so aber nicht können bedietet
werden per vocalam «xxr». wegen der Buchstaben
Zahl in dem Wörtlein Waag / und in dem Wörtlein
zween / weiln in demselben der geminata ist der dritte
*und vierte. Ex vocalibus *α* *α*. non est E weiln E.*
nicht ist initialis, secundâ & terciâ eâdem. Gleich
*wie hier *α* *α*. ist in dem Wort «xxr» welches nicht be-*
deuten kan die in der Regel nachgesetzte aufgenommene
Wörter / Egger / Ellen / essen / esset / Essig /
und zwar die vier erstere darum nicht / weiln in densel-
ben

beit der erste und vierdte Buchstab / nemlich E gleich
 seyn / dergleichen Gleichheit in dem Wort *xxe* nicht
 zu finden. Das letztere aber darum / weiln / wann
xxe Essig hieße / das *e* als ultimus character ein
 G seynmüsse in dem Wörlein *xx* so ohnmöglich / vid.
 Reg. litterarum G primam. Non est O. weiln O. nicht
 ist initialis, secunda & tertia littera eadem, nisi ge-
 minata sit F. als in offte / weiln nun das *e* ist initialis
 sequ. geminata *xx* welche kein F. seyn können /
 sonst das Wörlein *xx* hieße of / so ganz nicht
 Deutsch / so ist A kein O. Daß es kein U. ist oben er-
 wiesen worden / Erhellet auch ferners ex Reg. prima
 litterarum U. so also lautet : *to* U. non est initialis se-
 cunda & tertia eadem. Ergo, so seynd noch übrig/
 H. Z. A. I. Der siebende Character ist x. in voculis
 duarum litterarum finalis. Ergo non est C. F. G. H.
 K. L. P. Q. T. V. X. Z. vid Reg. harum litterarum.
 Secundo: Est geminata. Ergo, non est C. D. H.
 K. Q. X. T. Tercio, *rx* geminata sequitur R.
 quàm tanta non sequitur R. Ergo juxta quartam
 Reg. *rx* non est B. Quarto: Character *x*
 geminatum precedit, nec tamen initialis est. Ergo
 juxta quartam Reg. *rx* M. *to* *x* non est M. desy
 gleichen juxta sextam, Character *x* est secunda &
 tertia dictionis littera in *xxe*. Ergo non est M.
 Excipis, es sene in den Exceptionibus Wörlein mit-
 halten / da M der andere und dritte Buchstab seye / so
 antworte ich dir: Kein fünff-buchstäbiges / dergleichen
 seynd / Amman / Ammon / imher / Timen.
 schickt sich hieher: Nicht das Erste / Amman / die
 weiln der erste und vierdte in einander gleich / und einerley
 seyn / welches in dem vocabulo quinquè-littero *xxe*
 nicht also sich verhält. Nicht Ammon / die weiln folget

aß das π . ein N. und der Character π . ein O. auf-
 gieng in dem Wörlein $\pi\pi$. entweder Co / oder so /
 deren aber keines heißen kan. Weder Co / weiln das
 finalis ist / so wider das Teutsche C. lauffet / noch so /
 noch wo. Dann sonst gieng das Wort $\pi\pi\pi$. auf.
 also - $\pi\pi\pi$. oder $\pi\pi\pi\pi$. praefixa vocali, da es kein
 Teutsches Wort gebe; Ergo, ex consequ. absurdo,
 findet man / daß das Wort nicht Ammon heiße.
 Ebenmäßig / so kan es weder Immen / noch immer
 heißen / weiln der Character π . ein E wäre / und in
 einem zwey buchstäbigen Wörlein aufgieng je / wel-
 ches aber nicht seyn kan; theils / weiln π . finalis, und
 also kein I. ist; theils / weiln Character π . ein I. ex-
 suppositione ist / und nicht π . theils / weiln das Wort
 $\pi\pi\pi$. gang ungeräumt herauf käme. Gleicher Gestal-
 ten ist es kein N. dann die vierdie Regel des N. lautet
 also: N. nullam praecedit geminam praeter F. da
 concludire ich: Ergo, so ist der Character π . in $\pi\pi$
 $\pi\pi\pi$. kein N. weiln er in dem letztern vor dem gemina-
 ra π . vorher gehet / und das Wort $\pi\pi\pi$. lauten müßte
 anff / enff / inff / onff / unff / welche bey den Teu-
 schen ganz ungewohnte / seltsame Wörter seyn: So ist
 er auch kein R. weiln juxta Reg. quartam littera R
 R. nullam praecedit geminam praeter F. und also
 $\pi\pi$. ein doppeltes F. seyn / und das Wörlein $\pi\pi\pi$. hei-
 ßen müße / arff / erff / irff / orff / urff. Unter denen
 Vocalibus ist π . kein E. weiln das E. juxta Regulam
 secundam non est in voculis duarum litterarum π
 Exc. je / so aber durch das π . nicht kan beditten wer-
 den / wegen des Wortes / $\pi\pi\pi$. so anfieng Jee / &c.
 und ein ungewöhnliches Wort hervor käme. Non est
 I. nicht nur / weiln I. nicht ist finalis bey den Teutschen /
 sondern auch / weiln es nicht gedoppelt wird. Non O.
 dann

dann *G.* nicht gedoppelt wird / vid. Reg. quar-
 Excipis; es geschehe ja in *Moos*. Resp. Dieser
 Wörlein bestehet nur von vier Buchstaben / das aber
 mit Characteribus geschriebene in fünffen. *Moos*
 hat zu viel Buchstaben. So ist dann auß den
 Consonantibus *S.* auß den Vocalibus *A* übrig; und
 bleibet disjunctivè *x*. Character *R. S. A. V.* Der
 achte Character ist ein *z*. Von dem ich judicirte auf
 folgende Weise: *z*. est in voculis duarum litterarum
 finalis: Ergo non est *c. f. g. h. k. l. p. q. r. v. u. x. z.*
 Secundo, est initialis in voculis duarum litterarum,
 in *z*. Ergo non est *b. m. r. u. y.* Tertiò *z*. se-
 quitur geminam litteram. Ergo non est *d.* voca-
 bulum *xxxz*. son keines unter den Exceptionibus
 heißen. Quarto, Character *z*. sequitur geminam
 litteram, quæ tamen geminata antecedens non est
F. nempe *zox*. quia est finalis in vocula bilitera.
 Ergo non est *N.* Quintò, Character *z*. gemina-
 tam sequitur, nec tamen est quinta dictionis littera.
 Ergo juxta Reg. quintam *z* *S.* non est *S.* Ergo re-
 linquuntur tandem *A. E. I. O.* Der neunnte Cha-
 racter ist *ø*. geminata in fine in voce *4øø*. Von dem
 urtheile ich Krafft der Regula also: *zøø*. in fine ge-
 minatur. Ergo non est *C. D. G. H. Q. U. V. X. Y. Z.*
 Non est *B* quia juxta Reg. tertiam. *Si B* gemina-
 tur est dictionis tertia littera. Non est *F.* dann *F.*
 non occurrit in voculis trium litterarum. Auci
 hic *zøø*. occurrit in vocula trium litterarum, nimi-
 rum *4øø*. ubi est finalis. Ergo. Wann aber ein
 einwirfft / es könne das Wort heißen entweder *auf* /
 oder *hof* / weiln in solchen Worten das *F.* zuletzt ste-
 het. Dem antworte ich / daß es weder *auf* / noch *hof* /
 heißen könne. Nicht *auf* / weiln *ø*. kein *V.* ist / nicht
hof /

Zos / weiln sonstn das *v.* ein *O.* wäre / so nicht seyn
 kan / in dem das Wörtlein *v.* müsse lauten ob / so
 aber schon oben widerleget worden / sub secundo cha-
 ractere *v.* daß nemlich das *p.* kein *b.* seye / so ist es auch
 kein *L.* dann *L. non est finalis, si secunda & quinta à*
fine littera sunt eadem, juxta Reg. nonam. Arqu
 hier in der vorgegebenen Schrift ist der Character *p.*
finalis, secunda & quinta à fine numerando eadem
in tribus vocabulis, nimirum vigesimo nono, sexa-
gesimo quarto & sexagesimo nono. Darunter das
 29. hat neun Buchstaben / darinnen der vierde und sie-
 bende / der fünffte und achte / gleich seyn / und daher o
Bachengel / so unter den Exceptionen stehet / und
 der Zahl nach gleiche / nemlich neun Buchstaben hat /
 nicht heißen kan / als in welchem Wort nur der fünffte
 und achte / und sonst kein anderer mehr gleich seyn / das
 vier und sechzigste aber / und neun und sechzigste Wort
 die præcisè sechs Buchstaben haben / und darinnen den
penultimam und quintam à fine eadem, dem loco
 nach / besitzen / können keines auß den Exceptis sechs-
 buchstäbigen Worten dergleichen seyn: **Beutel /**
Deckel / Gefel / Hechel / Kessel / Labfal / Nessel /
Nestel / Secfel / Semmel / Sessel / Tempel . bedeuten / und das daher o / weiln in dem vier und
 sechzigsten / und neun und sechzigsten / wie oben gemel-
 det / nur der *penultima und quinta à fine eadem* , da
 im Gegensheit in denen Worten / **Hechel / Kessel /**
Labfal / Nessel / Semmel / Sessel / mehr als nur
 zwey gleich seyn / und noch übrig bleiben / **Beutel /**
Deckel / Nestel / Secfel / Tempel ; Es können
 aber auch diese Exceptiones nicht durch die Wort
αυτοβηφ. ψυτοβηφ. dann das erste kan nicht **Beutel /**
Deckel / heißen / weil *α.* weder *B* noch *D* kan seyn / vid.

suprà. Andere Rationes zu geschweigen. Es kan nicht heißen weiter Seckel / noch Tempel / weiln sonst das *s.* wäre ein *K.* oder *P.* welches nicht seyn kan / sintemal *K. & P.* non sunt in vocalis trium litterarum: Exc. in *K. Kam/kan/Käp/&c. Kef/* und in dem *P.* das Wörlein *Par/* welches letztere aber nicht statt findet / weiln das *s.* in dem Wort *as.* zuletzt und nicht zuvorderst steht. Excipis: Es könne heißen / *Kef* / dann darinnen seye das *s.* finalis. Resp. Das Wort *as.* kan nicht lauten *Kef* / dann / wann das Wort *asph.* heißet Seckel / so ist das *a.* und nicht *a.* ein *E.* Fragt sich / ob es laute Nestel? Resp. *asph.* kan nicht Nestel bedeuten / dann auf diese Weise wäre *a.* ein *N.* *s.* ein *E.* und *p.* ein *S.* und gieng das Wort auß *asph.* - *so.* welches bey den Teutschen unerhört. Excipis: Wann schon das Wort nicht heiße eines auß den Exceptionibus / so könne doch *asph.* lauten / Deckel / Seckel / Nestel / Tempel / Beutel. Resp. Keines: Weder Deckel / Seckel / Tempel / noch Beutel / wegen des Wörleins *asph.* so außgieng / *ec, em, en,* die bey den Teutschen nicht passiren. Excipis: So bleibe doch noch übrig Nestel. Contra: Es kan nicht so lauten wegen des Wörleins *asph.* Character *z.* ist ein *T.* Character *a.* ein *E.* Character *s.* ein *S.* demnach so müste das Wort lauten *tes*, quod absurdum. Ebenmäßig ist *p.* kein *M.* nach der zehenden Regel des *M.* *M.* non est finalis, si secunda & quinta à fine eadem sunt litteræ in vocabulo sex litterarum: Exc. *Bantam/ Balsam/ bequem/ deinem/ feinem/ vestem/ jenem/ keinem/ reinem/ seinem/ weitem.* Die andern taugen nicht / theils / weiln sie zu viel Buchstaben haben / theils zu wenig / theils mehr als zwey gleiche!

gleiches / als fetten / lecken / Bantam / Balsam /
bequem / deinem / keinem / weitem / je hem /
tan nicht beditten werden durch $\alpha\alpha\beta$. weiln α . ge-
doppelt wird in fine; und also kein B. D. / K seyn tan.
Ebenmäßig werden aufgeschloffen feinem / festem /
weiln α . finalis ist in vocula bilittera, und derohalben
kein F. seyn tan. Und dann / so heißet es nicht / rei-
nem / seinem / ex collatione voculæ, $\lambda\alpha\beta$. $\alpha\lambda\pi$. $\gamma\omega$.
 $\lambda\omega\phi$. Character wird gesetzt für ein E. Character α ,
für ein I. Character β . für ein N wann ex *oratione*
das sechs-buchstäbige heißet / reinem / oder seinem /
wann dem also / so muß $\alpha\alpha\beta$. aufgehen ansein / N; pri-
ma nondum inventa; der aber keiner seyn tan / als E.
oder H. daß ein Teutsches Wort hervor sprieße / wels-
ches wäre ein / oder hin / unter welchen aber das erster-
nemlich ein / außgemistert wird / weicht α . ein E. und
nicht das λ . welches auch nicht ein H. seyn tan / in An-
sehung des Wörlein $\lambda\omega\phi$. prima est H. tertia est M.
Media vocalis necessarius; Aber keiner: Dann ich
nicht sage / Ham / hem / him / hom / hum. Non
est P: quia est in vocalistrium litterarum, vid. Reg.
primam $\omega\phi$ P. Ex vocalibus ist Character ϕ kein
 a, i, o, u . quia hæ non geminantur in fine, ut hic
 $\tau\phi\phi$. Also ist übriges Consonantibus n, r, s, t . Ex
Vocalibus E. Der zehende Character ist Ora-
cum λ . Von dem ich Kräfte der Regul solches Ur-
theil entrichte: Primus, $\tau\phi\lambda$. medium est in vocula
rium litterarum. Ergo non est B. Exc. Obs /
Abt / übt / übe / so aber nicht beditten werden durch
 $\beta\lambda\tau$. ex collatione voculæ $\lambda\alpha\beta$. hiesse es obs / so
gieng das Wörlein $\lambda\alpha\beta$. auß auf ein O. und wäre
prima ein b. tertia ein O. intermedia ein unbetand-
er / so darzwischen muß gesetzt werden. Dieser aber

tan seyn: weiln ein ohnreutliches Wort einbringen
 get. Auß welcher Ration auch aufgeschloffen wird:
 Abt / übe / übt / wie derjenige gestehen wird / so die
 zwey Wörter einander gegen einander halten wird.
 Secundo, $\tau\theta$ C. non occurrit in vocalis trium lita-
 rarum. Subj. $\tau\theta$ λ in $\beta\lambda\tau$ occurrit in vocali tri-
 litera. Ergo non est C. Wendest du aber ein / es
 könne heißen $\mathcal{C}\mathcal{C}$ / $\mathcal{A}\mathcal{C}$ / oder $\mathcal{C}\mathcal{H}$ / so antworte ich dar-
 gegen: Ultima vocalis $\beta\lambda\tau$. nempe τ . nec est K. nec
 H. quia geminatur in fine, ergo non significat,
 $\mathcal{C}\mathcal{C}$ / $\mathcal{A}\mathcal{C}$ / oder $\mathcal{C}\mathcal{H}$. Tercio, λ est secunda di-
 ctionis litera in vocab. 26. Num. Ergo non est D.
 Excipis: Es könne das sechs und zwanzigste Wort
 heißen / Adler. Resp. Neg. weiln der dritte Cha-
 racter des Wortes $\beta\lambda\tau$. nempe ν . seyn \mathcal{L} : seyn kanf-
 als der in einem zwey-buchstäbigen Wort initials und
 finali. ist. Quarto, λ est medium in vocalis trium
 literarum. Ergo non est E. vid. Reg. primam $\tau\theta$ E.
 Quinto, λ est secunda dictionis litera. Ergo non
 est G. vid. Reg. secundam litera G. Sexto, λ oc-
 currit media litera in vocalis trium literarum.
 Ergo non est K. vid. Reg. secundam $\tau\theta$ K. Septimo,
 λ est media litera in vocalis trium literarum. Er-
 go non est M. Exc. Umb; so aber weggeworfen
 wird: weiln der Character τ seyn β . seyn kan / wie oben
 bewiesen worden. Octavo, non β . vid. Reg. pri-
 mam litera P. non occurrit in vocalis trium lita-
 rarum. Ergo $\tau\theta$ λ . non est P. Nono λ . occurrit
 bis in dictione Num. 39. Ergo non est Q. vid. Reg.
 secundam $\tau\theta$ Q. Decimo, λ est secunda dictionis
 litera vel character, nec tamen geminatur in vocu-
 la $\beta\lambda\tau$. Ergo non est S. vid. Reg. secundam litera S.
 Excipis: Das Ist / und Ist / könne beditten wer-
 den

den durch die drey Characteres $\beta \lambda \tau$. Resp. Nein:
 Dann = kein T seyn kan / weils es in τ . einem zwey-
 buchstäbigen Wörlein finalis ist. Undecimò, Cha-
 racter λ est secunda dictionis littera, nec tamen
 initialis antecedens, $\tau \lambda$ est S. sonst hieße das
 Wörlein $\beta \lambda \tau$. sta / ste / sti / sto / stu / quz sunt ab-
 furda. Ergò non est T. Duodecimò, Character α .
 bis occurrit in vocabulo 39. Num. Ergò non est VV.
 juxta primam Reg. litteræ VV. Exc. wievol /
 Witterwer / so zwar sechs buchstäbig seyn / gleichwie
 das neun und dreißigste Wort $\alpha \nu \nu \lambda \nu$. allein darum
 nicht gelten können / weils in diesem Wort der erste und
 vierdie / so dann der andere und sechste / gleichen / so an-
 ders sich in den Vocabulis exceptis befindet. Deci-
 mò tertio, Character α occurrit in voculâ diversarum
 litterarum. Dein est in vocabulo, in quo ali-
 qua littera bis occurrit, nempe vocab. Num. 39.
 Ergò non est littera X. Decimò quarto, Cha-
 racter λ est secunda dictionis littera. E. non est Z.
 vid. secundam Reg. $\tau \lambda$. Z. Ex vocalibus ist L. kein
 T. weils T nicht ist media in drey buchstäbigen Wör-
 lein / aufgenommen in $\mathcal{L} y d$ / welches aber durch die
 drey Characteres $\beta \lambda \tau$. nicht kan repräsentirt wer-
 den / weils τ . kein D. seyn kan / wie dargethan worden.
 Demnach so bleiben noch übrig von Consonanten
 H. N. R. Von Vocalibus aber a e i o u. Der
 eilffte Character ist μ . geminatum; Der ist nega-
 tivè kein C. Q. X. weils dergleichen Buchstaben nicht
 seyn finales. Wie hier μ . in $\mu \mu$ sthet. Eben-
 mässig ist er kein B. D. F. G. K. M. P. S. T. VV. Y. Z.
 weils τ o μ . ist media. Excipe in dem B. Abt / obs /
 übt übe / so aber hinweg geworffen werden / wegen
 des Wörleins $\mu \mu \mu$. die $\mu \mu$. wären ein doppeltes B. so

ohnmüßlich ist. In dem *D.* ist kein drey-buchstäbiges
 Wörlein excipirt / desgleichen im *F.G.K.* in dem *M.*
 ist umß / welches aber ex collatione $\gamma\mu\mu\mu$. nicht an-
 gehen / dessen Anfang wäre *mm*. / in dem *S.* wird zwar
 excipirt *Ast* / *ist* / *Ost* / unter diesen aber läßt sich kei-
 nes appliciren wegen des Wörleins $\gamma\mu\mu\mu$. so anfang /
ass ; *oss* . *iss* ; *oss* ; *uss* ; ultimā nondum inventā , der
 aber keiner seyn kan / daß ein Teutsches Wort an den
 Tag käme / in dem *W.* steht *Arwe* / allein es kan das
 $\gamma\mu\mu$. nicht heißen *Arwe* / dieweiln das μ . geminirt
 wird / und also kein *W.* Germanicum seyn kan. *T* ist
 zwar media in $\mathbb{E}y\mathbb{D}$ / allein weiln es nicht gedoppelt
 wird / also kan das μ . kein *T*. und kein χ . littera *T*. seyn.
 Auf welcher Ration auch das *H.* quæ non geminatur,
 nicht kan durch $\mu\mu$. beditten werden. Demnach ist ex
 Consonantibus noch übrig *L. N. R.* Ex Vocalibus
 kan μ . seyn disjunctivè , *a* , *e* , das *i* , *o* , und *u* . wird
 nicht gedoppelt bey den Teutschen / exc. *Wloof* / wel-
 ches aber durch die 4 Characteres $\gamma\mu\mu\mu$. nicht kan
 significirt werden / siñemal das μ . als ultima littera
 wäre ein *S.* in $\gamma\mu$. und heißen müßte so / das aber nicht
 seyn kan. In dem *V.* werden excipirt die Worte
Zuvor / *Zuversicht* / &c. Welche aber numero lit-
 terarum das Wort $\gamma\mu\mu\mu$ überreffen. Restant *a* , *e* ,
 Vocales. Consonantes *l* , *n* , *r* . Der zwölffte
 Character ist Græcum *o* . derselbige ist kein *A. B. C.*
D. G. H. I. K. O. Q. U. V. X. Y. Z. dieweiln solche Buch-
 staben nicht am End oder gar nicht gedoppelt werden.
 Seynd noch übrig: Consonantes *F. L. M. N. P. R.*
S. T. E ex Vocalibus allein. Der dreyß-
 hende Character ist μ . Græcum ; Der ist kein *C. Q. X.*
 weiln diese nicht seyn finales, Kein *B. D. F. G. K. M.*
P. S. T. V. Y. Z. weiln diese nicht seyn media in vocu-
 lis

lis erium litterarum, wie in der Schrift in *art.* zu sehen / und hindern hier die Exceptionen / *Abt / obs / &c.* umb / ist / *21st / Ost / Eyd /* gang nichts / dann / wann man sie examinirt / und hält gegen *art. 21. 22. 23. &c.* wird man befinden / daß keine unter denselbigen angehen / und statt finden könne. Bleiben also ex Consonantibus, *b. n. l. r.* Unter den Vocalibus ist *to* kein *A. I. O.* Kein *A.* weiln das *A.* nicht ist finalis in verbo diversarum, und zwar zehen Buchstaben / dergleichen ist das vier und dreißigste an der Zahl. *Exc. Euphrosyna /* welches aber nicht kan durch das vier und dreißigste Wort beditten werden / in dem folgte / daß *n.* wäre ein *P.* in *no.* das *x.* ein *H.* und also gedoppelt / &c. Ebenmäßig ist Character *n.* kein *I.* weiln das *I.* nicht ist finalis, gleich wie hier das *n.* steht. Dergleichen kein *O.* weiln dieser littera bey den Teutschen nicht ist in einem zehen buchstäbigen Wort von unterschiedenen Buchstaben / wie hier in dem vier und dreißigsten Wort zu sehen. Seynd derothalben noch übrig *E. V.* von den Vocalibus. Ex Consonantibus *b. l. n. r.* Das von diesen dreyzehen Characteribus gemachte Iudicium und Examen ist gnug die Schrift aufzulösen / und haben wir nicht nöthig eracht von jedem weilausfig zu schreiben / weiln der geneigte Leser schon vernünftig sehen wird / die Art und Manier ein Ratiocinium von denen noch restirenden anzustellen. Derothalben so eilen wir zur Entdeckung der verbor genen Schrift / und schreiben herauß die Characteres neben ihrer Bedeutung:

Character

- α. est determinatè Vocalis E.
- υ. ist determinatè τὸ S.
- τ. disjunctivè, R S.
- γ disjunctivè A. I.
- ω determinatè ein N.
- α. disjunctivè A. I. H. Z.
- κ. disjunctivè A U R. S.
- ρ. disjunctivè A. E. I. O. U.
- φ. disjunctivè E. N. R. S. T.
- λ. disjunctivè A. E. I. O. U. H. N. R.
- μ. disjunctivè A. E. L. N. R.
- θ. disjunctivè F. L. M. N. P. R. S. T.
- κ. disjunctivè E. U. H. L. N. R.

Auf dieses nehme ich vor die Hand diejenige kleine
 Wörtelein / worinnen der Character α. υ. π. τ. γ. nem-
 lich folgende: ατ. υρ. ηυ. γπ. Trium litterarum: ζγυ.
 Φγυ. ζητ. γμυ. ηλπ. λκπ. λκτ. Quatuor litterarum:
 κηττ. ηλπη. ζγππ. γμμη. βγππ. κητη. Ferners schreibe
 ich auf ein absonderliches Zettlein das Alphabet vor
 mich / und lösche / so oft ich einen Buchstaben gefun-
 den / denselben auß / oder zeichne unter denselben ein
 Pünctlein / und schreibe dessen Characterem darüber /
 also und folgender Gestalten:

Consonantes: ^π b c d f g h l m n p q r s ^υ t v u x z.

Vocales: α. ε. ι. ο. υ. γ.

Nach diesem halte ich das Wörtelein γπ. gegen dem
 ηλπ. dessen prima ist ein E. der letzte ein N. media
 notwendig ein Vocalis, in Ansehung des Wörtleins
 γπ.

so heisset es entweder an / oder in / was es aber für
ines auß diesen beyden heissen könne / beweise ich auß
er vocali $\lambda\pi$. Der erste ist ein E. der letztere ein
N. der mittlere nicht a o. u. y. weiln ich nicht sage/
ean / eon / eun / eyn / so nicht bey den Teutschen ge-
bräuchlich. Also ein / und habe den Characterem λ .
und dessen Buchstaben / so dann den Characterem
y. so ein A. bedeutet / in π . vid. infra. erfunden / den
ich gleich außlösch / oder ein Pünctlein unter denselben
zeichne / in meinem neben-gelegenen Papier :

λ
a. c. i. o. u. y.

Nach diesem betrachte ich das Wörlein $\lambda\pi\pi$. $\lambda\pi\pi$.
das λ ist ein / das π ein N. der mittlere kein Vocalis,
weiln keiner hinein gesetzt ein Teutsches Wort bring-
et / also ein Consonans, und zwar das H. daß es
lautet / ihn / dieses H lösch ich in dem Alphabet auß/
oder zeichne darunter ein Pünctlein :

λ
b. c. d. f g. h. k. l. &c.

Auß erfundenem H. sehe ich gleich / daß das Wort
 $\lambda\pi\pi$. von vornen anfangt / eh - e / und nicht anders
heissen könne / dann Ehre / weiln das π . ist disjuncti-
ve ein R oder S. der letztere aber nicht sein kan / in
dem Ehse / kein Teutsches Wort. Dieses erforsche
R. lösch ich auß / oder bezeichne es mit einem Pünct-
lein / also:

π
b. c. d f. g. h. l. m. n. r.

π s

Oder /

Oder / welches bequemlicher ist / so schreibe den erfundenen Buchstaben zu seinem Character ad latus, also:

e.	u.
s.	v.
r.	t.
b.	z.

und so fort. Auf Ehre / entspringer Herr. Jetzt nehme ich ein ander Wort / nemlich: *lex* *l.* est *l.* *Tol.* ein *H.* der mittlere ist anders keiner / als ein *C.* und lösche auß / oder mache ein Püncklein unter das *C.*

b. c. d.

oder schreibe es ad latus des Characteris. Von dem gehe ich weg / und besehe die Wort / *γμν* *ζν* *ζυν* *γμν*. und sage Krafft des oben gemachten Ratiocinii, der Character *γ* sene disjunctivè ein *A.* oder *L.* posterius kan es nicht seyn / alldieweiln das *L.* erfunden / also noch übrig das *A.* vid supra quod dolo unter den Vocalibus: *a. e. i. o. u.* und schreibe seinen

Characterem, nempe *γ* darüber / und befinde / das das Wörlein *ζν* außgehe in ein *-as*. prima incognita, darum ich mich nicht bekümmere / sondern weiter fortgehe auf das Wort *γμν*. prima ist *A.* prima ein *E.* geminata media *μμ* kan vermög des Ratiocinii keiner seyn / als *a. e. l. n. r.* auß welchen das *a. e. n. r.* nicht bedietten werden kan durch das *μ*. theils / weiln sie ein unteutsches Wort zeugen würden / so sie mitten in das Wort hinein gesetzt würden; theils / weiln sie schon erfunden / aufgenommen das *L.* so

noch das *μ.* beditten wird / und das Wort alle / nach
ziehet :

b. c. d. f. g. h. i.

Auß dem *μ.* entspringet / als / damit ich aber auch
ie andern Vocale entdecke / so examinire ich die
Wörlein *op. ed.* in welchen gewiß ein Vocalis stecken
muß / welchen ich auf solche Weise finde. Ich sage :
Das *v.* ist ein *S.* und necessariò das *z.* ein Vocalis,
muß denen kein *A. E. I.* so gefunden Theils / Theils kein
Teutsches Wort herauß brächten / außer *O.* daß es hieß
i / so / und wäre das *z.* ein *O.* Das lösche ich in den
Vocalibus auß , oder schreibe unter selbige ein Pünct-
lein : *a. e. i. o. u. y.* Weiln ich nun sehe / das mir das

V. und *T.* noch fehlen / so mache ich mich an das
Wörlein *αx.* und pronuncire / es seye hierinnen ge-
wiß der Character *V.* oder *T.* enthalten / unter denen
aber kan *α.* kein *V.* seyn / vide Ratiocinium, weiln das
V. nicht ist initialis in vocalis duarum litterarum.
Kein *T.* ist es / weiln das *T.* nicht ist initialis absolute.
Ergo, so muß das *α.* entweder ein *T.* oder *V.* seyn. Das
prius kan nicht stehen / weiln *T.* nicht ist in einem zwey-
buchstäbigem Wort finalis. Exe. *Exy* / so aber durch
αx. nicht kan beditten werden / so wol / weiln *E.* schon ge-
funden / als auch weiln *T.* müste gedoppelt werden / so
contra Reg. secundam deß Teutschen *T.* ist. Also ist
ihm widerreiblich der Character Græcus

α. ein *V.*

Welches ich außlösche / oder ein Pünctlein darunter
zeichne /

lösche / und seinen Characterem darüber schreibe

a. e. i. o. u. ^x Nun frage sich was der Character a.

einer sey / D. oder Z. daß das Wörtlein / ^ax. laute
Du / oder Zu. Resp. Es heißet Zu / wegen des
Wortes / ^axxer. welches nicht du vor / sondern zu
vor / heißet:

a. ein Z.

Dieses lösche ich auß in dem Alphabet / oder schreibe
ein Pünctlein darunter.

b. c. d f g. b. k. l m. n. p. q. r. s. t. x z.

Nach entdecktem V. suche ich das doppelte e. in ^axx
der ultima ist laut seines Ratiocinii disjunctivè et
f. l. m. n. p. r. s. t. unter welchen / n. r. s. schon ge
funden / ja / gesetzt / wann sie nicht gefunden wären
demnach kein Teutsches Wort geben / auß welcher Ra
tion es nicht seyn kan ein m p. r. und daher das einzig
F. übrig bleibet / und das Wort Auff / hervor bringet

e. ein F.

b. c. d f. &c.

Nest ist unter den Characteribus nur noch übrig
das o. vorkommend in ^au o ^axx. der Krafft seines
Ratiocinii seyn kan / e n r. s. t. die vier erste e n. r. s.
seyn theils gefunden theils / wann sie noch nicht gefun
den wären / doch kein Teutsches Wort machen in
^au o. weiln man nicht sagt / se, is, isr. also bleibe
übrig T. daß herauß kommt / ist / thun.

o. ein T.

b. c. d. f. g. h. i. m. n. p. q. r. s. t. v. v. x. z.

a. e. i. o. u. y.

Auß dieser Auflösung / oder Unterscheidung der
Vocalein / sehe ich die noch übrige Consonas nemlich /
d. g. m. p. q. v. v. x. und den Vocalein T. Auß die-
r Aufzeichnung der Characteren finde ich / daß noch
brig folgende: A. m. g. . . d. v. z. Num. sepe m. Die-
nün auch zu entdecken / nehme ich an die Hand das
Wörlein ed. der erste ist ein O. der letzte / nemlich das
keiner als B. daher Oö / Brieff / entspringen / in
me d. ein B. welches du auflöschest / oder mit einem
Vñterlein unterzeichnen sollest in dem Alphabet. Das
in dem Wörlein x=Z ist ein D. und heißet Und / r.
Z ein D nota in Alphabeto.

Das . in . . . ist ein G. und heißet / Gott-
hort / tanes nicht heißen dieweiln das B. schon er-
unden. Auß dem G kommen / Geuß / geschichte /
c. Das Wörlein x=Z ist ein D. und heißet Und / r.
nd folgende Wörter ergänzen / ihm / die / ein / meid
em. Das v. ist ein V. in v=Z heißet / wird /
w. wil / Ver. wol / &c. Das z ist in v=Z ein
daß es heißet / schicke. Das . in dem Wort /
v=Z ist ein T. und kommt herauß das Wort /
npfahet. Endlich das . oder Omega, ein T. in
=Z so heißet / seyd. Weiln ich nun alle Characts-
gefunden / stehet das Alphabet also :

Conso.

Consonantes:

δ. ε. ζ. θ. ι. κ. ξ. μ. β. π. σ. τ. υ. φ. ψ. α.
 b. c. d. f. g. h. k. l. m. n. p. r. s. t. v. z.

Vocales:

γ. η. λ. ρ. χ. ω.
 α. ε. ι. ο. υ. γ.

Da dann die Anfangs verborgene / nun aber aufge-
 hörte Schrift / also lauter :

Meinen Dienst und Gruß zuvor / lieben
 Herr und Freund. So ihr wol aufseyd / ist es
 mir eine rechte Freude zu hören. Daß ich
 euch diesen Brieff schicke / geschichte darumb /
 daß ihr Zeigern freundlich empfalet; Dann
 alle dasjenige Gute / was der Herr an diesem
 Mannethun wird / wil ich aufnehmen / gleich
 als ob es mir geschehe; Er ist ein redlicher
 Mensch; Derohalben nehmet ihn an / ihr
 werdet Ehre von ihm haben. Gott befohl
 len / &c.

CAPUT IX.

*Schvnterum in Germanicâ**Lingua refellit.*

Auf die Application der Teutschen Regeln folgt
 jetzt in diesem Capitel die Widerlegung des Me-
 thodi Danielis Schvnteri in der Teutschen Sprach
 mit angehengten Beymerckungen / welche auf den
 Zeit

Text des Autoris, so von pag.m. 255. biß 270. enthal-
en/ gesetzt seyn/ folgender Gestalt.

CAPUT I. SCHVVENTERI, pag. 255.
Steganol. & Steganographia.

TEXTUS AUTORIS.

Wann dir eine Teutsche Schrift fürkommet / dessen
Vocales mit verborgenen Characteribus ge-
schrieben / so siehe dich erstlich in der Schrift um nach
einem Wort / so drey Buchstaben hat / nemlich fornen
ein *N.* und hinten ein *N.* in der Mitte aber einen un-
bekandten Characterem, so wird solch Wort gewiß
heissen / (a.) *Nun* / hast also das *V.* gefunden;
Gründe aber diß Wort nicht im Brieff / so suche ein
Wort das drey Buchstaben hat / derer der erste mit ei-
nem unbekandten Buchstaben geschrieben / der andere
aber ein *N.* ist / und der dritte ein *D.* so wird das Wort
(b.) *Und/oder End/* heissen / hast also das *V.* oder *E.*
gefunden / weil aber das *Und/* sehr gebräuchlich / laufft
du bald sehen / obs mehr stehe oder nicht / wäre auch das
Und im Text nicht zu finden / so suche das Wort *Uns/*
oder ein anders / biß du das *V.* gewiß gefunden. *Wils*
du

NOTA.

(a.) Das ist nichts; Dann erstlich weißt einer nicht gewiß
ob der Character *N* ein *N.* ist. Für das Andere / kan ein solches
Wort heissen / süß / saß / rar / Bub / Ehe / ic. Für das Dritte
te / gehet diß nur an in der Epistel / allwo *Nun* steht.

(b.) Wann in dem Teutschen die zwey letzten seynd *nd* / und
der erste noch unbekandt / so muß es heissen disjunctivè *End/*
oder *und.* Warum aber das Wort *End* nicht könne durch
die Characteres zmc. beditten werden / siehet Schvventerius
keine Ration, die man doch geben kan. Wann zmc. heisset
End/ so muß das zwey-buchstäbige Wörtlein *Lin. 7. cz.* noch
wendiger Weise heissen *de*, so aber kein Teutsches Wort ist.

du das E. finden / so suche ein Wort / so drey Buchstaben hat / derer der erste ein D. der mittlere ein unbekandter / der dritte ein R. so muß das Wort (c.) **Der** / oder **Dir** / heißen. Damit du aber der Sach gewiß werdest / so suche ein Wort / da fornen ein D. in der Mitten und hinten unbekandte Buchstaben stehen / der hintere aber derjenige sey / den du fürs E. hältst / so wird das Wort (d.) **Die** heißen / hast also auch das (e.) gefunden. Diese beyde nun kanst du auch produciren im Wörtlein **Ein** / dann / wann hinten ein N. steht und fornen die zweyen unbekandte kants (f.) **En** heißen / also könntest du auch das I. auß dem Wort **Ist** / erkennen / das O. auß dem Wort **So**. Wann du nun zweyen oder drey Vocale (g.) bekennt hast / kanst du die andern leichtlich alle finden.

Das

(c.) Herr Schvnterus sehet also: Wann der erste ein D. und der dritte ein R. - und das Wort nur drey-buchstäbig seye / so heiße dasselbige Wörtlein / der, oder die. Ist wol geschlossen / *Et antecedens certum est.* Aber das beweise er vor.

(d.) Eben so bringt und zwingt er heraus das Wörtlein die / es läset sich nicht supponiren / das ist ein E. absque Ratione. Es probire es einer / und nehme eine Epistel vor sich / er wird darüber so schweigen / daß er die Nuthmassungen wird / weiß nicht wohin / relegiren.

(e.) Und daher fällt auch das vermeint-gefundene I. so an Erfindung des Wortes Sie hanget.

(f.) Das ist eine schlechte Folge: Hinten steht ein N. und vorher zwey unbekandte. Ergo so heißet es / ein.

(g.) Wann man nur einen einigen Characterem hat / solle man die ganze Schrift auflösen; Aber Schvnterus weiß weder im Teutschen noch lateinischen Exemplo, wie man auf einen Buchstaben determinatè kommen solle / welches in scripto proluxo immerdar seyn kan.

Das II. CAP. SCHWENTERI,

pag. 257. lautet also:

**Eine verborgene Schrift mit
bekannten oder unbekannten Buchsta-
ben oder Characteren / deren Inhalt doch
Deutsch/ohne vorhergegangenes Abre-
den/aufzulösen und zu lesen.**

TEXTUS AUTORIS.

Hier ist vor allen Dingen zu merken, daß es fast (a.)
unmöglich eine der gleichen verborgene Schrift
aufzulösen und zu erforschen / wann man dieselbe nicht
in der (b.) Menge hat. Dann/wann man einem nur
eine Zeil / oder nur einen Verß / oder Paragraphum
fürgebe / mit verborgener Schrift geschrieben / wäre
solchen zu lesen fast alle Mühe und Arbeit (c.) verloh-
ren/es muß der Schrift auff's wenigste ein ganzes: d.)
Quart-Blatt seyn / (d.) je mehr aber der Schrift / je
besser

NOTÆ.

(a.) Es ist nicht notwendig, daß man ganze Quart-Blätter
schreibe zu solviren; Wer expedit ist / und Regulas Linguz
Latinz recht verstehet / und appliciren kan / der wird ein Scri-
ptum von zwey oder drey Linien wol solviren können. Ja/
wir getrauen uns sechs Wörter jederzeit zu solviren / wann nur
die Conditiones, so wir in Refutatione Harsdorfferi haben
angeführet / in Obacht genommen werden.

(b.) (c.) Und also ist nicht alle Mühe und Arbeit verloh-
ren; Dann / daß es seyn könne / haben wir gnugsam demon-
strirt.

(d.) Das ist eine schlechte Kunst ein ganzes Quart-Blatt
solviren; Das soll gleich è vestigia seyn.

(d.) Trenlich/ je mehr der Schrift ist/ je leichter es fällt/ die-
selbige

besser kan man sie auflösen / und kan solches am besten durch ein Exempel erkläret werden; Wir wollen eine sonderbare Versetzung der Buchstaben erdencken / und dadurch folgendes Geheimniß beschreiben und lesen lernen.

Selbige aufzulösen / diemeyß in Menge der Schrift die Buchstaben nicht nur allein öffter / sondern auch neue Wörter / unter denen man kan eine Gegenhaltung anstellen / vorzunehmen. Je mehr / je besser. Je weniger / je schwerer / ceteris paribus Und lasse ich den für einen Meister passiren in Steganographiceis, der mit eine Lineam von 6. 7. oder 8. Wörtern kan abdecken. Hoc opus, hic labor est,

Jetzt folget das Exemplum SCHVVENTERI.

Hbg.xhkk.cfm.rafskrzahubgfm.fhm.unmefqkhhg.
 sfghlmzu.fmdcfbism.cfq.afuf.sfhud.fqqfsfd.fddkh-
 bgf.afuf.kfzdf.cru.nhf.izmudahbgfq.ubgqfhafm.cr-
 qhmmfm.bgrqrhdfqfu.ehq.grzfm.zmc.udtlgfm.xhf.rzbg-
 rmcqf.rafskrzahubgf.cbmsf.lfgq.crlhd.chf.kfz-
 rz.zfgehqqfm.zmc.znm.sndd.ratzxfmcfm.zmc.fu-
 udfgfd.ssfhnhshkhhg.crafvv.xhkd.cz.unkbgo.mhhgd.
 skrzasfm.un.oqnahqf.fu.rm.fhmfq.gfmmfm.ncfq.rm-
 fhmf.rmcqfm.dghfq.Mzm.gfqf.xru.lhq.afstmsf-
 ro.rku.hbg.rzee.fhmf.tlhd.afvv.fhmfq.fgqkhhbgfm.sf-
 uskubgreed.uruuf.zmc.na.cfl.dqzmbi.zmkzudhs.xnq-
 cfm.xrq.ehms.fbg.rm.xhq.xnkkm.cru.dqhmbfm-
 ergqfm.kraufm.zmc.fhm.xfhk.crehq.fhmudfkm-
 aqhmsf.fhmfq.zla.cfm.rmcqfm.fhmf.ubgfmf.m-
 dhqkhhbgf.izmud.ehq.crqrzee.gra.hbg.rzu.cfq.nodh-
 br.fhm.ufktrl.sfabbgd.gfqhq.sfaqrbgd.cru.xhf-
 chf.tzufgqf.zfqfshmdfm.sfqfefd.fhm.rmcqfq-
 grd.rzee.fhm.orohfq.fhmf.gldfm.sirgkfd.chf-
 xrmf.lrm.hgq.fhm.khfbgd.ehqsfgrkdfm.xhf-
 zo.chf.rzgfqf.ssfhmd.sfabgavvm.zmdfq.rm-
 rfqm.irl.fhmfq.mrl.fhm.gzm.kfdf.cfmuf-
 afm.inoe.rzee.cfm.dhubg.ubgzs.hgl.fhm.fh-
 mfq.

afq. ezqbg. chf. ghqmubgrkfm. sra. hgg. fdxru. xfh-
 ufu. hm. cfm. lzmc. crqrzee. kzee. cru. gzm. xhcfq.
 crznm. ubgrcf. hgl. rzb. unkgbfq. udhbg. mhbgsd.
 rl. kfafn. ncfq. fuufm. lhq. sfchfk. chf. izmud.
 xnk. sqanddf. lhb. hgl. lfhmf. izmud rz findcfbifm.
 fq. unkd. lhb. ufhm. kfgqfm. cru. sfubgrbg.
 fq. urddf. hbg. mhl. fhm. ikfhm. orohfqkfhm. zmc.
 ubgqthaf. crqrzee. chf. cqv. gfaqrhubgfm. xq. Sreg. 30
 ragnk. shaanq. lrb. lhd. cf. ehmsfq. fhm. bqzdt.
 zafq. hcfu. xhbifku. tzurllfm. zmc. shau. cfq. gfm-
 mfm. mrb. cf. hbg. uhf. sfudnbgfm. fhm. crqrzee.
 urddf. hbg. krbgfm. n. cqv. cru. hud. sxhu. fhm.
 xfdqs. sfq. fu. rm. lhd. bgrqrbdfqhazu un.
 im. fu. sxhu. rzb. ngmf. bgrqrbdfqfu. sfubgf-
 gfm. mrlf. cfqngrkafm. rzb. fhm. gzm. ubgkz.
 hgl. rzb. fhm. lfuufq. ezqbg. ghqm. dgzf. hgl. mzf.
 cru. lrzk. rzee. sha. hgl. fhm. xfmhs. aqnd. crqfhm.
 cru. uhf. kzeed. grd. crqrzee. cru. gzm. skfhbguerku. 40
 crznm. kzee. zmc. sfuzmc. xrq. Hbg. crbgdf. cf. af-
 dqs. xfhdsq. mrb. zmc. xfk. hbg. hm. cfm. Ogvvuhbhu.
 sfkfufm. cru. chf. ghmf. fhm. tfqdgfhkd. ghqm. gr-
 afm. zmc. hmfm. fhm. udhbg. hmu. ghqm. mhbgsd. kfhbgd-
 kfbg. ubgrcfm. inmf. urddf. cfqgrkafm. cfq.
 ihmudkf. unkd. fhm. gzm. fhm. xfmhs. hm. arzbg.
 ncfq. grku. udfbgfm. zmc. rkucrm. ufq. na.
 fq. fu. lhd. ufhm. izmud. fqqddfm. inmf. rafq.
 cru. gzm. xrq. sfudnbgfm. fq. sra. hgl. ufhm.
 izmud. fhm. rafq. fu. akfha. rzee. cf. akrdt. crqrzee. 50
 urd. cf. ihmudkf. Mzm. uhgf. hbg. cru. cfqdfcefk.
 fhm. ubgkl. hud. hm. chuf. ahbgkfhm. cru. hbg. ghf.
 tzsfm. gra. udfq. hbg. unkd. chuf. cqv. xq-
 df. fhmmfm. un. ifmmdf. hbg. mhbgsd. akzdqhu-
 dhs. xqcfm. ncfq. rafq. cr. hbg. akzdqhufs. xqcfm.
 xqf. inmf. hbg. chf. xzmc. ezqbg. fhmmfm.
 chuf. xqdf. gfhkfm. zmc. crlhd. hbg. hgl. mzf.
 akrzafm. sfafm. lbgdf. udfq. crqv. xhkz.
 mhbgsd. akrzafm. un. oqnahqu. rm. fhmf. gzm. zmc.
 X 2 ubgkra.

60 ubgkrs, hgl, fhm, Lfuufq, czqbg, cfm, inoce. Mrl
 cfqgrkasm, ufhm, ahbgkf hm, zmc, xzqeeu, hmu, cfr
 fq, rkun, afdqns, lhbq, rzee, fhmf, rfhd, fhm, unk-
 erd, cfq, mrl, fhm, Oefmmhms udfbid, hgm rm, fhm,
 udqngfklkfhm, lhd, xrbgu, rmsfkkafd rzee, fhm,
 dhubg, snu, xruufq, crqrm, un, dqfgfd, uhbg cfq,
 Oefmmhms, lhd xzmcfq, gfqzla, lhq, sfchfk, chf,
 Ismud, xnk, cqrads, xhf, unkbgu, rzshfmsf, uradf
 fq, fu, rfqf, fhm, sfxfvvgfdq, Oefmmhms, zmc, 9-
 lfu, xqfsm, crqhafq, sftufm, xnqcfm, Hbg, rku.
 70 cfq, hbg, hm, lfhmfq, hzsfmc, kf hbgdkhbg, izmcf,
 rmsfchqqfd, rfqcfm, skrzad, unkbgu, sta, hgl,
 fhm, drkfq ehq, cfm, Oefmmhms, krms, crqmrbg,
 oqnahq, hbg, lhd, fhl, rmcqfm, zmsfxfvvgfdm
 Oefmmhms, xfkbgfq, skfhbguerku, gfqzla, sf-
 kfzccfm, zmc, unkbgu, rqd, grd, cru grafqudqu,
 rm, uhbg, sfqfd, uz mud, lhd, ifhmst, rmcqfm,
 udqn, rm.

NOTA.

Linea 2. ist ein Fehler in des Autoris Exemplari, in dem
 das Adjectivum böse / geschrieben auf, per duplex cc. muß
 hier / wie auch lin. 3. corrigirt werden / anuf.

Lin. 3. In dem fünften Wort / bestehend in XI. Buchsta-
 ben / braucht er das H. so ein I. ist / für das ü welches bedeutet
 wird durch den Characterem Z. so ein U. I. und U. seynd ver-
 schiedene Buchstaben / müssen derohalben mit verschiedenen Cha-
 racteribus ausgedruckt werden. Dahero Herr Schwenker
 sehr oft in seiner Epistel gezelet / in dem er so oft ein ü. Galli-
 lum, als in für / &c. vorkommen / es mit dem H. so ein I. ge-
 schrieben / vid. lin. 4. lin. 6. lin. 13. zweymal / lin. 15 16. 19.
 lin. 43. fir / pro für. Biner / pro Biner. Künstlen / pro
 Künstlen / &c. Ohne Zweifel auß der Ration, weiln das I.
 und ü. Ratione soni gleich seyn. Und das ü. durch das i. fer-
 ersetzt werden / welches er vielleicht auß dem Porta genommen
 lib. III. de occultis litterarum notis, cap. III. pag. 191. so aber
 nicht angehet / vid. supra Notas in istud caput, cap. III. p. 164.
 Lin. 4.

Lin. 4. ist abermal ein vitium, crqhmfm. vor crqhmmfm. so recht ist. Lin. 7. 8. 13. 14. 16. ist aber ein Fehler / in dem er das U. und V. für einen Characterem braucht. Welche diversa scriptio den Interpretem betrügt / daß er meinet / es seyen wie distincti Characteres, also distincte litteræ.

Lin. 9. ist wieder ein vitium, gqf here / pro gnqf. höre / f. pro n. e. für o. so ja unterschiedene Buchstaben seyn.

Lin. 20. muß qb. so viel als re. &c. außgethan werden.

Lin. 23. ist das Wort xfgaufu. so da heißen soll / weißes / falsch geschrieben g. pro h. solle so seyn / xf huufu, dann das H. ein I. bedeutet.

Lin. 25. seynd die Wort / solcher Stich / in dem Teutschen außgelassen.

Lin. 26. ist ein Fehler in dem Wörtlein lfe. sollte geschrieben seyn / lhq.

Lin. 30. die Worte / gadh. gabhot. gibbor. sollten Lateinisch geschrieben seyn / oder vielmehr außgelassen / dann incondita & exotica vocabula nicht hieher gehören.

Lin. 34. steht ursd. sollte heißen / ursdf sagte / dem Teutschen nach.

Lin. 35. sollten die Wort / Characteribus, auch nicht hincin gesetzt worden seyn / weiln man die Lateinische Wörter nicht soll in die Teutsche mengen.

Lin. 37. heisset das letzte Wort schlag / den Characteribus nach / und nicht schlag / wie es in dem Teutschen steht.

Lin. 49. seynd außgelassen folgende Worte / fhm. xfmhs. hl. arzbg. so im Teutschen sich befinden / und heißen: ein wenig im Bauch.

Lin. 59. ist in dem Wort mhbq. außgelassen der letzte Character d. dann es nicht heißen soll / da es so nur nicht heisset

Lin. 60. solle qb. außgelöschet werden.

Lin. 57. steht Werter / vor Wörter.

Lin. 56. were / vor wäre.

Lin. 68. sollte der Numerus 9. geschrieben worden seyn gang mit Buchstaben / mfm. sonst einer meinete / es wäre ein so, litarius Character, so einen Buchstaben bedeute.

Lin. 69. ist das Wörtlein wären / geschrieben / weren / so nicht recht.

TEXTUS AUTORIS.

Dieses bißher geschriebene wollen wir nun lehren lesen/ mit etlichen darzu gegebenen Regeln.

Erstlich / und vor allen Dingen mußt du finden lernen die fünff (e.) Vocale, nemlich / *a, e, i, o, u.* (f.) das geschieht also, Wann du alle Wort/ so nur einen oder zween Buchstaben haben/ außsetzest/ darunter dann außs wenigste ein Vocalis ist. Alß hier seynd es folgende Worte: (g.)

ez, fu, cz, un, rm, na, cr, hm, rl, fq, (h.) n.

Zu diesen (i.) einßylbigen Worten setze auch die jeninge Syblen / so zu Ende oder Anfang der Zeil stehen/ das ist / wann ein Wort zertheilt wird / und hinten zween Buchstaben einen Custodem haben / muß (k.) gewiß einer darunter ein Vocalis seyn / oder / wann ein Wort also zertheilt/ und fornen an der Zeil/ die zween/ desselben Wortes / letzte Buchstaben stehen / sammle ich solche auch zusammen / und seynd diese :

cr, sf, mr, rm, at, ur, df, sf, sq.

Wann diß also geschehen / sehe ich / welche Buchstaben hierinn am (l.) öftesten fürkommen / derselben nimme ich fünff. Wann ich aber ein Wort find/ das nur einen Buchstaben hat / heißt es (m.) O. Erwähle derohalben diese fünff alß hier :

f. n. m. r. g.

NOTA IN TEXTUM.

(e.) Ad Resolutionem Scripti zu gehen/ so sagen wir/ daß freylich gut sey/ die Vocale *a, e, i, o, u,* setze hinzu *y.* zu suchen ; Allein kan man unterweilen auch wol einen Consonantem zu erst suchen.

(f.) Darinnen ist recht procedirt / daß er die ein- und zwey- buchstäbige Wörtelein herauß nimmet ; Dann in denen ist gewiß- lich

Ich ein Vocalis, oder unterweilen / absonderlich im Lateinischen alle beide / als ea, ei, eo, &c. nur das fehlet / daß er die drey-buchstäbigen nicht mit außgezeichnet hat.

(g.) In Aufschreibung dieser kleinen Wörtlein hat er etliche zwey- auch drey-mal geschrieben / die wir außgethan.

(h.) Dieses N. als solitariè positus Character hätte sollen allein oben angesetzt werden in solcher Ordnung / wie der Leser unten sehen wird in dem Ratiocinio.

(i.) Gar unrecht werden die zwey-buchstäbige Wörtlein einsyllbig genennet. Es können einsyllbige Wörter von fünff / sechs / sieben Buchstaben / im Gegentheile aber können zwey-buchstäbige von zwey Syllben seyn.

(k.) Das ist außgemacht / daß in obgesetzten gewiß unter den beiden hintersten vor dem Custode einer ein Vocalis seyn muß / wann nur zwey hinten stehen / und wann nur zwey davor-nen noch stehen / einer unter denselbigen gewiß ein Vocalis ist.

(l.) Das muß gar wenig. Wann einer lang gezeilet / wie oft ein Character vorkommt / so weißt er doch nicht / quæ sit determinatè. Besser ist es / man sehe auf die finales, geminatas, se immediatè subsequentes, item solitarias, quarum, trium litterarum voculas.

(m, n.) Das ist recht geschlossen : Wann eine Schrift Teutsch ist / und ein einzelner Character darinnen sich befindet / so ist derselbige ein Q. und hätte durch diesen einigen Buchstaben Schvventerus sein ganzes Scriptum apodicticè solviren können / und sich nicht bemühen dürfen per ambages & conjecturas seine selbst genommene Schrift zu erzwingen.

TEXTUS AUTORIS.

Weil ich das n. siehe sonderlich stehen / muß es gewiß ein Q. bedeuten; Nun wil ich aber hier sehen / ich habe das n. nicht allein gefunden; Denn das Wort / Q. nicht in einer jeden Schrift steht; Daß ich nun der Sache gewiß werde / daß die Buchstaben die Vocales gelten : So fange ich an / zum Andern / alle Wort in der verborgenen Schrift zu examiniren / ob

nemlich in einem (o.) jeden / dergleichen Buchstaben einer oder mehr stehen; Befinde ichs also / bin ich der Sach. schon ziemlich gewiß / und habe schon einen guten Grund geleyet. Befinde ichs aber anders / als hier finde ich im ersten Wort des verborgenen Texts / hbg. dergleichen Buchstaben keinen; Ergo, so habe ich die rechte Vocale noch nicht / dann einer unter den dreien h. b. g. gewiß muß ein Vocalis seyn. So siehe ich nun wieder in obgesetzten Syllaben / welcher unter diesen dreien Buchstaben mir am öfttesten fürkomme / und finde das h. Oder siehe / welcher unter diesen dreien Buchstaben am öfttesten in der ganzen Schrift fornen oder in der mitte fürkomme / (hinden darffst du die Buchstaben nicht betrachten / denn das n. s. und r. &c. fast so oft hinten kommen / als ein anderer Vocalis,) rechne derhalben nur die Buchstaben fornen / und in der Mitte. Nun befinde ich aber / daß das h. am öfttesten fürkommt / und (p.) müsse deshalb ein Vocalis seyn. (q.) Muß also einer von den vorigen fünffen genommen werden / der nemlich am wenigsten fürkommt / fornen und in der Mitte / befinde das q. Bleiben derohalben die fünff: f, n, m, r, b.

NOTE.

(o.) Das ist recht geschlossen / wann ich fünff Characteres für Vocale halte / und doch deren fünff keiner in einem Wort / als hier in hbg. vorkommt / so sind es keine Vocale.

(p.) Nicht darum / weiln h. am öfttesten fürkommt / ist es gewiß ein Vocalis, wie schon oft Anregung gethan.

(q.) Warum muß gerade derjenige weggethan werden / der am wenigsten vorkommt? Probetur.

TEXTUS AUTORIS.

Nun examinire ich ferner obstehende Syllaben / oder die

die Wort im verborgenen Text / und
jeden dergleichen stehe / und finde ein S
keiner auß den fünffen stehet / muß der
das r. oder das z ein Vocalis seyn. E
cher Buchstab in der Schrift unter d
öfftesten fürkomme / befinde ich das z.
Frage / welchen ich auß den obgesetzten
weg thun? Das (r.) h. thue ich nicht
habs erst dazzu gethan / das (s.) f. th
dann es kommt gar zu oft in der Sch
habe ich schon bekandt / muß deshalber
weg / siehe derhalben / welches am öffe
in der Mitte (wie gemele /) fürkomme
das r. thue derhalben das m. weg / so
h, z. Nun durchlauffe ich wieder all
Wort / befinde / durchaus in jedem
diesen fünffen / und nimm also ab / daß
cales gefunden.

NOTE.

(r.) Das ist eine schlechte Ration: Ich
zu gethan. Ergo, so thue ichs nicht weg/me
was Grund das H. hinzugethan worden?

(s.) Nicht darum / weiln der Chara
Schrift vorkommt / ist er præcisè ein Vocal

(r.) Darum / weiln das m. seltener / und
läßet sich nicht schließen / daß man das m. mi
hingegen das r. hinzu thun.

TEXTUS AUTORIS.

Zum Dritten / sehe ich an / auch si
kennen und unterscheiden zu lernen / al
schen Sprach ist gewiß / daß der V
öfftesten fürkomme / könnte also wol

hen / daß das *F.* am öfſteſten fürkame. Jedoch weil das *E.* unter den Vocalibus am öfſteſten hinten ſtehet im Wort / oder aber der letzte ohn einen gar oft iſt / und ich der Sach noch gewiſſer werden könne / ſo ſuche ich in aller Wort Enden deß Texts / biß ich finde / welcher unter den fünf ob-aufgezeichneten Buchſtaben am öfſteſten / der letzte oder letzte ohn einen ſeye / befinde alſo richtig den Buchſtaben *f.* ſo wird mir (x.) gewiß ſolcher das *e.* bedeuten / ſchreibe derhalben das ganze Alphabet für mich / und zeichne über das *E.* das *f.* alſo :

f
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z:

N O T A.

(u.) Der Vocalis *E.* kommt gemeiniglich bey den Teutſchen am öfſteſten vor. Daraus ſich aber nicht ſchließen läßt: Ergo, ſo ein Character, als hier *F.* am öfſteſten vorkommt / er ein *E.* ſeyn müſſe. Gleich wie Herz Schvventerus de industria ſolche Schrift formirt / daß das *E.* am öfſteſten fürkome / alſo kan man eine Schrift ſo wol in lateiniſcher als Teutſcher Sprach machen / daß ein anderer Vocalis, nemlich *I.* am öfſteſten fürkomet.

(x.) Alſo iſt *f.* nicht gewiß das *E.* und ſonſten kein anderer.

TEXTUS AUTORIS.

Zum Vierden / ſuche ich mit Hülff dieſes Buchſtabens / auch den Vocalen *I.* Alſo / ich ſuche ein Wort von dreyen Buchſtaben / das vornen ein *f.* hat / und in der Mitte einen / auß den vier obgeſetzten Vocaln / *a, e, h, z.* Als / ich finde im obgeſetztem Text alsbalden auf der erſten Zeil das Wort *fhm.* das wird ein / heißen / und ob es wol auch (y.) *Eil / Eiſ / &c.* heißen könnte / iſt doch jenes gemeiner / ſuche derhalben / ob ich öfſter finde / finde es auch auf der 13. und andern Zeil / habe derhalben nicht allein das *I.* gefunden / ſondern auch
das

das (z.) 7. verzeichne derhalben solche Buchstaben über das angefangene Alphabet, das stehet also:

f h m
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

NOTÆ.

(y.) Das Wörtlein fhm. in der ersten Linea kan weder *Æil*/ noch *Æiß* heißen / und das auß Gegenhaltung des Wörtleins rm. so stehet in der 35. Linea, und hm. so da in der 42. Linea zu finden. Wann fhm. heißet *Æil*/ so ist das M. ein L. und folglich in einem zwey-buchstäbigen Teutschen Wörtlein Final, das *contra Regulam secundam rü L. Linguz Germanicz* streket. Berners / wann gleich hm. und rm. diese zwey kleine Wörtlein in der Schrift stünden/ könnte man doch beweisen/ daß fhm. nicht heißet *Æil* / ex collatione der Wörter: fuufm. zu finden lin. 26. gfmfm. lin. 32. das f. ist ein E. das m. ein L. also gieng das erste Wort auß / in e - - el. Man mag einen doppelten Consonanten oder Vocal das u. gelten lassen/ und zwischen das f. setzen / welchen man wil / so kommt ein ungerichtetes Wort heraus. Also kan auß dem andern Wort bewiesen werden / nemlich gfmfm. wann das f. ist ein E. und m. ein L. so gehet dieses Wort auß - elcel. was für ein Buchstab vorgesetzt würde / käme ein ungerichtetes Wort heraus. Gleich wie aber das Wort fhm. nicht kan heißen *Æil* / also kan es auch nicht heißen *Æiß* / und das eben ex collatione obiger zweyer zwey-buchstäbiger Wörtlein / so dann der anderer zweyer grossen / wann m. ein S. ist / so gehet das Wörtlein hm. auß in es / welches bey den Teutschen das einige zwey-buchstäbige Wörtlein ist/ so das S. zulezt hat / weil sie nicht sagen / *as, is, os, as* , beneben dem / wann fhm. heißet *Æiß* / so kan hm. nicht es/ heißen/ dann es müste so geschrieben seyn / fm. dann f. ein E. und nicht h. Weiln es aber geschehen kan / daß etner schreibe/ wie man abbreviatè redet / Teutsch / is. pro isse / ede, vom essen / als wollen wir es gründlicher beweisen / auß Benziehung des Wörtleins rm. wann fhm. heißet *Æiß*/ so muß das Wörtlein rm. nothwendig heißen/ entweder es / oder is / oder aß / edebat, keines aber / von beeden ersten / kan es heißen/ weiln

weiln das r. weder E. noch I. ist. Das f. ist ein E. und das h. ein I. ex suppositione. Solte nun rm. heißen es / so müßten geschrieben seyn sin. Solte es heißen iß / so müßten die Buchstaben also folgen / hm. So heißet auch rm. nicht aß / oder bat, pro aße, weiln folgte / das Reciprocum mzm. gieng auß / saß / seß / siß / soß / süß / das erste und letzte seynd zwey Teutsche Wörtlein / saß / sedebat, süß / dulcis : Allein kan das erste hier nicht statt haben / weiln Character r. in rm. wird supponirt für ein A. nicht z. in mzm. eben so wenig süß auß Beschauung des Wörtleins znm. welches / weiln z. ein u. ist / mit u. anfangen / mit einem S. enden / weiln das M. ein S. in der Mitte einen Vocale m. a, e, i, o, u, y. haben muß / unter welchen Vocaleen aber keiner kan durch den Characterem N. u. znm. beditten werden. Nicht a. weiln r. und nicht n. für ein A. supponirt wird. Nicht e, weiln f. in fhm. für ein E. gerechnet wird. Nicht i, weiln h. in fhm. für ein I. gehalten wird / ex suppositione des Wörtleins Eiß. Nicht u, weiln das z. und nicht n. ein u. Am wenigsten ein y. Kurz / es kan kein Vocalis seyn / sonst müßte / wann fhm. hieß Eiß / und rm. aß / und mzm. süß / das Wörtlein znm. heißen ent weder Das / (dann sonst kein Teutsches Wörtlein gültig ist /) oder Uns / lauten / so aber beide aufgetilgt werden / die weiln r. supponirt wird pro a. & z. pro u. Ergo, so folgt / daß das Wörtlein fhm. nicht heiße Eiß.

(z) Auß obigem Discurs erhellet satzsam / daß das N. noch nicht erfunden.

TEXTUS AUTORIS.

Ferner / das u. zu finden / suche ich ein Wort mit dreien Buchstaben / das in der Mitte einen auß den dreien Buchstaben nrz. im Anfang aber und Ende ein m. als zum Exempel auf der neunten Zeil finde ich das Wort mzm. diß wird gewiß (aa.) N. kan heißen. Oder aber / wann ein m. im Anfang stünde / und ein Vocal darauffolgte / als nz. so hieß e

En,

Un / wie etliche schreiben. Hätte auch also das n.
gefunden / und stünde das verzeichnete Alphabet also :

f h m z
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

NOTA.

(aa.) Darinnen procedirt er recht / daß er die vocalam
mzmc. herbey nimmt / weiln er einen unbefandten Vocale m dar-
durch finden kan ; Allein darinnen fehlet er / daß er das N. noch
nicht apodicticè gefunden / sondern nur errathen.

TEXTUS AUTORIS.

Zum Fünfften / suche ich ein Wort / das drey Buch-
staben hat / und der erste ist ein z. der andere aber ein m.
der dritte ein unbefandter / so wird das Wort heißen /
(bb.) Und / wiewol es aber auch heißen könnte (cc.)
Uns / **Unz** / &c. Jedoch so muß man solches Wort
öfter suchen im Text / und weil das **Und** am gemeinsten
ist / wird solches auch recht erkennet werden ; Habe also
auch das Wort **zmc.** auf der vierdten Zeil / und her-
nach öfter im verborgenen Text gefunden / und also
das c. das D. geltend befunden / stehet das Alphabet fer-
ner also :

c f h m z
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

NOTA.

(bb.) Es folget nicht / **zmc.** fanget an mit un. Ergd , so
heißet es **Und**.

(cc.) **zmc.** kan weder **uns** / noch **Unz** heißen / nicht **uns** /
auf Gegenhaltung des Wörtleins cz. lin. 7. welches hiesse **zu** /
wann **zmc.** **uns** beditte. Nun ist aber das consequ. absurd.
Ergd & antecedens. Noch **Unz** / auf Gegehaltung des
Wörtleins cz. cr. das c. ist ein z. wann **zmc.** **Unz** / heißet /
und müßten die Wörtlein cz. cr. beide heißen / **zu** / weiln die
Teutschen nicht im Gebrauch haben / **za** / **ze** / **zi** / **zo** / sondern
allein

allein zu / vid. Regulas Germanicas / so aber nicht landung
er. cz. beditten werden In deme eins müste geschrieben seyn
wie das andere. Also lautet dann zmc. weder uns / noch uns
welches dann wol zu werden.

TEXTUS AUTORIS.

Zum Sechsten / suche ich ein Wort / das zwey
Buchstaben hat / fornen ein r. und hinten ein m. so
wird es (dd.) an / heißen / finde dergleichen eines auf
der achten Zeil / nemlich rm. wird mir also das (ee.)
r. richtig ein a. gelten / und also das n. ein o. stehet der
halben das augirte Alphabet also :

r e f h m n z
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

NOTA.

(dd.) Das Wort rm. heisset nicht gerad an / warum nicht
in :

(ee.) Diesem nach so ist R. kein A. gewiß.

TEXTUS AUTORIS.

Zum Siebenden / suche ich ein Wort / das fornen
her die zweyen Buchstaben rz. hat / hinten her aber zweyen
ungleiche Consonantes , so wird das Wort (ff)
Auch / heißen / als auf der vierdren Zeil finde ich das
Wort rzbz. heißt Auch / habe also das c. und h. gefun-
den / stehet das gemehrte Alphabet also :

r b c f g h m n z
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

NOTA.

(ff) Das muß bewiesen werden / daß rzbz. heisset auch / und
nicht so bloß hingesezt.

TEXTUS AUTORIS.

Zum Achten / findest du ein Wort / von dreyen Buch-
staben / derer zweyen erste / folgende seyn / cr. und der dritte

in unbekandter / so wird es heißen / (gg.) **Das** / als /
auf der dritten Zeil finde ich cru. das bedeutet **Das** / ste-
het das gemehrte Alphabet also:

r bcf gh mn u z
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

NOTA.

(gg.) Man beweiße vor / daß cr. heiße / das

TEXTUS AUTORIS.

Zum Neundten / findest du ein Wort / mit zweyen
Buchstaben / und der erste ist ein f. der andere ein unbe-
kandter / so wird es heißen (hh.) **Er** / als auf der 28.
Zeil finde ich sq. das heißt **Er** / und stehet das augirte
Alphabet also:

r dcf gh mn qu z
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

NOTA.

(hh.) Ebenso ungewiß ist / daß sq. heiße / **Er**.

TEXTUS AUTORIS.

Zum Zehenden / wann du zu Ende eines dreybuch-
stäbigen Wortes findest hf. und der erste Buchstab ein
remder und noch unbekandter Character ist / wird es
heißen / (ii) **Wie** / als in obgesetzter Schrift finde
ich auf der vierdten Zeil xhf. das heißt / **Wie** / und ist
also das **W**. gefunden / und das Alphabet also ge-
mehrt:

r bcf gh mn qr z x
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

NOTA.

(ii.) Von dem Character x. muß apodicticè betrogen
werden / daß es ein vv. seye: **Warum** kan xhf nicht heißen /
wie / sie / hie. Wann du einwirffst / so xhf. könne nicht hei-
ßen / die / &c. weiln D. schon gefunden / so ist das **Petitio**
principii.

TEXTUS

TEXTUS AUTORIS.

Zum Elfften/ findest du ein Wort dreier Buchstaben/ derer die ersten seyn hg. und der letzte ein unbekandter/ wird es heißen Ihm/ als auf der 25. Zeil finde ich hg. das heißt Ihm/ stehet das Alphabet also:

r bc gh l m n qu z x
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u w x y z.

Zum Zwölfften/ findest du ein Wort/ so fornen hat xh. und zween fremde Characteres, die doch einerley seynd/ wird das Wort heißen/ Will/ als auf der ersten Zeil finde ich xhkk. das heißt Will/ stehet das Alphabet also:

r b c f gh k l m n qu z x
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u w x y z.

NOTÆ.

(kk.) Alles dieses biß auf litteram // ist nicht unrecht geurtheilet/ wann nur die vorgesezte Buchstaben nicht per meras conjecturas wären hingesezt worden.

TEXTUS AUTORIS.

Zum Drenzehenden/ findest du ein Wort fornen mit den zweyen Buchstaben rz und hinten einerley/ und doch noch unbekandte zween hat: heißt das Wort auff/ als auf der 18. Zeil stehet rzee. heißt auff/ und ist also auch das f. gefunden/ und das Alphabet wieder um einen Buchstaben vermehret/ stehet also:

r b c f e gh k l m n qu z x
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u w x y z.

Zum Vierzehenden: Nun hast du Buchstaben genug gefunden/ kanst wol anfangen zu lesen/ und die andern Buchstaben unter dem Lesen finden/ als wann ich ansah obgeschriebenen Text zu lesen/ komme ich auf folgende Wort im Anfang:

Hbg.

Hbg. xhkk. cfm. rafqskrzahubgfm. fhm.
unmefqkhhbg.sfgfhlmu. fmdcfbifm.

Diese Wort versetze ich nach vorhergehendem Alphabet also:

Ich will den A-er-lau-ischen ein-
sonderlich -heimnuf en-dec-en.

Alhier ist ein Buchstab im vierdten Wort zwischen
A. und E. auß / und ein Buchstab zwischen R. und L.
wie auch hernacher zwischen V. und I. kan aber leicht-
lich auß dem gangen Wort sehen, daß es ein b. g. b. sey /
und Alerglaubisch müße heißen. Im 7. Wort ist
der erste Buchstab auß / kan leichtlich gespüret werden /
daß es ein g. sey / wie erst erkläret / und das Wort Ge-
heimnuf heiße. Im 8. Wort seyn zween Buchsta-
ben auß / und ist das Wort nicht wol zu errathen / so laß
ichs nur also stehen / und kümmerge mich noch nichts
darum / dann sie sich schon in andern Worten finden
werden / habe also das Alphabet nun um zween Buch-
staben gemehret / und stehet also:

r a b c f e s g h k l m n q u z x
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u w x y z.

Nun fahre ich fort / und schreibe mehr Wort des
Texts auß / als:

cfq afuf. sfhud. fqqfsd. fddkhhbgf afuf. kfzdf.
und finde folgenden Inhalt:

Der böse Geis- errege- e-liche böse Len-e.

Da kan ich leichtlich sehen / daß es heißet: Der böse
Geist erregt etliche böse Leute.

Habe also auch das z. gefunden und also kan man fer-
ner handeln vermeine / es sey gnug gesagt / und man könne
s wol verstehen / daß man zum Verstand der verborge-

nen Schrift gelangen könne. Der ganze Begriff und Inhalt aber obgesetzter verborgener Schrift ist ohngefähr dieser:

Die aufgelöste Schrift.

Ich will den Abergläubischen ein sonderlich Geheimnuß entdecken: Der böse Geist erreget etliche böse Leute / daß sie Kunstbücher schreiben / darinnen Characteres für Hauen und Stechen / wie auch andere Abergläubische Dinge mehr / damit die Leute zu verführen / und von Gott abzuwendens. Und es stehet gemeiniglich darbey: Wilt du solches nicht glauben / so probire es an einer Hennen / oder an einem andern Thier. Nun Höre / was mir begegnete: Als ich auf ein Zeit bey einer ehrlichen Gesellschaft saße / und ob dem Trunck unlustig worden war; Sieng ich an: Wir wollen das Trincken fahren lassen / und ein Weil dafür künsteln / bringe einer von den andern eine schöne natürliche Kunst für. Darauf hab ich auß der Optica ein selzam Gesicht herfür gebracht / das / (wie die Zuseher vermeinten /) geredet. Ein anderer hat auff ein Papier ein Hertz gemahlet / die / wann man ihr ein Licht fürgehalten / (wie die Zuseher gemeint /) geschrien: Unter andern kam einer / nahm ein Hun / legte desselben Kopff auff den Tisch / schlug ihm ein Messer durch die Hirnschalen / gab ihr etwas weißes in den Mund / darauff lufft das Hun wieder davon / schadet ihm auch solcher Stich nichts

am

am Leben / oder Essen. Mir gefiel die Kunst wol / erbotte mich ihm meine Kunst zu entdecken / er sollte mich seine lehren. Das geschah: Er sagte: Ich nimb ein klein Papierlein / und schreibe darauf die drey Hebräische Wort: Gadh, Gabhol, Gibbor. Mach mit dem Finger ein Creutz über jedes / wickels zusammen / und gibs der Hennen / nach dem ich sie gestochen / ein. Darauff sagte ich lachend: O Freund / das ist gewiß ein Betrug! Gehet es an mit Characteribus, so kan es gewiß auch ohne Characteres geschehen. Nahme derohalben auch ein Hun / schlug ihm auch ein Messer durchs Hirn / thue ihm nur das Maul auf / gib ihm ein wenig Brod darein / daß sie Luft hat / Darauff das Hun gleichfals davon luff / und gesund ward: Ich dachte dem Betrug weiter nach / und weil ich in den Physicis gelesen: daß die Hünner ein zertheilt Hirn haben / und ihnen ein Stich ins Hirn nicht leichtlich schaden könne: Sagte derohalben der Künstler sollte ein Hun ein wenig in Bauch oder Hals stechen / und also dann seßen / ob er es mit seiner Kunst erretten könnte. Aber das Hun ward ein wenig im Bauch gestochen: ergab ihm seine Kunst ein / aber es bleib auf dem Blaz. Darauff sagte der Künstler: Nun siehe ich / daß der Teuffel ein Schelm ist / in diesem Büchlein / das ich hie zugegen hab / stehet / ich sollte diese drey Worte einnehmen / so könnte ich nicht Bluträutig werden / oder aber / da ich Bluträutig worden wäre / könnte ich die Wunde durch

Einnehmung dieser Wörter / Heilen / und das
 mit ich ihm nur Glauben geben möchte / ste-
 het darbey: Wiltus nit glauben / so probirs an
 einem Hun / und schlag ihm ein Messer durch
 den Kopff / &c. Nahm derhalben sein Büch-
 lein / und wurffs ins Feuer. Also betrog mich
 auf eine Zeit ein Soldat / der nahm ein Pfenn-
 ing / Heftt ihn an ein Stro / hältmlein mit
 Wachs angetlebet / auff ein Tisch / goß Was-
 ser daran / so trehet sich der Pfennig mit
 Wunder herum / mir gefiel die Kunst wol /
 fragte / wie solches zugienge: Sagte er / es
 wäre ein geweyheter Pfennig / und 9. Maf
 darüber gelesen worden. Ich / als der ich
 in meiner Jugend leichtlich kunte angeführet
 werden / glaubte solches / gab ihm ein Taler
 für den Pfennig. Lang darnach probir ichs
 mit ein andern ungeweihten Pfennig / wels-
 cher gleichfals herum gelauffen / und solche
 Arthet das Haber-Stro an sich / gehet sonst
 mit keinem andern Stro an.

Diß ist der Inhalt obgesetzter verborgener (ll.)
 Schrift / pergit Schwenkerus. Es möchte aber ei-
 ner hier sagen / du hast wol droben Anleitung gegeben /
 von etlichen Worten / dieselben zu suchen / wie / wenn
 aber dasselbige Wort nicht in der verborgenen Schrift
 zu finden? Antwort: Wann dasjenige Wort / so ich
 droben gesetzt / im Text gar nicht zu finden / muß du ein
 anders erdenken / und gleich wie der Fuchs mehr
 als ein Loch wissen: Es ist aber nicht möglich alle
 (mm.) Wörtheil allhie zu setzen so darff auch keiner ge-
 denken / daß er auß obgesetzter Lehr schon in solcher
 (nn.)

(nn.) Kunst fertig / denn eine sonderliche Übung und fleißiges Nachdenken darzu erfordert wird: Oft wird derjenige / so damit umgeheth / befinden / daß ihm seine Gedanken sehr geschlagen / muß also unverdrossen seyn / und ein neue Speculation daran wenden / und ob ich mich in dergleichen ziemlich geübet / hab ich doch bisweilen acht Tage mit einer (oo.) Schrift zugebracht / bis ichs zu Werke und Sinn gericht.

Wann du nun also mit bekannten Characteribus verfahren lernest / kanst du es gleichfalls und fast noch (pp.) besser mit unbekannten thun / hätte dir gern ein Exempel hieher gesetzt / wann man im Druck die Schrift darzu haben könnte / wirst dich derohalben / der du zu dergleichen Geschicklichkeit Lust und Lieb / dich selbst wissen fürters zu exerciren.

N A T A.

(ll.) Diese Præoccupatio Autoris gibt gnugsam zu verstehen / daß des Autoris principia auf conjecturis, wie wir allbereit erwehnet / gegründet seyen / da freylich vonnöthen / daß einer mehr als ein Loch wisse.

(mm.) Aber möglich ist es gute Regulas zu machen / welche einem den Weg auf einen Buchstaben zu kommen / zeigen.

(nn.) Auß Schvrenteri principia wird einer die Tage seines Lebens nicht fertig werden.

(oo.) Dahero es kein Wunder / daß Schvrenterus oft acht Tag mit Auflösung einer Schrift zugebracht.

(pp.) Wann sich einer selbst ein Exemplum vorgibt / und vorschreibt / so kan er freylich die Schrift solviren. Wer sich recht hterinnen perfectioniren wil / der muß sich allerhand Schriften von andern aufgeben lassen / und solche nach denen Regulis auflösen.

*Evolutio Scripti Schvventeri ad Regulas
nostras methodumque nostram.*

Est wollen wir das Exempel Schvventeri nehmen / und nach unsern Teutschen Regeln auflösen. Vor allen Dingen aber sehe ich cujus Idiomatis diese Schrift seye / Latini, Gallici, Italici, oder Germanici. Auß der Zahl der Characterum, nemlich / 22. schliesse ich / daß sie nicht seye Italiänisch / weiln die Itali nur zwangig Buchstaben haben. Ex geminatis finalibus concludire ich / seye sie weder Lateinisch / noch Frantzösisch. Geminataz finales seynd / *k d. e. m.* Ex finalium numero kan man auch schliessen / daß es nicht Italiänisch. *S. r. g. k. m. e. i. u. q. f. d. e. z. vv. n. a. l.* seynd litteraz finales an der Zahl 17. Dergleichen Sius in Italica Lingua nicht gefunden wird. Frantzösisch ist es nicht / weiln keine solitarie gesetzt seynd / als Articuli, welches seyn muß in Lingua Gallica. Dieweiln / fürs Andere / viel geminataz finales vorkommen / vid. c. 1. Artis Steganogr. Gesezt aber / daß dergleichen Signa und Argumenta, sich in einer Epistel nicht finden / und sie so künstlich geschriben wäre / daß man nicht wissen könnte / ob es Latina oder Gallica Lingua wäre / so muß man supponiren / die Schrift seye Lateinisch / und procediren secundum Regulas Lingor Latinaz: Also / und auf diese Weise: Man schreibt herauß die 22. folgende Characteres. / *q. o. r. f. h. n. z. vv. a. b. c. e. s. d. g. i. k. l. u. w. s. x.* seyn 22. wie oben gemeldet. Hier fragt sich / ob einer unter diesen 22. Charactern könne ein *Q.* bedeuten / und wird geantwortet: Keiner / welches ich beweise ex Regulis Latinae Linguae ejusque littera *Q.* folgen

folgender Gestalten: *a. e. u. c. d. f. g. k. l. m. n. q. r. s. t. vv. z.* seynd finales in dieser Schrift. Ergo, so seynd sie kein Latinum *Q.* zu geschweigen anderer Rationen / die sub littera *Q.* zu suchen: als *τὸ Q. sequitur eadem littera perpetuo, nempe U.* nach welchem Canone, auch die meiste Characteres aufgeschlossen werden. *τὸ H.* ist kein *Q.* *i. o. b. x* seynd keine *Q.* latinum *Q.* quia sequuntur diversa littera, seu characteres. Also: wann diese Schrift lateinisch ist / so ist kein *Q.* darinnen. Ferner frage sich ob ein *Z.* darinnen sey? Resp. Nein. Weiln alle Characteres finales seynd aufgenommen / *b. b. : o. κ.* Unter diesen aber ist *H.* kein *Z.* weiln sonst das Wörtlein *hm.* anfänge mit einem *z.* welches laufft wider die erste Regul *τὸ Z. latini.* Der Character *i.* kan kein *Z.* seyn / weiln secundum Regulam *τὸ Z. primam* *τὸ Z. non est in vocalis trium litterarum. Exc. aza, zea.* Wann deme also / so ist Character *i.* kein *z.* weiln es in den Wörtlein *irl. irer.* zweymal initialis ist / dergleichen Wörtlein / da das *z.* von Anfang zweymal stehet / in der Exception nicht gefunden werden. Auß eben dieser Ration kan das *x* kein *z.* seyn / weiln es in *xrg. xru.* gefunden wird. Endlich kan *b. o.* kein *z.* seyn / weiln nach der andern Regul im *z.* *τὸ z. non occurrit bis nisi in Nominibus Bibliis.* Subst. Character *O.* & Character *B.* bis occurrunt linea 29. in voce, nemlich / *orohsgkfhm. & lin. 28. sfubgrbg.* Ergo, seynd sie kein *z.* Excipis: Es seyen 1a Wörter unter der Exception, darinnen das *z.* zweymal vorkommt. Resp. Keines ist / welches das *z.* hätte von Anfang gleich / und tertiam à principio, außer *Zizania, Ziziphus, Zozyms.* Aber deren keines findet statt / dieweil sie der Zahl nach nicht zehn Buchstaben

haben / noch sich litterarum übereinstimmen / sie mögen auch declinirt werden / wie sie wollen; *Zizaniorum*, sprichst du / hat ja zehn Buchstaben. Reip. Den Buchstaben nach zwar präzise kommt *Zizaniorum* mit *orohfgkfhm*. überein: Aber in der Ordnung und Folge der Buchstaben ist es ein Unterschied. *To Zizaniorum* hat den ersten und dritten / dergleichen den andern und sechsten gleich; Im Gegentheil das Wort *orohfgkfhm*. hat den ersten und dritten / dergleichen den vierten und neunten / item / den fünften und achten / so in den *vocabulis controversis* nicht geschieht; Ja / gesetzt / es treffen die beide Wörter quantum ad ordinem der Buchstaben überein / so könnte doch *Zizaniorum* nicht beditten werden durch *orohfgkfhm*. und *subqkgrbg*. weiln *rf*. müste ein *R* seyn / das unmöglich ist ex collatione der Wörlein *fu* *sq*. und *rl*. welche heißen müsten / *re*, dann sonst gibt es kein anders Wort. Also folget dann / daß kein *Z* darinnen seyn / und kein *Q*. so mir diesen Schluß erwecket: Wann in einem Scripto seynd 22. Characteres distincti, und doch kan bewiesen werden / daß kein *Q*. kein *Z*. oder *X*. darinnen seye / so muß die Schrift nicht Lateinisch seyn / sondern Teutsch / oder eine andere Sprach. Nun ist es hier so. Ergo. Soviel von dem Exempel des Schwenteri, welches / weiln ein *Q*. darinnen ist / leichtlich hätte können solviret werden / sonderlich / wann man die Wörlein / worinnen das *Q*. stehet / hätte genommen. Die verborgene Schrift aber zu entdecken / schreibe ich zu allerforderst heraus:

1. Den allein stehenden Characterem *N*. lin. 34.
2. Die zwey-buchstäbige Wörlein: *cz*. *fu*. *un*. *hm*. *rl*. *sq*. *na*. *er*. *cz*. *hl*.

3. Die

3. Die dreybuchstäbige / als: Hbg. cfm. fkm. esq. cru uhf. ehq. zmc. xhf. chf. znm. xru. lhq. rku. afw. cfl. xrq xhq zla gra. lrm. hgq. irl. mrl. gzm. hgl. ra xnk. lhd. hud. mza. sha. grd. hmu. ghf. lnu. lfu. fhl. rgd. mzm.

4. Die vierbuchstäbigen / darinnen geminata ist: indd lin. 6. rzee. lin 10. xrrm. l. 19. kzee l. 24.

Auf dieses schreibe ich herauf die Characteres, so in den kleinen Wörtlein vorkommen / dergleichen seynd:

a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. q. r. s. t. u. x. z.

Auß diesen nehme ich denjenigen / so in denen zweybuchstäbigen Wörtlein seyn / als:

f. u. h. n. z. z. m. r. l. a. c.

und conferire sie mit dem dreybuchstäbigen Wörtlein / welche auß dem zweybuchstäbigen entspringen / als: cfm. fhm. cru. uhf. zmc. chf. znm. lhq. cfl. zla. (lrm. mrl.) welche zwey wol zu observiren seynd / weils sie nur verwechselte Buchstaben haben. mza. hmu. lfu. fhl. mzm.

Jetzt stelle ich ein Ratiocinium an / und sage / daß der Character F. seye kein B. F. G. K. L. M. P. Q. R. T. U. X. Y. weils dergleichen Buchstaben in keinem zweybuchstäbigen seynd initiales, vid. Regulas Linguae Germanicae. So ist es auch kein C. weils nach der ersten Regel litterae C. das C. non occurrit in voculis duarum & trium litterarum. Exc. Co, die Insul / Ach / Eß / Ich. Diesem nach kan F. der Character kein C. seyn / dann obwoln fu. hieße / so / so kan doch fq. nicht heißen Co, so gibt es auch viel dreybuchstäbige Wörtlein / in welchen das F. ist / e. gr. fhm. in welchem das F. ist zu Anfang gesetzt / dergleichen unter denen Exceptis keines ist. Es ist kein D. Theils / weils es ist secunda dictionis littera passim in der

Schriſſe / welches laufft wider die andere Regel im D-
 Theils / weiln es linea 68. viermal in einem Wort vor-
 kommt / welches wider Regulam tertiam τ D. & c.
 anderer Rationes zu geschweigen / absonderlich die je-
 nige / so ex collatione der Wörlein fu. fq. uhf. ge-
 nommen wird. Fu. hiesse nothwendiger Weiß ent-
 weder da / oder du / wann F. ein D wäre / tertium non
 datur. Du / heiße es nicht sonsten sienge das Wör-
 lein un. mit einem U an / welches wider die andere
 Regulam des U. streitet / so also lautet: *U non est in-*
initialis in voculis duarum litterarum. Ergd, so muß
 fu. heißen / da / wann nun das ist / so muß das Wör-
 lein uhf. anfangen mit einem A und aufgehen auf
 ein D. der mittlere aber noch unbekandt seyn. Wel-
 cher entweder ist ein Vocalis oder Consona. Auß
 den Vocalibus kan es keiner seyn als T. daß es hießet
 Ayd. Auß den Consonantibus aber keiner / weiln
 ein ungereimtes Wort entspringet / man setze in die
 Mitte für einen Consonanten / was man für einen
 wolte. Also ist noch übrig zu examiniren / ob uhf.
 nicht bedente Ayd? Resp. Nein: Weiln das h.
 kein T. seyn kan / dieweiln es initialis, quod τ T. Ger-
 manico zu wieder / vid. Reg. T. primam. Ebenmäß-
 fig ist F. kein H. weiln F. in folgenden Wörlein fu.
 fq. ist in voculis duarum litterarum, welches wider
 die neundte Regulam des litteræ H. lauffet. Des-
 gleichen ist es kein N. ex collatione vocularum fq. fu.
 weiln N nicht ist initialis in voculis bilitteris: Exc.
 nu / so aber hier / weiln F. zweymal initial nicht gelten
 kan / auß welcher Ration es auch weder VV. noch Z seyn
 kan. Endlich kein S. weiln juxta primam Regulam
 litteræ S. τ o S non est initialis in voculis duarum li-
 terarum. Exc. So. Diesem nach kan F. in fu. fq.
 teins

kein S. seyn / dann / wann fu. hiesse / so / wie müste sq.
heissen? Von den Consonantibus auf die Voca-
les zu kommen / so urtheile ich / daß F. kein A. seye / weiln
F. drey-mal in einem Wort lin. 69. und vier-mal lin. 68.
vor-kommt / welches wider die dritte Regul des lin. A.
ist / welche also heisset: *A ter non occurrit in dictio-
ne.* Die Exceptiones, so der Regel nachgesetzt seynd/
stehen nicht im Weg / Theils / *propter excessum*,
Theils *defectum*, Theils *litum litteratum*, den sie ha-
ben gegen dem Wort / so steht lin. 68. *axfwgfdsq.*
allwo das F. vier-mal kommt. So ist es auch kein L
ex Reg. secundâ *litteræ l. l. non est secunda & penul-
tima littera.* Subl. Das F. ist hin und her *secunda
& penultima* in scripto. Ergd. Die Exceptiones
hindern nicht / Theils *propter excessum*, Theils *de-
fectum*, Theils *litum & ordinem litterarum*, *secun-
dum Regulam tertiam* ist es auch kein I. weiln das F.
vier-mal vor-kommt / lin. 68. *juxta Regulam quar-
tam* ist rō F. kein I. weiln lin. 21. lin. 22. rō F. *ponitur
inter geminatum V. &c.* Weniger ist es ein O.
weiln der Character F. ist *initialis secundâ & tertiâ
dictionis litterâ eâdem.* Lineâ scripti secundâ, in
eqqfsd. welches dem Teutschen O. zuwider ist / vid.
Reg. 3. Excipis, es seye das O. oft initialis *secun-
dâ & tertiâ eâdem*, e. gr. in *Offenbaren / Otter.*
Resp. Der Character q in der andern lineâ kan kein
F. seyn / weiln der Buchstab F nicht vor-kommt in zwey-
und drey-buchstäbigen Wörlein / wie hier der Cha-
racter q. öftters gesehen wird. Ex quinquâ Regulâ ist
rō F. kein O. weiln O. nicht drey-mal vor-kommt / wie
hier das F. vier-mal / lin. 68. Ex sextâ: weiln i F. se-
quitur *geminatam litteram*, lin. 2. &c. andere Re-
gulas zu übergehen. Endlich ist das F. kein Z. weiln
Theils

Theils das U. nicht ist initialis, secundâ & terciâ eadem, juxta Regulam primam & U. Theils non initialis in voculis duarum litterarum, quæ sola ratio sufficit. Am allerwenigsten ist das F. ein T. weiln T. nicht ist initialis im Teutschen. Ergo, so bleibet übrig das E. und ist das

F. ein E

Wann nun dem also ist / gleich wie es bewiesen worden / so nehme ich vormich die Wörtlein zweyer Buchstaben / worinnen das F. vorkommt / ex. gr. fu. fq. und das an beeden hangenden 3. Buchstaben / cfq. wann das f ist E. so fragt sich / was das U. für ein Character seye / in fu. Resp. Es ist kein a. kein i. kein o. kein u. weiln absurda vocabula heraus kommen. Kein y. darum / weiln bey den Teutschen kein Wort mit einem y. anfangt / gleich wie das U. in vocula un. Ex Consonantibus kan das U. keiner seyn / daß ein Teutsches Wörtlein heraus springe / als R. oder S. daß tu. laute er / oder es / weiln aber das U. auch kein R. seyn kan / darum / weiln an. müste lauten / ra, re, ri, ro, ru. so keine Teutsche Wörtlein seyn / als folget unwiderrreiblich / das tu. heiße es.

Character U. bedeutet S. den Consonant.

Jetzt gehe ich auf das Wörtlein fq. Da fragt sich / was für ein Buchstab durch das q. beditten werde? Resp. Auß den Vocalibus keiner / ob absurdam emergentem voculam; außer das y in ey / welches aber darum nicht so heißen kan / weiln das q. nicht kan seyn ein y. Theils / weiln es initialis, Theils / weiln es lineâ secundâ gedoppelt wird / andere Rationes zu geschweigen / siehe die Regulas & y. in den Teutschen Regulis oben. Auß den Consonantibus kan q. keiner seyn / außer R. das S. ist schon gefunden / sonst würde ein
unge-

ungereimtes Wort hervor kommen. Also folget / daß das q. seye R. und heiße das fq. **Er.** Nach diesem / verfüge ich mich zu dem Wörtlein un. das u. ist ein S. Fragt sich / was das N. seye? Resp. Nothwendig der Vocalis O. und das nach der ersten Regel des Buchstabens S. *S. non est initialis in vocalis duarum litterarum.* Exc. so.

N. ist O.

Nach Erfindung des N. mache ich mich an das Wörtlein na. welches heißen muß ob / weiln weder Vocale noch Consonantes nachgesetzt ein Teutsches Wort gebähren / ohne das Wörtlein ob / so daß Character A. in na. ein B. ist. Ferner gehe ich auf das Wörtlein cr. und das dreybuchstäbige Wörtlein cfq. so sich endet auf er. Dessen prima littera noch unbekandt / welcher ist kein b. c. f. g. k. l. m. p. q. r. s. x. y. weiln solche Buchstaben bey den Teutschen kein zweybuchstäbiges Wörtlein absolute anfangen / wie hier das c. in cr. thut. R und S. seynd schon erfunden / zu geschweigen / daß in dem Wort cfq. das c. weder R. noch S. seyn kan / ob absurdam exurgentem vocationem ser. rer. Von den Consonantibus seynd noch übrig / d. h. n. s. w. z. welche zwar / verstehe die letzte / nemlich h. n. s. z. Teutsche Wörtlein anfangen / in **Ha / Tu / So / Wo / Zu** / aber nicht mehr als ein jedes ein einiges / und daher nicht beditten seyn können / durch den Characterem C. weiln dieser anfangt zwey Wörtlein / als cr. cz. Unter denen Vocalibus seynd noch übrig a. i. u. y. deren keiner kan durch das C. beditten werden / in Ansehung des Wörtleins cfq. so da lauten müßte / aer / ier / O. ist gefunden / uer / yer / so bey den Teutschen ungünstig. Also muß es ein Consonans seyn / und zwar disjunctivè D. oder W. daß also

also das Wörtlein *esq.* lautete / *wer* / *der*. Das Wörtlein *cr.* entweder / *da* / *du* / oder *wo*. Es kan aber auch *kein W.* seyn / wegen der andern Regul des *IV.* *to IV.* : *on est in voculis duarum litterarum* : Exc. *Wo*. Demnach / so ist *C.* kein *VV.* sonstn wäre in *cz.* das *C.* auch ein *VV.* und hiesse auch *Wo* / das unmöglich ist / siehe oben das *h. n. s. z.* um eben dieser Ursach außgeschlossen / sub Charactere *C.* Also bleibet endlich *D.* und ist Character *C.* ein *D.* determinate.

Nach dem erfundenen *D.* so durch das *C.* tanquam Characterem repräsentirt worden / examinire ich das Wörtlein *cr.* in welchem das *C.* initial ist / desgleichen das Wörtlein *cz.* gleicher Ursach halber / und conferire es mit dem dreybuchstäbigen Wörtlein *cru.* dessen prima ist ein *D.* ultima ein *S.* der media ein Vocalis : Non *E. O.* so erfunden. Ergo, vel *a*, vel *i*. daß es lautete / *daß* / oder *eiß*. Non *U.* weiln ein ungebrauchliches Wort heraus käme. Ob es aber seye *A.* oder *I.* determinate kan ich wissen auß dem Wörtlein *cr.* wann *R.* ein *I.* wäre / so hiesse das Wort *cr.* *di* / so nicht Teutsch. Ergo, so bleibt das Wörtlein *cr.* *da* / und *cru.* *daß* / weiln der Character *R.* ist *A.*

Nun habe ich gefunden *A. E. O.* seynd übrig Vocale *I. U. Y.* das *U.* entdeckte ich gleich / in Betrachtung vocalz *cz.* das *z.* muß gewiß seyn ein Vocalis, weiln bey den Teutschen kein Wort ohne Vocali stehet : Auß diesen Vocalibus kan es nicht seyn weder *I.* noch *Y.* weiln es ungewohnte Wörter seyn bey den Teutschen / *di* / oder *dy* / so ist derhalben *to Z.* ein *U.*

Jetzt schreite ich weiter fort / und conferire die Wörtlein / *hm.* *fhm.* *zm.* *zmc.* *mzm.* Auß welcher Wörtlein Gegeneinanderhaltung siehe / daß *M.* seye ein *N*

N. und das dritte Wörtlein heiße **Von** / das vierdte **Und** / das fünffte **Nun** / und das dahero / weiln sonst kein Buchstab sich zusehen läßt / der ein Teutsches Wort mache / demnach / so ist der Character

M. ein **N.**

Auß dem folget vest / daß der Character **h.** in **hm.** seye der Vocalis **I.** darum / weiln alle Vocales schon erfunden auffser **y.** und **i.** von welchem aber der vordere nicht kan Platz finden / ob **Regulam y. primam**, andere **Rationes**, die man sub **litera y.** finden kan / nicht zu gedencken. Also ist das

H. ein **I.**

Und heisset **hm.** **In** / **fhm.** **Ein** / **chf.** **Die** / darauf fahre fort / und beschau die folgende Wörtlein / **rl. lhq. rku. cfl. xrg. zhq. zla. lrm. &c.** und besinde daß **L.** nothwendig ein Consonans müsse seyn / und unter denselbigen keiner / als **M.** Theils / weiln ich etliche schon habe / Theils / weiln sonst kein Teutsches Wort heraus käme / und ist also der Character

L. ein **M.**

Darauf folgen / **rl. Am** / **lhq. Mir** / **cfl. Dem** / **zla. Umb** / **lrm. Man.** Nun habe ich alle Vocales, auffser das **T.** Unter den Consonantibus das **B. D. M. N. R. S.** Die andern aber suche ich also: Ich nehme die Wörtlein // darinn ich schon ein oder zwey habe / als **ku.** da mir das **R.** und **U.** bekandt / und der mittlere unbewußt / so da kein anderer seyn kan / als ein **L.** und das Wort **Als** / heisset:

K. ist ein **L.**

So mache ichs mit dem Character **x** auch / so da ist ein **VV.** auß dem entspringen / **Will** / **Was** / **War** / **Wie** / **Wol** / &c. darum / weiln das **X.** ist ein **VV.** **T.** in **cz.** ist ein **Z.** und heisset / **cz. Zu** / dann sonst kein

kein anderer Consonans kan vorgesetzt werden / e. ist z.
das G. in ghf. ist ein H. und heist / hie / darauff ent-
springet / hgq. iBr / und hgl. ihm.

G. ist ein H.

Ferner nehme ich an die Hand den Characterem i.
in denen Wörlein iel. irm. darunter das erste heisset /
Iam / das andere Ien.

I. ist ein K.

Weiter sage ich / daß E. in dem Wörlein ehg. setze
ein F. und heisse fir.

E. ist F.

Das S. in sha. sra. snu. ist ein G. und heißen / gib /
gab / gos.

S. ist G.

Ferner ist das b. ein C. in Hbg. Ich.

B. ist C.

Das D. ist ein T. lhd. hod. grd. rqd. und heisse
sen die Wörter / Mit / Ist / Hat / Art.

D. ist ein T.

Das W. ist ein T. in afw. heisset Bey.

W. ist T.

Nun habe ich gefunden alle Vocale:

Vocales.

a. e. i. o. u. y.

Characteres.

r. f. h. n. z. w.

Consonantes litteræ inventæ.

b c d f g h k l m n p q r s t x y z.

Significantes Characteres subordinati:

a b c e s g i k l m q u d w t.

Fehlet nur der Character O. in der 29. lineæ, so
ein P. gewiß ist. Habe also alle Characteres gefun-
den / daß ich nur darff die Buchstaben darüber schrei-
ben.

Und

Und das ist der erste Weg / wann man einen gewissen Buchstaben erfunden. Neben dem aber gibt es noch zwey andere / da man entweder von jedem Charactere ein gewisses Urtheil und Ratiocinium macht / gleich wie im Lateinischen auch / vid. die Lateinische Process, und im Teutschen Exemplo oben. Oder / da man das ch. sucht / gleich wie in Scripturâ prolizâ latinâ das g. und das auf folgende Weiß und Manier. Ich schreibe alle Characteres herauf / die in der Epistel vorkommen / nemlich :

a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. q. r. s. t. u. w. x. z.

Und sage / daß diejenige zwey Characteres, so immer bey einander stehen / und auf einander folgen / seyn entweder *ch.* oder *ck.* Wann ich nun die Schrift durchlauffe / so befinde ich / daß a. c. f. h. l. m. q. r. s. u. z. kein C. repräsentiren können / dieweiln das C. bey denen Teutschen nicht ist in den Wörtelein zweyer Buchstaben zu finden / entweder nicht initialis, oder nicht finalis, andere Rationes zu übergehen: d. e. g. i. n. t. w. x. seynd kein C. Theils / weiln mehr als zwey distincti Characteres, gleich wie auch auf obergehet / nemlich / a. c. f. &c. folgen / welches dem C. juxta Regulam undecimam deß litteræ C. zuwiderlaufft 9 Theils / weiln das C. *non est in voculis trium litterarum*, wie hier von etlichen auß berührten Characteribus zu ersehen. Der Character k. ist kein C. weiln das C. bey denen Teutschen nicht gedoppelt wird / juxta Regulam nonam 7te C. Endlich ist das o. kein C. weiln der siebenden Regul in dem C. nach: *Inter duo C. non est unica littera*, welches ersehen wird an dem o. lineâ 29. Demnach ist noch übrig das b. auf welches folget immerdar entweder G. oder l. lineâ primâ,

A a

secun

secundā, &c. Jetzt fragt sich / ob das C. oder I. sey ein H. Antwort: Das C. kan kein K. seyn / darum / weiln der Character C. in vocalā hgg. ist secundā, quod est contra Regulam secundam rē k. Ergo, so muß C. seyn ein H. und I. ein K. ex hypothesi daß ein ch. und k. darinnen in der Schrift seyn. In welcher Meinung ich bestätiget werde / die weiln ich befinde / daß keine Regel weder im H. noch im K. demonstire das Contrarium. Wann ich nun das ch. habe in dem ersten Wörlein / hbg. so folget daß h. müsse seyn entweder ein A. oder I. und das Wörlein heißen / Ach / oder Ich. Auß welchen aber to Ach nicht kan Platz und Statt haben / wann wir dargegen halten das Wörlein hgg. dessen erster Buchstab ein a. der ander ein h. der dritte noch unbekandt / und entweder ein Vocalis oder Consonans seyn muß. Kein Vocalis ist er / weiln man nicht sagt / *abe, abi, aho, ahn, aby.* Auß den Consonantibus kein *b. d. f. g. l. m. n. p. q. s. t. vu. x. z.* weiln solche Buchstaben zuletzt gesetzt, in dem Wörlein hgg. ein unteutsches Wort zeugeten / außer der nachgesetzte Buchstab r. daß es hieße / *Ahr* / so aber auch nicht gelten kan / wegen des Wörlein hgl. so auch heißen müßte / *Ahr* / welches ungereimt / und wegen unterschiedener Characteren nicht seyn kan. Also bleibet endlich übrig das *Ich* / und ist der Character

$$\left\{ \begin{array}{ll} H. & I. \\ B. \text{ ein } & C. \\ G. & H. \end{array} \right\}$$

Welche drey Buchstaben andere gleich nach sich sehen / so / daß wir es für nöthig halten / von jedem Characterē hier ein Ratiocinium zu entwerffen. Dann wer die lateinische Regulas recht versteht / und deren Appli-

Application weißt / kan auch die Teutsche Regulas practiciren / und eine Teutsche Schrift auflösen / sonderlich / wann er sich recht übet / und sich Exempla vorgeben läßt.

CAPUT X.

Gallicæ Linguae Regulas cum Exemplis exhibet.

Germanicam Linguam sequitur Gallicæ Quæ, cum ferè quotannis scriptionem & vocabula, e. gr. *être*, pro *est*, *égorger*, pro *esgorger*, &c. immutes, Regulas omni ætati convenientes non admittit. Nos, quod velim scias, Benevole Lector, securi sumus *Nathanaelem Duez*, nec non *Monsieur de Vaugelas*; atq; ut vetustiora quoque scripta non minus, quam recentiora expediri possint, nonnunquam obsoleta vocabula, e. gr. *uz*, pro *usage*, *lestaller*, asteriscis notata à *Nath. Duez*, vide in Dictionario Gallico Germanico Latini Præfationem pag. 111. lin. 11. Regulis subnexuimus. Sed transeamus ad proprietates litterarum Linguæ Gallicæ, hunc observaturi ordinem, ut primùm proprietates negativas, dein affirmativas vel communes vel proprias colloceamus, quò per remotionem ex negativis scias, quàm litteram character non significet, ex affirmativis, quàm litteram character disjunctivè repræsentare possit, v. gr. ex exempli Gallici primi vocula 95. Num. concludo geminatum characterem *z*. non esse litteram *z*. vi Regulæ 7. *z*. ex affirmativa autem *L. & M.* primà ajo esse posse *L. M.*

Proprietates singularum litterarum Gallicæ Linguae, ordinatim delineatæ.

A.

1. **A** Non geminatur ab initio. Exc. *Age*, modernis contractum in *âge* præfixo accensu.
2. Non est in voculis duarum litterarum initialis. Exc. *ai*, *an*, *as*, *au*, *ay*.
3. Non est finalis in voculis duarum litterarum. Exc. *cà*, *da*, annexum *en* *on*, *ba*, *ja*, *la*, *ma*, *sa*, *ta*, *va*.

AFFIRMATIVÆ Proprietates. *A*, ponitur solitariè, in *a* præpositione, & *a*, verbi, e. gr. in *il*, *y*, *a*.
 2. Quater occurrit. 3. *A*, congeminatur tantùm cum *L*. in *bailler*. 4. Dictionem claudit, sæpiùs in verbis.

B.

1. **B** Non est in voculis duarum litterarum. 2. Non est initialis secundâ & terciâ eâdem. Exc. *bailler*, *bailllement*, *baillant*, *baillon*, *baillonner*, *bed*, *belement*, *belement*, *beeler*, *beeller*, *beer*, *bijarrer*, pro *bizarrer*.
3. Non est in quadrilittero geminatum. Exc. *abbé*.
4. Non est secunda littera in voculistrum quatuorque litterarum. Exc. *abas*, *able*, *abay*, *abri*, *abry*, *abus*.
5. Non est secunda & terciâ, primâ & quartâ eâdem, nisi illæ sint *a*, e. gr. *abbaisser*.
6. Non est finalis: Exc. *colomb*, *colomb*, *plomb*, *Rab*, *rumb*.
7. Non est initialis ac terciâ in voculis quatuor litterarum. Exc. *bobo*, *bube*.
8. Non est in Reciprocis. 9. Non occurrit ter. 10. Non patitur Apostrophum.

AFFIRM. *B*. sæpiùs geminatur. 2. Congeminatur.

minatur cum *E. S. T. U.* in vocabulis, e. gr. *abbas-
tre, abbeville, abbaisser, abbrennecé.*

C.

1. **N**on est in voculis duarum literarum. Exc. *ca, ce, ci, vel cy.* 2. Non est initialis in voculis trium literarum. Exc. *cal, car, cas, cep, ces, cet, chi, col, con, coq, cor, com, crn, cry, cul.* 3. Non est initialis secunda & tertia eadem. Exc. *cooperation, coeperer, cune, cunean, cunier, cuner, cunelier, cunelle, cunette.* 4. Non est initialis ac finalis. Exc. *caduc, cedriac, ceterac, choc, clerc, coc, codignac, coquelicoc, corsic, cric, croac, cric.* 5. Non est secunda in trilitteris. Exc. *icy, sive ici.* 6. Non est finalis in voculis trium literarum. Exc. *arc, bac, bec, duc, sic, juc, lac, luc, lyc, ric, roc, sac, sec, soc, suc, tac, tic, vic.* 7. Non est initialis & tertia in quadrilitteris. Exc. *cecy, cocu.* 8. In quadrilitteris vocibus non est finalis. Exc. *avec, bloc, bonc, choc, croc, donc, pare, porc.* 9. Non est secunda & ultima. Exc. *acroc.* 10. Non est ultima in utraque medietate. Exc. *unicmac, tiellac.* 11. Non est antepenultima & finalis: Exc. *coquelicoc.* 12. Non occurrit ter nisi initialis sit aut geminetur. 13. Non occurrit quater. Exc. *concupiscence.* 14. Non est in Reciprocis. Exc. *ici, proicy.* 15. Non est secunda ac tertia in voculis quadrilitteris.

AFFIRM. Szpius geminatur. 2. Finalis. 3. Apostrophum admittit *c'* pro *ce.* 4. Congeminatur cum *E. M. L. P. S. T. U.* in vocabulis, *accrocheé, ac-
cours modement, accompler, accessent, accotter, acconner, raccoller.*

D.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum. Exc. *da, de, du, dy.* 2. Non initialis secundâ & tertiâ eâdem. Exc. *deesse, duet, Dijon, duum, veras.*
3. Non initialis in voculis trium litterarum. Exc. *dea, des, den, dise, dis, dit, dix, dol, dom, don, dos, dos, doy, duc, dur.* 4. Non occurrit ter in voce. Exc. *desbandade.*
5. Non est media in voculis trium litterarum. 6. Non est finalis in voculis trium litterarum. Exc. *cad, md, nud, ord, sud, vid.* 7. Non est secunda & tertia, primâ & quartâ eâdem. 8. Non est initialis & tertia in quadrilitteris. Exc. *dada, dodo.* 9. Non est finalis in voculis quadrilitteris. Exc. *baud, blad, bond, bord, coud, crud, fard, fend, fond, gard, gand, gond, jard, moud, mord, muid, nard, neud, nord, pand, pend, perd, pied, rend, rond, sied, tard, tend, vend, verd, void.*
10. Non initialis ac finalis. Exc. *dard, defend, depeind, depend, descend, despend, desteind, desaccord, desword, discord.* 11. Non antepenultima ac finalis.
12. Non est in reciprois. 13. Non geminatur inter similes.

AFFIRM. D'. Apostrophum patitur. 2. Geminatur circa initium scriptis. 3. Congeminatur cum E. N. S. *addonnee, addresser.*

E.

1. **N**on est initialis in voculis duarum litterarum. Exc. *en, es, et, eu.* 2. Non est secunda & tertiâ, primâ & quartâ eâdem. Exc. *reer.* 3. Sola hac littera geminatur in fine. Exc. *bequus, on, bequus.*

AFFIRM. 1. Est scriptis initialis ac geminata. 2. Cæ

2. *Geminatur inter similes in creer.* 3. *Quinques occurrit.* 4. *Congeminatur cum omnibus geminabilibus; admittit enim τὸ E. finale geminatum omnes ante se consonas vocalesque præter A. O. Q. X. vid. Tab. quintam.*

F.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum. Exc. *fi, fy, if, yf, of.* 2. Non est initialis, secundâ & tertiâ eâdem. Exc. *feé, fees, feerie.* 3. Initialis non repetit seipsam. Exc. *fastif, falsificasson, falsifio, falsifient, fanfare, fanfarer, fanfareur, fansaron, fanfaronner, fansaronnade, fanfreluche, fanfrelucher, fanfaronnerie, farfaucette, farfoville, fauflement, faufiler, faufisolim faulif, fauxfourreau, fief, forfait, forfaiture, forfaire, fortifiable, fortification, fortifement, fourchesiere, Francfort, fructifier, fugitif, fustif, furtif.* 4. Non est in voculis trium litterarum initialis. Exc. *fan, far, fat, fan, fer, feu, fié, sic, fil, fin, fit, fol, foy, fus, fut.* 5. Non est bis in voce, nisi geminetur aut initialis sit. Exc. *confortatif, defensif, definitif, infinitif, mondificatif, papetif, purificatif, putrefactif, significatif.* 6. Non est secunda ab initio nisi geminetur. Exc. *afin, hodie affin, asinque, Afrique, ist.* 7. Non est secunda & tertia ab initio, nisi prima & quarta sint a, vel e. 8. Inter duo F. non est unica tantum littera. Exc. *fisy, fisi.* 9. Non est geminata & finalis. Exc. *affirmatif, diffinitif.* 10. Non est finalis in voculis trium litterarum. Exc. *euf, pro œuf, nef, raf, rif, taf, tif, tuf, vef, vis.* 11. Non est finalis in voculis quadrilitteris. Exc. *bief, beuf, pro boeuf, bres, cerf, chef, clef, jurf, naif, nerf, neuf, œuf, sauf, serf, soif, sus, tref, venf.* 12. Non est in reciprocis. 13. Non bis geminatur.

Exc. *liffreloffre*. 14. Non est secunda & tertia in voculis quatuor litterarum. 15. Non est capax Apostrophæ.

AFFIRM. 1. F. geminatur inter similes, utin *af faire*. 2. Szpè geminatur. 3. Szpè est penultima. 4. Finit dictionem. 5. Congeminatur cum E.G.L. *M.N.S.T.* in *affectionne, affette, affranchissement, affrontailles, aggrèter, aggraffe, emmitouffle*.

G.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum. 2. Non est initialis secunda & tertia eadem. 3. Non est secunda & tertia ab initio, si prima & quarta sunt similes. 4. Non est media in voculis trilitteris. Exc. *âge, agu*. 5. Non est finalis in voculis trilitteris. Exc. *leg*. 6. Non est initialis ac tertia. Exc. *gager, gage, gages, gageur, & derivata, item gagne, gageure, gagner*. 7. Non est initialis ac penultima. Exc. *Gage, Galange, gange, garbonge, garruage, geolage, George, gigot, glanage, goberge, gorge, gorgeronge, gonge, grange, grappage, grappillage, gruge*. 8. Non est secunda & penultima simul, nisi geminetur. Exc. *égorge*. 9. Non initialis ac finalis. 10. Ter non occurrit, nisi geminetur. Exc. *gaignage, rougegorge, seu gorgeronge*. 11. Non adinitit Apostrophum. 12. Non geminatur inter similes.

AFFIRM. G. sæpius occurrit bis. 1. Antecedit geminatam. 3. Finalis est. 4. Congeminatur cum E.F.P.S. e. gr. *aggrèter, aggraffe, aggripper, aggrandissement, &c.*

H.

H.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum : Exc. *ah, ha, he, ho, oh.* 2. Non est initialis secundâ & terciâ eâdem. 3. Non est secunda in trilittero. Exc. *chi, hu, obo.* 4. Non est initialis in voculis trium litterarum. Exc. *bau, hai, hay, heu, hié.* 5. Non est secunda in quadrilitteris. Exc. *char, chat, cher, cheu, chez, ches, chau.* 6. Non est finalis. Exc. *estomach, looh, seraph, zenith, zumach.* 7. Absolutè non geminatur. 8. Non antecedit geminatam, nisi sequens sit vel *A.* vel *E.* 9. Non est in Reciprocis. Exc. *oho.*

AFFIRM. 1. Bis in unâ voce occurrit in *hache, hoche, hanche, chiche.* 2. Geminatum sequitur in *arhe.*

I.

To I. non geminatur. Exc. *bijarrer, pro bizarrer, objicer* obsoletum.

AFFIRM. 1. i. apostrophum patitur. Pronomen *je* sequente vocali, *j ay, pro je ay,* ut constat. 2. Quater occurrit.

L.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum. Exc. *il, la, le.* 2. Non est initialis secundâ & terciâ eâdem. Exc. *lée, loo, looh, vel looch.* 3. Non initialis ac geminata. Exc. *laquelle, lasdaller, obsolet. lavailles, lentille, es, lentilleux, libelle, es, lumitette.* 4. Non est initialis ac finalis. Exc. *laignent, leat, lezal, lequet, liberal, licol, lincenl, seu linsoul, literal, local, loyal.*

A a s

loyal. 5. Non est in voculis trium litterarum media. Exc. *ble, glu, ils, ply, seu plu.* 6. Non est in voculis trium litterarum finalis. Exc. *ail, bat, bel, eil, col, eul, dol, fil, fol, gel, mal, mal, mal, nil, nul, pal, sel, fil, pro s'il, sot, tel, til, val, vil, vol.* 7. Non est finalis in voculis quatuor litterarum. Exc. *baul, ciel, duel, egal, feal, fiel, gril, mail, miel, muel, noel, oeil, poil, quel, paul, sent.* 8. Non est geminata ac finalis. Exc. *collateral, fillent, intellectuel, paillemail, ralemmail, zillent.* 9. Non est tertia ac ultima. Exc. *calcul, celestiel, colonel, colossal, soteil solennel.* 10. Non est secunda ac ultima. Exc. *bloquit, bloquit, flageol, glacial, seu glaice, plantal, plumail, plural, plurist.* 11. Non bis geminatur in eadem voce. Exc. *allemelle, allumelle, intellectuelle, paillemail, millefeuille, pellerelle, poullaillerie, quilleville, villanelle.* 11. Non geminatur in vocula quadrilittera. Exc. *allé, elle.*

AFFIRM. L. geminatur sœpissime. 2. Sœpè geminatur sequente geminato E. finali. 3. Congeminatur cum *a b c f m n p r s t u.* e. gr. *abbeyville, accolade, affrontailles, annuler, appeller, attelage, baillier, vaillamment, vueille, vieillesse, bourvelles.*

M.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum. Exc. *ma, me, mi, my.* 2. Non est initialis secunda & tertia eadem. 3. Non est initialis ac tertia. Exc. *Mamatuc, membrane, membre, membru, memoque, memorial, memorable, momie, mumie.* 4. Non est secunda in voce trilittera. Exc. *amy, seu ami, ame.* 5. Non est initialis ac geminata. Exc. *Mammou, Mammelle, mammelu, mawmelue, Mammelue, mamillaire, Mammou, mommeur, mowmie, mowmerie, mowmon.* 6. Non est initialis in voculis trium

trium

erium litterarum. Exc. *mal, mas, mat, mau, may, mer, mes, met, men, mis, mos, mon, mot, moy, mus, mur, my.*
 7. Non est prima & penultima. Exc. *Madame, magnanime, maritime, maxime, mesme, minime.*
 8. Non est secunda ac penultima. Exc. *emplume, imprime.*
 9. Non est geminata in voculis quatuor litterarum. Exc. *emms, seu emmy.*
 10. Non est finalis. Exc. *aism, alum, autom, cognom, dam, da:m, diclam, diptam, dom, essaim, estaim, faim, nom, parsum, opiom, pronom, primi, raim, reclam, reitens, rum, som, thim, pro thym, renom.*
 11. Non precedit geminatam nisi illa sit E.

AFFIRM. 1. Geminatur szpè. 2. Tò geminarum M antecedit & geminatam E. finalem, e. gr. in *renominée.* 3. Congeminatur cum (E F L S. e. gr. *accommoder, emmitouffle, emmiellée, vassillamment, asfommer.*

N.

1. **N**on est initialis in voculis duarum litterarum. Exc. *ne, ni, seu ny.* 2. Non est initialis, secundâ & tertîâ eâdem. 3. Non est secunda in dictione trilitterâ: Exc. *ans, ens, obsql. ine, onc, ont, une, uns.*
 4. Non est initialis ac geminata. Exc. *Nonne, nonnette, nonnain, nanny, nenny.* 5. Non est initialis ac finalis in voculis tri- & quadriliteris. Exc. *non, nain.*
 6. Non terminat voculas duarum litterarum. Exc. *an, en, on, un.* 7. In voculis trilitteris finalis non est. Exc. *bôn, con, don, fin, lin, mon, son, ton, sym.* 8. In voculis quinque litteris non est prima & quarta. Exc. *neant, niant.* 9. In voculis quinque litteris non est secunda ac ultima. Exc. *anten, seu antan, enfin, engin, inpan.* 10. Non bis geminatur. Exc. *hannobante.*
 11. Non

11. Non est antepenultima & ultima. Exc. *Afzon*, *Avignon*, *annon*, obsol. *Apennin*, *attrapeminon*, *canon*, *chaignon*, *chignon*, *champignon*, *coffignon*, *compagnon*, *confanon*, *conin*, *diaciminon*, *eburnin*, *empañon*, *emipennon*, *eschassignon*, *eschinon*, *espinon*, *esquignen*, *fanon*, *feminini*, *jannin*, *janin*, *jenin*, *laxanon*, vel *gonfanon*, *maquignan*, *mignon*, *minon*, *oignon*, *pagnon*, *pignon*, *quignon*, *srognon*, *garignon*, *guenon*, *grignon*, *leuin*, *sinon*, *lumignon*, *manon*, *pannon*, *penon*, *pennon*, *perpignon*, *raguernon*, *roignon*, *suon*, *tenon*, *tinon*, *traunon*, *venin*.

AFFIRM. 1. Tà *N* sèpè geminatur sequente geminata finali eé. 2. Sæpius est geminata & finalis. 3. Ter imò quater occurrit. 4. Congeminatur cum *D*, *E*, *F*, *L*, *P*, *R*, *S*, *T*. e. gr. in *addonner*, &c.

O.

1. **N**on est in oculis duarum litterarum initialis. Exc. *oh*, *on*, *or*, *os*, *ow*, *oy*. 2. Non est finalis. Exc. *ho*, *harò*, *po*, *trio zero*. 3. Non geminatur. Exc. *cooperer*, *cooperation*, *roolet*, *roole*, *contreroole*, *contrerooler*, *desenrooler*.

AFFIRM. 1. Tò *O*. simplex antecedit geminatum *U*. in *ouvrier*. 2. Ter occurrit. 3. Finalis est.

P.

1. **N**on est in oculis duarum litterarum. Exc. *po*, *py*. 2. Non est initialis in oculis trium litterarum. Exc. *pal*, *pan*, *par*, *pac*, *pan*, *pet*, *pen*, *pic*, *pié*, *pin*, *pis*, *pot*, *pon*, *pré*, *pur*, *pui*. 3. Non est in oculis trium litterarum media nec finalis. Exc. *cap*, *cep*, *sep*. 4. Non initialis ac penultima in oculis quatuor

spor litterarum. Exc. *Papa, pape, pipe, pupu.* 5. Non est initialis ac geminata Exc. *Philippe, pippis, pippean, pippérie, pippette, pippean, pipper, pippent, pippes, pippu, pippee, pippees, pouppe, pouppee, pouppetier, pouppin, pouppon, pouppette, pouppillon, presupposer.* 6. Non est finalis in voculis quatuor litterarum. Exc. *camp, corp, conq, drap, grip, loup, trop.* 7. Imò non est finalis in plurium litterarum voculis. Exc. *banap, juicp, beaucoup, Syrup.* 8. Ter non occurrit, nisi geminetur. Exc. *Parapatapan.*

AFFIRM. 1. *P.* geminatur. 2. Congeminatur cum *c. e. g. l. m. n. s. t. u.* 3. *Ph.* bis occurrit in *Philosophie*, &c.

2.

1. **N**on est in voculis duarum & trium litterarum. Exc. *qu, que, qui.* 2. Non initialis in voculis quatuor litterarum. Exc. *qucñ, quis, quel, quoy.* 3. Bis non occurrit in una voce. Exc. *equatique, coquelicoq, seu coquericoq, & Pluralis &c. equivoque, es, equivoquer, esquaque, esquarquiller, esquarquille, esquarquillant, esquarquillement, quadruplique, quarquan, quarquois, quelquepart, quelquefois, contracta in vocab. unum. quelque, quelqn, quelques, quelconque, quinquasille, quinquasillerie, quinquasillier, quinquasiller, quinquenelles, seu quinquenneles, quiconque, quoquar, triqueniques, touquesque.* 4. Non ponitur inter similes. Exc. *abouque, abouquement, auquel, bouquane, bouquanier, bouquet, bouquetain, bouquetier, ere, bouquets, bouquin, bouquiner, caduque, duquel, mouque, vel nuque, Eunuque, Felouque, seu Falouque, fouque, heuque, huque, perrouque, perrouquier, pou-*

pourvuque, stambouque, venque 3. Non antecedit geminatum. Exc. *bloquul, picquure, seu picquerre*. 6 Q. non est finalis. Exc. *coq, ting, coquelicoq, fîsq, tîq, troq*. 7. *Q* extra finem positam sequitur immediate i n. cum alia vocali. Exc. *bequ, chaqu, coqu, ou, cocu, coqs, coquelicoqs, jusqu, laqs, picqu, quelqu, quequ, eliso L*. 8. Non est penultima. Exc. *chaqu, jusqu, laqs, quelqu, apostrophata*.

R.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum. Exc. *or, ru, ry*. 2. Non initialis secundâ & terciâ eadem. Exc. *réel, réellement, réelle, reeller, reedifier, remment, réer, roole, roolet*. 3. Non est initialis in voculicrium litterarum. Exc. *ras, rat, ray, rez, ric, rie, ris, rit, roc, roy, rûe, rut*. 4. Non est media in voculicrium litterarum. Exc. *art, ire, ira, cru, dru, ers, pré*. 5. Non est initialis ac tertia. Exc. *rare, rarement, rere, rire, rural*.

AFFIRM. 1. Szpius geminatur & simul finalis est. 2. Antecedit & sequitur geminatum, ut in *aggreer*. 3. Geminatur inter similes. 4. Antecedit geminatum vocalem vel e, vel o, vel u. 5. Quater occurrit in *corroborer, rembarrer*. 6 Apostrophum patitur in *je n'entr'aimer*.

S.

1. **N**on est initialis in voculis duarum litterarum. Exc. *sa, se, si, su*. 2. Non est initialis secundâ & terciâ eadem. Exc. *seé, seél, seellé, soelles, seellés, seellées, seellour, seent, seeray, seex, sooles*. 3. Non est media in trilitteris. Exc. *est, ose, ost, use*. 4. Non est initialis

initialis ac finalis in quadrilitteris. Exc. *fact, sans, secs, sens, focs, seps, sois, sols, sons, sots, sous, sucs, suis.*

4. Non est secunda & tertia in quadrilittero. Exc. *asse, esse, issa.* 5. Non geminatur bis in unâ dictione. Exc. *assassin, assassinement, assassiner, assassinat, amasseresse, assortissement, assupisse, assommeresse, assoupiisse, assourdissement, assourdissement, bassesse, basseresse, cessassiez, dessaisissement, despessissement, dossierasse, engrossissement, espaisissement, estrossissement, grassesse, grosseesse, grossissement, possesseur, possessif, possession, possesseur, passapasse, saussisse.* 6. Non est finalis in vocolis duarum litterarum. Exc. *as, es, os.*

AFFIRM. 1. Est geminata & finalis simul in unâ dictione. 2. Geminatam antecedit & sequitur. 3. Est initialis & geminata. 4. Congeminatur cum *b, c, d, e, g, i, m, n, p, r, s, t, u.*

T.

1. Non est in vocolis duarum litterarum. Exc. *tu, te, tu, et.* 2. Non est initialis, secunda & tertia eadem. 3. Non est initialis in vocolis trium litterarum. Exc. *tan, tas, tel, tes, tic, tie, til, ton, toy, tûe.* 4. Non est initialis ac finalis simul in vocolis quatuor litterarum. Exc. *tant, test, toit, tost, tant, tort, trot.* 5. Quinquies non occurrit in unâ voce. 6. Non est finalis in vocolis trium litterarum. Exc. *ait, cer, but, est, lut, lit, met, mot, net, soit, pot, rat, ret, rit.* 7. Non bis geminatur in eadem voce. Exc. *contrette.*

AFFIRM. 1. T. est antepenultima & ultima in vocabulis, e. gr. *petit, appetit, estut, apostat, attentat.* 2. Geminatur saepius sequente simplici eadem in *exister.* 3. Geminatur praecurrente seipsâ simplici. 4. Apostrophica pax est, *t*, pro *te.* 5. Congeminatur

natur cum *b. c. e. f. l. m. n. p. r. s. u.* e. gr. *abbatris, fette*, &c.

U.

1. **N**on est in vocalis duarum litterarum. Exc. *au, du, eu, nu, ou, ru, su, tu, un, va, uz* obsoletum.
2. Solum *u*. geminatur ab initio dictionis. Exc. *aage, aages*.
3. Non est initialis secundâ & tertiâ indem. Exc. *vée, veeler*.
4. Non est initialis ac finalis in vocibus quadrilitteris. Exc. *vean, velu, venu, vetu, voen*.
5. Non est initialis & tertia in vocibus quatuor litterarum. Exc. *vant, vanx, veve, vief, vent, venx, vive, vove, vons*.
6. Non est finalis in vocalis trium litterarum. Exc. *ben, bru, cru, den, dru, equ, fou, fau, fen, glu, grn, han, hen, jan, jen, len, mon, mon, pen, pon, ren, rhn, ten, ven*.
7. In quadrilitteris non est secunda & quarta. Exc. *aven, cuen, quen*.
8. In voce quinque litterarum non occurrit ter. Exc. *vous*.

AFFIRM. 1. Est initialis ac finalis. 2. Geminatur & simul est finalis, ut in *nonvean*. 3. Geminatur inter similes, e. gr. *mannais, fleuve, ponnor*. 4. Esse potest antepenultima & ultima. 5. Quater occurrit. 6. Congeminatur cum *b. c. e. l. p. s. t* e. gr. *abbreuer, acconver*, &c.

X.

1. **N**on est in vocalis duarum litterarum. 2. Non est initialis in vocalis trium, quatuorque litterarum, nec finalis. Exc. *aix, aux, eux, fix, dix, ant, banx, denx, doux, eaux, faix, faux, fenx, flux, bonx, joux, linx, loix, maux, noix, paix, panx, poix, poaux, prux, roux, saux, olim sanx, tonx, voix, youx*.
3. Non oc-

curtic bis in eadem voce. Exc. *flexneux, Artaxerxes, luxuriens, Xerxes.* 4. Non antecedit geminatum. 5. Non sequitur geminatum.

AFFIRM. Finalis est. 2. Finalis est precedente geminata L. U. e. gr. in *lentillenx, & nouveaux.*

Y.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum. Exc. *ay, cy, dy, my, ny, yf.* 2. Non est initialis secunda & tertia eadem. Exc. *Yssir, yssu, yssue.* 3. Nec est initialis, nec media in voculis trium litterarum. Exc. *aye, tye, oye, tyn, seu tym, yfs, yve.* 4. Non est finalis in voculis trium litterarum. Exc. *amy, any, seu anis, bay, coy, cry, doy, fay, foy, gay, guy, hay, bey, huy, jay, icy, lay, loy, luy, may, moy, muy, nay, ouy, ply, ray, roy, soys, toy, vay, voy, uny.* 5. Non est bis in una voce, nisi sit finalis. Exc. *yuraye, yvroye, noyeraye, synonyme.* 6. Non est in voculis quatuor litterarum initialis. Exc. *yure, yeux, yver, yssu.* 7. Non est finalis in voculis quatuor litterarum. Exc. *abry, aloy, beny, croy, demy, deny, envy, finy, geay, glay, gluy, gray, havv, joly, mary, misdy, pery, poly, puny, pony, quay, quoy, remy, samy, sady, scay, vray.* 8. Non est initialis & finalis.

AFFIRM. *to y.* solitarie ponitur in *sl, y, a.* 2. Collocatur inter duas similes in *begneyer, ayant.* 3. Finalis admittit ferè omnes consonas geminatas, e. gr. *deffy, &c.* item vocalem U. in *affoury, &c.*

Z.

1. **I**n voculis duarum litterarum non reperitur. Exc. *nz.* obsoletum pro *nsage.* 2. Non est in voculis trium litterarum initialis; Exc. *oxe.* 3. Non

Bb

est

est initialis, secundâ & tertiâ eâdem. 4. Non est secunda. Exc. *azar, ozelle, ozérage, ozier, ozire, ozmel*, seu *ozymel*. 5. Non est finalis in vocalis trium litterarum. Exc. *dez, lez, loz*, ob sol. *raz, rez, tez, viz*, seu *vis*. 6. In vocalis quatuor litterarum non est finalis. Exc. *avez, chez, fiez, frez, grez, matz, Metz, miez, prez, raiz, tuez, usez*. 7. Non occurrit bis in voce. Exc. *zizanie, zizole, zizolin, zoubazine*. 8. Non antecedit geminatam.

AFFIRM. ; Z. sæpè claudit dictionem præferim in verborum secundis personis pluralis numeri. 2. Non est initialis, in quibus est geminata. Exc. *zabelline*, seu *zibelline, zelec*. 3. Non est finalis præcedente immediatè geminata, nisi geminata illa sit E. e. gr. in *seéz*.

TABELLA I. de Congeminatis.

Aa.	{	Geminatum antecedit sequentes geminatas diversas.	ll.	
Ee.			ll.	
Uu			ee. ll. ss. tt.	
Bb.	{	Geminata antecidunt geminatas diversas,	ee. ll. tt. uu. ss.	
Cc.			ss. ll. ee. mm. tt. pp. uu.	
Dd.			nn. ss.	
Ff.			ss. tt. nn. ll.	
Gg.			ff. ff. ee. pp.	
Ll.			ee. tt. nn. ss. mm.	
Mm.			ff. ll. ff. tt. ee.	
Nn.			ll. tt. ee. ss. rr.	
Pp.			ee. ll. mm. nn. ss. tt. uu.	
Rr.			ee. nn. ff. tt. ll.	
Ss.	{		ee. cc. ll. mm. nn. pp. rr. tt. uu.	
Tt.			rr. ss. pp. ll. ee. nn.	

TABULA

TABULA II. exhibens Contergeminatas.

Ll.	<div> <div>Conter-</div> <div>gemi-</div> <div>nantur</div> <div>cum</div> </div>	nn. tt. <i>paellonnette.</i>
Mm.		ll. tt. <i>emmaillotte.</i>
Pp.		uu. ff. <i>apprauuiffement.</i>
Rr.		ll. nn. <i>carrillonnerent.</i>
Ss.		mm. ll. <i>ressommeiller.</i>
Tt.		mm. ff. <i>assommeresse.</i>
		nn. ll. <i>buissonnaile.</i>
		uu. nn. <i>ressonvienné.</i>
		cc. nn. <i>rattacconner.</i>

NOTA: Geminata *E. finalis* habet prævias bigeminatas Tabellâ primâ ferè omnes contentas: *e. gr. abbaiffée, abbreuueé, addonneé, affectionnée, appelée, &c.*

Est et, quadrigeminata, nempè *appoissonné.*

TABULA III. Litteras quæ geminatam habent præviam, sequente eâdem simplici.

Cc.	c. in <i>accrocher.</i>
Ee.	e. <i>sæpius.</i>
Gg.	g. in <i>aggreger.</i>
Ff.	f. in <i>effectifs.</i>
Ll.	l. in <i>infallible.</i>
Mm.	m. in <i>commedecment.</i>
Nn.	n. in <i>ordonnance.</i>
Pp.	p. in <i>appropriation.</i>
Rr.	r. in <i>terrestre.</i>
Ss.	s. in <i>asfise.</i>

Bb 2

Tt.

Tt. t. in *traitant*.Uu. u. in *bouveau*.

Ergò excluduntur B. D.

TABULA IV. Exhibens litteras, quæ geminatam habent subsequentem præeunte eâdem simplici extrâ initium.

E.	ee. in <i>geleé</i> .
L.	ll. in <i>colombelle</i> .
M.	mm. in <i>impertinemment</i> .
N.	nn. in <i>canonnier</i> .
R.	rr. in <i>forclorre</i> .
S.	ss. in <i>espousser</i> .
T.	tt. in <i>entrefouetter</i> .
U.	uu. in <i>quimanne</i> .

TABULA V. Continens geminatas inter similes.

A.	} Non geminantur inter similes.	
I.		
O.		
D.		
G.		

Geminantur verò.

E.	} inter duo R. <i>creer</i> . S. <i>fuses</i> .	
U.		inter duo A. in <i>mannais</i> . O. in <i>pourvoir</i> . E. in <i>fleuve</i> .
B.	} inter duo A. in <i>abbattre</i> . I. in <i>gibbier</i> .	
C.		inter duo A. E. I. O.
F.	} inter duo A. in <i>affaire</i> . E. <i>effet</i> . L. <i>facile</i> . U. <i>couffine</i> .	

L

L.	} Gemi-	inter <i>A.E.I.O.</i> in <i>allant, eschelle, illi-</i>
M.		<i>guide, colloque.</i>
	} nan-	inter duo <i>A.</i> in <i>ammaigrir. E. dili-</i>
		<i>gemment. I. immisericorde.</i>
	} tur.	<i>O. accommodement.</i>
N.		inter duo <i>A.E.O.</i> in <i>annales,</i>
	} P.	<i>celles, connoître.</i>
		inter duo <i>A.</i> <i>appaiser. I. frap-</i>
	} R.	<i>pier. O. opportunité. U. sup-</i>
		<i>putation.</i>
	} Geminantur	inter duo <i>A.</i> <i>arrange. E. terre.</i>
		<i>I. irriter. O. corrompre.</i>
	} inter similes.	<i>U. bourru.</i>
S.		inter duo <i>A.</i> in <i>vassal. E. in messe.</i>
	} T.	<i>I. misfif. O. cession. U. in banf-</i>
		<i>sure.</i>
	}	inter duo <i>A.</i> in <i>battant. E. in</i>
		<i>mettent. O. cottoner.</i>

Ufus Tabellarum.

Ufus Tabulæ Primæ est:

Si congeminatae sint in aliqua Scriptura, e. gr. in exemplo secundo Gallico 44xx. in vocabulo decimo quarto, disjunctivè ostendere, quæ illæ geminatae sint.

Ufus Secundæ Tabulæ rarior est.

Ufus Tabulæ Tertiæ.

Est creberrimus. Ostendit enim hæc Tabula, quam litteram disjunctivè significet, character 21-4. in 87744. 22. 2. in 7222 B 42. exemplo primo.

Tabula Quarta.

Indicat, quam litteram char. x. in vocabulo nongesimo tertio exempli secundi in 6X 6x09xx2 b. representare possit.

Tabula Quinta.

Monstrat, quam litteram geminatus character Mercurii X X in 2 X X 2μ. Idem μμ. in ♂ 2μμ2. Idem ππ. in 6 ♀ 2ππ2 b. vocabulis exemplo Gallico secundo comprehensis. Item quem characterem II. in γ11γ64γ. 88. in 2147887ζ. exemplo primo contenta notare valeant indicat eadem Tabula.

Exemplum Gallicum Primum.

η7. 84η. 074ix. θ. γ1X74*θ. 0X**4. 1*.
 2Xζδη. δζXδXζθ7X**4. γ. θX*. γ X97θ7X*.
 θX1θ. 8. 1*714ζη. η4ζX7θ. θζXδ. δ4θ7θ. δX1ζ.
 θXλ. 0. 1*4. Xγ7*. θ1. θX12 b4ζX7η. 8.
 Xζ74*θ. 4θ. 04. 8. γ1θζ4. 8. X22704*θ. 4θ.
 X. 2X*θ4*θ. 04. 248γ. θ1. 1X10ζX7η.
 η17ηζ4. 84. ηX8478. 4θ. η2γ1X7ζ. X1. 78.
 η4. 2γ2 b4. θ1. θ48. ε14. θ1. 4η. θ1. *4 8γ7ηη4η.
 δγη. 0. γηδ7ζ4ζ. X1. θ1. *4. η2γ1ζX7η.
 γθθ47*0ζ4. 04. 8. 41ζXδ4. θ1. δγηη4η. 0γ*η.
 8. γη74. 4θ. 04. 8. γη74. θ1. ζ4δγηη4η. δγ*η. 8.
 41ζXδφ. 4θ. ε1γ*0. θ1. γ1ζγη. η1971614. θX1θ.
 84. 64*ζ4. b1 Xγ7*. θ1. 54ζγη. 8γ. 614ζζ4.
 γ1x. ζ7174ζ4η. γ1x. 5Xζ4ηθη. 4θ. γ1x. 94ηθ η.
 ηγ11γ64η. *4. η2γ7η. θ1. δγη. ε4. 84η.
 6ζγ*0η.

6ζγ*ον. γζ9ζ4η. η8*θ. 8X*6. θ4ϣδη. γ.
 2ζ8*7ηθζ4. 4θ ε1. 78. *4. 5γ1θ. ε1. 1*4. B41ζ4;
 δX1ζ. 84η. γζγ2 B4ζ. 2. 4ηθ. 1*4. 5X874.
 O. 4*. δ4*η4ζ. 2147887ζ. 84. 5ζ17θ. 4θ. *.
 4*. 2X*η7O4ζ4ζ. δγη. 8γ. Bγ1θ41ζ. 4θ.
 δζ4*η. 6γζ04. ε1. 4*. 1X18γ*θ. ϣX*θ4ζ. 7ηε1.
 γ. 8γ. 27ϣ4. θ1. *4. θXϣ94η. γ142. 84η.
 9ζγ*2 B4η. X1. θ1. θ4. η4ζγη. δζ7η.

De Scripturâ hâc transmissâ , quæ disjunctivè vel Latina, vel Germanica, vel Gallica, vel Italica sit, quæritur, quodnam determinatum idioma his sub characteribus lateat? Resp. Gallicum. Idque probo seqq. rationibus. Latina non est: *Primò*, quia sex solitariè positi characteres conspiciuntur, nempe θ. γ. 8. O. *. 2. Contrâ in Latinâ Linguâ tantùm sunt quatuor *a. e. i. o.* quæ ratio sufficiens est. Multò minus est Italica, partim ob solitariè positorum characterum numerum, qui apud Italos non ascendit suprâ Senarium, partim ob multitudinem finalium quindecim distinctarum. Minimè omnium hæc Scriptura est Germanica; quia Germani unam tantum habent solitariè positam, nempe interjectionem: O. Ergò erit Gallica, tùm propter sufficientem partium enumerationem, tùm quia Regulae Linguae Gallicæ non repugnant. Sed excipiet Callus, facile se credere posse Scripturam dignosci Gallicam, si solitariè illi characteres ponantur, quid, si Articuli connectantur cum suis substantivis, vel adjectivis, vel aliis particulis, quod hodiè fiat? Cui respondeo: Posse nihilominus scripturam unam ab aliâ dignosci, sed methodo, quæ zmer-

Iatur Regulam falsi Arithmeticis notam, ut supra diximus. Fingatur Scriptura Latina, assumanturque Regulæ Latinæ Linguae adque eas exigatur scriptum absconditum, prorsus ut si esset Latinum, tunc exscribo primo omnes characteres:

a. 7. 8. 4. 0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 2. 5. 6.

b. 7. 8. 4. 0. 1. 2. 3. 4. 5. 6.

Sunt numero viginti unus. Ex quo concludo omnes Alphabeti litteras, præter unam inesse scripto. Illa autem est solum Q. quod, esto hoc scriptum esse Latinum, prout supponimus, per nullum characterem representari potest; tunc quia characteres positi habent diversos subsequentes characteres, nimirum a. 7. 8. 4. 0. 1. &c. tunc quia sunt finales; tunc quia penultimi; tunc quia ultimi, quæ sedes positusque tunc Q. Latinorum repugnat. vid. Reg. tunc Q. Latinæ Linguae Jam infero: Scriptura hæc proposita continet unum & viginti characteres diversos. Ergo necessarium continebitur y expulso tunc Q. Sed nec tunc y. esse in hæc scripturâ per characterem ullum representatum, probō: partim, quia characteres supra positi sunt initiales, nempe a. 7. 8. 4. 0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 2. 5. 6. Si initiales, non representabunt y. quia secundum primam tunc y. Reg. tunc y. non est initiale; partim, quia sunt finales, ut a. 2. 4. 7. 8. & λ. atque ob hanc causam iterum non queunt sustinere vicem tunc y. Jam argumentor: In quacunque scriptura occurrunt viginti unus characteres distincti, ut tamen ex istis characteribus nullus sit y. & Q. illa scriptura non est latina. Atqui in hæc. Ergo. Ratio majoris consequentis est, quia Latini tamen habent

habent 22. distinctos characteres. Jam si 21. sunt in scripto, omnes litteræ præter unam scripto contineri necesse est. Si demonstraretur contrarium, duas non inesse nec 7. nec 2. non erit Latina. Sed instabit rursus Gallicæ Linguae gnarus, raro id fieri, ut omnes characteres occurrant, si sedecim, septendecim, plures paucioresque scripto contineantur, quid rùm facto sit opus? Tùm verò ego ajo supponendum esse, quòd scriptura complectatur Idioma Latinum, exigendaque ad Regulas Latinæ Linguae, prorsus quasi esset Latina, ut suprâ modò diximus. Itaque omnes bilitteræ voces, trilitteræ exscribendæ, & Ratiocinium formandum ad Regulas Latinæ Linguae.

Bilitteræ:

7. 1*. 11. 40. 04. 04. 84. \forall 1. 78. *4. 47. *4.
87. 1. 4*.

Trilitteræ:

847. \forall *. \forall 1* 4 * \forall *. 048. 114. 877. 712. 400.

Ex his characteribus assumo characterem 4. quæritur, si hæc scriptura latina sit, quam potestatem habeat, quamque litteram repræsentet character 4. Resp. Ex consonantibus non esse *B.C.F.G.L.P.Q.X.T.Z.* quia hæ litteræ in nullâ latinâ vocolâ duarum litterarum sunt initiales, ut alias rationes præteream. Non *D.* ob multas Rationes: *Primò*, quia character 4. sæpius est finalis in vocolis plurimum quàm octo litterarum vocabulo nono. *Secundò*, quia in vocolis bilitteris *4. 04. *4. terminat dictionem. Non est *H.* quia *H.* non est finalis, ut hîc 70 4. vid. Reg. *H.* ultimam. Non est *M.* quia 40. 47. 4*. significarent vel *ma*, vel *me*, vel *mi*, vel *mo*,

vel *mv*. Ex quibus nullum habere potest locum præter *to me*, & *mi*. Si hoc, quid fiet de *τ* 4? quod æquè incipit à *τ* 4. Dein *τ* 4. nequit esse *M*. quia *τ* 4. *M*. non est finalis in vocalis duarum litterarum, ut hic fit sæpius in *4*. *4*. *o* 4. &c. Non *N*. ob vocalas *o* 4. *4*. *8* 4. *4*. **4*. Si *τ* 4. est *N*. sequitur has vocalas debere terminari *an*, *en*, *in*, *on*, & *un*. duo posteriora latinis sunt inusitata. Cum ergò tres tantum sint vocalæ Latinis in *N*. desinences, & *τ* 4. quinquies sit finalis, sequitur *τ* 4. non esse *N*. Dein probari potest ex vocabulo sexto: Si *τ* 4. est *N*. tunc *τ* 4. *N*. est finalis præcedente immediate geminata, quod apud Latinos non fit. Neque est *R*. quia *τ* 4. *R*. in nullo vocabulo latino duarum litterarum est initiale, exc. *Re*. neque terminat, exc. *ir*. Ex quo relinquitur, characterem 4. utpotè sæpius initialem & finalem in dictionibus bilitteris suprà collocatis non repræsentare *R*. Neque character 4. est *S*. quia *τ* 4. quinquies dictionem biliueram claudit, *o* 4. *4*. *8* 4. *4*. **4*. ut consequenter vocalæ emergerent, *as*, *es*, *is*, *os*, *us*, quatuor priora aliquid significant, ultimum verò est illatinum. Unde infero *τ* 4. non esse *S*. Neque *T*. ob eandem rationem, *at*, *et*, *it*, *ut*, latina sunt vocabula, præter hæc nullum aliud. Ergò expuncta sunt omnes Consonantes.

Transco jam ad vocales *a*, *e*, *i*, *o*, *u*, *y*. atque inquirò quamnam illarum significetur per characterem 4. Ajoque *τ* 4. non esse *a*. ob vocalas quinque *o* 4. *4*. *8* 4. *4*. **4*. Si *τ* 4. est *a*. tunc vocalæ emergunt sequentes, desinences in *a*. *da*, *na*, Imperativus à *τ* 4. *schwimmen / ea*. Ergò tantum tres desinences in *a* oriuntur, cum deberent esse quinque juxta num-

rum

rum vocularum. Neque character 4. repræsentat
vocalem *i*. Latini namque sequentia tantum ha-
bent *Ei, Mi, Ni, Si, Ti*. Dativus pro *Tibi, Vt*. numero
sex. De quibus quæritur an denotentur per vocu-
las 04. 04. 84. *4. *4. Respondeo: Non. Ac-
qui inquis sex esse Latinis in *i* terminata. Contra
contendo 10 04. quod inverso litterarum ordine le-
gitur 40. non notare *Ei, Mi, Vi*, cum hæc reciprocè
non pariant vocalam latinam, *ie, im, in*. Instas su-
peresse *Ni, Ti, Si*, inversas *in, it, is*, ex quibus una re-
præsentari possit per 40. 04. *4. & 4*. Contra: Cha-
racter 0. nequit sustinere vicem Consonantium La-
tinarum *N, S, T*. quia solus ponitur in scripto. Ur-
ges: Vocalem *E*. collocari solam apud Latinos. At
ajo, quanquam hoc verum sit, tamen characteres
04. non notare *ei*, quia retrorsum non legitur *je*, quæ
ratio sufficit. Uterius: Character 4. non est *O*,
quia Latini quidem habent vocalas desinentes in *O*.
c. gr. *do, eo, no, jo*. Verùm hic exclusas, quòd non
retrorsum legi possit, *od, oe, on, oi*. Neque character
4. est *U*. latinum: Quippe terminatum tantum in
Tus cùm quinquies hoc in scripto 10 4. dictiuncu-
las claudat. Minimè omnium character 4. est *y*.
latinum, vel ob solam rationem, quòd sit initialis in
40. cæteras brevitatis gratiâ taceo. Superest & Vo-
calis Latina, de quâ quæritur, an per characterem 4.
denotetur in vocalâ 04. & consequenter sonet, *de,*
me, ne, re, se, te. Respondeo: Nequaquam; quia
character 0. solitariè collocatus lineâ primâ non va-
let latinum *d, m, n, r, s, t*. quippe quæ Consonantes.
apud Latinos, non ponuntur solæ, ut apud Gallos.
Ergò character 4. (ea enim oritur conclusio ex-
sufficiens partium remotione,) nec est Consona-
Latina,

Latina, nec Vocalis, & consequenter scriptura exhibita non est Latino concepta Idiomate. Quamquam verò hoc satis esset, tamen, ut confirmatior evadam, adjungo vocolis biliteris supra collocatis quadriliteras dictiones, nec non, quæ vel geminatas habent, vel characteres eosdem sæpius repetunt, quales sunt 87774. item *X*. aliaque ejusmodi. Hæc enim vocabula egregium affundunt lumen Ratiocinium instituenti. Igitur characteres tantum aliquot assumo & formo de iis ratiocinium, primoque omnium finales, 1. 4. 7. 2. 3. 5. 1. 7. 8. 0. 6. 2. *. 1. exscribo. Omnes enim omnino litteras vel characteres examinare laboris est magni. Sufficit unicuique determinatè characterem invenisse vel duos, quippe catenâ quasi reliqui trahuntur. Unde pergo & dico: Characterem 1. secundum Regulas Linguae Latinae examinarum non esse F. G. P. Q. Z quia hæ litteræ absolute non sunt finales, vid. Regulas cujusque litteræ. Non B. C. L. X. quia hæ litteræ non sunt initiales in vocolis duarum litterarum, ut hic est 76. in primâ epistolæ vocolâ. Non D. quia D. non est finalis nisi in paucis regulâ ultimâ 76 D. exceptis, quorum nullum quadrat vocabulo Num. 57. ubi character 1. finalis est, & geminatus. Item: Vocab. Num. 40. aliaque quod accuratè inveniendi numerum, situm, ordinemque characterum clarum erit. Alias rationes jam prætered, quæ 76. excludunt ab officio significandi 76 D. quod notetur velim à Lectore, quandoque quinque sex, quin plures rationes, regulasque applicari posse ad removendum characterem, conjungere tantum à nobis quinque, sex, pluresque characteres compendii gratiâ propter eandem

dem Regulam communem. E. gr. hic conjunguntur *F. G. P. Q. Z* quia quinque hz litteræ absolute non sunt finales, cum multis rationibus demonstrari posset ¹ non esse *P.* non tantum, quia ² *P.* non est finale, sed etiam ob alias rationes, nempe, quia *P.* non est in voculis duarum litterarum. Sed ad rem redeo, affirmoque ³ non esse *H.* tum quia ⁴ *H.* non geminatur, quod hic in ⁵ fit: tum quia ⁶ *H.* non est finalis in vocabulo quinque litterarum. Non *M.* ex collatione vocularum ⁷ 17. 14. 41. Si character ⁸ denotat *M.* tunc *M.* est finalis in vocolâ duarum litterarum, vid. Regulas Latinas. Non *N.* tum quia ⁹ *N.* non est geminatum, & finale juxta Regulam nonam ¹⁰ *N.* quod hic in ¹¹ in vocabulis Num. 57. & Num. 70. cernere est; tum quia ¹² *N.* non est initiale ac finale, juxta Regulam sextam litteræ *N.* quam secundum characterem ¹³ nequaquam esse potest *N.* Neque esse *R.* ostendo ex vocola ¹⁴ 17. Si ¹⁵ est *R.* vocola ¹⁶ 17. erit ¹⁷ *re*, & ¹⁸ 14. etiam significabit ¹⁹ *re*, quod absurdum esse constat, quia distincti adsunt characteres. Ita exploduntur omnes consonantes præter *S.* & *T.* Ex Vocalibus ²⁰ non potest representare *A.* quia ²¹ *A.* non geminatur, ut hic character ²² passim. Non *O.* idque per quartam Regulam ²³ *O.* quæ ita sonat: *Si geminatur est secunda aut penultima littera.* Subsumo: Character ²⁴ geminatur in epistolâ in vocabulis Num. 79. & Num. 57. & c. Ergo non est *O.* Neque tandem est ²⁵ ex collatione vocularum ²⁶ 17. & ²⁷ 14. 41. Si ²⁸ est ²⁹ tunc vocola ³⁰ 17. significat vel ³¹ *ut*, vel *vi*. Si ³² *ut*, tunc ³³ 14. significabit ³⁴ *vi*, & ³⁵ 41. ³⁶ *ju*, quod absurdum est vocabulum. Ergo ³⁷ 17. erit ³⁸ *vi*, & ³⁹ 14. ⁴⁰ *ut*, & ⁴¹ 41. ⁴² *in*. Verum neque hæc vocabula appli-

applicari possunt, quia si $\tau^o 4.$ est littera $T.$ sequeretur quinque esse vocabula latinis bilittera definita in $T.$ nempe, *at, et, it, ot, ut*, cum quatuor tantum sint, nempe, *at, et, it, ut*, & consequenter $\circ 4. 14. \tau 4. 84. * 4.$ Si $\tau^o 4.$ est $T.$ quinque diversæ voculae in $T.$ definites prodirent, relinquunt ergo: quod character $\tau.$ ex consonantibus sustinere vicem possit: disjunctivè vel $T.$ vel $S.$ Ex Vocalibus $E. I.$ ut emergat vel TE , vel SE , vel SI . Littera $T.$ excluditur ob multas rationes, quas vide sub $\gamma.$ à character hoc, nempe $4.$ transgredior ad $l.$ finalem characterem iidem, affirmoque juxta Regulas Latinae Linguae, quod non sit *b. c. f. g. l. p. q. x. y. z.* quia hæc litteræ non sunt initiales in voculis duarum litterarum. Non $D.$ quia $D.$ non est initialis ac finalis in vocabulis Latinis, vid. Reg. $\tau^o D.$ ultimam. Neque $H.$ quia in quadrilittero $\tau^o H.$ non est finalis, ut hic $\tau^o l.$ est in vocula Num. 88. Excipis: *Prob* quadrilitterum. Resp. Istud non quadrare, quia in *prob*, prima & ultima non sunt similes, ut in $\tau^o 10.$ Non est $M.$ quia $M.$ non est finalis in vocula bilittera, ut est $\tau^o l.$ in 4° vocula Num. 28. Non $N.$ quia $\tau^o N.$ non est initialis ac finalis in vocabulo quadrilittero, ut hic fit in vocula 88. Numero. Excipis *neon.* quadrilitteram, quæ possit significari per $\tau^o 10.$ Respondeo: Neutiquam. Quia $\tau^o 1.$ character nequit representare $O.$ litteram, idque ob vocabulum Num. 103. in quo character $1.$ geminatur, loco insolito vide Regulam $\tau^o O.$ quartam. Neque est $R.$ cum quia $R.$ non est in vocula duarum litt. finalis, ut est $\tau^o l.$ in 4° . Exc. $\tau^o 4^o$ significare voc. *IR.* Sed contrà: Si $\tau^o 4^o$ est *IR.* tunc $\tau^o 14.$ est *RL* quod absurdum. Neque $\tau^o l.$ significaret litteram

ram *T*. quia *T*. non est initialis & finalis simul in
 oculis quadrilitteris. Ex Vocalibus non est *O*.
 quia consequeretur $\tau\theta$ 1. 04. significare alterutrum
ob, vel *os*. Sed neutrum denotari potest, non
 prius *ob*, idque eò, quia neque $\tau\theta$ 1: neque $\tau\theta$ 4. potest
 esse *B*. quia utrumque characterem 1. & 4. passim
 finalem esse perlegendi scripturam patebit. Non
 posterius, nempe *os*, quia non dicitur *so*. dicendum
 si $\tau\theta$ 04. est *os*, in 40. Non *u*. quia alias sequeretur
 $\tau\theta$ 40. significare *Tu*, & $\tau\theta$ 4. esse *T*. quod repugnare
 docuimus supra. Ergo relinquitur ex Consonan-
 tibus *S*. præciso *s*. solitarie posito. Ex Vocalibus
A. E. I. brevibus. Quia character θ . solitarius est,
 concludi primo intuitu potest esse vel *a. e. i. o*. Ex
 quibus ultimum nimirum $\tau\theta$ *O*. eliminatur institu-
 ta collatione vocalium & attentione Regularum,
 vid. supra. Imò & $\tau\theta$ *A*. littera per collationem
 vocalium, 40. 04. 01. 04. 14. 41. 4⁺. 44. expungi-
 tur. Sit character θ . littera *A*. vocula 40. termina-
 bitur disjunctivè in *da, ea, na*. Media vocula, nem-
 pe *ea*, exploditur ob voculam 04. quæ valeret *ae*. re-
 ciprocâ lectione eaque absurdâ. Prima vocula
 non minùs eliditur, quia character 4. quem *D*. esse
 suppono, passim est finalis, inspicere scripturam. Ex-
 cipis: Superesse *na*, à *no*, vel *nato*, quod scriptum re-
 trò parturiat voculam *an*. Resp. Et hanc voculam
 excludi, quia 4. nequit esse *N*. utpote quinque vo-
 culas diversas in proposito scripto claudens. Eviçto
 characterem θ . solitarie posito esse vi ratiocinii,
 vel *E*. vel *I*. $\tau\theta$ 04. disjunctivè significabit vel *E*, in
 oculis *en, es, et*, & reciprocum 40. necessariò *ne, se,*
re. Si *i*. tunc orientur voculæ sequentes, *in, is, it,*
 retrò lectæ, *ni, si, ti*. Ceterum $\tau\theta$ 04. non notat *en,*
 tum

tum quia character 4. quinquies vocalis est. Quæ ratio τ^o N. Latino repugnat, tum quia vocula Num. 129. obstat, in quâ τ^o 4. & θ. mediâ nondum cognita, videntur. Si θ. valet E. & 4. litteram N. vocula 4ta. habebit à fronte n à calce vocalem E. Mediam vocalem, cum initialem N. non sequatur Consonans. Sed nec a, nec i, nec o, nec u. quia non sunt Latina: *nae, nie, noe, nue*, obijcis utique ultimum, nempe τ^o nue. esse Imperativum verbi Nuo, Wincken. At ego ajo Imperativum hunc rejici ob voculam 4ta. significaturam Nu. barbaram Latinis voculam. Par ratio excludit τ^o θ4. à significaturæ, sequeretur enim voculam 4ta. desinens in *sae, sie, soe, sue, sye*, inusitatas. Excipis: Dicitur Latinis *spe*. Respondeo: Et hoc excludi tum per voculam 4ta. quæ esset *sp*. vocula ineffabilis, tum quia character η. sapissimè dictionem terminat, ideoque Latinum P. denotare incapax est. Superest *es*, quod & ipsum eliminatur ob voculam 4ta. quia edderetur vocula, *tae, tie, toe, tue, tye*, barbara. Consonæ pariter excluduntur, & sic relinquitur: Characteres θ4 valere, nec en, nec es, nec et. Itaque transeo ad vocalem i, quam character θ. quoque representare vi ratiocinii valet, ut applicentur voculæ, *ni, si, ti*. Verum nullum quadrat. Non in, cujus inversa est *ni*, pro *nisi*, ob voculæ 4ta. faciem, quippe edituræ in lucem voculas, *nai, nei, noi, nai*, barbaras, præter ultimam *Nui*, Perfectum à *Nuo*, rejiciendum tamen, quia vocula 4ta. valeret *nn*, & 4ta. *nn*, ignota verba, neque applicari potest τ^o is, cum vocula 4ta. denotaret, *sai, sei, soi, sui*, explosæ tamen cum sint barbaræ. Superest denique *it*, de quo quaeritur, an per characteres θ4. denotari queat?

Respon-

Respondeo: Non; quod ex præmisso examine & instituta collatione 04. 01. 40. 4x. 4v. patebit. Si 04. valet *it*, vocula 40 significabit *Ti*, vocula 4v. *tui*, alias enim scilicet *tas*, *tes*, *toi*, barbaries excludit. Sed nec tui quidem hic loci locum habes ex collatione voculæ 84x. Num. 126. & c. namque si 4x. in 4v. significat *Tu*, vocula 84x. terminabitur in 84x. *tu*, primâ incognitâ: quæ verò nec est vocalis, nec consonans, cum nulla præfixa generaret latinam voculam. Igitur relinquitur tandem, characterem *t*, esse nec vocalem nec consonam, & quidem hoc argumento. Si character *t*. est disjunctivè vel *E*. vel *I*. sequitur voculam 04. valere disjunctivè *en*, *es*, *et*, *m*, *is*, *it*. sed posterius est absurdum. Ergo & prius. Et 01. nullam significat latinam litteram. Ergo hæc scriptura non est latina. Quod, cum constet, jam ad evolutionem scripturæ accedimus. Ubi nobis dux occurrunt viz. Altera 01. *Q*. investigat, *T*. latet extra controversiam in exemplo resolvendo. Altera de singulis characteribus iudicium format. Priorem viam ego incedo, assumendo omnes characteres & applicando Regulas Callicæ 01. *Q*. hoc modo: Characteres

0. 7. 0. 8. 4. 0. 1. 7. 8. *. 8. 5. 9. 2. 5. 6. 8. 6.

non possunt repræsentare *Q*. litteram; partim, quia præfixos hos characteres diversi sequuntur characteres, quod 01. *Q*. & Latinorum & Callicorum repugnat extra finem dictionis collocato; tum quia quidam ex his, ut 0. 8. *. 2. 0. 1. 8. geminantur, quod *Q*. Callicum non facit juxta Regulam tertiam 01. *Q*. tum quia nonnulli in voculis duarum litterarum sunt finales, nempe 7. *. 1. 0. 4. 8. 0. 7. quod iudicium

τὸ Q. Gallico repugnat, juxta primam Regulam:
Q. in voculis duarum litterarum non est. Exc. qn̄.
 ἀπορροφίῳ. tūm quia aliqui bis occurrunt in una vo-
 ce, quod itidem adversatur τὸ Q. &c. τὸ κ. non est
 Q. quia est finalis in voce quinque litterarum, quod
 Q. repugnat secundum Regulam sextam. Neque
 character λ. quia est finalis in vocali Num. 20. vo-
 cula trilittera, nempe ολλλ. Exc. τὸ ολλλ. posse signi-
 ficare *cog.* exceptionem Regulæ subjunctam. Resp.
 non representari per ολλλ. vocali *cog.* quia τὸ λ.
 non est c. siquidem juxta Reg. τὸ c. primam: *C. non
 est finalis in voculis duarum litterarum, sed initialis
 tantum*, ut exceptiones docent. Atqui hac in-
 scriptura τὸ ο. dictiunculam sepruagesimam quar-
 tam terminat in 40. Ergo non est c. Restat nkima-
 τὸ τὸ ι. vocalis Græca; Hæc necessariò erit Q. ex
 ὑποτίτῃ, inesse exhibitio scripto τὸ Q. id quod su-
 præ evictum: Jam annoto & exscribo voculas, in
 quibus continetur τὸ ι. nimirum: ι4. ι1. ιγ*ο.
 71ηι. Dicoque, si τὸ ι. est q. duo characteres ιλ.
 significabunt qn̄. per apostrophum abbreviatum.
 Quique sequuntur immediato nexu necessariò vo-
 cales erunt, eritque τὸ γ. vocalis, & τὸ 4. & τὸ 7. &
 τὸ 1. Quia hi characteres apostrophatum qn̄. se-
 quuntur, vocabulo putà scripturæ oblatæ 118. quod
 sequitur character 7. vocal. 122. Num. quod sequi-
 tur 1. vocal. Num. 148. ubi sequitur τὸ 4. vocal. 152.
 Num. quam sequitur τὸ γ. Habeo igitur quatuor
 vocales. τὸ ι. est κ. γ. 7. 4. quales sint determinatè,
 adhuc me lateat.

Deinde attendo solitariè positos characteres ni-
 mirum: ο. 8. 2. ο.*. qui vel vocales vel consonan-
 tes apostrophici capaces, e. gr. c. d. l. m. n. s. t. repræ-
 senta-

sentabunt. Eos noto seorsim in chartâ peculiari. Porro invento jam $\tau\phi$ α . seligo voculas illas, in quibus cernitur $\tau\phi$ α . vel character τ . quales sunt τ^* . α . χ τ . nem voculam α 4. cujus ultima 4. necessario erit vel E . vel I . & consequenter vox *que*, vel *qui*. Quo relicto assumo $\tau\phi$ τ . cujus primus character est α . ultimus τ . est vel consonans, vel vocalis. Si vocalis, tunc prodibit vox *va*, *ve*, *vi*, *vo*, tres posteriores Gallis sunt inaudita; Prior usitata quidem descendens à verbo *aller*, *ire*, *il va*, *it*. Cæterum huic loco haudquaquam applicabilis, cum propter voculam Num. 123. puta τ^* 4. cujus prima τ . est α . secunda τ . ex suppositione α . $\tau\phi$ 4. quia sequitur litteram Q . ut supra visum est vocalis. Nec verò e . nec i . nec o . quia non dicitur *vae*, *vas*, *vae*, non y . quia $\tau\phi$ 4. nequit denotare y . *vay*. propter voculam 104. Num. τ^* 4. scil. si ergò nulla vocalis est $\tau\phi$. erit utique consonans, & quidem talis, quæ Apostrophum admittit, nempe disjunctivè *c d. l m. n s. t.* ex quibus solum N . quadrat, cum inaudita Gallico idiomati sint *ad, uc, ul, um, us, ut*. Ita inveni $\tau\phi$ τ^* . N . Pergo dein & inquiri collatione $\tau\phi$ τ^* 4. & τ^* 4. institutâ, quid noceat per 4. character τ . est α . $\tau\phi$ τ^* . est N . $\tau\phi$ 4. est, (videtis superius,) vocalis necessario. Non α . tùm quia Galli non dicunt *una*, & si dicerent vocula Num. 104. repugnaret, efferenda per Na . Non i . ut diceretur *uni*, ob voculam 149. Num. quæ sonaret *in*, Gallis incognitam. Non O . ut vox esset *uno*, quia hæc Gallis absurda, non *uny*, à $\tau\phi$ univ. descendens, quia alias vocula τ^* . in yn . definirer. Ergò relinquitur vocalis E . oriturque *une*, voculas 104. Num. *ne, et, en*, voculam 149. numero dependentes aperiens. De-

hinc conféro me ad * χ *. cujus prima & ultima est *N*. intermedia necessario vocalis. Non vero *E*. tum quia litteram illam jam habeo ; tum quia emergeret vox insolens *nen* , ex qua ratione non potest significare *nan* , *nin* , *nnn*. Itaque relinquitur : τ^o *o* emergente voce *Non*, vocula 35. Num. ex hac *on*. vocula 61. Num. per characteres χ 1. designata. Progredior ulterius accedoque ad voculam θ χ 10. collatam cum θ 1. 40. 14. θ χ *. inquitroque, quid character θ . significet. Character 1. est *n*. Ergo desinet τ^o θ 1. in *n*. pracedens nempe τ^o θ . est vel vocalis vel consona. Ex Vocalibus non est *e*, ut sit *en*, quippe *e*. jam inveni. Non *o*. ob eandem rationem. Non *y*. quia insolita prodiret vox *ey*. Ergo a. ut sit *an*. Sed nec hac quadrat ; quia alias vocula 14. si τ^o θ . esset *a*. efficeret dictunculam barbaram *ae*. Ergo relinquitur consonans, & quidem talis, quæ apostrophi capax sit : quia τ^o θ . solitarie ponitur, neque tamen vocalis est. Ex Consonantibus ergo erit *e*. *d*. *l*. *m*. *s*. *t*. *N*. jam habeo, τ^o *c*. *l*. *m*. expunguntur, tum quia non dicitur Gallis, *cu*, *lu*, *mu*. Excipis: Dici *du*. Resp. Nec hoc applicari posse ob voculam θ * 10. quæ efficeret vocem *doud*. absurdam, sicut & hæc essent, si *c* *l* *m*. præfigerentur. *Su*, eliminatur, quia nimis sæpè θ 1. occurrit, præterea collatione institutâ à posteriori ostendi potest, non significare θ 1. *su*. Itaque inveni τ^o *T*. & voculas *tu*, *te*, *et*, *ton*, &c. quæ notandæ & inscribendæ Epistolæ characteresque cogniti fortissim notandi, delendique modo suprà clarè ostensio. Invento τ^o *T*. accingor ad voculam 40. Num. 129. collatam cum vocalâ Num. 112. χ * 1. tres posteriores

riores characteres definunt in - *ont*, quæritur, quæ sit prima, scil. *o*. Respondeo: Ex Vocalibus non *E*. non *O*. non *U*. quippe jam detectas. Ergò vel *a*. vel *i*. vel *y*. Sed nec harum ulla, cum non dicatur *aont*, *iont*, *yont*. Ex Consonantibus nulla est præter *S*. ut sit *font*, quia, quæcunque præponatur, inflectam edit vocem: Excipis, dici, *dont*, *mont*, *font*, *pont*, apud Gallos. Resp. Nec hæc quadrare propter voculam 41. cujus media nequit esse *d. f. p. m*. Relinquitur ergò solum *i* & dependenter *font*, *est*. *o* *S*. investigato adeò ad vocab. Num. 152. nempe 71. cujus terminatio est - *uqu*? prima incognita infallibiliter est vocalis, ut suprà evicimus. Exque iis aut est vocalis *i*, quippe *con*, jam habeo. *A*. non quadrat, utpotè incognitam editurum vocem, planè sicut & *o* *y*. Ergò erit *i*, ut sit *juqu*, per Apostrophum, pro *juque*. à quo dependet *o* *Si*, prima vocula scripti propositi. Restat adhuc vocalis *a*, & *y*. priorem eruo ex voce 7174. collatâ cum quinto vocabulo 7178. *voient*, prima est vocalis, ut demonstratum, sed nulla nisi *a*. cum quia reliquas jam habeo; tùm quia si nondum inventa essent, nulla generaret latinum vocabulum cujusmodi generat præfixum *A*. in *avoient*, tertia persona pluralis, Ulterius progredior, & assumo characterem *z*. in 74278. dicoque nullam per *z* representari litteram præter *R*. ut sit *servit*, ex quo fluunt, *autre*, *suivre*. Dehinc ad *o* *d*. accingor dicoque esse *p*. ut voces emergant *pas*, *petit*, *pour*, *aspirer*, & alia. Ab hac me converto ad *o* *8*. solitariè positum, affirmoque collatis dictionibus 78. 648. 87777. esse *L*. quia alias nulla Gallica dictio resultaret. Derivantur ex *L*. invento voculae *il*, *les*, *tel*, *laisses*, &c.

Dehinc assumo vocabulum Num. 90. nempe 64*24. ajoque τὸ 6. esse g. & oriri voculam *genre*, ex hac vocem 103. Num. *sauvages*, &c. post convertito me ad τὸ 2. & dico esse c. hinc *cela*; ad τὸ 0. & dico esse D. hinc *occident*, *donné*. ad τὸ 9. & dico esse b. hinc oriuntur *bestes*. τὸ B. est H. unde *beurre*, *hauteur*. τὸ Q. M. unde *tombes*, *temps*, &c. ad τὸ λ. quod est γ. unde *roy*. ad κ. quod significat x. unde *Dioux*, *aux*, &c. ad ς. quod est f. unde *fruits*, *forests*. Atque ita stat meum Alphabetum Gallicum hoc modo:

Vocales.

γ.	4.	7.	Υ.	ι:	λ.
a.	e.	i.	o.	u.	y.

Consonantes.

9. 2. 0. ς. 6. B. 8. Q. *. δ. ε. ζ. η. θ. κ.
 b. c. d. f. g. h. l. m. n. p. q. r. s. t. x. z.

Quod si verò velis ratiocinium instituere secundum Regulas, neque à τὸ Q. initium facere necessum est, de characteribus, si non omnibus, saltem finalibus, geminatis, nec non solitariè positis, iudicium instituere, quò tandem in cognitionem determinati characteris devenias.

Scriptura Gallica evoluta est
 Pars Orationis Scytharum Legato-
 rum ad Alexandrum, Curt. lib. VII.
 cap. VIII. Si Dii habitum
 corporis, &c.

*Si les Dieux t'avoient donné un corps propor-
 tionné à ton ambition, tout l'Univers se-
 roit trop petit pour toy, d'une main tu tou-
 cherois l'Orient & de l'autre l'Occident, &
 non content de cela tu voudrois suivre le Soleil
 & sçavoir où il se cache. Tout tel que tu es
 tu ne laisses pas d'aspirer, où tu ne sçauras
 atteindre. De l'Europe tu passes dans l'Asie,
 & de l'Asie tu repasses dans l'Europe, & quand
 tu auras subjugué tout le genre humain, tu
 feras la guerre aux rivières, aux forêts, &
 aux bestes sauvages. Ne sçais-tu pas que les
 grands arbres sont long-temps à croistre, &
 qu'il ne faut qu'une heure pour les arracher?
 C'est une folie d'en penser cueillir le fruit &
 n'en considérer pas la hauteur, & prens
 garde qu'en voulant monter jusqu'à la cime,
 tu ne tombes avec les branches où tute seras
 pris.*

Exemplum Secundum.

5273μ64π2φ2χμ. ♂2. χ. 24μ. ♀64.
 46χ4. 76349χ λ52. ♂9φφ2. □2χ4. 02.
 432χ. 2μ. ♀64439χχ2b. ♀957. π6.
 ♀6μ712. 5954. 24μ24. 2χ. 3χλ532μ502.
 ♀957. π24. ♂ξ9424. λ58. π6. 72□6702χμ.
 2χ. 2♀♀2μ. 9χ. χ2. ♀25μ. χ327. λ52.
 χ954. χ. 2χμ72♀72χ39χ4. 5χ2. ♂ξ942.
 03♀♀3♂3π2. 2μ. 43 6♀724. π. 65937.
 ♂9φφ2χ♂22. μ2φ276372φ2χμ. π2.
 45♂♂24. π. 6. ♀63μ. 65443. ♂9χ01φχ27.
 3π. χ. 8. 6. ♀91χμ. 02. 72♀2φμ37. λ53.
 493μ. ♂6♀67π2. 02. 72♀6727. ♂2μμ1.
 ♀65μ2. 63χ43. 656χμ. λ52. 02. ♀6372.
 59π2. χ954. 0259χ4. ♂9χ45πμ27. 43.
 χ954 χ954. 2φ467λ5279χ4. 95. 43. χ954.
 02φ27279χ4;65. ♀97μ. φ634. λ56χ0.
 χ94. χ954. 49φφ24. 676χ09χχ2b. 650.
 52χμ4. 2μ. 650. ♀π9μ4. 6π974. χ94μ72.
 ♂95742. 02 ♀2χ0. 02. π2173χ♂9χ4μ6χ♂2.
 2μ. 02. π257. ♂6♀73♂2. ♂. 24μ.
 ♀957λ598. 32. χ2. μ79552. ♀93χμ.
 φ655634. λ52 594μ72. 923χ39χ. 493μ.
 03♀♀272χμ2. 02. π6. φ32χχ2. 65.
 ♂9χμ76372. 32 ♀634. 24μ6μ. 02.
 594μ72 ♀76χ♂ξ342. 2μ. 32. 5954. ♀732.
 02. π6. ♂9χ427527. 2μ. 02. 724♀9χ072.
 π3772φ2χμ. 6. μ95μ24. π24. ♂ξ9424.
 λ52.

$\lambda 52.32.5954.03768. \delta 250. \lambda 53.515 \pi 2 \chi \mu.$
 $\phi 273 \mu 27. 0. 24 \mu 72. 6 \text{ } \eta 2 \pi \pi 2 \text{ } \eta. \pi 2 \text{ }.$
 $6 \phi ; 4. 0. 5 \chi. 798. 42. \text{ } \eta 79 \text{ } \eta 942 \chi \mu. \phi 93 \chi 4.$
 $2 \chi. \pi 2. \delta 9 \chi 423 \pi \pi 6 \chi \mu. 46. \text{ } \eta 65257. 2 \mu.$
 $49 \chi. 6 \phi 3 \mu 32. \lambda 52. 46. \square \pi 9372. 2 \mu. 49 \chi.$
 $3 \chi \mu. 724 \mu. 2 \mu. \lambda 53 \delta 9 \chi \lambda 52. 24 \mu. 0. 65 ; 4.$
 $\lambda 5 \text{ } 9 \chi \text{ } \eta 6442. \pi 24. \delta \xi 9414. 0. 5 \chi 2.$
 $65 \mu 72. \text{ } \eta 6 \delta 9 \chi. \lambda 5. 3 \pi. \chi 2. \pi 24. \text{ } \eta 2793 \mu.$
 $\pi 18. \phi 24 \phi 2. 3 \pi. \chi. 3 \chi 4 \mu 753 \mu. \text{ } \eta 64. \delta 2 \pi 58.$
 $\lambda 53. \pi 58. 02 \phi 6 \chi 02. \delta 9 \chi 423 \pi. \phi 634. 3 \pi.$
 $\pi 2. \mu 79 \phi \text{ } \eta 2.$

Sic hoc exemplum propositum, duplici viâ me-
 thodoque tractandum mihi & solvendum. Pri-
 mò autem omnium quæritur, cujus sit Idiomatis
 Scriptura detegenda, siue Latina, Gallica, an Italica.
 Ad investigandum Idioma noto primò omnes cha-
 racteres & singulos distinctos:

$5. 2. 7. 3. \mu \text{ } 6. \text{ } \eta \text{ } \pi \text{ } \phi. \chi. \delta. 4. \text{ } \eta. 8. 9.$
 $\lambda. \square. 0. \text{ } \eta. \xi. \text{ } \eta. 0.$

Numero 22. sunt. Ex hoc Numero infero, pro-
 positam scripturam non esse Italicam, quia excedit
 numerus litterarum, quippe Italici tantum sunt vi-
 ginti, x & y velciunt. Dein annoto finales distin-
 ctos, quales sunt sequentes:

$\mu. 2. \chi. 4. \text{ } \eta. 7. 6. 3 \pi. 8. 5. 0. 0. \delta.$

Numero sunt quatuordecim. Unde concluditur,
 non esse Italicum Idioma ceriò. Neque Latinum
 probabiliter, quia Latini habent viginti duas lit-
 teras. Ex quibus sequentes excluduntur, utpote

non finales. *f. g. p. q. z.* Igitur restant 17. adhuc finales, nempe *a. e. i. o. u. y.* sex vocales, & undecim consonantes, nempe *B. C. D. H. L. M. N. R. S. T. X.* Jam queritur, an ex finalibus litteris una habeat potestatem *B. D. H. X.* &c. & consequenter hæc Epistola Latino scripta sit Idiomate. Respondeo: Nulla ex finalibus his representat litteram *B.* non μ . 2. χ . 4. θ . 7. 3. 8. \omicron . quia hi characteres sunt finales in scripto hocce in vocibus plurium quam trium litterarum, quod $\tau\theta$ *B.* Latino repugnat. Secundum Reg. ultimam neque character 6. π . 5. ϕ . sustinent vicem $\tau\theta$ *B.* Latini, tum quia $\tau\theta$ 6. & π . solitarie ponuntur; tum quia sequeretur, si $\tau\theta$ π . esset θ , in 3 π . $\tau\theta$ *B.* fore initialem in voculis duarum litterarum, nempe π 2. quod absurdum. Ex eadem ratione $\tau\theta$ 6. nequit esse *B.* ob voculam 65. si $\tau\theta$ 6. est θ , tunc $\tau\theta$ 65. sonabit *ba, be,* &c. posterius est absurdum. Ergo & prius. Nec 5. est *B.* ob parem rationem voculæ, 5 χ . neque enim dico *ba, be,* &c. ob eandem rationem $\tau\theta$ ϕ . nequit denotare $\tau\theta$ *B.* ut ræceam solitarie poni characterem ϕ . Tandem $\tau\theta$ \omicron . non valere potest, *B.* quia $\tau\theta$ *B.* Latinum non est finale in vocabulo quatuor litterarum, ut $\tau\theta$ \omicron . hic occurrit in ϕ 25 \omicron . Ergo tandem relinquitur ex characteribus finalibus nullum representare posse litteram *B.* Neque ullus ex characteribus finalibus significat *D.* non μ . utpote in vocabulo tredecim litterarum finalis, vid. Reg. *D.* ultimam. Non 2. tum ob voculam 5 χ 2. quæ desineret in *sed.* & consequenter vocula χ 3. in *ed.* Latinis inauditam; tum quia $\tau\theta$ 2. sæpius est finale, quod est contra Regulam $\tau\theta$ *D.* ultimam. $\tau\theta$ χ . non est *D.* tum quia $\tau\theta$ χ . solitarie ponitur; tum quia est finale in voca.

vocabulo 9 ♀ 3x39x. septem litteris constante. Si excipis: Latinos habere vocabula seculittera desinentia in *d*. nempe *aliquid*, *aliquid*, *nunquid*. Respondeo: Has exceptiones non obstat. Siquidem *aliquid* habet omnes diversas, *aliquid* autem tertiam & septimam tantum easdem; vocabulum contra 9 ♀ 3x39x tertiam & quintam, item primam & septimam easdem; *Nunquid* verò secundam & quintam. Eadem ratio excludit *4*. si latinum *D*. non est finale in vocab. decem litteris constante, & *4*. est finale. *4*. non erit *D*. Neque character *b*. est *D*. ob similem rationem. *7*. non est *D*. latinum, quia passim *7*. est finalis, inspicere scripturam. *6*. non est *D*. finale. quia solitariè ponitur hic loci bis. *3*. non est *D*. quia est finale in vocab. 65443. Excipis dari vocabula quinquelittera terminata in *d*. apud Latinos, nempe *alud*, *illud*, *istud*, *quod*. Resp. Nullum quadrare; quia in 65443. tertia ac quarta sunt similes, contra acque fit in *alud*, *istud*, *illud*, &c. Neque *π*. est *d*. quia character *π*. solitariè positus est. Neque character *8*. est *d*. quia est tum finalis, tum solitariè positus. Character *5*. non est *d*. latinum, propter voculas 95. 65. 25. si *5*. est *D*. vocula prior desinet in *ad*. secunda in *id*. tertia similiter in *D*. at ejusmodi voculam præter *ad*, & *id*, Latini habent nullam. Character *o*. non est *D*. latinum; tum quia solitariè hic collocatum reperitur, tum quia & initialis ac finalis in unâ eademque vocali, quod est contra Reg. *π* *D*. latinæ litteræ ultimam. Nec character *3*. valet *D*. quia solitariè positus est in Epistolâ; Nec *o*. est *D*. utpote finalis in vocabulo *3* 25 *o*. Excipis significare posse *quid*, *quod*, *band*,
que

quæ sint quadrilittera terminata in *D*. Resp. Non quadrare, quid, vel quod, quia *Q*. nequit esse *Q*. ut liquet ex posito hujus characteris solitario, non haud, quia sequeretur *τὸ Q*. esse *H*. in *Q* 2. & sonare *ha*, quod absurdum est vocabulum. Dein *τὸ 5*. esse *u*. quod repugnat consideranti voculas *λ 5*. *95*. &c. Si *τὸ 5*. valet *u*. vocula *λ 5* definit in *Tu*, & vocula *95*. pariter; at tale nullum datur. Ergo relinquitur *τὸ D*. non esse finale in hoc scripto, si id sit latinum. Neque etiam ullus ex suprapositis characteribus valet *y*. quia apud Latinos *τὸ y*. partim solitariè non ponitur; partim dictionem non claudit, quod hic in his characteribus cernimus.

Neque characterum ullus repræsentat latinam litteram *H*. cum quia *H*. latinum per se solum nonquam collocatur; cum quia finale non est nisi in *ah*, *vah*, *proh*, cum quia finales isti characteres geminantur, quod contravenit *τῷ H*. Excipis: *τὸ P*. posse esse *H*. & voculam *Q* 25 *P*. *proh*. quatuor litterarum denotare. Resp. Minimè; cum, quia *τὸ Q*. nequit esse *P*. quia solitariè ponitur; cum, quia *τὸ 2*. non valet *R*. per collatas voculas *λ 2*. *32*. *2μ*. *ο 2*. *2χ*. Si character *2*. est *R*. vocula *2μ*. *2χ*. inchoabunt, sonabuntque *re*, *ri*, posterius autem est absurdum. Ergo & prius. Relinquitur ad ultimum igitur in hoc scripto finales non esse:

F G. P. Q Z. absolurè.

Quatuor verò B. D. H. Y. ex collatione remotas. Summa novem litteræ non sunt finales, nec esse possunt hoc in scripto, si sit latinum. Jam infero: Quatuordecim hic sunt finales: Ergo erunt vocales, a. e. i. o. u. & consonantes, c. l. m. n. r. s. t. x.

Jam

Jam novem characteres, qui in hoc scripto finales esse nequeunt, ut ostensum, subtrahes ab, in integro numero litterarum Alphabeti Latini, nempe 22. restabunt tredecim tantum characteres finales. At verò supra annotavimus quatuordecim distinctos. Unde argumentor: Quatuordecim characteres distincti finales repræsentant quatuordecim distinctas litteras latinas finales. Atqui hic loci tantum tredecim distincti locum habere possunt. Ergo tantum sunt tredecim litteræ distinctæ finales. Ergo scriptura non est latina. Moxd minus Italica. Neque Germanica, quia Germani solum O. exclamandi particulam solam ponunt. Quo probato transeo ad enucleationem oculi scripti, primoque investigo, ubi locorum lateat τὸ Q. dico igitur τὸ

5. 4. 2. χ. μ. 4. 7. ♀. 6. 3. π. φ. ο. ♂. 9.
 ♀. ξ. □.

non repræsentare Q. Gallicum, quia τὸ Q. perpetuò sequitur in medio dictionis vel ab initio positam idem character & consequenter eadem littera, nempe τὸ η. Character Η. non est Q. quia apud Gallos Q. in paucis est finalis, quæ huc accommodari nequeunt. Character 8. ♂. ex eadem ratione non est Q. Jam exscribo omnia vocabula, in quibus latet character λ. qui litteram Q. notat, nempe λ52. λ53. λ56χ0. λ5. λ53 ♂9χλ52. in quorum ultimo bis occurrit τὸ Q. & ♀957λ598. si τὸ λ. est Q. sequentes duo immediatè characteres, ubi τὸ Q. occurrit, erunt vocales, nempe:

5. 3. 6. 9. 2.
 u.

Qui

Qui extra controversiam, quanquam indeterminatè repræsentabunt vocales. Has ut determinaret sciam, exscribo solitarie positos characteres. Nimirum:

χ. 8. 6. π. ♂. ο.

Bilitteras Voculas.

♂2. ο2. 2μ. π6. 2χ. 43. π2. 3π. 95.

65. 32. χ2. 5χ. 42. 46. 9χ.

Trilitteras.

24μ. ♀64. λ52. π24. λ53. 5χ2. 65ο.

798. 49χ. π58.

Harum vocularum collatio viam sternet solutioni & inventioni vocalium, aliarumque litterarum. Quod ita fiet methodo à nobis institutâ: Character 5. est vocalis *u*. quia sequitur medianum *Q*. quod præit. Ergò in vocola bilittera 95. erit finalis, & in vocola 65. etiam finalis. Jam secundum Regulam Linguae Gallicae huc. *u*. primam. Significabit unum ex seqq. *tu*, *du*, *nu*, *su*, *ru*, *au*, *eu*, *ou*, priores quinque vocolæ hic excluduntur, quia τὸ 6. necessariò est vocalis, ut suprâ visum. Ergò tres posteriores applicari debent. Unde quaeritur de characterè 6. quam vocalem significet? Resp. nec character 9. nec character 6. est *e*. quia character 3. vel 2. necessariò disjunctivè esse *E*. Probatur ex vocolis 252. 253. τὸ λ. est *q*. τὸ 5. est *u*. tertia non erit *u*. quia non dicunt Galli *qua*, non *quo*. Ergò necessariò altera *que*, altera *qui*, sonabit. Ergò relinquitur, vocolas 95. 65. valere *au*, *ou*, quia tertia non datur. τὸ 6. verò non est *o*. quia in 46. τὸ 6. character est finalis, quæ terminatio dictionis in *o*. Gal-

lis

lis est inusitata. Ergò τ^6 6. erit *a*. Accedit adhuc alia ratio probabilis scilicet τ^6 6. non esse vicarium τ^0 0. quia 6. solitariè bis occurrit, quod non videtur exclamandi particulæ convenire, quanquam hæc pedem figere nolimus. Erit certè τ^6 6. *a*. & 9. *e*. stabuntque vocales inventæ hoc ordine:

5. 6. 9.

u. *a*. *e*.

Accedo dein ad voculam γ 2. collatam cum λ 2. λ 3. uterque character 2. & 3. sunt vocales, & quidem altera *e*. altera *i*. si τ^3 3. in γ 2. est *e*. τ^2 2. erit *i*. vocalis, & orietur vocula *ei*, Gallis ignota. Contrà: si τ^3 3. est vocalis, & τ^2 2. est *E*. emergit vocula Gallica: relativum *je*, ego, Pronomen. Sic denuo meum Alphabetum auxi duabus vocalibus:

6. 2. 3. 9. 5.

a. *e*. *i*. *o*. *u*.

Dein assumo voculam π 6. conferoque cum π 2. γ 2. 46. 43. 42. π 24. τ^1 π . in π 6. prior littera tanquam character solitariè positus voculæ Num. 50. erit vel *y*. hoc enim adhuc deest, vel una ex consonantibus Apostrophis capacibus, nempe *d c. l. m. n. s. t.* At, non *y*. quia non dico, *ya*, quod necessariò dicendum esset, si τ^1 π . in π 6. significaret *y*, dein, quia τ^1 y . apud Gallos non geminatur, ut τ^1 π . in hac scriptura videretur. Tertiò, quia vocula γ 2. cujus prior est terminaret in *y*. barbaram voculam. Neque locum habent *c. d. m. n. s. t.* ob voculam γ 2. quod sonaret *ic*, *id*, *im*, *in*, *is*, *it*, quæ voculæ exulant apud Gallos. Ergò erit *L*. habeoque *il*.

π : *L*.

Hinc

Hinc $\pi 6$. *la*. Inde progredior ad voculas 43. 42. 46. $\pi 24$. character 3. & 1. $\tau 0$ 2. est *e*. $\tau 0$ 6. est *a*. $\tau 0$ π . *l*. $\tau 0$ 2. est *e*. $\tau 0$ 4. incognita adhuc, in $\pi 24$. non est vocalis *a. e. i. o. u.* jam investigatz. Non γ . ob voculas 43. 42. aby. inchoaturas necessariò contra Genium Linguz Gallicz, quz non habet voculas bilitteras ejusdem formz. Ex consonantibus character 4. nulla est nisi *S*. quia quzunque characteribus littera $\pi 24$. postponatur, absurdam parturit vocem: quippe Gallis insolitiz sunt dictiunculae, *leb*, *led*, *lef*, *lem*, &c. Excipis: Atqui dici *leg*. legatum, *latus*, *lez*. Pluralis *les*. Resp. duo priora denotari per $\pi 24$. nequeunt, quia neque $\tau 0$ *G*. neque *Z*. initialis est in vocali bilittera, ut character 4. est in 42. 43. 46. Igitur relinquitur *S*. invenique voculam 43. quz valet *si*, 42. *se*, 46. *sa*, $\pi 24$. *les*, 59 54. *vous*, quz litterz, si superscribantur inventis characteribus spontè voculas alias aperiunt. A $\tau 0$ *S*. transgredior ad characterem χ . solitariè collocatum, & in voculis 5 χ . 9 χ . 2 χ . χ 2. reperitum. Character 5. est π . character 9. est *o*. character 2. est *e*. unde nullam aliam litteram $\tau 0$ χ . prater $\tau 0$ *N*. representat, habeoque *an*, *on*, *en*, *ne*. Probo autem $\tau 0$ χ . nullam aliam esse nisi $\tau 0$ *N*. inventis vocalibus praviis in 2 χ . 9 χ . 5 χ . evidentissimis rationibus, tum quia *b. f. g. h. p. q. r. x. z*. solitariè nunquam ponuntur; tum quia non terminant dictionem Gallicam bilitteram. Non enim dico, *eb*, *ec*, *ed*, *ef*, *eg*, &c. Excipis restare, *es*, *et*. Respondeo, $\tau 0$ *S*. jam inveni, $\tau 0$ *et*, excluditur; quia 9 χ . finiretur in *et*, & 5 χ . in *ut*, inconditas voculas, qualis non est *en*. Invento $\tau 0$ *N*. accedo ad $\tau 0$ 8. quod immediate sequitur characterem χ . conteroque cum vocali $\pi 78$.

prima

prima littera est *L*. secunda est *u*. tertia later; di-
troque *g*. necessariò esse vocalem ex naturâ apostro-
phi: Nullam autem aliam nisi *y*. quia omnes jam
erui:

Character *g. y.* significat,

Assumo post vocabulum 0259x4. desinens: - *evons*.
comparoque cum 02. item vocali solitariè posita 0.
Quæ non est *L. N. S.* jam inventæ. Non *R.* quia *R.*
non ponitur solitariè. Non *C. T.* quia non dicitur
evons, *tevons*. Ergò restat *d* hinc *devons*, & *de*,
& Apostrophus Propositionis *de*, *d'*.

Character 0. est *D*.

Dein accedo ad *ti p.* in 2° collatum cum 493 *mu*
fi - . dicoque *ti p.* in 2°. esse *T*. habeoque et. *foit*.
p. character est lit. *T*.

Ulterius inventâ *ti T*. accingor ad vocabulum
#79552. formæ hujus, *t. onne*, a quoque caracte-
rem 7. valere *R*. eritque voculam *monne*, inde
fluant, *voftre*, *diray*, *estre*, *Roy*.

Character 7. est *R*.

Dehinc accedo ad alios subinde characteres, assu-
moque ea vocabula, in quibus una saltem later, e. gr.
Q93xu. ubi occulta est *ti p.* nec non vocabulum
Q634. cujus primam nescio, affirmoque *ti p.* signi-
ficare *p.* unde emerge, *point*, *prie*, *pourquoy*, *phi-*
nion, *pas*.

Character *Q. p.*

Characterem *Q*. esse *F*. hinc *fais*, *fasse*, *diffé-*
rence,

Q. F.

Has autem litteras per characteres hosce significari patet, quia nullæ litteræ præstigi possunt, ut *Latina* exurgat vox. Jam characterem J . sumo solitariè positum, contendoque cum esse necessario, *c. d. l. m. n. s. t.* at non *d. l. n. s. t.* quos characteres habeo. Ergò, vel *C.* vel *M.* Non *M.* ob vocabulum $\lambda\varsigma\text{J}$ $\text{J}\varsigma\kappa\lambda\varsigma\text{2}$. desitutum *quimonque*, barbarum verbum *Gallis* & $\text{J}2\pi\varsigma\text{8}$ quod *valeret, meluy*. Igitur erit *C.* hinc *celuy, quiconque, &c.*

Character J . *C.*

Transio ad $\text{t}\phi$. quod est *M.* hinc *mannais, amis, amitié, &c.*

Character ϕ . est *M.*

Superfunt adhuc \square . qui valet litteram *G.* in *gloire*. ξ . qui *H.* in *choses*. O . qui *x.* in *aux, ceux*. Z . qui *B.* hinc *embarquerons, librement*. b . qui litteram *z.* in *apellez, abandonnez*. Integrum Alphabetum igitur evolutum est.

Vocales: *a. e. i. o. u. y.*

Characteres: *6. 2. 3. 9. 5. 8.*

Consonæ: *b. c. d. f. g. h. l. m. n. p. q.*

Characteres: Z . J . o . X . \square . ξ . π . ϕ . χ . q . λ .

r. s. t. x. z.

7. 4. u. O. b.

Sed aliam pandemus viam secundum Regulas examinandi quemlibet characterem sequentem in modum.

Primo: Annoto omnes characteres, & video, quinam sint finales, qui geminati, quique occurrant in voculis duarum litterarum, item qui initiales

les secundâ & tertiâ eâdem, ubi observo perfectâ epistolâ finales esse: μ . 2. 4. χ . B. 7. 6. 3. 5. o. ϕ . 8. π .

Secundo: Geminatas, ϕ . 4. χ . ζ . δ . 2. μ . 5. π .

Tertio: Initiales in voculis duarum litterarum, δ . o. 2. π . 9. χ . 4. 3. 6. 5. λ .

Quarto: Finales in voculis duarum litterarum, 2. 6. 5. μ . χ . π 3.

Quinto: Initialem 2. secundâ & tertiâ eâdem.

Sexto: Solitariè positos, χ . π . 6. 8. δ . o.

Hos characteres primò examino, præprimis τ o π . & χ . quia hi duo sunt initiales in voculis duarum litterarum, & finales, nec non geminatæ. Affirmo igitur: π . characterem non esse. *b. f. g. h. p. q. r. x. z.* quia hæ litteræ solitariè non ponuntur, quæ ratio sufficit. Non *c. d. m.* quia hæ litteræ sunt quidem in voculis duarum litterarum initiales, verùm nunquam finales, ut hîc in epistolâ in vocalâ 3 π . vides Regulam primam sub singulis litteris. Ex vocalibus non est *e.* quia hanc vocalem solam non collocant Galli. Non est *o.* quia vocula 3 π . sonaret, *ho*, vel *po*, disjunctivè: Quarum neutra stare potest, ob vocalas 32. 43. comparatas, ex quibus colligitur τ o 3. debere esse vel *P.* vel *H.* quod repugnat. Non μ . quia τ o μ . solitariè non ponitur, ut hic τ o π . Non est γ . quia character π . est in vocalâ duarum litterarum, nempe π 6. initialis, quod est contrâ Reg. primam litteræ γ . Excipis sub exceptionibus utique comprehendi, τ o γ . Resp. Hoc excludi; cùm quia τ o π . geminatur in scripto; Id quod contrâ Reg. quintam τ o γ . militat; cùm, quia τ o 6. esset *F.* & solitariè poneretur, quod pariter litteræ *F.* repugnat. Neque tandem est, quia

τὸ *i*. non geminatur, exc. *objicer*, *bijarrer*, quatenus
 men non queunt representari per vocabulum Num.
 159. quo character *w*. geminatur quarta & quinta
 à principio, contra ac fit in exceptis vocabulis.
 Itaque character *w*. disjunctivè valet *A. L. N. S. T.*
 Secundus character est Græcum *χ*. de quo assevero.
 Non esse, quia solitariè ponitur *b. f. g. h. p. q. r. x. z.*
 Non *C*, quia juxta primam Regulam litteræ *C. C. non*
est finalis in voculis duarum litt. Non *D. M.* ex
 pari ratione. Non *L*, idque ob vocolas *2χ. χ2.* si
 τὸ *L*. non est in voculis duarum litterarum finalis.
 Exc. *il*, vid. primam Reg. τὸ *L*. sequitur τὸ *χ*. non
 esse *L*. alias sequeretur vocolam *χ2.* eodem conti-
 nentem characteres oriri *L1*, Gallis inauditam, ut
 taceam collationem vocolæ *9χ*. multò fortius evin-
 cere. Ex Vocalibus non est *e. u.* quippe solitariè
 nunquam collocabiles. Non *i*. quia τὸ *i*. non ge-
 minatur. Non *y*. quia τὸ *y*. partim non gemina-
 tur; partim non est initialis in voculis duarum li-
 terarum. Non *O*. quia hæc littera non est finalis
 in voculis duarum litterarum, nec initialis in his
 voculis bilitteris. Exc. *on, or, os, ou, oy.* Objicis:
 Characteres duos *χ2.* posse ex his quinque saltem
 unam significare. Resp. Nullam, ob vocolam
2χ. quæ exprimeretur inverso litterarum ordine,
no, ro, so, vo, zo. Gallis inusitato. Ergò relinquitur
 ex Consonantibus tres *N. S. T.* Ex Vocalibus, *A.*
 Tertius ordine character est τὸ *2.* non potens susti-
 nere vicem consonantium sequentium, *b. c. d. f. g. h.*
m. p. q. r. x. z. cum quia hæc non sunt finales in vocu-
 lis duarum litterarum; ut character *2.* videatur in
 seqq. 02. *χ2.* π2. 12. 42. cum quia aliquæ ex his pla-
 nè non geminantur, ut *h. x. z.* cum quia aliquæ non
 gemi-

geminantur in fine, ut *b. c. d. &c.* Non est *L.* quia character 2. est in quinque vocalis finalis, quæ terminatio aduersatur & *L.* unicam tantum voculam nempe *il*, habens desinentem in *L.* Eadem ferè ratio excludit & *N.* vi Regulæ sextæ: & *N.* non terminat voculam duarum litterarum. Exc. *an, en, on, un.* Probatque & 2. non esse *N.* quia quinquies claudit dictiunculam bilitteram. Non *S.* ob parem ultimâ litteræ *S.* Regulâ comprehensam rationem, scil. & *S.* non finit voculam binarum litterarum. Exc. *ai, ei, oi.* Multò minùs *T.* quæ tantum in *et*, dictionem claudit, ut taceam plerasque consonantes non posse significari per characterem 2. quoniam hic character est initialis secundâ & terciâ simili in vocabulo Num. 29. Igitur ex consonantibus omnes exploduntur, ex vocalibus autem vi terciæ Regulæ lit. *E.* & 2. est determinatè *E.* Quartus character ad Regulâ examinatus est 6. solitariè positus primo intuitu iudicatur, *c'. d'. l'. m'. n'. s'. t'. a. j. o. y.* quippe hæ solæ solitariè collocantur. Instituto verò examine expanguntur *e. d. m.* quia hæ litteræ non sunt finales in dictione bilitterâ, ut & 6. conspicitur in 6. 46. Neque est *L.* quoniam & *L.* tantum in *il* dictionem terminat. & 6. autem in binis vocalis. Non est tandem *y.* quia *y.* non est bis in unâ voce, ut character 6. passim in scripto occurrat. Restant itaque *N. S. T. A. I. O.*

Quintus character est 5. finalis in 65. 95. 25. unde concluditur absolutè non esse *B. C. D. F. G. M. O. P. Q. X.* quippe hæ litteræ dictionem bilitteram non finiunt. Non *L. R. T. Z.* quia hæ dictionem equidem claudunt in *il, or, et, uz.* verùm in unâ tantum vocali, contrâ atque sic in 65. 95. ubi character

5. in duabus est finalis. Non *H. Z.* quia hæ non geminantur, ut *τὸ 5* in 0655634. quæ ratio quoque excludit vocales *i. & y.* supersunt igitur *N. S. A. E. U.*

Sextus character examinandus est *μ.* qui nequit significare in vocola *2μ b. c. d. g. m. p. q. x.* quia hæ non sunt finales absolute in vocolis bilitteris; Non *F.* quia sequeretur *τὸ 2μ.* notare *of, yf,* & consequenter *τὸ 2.* esse *y. & 2. e.* quod absurdum. Non *H. I. Z. Y.* quia hæ non geminantur, quæ omnia possunt demonstrari præcisâ characteris *2. τὸ E.* repræsentantis significatione. Assumpta autem *τὸ E.* in *2μ.* ostendo non esse *α.* quia non dico *αα.* Non est *E. L. R. O.* quia non dicuntur *Ee, El, Eo, Er,* Callis nimium vocolæ obsoletæ. Itaque restant ex Vocalibus *u.* Ex Consonantibus *N. S. T.* ut prodeant vocolæ ex *2μ.* sequentes *eu, en, es, et.* Quamquam verò characteres hi sex sufficerent ad resolutionem totius scripti, tamen alios adhuc examinabimus characteres. Assumo igitur characterem 4. septimum, qui occurrit in vocolis quarum litterarum initialis, nempe 42, 43, 46. unde concludo non esse *b. g. x. z.* quoniam hæ absolute non inchoant bilitteram vocolam Gallicam. Non *H. I. Y. Z.* quia hæ non geminantur, ut character 4. videtur, præterea inventus character 2. in 42. rejicit *F. P. R. U.* nec enim dico *se, pe, re, ve.* Nec *A. O.* ob eandem rationem. Supersunt jam *c. d. l. m. n. q. s. t.* Ceterum nec hæ omnes valere possunt. Non *C.* quia secundum Regulam quartam litteræ *C.* *τὸ C.* non est initiale ac finale. Exc. *caduc, codignac, clerc, chæc, coc, croc, corsic, &c.* quorum nullum significari potest per 490024. quod sex quidem litteras continet, sed ordine differentes à *corsic,* quippe in

in hoc omnes sunt distinctæ, in illo prima & ultima, tertia & quarta eadem. Non est *D*, quia hæc littera non est media in vocolis trium litterarum, ut character 4. cernitur in 24 μ . ex eadem ratione etiam non est *F*. quod quidem supra jam ostensum, juxta Regulam sextam litteræ *F*. quâ dicitur: *F. non est secunda ab initio littera, subintellige simplex.* Si excipis: Sub Regulâ contineri *afin.* Resp. tò 24 μ . non significare *afin.* eò quod tantum illud tribus constet litteris, *afin.* autem quatuor. Dein non est *F*. quia character 4. est initialis & finalis in vocola Num. 49. & vocabulo Num. 92. quæ positio tñ *F*. Callico adversatur. Excipis sub Regulâ tertiâ litteræ *F*. contineri exceptiones, *furtif*, *fantif*, *sief*, *fugitif*. Contrà: Non possunt habere locum duæ posteriores. tò *sief*. quidem, quia quatuor tantum habet litteras, tò *fugitif*. autem, quia septem, ut non convenient cum vocabulis Num. 49. 45 ♂ ♂ 24. & Num. 92. 49 ♀ ♀ 24. quæ adæquatè comprehendunt sex litteras. Instas tò *fantif*. & *furtif*. convenire numero litterarum cum vocabulis allegatis. Resp. Quoad Numerum præcisè, concedo, quoad repetitionem & ordinem nego. Quippe duo illa vocabula primam & ultimam, nec non tertiam & quartam habent easdem. Contrà autem, tò *fantif*. & *furtif*. omnes & singulas excepta primâ & ultimâ distinctas. Eadem ratio explodit tò *L*. cujus quarta Regula est hæc: *L. non est initialis ac finalis.* Exc. *leat*, *lequel*, *lucent*, *loyal*, *laignent*, *legal*, *liberal*, &c. quæ verò nequeunt significari per characteres vocabulorum 49. & 92. Num. tùm quia nulla exceptionum continet adæquatè sex litteras, præter tò *lequel*. quod tamen non potest repræsen-

eari, quia *Q*. character non est *Q*. tūm quia nullā
 istarum exceptionum tertiam & quartam habere
 similes. Non est *M*. ex collatione vocalis 24^m. pri-
 ma est *E*. si secunda sit *M*. & tertia, nempe *o* *μ*. vel
U. vel *N*. *S* *T*. sequitur vocalam exurgere *em*, *em*,
em, *em*. Hoc consequens cum sit absurdum, ab-
 surdum quoque erit antecedens. Par ratio elimi-
 nat *o* *N*. ut conferenti patebit. Præter hanc alia
 adhuc ratio excludit *o* 4. à significati suppositicia
 litteræ *N*. ex Regulâ quintâ: *N*. non est initialis ac
 finalis in vocalis quadrilitteris. Exc. *nain*. Subso-
 mo: *o* 4. in 46^m 4. est initialis ac finalis, nec tamen
 denotat *nain*. exceptam vocalam. Ergo 4. non est
N. Probo posteriorem partem subsumptionis ex
 collatione vocalis 49^m. Num. 174. Si 46^m 4. signi-
 ficat *nain*. *o* 4. in vocalis 49^m. erit *N*. Græcum *χ*.
 est *i*. Media numerus 9. necessariò vocalis *a*. *e*.
o. *u* 9. Vocalis *A*. excluditur, & quia *o* *a*. in *nain*.
 supponitur inventum denotari per 6. non per 9. &
 quia interpositio *a*. Callis inusitatam generaret vo-
 culam, nempe *nai* ob quam rationem reliquæ vo-
 cales exulant, quis enim audivit, *nei*, *noi*, *nai*, *nyi*?
 Non est *Q*. tūm quia vi Regulæ primæ *o* *Q*. non est
 in vocalis duarum & trium litterarum. Excipe: *qu*,
que, *qui*, quorum nullum denotatur per 46. 43. 42.
 neque per 24^m. non tria priora bilittera; Non pri-
 mum 46. quia *o* 6. non est *u*. Gallicum, siquidem
 solitariè positum; Non secundum 43. quia seque-
 retur vocalis 32. si prior character inciperet ab *u*.
 ultimam desinendam in *a*. qualem Galli ignorant.
 Non 42. quia character 2. est *e*. non *u*. sicut autem
 non denotatur bilittera vocalis *qu*. per 46. &c. ita
 nec trilittera per 24^m. quia in hâc 24^m. *Q*. est me-
 dia

dia littera, contra ac in exceptis verbulis *que, qui, ubi* &c. 4. est primus character; cum quia secundum tertiam Reg. *Q. Q. non occurrit bis in unâ voce*, quod videre est in 4. cum quia 4. continuò sequitur eadem littera, quod hic character 4. non præstat. Tandem character 4 non est T. propter voculam 24µ. 2. est E. 4. ex suppositione est T. Ultima necessariò erit vocalis; sed nulla, quia nulla ultimo loco posita generaret voculam Latinam; siquidem non dicitur *Gallis. eta, eti, etv, &c.* Igitur restat solum S. determinatè demonstratum, quod significetur per characterem 4.

Character 4. est S. Consona.

Octavus character est 3. habens præfixum characterem 4. in voculâ 43. Num. 78. dicoque characterem; esse extra controversiam vocalem; Non verò E. representatam per characterem 2. non o. n. quæ nullas pariunt voculas. Ergò vel a. vel i. ut exurgant voculæ *si, vel sa*. Cæterum 43. vocula non significat *sa*, aliàs sequeretur, characteres 32. denotare *as*, quæ vox est barbara. Relinquitur igitur 43. significare conditionalem conjunctionem, *si*.

Nonus character est *Omig*. Cr. solitariè positus. Unde primo aspectu inferitur disjunctivè esse, *c. d. l. m. n. s. t. a. i. o. y.* Dico notanter primo aspectu; nam institutâ collatione & perlectâ epistolâ manifestum fit characterem o. non esse C. quia tenore Reg. quarta litteræ C. *Littera C. non est inchoans & finiens simul eandem dictionem sex litteris constantem*, præter exceptam *corsic.* quæ dictio verò, quia sex distinctos characteres possidet non coincidit cum dictione, *oz&2xo.* quæ non duas tantum initialem & finalem

diversas habet, sed secundam & quartamenam. Pariter character o non est *L.* juxta Regulam quartam litteræ *L.* cujus exceptio sex litteris constat solum est Pronomen, *lequel*, numero litterarum quidem exactissime conveniens $\tau\theta$ 02 & 2X0. at ordine differens, ut intuenti planum fiet. Neque valet *M.* quia character o. est initialis & finalis in dictione Num. 102, quæ litterarum statio pugnat contra decimam Regulam litteræ *M.* Gallicæ, quæ dicitur, *M. non est finalis*, exceptis paucis, quorum nullum inchoat ab *M.* & terminatur in *M.* confer verba excepta, & videbis. Tandem non est γ . tum quia $\tau\theta$ γ . non inchoat dictionem latinam exceptis excipiendis; tum quia non bis est in voce una nisi sit finalis, neque est o, vocalis, quippe quæ non est finalis. Restant itaque adhuc, *d. n. s. t. a. i.*

Decimus character est δ . solitarius quoad positionem. Ex quo arguitur disjunctivè esse, *a. i. o. c. d. l. m. n. s. t. \tau\theta γ . quanquam solitariè aliàs occurrat, hoc tamen scripto per δ . nequit representari, eò quod sit bis in unâ voce Num. 105, 109. Excipis: γ utique esse bis in unâ voce, e. gr. in *juraye*, *noyeraye*, *synonyme*. Resp. Hac accommodari nequeunt vocabulis 105. 109. non priori; quia vocabulum centesimum quintum complectitur undecim litteras, quod nullum exceptorum habet; Non posteriori, quia in eo δ . est initialis, & consequenter nullum representare posset præter *juraye*, *juraye*. explodenda tamen, quia sex tantum litteras comprehendit, contra vocabulum centesimum nonum septem adæquatè.*

Undecimus character est 9. Numerus, de quo, attendendo vocolas 9X. 95. 798. 49X. pronuncio; Non

Non esse cum *b. f. g. v. x. z.* quia hæ litteræ non sunt
initiales in voculis duarum litterarum. Non *H.*
quia *H.* præfixum non ederet Gallicam vocem. Non
collatione vocularum *gx. 95.* si *9.* est *g.* & *gx.*
significat *qu*, quid significabit *95.* an etiam *qu* 3 at
impossibile planè est. *to y.* exulat, quia sequen-
ter *95.* significare *ys. of.* & consequenter *to s.* esse
absurdum. Ergo character *9.* non est *b. f.*
x. y. z.

Decimus character est *λ.* qui quia perpetuo
inter eundem characterem, nempe *5.* significa-
bitur ex hypothesi in existentis *Q.* quod primò
non potuissim. *to λ.* autem esse *Q.* confirmor
quando percurro Regulas *to Q.* ex quibus
nullam adversari Regulam characteri *λ.*
constat. Idem de characterè *5.* in littera
prehendo. Undecolligo *to λ5.* significare *qu*.
Cujus inventio, etsi sufficiat de-
scripto furtivo, alios tamen characteres ex-
prolixiori ratiocinio non immora-

termo igitur characterem decimum tertium,
solitarium, & in fine positum esse dis-
c. d. l. m. n. s. t. y. a. i. o. cæteris omnibus

quartus *9.* non est *x. y. z.* quia hæ
non sunt initiales in voculis trium littera-
rum. Non *F.* quia *F.* non est secunda ab initio, se-
cundam Regulam sextam, cujus exceptiones nulla
detrudent vocabulis Num. 43. Num. 159. Non
sequitur diversus.

Quintus est *φ.* græca littera probè distin-
guenda a characterè antecedente, nempe *9.* quia *φ.*
gemini.

geminatur. Non est *H.X.T.Z.* Non est *I.* quia *i.* tantum geminatur in *objicer*, & *bijarrer*, obsoletis vocabulis, neutiquam conferibilibus cum vocali Num. 9. scilicet *32442.* quinque tantum litteris constante. Non *Q* quia *ro Q* non bis occurrit in una voce, & consequenter non geminatur. Non est *F.* tum quia character *φ*. est secundus in vocali 161. Num. & Num. 175. quod militat contra sextam Regulam litteræ *F.* tum quia *F.* initialis non repetit seipsam, quod character *φ*. facit in vocali Num. 202. ubi in voce quinquelittera est initialis & penultima. Ut nulla exceptionum Regulam tertiam litteræ *F.* subnexarum ob excessum litterarum obstare valeant. Neque tandem est *G.* quippe quæ littera non est secundum septimam *G.* Regulam, *initialis ac penultima*, quo ordine vocabulo Num. 202. characterem *φ*. videre est in *φ2442.* qui situs excludit exceptiones quinque litterarum, *gange*, *gorge*; siquidem omnes distinctas habeant litteras, contra ac fit in vocali Num. 202. cujus prima & quarta, item secunda & quinta sunt pares. Ergo character *φ*. non est *F.G.H.I.Q.X.T.Z.*

Decimus sextus character 7. est initialis ac finalis in voce Num. 61. Ergo non est *B.* juxta sextam hujus litteræ Regulam. Non *C.* secundum quartam Regulam *C.* cujus exceptiones eò non impediunt, quod nulla constet octo litteris præter *cognac*, rejiciendum verò ob diversum litterarum ordinem, quod validius firmatur ex vocab. Num. 66. ubi char. 7. initialis antepenult. & ultimus simul est. Non *D* juxta 4. Reg. Est enim character 7. initialis, antepenultimus & finalis. Non est *F.* tum secundum Regulam tertiam litteræ *F.* quæ expressè dicitur :

ter: *F. initialis non repetit seipsum*, id est, si littera *F.* est in vocabulo initialis, non amplius recurrit.
 Quarto: Character 7. est initialis & seipsum repetit in vocabulo Num. 61. vocabulo Num. 65. 722437. 7226727. Ergò cum juxta Regulam nonam, quam juxta *F.* non est secunda ab initio, ut in vocab. Num. 133 character 7. ponitur. Non est *G.* juxta Reg. nonam *G. non est initialis & finalis*, ut hic character 7. voc. Num. 61. cernitur. *H. L. M. P.* quia hæ litteræ non sunt initialis antepenultimæ & ultimæ, vid. Reg. sextam litteræ *L.* quæ virtualiter & illativè hanc Regulam servat: *Non est initialis antepenultima & ultima.* *H.* non est finalis, nec erit initialis antepenultima & finalis, vid. Reg. quartam *L.* virtualiter servantem thesin supra citatam, vid. Reg. decimam *M.* Reg. ultimam *P.* Non est *Q.* quia *Q.* tertiz bis non occurrit, non *y x z.* ob rationem. Neque ob stare exceptiones quam Lector attentus judicabit. Ex Vocalibus non est *O.* quia hæc littera non est apud Gallos. Ergò supersunt *a. e. i. n. r. s. t.*

Primus septimus character est *Q.* is geminatur. Ergò non est *H. I. Q. X. Y. Z.* vid. Regulas suis locis.

Primus octavus character est *I.* finalis. Ergò non est *H. O. Q.* vide Regulas, quæ docebunt non esse exceptiones subjectas partim ob exceptionem, partim defectum, partim ordinem litterarum.

Primus nonus character est *X.* quem, quia servat versus, nempe vocula duodecimâ character nonagesimo tertio, character 6. non est

Q.

Q. vid. Reg. *Q.* septimam, quia character *Q* secundus est vocabuli Num. 93. Non est *F.* & quia character *Q* est initialis in voculis quatuor litterarum non est *x.* vid. secundam Regulam litteræ *x.* Ergo non est *Q. F. X.*

Vigésimus character \square est in voculâ quatuor litterarum Num. decimâ initialis. Igitur non est *x.* & quia sequitur diversa, vocab. Num. 178 non est *Q.* Itaque \square non est *X. Q.*

Vigésimus primus character ξ est secunda vocabuli Num. 24. Ergo non est *F.* vid. Reg. sextam *F.* Neque *q.* quia characterem hunc sequuntur diversæ, vid. Reg. *Q.* Ergo non *F. Q.*

Vigésimus secundus character \circ est finalis vocab. 153. item 94. Ergo non est *q.* Non *O.* ob eandem rationem. Sunt quidem Gallis vocabula desinentia in *O.* sed nullum tribus litteris constans, ut 65 \circ . id quod ex Reg. *O.* manifestum est. Ita sunt voculæ desinentes in *Q.* e gr. *coq. cinq.* quadrilitteræ non tamen representabiles per 65 \circ . quia character 6. in π 6. nequit notare litteram *C.* & character 2. in $\text{J}25\circ$. non supponitur pro *s.* utpote geminata in fine. Hoc ratiocinio absoluto describo singulos characteres unâ cum significato litterarum, siue determinatè, siue disjunctivè indeterminato.

Character π . est disjunctivè, *n. s. t. a.*

Char. χ . est disj. *n. s. t. a.*

Char. 2. est determinatè *E.*

Char. 6. est *n. s. t. a. s. o.*

Char. 5. est *n. s. a. e. u.*

Char. μ . est *n. s. t. u.*

Char.

Char. 4. est determ. S. consona.

Char. 3. est determ. vocalis i.

Char. o. est d. n. s. t. a. i.

Char. ♂. est a. i. o. c. d. l. m. n. s. t.

Char. 9. non est b. f. g. h. p. q. x. y. z.

Char. λ. est q. si τō q. scripto inest.

Char. 8. disj. est c. d. l. m. n. s. t. a. i. o. γ.

Char. ♀. non est f. g. x. y. z.

Char. φ. non est f. g. h. i. q. x. y. z.

Char. 7. est disj. a. e. i. u. n. r. s. t.

Char. ✕. non est H. I. Q. X. Y. Z.

Char. ℔. non est h o q.

Char. ℥. non est f. g. x.

Char. □. non est q. x.

Char. ξ. non est f. q.

Char. ♂. non est o. γ.

Hoc ratiocinio absoluto accingor ad investigationem scripti, quod citra difficultatem expedire jam queo. Ac primò quidem eas voculas exscribo, in quibus characteres inventi, alique, qui disjunctivè tres tantum, vel quatuor repræsentare possunt, nimirum μ. ♂. π. χ. 6. o. 7. occurrentes in seqq. vocalis χ π. 8. 6. ♂. o. solitariè positi, 32. χ2. o2. π6. 65. 43. 2μ. 5χ. 42. 46. 2χ. π2. λ5. 9χ 3π. ♂2. 95. duarum litterarum vocalis. Trium litterarum: 24μ. ♀64. λ52. π24. λ53. 5χ2. 65♂. 798. 49χ. π58. Eviecto quod characteres π. sit determinatè E. 4. determinatè S. character 3. determinatè τō i. assumo voculas 43. 42. 32. deprehendoque primum sonare si, secundum se, ultimum je, conferoque voculas π24. π6. 3π. prima desinit in es. primâ nondum cognitâ, tertia habet priorem i, quæritur quæ littera

tera sit character π . in $\pi 24$. & 3π . affirmo, juxta
 ratiocinium de characterē π . formatum suprà, cha-
 racterem π . esse disjunctivè *l. n. s. t. a.* & necessariò
 π π . unam ex his significare; nullam verò inspectà
 vocalē $\pi 24$. nisi *l.* ut exurgat *les*, Pluralis Pronomi-
 nis, *les tes*, Pluralis à *ton*, hæ enim solæ vocalæ
 habere locum possunt juxta judicium de characterē
 π . factum. Cœterum institutâ collatione caracte-
 ris, quæ semper observanda, video π π . non valere
 posse *T.* ob vocalē 3π . quæ definirer in *re*. vocu-
 lam Callis eliminatam. Igitur superest π $\pi 24$. *les*.
 3π . *ll.* $\pi 2$. *le*. estque character π . *L.*

Hunc characterem indagatam ad latus pono fi-
 nistrum characteris in ratiocinio collocari hoc
 modo:

Litt. π . est disjunctivè *l. n. s. t. a. o.* Deleoque π S .
 in omnibus characteribus, vel puncto subscripo
 noto, e. gr. in characterē χ . cujus ratiocinium est
 hoc:

χ . est disjunctivè, *n. s. t. a.*

ϕ . est disj. *n. s. t. a. s. o.*

ψ . est *n. s. a. e. n.*

& hoc per singulos characteres facio. Hæc delendo
 vel puncti subscriptio proderit id, ut statim interpo-
 nere possis litteram incognitam, & nunquam am-
 plius per inadvertentiam litteram investigatam re-
 petas, imò ejusmodi deletio characterem determi-
 narum, qui antea disjunctivè significabatur, gene-
 rabit. Invento π L . aggredior vocalē $\pi 6$. cui
 prior est *l.* ultimaque necessariò vocalis *a. i. o.* le-
 cundum

cundum ratiocinium supra confectum. Ex iis autem non *i. o.* quia prodirent vocalæ nequaquam Gallicæ, *is, io, &* quia supposito *to is*, esse Callitum, *to 6.* tamen nequireret significare vocalem *i.* quippe quæ jam inventa est in *3w. il*, vide ratiocinium characteris *z.* unde restat *a*, ut exoriatur vovula, *la*. Hoc *A.* inventum præfigo ad sinistrum latus characteris *6.* deleoque vel puncto infrà noto, omnes reliquas litteras, hæc facie. *A* character *6.* est disj. *n. s. t. a. i. o.* pariter hoc *A* deleo in omnibus characteribus, e. gr. character *x.* est disj. *n. s. t. a.* character *5.* est *n. s. a. r. o. u.* & sic percurro omnes characteres, quod notasse bis sufficiat.

A detecto *6.* char. qui aperit *46 ja.* transeo ad vovul. trilitteram *24µ.* cujus initiales hanc habent faciem, *esµ.* ultimamque facile ostendunt. Namque intuendo ratiocinium ignoti characteris *µ.* observo char. *µ.* esse disjunctivè *n. s. t. u.* & consequenter vovulam, *24µ.* sonare *esn. eff. esu. est.* quarum tres priores Gallicis inusitatæ sunt vocalæ; secunda etiam, supposito quod esset Gallica vovula, supposito inquam, excluderetur idèd, quia *24µ.* tribus distinctis gaudet litteris, contrà autem *eff.* penultimam & ultimam possidet easdem. Ita *T.* inventum trahie dependentem vovulam *2µ. et.* Deinde præfixo *77 T.* characteri suo, & ubique deletio in reliquis characteribus, conféro me ad vovulas *x2. 2x.* inverso ordine easdem omninò exhibentes litteras; dicoque *to 2.* esse *E.* determinatè. *to x.* vi ratiocinii disjunctivè, *n. s. t. a.* ex quibus *s. t. a.* expunguntur, imò jam expunctæ sunt, utpote jam inventæ, ut

Ee

rema-

remaneat solum *N*. pariasque voculam *ae*, & *et* pro-
 cum *en*, quam ad latus characteris *χ*. colloco,
 obliterato etiam *τ* *α*. quod ex eâ causâ nequit de-
 notari per characterem *χ*. cum nulla dictio Galli-
 ca sit *ae*, *ea*. Dehinc voculas, *9χ*. *95*. *5χ*. *25*. *23*.
253. *5χ2*. *49χ*. dependentes à se invicem, examino,
 recurrentesque ad ratiocinium characteris *9*. video,
 characterem *9*. non esse, *b. f. g. h. p. q. x. y. z.* qui-
 bus addo, ob inventum characterem *χ*. qui est *N*.
 nullam planè consonantem, nemo enim audivit di-
 ci *Callis*, *en. mn. rn.* &c. Ex Vocalibus exulant,
a. e. i. quippe jam in lucem editæ, relicto solo *O*.
 & *U*. ut vocula *9χ*. nōret disjunctivè *on*, *un*. sed &
 hic demonstrabo characteres duos *9χ*. non repræ-
 sentate dictiunculam *un*. sequentibus rationibus.
 Primò ex collatione voculæ *49χ*. si *τ* *9*. est *u* in *9χ*.
 sequitur voculam *49χ*. sonare *sun*. quæ absurditate
 suâ excluditur, quippe Galli non habent voculam
sun. necessariò resultantem, si char. *4*. est *S*. ut cer-
 tum, & *9*. supponitur pro *u*. & *χ*. est *N*. Secundò,
 clarè ex Vocabulo Num. 63. nempe *493μ*. ostendo,
4. est *S*. char. *3*. est *i*. char. *μ*. est *T*. & consequenter,
 si character *9*. est *u*. emerget *suir*. *Callis* quidem
 vox usitata descendens à *suivre* sequi. Sed tamen lo-
 cum hic non habens, quia *9*. repræsentat vocalem *e*.
 ut oriatur *soit*, ab *estre*. non *u* quod clarissimè pro-
 bo ex Regulâ primâ litteræ *U*. *Callici* ita conceptâ.
U. non est in voculis duarum litterarum initials Exc.
va. un. uz. in quibus *τ* *u*. est initialis, sicut char. *9*.
 in *95*. *9χ*. hic quaeritur an per voculas: *9χ* *95*. re-
 præsentetur unâ ex voculis exceptis, & respondeo,
 nullam, non primam, va scilicet, quia litteram *A*.
 per characterem *6*. distinctum à characterē *χ*. *5*. re-
 præ-

presentatam jam reperi; non secundam, sc. *nn* quia *τ* *z*. est *N*. non verò *ς*. minimè omnium tertiam, nempe *nz*. obsoletam, quia neque char. *z*. neque *ς*. valere potest *z*. Ergò relinquitur vocalis *o*. solvunturque *δ* *z*. *on*. *49* *z*. *son*. annotoque inventum characterem *g*. *o*. adque latus pono ratiocinii. Jam superest ex Vocalibus adhuc investiganda *u*. & *y*. inter quas priorem facile invenio in vocali *sz*. Ultima est *N*. antecedente extra controversiam vocali *u*. *e*. *i*. *o*. *u*. *y*. sed omnibus inventis præter *u*. *y*. quantum posterior nequit locum habere ob absurdam vocalam emergentem *yn*. nec non, quia *τ* *ς*. character præcisâ collatione, (vide ratiocinium,) nequit supponi pro *y*. vid. & Regul. littera *y*. Gallici. Manet igitur *u*. denotatum per characterem *ς*. ex quo fluunt voculae, *un*, *uu*, *eu*, *une*, &c. Jam, cum vocales invenerim omnes præter *y*. nullo negotio consonas detego. Assumptâ namque vocali *as*. & connexis *as2* *as3*. quarum sola initialis adhuc latet, ajo eam esse *q*. quia nulla præfigi potest *τ* *as*. *as2*. &c. ut appareat vox Gallica, præter *Q*. *qm*, *que*, *qm*. Hanc litteram annoto ad latus characteris, deleoque *Q*. in Alphabeto, ad manus habendò, ut, quæ incognita est, interponere, præponere vel postponere possim. Pergo & assumo vocalis *o*. *o2*. vocabula *o2sz4*. cujus omnes notæ præter primam, *as6z0*. cujus ultima, *szas32as02*. cujus penultima me latet, affirmoque de eo inspecto ratiocinio characteris *o*. esse *d*. *n*. *s*. *t*. *d*. *s*. præcisâ collatione aliarum vocalium præcisâ etiam inventionem aliarum litterarum. Inventionem autem litterarum attentâ, ajo non esse *n*. *s*. *t*. *d*. *s*. utporè jam superius detectas, imò dico conferendo vocabula supra posita, posito,

quòd nondum invenissem has litteras, nullam posse stare præterquam *d.* quòd absurda orirentur vocabula, contrà autem Gallica, si *D.* assumatur, nempe *d.*, *de*, *quand*, *inquiétude*, *démons*, &c. Jam omnes vocalium parvarum characteres detexi, præter \mathfrak{J} . \mathfrak{Q} . \mathfrak{O} . 7. 8. adhuc in oculis duarum triumq; litterarum à me exscriptis seorsimque annotatis. Quæritur quam litteram denoret \mathfrak{J} . in $\mathfrak{J}2$. cujus ultima est *e*. Ex ratiocinio \mathfrak{J} . video, \mathfrak{J} . esse *a. i. o. c. d. l. m. n. s. t.* cùm verò *a. i. o. d. l. n. s. t.* jam detexerim supersunt *c.* & *m.* quatum posterior, nempe *M.* eliminatur ob voculam $\mathfrak{J}2\mu2$. defuturam in *mette*, Callis ignotum verbum, aliaque vocabula, nempe Num. 140. Num. 170. Num. 183. & unde efficitur \mathfrak{J} . valere *e'*. Inde accipio \mathfrak{Q} . characterem in $\mathfrak{Q}64$. & $\mathfrak{Q}93\mu$. deprehendoque esse determinatè *p.* & generatim *pas. point*, &c. Namq; vocalium nulla præponi potest præter *y*. quæ verò absurdam producit voculam. Excipis tres characteres $\mathfrak{Q}64$. voculam significare posse, *cas*, *las*, *mas*. Respondeo: Esse quidem hæc vocabula Gallica, verùm expungi, tùm quia *ci C. L. M.* jam inveni; tùm quia, posito nondum litteras investigatas esse, tamen excluderentur per vocem $\mathfrak{Q}93\mu$. collatam, terminaturam in *monst* vocem Callis ignotam. Ergò character \mathfrak{Q} . notat, ut suprà dictum est *P.* Investigato characterè \mathfrak{Q} . *et p.* significante considero voculam Num. 137. nempe $\mathfrak{Q}732$. item voculam Num. 15. $\mathfrak{Q}957$. &c. dicoque tenore scrutinii, quod ante oculos continuò habeo, characterem 7. esse disjunctivè *a. e. i. u. n. r. s. t.* in quibus cùm septem sint jam inventæ, relinquitur solum *R.* posito etiam (loquor iterum ex hypothesi)

non-

nondum inventas esse litteras *a. e. i. n. s. t.* tamen excluderentur vi absurdi vocabuli emerfuri, cum non dicatur Gallicis, *pona, pone. poni, pōn, pou, pont,* sed *pour*, quod genuinum est verbum.

Char. 7. est *R*

Ulterius promoveo assumendo voculam 798. = 58. in quibus nescio, quid valeat *7* 8. peractoque examine colligo aliam non esse posse præter *7*. ut prius sonet, *Roy*. Posterius, *luy*. indeque dependens, *celuy*, quam assertionem confirmo ex ratiocinio characteris 8. ita concepto: Character 8. disjunctivè est, *c. d. l. m. n. s. t. a. i. o y*. ex his verò, cum *c. d. l. q. s. t. a. i. o*. jam sint cognitæ, per sufficientem enumerationem partium manent *m. & y*. disjunctivè significabiles per characterem 8. cujus priorem verò, nempe *m*. character 8. notare 798. nequit ed, quod vocula 798. terminanda esset in *aem* ignotam Gallico idiomati dictionem, ut taceam rationes alias, nempe *celuy*, terminari debere: *celum*, inauditum prorsus verbum. Ergò tandem *7* 8. representabit *y*. Superest *o*. character Astrologicus Oppositionis signum, qui negativè non est (videtis Scrutinium,) *o. q.* absolute citrà collationem loquendo, habito autem respectu ad antecedentia. Non *c. d. l. n. q. r. s. t.* Non Vocales *a. e. i. e. n. y*. utpotè jam inventæ litteræ, non *b. f. g. h. m. p. z.* ex collatione voculæ, 65. *o*. vocal. Num. 97. item vocal. Num. 153. *7* 250. prior vocula incipit ab *an*, posterior à *cen* - . ultimis latentibus, qui nullam aliam significare valent, præter *x*. ut emergant dictiones Gallicæ, nimirum *aux, cenx*. Itaque jam detexi sequentes characteres occurrentes in voculis duarum & trium litterarum, nempe :

1. f. e. l. n. c. d. o. u. a. y. p. r. q. t. x.

3. 4. 2. m. z. ſ. o. 9. 5. 6. 8. ♀. 7. λ. μ. ♂.

Unde supersunt character ♀. ♂. b. z. □. ē. sex adhuc. De quorum primo pronuntio, juxta rationem supra conceptum ♀. non esse f. g. b. i. 9. x. y. z. Ergo disjunctivè (ita infero,) esse a. e. o. u. b. c. d. l. m. n. p. r. s. t. Ex his invenit cum sint omnes præter b. & m. relinquitur, quod ♀. sit disjunctivè b. vel m. Jam applico has litteras vocabulo nono, ♂. 942. prima est c. secunda est o. ultima e. si ♀. est b. vox desinet *cobbe*, absurdissime. si verò M. emerget *comme*, usitatissimum Gallis adverbium, quod confirmabitur magis ex reliquorum scripto contentorum vocabulorum conferentia, ut non sit necesse, nos esse prolixiores. Transgredior ab hoc ad characterem z. unà cum ♀. in primâ statim epistolæ dictione positum, ajoque non aliam valere litteram nisi b, ut emergat *versablement*, & *bien* voculâ duodecimâ, &c. Porro □. in vocab. Num. 27. item Num. 178. necessario 178 erit g. tùm quia alia jam sunt demonstrata; tùm quia nulla interponi, præponique posset, quæ ederet Gallicam vocem præter G. in *regardant*, & *glosse*. Character ♂. secundum normam scrutini; non est h. i. q. x. y. z. quia hæ non geminantur, non b. c. d. g. l. m. n. o. p. q. r. s. t. x. y. quia etiam hæ jam sunt apertæ. Adde, quod nulla dictio Gallica resularet, posito, litteras istas nondum detectas esse; Igitur restat r. F. in *effet*. voculâ Num. 29. *fait*. voculâ Num. 52. &c. Inde ad characterem ē. transeo in ♂. 942. vocul. Num. 39. significantem *chose*, ob rationes sæpe numero allegatas, etque

L. H.

É. H. passim in scripto obvium. Ultimus nempe character B. est z. quia omnes litteræ jam sunt inventæ præter solum z. representatum per B. distinctum ab omnibus aliis characterem, & consequenter distinctæ litteræ significativum. Igitur cum omnes aperuerim characteres, scriptum Gallicum propositum ita deregitur, estque sequens ex supplemento Freinsheimii, lib. II. p. 92. In Gallicam converso per Mon. de Vaugelas.

Evoluta Scriptura Gallica.

*V*eritablement, ce n'est pas sans raison, que comme gens de bien & passionnez pour la Patrie, vous estes en inquietude pour les choses qui la regardent. En effet on ne peut nier que nous n'entreprenions une chose difficile; & si après l'avoir commencée temerairement, le succès a fait aussi condamner, il n'y a point de repentir qui soit capable de reparer cette faute. Ainsi avant que de faire voile, nous devons consulter si nous nous embarquerons, ou si nous demeurerons au port; mais quand nous nous sommes abandonnez aux vents & aux flots, alors nostre course dépend de leur inconstance & de leur caprice. C'est pourquoy je ne trouve point mauvais que vostre opinion soit differente de la mienne, au contraire je fais estat de vostre franchise, & je vous prie de la conserver, & de respondre librement

à toutes les choses que je vous diray. Ceux qui veulent meriter d'estre appellez les amis d'un Roy, se proposent moins, en le conseillant, sa faveur & son amitié, que sa gloire & son interest. Et quiconque est d'avis qu'on fasse les choses d'une autre façon qu'il ne les feroit luy-mesme, il n'instruit pas celuy qui luy demande conseil, mais il le trompe.

CAPUT XL.

*Regulas Italicae Linguae cum
exemplo continet.*

Claudis agmen Italica pari ferè methode, ac Gallica tractata. Qui alterutram rectè noverit, ambas noverit, imò nec hastantùm, sed & Hispanicam, quamvis multis modis ab Italica deflectat. Volueramus quidem & illam regulis comprehendere, imò comprehendimus, sed voluminis magnitudo emeritura prohibuit. Attendat, moneo, benevolus Lector, saltem unicam linguam, & cum admiratione proficiet: in lingua vernacula. Quod dictum volo Gallis, Hispanis, Italis, Suecis, Hungaris, Anglis, Belgis, Polonis, & in universum omnibus Gentibus, quarum singulae sibi regulas amulatas formare possunt. Cœterùm hoc velim scias Lector benevole, me prolixitatem vitasse, & de industria unicum tantum exemplum Italicum sumisſe, cum facilis sit per Regulas applicatio, & sedulus investi-
gator.

gator quodcunque exemplum oblatum discernere, distinguere, distinctum secundum regulas explicare nullo fere negotio queat. Sunt verò proprietates Linguae Italicae Litterarum sequentes.

A.

1. **A** non geminatur. 2. Non est initialis in vobula bilittera. Exc. *ad, ai, ah, al, an*. 3. Non est finalis in voculis duarum litterarum. Exc. *da, fa, ha, la, ma, sa, va*.

Affirmativae proprietates sunt: 1. A, solitarie ponitur. 2. Saepius est initialis secundâ & terciâ eadem. 3. Ter occurrit. 4. Finalis est.

B.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum. 2. Non est initialis secundâ & terciâ simili. 3. Non in voculis trium litterarum. Exc. *bei, bel, ben, bea, heo, bue*. 4. Non est secunda & tertia, si prima & quarta sunt eadem, nisi illae sint a, ut in *abbadia*. 5. Non est initialis & geminata, nisi in verbis à b. inchoantibus, in quibus esse potest initialis & geminata, ita ut geminata sit penultima & antepenultima, vel quarta & quinta à fine, e. gr. *babbo, brabbe*. Exc. *babbuaggine, babbussaggine, babbuino, babbuosso, bibbia, bubbanna, bubbola*. 6. Non geminatur sequens seipsâ simplici, nisi sit secunda ab initio, e. gr. in *ebbra*. 7. Non bigeminatur in unâ voce, nisi sit vel penultima & ultima, vel quarta & quinta à fine, e. gr. in *abbrevierebbe, abbrevierobano*. 8. Non est in reciprocis. 9. Non est secunda & tertia in quadrilittero. 10. Non est finalis.

Et

Affirm.

Affirm. Sape geminatur circa principium.
2. Ter occurrit. 3. Geminatur inter simplices.

C.

1. Non est in voculis duarum litterarum. Exc. *ce, ch, ci, ca*. 2. In voculis trium litterarum non est initialis. Exc. *che, chi, ciò, coi, col, con, cui*. 3. Non est initialis secundâ & tertiâ eâdem. Exc. *cooperare, cooperante, cooperatore, cooperazione, cum casibus tam nominum quàm verborum*. 4. Non est prima & tertia in voculâ quadrilitterâ. Exc. *cece, ceta*. 5. Non est media in trilittero. Exc. *aco, pro, ago*. 6. Non est secunda & tertia in quadrilittero. Exc. *ecco*. 7. Non est secunda & tertia, nisi si quarta & prima à principio sunt similes, nisi sint *vel a, e, o, e. gr. in accadere, eccedere, occorso*. 8. Non bigeminatur in eâdem voce. Exc. *raccapricciare, accoccare, raccoccare, fiocaccaccio, secchereccio, seccareccio, fette-nericcio, stracciajacco, uocellaccio, acciaccare, bocca-ccio, sboccaccarsi*. 9. Quater non occurrit. Exc. *accecatrice, acconciatrice, cacacciano, cacciatrice, in-crociechiare, incrociechiato*. 10. Quinquies non occurrit. Exc. *scioccaccio*. 11. Non occurrit in reci-procis. 12. Non est finalis.

Affirm. C. solitarie ponitur pro ci. 2. Geminatur sape. 3. Est initialis & geminata. 4. Ter occurrit simpliciter posita in *incircosciso*. 5. ch. bis occurrit in unâ voce, nempe *schuchereare*.

D.

1. Non est in voculis bilitteris. Exc. *ad, da, de, di, dò, dà, od*. 2. Non est initialis secundâ & ter-tiâ

piâ eadem. Exc. *dee, deessa.* 3. Non est secunda in trilittero. Exc. *eda, ode, odi, odo.* 4. Non est initialis ac geminata, nisi sit tertia & quarta dictionis littera, e. gr. in *daddovero, daddosso.* Exc. *domeneddio.* 4. Non est initialis & tertia in voculâ quadrilittera, Exc. *dadi, dado.* 5. Non ter occurrit nisi geminetur. 6. Non bis geminatur. 7. Non est secunda & tertia nisi prima & quarta sit a. Exc. *iddio.* 8. Non est secunda & tertia in voculâ quadrilitterâ, Exc. *adda, addi, addo,* ab *addare.* 9. Non est in reciprocis. Exc. *adda, odo.* 10. Non est antepenultima, & ultima. 11. Non est finalis nisi apostrophata, e. gr. in *audand', ond'.*

Affirm. 1. Solitariè ponitur d'. 2. Geminatur. 3. Geminata antecedens habet sequentem simplicem, v. gr. in *addimanda.* 4. Geminatur inter similes, e. gr. in *addare, fredde, iddiq.*

E.

1. **N**on est initialis in voculis duarum litterarum. Exc. *ed, eh, ei.* 2. Neque est finalis. Exc. *ea, de, le, me, ne, se, te, ve.* 3. Non geminatur. Exc. *dee, deessa, preeminenza, alii preminenza, anncentare.*

Affirm. 1. E. solitariè ponitur. 2. Quinquies imò sexies in una dictione occurrit. 3. Szpè voces terminat.

F.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum. Exc. *fa, fe, fo, fu.* 2. Non initialis secunda & tertia eisdem. 3. Non initialis ac geminata simul. 4. Non est secunda ab initio, nisi sit vel geminata, ut in *affabile,*

bile, vel initialis sit *S. Exc. asa, esmera.* 5. Initialis seipsam non repetit, nisi repetita sit quarta vel sexta dictionis littera, e. gr. in *forfice, falsificatore. Exc. Filosofo, Filosofi, Filosofale, Filosofare, Filosofante, Filososeggiare, Filosofia, Filosoficamente, filosofare, filosofico, fruttificante, fruttificare, fruttificazione, fruttifero, frondifero, fumifero.* 6. Non est secunda & tertia, nisi prima & quarta eadem, sine vel *a*, vel *e*, e. gr. *affannare, effetto.* 7. Non est initialis ac penultima. *Exc. filosofo, filosofi, filosofa.* 8. Non est initialis in voculis trilitteris. *Exc. fai, far, fin, fio, fra, fra.* 9. Non est secunda & penultima. 10. Non est in reciprocis. *Exc. asa, affa.* 11. Non occurrit ter nisi geminetur. 12. Non est secunda & tertia in quadrilittera. *Exc. affo, assi, affa.* 13. Non est finalis.

Affirm. 1. est penultima. 2. Geminatur. 3. Geminatur inter similes. 4. Congeminatur sepius cum reliquis consonantibus.

6.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum. *Exc. gl.* 2. Non est initialis secunda & tertia iisdem. *Exc. giu, à gire, ire.* 3. Non est initialis & geminata. *Exc. gaggia, gaggio, galleggiare, gareggiare, gareggiatore, gareggioso, gialleggiare, giuggiolo, giuggiola, giuggolino, gragnolia, gregge, greggia, greggiola, giadaggio, guiggia, guerreggiare, guerreggiatore, grosseggiare.* 4. Non est initialis in trilittera vocali. *Exc. gia gio, eo giu, giu, gli, gru.* 5. Non est media in voculis trium litterarum. *Exc. ago.* 6. Non est initialis ac penultima. *Exc. giga, galanga, galigo, galigi, galiga, gastigo, gastigi, gasta, gergo, giogo, gorga, gorgo,*

gergo, guardingo. 7. Non est secunda & tertia in quadrilitero. Exc. gogi. 8. Non est secunda & tertia primâ & quartâ iisdem. Exc. aggavignare. 9. Non occurrit ter, nisi geminetur. Exc. gorgogliare, gorgoglione. 10. Non bigeminatur. Exc. maggio-reggiare. 11. Non est in reciprocis. 12. Non sequitur geminatam. 13. Non est finalis.

Affirm. 1. Geminatur sæpè. 2. Geminatur inter similes. e. gr. legge.

H.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum. Exc. *ah, eh, oh, uh, ha, ho, ch*. 2. Non est initialis secunda & tertia iisdem. Exc. *hura, huve, huixola, huvola*. 3. Non est initialis in voculis trium litterarum. Exc. *han', hai, hoi, hor', hui*. 4. Non est secunda & penultima. 5. Non geminatur. 7. Non est in reciprocis. Exc. *shi, oho*. 8. Non est finalis. Exc. *ah, eh, oh, uh, deh, doh, veh, vuh, ouh, puh, chih, dch, anch', perch', qualch', ricch', bench. &c.*

Affirm. 1. Bis occurrit in una voce. 2. Sequitur antecedentem geminatam cc. in *schiccherare. gg. in allegghiare*. 3. H. paucissima habet vocabula.

I.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum. Exc. *io, il, in, ai, ci, di, ei, li, mi, si, ti, vi*. 2. *ti* initialem I. non sequitur geminata, *b. c. d.* Exc. *iddio, f. g p. s.* Exc. *issosatto. t.* Exc. *itteritia, u. z. exizza* 3. Non geminatur inter similes. 4. Sola geminatur in fine.

ne. Exc. *des, coetaneæ, momentaneæ, & consonantes apostrophatas R S T. in hann', porr', poss', sott'.*

Affirm. 1. Solitarie collocatur syllabamque constituit. 2. Geminatam l. sequitur geminata ss, unde si dux geminataz immediate se consequuntur, erunt illæ l. & s. Exc. *anteentare.* 3. Quater occurrit in *inimici.* 4. Finalis est geminata, præcedentis seipsâ simplici, e gr. in *esseretii, initii.*

L.

1. Non est in voculis duarum litterarum. Exc. *al, il, la, le, li, lo, gl'.* 2. Non est initialis secundâ & tertiâ pari. 3. Non est in trilittero initialis. Exc. *lai, lei, lai.* 4. Non initialis ac geminata. Exc. *Ladroncellario, ladroncello, lancella, lardello, stoncello, letticollo, libello, livello, livellario, limbelluctio, lolla, loquella, lulla, Lucullo.* 5. Non est media in trilittero. Exc. *ala, ale, ali, alo, gli.* 6. Non est secunda & tertia in quadrilittero. Exc. *alla, alli, allo, ella, elle, etti, ello.* 7. Non est secunda & tertia, nisi prima & quarta sint a. Exc. *elleboro, eltera, illicitamente, illirica,* 8. Non bigeminatur. Exc. *bollicella, collicello, gallinella, pellicella, pellicello, polloncello, vallicella, villanella.* 9. Non est finalis in vocalium litterarum. Exc. *all', bel', cel', col', dal', del', fus', mol', egl', nel', pes', sal', val', val', nol.* 10. Non est geminata finalis, nisi in quadriliteris, *coll', dell', dall', nell', mill'.* imo in quadrilitero non est finalis. Exc. *qual', qual', etel', vuol.* 11. Non est antepenultima & ultima.

Affirm. L' solitarie collocabilis est. 2. Antecedit solitarie collocata consonantem. 3. Sæpè geminatur. 4. Geminata antecedit simplicem, vid. *infra.*

M.

M.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum. Exc. *ma, me, mi, mo.* 2. Non est initialis secunda & tertia simili. 3. Non est initialis in voculis trium litterarum. Exc. *mal, mar, mei, mia, mie, moia, mor.* 4. Non est initialis & geminata, nisi sit affixum *ma* in verbis. Exc. *mamma, mammata, marcina, maremmana.* 5. Non est prima & tertia ab initio, nisi media sit vel *E.* vel *O.* vel sit geminata. 6. Non est media in trilittero. Exc. *amo, ami, ama, imo, ome.* 7. Non est secunda & tertia in quadrilittero. 8. Non initialis & ultima. 9. Non est secunda & tertia, si prima & quarta sunt eadem, nisi sit *A.* i. e. gr. *imminente.* 10. Non est secunda & geminata in eadem dictione, nisi sit penultima & antepenultima. Exc. *impromettere.* 11. Non est in reciprocis. Exc. *ama, imi.* 12. Non est finalis, nisi per apostrophum in *prim.* &c. 13. Non est antepenultima & ultima.

Affirm. *M.* solitariè ponitur. 2. Ter occurrit etiam non geminata. 3. Geminatur sæpè. 4. Sæpius est prima & penultima, maxime quando quarta & quinta à fine sunt eadem, e. gr. in *massimo, maturissimo.*

N.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum. Exc. *an, in, un, ne, no.* 2. Non est initialis secunda & tertia eadem. Exc. *nuola, nuolo, nuologia, nuotato, nuoletta, nuoletto, nuolofo.* 3. Non est initialis & tertia. Exc. *nano, nona, nanfa, nenufar, inferno, nonche, nondimeno, nonhier, nuntiare, nuntiante,*

sianto, nantio. 4. Non est initialis & geminata si-
mol. Exc. *nonna, ninna, hinnare, ninnellare, nanno.*
5. Non est media in trilittera vocula. Exc. *ana, ant,*
ano, ani. 6. Non est secunda & tertia in quadrilit-
tero. Exc. *anno, anni, inno, inni.* 7. Non bigemi-
natur. Exc. *anninnare.* 8. Non est initialis & fina-
lis. Exc. *nien', nissun', non.* 9. Geminatam non
antecedit & sequitur. Exc. *anneentare.* 10. Non
sequitur geminatam nisi sit E. U. e. gr. in *douunque.*
anneentare. 11. Non est antepenultima & ultima.

Affirm. 1. N' solitarè ponitur. 2. Admittit
apostrophum à fine in *banni.* 3. Rarò finalis est.
4. Quater occurrit. 5. Geminat antecedentem se-
ipsam simplicem, ut pleræque consonantes. vid. Ta-
bular. 6. In trilitteris sæpè est finalis.

O.

1. **N**ON est in voculis duarum litterarum. Exc.
or', od, co', do', fo', io, bo', to, mo', no', po', so', ro',
uo. 2. Non geminatur.

Affirm. 1. solitariè ponitur, dictionemque con-
stituit. 2. Sæpè dictionem claudit. 3. Est ante-
penultima & ultima. 4. Quater occurrit.

P.

1. **N**ON est in voculis duarum litterarum. Exc. *po'.*

2. Non est initialis secundâ & tertiâ eadem.
Exc. *pii, piissimi, piissimo.* 3. Non est initialis in
trilitteris. Exc. *pan, pel, per, pie, pio, pin, pis, pec,*
poi, pro, puo, pur. 4. Non est media in trilittero.
Exc. *ape, epa, api.* 5. Non est prima & tertia in
quadrilittero. Exc. *Pape, Papi, Pepe.* 6. Non est
initia-

initialis & geminata. Exc. Pappa, Pappo, pappare, pappagallo, pappardelle, pioppo, poppa, poppare, poppella, na, presapporre, cum temporibus suis, presuppositione, presupposto. 7. Non est secunda & tertia in quadrilitero. Exc. appò. 8. Simplex antecedens non habet subsequenter geminatum. Exc. sopraprendere, soprapreso, soprapresa, soprappagato, soprapigliare, soprapporre, soprapposta, soprapprendimento. 9. Non est in reciprocis. 10. Non est finalis.

Affirm. 1. Saepius geminatur. 2. Plerasque dictiones inchoat. 3. Mutatur in F. Filosofo, pro Philolophus. Item in T, ottimo, pro optimo.

Q.

1. **Q** Non est in voculis duarum triumque litterarum. Exc. qua, que, qui. 2. Non initialis secunda & tertia eadem. 3. Non geminatur. Exc. soqquadro, soqquadrare, cum suis temporibus inflexis, squeqqueramente, squeqquerato. 4. Initialis teipiam non reperit. Exc. qualunque, quantunque, quinquagesimo, quinquennio. 5. Non est in quadrilitero initialis. Exc. qual, quel, quei. 6. Non est secunda in quadrilitero. 7. Non est inter similes. 8. r. Q. siue initialem, siue mediam immediate sequitur n. si sic diversa. 9. Non est in reciprocis. 10. Non est finalis.

Affirm. Q. rara est Italica littera, substituentibus pro ea vel g. in seguire, vel ch. in che, ejusdem Organi litteras, ut in aliis vocibus contingit, quam consonantium permutatione Grammatici decere deberent.

R.

1. **N**on est in vocalis duarum litterarum. Exc. *Rr*, *or*. 2. Non est initialis secundâ & tertiâ eâdem. Exc. *reedificare*, cum suis temporibus modisque, *reedificatore*, *reedificatione*, *runido*, *runidamento*, *runidezza*, *runistare*, *runificare*, *runifico*. 3. Non est initialis in trilitterâ. Exc. *Rai*, *rei*, *reo*, *rio*. 4. Non est initialis & tertiâ in vocalâ quadrilitterâ. Exc. *rara*, *rare*, *rari*, *raro*. 5. Non est media in trilittero. Exc. *ara*, *ari*, *aro*, *era*, *eri*, *ero*, *fra*, *grâ*, *ra*, *ora*, *ori*, *oro*, *trâ*, *tre*, *uro*. 6. Non est secunda & tertiâ in quadrilitterâ vocalâ. Exc. *erto*, *errs*, *erra*.

Affirm. 1. In vocalis trium litterarum est finalis. e. gr. in *hor*, *per*, *pur*, *dir*, *mar*, *ser*. 2. Quater saepius occurrit. 3. Geminatur in fine per apostrophum, *porr*, pro *porre*, *introdurr* pro *introdurre*. 4. Est initialis & geminata. 5. Sequitur geminam antecedentem, *b.c.f.g.p.r*.

S.

1. **N**on est in vocalis duarum litterarum. Exc. *sa*, *se*, *si*, *so*, *su*. 2. Non est initialis secundâ & tertiâ eâdem. Exc. *sui*, *suverato*, *suvero*, *suersione*. 3. Non est media in trilitteris. Exc. *uso*, *usa*, *usi*, *oso*, *osi*, *osa*. 4. Non initialis & tertiâ in quadrilittero. Exc. *suso*. 5. Non est secunda & tertiâ in quadrilittero. Exc. *asso*, *esse*, *esso*, *essi*. 6. Non est initialis ac finalis. 7. Non est antepenultima & ultima.

Affirm. S'. solitariè ponitur. 2. Saepius initialis est & geminata. 3. Congeminatur secum ipsâ in *bassissimo*, *posseſso*. 4. Quater imò quinquies in eâdem obviat voce. 5. Geminatur in fine, sed per apostro-

apostrophum, *possi* 10, pro *posso* 10. 6. S. initialis multas habet consonantes immediate connexas, nempe *b. c. d. f. g. l. m. n. p. q. r. t.* imò consonantes duas, nempe *Sbr. sch. sfr. sgr. spr. scr. str.* quod probè attendendum.

T.

1. **N**on est in vocalis duarum litterarum. Exc. *et, te, ti, to, tu.* 2. Non est initialis secundâ & terciâ eadem. 3. Non est media in trilittero. Exc. *sti, sto, sta, etâ.* 4. Non est secunda & tertia prima & quarta iidem, nisi hz sint *a. e. gr.* in *attardare.* Exc. *otto, ottobre, ottocento, ottonaio, ottonario, Otione.* 5. Non est secunda & tertia in quadrilittero. Exc. *Otto, atto, atta, atti.* 6. Nullam sequitur geminatam præter *u.* e. gr. in *donuto, haunto.* 7. Non bigeminatur. Exc. *sottrato, sottoscrizione, frittellata, attafatto.* 8. Non est antepenultima & ultima.

Affirm. 1. sæpè geminatur. 2. Apostrophum patitur in *r'* pro *ti.* 3. Est sæpius initialis ac geminata. 4. Quater occurrit. 5. Finalis est, sed apostrophata in *molt', sott', quest', tutt'.*

V.

1. **N**on est in vocalis bilitteris initialis. Exc. *và, vè, vi, vò, un'.* Non geminatur in principio, nisi in his vocibus, *vuò, vuoi, vuol, vuole, uua, uuno, uuolo, uola, uulgo, vulgarmente, vulturno, uotare, uornitare, uogare, vuoto, pro uotato.* 3. Non est finalis in vocalis bilitteris. Exc. *fù, sù, tu.* 4. Non est initialis secundâ & terciâ simili. Exc. *b. f. g.*

3. in solo tamen *asse*. Z. in solo *uzzole* repetitur.
 5. Non est initialis ac geminata. Exc. *vincola*.
 6. Non est initialis ac tertia in voce quadrilittera.
 Exc. *viva, vivi, vivo, nono*. 7. Non est secunda &
 tertia, prima & quarta eadem, nisi haec sint a. e. gr.
 in *annantagio*. 8. Non geminatur in fine. 9. Non
 est finalis, nisi sit apostrophata, ut in *cattiv'*. Exc. *su,*
su, tu, giu, gru, obu, piu, gnau, peru, corsu, oitu, hor-
su, angiu, ingiu, giesu, tribu, virtu, lassu, quassu,
laggiu, colassu, quaggiu, servitu, costassu, gioventu,
soprappiu, schiavetu.

Affirm. V. apostrophum admittit pro vi. 1. Ge-
 minatur saepe. 3. Pro ea ponitur b. littera ejusdem
 organi.

X.

Hanc litteram Itali non usurpant, supplentes eam
 vicario duplici SS. e. gr. in *esercito*. vel cc. ut
 in *eccetto*, pro *excepto*. Pariter carent T. cujus loco
 collocant s. e. gr. *sperbole*, pro *hyperbole*.

Z.

1. **N**on est in voculis duarum litterarum. 2. Non
 est initialis secunda & tertia eadem. 3. Ini-
 tialis non repetit seipsam. Exc. *zazzara, zazzaro,*
zazzarina, zazzorina, zezzolo, zizzania, zizza,
zizzollare, zanzara, zazala, zenzeverata, zenzo-
vorata, zonzo. 4. Non est in voculis trium litten-
 rarum. Exc. *zio*. 5. Non est secunda & tertia in
 vocula quadrilittera. Exc. *izza*. 6. Non gemina-
 tur bis in una voce. Exc. *sozzezza, rozzezza*. 7. Non
 est in reciprocis. 8. Non est finalis. Exc. *senz'*, pro
senza.

Affirm.

Affirm. 1. Szpè geminatur. 2. Simplex ipsa
antecedit geminatam sequentem in *forzieruzzo*,
garzonezza.

TABELLA PRIMA

Complectitur congeminatas easdem.

bb.	} Conge- minan- tur.	{ in <i>abbrenierebbono</i> , <i>raccapricciare</i> , <i>maggioresgiare</i> , <i>villanella</i> , <i>anninnare</i> , <i>bassissimo</i> , <i>sottoscrizione</i> , <i>rozzezza</i> .
cc.		
gg.		
ll.		
nn.		
ss.		
tt.		
zz.		

Excluduntur e. d. f. m. p. q. r. u.

TABELLA SECUNDA

Complectitur congeminatas diversas.

bb.	} Conge- minantur cum aliis.	{ cc. ii. ll. mm. nn. rr. tt. zz. bb. ff. gg. ii. ll. mm. nn. pp. rr. ff. tt. zz. bb. ii. mm. nn. pp. rr. ff. tt. zz. bb. cc. dd. gg. ii. ll. mm. nn. rr. ff. tt. zz. bb. cc. ff. ii. ll. mm. nn. pp. ff. tt. zz. ff. bb. cc. gg. ii. ll. mm. nn. pp. ff. tt. zz. bb. cc. gg. ii. ll. mm. nn. rr. ff. tt. zz. Ff 3
cc.		
dd.		
ff.		
gg.		
ii.		
ll.		
mm.		
nn.		
rr.		
tt.		
zz.		

nn.	} Conge- minantur cum aliis.	{ bb. cc. ee. ff. gg. ii. ll. mm. nn. ff. rr. uu. zz.
pp.		{ bb. cc. gg. ii. ll. mm. nn. rr. ff. u. zz.
rr.		{ bb. cc. ff. gg. ii. ll. mm. nn. uu. ff. tt. zz.
ff.		{ bb. cc. ff. gg. ii. ll. mm. nn. rr. rr. zz.
tt.		{ bb. cc. gg. ii. ll. mm. nn. pp. rr. ff. tt. zz.
uu.		{ bb. cc. gg. ii. ll. mm. nn. pp. ff. zz.
zz.		{ bb. cc. ff. gg. ii. ll. mm. nn. rr. ff. tt.

Sensus Tabellæ est littera b geminata antecedit in eadem dictione geminatam T. e. gr. in *abbietto*. Z. in *abbizzare*. Littera cc. antecedit geminatam F. e. gr. in *acceffare*. Littera D. antecedit geminatam b. e. gr. in *addobbare*, & sic de reliquis litteris sentiendum. Usus Tabellæ in Gallicis Tabellis annexus est.

TABULA TERTIA

Continens Contergeminatas, quales sunt:

bb.	{ ff. gg. in <i>babbuffaggine</i> .
	{ tt. ff. in <i>abbatteffa</i> .
	{ tt. zz. in <i>ribbattezzare</i> .
cc.	{ ll. ff. in <i>eccellentissimo</i> .
	{ ll. tt. in <i>uccelletto</i> .
	{ mm. zz. in <i>accommezzare</i> .
	{ nn. ll. in <i>aecannellare</i> .
	{ rr. gg. in <i>accorreggiare</i> .

nn.	{	cc. tt. in innarsicciatto.
		ll. gg. in pennelleggiare.
		ll. tt. in gennelletta.
mm.		tt. ff. in ammettesse.
pp.	{	ll. cc. in cappelluccio, cappellaccio.
		ll. tt. in drappelletto.
		nn. tt. in cappannetto.
ff.		ll. gg. in vassallaggio.
tt.	{	ff. tt. in attuffatto.
		ll. cc. in cattivelluccio.
zz.		rr. cc. in azzurriccia.

Sunt & quadrigeminae in verborum *accorreggiare, accommezzare*, &c. personis secundis imperfecti subiectivi desinentibus in *tt.*, duplex. item nominum.

TABELLA QVARTA

Litteras, quæ geminatam habent præviam, sequente eadem simplici ostendit.

bb.	b. in abbominabile.
cc.	c. in accrescere.
dd.	d. in addimanda.
gg.	g. in aggiungere.
ll.	l. in collotola.
mm.	m. in accommodamento.
nn.	n. in innanzi.
pp.	p. in appropinquare.
rr.	r. in orrore.
ff.	f. in assenso.
tt.	t. in addottrinnante.
ee.	e. in preeminenza.

li,	i. piissimi,
oo.	o. cooperatoro.
uu,	u. annunturato.

TABULA QUINTA

Litteras , in quibus geminata sequitur præeunte simplici exhibet, e. gr.

b.	bb. in <i>babbuaggine</i> . vid. Reg. r̄ B.
c.	cc. in <i>procacciare</i> .
d.	dd. <i>domeneddio</i> .
g.	gg. in <i>asciugaggino</i> .
l.	ll. in <i>accoltellare</i> .
m.	mm. <i>domandommi</i> .
n.	nn. in <i>condannare</i> .
p.	pp. in <i>soprapprendere</i> .
r.	rr. <i>estrarre</i> .
s.	ss. <i>istesso</i> .
t.	tt. <i>altrettanto</i> .
z.	zz. <i>forzierazzo</i> .
i.	ii. <i>instii</i> .

TABULA SEXTA

Geminatas inter similes complectitur.

B. C. D. F. G. L. M. N. P. R. S. T. Z. geminantur inter similes. e. gr. *Abbadia, bacca, fredde, fibbia, fallacio*, &c. Ex vocalibus non geminatur *A*. absolute. Non *E*. ex *annuntiare*. *I*. plane non. *O*. iidem non. Sed *U*. in *annuntaggio*.

TABULA

TABULA SEPTIMA

Ostendit quæ litteræ initialem sequantur. e. gr.

A. initialem sequuntur omnes præter *H.* Exc. *ab, ahime.* Non *Z.* nisi sit geminata.

B. Consonam sequuntur omnes vocales. Ex Consonantibus tantum *L. R.*

C. Omnes Vocales. Ex Consonantibus tantum *H. L. R.*

D. Omnes Vocales. Ex Consonantibus solum *R.*

E. Omnes litteræ. Exc *H. ineb.*

F. Omnes vocales. Ex Consonantibus tantum; *L. R.*

G. Omnes Vocales. Ex Consonantibus verò tantum *H. L. N. R.*

H. initialem sequitur tantum Vocalis.

I. Vocale initialem non sequuntur *B. C.* Exc. *Iconomia.* Non *F. H. Q. Z.* Exc. *izxa.* Ex Vocalibus omnes præter *O.* Exc. *io.*

¶ *L. M. N.* habent sequentes vocales tantum.

O. initialem non sequitur *B.* nisi geminata sit. Non *F.* nisi geminata. Non *H.* Non *I.* Exc. *oimè, aise, oimè.* Non *Q.* Non *Z.* Exc. *oziofita, ozximo.*

¶ *P.* Omnes Vocales succedunt. Ex Consonantibus tantum *L. R.*

R. Initialem Vocales tantum sequuntur.

S. Initialem sequuntur Vocales. Ex Consonantibus *B. C. D. F. G. L. M. N. P. Q. R. T.*

T. Initialem omnes Vocales. Ex Consonantibus solum *R.*

V. Initialem sequuntur omnes Vocales. Ex

Ff 5

Conso-

Ad evolvendum hanc scripturam necesse est, ut
exscribam primò omnes characteres inexistentes,
dein, finales, tertio solitariè positos: S. Ω. b. †. ♀.
9. ✱. ✂. ♂. ♀. ≡. ‡. ♣. ♠. ♣. 4. 7. 8.
sunt numero viginti. Unde scriptura hæc, si est
Italica, necessariò continebit Q Italicum, quam in-
stituto ratiocinio deprehendo esse characterem 8.

vocula h ꝯ. *en*, vel *en*. Italis inusitatas diction-
culas. Unde relinquitur ꝯ. significare litteram
L. Hæc littera sive character ejus, cū inchoet
dictiones ꝯꝰ. ꝯ h. terminetque h ꝯ.* ꝯ. in-
quiro Regulas *L*. Italici, ubi sub primâ Regulâ ex-
ceptiones lego sequentes, *al, sl, la, le, li, lo, gl'*. ex
quibus septem vocalis necessariò characteres ꝯꝰ.
ꝯ h. h ꝯ.* ꝯ. duas denotabunt ex iisque solam
a, quæ reciprocè habet *la*, cœteris exclusis, utpo-
tè que non possunt inversè parere italicam voculam.
Excipis characteres h ꝯ. ꝯ h. significare posse *li, sl,*
quæ vocule Italis sint usitatæ. Respondeo neuti-
quam ob jam inventum *i*. in *io, voi*, sic inveni ꝯ. *L*.
consonam: Vocalem *O*. per ꝶ. significatam. Vo-
calem *I*. per * . representatam. Vocalem *U*. per
Ɑ. notatam :

Vocales: *i.* *o.* *u.* *a.*

Characteres: *, ♀. ꝛ. b.

Inventis hiſce vocalibus promoveo pedem ad voculam $\pi\pi$. collatam cum reciproca $\pi\zeta\pi$. Media poſterioris vocalæ eſt *o*. prioris prior eſt *u*. ubi quæritur, quæ littera denotetur per π . Reſp. Vi Regulæ primæ litteræ *u*. erit vel *a*. vel *e*. vel *i*. vel *o*. vel *u*. vel *n*. ut ſonet, *uà*, *uè*, *ui*, *uò*, *un*. primo ſcilicet aſpectu : inſtitutâ verò collatione neceſſariò *N*. ut vocula $\pi\pi$. notet *un*, & altera *non*, quod evidentiffimè probo. Vocales *A. I. O*. jam inveni *uè*, excluditur, quia barbara exurgeret vocula *eo*. Ita inveni *o* *N*. designatum per characterem π . Jam ab hac tranſeo ad voculam $\pi\zeta$. prior cum ſit *N*. & ζ . neceſſariò vocalis, erit reliquis omni-

omnibus jam detectis *E.* ut producat^r vocula
No.

Vocalibus inventis facillimum est scriptum integrum solvere, reliquasque litteras investigare hoc modo: Assume vocalas, in quibus adhuc una deest, & præpone vel interpone consonam, e. gr. in *ns* & *ps* deest character *p*. Consonantem *T* representans, (quia nulla italicam efficeret vocem,) parturiensque vocem *volto*, Num. 41. Ita characterem *g* dico esse *S*. & producere voculam Num. 59. *stato*, quia nulla alia consonans præponi potest, hinc fluit *se*, *vost. o*, *vost. e*, *sono*, &c. Quæritur ulterius quæ littera sit *Q*. in vocabulo Num. 19. Resp. *R*. ut exeat *trovato*, undependens *era*, *vostro*, *vostre*, *altro*. Quæritur quæ sit *L*. Respondeo *L*. in voculâ Num. 31. nempe *Lh* *Qh*. collarâ cum voculâ Num. 15. item voculâ Num. 67. hinc *cara*, *accorto*, *cui*, *con*, oriuntur. Invenito characterē *L*. examino voculam Num. 18. nempe 48. & voculam Num. 76. nempe *L4* 49. Prior definit in *o*. primâ incognitâ, posterior in *e*. mediâ latente. Quæritur quam litteram character 4. significet? Resp. *H*. ut prior sonet *ho*. posterior *che*, hinc *hâ*, *chi*. vocalæ exurgunt. Pergo dein & video, quam litteram representet character *Q*. in vocabulo quarto collato cum voculâ Num. 23. quâ trilitterâ inchoat voculam terminatam in *-io*. Resp. esse *M*. hinc *mirar*, *mio*, *tormento*, *anima*, &c. *ama*. vocula ultima probè observanda exurgunt. Quæritur ulterius quæ sit *Y*. tertius vocabuli undecimī character. Resp. esse *b*. ut edatur libertâ, quia nulla alia consonans italicam pareret vocem. Inde surgit

Pargit vocula *habbia*, vocula Num. 54. **Vocales**
jam repertas noto:

a. e. i. o. u.
h. s. * x. m.

Consonantes:

b. c. d. l. m. n. g. r.
y. z. 4. 5. 6. 7. 8.
3. 2.
9. 1.

Sunt numero quindecim. Superfunt igitur quinque
nempe †. qui P. ¶. qui Z. §. qui D. 7. qui G.
& ♣. qui F. significabit, siquidem vocabula non
alias admittunt consonantes Italicam parituras vo-
cem.

Sed jam aliam ineamus methodum, qua singu-
los expendit characteres, & secundum Regulas
examinat. Igitur assevero: Characterem h. so-
litarie positum non esse, b. f. g. h. p. q. r. z. quia ha
non collocantur solitarie. Ergo primo intuitu vel
a. e. i. o. u. c. d. l. m. n. s. t. Ex his verò non c. tùm
quia character h. est in voculis duarum litterarum,
nempe voculâ Num. 56. finalis, quod contra pri-
mam litteræ C. Italicæ Regulam militat; tùm quia
h. in vocabulo Num. 15. item voculâ 37. Num. est
initialis secundâ & terciâ eâdem, quod iudem re-
pugnat C. Italico, juxta Regulam tertiam; Ex-
ceptiones *cooperatore*, &c. non quadrant, quum in
iis prima & quarta, ut in voculâ Num. 37. non sint
eædem; neque si essent eædem, character y. in vo-
cabulo Num. 15. representare valeret Italicum p.
quia passim hic character finalis est, tùm quia h.
est

est in vocabulis reciprocia, nempe ultimo epistola & trigesimo tertio, quod adverteatur Regula undecima C. Italorum; cum quia h. est finalis passim in scripturâ resolvendâ, maximè vocabulo quadragésimo quinto. Itaque h. non est C. Pares ferè rationes eliminant r. D. Namque h. est initialis secundâ & terciâ eâdem in voculâ 37. Num. Ergo juxta Regulam D. secundam non est D. Exceptiones nequaquam obstat accipere collator animadvertet. Dein character h. est in reciprocia voculâ ultimâ. Ergo non est D. Excipis r. e. d. o, esse reciprocam voculam, in quâ contineatur D. Resp. Eam non obstat, quum controversia & questio sit de primâ litterâ, non de secundâ. Neque h. est L. cum quia character Saturni est initialis secundâ & terciâ pari in vocabulo Num. 13. item voculâ Num. 37. quæ ratio sufficit. Neque est M. cum quia M. non est finalis in voculâ bilitterâ, ut conspiciatur h. in voculâ Num. 50. vide Regulam primam M. Italici; cum quia juxta secundam Regulam M. M. non est initialis secundâ & terciâ simili; ut h. hic scribitur; cum quia M. non est initialis & ultima, secundum Regulam octavam litteræ M. saltem in voculâ trium litterarum sc. ultima h. q. h. cum non dicatur mam, mem, cum quia M. non est in reciprocia. Exe. ama, mi, quæ verò non significantur per h. q. h. quippe de cujus prima, nempe h. questio instituitur. Neque est N. S. T. quia he non sunt initiales, secunda & terciâ eisdem. vid. Reg. secundam litteræ cujusvis. Exceptiones nihil officiunt, quia nulla earum habet primam & quartam eandem, ut h. cernitur in voculâ h. f. f. h. Ergo tandem relinquitur characterem j. esse vocalium

unam *a. e. i. o. u.* sed & ex his expungitur *O*. Vocalis, quia *h*. est in *♂ h*. *h ♂*. initialis & finalis. Neque obstant exceptiones Regulae primae litterae *O*. subnexae nimirum *or, od, co, do, fo, so, ho, lo, mo, no, po, so, to, vo* quia nulla istarum reciprocè lecta, id est retrò, latinam paratur vocem, exceptis *do, od, oh, ho*. expungenda nihilominus ob voculas *h ♂*. *h ♂ ♂ h*. quae posterior sonaret inconditè *edde, ehhe*. quas barbaries eliminat merito: Pariter rejicitur Vocalis *U*. quia juxta tertiam Regulam litterae *U*. Littera *U*. non est finalis in vocolis bilitteris, Exc. *fu, su, tu*. Subsumo *h*. est finalis in *♂ h*. Ergo non est *U*. Exceptiones tres nullum afferunt impedimentum, quia *h*. ita est in bilittero finalis, ut alibi sit initialis in bilittero, e. gr. in *♂ h*. quae forma *U*. Italorum repugnat non usurpantium *us, ut*. porro a quo characterem *h*. non esse *l*. tenore Regulae primae litterae *l*. quae quidem habet multas bilitteras terminatas in *l*. vocalem, non tamen retrò legibiles, exceptis *ls, il*, quae tamen expunguntur per conferentiam institutam inter *♂ h*. & *h ♂ ♂ h*. si sit *h. l*. & *♂. l*. propior vocula eruetur *ills*, Italicae Genti prorsus insolens. Imò contendo characterem *h*. non esse *E*. vocalem ex Regula primae litterae *E*. ita concepta: *E. non est initialis in vocolis duarum litterarum*. Exc. *ed, eh, ei*. eliminandas verò, quia non retrò legi potest ab Italis, *be, se*. Excipis *re, ed*. reciproco ordine lectum parere vocolam de Propositionem. Verùm assevero & hanc vocolam excludi ob vocolam reciprocam *h ♂ ♂ h*. Si *h*. est *e*. & *h ♂*, significat *ed*. vox quadrilittera notabit *edde*, barbaram vocolam. Ergo relinquitur quod *h*. sit determinatè *A*.

Character B. est A.

Inventa littera A. adeo Regulas litteræ a. ejusque secundam, quâ dicitur: *A. non est initialis in vocula bislittera*. Exc. *ad, ai, ah, al, an*. Ex quibus reciprocè tantum leguntur, *da, ha, al, la*, sed ex his iterum *ha*, & *ah*, rejiciuntur ob reciprocum quadrilitterum, ut ita supersint, *adda, ab addare, & alla*, usitatissima vocula. Jam quaeritur characterne \mathcal{J} . sit D. an L. Respondeo: Characterem secundum, nempe \mathcal{J} . esse vel D. vel L. character tertius \mathcal{Q} . solitariè collocatus primo aspectu est disjunctivè *a. e. i. o. u. c. d. l. m. n. s. t.* Ex quibus removetur vocalis A. jam inventa. Ex Consonantibus non *e. m. s. t.* quia hæ litteræ non sunt finales in voculis duarum litterarum, qualis est \mathcal{Q} . Num. 28. vide Regulas suis quasque locis. Neque littera d. representatur per \mathcal{Q} . & quia \mathcal{Q} . passim est finalis, & quidem ita, ut simul sit antepenultimus in vocula Num. 14. vid. Reg. ultimam litteræ D. & quia est secundus in trislitteris voculis, puta \mathcal{Q} II. II \mathcal{Q} II. con \mathcal{Q} *. Si excipis posse locum habere voculas Regulâ tertiam litteræ D. exceptas, ego contra affirmo excludi singulas idèd, quia si II \mathcal{Q} II. definiret *odo*, vocula \mathcal{Q} II. necessariò sonaret *ido, edo, udo*, quæ omnes sunt obsoletæ imò barbaræ, & consequenter indicant medium characterem neutiquam esse D. Eadem ferè ratio excludit \mathcal{L} . quæ non est tam crebrò finalis; dein non est antepenultima & finalis, sicut nec N. S. T. ut tandem remaneant ex vocalibus *e. i. o. u.* Ex quibus verò ultima expellitur, quod \mathcal{Q} voculam Num. 24. claudat, id quod litteræ U. repugnat juxta Regulam nonam. igitur

Igitur superstites sunt *e. i. o.* Φ . est vel *E.* vel *L.* vel *O.*

Character quartus \S . solitarie positus (ab his enim exordiendum est,) disjunctivè primà facie existimatur, *e. i. o. n. c. d. l. m. n. s. r.* Ex quibus exulant *c. d. l. m. n. s. r.* quia hæ litteræ non sunt antepenultimæ & ultimæ prout hic \S . cernitur in vocabulo Num. 120. dein, quia in quadrilitterâ voculâ Num. 125. est secunda & ultima, ut alias rationes Regulis comprehensas omitram: neque enim necessum existimamus prolixum proponere ratiocinium, his præsertim qui priora probè cœperunt, animoque perlustrârunt. Relinquitur itaque *e. i. o. n.* quarum postrema excluditur, juxta tertiam litteræ *U.* Regulam: *U. non est finalis in voculis bilitteris.* Jam subsumo: Character \S . est finalis in voculis bilitteris nimirum, $\Phi \S$. $\Psi \S$. $\Upsilon \S$. $\Theta \S$. Ergo non est *U.* Excipis dari voculas terminantes in *U.* e. gr. *fu, su, tu.* Resp. Dari utique sed tantum tres voculas, unde superflue disjunctivè

Char. \S . *E. I. O.*

Quintus character \star . solitarie collocatus non est introitu vocula Num. 116. *c. m. s. r.* quia hæ non sunt finales in bilitteris: brevibus, character \star . quia Φ . est vel *d.* vel *L.* vocalem denotabit vel *e.* vel *e.* vel *i.* vel *o.* ut vocula $\star \Phi$. oriatur *ad, ed, od, al, il.* ex quibus *ad, & al,* expunguntur, jam repertâ vocali *A.* relinquentes, *ed, od, il.* Itaque character \star . est vel *e.* vel *i.* vel *o.*

Sextus character est *tm.* initialis & ultima. Ergo non est *c. d. m. s.* vid. voculam 38. brevibus ex consonantibus est vel *l. n. t.* Ex Vocabulis *e. i. o. n.*

G g a

Char

Character septimus ¶ . judicatur disjunctivè
e. i. o. n. c. d. l. m. n. s. r.

Character octavus ¶ . signum est. De quo
 statim habitâ collatione ¶ . characteris vi ratioci-
 nii vel *s.* vel *e.* vel *o.* repræsentantis, & vocula
 ¶ II. cujus prior character est vel *e.* vel *s.* vel *o.*
 nec non reciprocz vocula; ¶ ¶ II. negativè non
 esse *a. e. i. o. n.* cum quia *a.* jam habeo; cum quia
ojo, oeo, ojo, ioi, ioi, ven, vin, von. sunt barbaræ.
 Itaque ¶ . non potest significare consonas, *b. c. f. g.*
m. p. q. s. r. z. quia inaudita sunt Italici vocula; ter-
 minata in *b. c. f. g. p. q. s. r.* biliterz scilicet ut char. ¶ ,
 videtur in ¶ II. *d. h. l. r.* expunguntur etiam ob
 hanc rationem, quia si ¶ est disjunctivè, *e. i. o.* vo-
 cula ¶ ¶ II. desineret in *ded, did, dod, heb, bih,*
heb, heb, lel, lel, ler, vir, rer. unde remanet necessariò
 litera.

N significata per characterem ¶ . Investigato
 caractere ¶ . recurro ad voculam ¶ II. cujus ul-
 tima est *N.* prior vi ratiocinii disjunctivè *e. i. o.* ut
 exurgant vocula, *en, in, on.* ex quibus cum media
 ipsarum sit usitata, nempe *m.* delentur reliquæ duæ.

Habeo ergò ¶ . determinatè *s.* & ¶ II. char. ¶ .
 Sed abstineamus ab hac, & transeamus dehinc ad
 characterem novum, nempe ¶ . dicendo de eo,
 quòd non sit *b. g. q. r. z.* quia hæ literæ non repe-
 riuntur in biliterâ vocula, sicut ¶ . in ¶ ¶ cernitur.
 non *c. d. b. n. p. s. r.* quia non dicitur apud Italos,
aca, ada, aba, ana, apa, asa, asa. Itaque supersunt
L. M. F. ala, asa, ama. Ex Vocalibus *e. i. o. n.*
 ex quibus tres posteriores expunguntur ob retulsa-
 tem voculam inconditam in ¶ ¶ ¶ . ut consequen-
 ter disjunctivè character ¶ . sit *L. F. L. M.*

Dehinc

Dehinc ad alium, nempe decimum accedo. Affirmoque characterem I . non esse *b. g. m.* quia hae litterae non sunt secunda & tertia in vocula quadrilitera, ut I . videtur in vocula Num. 160. non est *d.* quia *d.* ter non occurrit juxta Regulam quintam, character verò I . ter videtur vocab. Num. 152. nec non Num. 28. non est *F.* quia I . est secundus & penultimus in vocula Num. 59. vid. Reg. *F.* nonant: dein quia I . est initialis ac penultimus in voc. Num. 19. id quod repugnat litterae Italicae *F.* juxta Reg. septimanam. Non *H. Q.* quia hae non geminantur, ob eandem rationem, nec *a.* nec *o.* ingeminabiles secundum Regulas, primam litteram *A.* secundam litteram *O.* sunt. Ergo excluduntur *b. d. f. g. h. m. q. a. o.*

Sequitur undecimus character, nempe Q . de quo ratiocinor, eum non valere *b.* quia hac littera juxta Regulam tertiam non est media in triliteris, ut Q . conspicitur in vocabulo primo & nonagesimo quinto. Non est *b. a. o.* quia hae non geminantur. Non est *e.* quia secundum Regulam quintam litteram *C.* *C.* littera non est media in vocula trilitera. *Exc. acco, pro ago.* non representabile per primam voculam S Q B . & voculam quinquasimam quintam, I Q B . quae utraque significaret *aco*, id quod non potest fieri, quippe diversis constent litteris. Non est *D.* quia *D.* non est antepenultima & finalis. Non est *F.* quia inter duo S non est unica littera, ut vocabulo 75. Num. inter duo Q . dein quia non est finalis, ut cernitur in vocabulo quarto. Non est *g.* ob eandem rationem juxta Regulam quintam litteram *G.* Ob parem rationem Q vi Regulae quintae non est *L.* dein, quia *L.* non est antepenul-

penultima & finalis. Non *N*, ob parem rationem. Non est *P*. quia *P*. Italica non est finalis, ut *Ω*. videtur in vocab. quarto. Non *S*. quia juxta ultimam litteræ *S*. Regulam, *S*. non est antepenultima & finalis. Non *T*, ob eandem rationem. Neque *M*. ex pari ratione. Non est *Q*. quia hæc littera non geminatur in vocula sepulchra. Tandem excluditur *Z*. quia *Z*. non est in vocula Italica trium litterarum media. vid. Reg. quartam. Neque *Ω*. est *E*. quia juxta Regulam tertiam *E*. non geminatur, ut *Ω*. hoc loco in vocabulo centesimo quinquagesimo septimo videtur. Ergo character *Ω*. notabit disjunctivè *I. U. R*.

Duodecimus character 4. occurrit in bilittero Num. 18. item in trilittero est media, in voculis 25. 47. 48 Num. Ex quo fito infero: Characterem 4. non esse *b g. q. z.* quia hæc non sunt initiales in voculis quarum litterarum absolute; Non est *e. f. l. p.* quia hæc litteræ non sunt mediae in voculis trilitteris. vid. Reg. C. quintam. Excipis voculam *act*, exceptam locum habere posse. Resp. Minimè, quia 4. non tantum in uno vocabulo, sed in reliquis etiam obviat; dein, quia *b*. est *e*. non *z*. Excipis secundo voculam *afa*. Regulam quartam litteræ *F*. comprehendam. Resp. Nec hanc quadrare, quia vocula *afa*. est reciproca, contra atque sunt voculae Num. 25. 47. 48. in quibus omnes sunt diversæ. Excipis tertio litteræ *L*. exceptam *ala, ale, ali, alo, gla*, verum contra dico characterem 4. non significare *L*. quia *z*. geminatus nequit esse *A*. neque *G*. ut exceptiunculae quinque exulent. Excipis quarto sub littera *P*. exceptas voculas posse locum habere in hac scriptura; scilicet *ape, api, epa*. Sed
 nec

neque hoc accommodari queunt; quoniam B. inultima prima vocula littera sc. S Q B. est a. & consequenter non K. neque S. Igitur character 4. non est b. c. f. g. l. p. q. z.

Decimus servus character est K. non significans a. b. quia ha litterae non geminantur. Neque est g. cum quia g. non geminatur, nisi sit tertia & quarta, vel quinta & sexta littera; cum quia characterom K. diversi sequuntur characteres, ut inveni scriptum patebit. Ergo K. non erit a. b. g.

Quartus decimus character est character t. non aptus representare litteram Q. cum quia geminatur vocula Num. 77. cum quia sequitur diversus character; neque est a. b. quia ha non geminantur litalis. Igitur reliquae omnes valere possunt.

Decimus quintus character P. non est a. b. g. quia geminatur in voce septima.

Decimus sextus est g. geminata in vocula secunda, ergo non a. b. g. non b. g. z. g. quia in vocula Num. 62. est initialis in vocula bilittera, quae statio litteris b. g. z. Italorum contravenit.

Decimus sextus character X. geminatur voc. Num. 54. Ergo non est a. b. g. Excipis t. Q. geminari. Resp. unique, sed non eo situ & ordine quo X. conspicitur in vocabulo quinquagesimo quarto.

Decimus octavus character est 7. non sustinens vicem g. quia passim sequitur diversus character.

Decimus nonus est . non Vicarius litterae Q. quia sequuntur eum distincti characteres.

Vigesimus character est g. necessario repraesentativus litterae Q. quia sunt viginti characteres,

C g 4

hunc

huncque characterem solum sequitur continuè character idem, nempe xxx.

Peracto ratiocinio seorsim in Tabellâ notæ characteres ordine, quo aperui.

Character **B**. est determinatè A. vocalis.

Secundus **Ɔ**. est disjunctivè vel D. vel L.

Tertius **Ɔ**. est disjunctivè E. I. O.

Quartus **ſ**. est disj. E. I. O.

Quintus *****. disj. E. I. O.

Sextus **xxx**. disj. E. I. O. U. L. N. S. T.

Septimus **■**. disj. E. I. O. U. C. D. L. M. N. S. T.

Octavus **II**. determ. N. consona.

Nonus **Q**. disj. I. F. L. M.

Decimus **⦿**. non est A. B. D. F. G. H. M. O. Q.

Undecimus **Ω**. disj. I. R. U.

Duodecimus **4** non est B. C. F. G. L. P. Q. Z.

Decimus tertius **℥**. non est H. Q. A.

Decimus quartus **†**. non est A. H. Q.

Decimus quintus **♣**. non est A. H. Q.

Decimus sextus **9**. non est A. B. C. H. Q. Z.

Decimus septimus **ⅸ**. non est A. H. Q.

Decimus octavus **7**. non est Q.

Decimus nonus **♣**. non est Q.

Vigessimus **⦿**. est determinatè Q.

Jam ad resolutionem scripturæ accingor & assumo voculas, in quibus sunt characteres **B**. **Ɔ**. alique qui paucas disjunctivè significant, (addo iis characterem **⦿**. litteræ **Q**. repræsentativum,) quales sunt **xxx** qui denotat **U**. **B**. qui denotat **A. II**. qui character cum repræsentet **N**. consonantem voculam efficit **II Ɔ II non**. estque inventa vocalis **Ɔ**. **O**. hinc transilio ad voculam *** Ɔ**. posterior est

est *O*. prior juxta ratiocinium disjunctivè *E. I. O.* ex quibus sola vocalis *I*. producit italicam dictionem; nempe *ia*, ego, unde pender *vi*, ut **.* sit vocalis *I*. determinatè.

Hanc vocalem solam relinquo sub caractere quinto, reliquis deleis; post assumo voculam *Q ** terminatam in *ia*. caracter *Q*. est disjunctivè *f. l. m.* ex quibus *I*. jam inventum est *I*. expungitur, quia non dicitur *lia*, ut supersint, *sio*, *mio*, ex quibus prior applicari non potest, sed posterior habitâ collatione vocularum *Q **. *Q ** *S **. vocalis Num. 90. *I* *Q* *I*. voc. 169. *Q ** *S*. vocalis 119. Num. unde exurgit *mio*, *mi*, *ama*, &c. Investigato *Q*. voculam Num. 119. adeo, & recurrens ad ratiocinium characteris quarti video *S*. esse disjunctivè *E. I. O.* atque *I. & O.* jam detectis superesse solum *E*. hinc exurgunt, *mie*, *mieri*. Hæc vocali in omnibus characteribus expunctâ & in solo *S*. relictâ, examino *J*. in vocali ** J*. cujus prior est *I*. ultima necessariò secundum scrutinium characteris secundi vel *D*. vel *L*. Ceterum prior excluditur, cum non dicant Itali *id*, sed *it*, quæ est genuina vocula, unde dependent *alla*, *al-la*, *il-le*, *quella*, &c. Dehinc accedo ad vocem scripti quartam, habentem antepenultimam & ultimam similes, disjunctivè repræsentativam *I. R. U.* literæque *I* & *U*. jam detectis, affirmoque *Q*. esse *R*. edique in lucem voculas *mirar*, & *era*, *am*, *arui*, dependentes. Ulterius promoveor ad characterem *T*. in vocali **** T* *Q*. collatâ cum dictione Num. 19. videoque esse *T*. ut oriantur dictiones, *vita*, *tormento*, *tronato*, *volto*, *altro*, *viru*. Ab hac consonante

panis pargo ad characterem 9. occurrentem in vocalis 99. item vocabulo sexto, vocabulo decimo quarto, deprehendoque eum valere S. unde *se, vostre, sono*, exurgunt. Inquiro jam ceteros, prout occurrunt nimirum tertium vocabuli undecimi, & primum septimi, & infirma collatione animadvertito esse *b*. oriturque vocabulum *libertà*. Quod aperit voces seqq. *bellezza, bellezza*. quia *R*. nullam aliam litteram repræsentare potest præter *Z*. Jam supersunt adhuc †. qui est *p* in *piu, possibile*, 4. in 4. *b. 4* ☿. significansibus *hà, hò*, unde *habbia* originem ducit ☿. in vocula ☿ * & denotans, hinc pariontur, *donato, nondimeno*, &c. *U*. qui in *U 49*. e. significat, unde *che, chi*. Character 7. qui est *G* in vocula 91. Num. *gridi, rigida*. ☿. est *F*. hinc *far', forza, facesse, fede*. Tandem 8to, quæ jam inventa est *Q*. Scriptura igitur resoluta est hæc:

È impossibile il mirare le vostre bellezze, senza perder la libertà, me ne sono accorto, quando non hò trovato altro rimedio al mio tormento, che a scoprirmi tormentato. Condonate o carat' ardire di questo biglietto, alla virtù del vostro volto; e non vi paia maraviglia, che chi non hà più anima, non habbia più ragione. Io son stato vostro, che se non nè facesse fede con una carta, mancherei al mio debito, e mostrarei, che troppo poco può quella bellezza, che non hà forza di far' gridare. I miei gridi però passeranno sempre tra voi, e

me,

mie, perche il quinto Elemento di cui io son
composto, è il silentio. Non isdegnate per vita
vostra di comparire le mie penne: perche se voi
ve sete la cagione, non dovete stimare di pre-
giudicarui in hauermi pietà. Pietosa nondi-
meno, è rigida, che mi fate, io non mancarò
sempre d'amarui, sperando, che voi alterar an-
to humana quanto bella non vorrete usar un
atto così ingiusto, quanto il non riamar chi
v'ama.

CAPUT XII.

Reciproca vocabula sistit.

Reciproca seu cancrina vocabula dicimus ea, quæ
retrosum lecta seipsa generant. Latinis (sine
sequentia:

Duarum litterarum 2.

Aa, ii.

Trium litterarum 46.

Abā, acā, adā, ea, agā, aia, ala, ama, ana, ara, afa,
ata, ava, axa, aza, Ea, ede, eme, eoe, Cog, iai, ibi,
ici, ili, imi, ini, ipi, iri, isi, ivi, non, Nun, Ogo, oho,
olo, ono, oro, oto, ovo, oxo, sas, sis, tos, sus, Tot, ulu.

Quatuor litterarum 21.

Abba, acca, alla, amma, Anna, appa, arra, affa,
atta, ecce, Emme, esse, illi, icci, iuvi, meem,occo,
oddo, offo, otto, suus.

Quinque

Quinque litterarum 60.

Ababa, adada, zza, xnea, xpea, aerea, agoga,
 alula, Amama, Aziza, ebibe, Janai, inani, Maiam,
 malam, mazam, melem, merem, mukum, mulum,
 murum, mutum, obibo, oeneo, oraro, refer, rerer,
 rober, rodor, rogor, rofor, Sacas, Sagas, sanas, sa-
 eas, secas, sedes, seges, senes, sepes, seres, fisis, fidis,
 filis, simis, sinis, firis, fuis, solos, sonos, subus, tu-
 mus, surus, taxat, teget, temet, tenet, tepet, teret,
 texit.

Sex litterarum 19.

Iussui, mammam, mannam, mappam, marram,
 massam, mattam, messam, mullum, Renner, fallas,
 sannas, selles, ficcis, foccos, fuccus, fummus, urret,
 sinit.

Septem litterarum 19.

Erexere, madidam, menonem, mererem, mu-
 rorum, mutam, obarabo, rotator, Si rones, sera-
 res, sereres, sinanis, sinonis, sicitis, sumamus, sume-
 mus, sumitus, tadeat, tereret.

Octo litterarum 1.

Aballaba.

Novem litterarum 3.

Muniminum, Sicilicis, sumeremus.

Decem litterarum 1.

Simillimis.

Unde

Undecim litterarum 1.

Sabinanibus.

Teutsche seynd folgende.

Bub/ Ebe/ Ymi/ Nun/ sas/ sus/ Uhu/ Zia.

Abba/ Amma/ Anna/ Assa/ Egge/ Elle/ Effe/

Otto.

Gegeg/ girig/ neben/ nehen/ neuen/ newen/ fters.

Nessen/nemmen/ nennen/ Renner/ Retter/ Stebers/
Stellers. Summa 30.

Reciproca Gallicæ Lingæ.

Duæ litterarum 1.

Va.

Trium litterarum 10.

Coc, eüe, ici, non, oho, ses, sas, sus, vau, veu.

Quatuor litterarum 5.

Alla, erre, esse, reer, elle.

Quinqve litterarum 4.

Noyoh, Nojon, seves, sexes.

Sex litterarum 3.

Sauvas, tolles, ferres.

Septem litterarum 1.

Neuenen.

Octo litterarum 1.

Seclées.

Reci-

Reciproca Italicae Linguae.

*Trium litterarum 13.*Afa, aja, ala, ama, ara, ihi, imi, iri, iui, non, odo,
oro, oso.*Quatuor litterarum 11.*Adda, afa, alla, elle, arra, afa, atta, esse, inni, osse,
otto.

Ex quarum vocum inspectione apparet Latinam
Linguam plurimas habere reciprocas, & non aliam
magis idoneam componendis versibus reciprocis
seu cancrinis, quales fuere: Signa te signa tempe-
re, &c. quia consonantes & vocales Linguae Latinae
ut plurimum alternant.

F I N I S.

ERRATA.

p. valet paginâ. l. lineâ. L. lege.
d. dele.

Paginâ 4. Reg. fecundâ A. adde *samalapatra*. lineâ ultimâ pro *circumcissus* Lege *intircumcissus*. pag. 5. lin. 2. L. *phalacrocaracis*. l. 30. L. *illic*. p. 6. l. 15. s. e. est: *adodo, adedi, adede*. p. 7. l. 16. L. pro *eete. acete*. p. 9. Regula 7. littera H. ita debet corrigi v. p. aut i. p. 10. l. 1. G. *geminatum*: muta in *geminatam*. p. 11. l. 16. Ex. L. *Exc. Excipe*. p. 12. l. 29. L. *lineemins*. p. 13. l. 3. pro *maximaram* L. *maximaram*. f. 4. pro *minimaram* L. *minimaram*. p. 13. l. 13. dele *ueme*. p. 14. l. 9. d. *amen*. l. 15. L. *Neobulen*. l. 32. L. *Erinnyn*. p. 17. l. 14. L. *uror*. p. 18. l. 29 pro *suavi* L. *suasi*. p. 19. l. 3. L. *dispefcursti*. p. 20. l. 23. L. *reduvia*. p. 21. l. 8. L. *oxo*. p. 21. l. 14. d. verba: *Et tertia sit y*. quæ tamen locum habere possunt, si per modum explicationis intelligantur. p. 22. l. 11. L. *Sebennycticus*. p. 23. l. 9. d. 6. l. 11. pro 7. pone 6. p. 25. l. 13. L. *afrodisius*. p. 26. l. 30. L. *Iustino teste*: l. 1. c. 7. p. 27. l. 6. L. *phthirophagi*. p. 27. l. 23. *Panthu* pro *Panthus*. p. 29. l. 2. L. *Clælia*. l. 3. pro *tolbeius* L. *Olbelus*. l. ult. L. *Metthymneus*. p. 30. l. 1. L. *lesbi*. l. 16. L. *Nervi*. l. 18. *Trojanus*. p. 31. l. 9. *neden* non *neden*. l. 23. L. *zolidum* non *volidum*. p. 32. l. 17. *eriam* pro *et*. vel punctum adde: *et*: p. 34 l. 2. *Tenyvenim*. l. 6. *hypsi-pyle*. l. 8. *collybistes*. p. 35. l. 1. vocabulo quarto omis-sus est *char*. p. 26 p. 96 Q 63125. scribendo. l. 15. vo-cab.

cab. tertio. §. pro 8. scriptus est. l. 18. =. pro =. §. 36.
 l. 18. adde 9. characteribus. l. 26. pro *indivulso* L.
indivulso. p. 37. l. 4. =. unum d. l. 22. L. *eosdem*. l. 25.
 L. *de p* =. p. 38. l. 17. d. *sed*. p. 39. l. 4 L. *fit* pro *fic*.
 l. 22. L. *gratia* pro *grac*. p. 40 l. 2. *proposita*. p. 41.
 l. 18. *propositio*. p. 42. l. 2. L. 85 =. non 85 =. l. 10.
solitarie. l. 29 *hic*. p. 44. l. 13. pro *d*. pone *latinum*
d. l. 22. d. L. p. 45. l. 8. pro *z*. *latino* pone *z*. Nu-
 merum. p. 46 l. 25. L. *penultima*. p. 47. l. 30. *verba*
non est n. legi debent: *non est h*. p. 48. l. 17. = L.
 pro *vi*. p. 49. l. 11. L. *si hoc*. 64. *notabit*. l. 25. L.
fineret in fa, *vel fo*. p. 50. l. 20. adde duo puncta
 ante *verba apud*. l. 28. L. *significabit*. p. 54. l. 8. *ini-*
donea. l. 11. *tantum* pro *tamen*. l. 16. *significa-*
tum. l. 25. *assuefac*. p. 55. l. 21. L. = C. *qua dicitur*.
 l. 27. *probars* lin. *penult*. pro *z*. pone *z*. Num. p. 57.
 l. 2. L. *vocabulo* pro *vaculâ*. l. 26. pro *ne* L. *vi*. p. 59.
 l. 6. *vocabulum*. l. 19 pro *erit* L. *fit*. l. 24 pro *ter-*
tiam L. *ultimam*. p. 64. l. 23. L. 758. p. 66. l. 5. L.
est pro *et*. l. 8. *εὐαγγέλιον*. p. 67. l. 16. pro *et* L. *et*
cursiv. lin. 22. pro *s*. L. *e*. p. 68. l. 9. pro *numero* *q*.
 L. *f*. l. 14. L. *eone*, *eote*, *eoue*. p. 69. l. 19. pro *C. L. D.*
 l. 23. *ultima* *liuera* 6. *ultima* *vocis* debet esse *d*.
 p. 76. l. 3. L. *creere*. l. 5. L. *nulla n. istarum*. p. 77.
 l. 8. pro *tum* L. *tantum*. p. 78 l. 21. pro *L. b*. l. 27.
 L. *proemio*. p. 81. l. 13. *Nannacus*. l. 27. *stem*. p. 82.
 l. 23. pro 6. L. *sextam*. l. 29. *plerisque* pro *plerisque*.
 p. 83. l. 9. *propositurus*. p. 84. l. 1. post *Ergo* pone
 punctum. l. 31. *qua* pro *quo* L. p. 85. l. 15. d. *ves*.
 l. 27. punctum ante *voces*, *omnes sunt diversa de-*
lendum. p. 8. l. 8. post *verba* *secundam & quin-*
tam. pone *tantum*. *sed et*. p. 92. l. 3. d. *duo puncta &*
pones pariter. p. 93. l. 14. pro 51. L. 84. p. 94. l. 11.
 pro

ERRATA.

pro *septima* L. *sexta*. p. 97. l. 3. L. *tertia* pro *quarta*.
 l. 26. d. 6. p. 99. l. 23. d. punctum post *ut*. p. 100. l. 16.
 17. L. pro *h*. l. 28. L. *est* pro *esse*. p. 102. l. 4. verba
Non est L. *quia character 2. est in vocabulo 133. secun-*
da & quinta littera, quod secundum Reg. tū L. quin-
tam tū L. adversatur. ita debet corrigi: *Non est H.*
quia character 2. est in vocab. 133. tertia & quinta
littera, quod secundum Regulam tū H. quintam ad-
versatur. p. 102. l. 23. pro L. pone *h*. p. 103. l. 3.
 d. 6. l. 25. in character 2. pone pro L. *H. liueram.*
 p. 106. l. 13. L. *collasam*. p. 106. l. 27. pro *alia, alia*
 p. 107. L. 131. pro 124. l. 29. pro C. L. E. p. 117. pro
illirius L. *illyrius*. p. 118. L. ult. *sarng.* p. 120. fin. ult.
 L. *volvex*. p. 121. l. 17. L. *Amama*. p. 126. l. 17. pro
 ♂. L. ♂. p. 127. l. 18. pro *μ2* L. *5μ*. l. 19. 2. Græ-
 cum est X. Latinum. p. 128. l. 5. L. *so* pro (50.) l. 24.
 pro *2μ* L. *μ2*. p. 129. l. 4. L. 172442. pro *2*.
 L. *d*. p. 130. l. 4. L. *man* pro *mun*. *primam* vocu-
 lam. l. 7. L. 73. l. 9. 73. l. 15. L. 73. l. 15. post *Exg.*
 pone punctum. l. 22. pro A. L. 4. p. 133. l. 3. *cellasam*.
 l. 20. L. *μ1xμ1*. l. 29. L. 45. pro 46. p. 133. l. 1. L. *ca-*
 pio pro *caput*. l. 6. pro ♂. L. ♂. in 20. p. 134.
 L. 17. L. 923. pro 932. p. 136. l. 18. vocabuli secundi
 ultima 7. minetur in 6. p. 151. l. 14. L. *Scriptura* pro
Scriptio. p. 153. l. 4. L. *eris* pro *erit*. p. 157. l. 21.
 L. *nonnulla*. p. 158. l. 8. L. *ut* pro *us*. p. 166. l. ult. L.
dives pro *divo*. p. 172. l. 9. pro *extorrem* L. *extorrem*.
 l. ult. L. *vultus* pro *Vultis*. p. 173. l. 16. L. *poterunt*.
 p. 176. l. 23. L. *sfragide*. p. 190. l. 3. L. pro 6. 7. pro
 8. 8. p. 194. l. 25. pro 88. L. 8 8. in 96 8 8 75.
 p. 192. l. 4. L. pro 8. 8. l. 25. item p. 196. character
 0. est 1. l. 21. pro *quintam* L. *sextam*. item l. 24.
 p. 199. l. 22. adde x. *liueram*. p. 202. l. 14. L. 28083.

ERRATA.

p. 203. l. 27. add e. l. penult. pro O. pone o. sic p. 204.
 l. 2. l. 5. character Solis est o. l. 10. l. 14. 21. 22. p. 208.
 l. 4. L. sh. p. 211. L. heisse vor hieße. p. 214. l. pen. L. an-
 stellen. p. 215. l. 11. L. solitarie. p. 220. l. 20. L. IV.
 probl. p. 223. l. 14. pro exacto L. ex arte. p. 227. l. 14.
 L. laqs. p. 228. l. 6. L. kllkmd. p. 230. l. 19. pro e. pone p.
 p. 232 l. 16. L. consequenter. l. penult. pro l. L. vel. p. 235.
 l. 14. L. rō E emm l. 15. post verba: T. esset vocalis fac
 duo puncta. p. 237. l. 3. pro okph. L. okpk. l. 6. L.
 haekbfbao. p. 241 l. uk. d. p. & pro laqscribe laqs.
 p. 242. l. 4. pro X. L. †. p. 243 l. 6 pro n. L. (u.) græ-
 cum Jota duplicatum l. 27. pro γ. pone V. p. 244.
 l. 7. L. gico. p. 245 l. 5. L. ikmd. p. 246. l. 9. L. prior.
 p. 250. l. 5. L. quā. l. 6. d. comma post votes exceptas
 p. 253. l. 2. pro 2 L. XI. l. 22. pro sub L. fob. l. ult. L. signi-
 ficari. p. 254. l. 19. L. qinc. l. 27 L. primus in posteriore
 vocali pro posteriorius in posteriore vocali. p. 257. l. 25.
 L. imem. l. 31 L. ab non ob. p. 260. l. 15.
 pro H. p. 261. l. 6 L. bbf. p. 262. l. 13. L. oppom. s.
 p. 265. l. 2. d. vocalam vel post ab. l. 23. L. egge. p. 266.
 l. 14. adde ad v. c. d. n. litteram b. p. 268. l. 18. Axiu
 character non est D hanc penult. d. R. adde M. p. 269.
 l. 1. pro G L. Q l. 5. add b. r. l. 13. pro hos L. hoc. l. 28. alla-
 re. l. 31. illino. p. 271. pro O L. est. p. 274. l. 8. L. illisa
 non illira. p. 275. l. 17. L. characteris. l. 26. pro 9 L. g.
 p. 276 l. 20. add kn. p. 277. l. 11 L. haekbfbao. l. 27. L.
 applicari. p. 278. l. 7. L. cū. p. 279. l. 4. L. qui pro ar-
 quit. p. 284 l. 3 L. difficultati. p. 289. L. Wafsager non
 Wahrsager. p. 290. l. 1. L. Tulla. l. 9. L. bendigen.
 p. 291. L. Moscaro per w. p. 297. l. 25. pro um L. umb.
 p. 298. l. ult. L. änderung non Xänderung. p. 300. l. 15.
 L. o pro 8 p. 302. l. 1. L. sagst. l. 13. L. ärgers non
 aerger. l. 15. d. r. in elenders. p. 304. l. 6. 7. 8. L. Bar-
 schau/

ERRATA.

schaw/ Betteram/ Wolow. l.22 L.Arte/Arten/non
 Aerten/ Aerte/ per e. p. 306. l. 10. L. *invenire*. ut &
 p. 309. l. 29. d. v. p. 315. l. 29. d. verba: so der Regel
 nachgesetzt seyn/ als Essen/ und setze sie nach den Wor-
 ten *Exceptiones*. p. 316. l. 4. p. 323. l. 1. fettem/ teetern.
 p. 325. l. 10. L. Wirtver l. 26. add. L. p. 326 l. 13. pro X.
 pone D. p. 328. l. 10. add. L. post R. p. 333. l. 19. L. die-
 sem/meinen. p. 334. L. auff/ item disem. p. 336 l. 18. pro
 die L. dir. p. 338. l. 30. sfqfcd L. sfqfcd. p. 339. l. 10.
 pro cfq. L. cfq. p. 340. l. 28. L. *Gallicum* p. 358. l. 27.
 pro n. ultimâ linez litterâ fac m. p. 361. pro fkm. L.
 fhm l. 11. L. diejenigen. p. 364. L. Buchstabige pro
 Buchstaben. p. 368. d. l. 26. p. 9 x. p. 370. l. anrep.
 L. onnöthig. p. 371. L. lasdaller. p. 376. l. 7. L. *affran-*
chissement. l. 16. add. *gigor.* & d. l. 18. p. 377. l. 24. L. *tu-*
nnolette p. 378. l. 11. L. *glayent*. l. 18. adde *alla*. p. 380.
 l. 6. L. *feminn* & d. vel. p. 382 l. 1 add. *buquer*. l. 3. add.
becqu. l. 7. *bequ* l. 9 *cogs coquelicogs*. p. 383. l. 6 L. *af-*
soupisse. l. 26. L. *goutterette*. p. 387. l. 25. L. *commence-*
ment. p. 388. l. 10 *guimanne*. p. 391. l. 18. pro non
 L. *rare*. p. 392. l. 24 pro Z. L. b. p. 397. l. 18. L. *cha-*
rafter. p. 400. l. amepen. L. *fyi*. pro *sis*. p. 402. l. 26.
 L. *quâproquod*. p. 405. l. 14. pro *ant* L. *autem*. l. 7.
seroit. p. 408 l. 5. pro 258. L. 253. l. 11. pro e. pone x.
 p. 416. l. 2 L. *est* pro *et*. p. 422. l. 8. pro e L. o. p. 426.
 l. 30. L. *comprehendunt*. p. 417. L. *immoratueros*. p. 419.
 l. 6 L. *quam*. p. 430. l. 20. L. *quadriistere*. l. 23. *gemma-*
tus. p. 431. l. 13. L. *indagatum*. p. 436. l. *moint* pro *mo-*
nit. p. 437. l. 17. L. pro *aom rom*. p. 438. l. 21. pro 178.
 L. □. p. 440 l. 4. L. *amitié*. p. 444. l. 8. pro *eâdem* L.
eadem. p. 445. l. 2 L. *oggi non gogi*. l. 12. L. *humizzola*.
 p. 445. Regula quarta omiffa est *H. non est in vocula*
trium litterarum media. Exc. *che, chi, ahi, ehi, ihi, oho*.

p. 447. l. 12. corrige l. pro i. l. 26. L. *nuvolaglia*. p. 449.
 l. pen. L. *permutationem*. p. 451. l. 23. post voculam
 un pone numerum 2. l. 26. L. *unomitate*. p. 452. l. 24.
 L. *zenzoverata* non *zenzovorata*. p. 454. l. pen. L. *ac-*
cannellare. p. 455. Tab. IV. L. *acrescere* p. 456. Tab. V.
 L. *forzi. eruzzo* p. 458. l. 5. Exempli Italici L. II Q II.
 ante 4 Q. p. 459. l. 18. adde Ω. & L. 95 Q † Ω 5.
 p. 467. l. 12. L. *ceperunt*. p. 469. l. 24. L. *quingagesi-*
mum. p. 471. l. 1. L. *ha* non *hac*. l. 22. L. *decimus septi-*
mum pro *decimus sextus*. p. 473. l. 26. L. *litterisque*.
 l. 28. L. *amarvi* deleta virgula. l. 30. L. ~~xxx~~ * † b.
 pro ~~xxx~~ * † Q p. 474. l. 23. L. *vestro* pro *vestro*.
 p. 477. add. reciproci Gallicis quinque litterarum
 voculam *zelez*. In Dedicatione p. 2. L. *Pha-*
ramundum. l. penult. in Praef. a. 6. littera Hebraea
 Cheth bis posita est in Alphabeto Hebraeo, cetera
 prior He debeat esse. A pag. 152. usque ad
 pag. 205. inscriptio sit CAPUT III. Artis Steganogra-
 phica. A pag. 205. usque ad pag. 219. L. prima
 linea, quae inscriptionem continet, CAPUT IV. Artis
 Steganographica. A pag. 218. usque ad pag.
 279. L. CAPUT V. A pag. 279. usque ad 287.
 L. CAPUT VI. A pag. 287. usque ad pag. 306.
 L. CAPUT VII.

F I N I S.

